திருச்சிற்றம்பலம்.

சேக்கிழார் நாயனார் அருளிச்செய்த

திருத்தொண்டர்கள் சரித்திரமென்னும்

பெரியபுராண வசனம்

[சித்திரப் படங்களுடன்]

இந்நூல் கிடைக்குமிடம்:—

இ. மா. கோபாலகிருஷ்ண கோன்,

புஸ்தக வியாபாரம்,

மதுரை.

2

திருச்சிற்றம்பலம்.

சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருத்தொண்டர்கள் சரித்திரமென்னும்

பெரியபுராண வசனம்

திருவுருவப் படங்களுடன்

சென்னை:

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்

அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பெற்றது

இதன் விலை] 1929 [ரூபா 2-0-0.

உ

சிவமயம்

விநாயகர் வணக்கம்

ஒருகொம்பிரண்டுசெவி மூன்றுமதநால்வாய்
பெருசெங்கையைந் துடைய புத்தேள்-வருகங்கை
யாறுதரித்தோன்மைந்த ஞானமுகத்தோனையினைந்
தேழுபிறப்புந்தீர வெட்டு.

இஃது, புதுவை. க-சுப்பராயமுதலியாரியற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்

திருவினைப்பயந்து மருவுநல்லிசைப்பெறீஇப், பொங்குறுமமுதப் பைங்கடலா
குந், தூசிடைக்கசைத்த காசினிமடந்தை, முகமெனச்சிறந்த தகைமிகுசோழ, நாட்டி
னம்முகத்திற் றீட்டுதிலதமெனு, முறையூரிருந்து மறையாறொழுகி, மறக்கோலின்றி
யறக்கோனடாத்துஞ், சோழனநபாயன் வாழுமந்நாளிற், சிவசமயமதனைவிட்ட வச
மயமாகு, மாருகசரிதை நேரியன்விழைந்து, பற்பலகவிஞர் சொற்பலவிரித்தாங், குறை
த்திடநாளுந் திருத்தியதாகி, மகிழ்வுருநாளிற் புகழ்பெருசைவ, சமயமேமெய்ம்மைச்
சமயமென்றறியா, வானலகுலகிற் பரமிலையென்றப், பரமனையுளத்திற் றிரமுறவிரு
த்தி, யோவிலாதருச்சனை யாவலிற்புரியுஞ், சேக்கிழாரெனும்பெயர்ப் போக்கறு மமைச்
சர், மன்னனைநோக்கு மின்னுபாற்கடலுட், டோன்றுமீனந்த வான்றபாலுண்ணு,
திழிவுளபலபொரு டழிவியுண்டதுபோல், சத்தியமாஞ்சிவ பத்திநூலின்றிச், செய்
தவமில்லாக் கைதவமணர்தம், மிழுக்குறு நூலின் வழுக்களைகற்றீங், கிம்மைமறுமைப்
பயன் றம்மையுமிழந்து, பிறப்பெனுங்கடலினும் வறப்பிலாதழுந்தி, வருந்துறுதன்
பென விருந்திறற்சோழன், மிகமனம்வருந்தி யித்தகைமையில்சரிதை, யிருமையின்
பமு மொருமையினிழத்தற், கேதுவாமெனி லோதுசிவநூலது, சொன்னவர்யாதில்
மன்னியசரிதமென், னெங்குளத்தனைபெற் கிங்குநள்கவென்றனன், மூவர்புகழருண்
மொழித் தேவருண்மகிழ்ந்து, திருவாரூரின் மருவியபரமன், அடியவர்திறத்தைப் படி
யவருய்யச், சூழ்வந்ததில்லை வாழந்தணர்தம், மடியார்க்குமடியே னெனவடியெடுத்து,
தந்திடவவர்தஞ் சுந்தரத்துதித்த, தோமில்சுந்தர சுவாமிகள்வாக்கால், பதினொருசெய்
யுளா விதமுறுவருந்தித், தொண்டத்தொகையென விண்டனர்பதிக, மப்பதிகக்காங்
கொப்பில்வேதாகம, மாதியநூல்தமக் கோதியநாரையூர்ப், பொல்லாப்பிள்ளையார் சொல்
லப்பொருடெரிந், தந்தாதியாகச் செந்தமிழினம்பி, யாண்டார்நம்பி யீண்டுவிரித்து
ரைத்தனர், திருமுறைகண்ட பெருமைனபய, குலசேகரனொடு நலசிவாலயமுகி, யாதி
யமஹான்க ளோதியின்புற்றூர், எனவிறைதேர்ந்து மனமிகமகிழ்ந்து, சொன்னவந்
நூலின் மன்னுநற்பொருளை, என்னுளந்தேறப் பன்னியுரையென்ன, வருண்மொழித்
தேவர்மருண்மிகவலகக், கோதிலந்நூலை யோதியுரைசெல்லத், தெரிந்திறையின்பப்
பெருந்திரைமூழ்கித், தொண்டர் தமன்புந் துண்டவெண்மதிசேர், வேணியனருளும்
பேணிமனமுருகியிவ், வற்புதச்சரிதையைப் பொற்புறவெவர்க்கும், விளங்கிடவிலக்
கணக் களங்கமிலாமற், பெருங்காப்பியமதாத் தருங்காருணிய, னீயேயாதலின்
றூயோயதனை, வரைவினிற்றரவெனப் பரவினின்றுரைக்க, வருண்மொழித்தேவர்
பொருண்மிகக்கொண்டு, பதம்பாமருளுந் சிதம்பரஞ்சென்று, பவமங்கொழிக்குஞ்
சிவகங்கையினிற், படிந்துசிவார்ச்சனை முடிந்தபின்னெழுந்து, சபாபதிமுன்னர்த்

தபோமணிநின்றுங், கழலிடைப்பட்ட மெழுகெனவுருகி, யிருகரங்கூப்பிப் பெருகுமா
னந்த, விழுநீர்பெருக மொழியதுகுழறச், செய்யமேனியவெம் பையநின்றெண்
டர், அன்பிற்றிறத்தை யின்பொடுமடியேன், பெருங்காப்பியமாத் தருங்கவித்திறமெற்,
கருளுவதன்றி மருளுறுமெனக்கி, வேதமாகிய வோதுநின்வாக்கால், முதலடியெடுத்
திங்குதவுதல்வேண்டு, மென்றடிவணங்கி நின்றனனுங்கன் றையனதருளாற் றய்ய
வம்மன்றில், உலகெலாமுணர்ந் தோதற்கரியவன், என்றசரீரிவாக் கொன்றெழுந்தது
கேட், டின்புளம்பொங்கி யன்பொடுநடேசனைப், பரவியங்ககன்று திருவினிலுயர்ந்து,
மீயுயர்ந்தோங்கு மாயிரங்காலுள, மண்டபமிருந்து தொண்டரிலுயர்ந்த, மூவரைப்
புகழ்ந்து தேவருள்புரிந்த, வடிமுதலெடுத்து வடிதமிழ்க்காப்பியம், பெரிதாவியற்றின
ரரிதாமந்நூல், வண்டமிழ்தெரிந்த பண்டிதர்க்கன்றிப், பாமரர்தனைத் தோமரவறிதற்
லரியதிலரிதாம் பெரியவந்நூலை, வாசகநடையாத் தேசுறவியற்றி, யெழுதாவெழுத்
தில் வழுவாதிசைவித், தடியவர்வடிவினைப் படியவர்மயங்கச், சித்திரனைக்கொடு சித்
திரித்தாங்காங், கொருபடமமைத்துத் தரவெனச்சென்னைப், பதியினில்வாழு மதியி
லுயர்ந்த, சங்கரனடியவர் பொங்குறுசெல்வ, ரியம்பினராக வழங்கெழின்மன்னு
லாய்ந்தரும்புலமை வாய்ந்திடுமறிஞரைக், கொண்டெவர்தமக்கும் விண்டிடவெளிதாச்
சந்திகள்கடிந்து சுந்தரமான, சித்திரப்படமோ டுத்தமமான, வச்சினிலெவரு மெச்சிட
பதித்துத், தந்தனன்வயலினந்தரு லுளைந்தாங், கின்றமணிலவு கான்றுற்பலமுகை
கண்மலர்ந்தொளிரத் தண்ணொளிவீசி, மன்னிருளகற்று மின்னிவளர்தொண்டை
நாட்டினிலமரர் ஈட்டமதிறங்க, வைத்தபல்லேணி யொத்துவளர்தாருத், தலைமிசைப்
பூத்தவலரினைவிரும்பிக், கொள்ளைவண்டினஞ்சென் றள்ளியுண்டலர்ந்தேன், காமரம்
பாடித் தேமலர்குடைந்து, கொங்குநிர்க்காகாய கங்கையைத்தூர்க்குஞ், சோலையது சூழ்
ந்தவேலைநிகர்வாவி, வாளைகளெழுந்து பாளைவிரிதெங்கின், பழக்குலையுதிர்த்தாங்குழக்க
லின்விழுந்த, தெங்கம்பழநீரெங்குஞ்சிதறி, மருகினிலெழுந்துநிறைதருதுகளை மேலெ
ழாதடக்கிநாலுவீதியினு, நதியெனசென்றுபதிகுளிர்விக்கு, நகரிருமருங்குநிகராறுசுண்
ண,சாந்தெழிலிலவின் காந்தியைவிரிக்கு, மாடமாளிகைக ணீடுநாணியமத், துள்ளெழி
ல்குலவும்பள்ளியுளமர்ந்த,தாருகன்வனத்திற்காரிகைதங்கள், கற்பினையழித்தபொற்பமர்
கபாலி, கொச்சையும்பதியார் மெச்சவளர்ஞான, சம்பந்தரந்த நம்பனிசைபாடித், தசை
யீலென்பதனை வசையில்பூம்பாவைப், பெண்ணெனச்செய்த வெண்ணில்புகழ்பெற்று,
மந்தரிமயிலா வந்தவதரித்துப், பரமனைப்பூசித் தருவரம்பெற்ற, காரணமதனாற் சீரணி
மயிலைப், பதியெனும்பெரிய துதிமிகுநகரஞ் சுந்தரமமைந்த வந்திவண்ணன்சிரந், தங்
கிநின்றொளிருங் கங்கைபெற்றெடுத்த, புத்திரனாகிய யித்தலமதனில், கல்விகேள்வியி
னில் வல்லவனாகி, நீதிநூல்முற்று மோதிநன்குணர்ந்து, மன்னர்க்கமைச்ச னென்ன
விருந்து, செறிபுலமன்னர்க் கறிவுகொளுத்தித், தனைப்புகழ்புலவர் வினைப்பறக் கொடுத்
தாங், கிலையெனவந்தோர்க் கிலையெனுதீர்ந்து, பவமகன்றிடநஞ் சிவனடியவரைக் கா
ண்டொறுமெதிர்ந்து வேண்டி வேண்டுவவெலாந், தந்துவேளாண்மைசெய் மூந்துவே
ளாளர்தங், குடியிலவதரித்துப் படியினர்புகழக், கேண்மையினவர்க்குநாட் டாண்மை
யாயிருந்து, வருமுத்தையவேள் மரபினில்வந்த, வயித்தியநாதன் வியப்புறுபௌத்திர
னம்பரபினர்தந் தம்முறைவழாம, லில்லறவாழ்க்கையைச் சொல்லுறநடாத்தி, யறம்
பொருளின்பந் திறமுறப்பெற்றே, யொப்புரவமைந்த சுப்பராயப்பெருந், தகைசெய்
தவத்தின் றகைமிகுபயனென, வந்தவதரித்துச் செந்தமிழாதி, கல்விபலதேர்ந்து செல்
வமனைமேவக், கற்றமர்புகழ்பாப் பெற்றவர்மகிழச், கநகமதளிக்கு மனசனென்றிசைக்
கும், அருணாசலமெனுங் கருணையலையென, வுரைக்குந்தலைமை மிக்கோனே.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சேக்கிழார்சுவாமிகள் சரிதம்

ஆதிகாலத்திலே நந்திமலையில் வசிஷ்டர் ஆசிரமத்திலுள்ள காமதேனு பொழிந்த பால்பெருகிய காரணத்தால் பாலாரென்று பெயர்பெற்ற புண்ணிய நதியானது இடைவிடாது ஒழுகுதலால் மிக்க வளஞ்சுரந்தளிக்க செழுமையுள்ளதாகிய நீர்வளமும் நிலவளமும் பயிர்வளமு முள்ளதாய் காஞ்சிபுர முதலான பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலங்களும் விஷ்ணுஸ்தலங்களும் உள்ளதானதொண்டைநாட்டுக்கு உட்பிரிவாகிய இருபத்துநான்கு கோட்டதுள் ஒன்றாகிய புலியூர்க்கோட்டத்தைச் சேர்ந்த குன்றைவளநாட்டில் குன்றத்தூரில் வாழும் வேளாளர் குலஞ்செய்த தவப்பயனால் சேக்கிழார்மரபில் சைனசமயம் விளங்கும்படி சிவபுண்ணியந் திருவுருக் கொண்டதுபோல பாலறாவாயரென்னும் தம்பியாருடன் திருவவதாரஞ்செய்து அருண்மொழித் தேவரென்னும் பிள்ளைத்திருநாமம் புனைந்து கல்வியறிவு முதிர்ந்து சைவசமயத்திற் குரிய தீக்ஷைகளும் சிவபத்தியிலதிகரித்துச் சத்காலக்ஷேபஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கையில் அனபாய சோழமகாராசன் அறிந்து வரவழைத்து மந்திரித்தலைமையும் உத்தமச்சோழப் பல்லவராயனென்னும் பட்டப்பெயருங் கொடுக்கக்கொண்டு இமசேதுபரியந்தம் நீதிதவறாமல் செங்கோல் செலுத்துகையில் அந்தச் சோழதேசத்திலிருக்கும் திருநாகேச்சுரமென்னும் பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலத்தில் தாம் வைத்திருக்கும் அன்பின் மிகுதியால் தமது பதியாகிய குன்றத்தூரில் மடவளாகமொன் றேற்படுத்தி ஆலய பிரதிஷ்டையுஞ் செய்து சோழநாட்டிலிருக்கும் திருநாகேச்சுரம் போல திருப்பேர் கற்பித்துக் கும்பாபிஷேகமுஞ் செய்வித்து நித்திய நைமித்திய காமியமென மூன்றுவகையாகிய பூசைகளுஞ்சிறப்பாக நடத்திவருநாளில், அனபாயசோழமகாராசன் சைவசமய பற்றுள்ளவனாயிருந்தும் சைவசமயராஜனாகிய சீவகராஜனுடைய சரிதமொன் றேற்பட்டிருக்கிற சிந்தாமணியென்னும் இலக்கியத்தை நாள்தோறும் பாராட்டிக்கொண் டிருக்கின்றமையால் சிவசிவா இவர்கள் யாதொருபயனும் அடையாமல் வீணாள் கழிக்கின்றார்களேயென்று மனவிரக்கமுற்று அரசனை நோக்கி இம்மை மறுமைப்பயனைத் தரத்தக்கதாகிய நம்முடைய சைவசமய கதையிருக்கக் கரும்புதின்னாமல் வேம்பு தின்பதுபோல பயனற்ற அரசன் கதையைக் கேட்ப தென்னவென அரசன் அவமான பயனற்றகதை யீதாகில் இம்மை மறுமைக் குறுதிபயக்கத்தக்க சிவகதையேது அதுகற்று வல்லார்யார் சிந்தாமணிபோ லிடையில்வந்த கதையோ அன்றிப்புராதனமோ முன்னூலுண்டோ அது சொன்னவர் யார், கேட்டவர்யார், தவகதையோ தவம்பண்ணிப்பேறுபெற்ற ஒப்பற்ற கதையோ விவரமாகச் சொல்லவேண்டு மென்றான். சேக்கிழார் அது பரமசிவத்தின் அடியார்களாகிய திருத்தொண்டர்களுடைய சரித்திரம் சாமானியர்களான மற்றொருவரால் சொல்லப்பட்ட

தல்ல பரமசிவம் தடுத்தாட்கொண்ட வன்றொண்டரென்னும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குத் திருவாரூரில் பரமசிவம் கிருபைகூர்ந்து தில்லைவாழந்தணர் தம் அடியார்க்கு மடியேனென்று நம்முடைய தொண்டர்களைப்பாடித் துதி செய்யென்று முதலெடுத்துக்கொடுத்து அவர்களுடைய பெருமைப்பாட்டினையுஞ் சரிதங்களையுந் தெரிந்தருள அதுவே முதலடியாக அமைத்துப் பதினொரு திருப்பாடலாகச்செய்த திருத்தொண்டத் தொகைக்குத் திருநாரையூர் நம்பியாண்டார் நம்பி பொல்லாப் பிள்ளையார் அதற்குப் பொருளுரைக்கத் திருத்தொண்டர்களுடைய பெருமைப்பாடு தோன்றக் கலித்துறைப்பந்தாதியாகச் செய்தனர்.

அதைத் திருமுறைகண்ட ராஜராஜதேவர் சிவாலபதேவர் முதலான பெரியோர்களும் மற்றுமுள்ள யாவரும் பாராட்டிக் கொண்டிருந்தார்களென்று திருத்தொண்டர் ஊர்பேர் மரபுதொண்டியாவும் விவரமாகச் சொல்ல அரசன் கேட்டு ஆனந்தமடைந்து சேக்கிழார் சுவாமிகளை நோக்கி இவ்வாறே திருத்தொண்டர் பெருமைகள் விளங்கும்படி பெருங்காப்பியமாக விரைவிற்செய்து தந்தருளவேண்டுமென்று மிகுந்த பொருளுங்கொடுத்தனுப்பிவிக்க அருண்மொழித்தேவர் சிதம்பரத்தை யடைந்து சிவகங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து திருநீறு தரித்துக்கொண்டு பரிசுத்தத்தோடு சிற்சபைக்கெதிரில் சாஷ்டாங்கமாகப்பணிந்து ஐயனே! தேவரீருடைய திருத்தொண்டர் பெருமையைப் பெருங்காப்பியமாகப் பாடும்படி அடியெடுத்துத் தந்தருளவேண்டுமென்று விண்ணபபஞ்செய்ய நடேசமூர்த்தி அருண்புரிந்து "உலகெலா முணர்ந்தோதற்கரியவ" னென்று முதலடியெடுத்துக்கொடுத்த அசரீரிவாக்கு அடியார்களுக்குந் தில்லைவாழந்தணர் முதலானவர்களுக்குங் கேட்டபோது யாவரும் ஆனந்தபரவச மடைந்தார்கள். சேக்கிழாருங் கேட்டுக் களிகூர்ந்து வணங்கி திருநெறித் தலைவரையுந் தோத்திரஞ்செய்து விபூதி ருத்திராட்சமுதலான சிவசாதனந் தரித்துக்கொண்டு ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் வீற்றிருந்து "உலகெலாமுணர்ந்தோதற்கரியவன்" என்னுந் திருப்பாட்டுமுதல் வெள்ளையானைச் சருக்கமீறாகப் புராணஞ்செய்து நிறைவேற்றினர். இவ்வாறு புராணம் நிறைவேறிய செய்தியை அனபாயச் சோழமகாராஜன் ஏவலாளிகளாலுணர்ந்து மிகமகிழ்ந்து நடேசமூர்த்தியானவர் உலகெலாமென்று முதலடியெடுத்துக் கொடுக்கச் சேக்கிழார் சுவாமிகள்நிறைவேற்றிய புராணத்தை தில்லையிற்சென்று வணங்கவேண்டுமென்று விருப்பங்கொண்டு சதுரங்கசேனைகளுந் தன்னைச் சூழ்ந்துவர யானைபின்மீது ஏறிச்செல்ல அதையறிந்த தில்லைவாழந்தணர்களும் மடாதிபதிகளும் மற்றுமுள்ள பெரியோர்களும் சேக்கிழார் சுவாமிகளும் மகாராஜாவை எதிர்கொண்டு கண்டு ஆசீர்வாதஞ்செய்தார்கள் அப்போது முண்டிதமான திருமுடியும் குண்டலமசையுந் திருச்செவிகளும் ருத்திராக்ஷகெவுடும் கரமாலையும்சிரமாலையும் விளங்கும்படி சேக்கிழார் சுவாமிகள் கொண்டிருக்கின்ற சிவவேடத்தைச் சோழராஜன் கண்டுமகிழ்ந்து தன்னையுமறியாமல் இரண்டு கரங்களையுமஞ்சலியாகச் சிரசின்மீது வைத்துக்கொண்டு சேக்கிழார்சுவாமி

கள் திருவடியைவணங்கி நடேசமூர்த்தியினுடைய திருவடியையும் வணங்க வேண்டுமென்கிற அன்புகொண்டு சேக்கிழார் சுவாமிகளும் தில்லைவாழந் தணரும் கூடவரச்சென்று நடேசமூர்த்தியைத் தரிசித்து அன்பினலானந் தங்கொண்டு சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து துதிசெய்ய நடேசமூர்த்தியான வர் அரசனே நம்முடைய அன்பனுகிய சேக்கிழான் அடியார்களுடைய பெருமையைப் புராணமாகச் செய்யும்பொருட்டு நம்முடைய வாக்கினுல் "உலகலாமென" அடியெடுத்துக் கொடுத்து அவர்களுடைய தொண்டுமுத லானவையும் தெரித்தருளக்கண்டு புராணஞ்செய்து நிறைவேற்றினன்.

அதனை நீ விரைவில் கேட்கக்கடவையென்று அந்தச் சிதாகாசமாகிய ஞானவெளியில் அசரீரிவாக்கு திருச்சிலம்பொலியுடன் உண்டாக அவ் வொலிகளங்குநின்ற அடியார்களுடைய செவிகளிலும் புகுந்தன அதைக் கேட்ட சோழராஜன் மனமகிழ்ந்து தேசங்களிலுள்ள அரசர்களும், மடா திபதிகளும், சிவனடியார்களும் மற்றுமுள்ளவர்களும் வரும்படி ஒலையெ ழுதியனுப்பி அவர்களெல்லாம் வரக்கண்டு சந்தோஷித்து சேக்கிழார் சுவாமிகளை நோக்கி நடேசமூர்த்தியின் கிருபையால் தேவரருளிச்செய்த திருத்தொண்டர் புராணத்தை தேவரேவாசித்து அதனதுபொருளை விள ங்க அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று அரசர்முதலிய அடியவர்களெல்லாங் கேட்டுகொள்ள சம்மதித்தனர். அதற்குமேல் கனகசபையினிடத்தில் மெழுகிக் கோலமிட்டு அறுகாற்பீடம்வைத்து அதன்மேல் பட்டுவஸ்திர மும் அதன்மேல் வெள்ளைவஸ்திரமும் மடுத்திட்டு மலர்களுந்தூவித் தூப தீபங்களுங்கொடுத்து பிராமணாகள் ஆதனங்கற்பித்து அதன்மேற் றிருத் தொண்டர் புராணத்தைவைக்கச் சேக்கிழார் சுவாமிகள் அரசர்முதலான வர்களை நோக்கிச் சிற்சபையில் நடனஞ்செய்யும் நடேசமூர்த்திக்கு பொது வாக அமைந்திருக்கும் ஹரனென்னுந் திருநாமத்துக்கு இசைந்த நட்சத் திரமும் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருவவதாரஞ்செய்த நட்சத்திரமும் ஷை சுவாமிகள் திருமுலைப்பாலுண்ட நட்சத்திரமும் திருவாதிரை நட்சத் திரமாதலால் சித்திரைமாதம் திருவாதிரை நட்சத்திரமாகிய இன்றுமுதல் திருத்தொண்டர் சரித்திதத்தைப் பிரசங்கஞ் செய்துகொண்டுவந்து மேல் வருஷம் சித்திரைமாதம் திருவாதிரை நட்சத்திரநாளில் பூர்த்திசெய்கிறே மென்றுசொல்லி உத்தேசித்து நாள்தோறும் பிரசங்கம்நடத்திவர அரசர் முதலானயாவரும் அன்புடனிருந்துகேட்டு ஆனந்தபரவசத்தை யடைந் தார்கள். அதன்பின்பு திருமுறையைப் பசும்பட்டுக் கவளிகைசாத்தி பொன்தட்டில்வைத்து அந்தத்தட்டுடன் திருமுறையையெடுத்துக்கொண்டு போய்ப்பட்டத்துயானையின்மேற் கட்டியிருக்கும் அம்பாரியில் வைத்துச் சேக்கிழார் சுவாமிகளுக்குப் பின்புறமிருந்து தன்னிரண்டு கரங்களாலும் சாமரை வீசிக்கொண்டு கிராமப்பிரதக்ஷிணஞ் செய்வித்துத் சிற்சபைக்கு முன்வந்தபோது அரசர்களும் மற்றுமுள்ளவர்களும் திருமுறையை யெழு ந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டுபோய் சந்நிதியில்வைத்து அரசர் முதலாகிய

அடியார்கள் யாவரும் நடேசமூர்த்தியைச் சேவித்துச் சேக்கிழார் சுவாமி களையும் சேவித்துக்கொண்டார்கள் அதன்பின் அரசன் தனக்கு மந்திரி வேண்டுமேயென்று கருதிப் பாலறுவாயர் எங்கிருக்கின்றனரென்று வினவ அவர் குன்றத்தூரில் தன்பேரால் பாலவறுயன் கேணியென்று ஒரு தடா கப்பிரதிஷ்டைசெய்து திருநாகேச்சுரமென்னுஞ் சிவாலயத்திருப்பணி செ ய்துக்கொண்டு இருக்கிறார் என்று சொல்ல, அதைககேட்டு அவரை யழைப்பித்து மந்திரிப்பட்டமும் தொண்டைமானென்னும் பட்டபேருங் கொடுத்துத் தம்மிடத்திலே வைத்துக்கொள்ள அங்கு நீதிசெலுத்திக் கொண்டிருக்கும்நாளில் தொண்டைமண்டலத்தில் கருப்புக்காலஞ் சம்ப வித்தமையால் அந்தநாட்டிலிருப்பவர்களெல்லாம் தம்மைவந்து அடைய அவர்களுக்கு யாதொருகுறையுமில்லாமல் ஆதரித்தமையால் தொண்டை மண்டலங்காத்த பெருமானென்று புகழ்பெற்று விளங்கினர் சேக்கிழார் சுவாமிகள் துறவாச்சிரமத்திலிருந்து நடேசமூர்த்தியினுடைய திருவடி நீழலி லடைந்தனர்.

சேக்கிழார்சுவாமிகள் பரபுமுறை விளக்கம்

சேக்கிழார் வம்சத்தி லவதரித்த

அருண்மொழித்தேவர்.
அவர்புத்திரர்-பொன்மலைத்தேவர்.
அவர்புத்திரர்-மின்னதேவர்.
அவர்புத்திரர்-காத்தாம்பலதேவர்.
அவர்புத்திரர் கைலைத்தேவர்.
அவர்புத்திரர்-கடவுட்டேவர்.
அவர்புத்திரர்-முக்கணதேவர்.
அவர்புத்திரர்-தில்லையம்பலதேவநாயனர்.
அவர்புத்திரர்-திருவம்பலதேவநாயனர்.
அவர்புத்திரர்-அருண்மொழியுடையார்
அவர்புத்திரர்-திருவாலியையருடையார்.
அவர்புத்திரர்-மலையப்பமுதலியார்.
அவர்புத்திரர்-சடையப்பமுதலியார்.
அவர்புத்திரர்-வெள்ளியப்பமுதலியார்.
அவர்புத்திரர்-செல்லப்பமுதலியார்.
அவர்புத்திரர்-நயனப்பமுதலியார்.
அவர்புத்திரர்-செல்லப்பமுதலியார்
அவர்புத்திரர் செல்லப்பவெங்கடாசலமுதலியார்
அவர்புத்திரர் பொன்னையாமுதலியார்.
அவர்புத்திரர்-செல்லப்பஅப்பாவுமுதலியார்

சேக்கிழார்சுவாமிகள் சரிதம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சைவசித்தாந்தாசாரிய

பரம்பரைவிளக்கம்

சைவசித்தாந்தந்தோபதேச சந்தனாசாரியர்கள் தலைவராவார் பரமசிவனது அருள்பெற்ற திருநந்திதேவர், அவர்மாணாக்கர் சனற்குமார மகாமுனிவர், அவர் மாணாக்கர் சத்தியஞானதரிசனிகள், அவர் மாணாக்கர் பரஞ்சோதி மகாமுனிவர், அவர் கிருபாவசத்தினாலே கைலாசகிரியினின்றும் நீங்கித் தமிழ்நாட்டிற்கு எழுந்தருளியபோது அவரிடத்திலே ஞானோபதேசம் பெற்ற மாணாக்கர் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் எழுந்தருளியிருந்த வேளாளராகிய மெய்கண்ட சிவாசாரியார் என்னும் காரணப்பெயரை யுடைய சுவேதனப்பெருமாள், அவர்மாணாக்கர் நாற்பத்தொன்பதின்மருள் சிரேஷ்டர், திருத்துறையூரில் ஏழுந்தருளியிருந்த ஆதிசைவராகிய சகலாகமபண்டிதர் என்னும் காரணப்பெயரை யுடைய அருணந்திசிவாசாரியர், அவர் மாணாக்கர் சிதம்பரத்தில் எருந்தருளியிருந்த ஆதிசைவராகிய மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியர், அவர் மாணாக்கர் தில்லைவாழந்தணரில் ஒருவராய் அந்தத் திருப்பதியைச் சார்ந்த கொற்றவன்குடியில் எழுந்தருளியிருந்த உமாபதி சிவாசாரியர், அவர் அத்திருத்தொண்டர் புராணத்தைச் சுருக்கித் திருத்தொண்டர் புராணசாரம் எனப் பெயர்தந்து எழுபத்தைந்து திருவிருத்தத்தால் அருளிச் செய்து சேக்கிழார் புராணமும்பாடியருளினார்,

---

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பதிக்கோவை

[இப்போது உள்ள தேவாரத்திருப்பதிகங்களை உடையனவாய் இருக்கின்ற சிவஸ்தலங்கள் இருநூற்றெழுபத்தினான்கு அவை வருமாறு]

சோழநாட்டிலே காவேரிக்கு வடகரையி லுள்ள ஸ்தலங்கள்:—சிதம்பரம், திருவேட்களம், நெல்வாயில், கழிப்பாலை, பெருமணம், மயேந்திரப்பள்ளி, திருமுல்லைவாயில், கலிக்காமூர், சாய்க்காடு, பல்லவனீச்சுரம், திருவெண்காடு, திருக்காட்டுப்பள்ளி, குருகாவூர், சீர்காழி, கோலக்கா, புள்ளிருக்குவேளூர், கண்ணார்கோயில், கடைமுடி, நின்றியூர், திருப்புன்கூர், நீடூர், அன்னியூர், வேள்விக்குடி, எதிர்கொள்பாடி, மணஞ்சேரி, திருக்கொறுக்கை, கருப்பறியலூர், குரக்குக்கா, வாளொளிபுற்றூர், மண்ணிபடிக்கரை, ஓமாம்புலியூர், கானாட்டுமுள்ளூர், திருநாரையூர், கடம்பூர், பந்தணநல்லூர், கஞ்சனூர், கோடிகா, மங்கலக்குடி, திருப்பனந்தாள், ஆப்பாடி, திருச்சேய்ஞலூர், தேவன்குடி, வியலூர், கோட்டையூர், இன்னம்பர், புறம்பயம், விசயமங்கை, வைகாவூர், வடகுரங்காடுதுறை, திருப்பழனம், திருவையாறு, நெய்த்தானம், பெரும்புலியூர், திருமழபாடி, திருப்பழூவூர், திருக்கானூர், அன்புலாந்துறை, மாந்துறை, பாற்றுறை, திருவானைக்கா, திருப்பைஞ்ஞீலி, பாச்சிலாச்சிராமம், ஈங்கோய்மலை ஆக சுங.

சோழநாட்டிலே காவேரிக்குத் தென்கரையில் உள்ள ஸ்தலங்கள்:— வாட்போக்கி, கடம்பந்துறை, பராயுத்துறை, கற்குடி, மூக்கீச்சரம், திருச்சிராப்பள்ளி, எறும்பியூர், நெடுங்களம், மேலைக்காட்டுப்பள்ளி, ஆலம்பொழில், பூந்துருத்தி, கண்டியூர், சோற்றுத்துறை, வேதிகுடி, தென்குடித்திட்டை, புள்ளமங்கை, சக்கரப்பள்ளி, கருகாவூர், பாலைத்துறை, நல்லூர், ஆவூர்ப்பசுபதீச்சரம், சத்திமுற்றம், பட்டீச்சரம், பழையாறை, வடதளி, வலஞ்சுழி, கும்பகோணம், குடந்தைக் காரோணம், கீழ்க்கோட்டம் திருநாகேச்சரம், விடைமருதூர், தென்குரங்காடுதுறை, நீலக்குடி, வைகன்மாடக்கோயில், நல்லம், கோழம்பம், திருவாவடுதுறை, துருத்தி, திருவழுந்தூர், மாயூரம், விளநகர், பறியலூர், செம்பொன்பள்ளி, கனிபள்ளி, வலம்புறம், தலைச்சங்காடு, ஆக்கூர்த்தான்தோன்றிமடம், திருக்கடவூர், திருக்கடவூர் மயானம், வேட்டக்குடி, தெளிச்சேரி, தருமபுரம், திருநள்ளாறு, கோட்டாறு, அம்பர்ப்பெருந்திருக் கோயில், அம்பர் மாகாளம், மீயச்சூரிளங்கோயில், திலதைப்பதி, பாம்புரம், சிறுகுடி, திருவீழிமிழலை, வன்னியூர், பேணுபெருந்துறை, கருவிலி, நறையூர்ச்சித்தீச்சரம், அரசிற்கரைப்புத்தூர், சிவபுரம், கலயநல்லூர், கருகுடி, வாஞ்சியம், நன்னிலத்துப்பெருங்கோயில், கொண்டீச்சரம், பனையூர், விற்குடி, திருப்புகலூர், வர்த்தமானீச்சரம், இராமனதீச்சரம், பயற்றூர், செங்காட்டங்குடி, மருகல், சாத்தமங்கை, நாகைக்காரோணம், சிக்கல், கீழ்வேளூர், தேவூர், பள்ளியின்முக்கூடல், திருவாரூர், மூலட்டானம்,

திருவாரூரறனெறி, திருவாரூர்ப்பரவையுண் மண்டளி, விளமர்கரவீரம், பெருவேளூர், தலையாலங்காடு, குடவாயில், சேறை, நாலூர் மயானம், கடுவாய்க்கரைப்புத்தூர், இரும்பூளை, அரதைப்பெரும்பாழி, அவளிவணல்லூர், பருதிநியமம், வெண்ணி, பூவனூர், பாதாளீச்சரம், திருக்களர், சிற்றேமம், உசாத்தானம், இடும்பாவனம், கடிக்குளம், தண்டலைநீணெறி, கோட்டூர், வெண்டுறை கொள்ளம் பூதூர், பேரெயில் கொள்ளிக்காடு, தெங்கூர், நெல்லிக்கா, நாட்டியத்தான்குடி, காறுபல், கன்றுப்பூர், வலிவலம், கச்சினம், கோளிலி, வாய்மூர், வேதாரணியம், அகத்தியான்பள்ளி, கோடிக்குழகர். ஆக உஎஎ.

ஈழநாட்டிலுள்ள ஸ்தலங்கள். திருக்கோணமலை திருக்கேதீச்சரம். ஆக உ.

பாண்டிநாட்டிலுள்ள ஸ்தலங்கள். மதுரை, ஆப்பனூர், திருப்பரங்குன்று, திருவேடகம், கொடுங்குன்றம், புத்தூர், புனவாயில், இராமேச்சரம், ஆடானை, கானப்பேர், பூவணம், திருச்சுழியல், திருக்குற்றாலம், திருநெல்வேலி. ஆக கச.

மலைநாட்டில் உள்ள ஸ்தலம். திருவஞ்சைக்களம். ஆக க.

கொங்குநாட்டில் உள்ளஸ்தலங்கள். அவிநாசி, முருகன் பூண்டி, திருநணா, கொடிமாடச்செங்குன்றூர், வெஞ்சமாக்கூடல், பாண்டிக்கொடுமுடி, கருவூர். ஆக எ.

நடுநாட்டிலுள்ள ஸ்தலங்கள்.--அரத்துறை, தூங்கானைமாடம், கூடலையாற்றூர், எருக்கத்தம்புலியூர், திணைநகர், சோபுரம், திருவதிகை, திருநாவலூர், முதுகுன்றம், நெல்வெண்ணெய், கோவலூர், அறையணிநல்லூர், இடையாறு, திருவெண்ணெய்நல்லூர், துறையூர், வடுகூர், மாணிகுழி, பாதிரிபுலியூர் முண்டீச்சரம், புறவார் பனங்காட்டூர் ஆமாத்தூர் அண்ணாமலை ஆக உஉ.

தொண்டைநாட்டில் உள்ளஸ்தலங்கள். கச்சியேகம்பம், கச்சிமேற்றளி, கச்சியோணகாந்தன்றளி, கச்சிபனேகதங்கவதம், கச்சிநெறிக்காரைக்காடு, குரங்கணிமுட்டம், மாகறல், ஓத்தூர், வன்பார்த்தான், பனங்காட்டூர், வல்லம், மாற்பேறு, ஊறல், இலம்பையங்கோட்டூர், பிற்கோலம், திருவாலங்காடு, பாசூர், வெண்பாக்கம், கள்ளில் திருக்காளத்தி திருவொற்றியூர், வலிதாயம், வடமுல்லைவாயில், வேற்காடு, மயிலாப்பூர், வான்மியூர், கச்சூராலக்கோயில், இடைச்சுரம், திருக்கழுக்குன்றம், அச்சிறுபாக்கம், திருவக்கரை அரசிலி இரும்பைமாகாளம். ஆக கூஉ.

துளுவநாட்டில் உள்ள ஸ்தலம். கோகரணம். ஆக க.

வடநாட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள். திருப்பருப்பதம், இந்திரநீலப் பருப்பதம், அனேகதங்காவதம், திருக்கேதாரம், நொடித்தான்மலை என்பது. (கைலாசமலை.) ஆக ரு.

சமயகுரவர் நால்வர் வயசு.

அப்பருக்கெண்பத்தொன் றருள்வாதவூரருக்குச்
செப்பியநாலெட்டினிற்றெய்வீக - மிப்புவியிற்
சுந்தரர்க்குமூவாறுதொன்ஞானசம்பந்தர்க்
கந்தம்பதினாறறி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

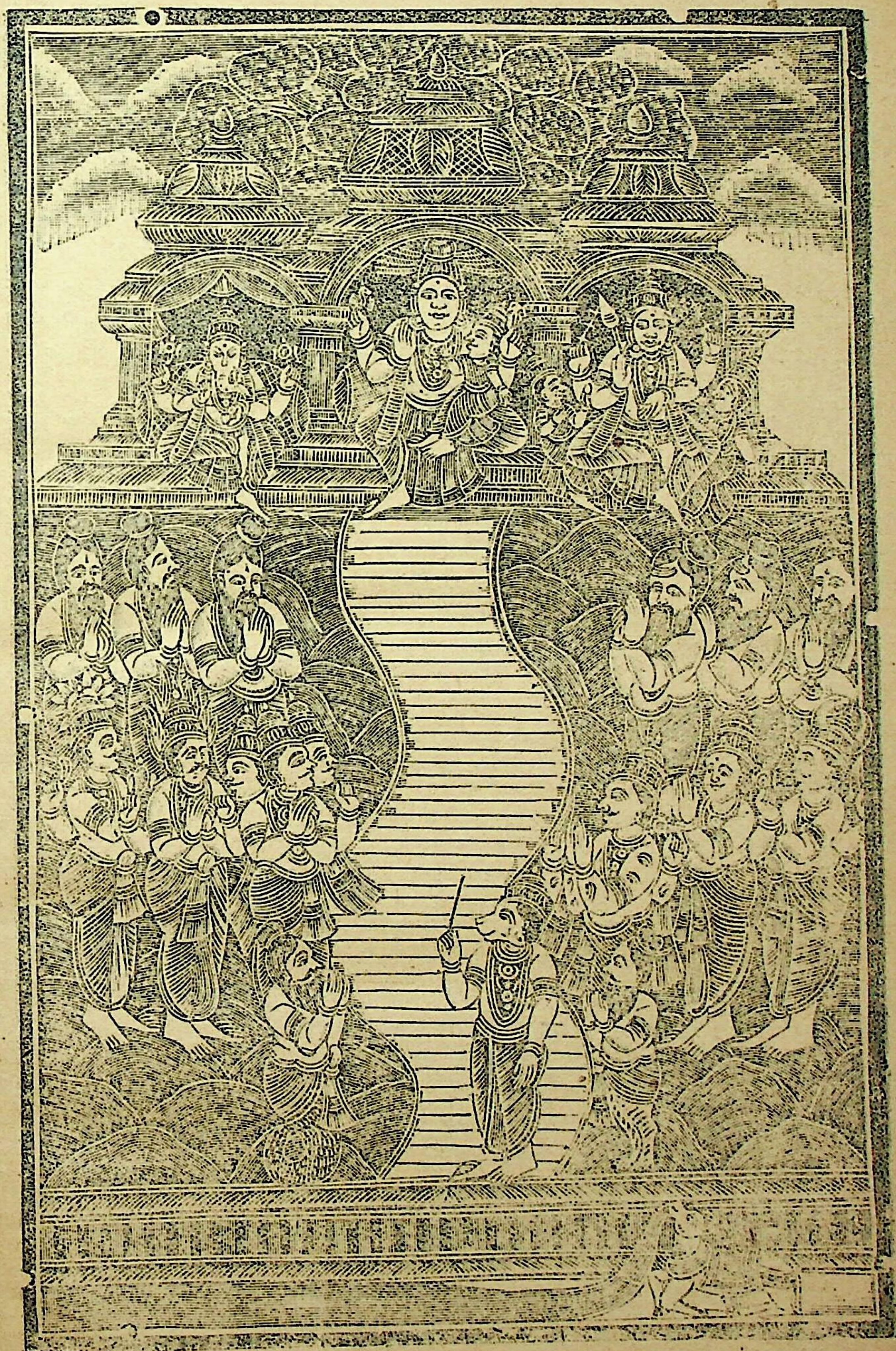
திருக்கைலாயச் சிறப்பு

கடவுள் வணக்கம்.

உலகெலாமுணர்ந் தோதற்கரியவன்
நிலவுலாவிய நீர்மலிவேணியன்
அலகில்சோதிய னம்பலத்தாடுவான்
மலர்சிலம்படி வாழ்த்திவணங்குவாம்.

பொன்போன்ற வெள்ளிய திருநீறுதரித்த பரமசிவன் திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருக்கும் வெள்ளிமலையானது இமயமலையின் பக்கத்திலிருக்கின்றது. அது பெரியோர்கள் களங்கரகிதமான மனம்போலும், படிகம்போலும், திரிலோகங்களுஞ்செய்த புண்ணியங்களே திரண்டு ஒருருவாகப் பிரகாசிப்பதுபோலு மிருக்கின்றது. அதில் இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்குவேதங்களும் துதிக்கின்ற வோசையும், வித்தியாதரர்கள் வீணையோசையும், யானைகளுடைய முழக்கமும், தேவதுந்துபி முழக்கமும் இடைவிடா தொலிக்கின்றன. அன்றியும், தேவர்கள் சிரமாலைகளும் பற்பல முனிவர்களஞ்சலிசெய்து அர்ச்சித்த மலர்மாலைகளும், அம்மலைப்பூக்களுமெங்கு நெருங்கி மயங்குகின்றன. அமரர், சித்தர், அசுரர், தைத்தியர், கருடர், காந்தருவர், கிந்நரர், கிருதர், கிம்புருடர், இயக்கர், விஞ்சையர், பூதர், பைசாசர், அந்தரர், முனிவர், உரகர், ஆகாயவாசிகள், போகபூமியர் என்னும் பதினெண்கணங்களும் துதிக்கின்ற பேரொலி முழங்க நிறைந்துள்ள அக்கைலாய மலையினுச்சியில் கோடாகோடி சூரியப்பிரகாசம்போலும் விளங்குகின்ற நவமணிகள் பதிக்கப்பட்ட திருக்கோயிலுக்கு முதற்கோபுரவாயிற் காவற்றலைவர் அதிகாரநந்திதேவர், அவர் உலககர்த்தாவாகிய பரமசிவனது திருப்பணிக்கு அதிகாரத்தலைவர், அவர்உடைவாளும் திருப்பிரம்பும்பெற்று கைலையைக் காக்கின்றவர், தேவர் முதலிய யாவருக்கும் மேலானவர், பரமசிவனிடத்து அதிக பக்தியும் அன்புமுள்ளவர், இவராலிரவும்பகலும் இடைவிடாமற் காக்கப்பட்ட வெள்ளிமலையென்னுங்கைலாயத்தின் அடிவாரத்தில் எச்சமயங்களினும் சைவசமயமே மெய்ச்சமயமென்றும் எக்கடவுளினும் பரமசிவமே மெய்க்கடவுளென்றும் நிச்சயித்தறிந்தவராகிய உபமன்னிய மகாமுனிவர், இவர் கிருஷ்ணனுடைய தலையில் தன்றிருவடியைச் சூட்டினவர், பிறப்பில்லாதவர், பரமசிவனருளால் திருப்பாற்கடலையுண்டவர், கடவுளினிடத் திடைவிடாதன்புள்ளவர்.

இந்த உபமன்னியமுனிவர் ஒருநாளடியார்களும் முனிவர்களும் பெரியோர்களும் தன்னைச்சூழ்ந்திருக்குஞ் சமயத்தில் தமக்கெதிராக ஆயிரம் ஆதித்தகிரணங்கள் ஏககாலத்தில் ஒன்றாகத்திரண்டு பிரகாசிப்பதுபோல ஓரொளிதோன்ற அதைக்கண்டு தன்னைச்சூழ்ந்திருந்த எல்லோருமுபமன்னியமகாமுனிவரை நோக்கி இதென்னவாச்சரியம், இப்படிப்பட்ட வொளி

தோன்றுவதற்குக் காரணமென்னென்ன உபமன்னியர் சிவனைத் தியானித்துத் தெரிந்து தென்திசையில் திருநாவலூரிலவதரித்த சுந்தரமூர்த்தியென்றும் வன்றொண்டரென்றுந் திருநாமம்பெற்றவர் சிவனது ஆஞ்ஞையால் வருகிறாரென்று தனதிருகரமுஞ் சிரமேற்குவித்து அத்திசையை நோக்கி வணங்கி செல்லும்போது மற்றவர்கள் தங்களுக்குண்டாகிய சந்தேக நிவர்த்தியாகும்பொருட்டு எங்களாண்டவராகிய முனிவரே சிவனது திருவடிகளை யல்லாமல் வேறொரு தெய்வத்தினடிகளையும் மனதினாலுஞ் சிந்தியாத தேவரீர் இன்று வணங்குதற்குக் காரணமென்னென்ன உபமன்னியர் கேளுங்கள் பெரியோர்களே பரமசிவன் தரிக்கப்பட்ட திருமாலையையும் திருவெண்ணீற்றினையும் எடுத்துவருகின்றவர் அவருடையபெயர் ஆலாலசுந்தரர் முற்காலத்திலொருநாள் பரமசிவனுக்குதக்க மலர்களெடுக்க நந்தவனத்திற்குச் சென்றார். அவர் செல்லுமுன்னமே பார்வதிதேவியாருக்கு மலர்கள் பறித்துவர தோழிமார்களாகிய அநிந்தையென்றும் கமலினியென்றும் இரு பெண்கள்வந்து மலர்கள்கொய்து கொண்டிருக்கும்போது தான் வந்துற்பவிக்க மிகுந்த தவஞ்செய்த தென்றிசையானது வாழவும் குற்றமற்ற திருத்தொண்டத் தொகைசொல்லவும் வருகின்றவராகிய ஆலாலசுந்தரர் இது கடவுளினதருளென்று கருதி அவ்விருவரையுங்கண் டிச்சைகொண்டார் அப்பெண்களிருவரும் அவ்வாலாலசுந்தரரைக்கண் டிச்சித்தார்கள். பின்பு ஆலாலசுந்தரரும் அப்பெண்களும் தக்க மலர்களை யெடுத்துக் கொண்டுபோனார்கள் இவையெல்லாமறிந்த பரமசிவனார் ஆலால சுந்தரரைப் பார்த்து நீ பெண்களிடத் திச்சைவைத்தபடியால் தென் தேசத்திற்போய் சனநமெடுத்து அந்தப் பெண்களோடும் ஆசைதீரும்படி கலந்தனுபவிக்கக் கடவாயென்று கட்டளையிட, ஆலாலசுந்தரர் இருகரங்களுங்குவித்து மனங் கலங்கி என்னுடைய வபாக்கியத்தால் தேவரீர் திருவடிகளைவிட்டு நீங்கும் அடியேன் விதிவிலக்குகளையறியாதவன்: ஆகையால் எளியேனை தடுத்தாட் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள, சுவாமி யப்படியே தடுத்தாட் கொள்வோமென்று கட்டளையிட்டபின்பு, ஆலாலசுந்தரரும் அநிந்திதையும் கமலினியும்தென்றிசையி லவதாரஞ்செய்து இன்பத்தை யநுபவித்தார்கள். அவர்களில்ஆலாலசுந்தரர் வருகிறாரென்று அவருடையவரன்முறையை உபமன்னியமஹாமுனிவர் மற்றமுனிவர்களுக்குச்சொல்ல அவர்கள்பாசபந்தங்களில் அகப்பட்டுத் தடுமாறுகின்ற மானுடர் பிறக்கும்தென்றிசையானது மற்றத்திசைகளிலுஞ் சிறந்ததற்கு அதுசெய்தபுண்ணியம்யாதென, உபமன்னிய மஹாமுனிவர் என் பிதாவாகிய வியாக்கிரமபாதரால்பூசித்த சிதம்பரமும், பூமிதேவிக்கிருதயமாகிய திருவாரூரும், கம்பாநதிசூழ்ந்த காஞ்சிபுரமும், சிவனெழுந்தருளியதிருவையாறும், பிரளயகாலத்து மூழ்காததோணிபுரமும், மற்றும் பல ஸ்தலங்களும் தென்றிசையிலிருக்கின்றன அத்தலங்களின்பெருமையும் அங்குள்ள சிவனடியார்கள் பெருமையும்திருவாய்மலர்ந்தருளினார், இவ்வாறு சுந்தரமூர்த்திகளருளிய திருத்தொண்டதொகைப்படி சேக்கிழாரருளிச்செய்த புராணத்தை வாக்கியமாகச் சொல்லுகிறோம்.

மநுச்சக்கிரவர்த்தி சரித்திரம்

எவற்றிற்கு முதல்வனாகிய பெரிய தவத்தையுடைய அகத்திய முனிவனது கமண்டலத்தினின்றும் வெளிப்பட்ட பூமிதேவியின் மார்பிற்றங்கிய நித்திய மாலையையொத்த காவிரியாற்றாற் சூழப்பெற்ற பலவளங்களும் நிறைந்துள்ள சோழநாட்டின் மத்தியில் மிகுந்த பழமையானதும், இலக்குமியாற் பூசிக்க பெற்ற வன்னியும் கங்கையும், மதியுந்தங்கிய சிவந்த சடையினையுடைய பரமசிவன் வசிக்கின்ற திருவாரூரென்னு நகரமொன்றுண்டு அந்நகரத்தில் அனபாயச்சோழ வம்சத்திற்பிறந்த மநுச்சக்கிரவர்த்தி மநுமுறை வழாது செங்கோல் செலுத்தி அசையாமணிகட்டி, ஆறிலொருகடமை வாங்கி அரசாளுங்காலத்தில் பரமசிவனது திருவருளால் தம்முடைய மனைவியார் திருவயிற்றில் சிங்கக்குட்டிக் கொப்பாகிய வீதிவிடங்கனென்னும் ஒரு பிள்ளை பிறந்தது, அநேக தவங்களைச்செய்து அருமையாகப்பெற்ற ஒப்பற்ற அப்பிள்ளையானது நாள்தோறும் பரமசிவத்தைப் பூசைசெய்ய முயற்சியிலிருந்து, அவரருளினால் வடமொழிமுதலிய பாஷைகளுந் திருத்தமாகவோதி, யானையேற்றம், குதிரையேற்றம், தநுர்வேதமுதலிய எல்லாவற்றையுங் கற்று வல்லவனாகி, தன்னை யருமையாகப்பெற்ற தந்தை மனமகிழ்ந்து அன்புகூறும்படி மேலான நற்குணங்களா னிறையப்பெற்று இளவரசாகி வாழுகின்றநாளில் ஒருநாள்வெண்கொற்றக் கொடையினையுடைய அரசனது அழகுமிகுந்த அரண்மனையினின்றும் ஆகாயத்தையளாவிய மாடமாளிகைகள் நெருங்கிய வீதியில் அநேக அரசகுமாரர்கள் தன்னைச்சூழ வாசனைதங்கிய மலர்மாலைகள் தொங்காநின்று குங்குமமணிந்த தோள்களையுடைய இராஜபுத்திரன் மிகுந்த சேனைகள் தன்னைச்சூழ இரதத்தின்மீதேறி முன்னவர் வந்தியரும், சூதரும், மாகதரும் தன் வீரமுதலியவற்றைப் புகழ்ந்து செல்ல ஒருபக்கத்தில் முரசுவாத்தியங்களும், ஒருபக்கத்தில் சங்கவாத்தியங்களு முழங்கச் செல்லும்போது, ஒப்பற்ற பெரிய தருமதேவதையானது தயையில்லாமல் நாலுவகைச் சேனைகளையுடைய சோழமகாராஜனது அச்சமற்ற மனதிலுண்மையைச் சோதிக்கவந்ததுபோல அங்குசெல்லு மனிதர்கள் தனது வரவைக் காணாதவண்ணம் ஓரழகிய பசுவின் புதிய இளங்கன்றானது துள்ளிக்கொண்டு அவ்வீதியில்வந்து அரசகுமாரன் தேர்க்காலிலகப்பட்டு இறந்தது.

அதைக்கண்ட தாயாகிய பசுவானது துள்ளித்துடித்துக் கதறிக் கீழே விழுந்தது, அதைக்கண்ட ராஜகுமாரன் ஐயோ அபாயம் வந்ததேயென்று சொல்தடுமாறி அத்துயரினால் வருந்தி யறிவழிந்து இந்தப் பசுவுங் கன்றும் என்னறிவின் பெருமைகெட அழித்துவிட்டதே இதற்கென்னசெய்வேன் என்று தேரினின்று இழிந்து கீழேவிழுந்து அலறுகின்ற பசுவைப் பார்த்து, உயிர் பதைத்துச் சோர்ந்து பூமியிலிறந்த கன்றை நோக்கிப் பெருமூச்சுவிட்டு அழுது, நிலைபெற்ற அவ்வுலகத்தைக் காக்கும் மநுவென்கிற என் கோமானுக்கு உலகத்தில் இந்தப்பழிவந்து சம்பவிக்க நான் பிறந்தேனென்றேயென்று சொல்லி, இதனால் வந்த பாவத்தைப் பிராமணர்களிடத்தில்

சென்று அவர்களால் செய்பத்தக்க யாகாதிகளால் நீக்கிக்கொள்வது அற மேயானுல் எந்தையறிதற்கு முன்னர் செய்வேனென்று அந்தணர் முன்பாகச்சென்றுன். அப்பொழுது பசுவானது மிகவுந்தளர்ந்து பெருமூச்சுவிட்டு மநுச்சக்கிரவர்த்தி அரண்மனைவாயிலிற் கட்டிய ஆராய்ச்சி மணியினிடத்திற்போய், அதைக் கொம்பினுலடித்தது. அவ்வோசையானது மநுச்சோழரது செவியிற்கேட்டவளவில் அவர்தம்பிள்ளைப் பிராணனைக்கொண்டு போக வரும் இயமன் வாகனத்திற் கட்டிய மணியோசையோவென்று சொல்லி என்றுங் கேளாத மணியோசை செவியிற் புகுந்ததென்னவென்று சிங்காதனம் விட்டிறங்கி ஆராய்ச்சிமணி கட்டியிருக்கிற வாயிலில்வந்தார். காவலாளர் எதிராக வந்து ஆண்டவரே? ஒருபசுவந்து மணியைக் கொம்பினுலாட்டியதென்முர்கள். மநுச்சோழரானவர் அவர்கள் சொல்லைக்கேட்டு வருத்தமடைந்து பசுவைப்பார்த்து உங்கள் அசாக்கிரதையினுலே இதற்குத்துன்பமுண்டாயிற்றென்று கோபிக்க ஒரு பழமையான மந்திரி எதிராக வந்து சுவாமீ? வீதிவிடங்கன் தேரிலேறிப் போரும்போது இப்பசுவின் கன்று தேர்ச்சக்கரத்தி லகப்பட்டிறந்ததென, அம்மந்திரி சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்ட இராஜாவானவர் மிகவும் மனங்கலங்கி வியசனமடைந்தார். அவ்வாறு வியசனப்படும் மநுச்சோழரை மந்திரிகள் வணங்கி, ஆண்டவரே? வியசனப்படாதீர்? அந்தப்பாவந்தீரும்படிக்கு பிராயச்சித்தமுண்டு அது செய்யுமென்முர்கள். அப்பொழுது சோழராஜன் மந்திரிகளே? நீங்கள் சொல்லுவது நியாயமல்ல பிராயச்சித்தம் பசுவடைந்த துன்பத்திற்கு மருந்தாகுமா? பழிக்குப்பழியென் பிள்ளையைக்கொடுப்பதே நியாயமென்று மநுச்சோழர் குமாரனைத் தம்மிடத்து வரவழைத்து ஒரு மந்திரியைப் பார்த்து இந்தப்பிள்ளையைப் பசுவின்கன்று இறந்தவீதியிலே கிடத்தித் தேரையவன் மார்பின்மேலே நடத்தென்று கட்டளைகொடுக்க, மந்திரியும் விடைபெற்றுச் சென்று தானவ்வாறு செய்ய மனமில்லாமல் தன் பிராணனை விட்டுவிட்டான்.

மந்திரியிறந்த செய்தியைக் கேட்ட மநுச்சோழர் பிள்ளையைத் தாமேயழைத்துக்கொண்டு பசுவின்கன்றிறந்த வீதியிற்சென்று தமது குலத்திற்கு ஓர் பிள்ளைதானிருக்கிறதென்பதை நினையாமற்றருமவழியிலே நடப்பது தகுதியென்று தன்குமாரனைகீழேகிடத்தித் தேருருளையானது பிள்ளைமார்பிலழுந்தும்படி தன்தேரை நடத்தினர். அச்செய்கையைக் கண்டு, உலகிலுள்ளோர் கண்ணீர் விட்டார்கள் தேவர்கள் மலர்மாரி பொழிந்தார்கள். அப்பொழுது பார்வதியும், பரமசிவனும், இடபாரூடராய் வந்தெதிர்நின்று காக்ஷிகொடுத்து அநுக்கிரகஞ் செய்தார்கள். இறந்த பசுவின் கன்றுடனே வீதிவிடங்கனுகிய ராஜகுமாரனும் மந்திரியும் சிவனுடைய திருவருளினுலே உயிர்த்தெழுந்தார்கள். மநுச்சோழரானவர் மகனை யெடுத்து மார்போடணைத்து மனமகிழ்ச்சியடைந்தார். பார்ப்பதியும் பரமசிவனும் அந்தரமாக மறைந்தார்கள். திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவாசிரிய மண்டபச் சிறப்பு

பூதகணங்களுக்குத் தலைவராயும், புற்றைத் தமதிடமாகக் கொண்டவருமாகிய எவற்றிற்கு முதலாயுள்ள கடவுள் வாழாநின்ற அழகிய ஆலயத்துள் பிரகாசம்பொருந்திய மதிலையுடைய திருவாயிலின் முன்னர் பிரமன், இந்திரன், திருமால் முதலிய தேவர்கள் இடைவிடாது நிறைந்திருக்கின்ற தேவாசிரிய மண்டபமானது, அடைந்தவரது துன்பத்தை நீக்காநின்ற அடியவர்களது திருமேனியிற்பூசிய திருநீற்றினாலும், அவரது நிறைந்த பரிசுத்தத்தினாலும் பஞ்சாக்ஷரவோசை பொலிதலினாலும், பரவிய திருப்பாற்கடலுக்கொப்பாயிருக்கின்றது, அதனிடத்து பரமசிவன் முன்னர் தானே விரும்பி அடிமைகொண்ட அடியார்களும், தங்கள் கரங்களினாலே திருத்தொண்டுசெய்யு முறைமையையுடையவர்களும், குற்றமற்ற திருமேனியில் பூசிய திருநீறுபோல் உள்ளம் பரிசுத்தமானவர்களும் பஞ்சபூதங்களும் நிலைகெட்டுக் கலங்கினாலும் உமையை யொருகூறாகவுடைய பரமசிவனது திருவடியை மறவாதவர்களும், செல்வமும் வறுமையுமில்லாத செல்வத்தையுடையவர்களும், ஓடும்பொன்னுமொன்றாக நினைப்பவர்களும், அன்போடு பரமசிவனை வணங்குதலேயன்றி வீட்டினையும் விரும்பாதுமனவலியால் விளங்குகின்றவர்களும் முத்தார முதலிய ஆரங்களும், கண்டிகைகளும், வஸ்திரங்களும், பாரமென்றறிந்து, பரமசிவனது பணிவிடையல்லது வேறொன்றினும் இச்சைவையாதவர்களும் ஆகிய இவ்வடியார்கள் நெருங்கியிருக்கின்ற இம்மண்டபத்திலுள்ள அடியவர்களது பெருமையை யென்னாற் சொல்லுந் தகைமையிலேன் ஆயினும், ஆலாலசுந்தரர் சொல்லிய திருத்தொண்டத் தொகையிலுள்ளபடி சொல்லுகின்றேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தொண்டர் குருபூஜை

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களும் திருவாதவூரடிகளாகிய மாணிக்க வாசக சுவாமிகளும் சிவபதம் அடைந்தமாதமும் நக்ஷத்திரமும் மேலே உணர்த்தப்படும் சைவசமயிகள் யாவரும் அவர்களுக்கு வருடந்தோறும் அவரவர் அடைந்த மாதநக்ஷத்திரத்திலே சிவாகமவிதிப்படி அன்போடு குருபூஜைசெய்தல்வேண்டும் அவர்கள் அனைவருக்கும் செய்தற்குச் சக்தியில்லாதவர்கள் அவர்களுள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் என்னும் நாலவருக்கு மாத்திரமாயினும் செய்தல்வேண்டும் அவர்கள் நால்வரும் பல அற்புதங்களைச் செய்து பரசமயங்களைவென்று சற்சமயமாகிய சைவசமயத்தை ஸ்தாபனம்பண்ணி, ஆன்மாக்கள் உய்யும்பொருட்டுத் தமிழ்வேதம் செய்தருளிய சமயகுரவர்கள் என நிற்றலால் அவர்களுக்குக் குருபூசைசெய்வது மிக அவசியமாம்.

சிவானந்தமாலை ௫-ம் திருவெண்பா.

சொற்கோவுந் தோணிபுரத் தோன்றலுமென் சுந்தரனுஞ்
சிற்கோல வாதவூர்த் தேசிகனு-முற்கோலி
வந்திலரே னீறெங்கே மாமறை நூலெங்கே
யெந்தைபிரா னஞ்செழுத் தெங்கே.

நெம்பர்.	அடியார்கள் பெயர்.	மாதம்,	நட்சத்திரம்.
1	சிறுத்தொண்டநாயனார்	சித்திரை	பரணி
2	மங்கையர்க்கரசியார்	,,	உரோகிணி
3	விறன்மீண்டநாயனார்	,,	திருவாதிரை
4	இசைஞானியார்	,,	சித்திரை
5	திருக்குறிப்புத்தொண்டர்நாயனார்	,,	சுவாதி
6	திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்	,,	சதயம்
7	கழற்சிங்கநாயனார்	வைகாசி	பரணி
8	நமிநந்தியடிகணாயனார்	,,	பூசம்
9	சோமாசிமாறநாயனார்	,,	ஆயிலியம்
10	முருகநாயனார்	,,	மூலம்
11	திருநீலநக்கநாயனார்	,,	ஷை
12	திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார்	,,	ஷை
13	திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்	,,	ஷை
14	மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்	ஆனி	மகம்
15	அமர்நீதிநாயனார்	,,	பூரம்
16	ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார்	,,	இரேவதி
17	மூர்த்திநாயனார்	ஆடி	கார்த்திகை
18	புகழ்ச்சோழநாயனார்	,,	ஷை
19	கூற்றுவநாயனார்	,,	திருவாதிரை
20	பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார்	,,	சித்திரை
21	சேரமான்பெருமாநாயனார்	,,	சுவாதி
22	சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்	,,	ஷை
23	கலியநாயனார்	,,	கேட்டை
24	கோட்புலிநாயனார்	,,	ஷை
25	செருத்துணைநாயனார்	ஆவணி	பூசம்
26	அதிபத்தநாயனார்	,,	ஆயிலியம்
27	புகழ்த்துணைநாயனார்	,,	ஷை
28	இளையான்குடிமாறநாயனார்	,,	மகம்
29	குலச்சிறைநாயனார்	,,	அநுஷம்
30	குங்கிலியக்கலயநாயனார்	,,	மூலம்
31	உருத்திரபசுபதிநாயனார்	புரட்டாசி	அஸ்வனி
32	திருநாளைப்போவார்நாயனார்	,,	உரோகிணி
33	ஏனாதிநாயனார்	,,	உத்திராடம்
34	நரசிங்கமுனையரையநாயனார்	,,	சதயம்
35	திருமூலநாயனார்	ஐப்பசி	அஸ்வனி
36	நெடுமாறநாயனார்	,,	பரணி
37	இடங்கழிநாயனார்	,,	கார்த்திகை

நெம்பர்.	அடியார்கள் பெயர்.	மாதம்.	நட்சத்திரம்.
38	சத்திநாயனர்	,,	பூசம்
39	பூசலார்நாயனர்	,,	அனுஷம்
40	ஐயடிகள்காடவர்கோநாயனர்	,,	மூலம்
41	கணம்புல்லநாயனர்	கார்த்திகை	கார்த்திகை
42	மெய்ப்பொருணயனர்	,,	உத்திரம்
43	ஆனயநாயனர்	,,	அஸ்தம்
44	மூர்க்கநாயனர்	,,	மூலம்
45	சிறப்புலிநாயனர்	,,	பூராடம்
46	சடையநாயனர்	மார்கழி	திருவாதிரை
47	இயற்பகைநாயனர்	,,	உத்திரம்
48	மானக்கஞ்சாறநாயனர்	,,	ஸ்வாதி
49	சாக்கியநாயனர்	,,	பூராடம்
50	வாயிலார்நாயனர்	,,	இரேவதி
51	கண்ணப்பநாயனர்	தை	மிருகசீரிடம்
52	அரிவாட்டநாயனர்	,,	திருவாதிரை
53	சண்டேசுரநாயனர்	,,	உத்திரம்
54	திருநீலகண்டநாயனர்	,,	விசாகம்
55	அப்பூதிநாயனர்	,,	சதயம்
56	கலிக்கம்பநாயனர்	,,	இரேவதி
57	எறிபத்தநாயனர்	மாசி	அஸ்தம்
58	காரிநாயனர்	,,	பூராடம்
59	கோச்செங்கட்சோழநாயனர்	,,	சதயம்
60	நேசநாயனர்	பங்குனி	உரோகணி
61	கணநாதநாயனர்	,,	திருவாதிரை
62	முனையடுவார்நாயனர்	,,	பூசம்
63	காரைக்காலம்மையார்	,,	ஸ்வாதி
64	தண்டியடிகணயனர்	,,	சதயம்

சித்திரைச் சதயத்தப்பர் சிறந்தவை காசிமூலத்
தத்தரைப் பணிசம்பந்த ரானிமா மகத்திலந்த
முத்தமிழ் வாதவூரர் முதியநல் லாடிதன்னிற்
சுத்தமாஞ் சுவாதிநாளிற் சுந்தரர் கைலேசேர்ந்தார்.

உ

சிவமயம்

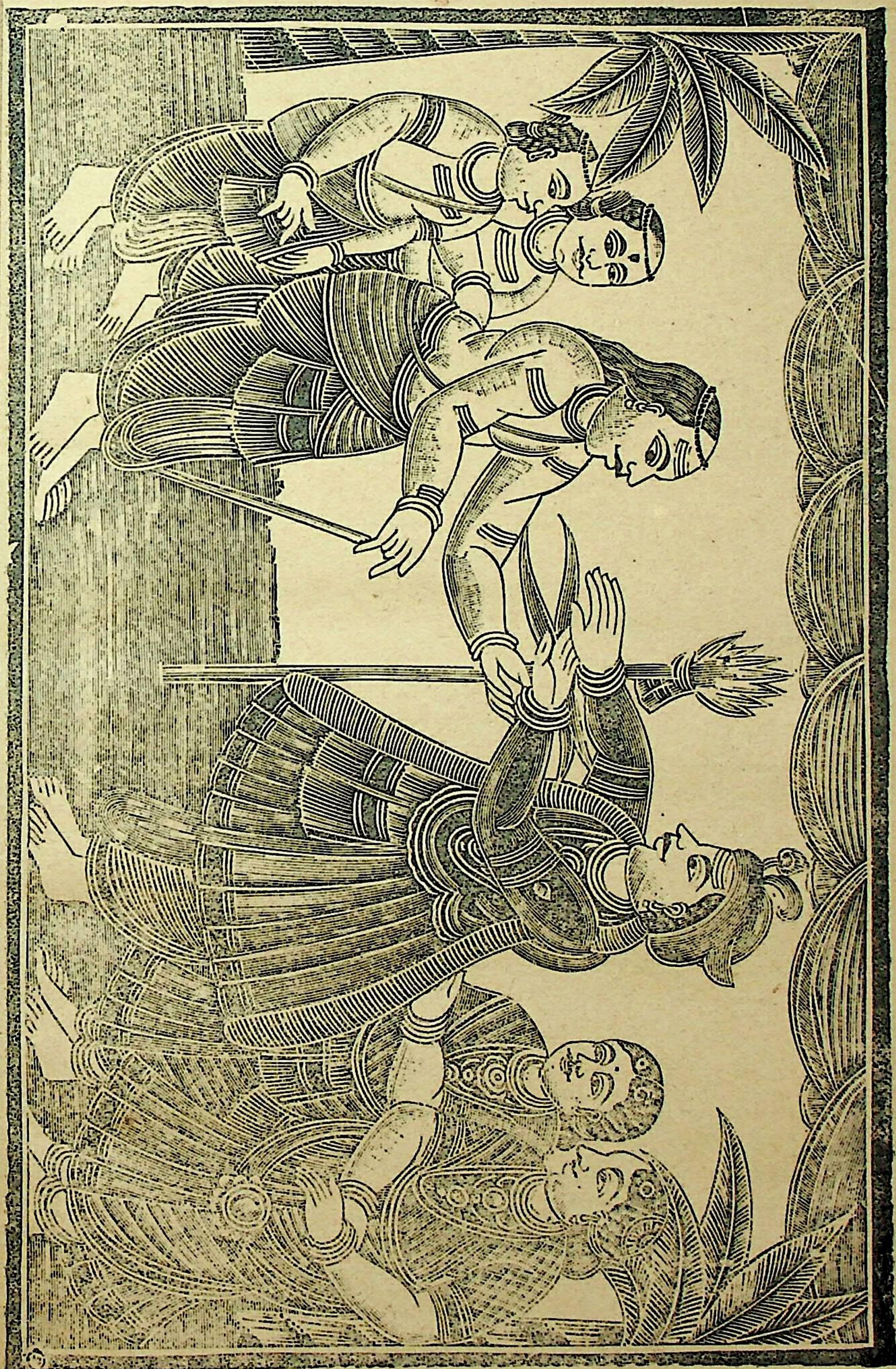
திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் புராணம்

தண்கயிலையதுநீங்கி நாவலூர்வாழ்
சைவனார்சடையனார் தனயனாராய்
மண்புகழவருட்டுறையா னோலைகாட்டி
மணம்விலக்க வன்றொண்டாயதிகைசேர்ந்து
நண்பினுடனருள்புரிய வாரூர்மேவி
நலங்கிளரும்பரவைதோ ணயந்துவைகித்
திண்குலவும்விறன்மிண்டர் திறல்கண்டேத்துந்
திருத்தொண்டத் தொகையருளாற்செப்பினாரே.

செப்பலருங்கண்டையூர் நெல்லழைத்துத்திருப்புகலூர்ச்
செங்கல்செழும் பொன்னாய்ச்செய்து
தப்பின்முதுகுன்றார் தரும் பொருளாற்றிட்டுத்
தடத்தெடுத்துச் சங்கிலிதோள்சார்ந்துநாத
னெப்பிறனித் துதுவந்தாறாடுகீறி
யுறமுதலைசிறமதலை யுமிழநல்கி
மெய்ப்பெரியகளிறேறி யருளாற்சேர
வேந்தருடன் வடகயிலைமேவினாரே.

ஸ்ரீகைலாசகிரியிலே, அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த ஸ்வரூபியாகிய பரமசிவனானவர், ஆன்மாக்களுக்கு அருள்செய்யும்பொருட்டு, மாயாகாரியமாகிய எங்கள் சரீரம்போலாகாது சத்தியகாரியமாயுள்ள சரீரத்தை எடுத்துத் தமது அருட்சத்தியாகிய பார்வதிதேவியோடு வீற்றிருப்பார், அக்கடவுளுக்குத் திருத்தொண்டு செய்யும் அடியார் கூட்டத்திலே ஆலாலசுந்தரர் என ஒருவர் உளர். அவர் ஆதிகாலத்திலே ஒருநாள் பத்தர்கள் செய்யும் அருச்சனையை அவர்கள் முத்திபெற்று உய்யும்பொருட்டு, அங்கீகாரஞ் செய்தருளுகின்ற அக்கடவுளுக்குத் தரிக்கும்பொருட்டு, புஷ்பங்களைக் கொய்வதற்கு நந்தவனத்துக்குப் போனார், போனபோது பார்வதிதேவியாருக்குத் தரிக்கும் பொருட்டு, அந்த நந்தவனத்திலே புஷ்பங் கொய்துக் கொண்டு நின்ற அவருடைய சேடியர்களாகிய அனிந்திதை கமலினி என்னும் பெயர்களையுடைய பெண்களிருவரையும் கண்டு, அவர்மேல் ஆசை வைத்தார், அவர்களும் ஆலாலசுந்தரரைக்கண்டு அவர்மேல் ஆசைகொண்டார்கள். பின்பு ஒருபிரகாரம் மனதைத்திருப்பி, புஷ்பங்களைக் கொய்து கொண்டு, ஆலாலசுந்தரர் சுவாமி சந்நிதானத்துக்கும், சேடியர்கள் தேவி சந்நிதானத்துக்கும் திரும்பிவிட்டார்கள். அப்பொழுது சமஸ்த ஆன்மாக்களிடத்திலும் வியாபித்திருந்து, அந்தந்த ஆன்மாக்கள் மனம்வாக்குக் காயங்களினாலே செய்கின்ற கர்மங்களையறிந்து, அந்த அந்தக் கர்மங்களுக்கு ஏற்ற பலன்களை ஊட்டி, அக்கர்மங்களைத் தொலைப்பிக்கின்ற கருண்

ணிய ஸ்வரூபியாகிய கடவுளானவர் ஆலாலசுந்தரரை நோக்கி, நீ பெண்கள் மேல் இச்சை கொண்டபடியால் தக்ஷிணபூமியிலே மானுடதேகம் எடுத்து பிறந்து அந்தப் பெண்களோடு புணர்ந்து இன்பம் அனுபவிப்பாய் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர். அதைக்கேட்டு ஆலாலசுந்தரர் மனங்கலங்கி சந்நிதானத்திலே சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம்பண்ணி எழுந்துநின்று, அஞ்சலியஸ்தராகி, சுவாமீ! தேவரீருடைய அருமைத் திருவடிகளைப் பிரிதற்கு ஏதுவாகிய கொடும்பாவத்தைச்செய்தவனாகிய சிறியேன் மயக்கம் பொருந்திய மனிதப் பிறப்பை யெடுத்து, செய்யவேண்டியது இன்னது என்றும் நீக்கவேண்டியது இன்னது என்றும் அறியாமல் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையிலே மயங்கும்போது, தேவரீர் வெளிப்பட்டுவந்து அடியேனைத் தடுத்து ஆட்கொண்டருளவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க, வேண்டுவார் வேண்டியவைகளை ஈந்தருளும் கடவுளும் அவ்வேண்டுகோளுக்கு இசைந்தருளினர்.

பின்பு ஆலாலசுந்தரர், பூமியிலே புண்ணிய பூமியாகிய பரதகண்டத்திலே தமிழ் வழங்கும் நிலமாகிய தென்னாட்டைச் சேர்ந்த திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே திருநாவலூரென்னுந் திருப்பதியிலே ஆதிசைவரென்னும் பிராமண குலத்திலே சடையனாரென்னும் சிவாசாரியருக்கு அவருடைய மனைவியாராகிய கற்பிலேசிறந்த இசைஞானியார் என்பவரிடத்திலே, ஆன்மாக்கள் சைவசமயமே மெய்ச்சமயமென்று உணர்ந்து, அதனை அனுசரித்து உய்யும்பொருட்டு பிறந்தருளினர். பிறந்த அப்பிள்ளைக்கு நம்பியாரூரர் என்று நாமகரணஞ் செய்தார்கள். அந்தப்பிள்ளை ஒருநாள் வீதியிலே சிறுதேர் உருட்டி விளையாடும்போது அந்தத் திருமுனைப்பாடி நாட்டுக்கு அரசராகிய நரசிங்க முனையரென்பவர் அந்தப் பிள்ளையைக்கண்டு, அவர்மேல் ஆசைமிகுந்து அவருடைய தந்தையாராகிய சடையனாரிடத்துக்குப்போய் இந்தப்பிள்ளையை எனக்குத் தாருமென்று கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டு போய், அவரை அபிமான புத்திரராகப்பாவித்து வளர்த்தார். அந்தப் பிள்ளை அரசரால் வளர்க்கப்படினும் தமது பிராமண வருணத்திற்கு உரிய ஒழுக்கத்தையே உடையவராகி வளர்ந்து உரியகாலத்திலே உபநயனஞ் செய்யப்பெற்று, வேதங்களை அத்தியயனஞ்செய்து, சகலகலைகளிலும் மகா பாண்டித்திய முடையவராய் விவாகஞ் செய்தற்கு உரிய பருவத்தை அடைந்தார்.

அதுகண்டு தந்தையாராகிய சடையனார் ஆதிசைவர் குலத்திலே தம்முடைய கொள்வகைக்கு ஏற்பப் பந்துவாய்ப்புத்தூரில் இருக்கின்ற சடங்கவி சிவாசாரியரிடத்திலே, அவருடைய புத்திரிக்கும் தம்முடைய புத்திரருக்கும் விவாகம் பேசிவரும்பொருட்டு சிலமுதியோர்களை அனுப்பினர். அவர்கள் சடங்கவி சிவாசாரியிடத்திற்போய்ப்பேசி அவர் உடன்பட்டதுகண்டு சடையனாரிடத்துக்குத் திரும்பிப்போய்த் தெரிவித்தார்கள். அப்பொழுது சடையனார் மகிழ்ச்சிகொண்டு விவாகத்துக்கு முகூர்த்தம் நியமித்து தம்முடைய ஞாதிகள் சினேகிதர்கள் யாவரையும் விவாகபத்திரம் அனுப்பி அழைப்பித்தார். பின்பு நம்பியாரூரராகிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனர்

விவாகதினத்துக்கு முதற்றினத்திலே சமாவர்த்தனம்பண்ணி, ரக்ஷாபந்தனஞ்செய்து மற்றுநாள் நித்திய கர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு, மணக்கோலங்கொண்டு, குதிரைமேல் ஏறி மகா அலங்காரத்தோடு புத்தூரிலே சடங்கவிசிவாசாரியார் வீட்டிலே திருக்கல்யாணப் பந்தருக்கு முன்சென்று குதிரையினின்றும் இறங்கி உள்ளேபோய் ஆசனத்தில் இருந்தார்,

அப்பொழுது, ஊரும் பேரும் உருவும் இல்லாதவராயினும் ஆன்மாக்களுக்கு வினையினால் வந்த வாஸ்தவமாகிய ஊரையும் பேரையும் உருவையும் இருவினையொப்பாகிய பக்குவகாலத்திலே ஒழிக்கும் பொருட்டுக் கற்பிதமாகிய ஊரும் பேரும் உருவுங் கொண்டருளுகின்ற பரமசிவனானவர், தாம் கைலாசத்திலே சுந்தரமூர்த்தி வாக்குத்தத்தம் பண்ணிய பிரகாரம் அவரைப் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையிலே மயங்கவிடாமல் தடுத்து, ஆட்கொண்டருளும்பொருட்டு, ஒருவயோதிக பிராமண வடிவங்கொண்டு, அவ்விடத்திலே எழுந்தருளிவந்து நின்று, இவ்விடத்தில் இருக்கின்ற யாவர்களும் நான் சொல்லும் இவ்வார்த்தையைக் கேளுங்கள் என்று சொன்னார். அப்படிச் சொல்லிய அந்த ஐயரை விவாகஞ்செய்யத் தொடங்கும் நம்பியாரூரும் அங்கிருக்கின்ற மற்றப் பிராமணர்களும் பார்த்து இவ்விடத்திலே நீர் சொல்ல விரும்பியதைச் சொல்லும் என்றார்கள். அதைக்கேட்ட ஐயர் நம்பியாரூரரை நோக்கி, எனக்கும் உனக்கும் ஒரு வழக்கு இருக்கின்றது. அதை முடித்துக்கொண்டு உன்னுடைய விவாகத்தை நடத்து என்று அருளிச்செய்தார். நம்பியாரூரர் உமக்கும் எனக்கும் ஒருவழக்கு உளதாயின் அதைமுடித்ததன்றி நான்விவாகஞ் செய்யேன். நீர் அவ்வழக்கு இன்னதெனத்தெரியும்படி சொல்லுமென்றுகேட்க, அந்தய்யர் பிராமணர்களைப் பார்த்து, இத்திருநாவலூரானாகிய நம்பியாரூரன் எனக்கு அடியவனென்று சொல்லியருளினார் அதைக்கேட்ட நம்பியாரூரர் அந்த ஐயர் சொன்னவார்த்தை நன்றாயிருக்கிறது என்றிகழ்ச்சியாகச் சொல்லிச்சிரிக்க, பிராமண வேடங்கொண்ட கடவுள் அவருக்குச் சமீபத்திலே போய், அக்காலத்திலே உன்னுடையபாட்டன் எனக்கு எழுதித்தந்த அடிமையோலை இதுவே அப்படியிருக்க, இக்காரியத்தைக் குறித்து நீ பரிகாசம்பண்ணியது என்னை என்றார். உடனே நம்பியாரூரர் ஐயரைப்பார்த்து பிராமணருக்குப் பிராமணர் அடிமையாதல் இன்றைக்கு நீயேசொல்லக்கேட்டோம். நீ பித்தனோ என்றுசொல்ல, ஐயர் நான்பித்தனானாலும் ஆகுக. பேயனானாலும் ஆகுக. நீ இப்போது எத்தனைவசை மொழிகளைச் சொன்னாய், அவைகளில் நான் சிறிதாயினும் வெட்கம் அடையேன். நீ என்னைச் சிறிதும் அறிந்திலை இப்படிநின்று விளையாட்டுமொழிகள் பேசவேண்டாம், அடிமைத்தொழில் செய்வாயென்றார். அப்பொழுது நம்பியாரூரர், இவர் அடிமையோலை ஒன்றுண்டென்றாரே அதின் உண்மையை அறியவேண்டும் என்று நினைத்து ஐயரே! உம்முடைய ஓலையைக்காட்டும் என்றுசொல்ல, ஐயர் நீயிந்தவோலையைப்பார்த்து நிச்சயிக்கத்தக்கவனோ, நான் இந்த சபையாருக்கு ஓலையைக்காட்டி மெய்யென்று அங்கீகாரஞ்செய்வித்தபின், எனக்கு ஊழியஞ்

செய்வதற்குமாத்திரம் தக்கவனென்றூர். அதுகேட்ட நம்பியாரூரர் கோபங் கொண்டு அவர்கையில் இருக்கும் ஓலையைப்பறிக்கும்படி அவருக்கு எதிரே விரைந்து சென்றபோது, அவர் ஓடத் தாமும் ஓடி, அவ்வரைப் பின்றொடர்ந்து பிடித்து ஓலையைப்பறித்து, பிராமணர்கள் அடிமையாய் ஊழியஞ்செய்தல் என்ன முறையென்று சொல்லிக்கிழிக்க, ஐயர் சுந்தரமூர்த்தியைப் பிடித்துக்கொண்டு, ஒருதரம் இதுமுறையோ என்று சத்தமிட, சமீபத்தில் நின்றவர்கள் அவ்விருவரையும் விலக்கி உலகத்திலே ஒருகாலமும் நடந்திராத ஏற்பாட்டைக்கொண்டு வழக்காடுகின்ற பிராமணரே? நீர் எங்கே இருக்கிறவர் சொல்லும் என்றூர்கள், அதற்கு ஐயர் நான் இந்தத் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் இருக்கின்றவன். அதுநிற்க, இந்தநம்பியாரூரன் தருமவழிக்கு விரோதமாக பலாத்காரம்பண்ணி என்கையில் ஓலையைப் பறித்துக் கிழித்ததினலே தான் எனக்கு அடியவன் என்றதை ஸ்திரப்படுத்தினன் என்றூர். அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்திநாயனர், நீர் திருவெண்ணெய்நல்லூரில் இருக்கிறவராகில் இந்தவழக்கை அங்கேதானே பேசித் தீர்ப்புச்செய்யவாரும் என்று சொல்ல, ஐயர் அதைக்கேட்டு, திருவெண்ணெய் நல்லூரில் இருக்கின்ற பிராமணர்களுக்கு முன்னே ஆதியில் எழுதப்பட்ட மூலவோலையைக்காட்டி நீ எனக்கு அடிமை என்பதைச் சாதிப்பேன் என்று சொல்லி தண்டை ஊன்றிக்கொண்டு முன்னே நடந்தார், சுந்தரமூர்த்தியும் மற்றப் பிராமணர்களும் பின்னுகப் போனர்கள்.

ஐயர் தனக்குப் பின்வந்த சுந்தரமூர்த்தியோடும் மற்றப் பிராமணர்களோடும் திருவெண்ணெய் நல்லூரை அடைந்து அங்கு இருக்கின்ற பிராமணர்களுடைய சபையிலே போய் அவர்களை நோக்கி, அறிவாய் அமைந்த பெரியோர்களே? திருநாவலூரில் இருக்கின்ற ஆரூரனனவன் நான் நீ எனக்கு அடிமையென்று காண்பித்த ஓலையைக் கிழித்துவிட்டு உங்களிடத்துக்கு வந்திருக்கிருன் என்றுசொல்லி முறைப்பாடு செய்தார். அந்த அபியோகத்தைக் கேட்ட பிராமணர்கள் அவரைப் பார்த்து, பிராமணர்கள் அடிமையாதல் இவ்வுலகத்திலே இதுவரையிலும் இல்லை. ஐயரே! நீர் என்ன தப்புவார்த்தை சொன்னீர் என்று சொல்ல ஐயர் நான் பொய்வழக்குக் கொண்டுவரவில்லை மெய்வழக்கே கொண்டுவந்தேன்.

இவன் பறித்துக்கிழித்த ஓலை இவன்பாட்டன் தானும் தன் மரபினரும் எனக்கு அடிமையென்று எழுதித்தந்த அடிமையோலை என்றூர். உடனே பிராமணர்கள் சுந்தரமூர்த்தியை நோக்கி, இவர் உம்முடைய பாட்டன் அடிமை செய்தற்கு இசைந்து எழுதிக்கொடுத்த ஓலையைக் காட்டினராகில் நீர் அதைப்பறித்துக் கிழித்ததனல் உம்முடைய பட்சம் சயம்பெறுமோ? இவர் தம்முடைய வழக்கை யாவரும் அங்கீகரிக்கும்படி சொன்னர். இனி உம்முடைய எண்ணம் யாது என்றூர்கள், அதற்குச் சுந்தரமூர்த்தி வேதாகமம் முதலாகிய சமஸ்த சாஸ்திரங்களையுமுணர்ந்த மகான்களே! நான் ஆதிசைவன் என்பது உங்கள் எல்லாருக்குந்தெரியும். அப்படியிருக்க இந்தப்பிராமணர் தமக்கு என்னை அடிமையென்று சாதித்தாராகில் இது

மனதில் அறிதல்கூடாத ஒரு மாயையென்று நினைக்கவேண்டும். இதைக் குறித்து நான் யாது சொல்வேன்! இது என்னால் அறியப்படுதல் கூடாது என்றுசொல்ல, பிராமணர்கள்கேட்டு அந்த ஐயரைப்பார்த்து நீர் இவரை உம்முடைய அடிமையென்று சொல்லுகின்ற விவகாரத்தை எங்களுக்குமுன் உறுதிப் படுத்தவேண்டும், ஒரு விவகாரத்தை உண்மையென்று நிச்சயிப்பதற்கு அனுபவம்-லிகிதம்-சாட்சி என்கிற மூன்றும் வேண்டும். ஆயினும், இந்த ஆரூரர் உமக்குஅடிமையென்பதற்கு அம்மூன்றில் ஒன்றாயினுங்காட்டும் என்றார்கள் அப்பொழுது ஐயர் இவன்கிழித்த ஓலை மூலவோலையைப் பார்த்து எழுதியபடிவோலை மூலவோலையோ என்னிடத்தில் இருக்கின்றது என்று சொன்னார் உடனே பிராமணர்கள் அதை எங்களுக்குக் காட்டும் என்றுசொல்ல, ஐயர் ஆரூரன் அதையும் பறித்து கிழியாதபடி செய்வீர்களாயின் அதைக் காட்டுவேன் என்றார். அதற்கு பிராமணர்கள் நாங்கள் கிழிக்கவிடோம் என்றுசொல்ல, ஐயர் மூலவோலையைக் கையில் எடுத்தார். அப்பொழுது சபையாருடைய கட்டளையினால் ஒருகரணன் அவரைக் கும்பிட்டு அந்த ஓலையைவாங்கி சுருளாயிருக்கின்ற மடிப்பை நீக்கி விரித்து, சபையார் கேட்கும்படி திருநாவலூரில் இருக்கின்ற ஆதி சைவனாகிய ஆரூரன் என்கிற நான் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் இருக்கின்ற பித்தனுக்கு நானும் என் சந்ததியாரும் வழித்தொண்டு செய்வதற்கு உள்ளும் புறமும், ஒப்பவுடன்பட்டு எழுதிகொடுத்தேன். இப்படிக்கு ஆரூரன் யென்றுவாசித்தான் பின்பு அந்த ஓலையிலே சாட்சிகளாகக் கையெழுத்து இட்டவர்கள் தங்கள் கையெழுத்தென்றே ஒத்துக்கொண்டார்கள் அதைக்கண்ட பிராமணர்கள் சுந்தரமூர்த்தியை நோக்கி இது உம்முடைய பாட்டனுடைய எழுத்தோபாரும் என்றுசொல்ல, ஐயர் அவர்களைப்பார்த்து இந்தச் சிறுவன் அடிமையோலையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்ற தன் பாட்டன் கையெழுத்தைக் கண்டறியச் சக்தியுள்ளவனோ? இவன்பாட்டன் எழுதிய வேறுகைச்சாத்து உண்டாகில், வருவித்து இதனுடன் ஒத்துப்பார்த்து உங்கள் மனதிலேதோன்றிய தீர்ப்பைச்சொல்லுங்கள் என்றார். அதைக்கேட்ட பிராமணர்கள் சந்தேகந்தெளியும்படி சுந்தரமூர்த்தி சமுகத்திலே அவர் பாட்டனார் எழுதிய கைச்சாத்து ஒன்றழைப்பித்து, அதின் எழுத்தையும் அடிமையோலையின் எழுத்தையும் ஒத்துப்பார்த்து, இவ்விரண்டும் ஒத்திருக்கின்றன. இனி நீர் தப்பவழியில்லை, நீர் இந்த பிராமணருக்குத் தோற்றுப்போனீர் ஆதலால் அவர் இஷ்டப்படி அவருக்கு ஏவல்செய்வதே கடனென்று சொல்ல. சுந்தரமூர்த்தி, விதிமுறை இதுவேயானால், நான் இதற்கு உடன்படாதிருத்தல் கூடுமோ என்றுசொல்லி நின்றார், அப்பொழுது பிராமணர்கள் அந்த ஐயரைபார்த்து நீர்காட்டிய அடிமைஓலையிலே எங்கள்வூரே உம்முடைய வூராக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது ஆதலால் உமக்கு இவ்வூரிலே தலைமுறையாக இருக்கின்ற வீடும் நிலையுள்ள ஆஸ்தியுங்காட்டும் என்றுசொல்ல, பிராமண வடிவங்கொண்ட கடவுள் இத்தனை விருத்தர்களில் ஒருவரும் என்னுடைய வீடு முதலியவற்றைஅறியாமல் இருப்பீரானால், காட்டுகிறேன். வாருங்கள்

யென்று சொல்லி, சுந்தரமூர்த்தியும் பிராமணர்களும் பின்னேவர, தாம் அவ்வூரிலிருக்கிற திருவருட்டுறை யென்னும் சிவாலயத்தினுள்ளே போனார். பின்பு சபையார் அவரைக் காணாமல் திகைத்து நின்றார்கள்.

அப்பொழுது சந்தரமூர்த்தியானவர் யென்னை அடிமைகொண்ட பிராமணர் எங்கள்கடவுளாகிய பரமசிவன்வீற்றிருக்கும் கோயிலினுள்ளேபுகுந்ததென்ன ஆச்சரியமென்று நினைத்து, அத்யந்த ஆசையோடும் தனியே அவரைத்தொடர்ந்துபோய்க் கூப்பிட, பரமசிவனானவர் தருமவடிவாகிய இடபவாகனத்தின்மேலே பார்வதி சமேதராய் சுந்தரமூர்த்திக்கு வெளிப்பட்டு நீமுன்னே நமக்குதொண்டனாய் இருந்தாய் நீபெண்கள்மேல் இச்சை வைத்ததினால் நம்முடையஆஞ்ஞையினாலே பூமியிலேபிறந்தாய் இப்பொழுது துக்கபத்தைத் தருகின்ற சமுசாரபந்தமானது உன்னைத் தொடராதபடி, நாமேவலியவந்து உன்னைத்தடுத்து ஆட்கொண்டோமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். இந்தப்பிரகாரமாக எழுந்த சத்தத்தைக்கேட்டு சுந்தரமூர்த்தியானவர் தன்னை ஈன்ற பசுவினது குரலைக்கேட்ட கன்றுபோல அலறி, சரீர முழுதும் உரோமப்புளகங்கொள்ள, இரண்டுகண்ணில் நின்றும் ஆனந்தபாஷ்பம்பொழிய, அடியற்றமரம்போல நிலத்திலேவிழுந்து நமஸ்கரித்தெழுந்துநின்று இரண்டுகைகளையும்சிரசின்மேலே ஏறக்குவித்துகனகசபையிலே படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளுதலென்கிற ஐந்தொழிலாகிய திருநடனத்தை செய்தருளுகிற சுவாமீ தேவரீர் ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறியேனை மார்ச்சார சம்பந்தம்போல வலியவந்து தடுத்தாட்கொண்டகாருண்ணியமகிமை இருந்தபடி யென்னென்று சொல்லுவேனென்றார். அப்பொழுது தம்மால் செய்யப்படும் கிர்த்தியங்கள் ஒவ்வொன்றையும்தம் பயன் கருதாது பிறர்பயன்கருதியே செய்கிற பரமசிவனானவர் தமிழ்நாட்டில் உள்ளவர்கள் தாமேமெய்ப்பொருளென் றுணர்ந்து தம்மைவழிபட்டு மும்மலத் தடைகளையும் நீங்கிப் பேரின்பம் பெற்று அநுபவிக்கவேண்டுமென்று தமது திருவுளத்திலே முகிழ்ந்த பெருங்கருணையினாலே சுந்தரமூர்த்தியைநோக்கி நீ என்னோடு வன்சொற்களைச்சொல்லி வன்றொண்டனென்கிற பெயரைப்பெற்றாய், நமக்கு அன்பினோடு செய்யத்தக்க அருச்சனையாவது பாடலேயாம். ஆதலால் நம்மேலே தமிழ்ப்பாட்டுகளைப்பாடு மென்று அருளிச்செய்ய சுந்தரமூர்த்தி அஞ்சலியஸ்தராகி தேவரீர் பிராமணவடிவங்கொண்டு என்னை வழக்கினால் வெல்லுதற் கெழுந்தருளி வந்தமையை அறியாத சிறியேனுக்குப் பழைய அறிவைத்தந்து உலக வாழ்க்கையிலே மயங்காமல் உய்யும்படி செய்தருளிய கடவுளே அடியேன் தேவரீருடைய அநந்த குணங்களில் எதையறிவேன் என்னசொல்லிப் பாடுவேனென்றார். அதற்குக் கடவுள் நீ முன்னே யென்றனைப் பித்தனென உரைத்தாய், ஆகையால் என்பெயர் பித்தனெனவே பாடென சொல்லியருள, சுந்தரமூர்த்தியானவர் தம்மை ஆண்டருளிய பரமசிவன்மேல் "பித்தாபிறைசூடி" என்னும் சொற்றொடரை முதலாகக்கொண்ட திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்ணெய்நல்லூர்த் தேவாரம்-பண் இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பித்தாபிறைசூடிபெருமானேயருளாளா
வெத்தான்மறவாதேநினைக்கின்றேன்மனத்துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணெய்நல்லூரருட்டுறையு
ளத்தாவுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே.

காரூர்புனலெய்திக்கரைகல்லித்திரக்கையாற்
பாரூர்புகழெய்தித்திகழ்பன்மாமணியுந்திச்
சீரூர்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணைநல்லூரருட்டுறையு
ளாரூரனெம்பெருமாற்காளல்லேனெனலாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பிறகு கடவுளானவர் சுந்தரமூர்த்தியைநோக்கி தொண்டனே நீ இன்னும் நம்முடைய புகழைக்குறித்துப் பலவகையாகப் பாடு என்று அருளிச்செய்து அந்தரத்தானமானார். அதுநிற்க ,புத்தூரிலிருக்கிற சடங்கவி சிவாசாரியருடைய புத்திரி யாரோவெனில், கலியாணந்தவிர்ந்ததினாலே சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரையே தியானஞ்செய்துக் கொண்டிருந்து சில காலத்தின் பிறகு சிவலோகப் பிராப்தியானார்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருவெண்ணைநல்லூரிலுள்ள திருவருட்டுறையெனும் ஆலயத்தில்வீற்றிருக்கிற கடவுளானவர் தம்மை ஆட்கொண்டபிறகு, திருவாலூருக்குப்போய்ப் பதிகம் பாடியருளினார்,

---

திருவெணணெய்நல்லூரும்-திருநாவலூரும்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோவலனான்முகன்வானவர்கோனுங்குற்றேவல்செய்ய
மேவலர்முப்புரந்தீயெழுவித்தவனோரம்பினா
லேவலனார்வெண்ணெய்நல்லூரில்வைத்தென்னையாளுங்கொண்ட
நாவலனார்க்கிடமாவதுநந்திருநாவலூரே.

நாதனுக்கூர்நமக்கூர்நரசிங்கமுனையரைய
னாதரித்தீசனுக்காட்செயுமூரணிநாவலூரென்
றோதநற்றக்கவன்றொண்டனாரூரனுரைத்ததமிழ்
காதலித்துங்கற்றுங்கேட்பவர்தம்வினைகட்டறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிறகு பரமசிவன் வாசம்பண்ணுகிற திருத்துறையூருக்குப் போய் அக்கடவுளை நோக்கி அடியேன் தீவினையினாலே அவமானநெறியிற் செல்லாமல் தடுத்தாட்கொண்டால் அடியேனுக்குத் தவநெறி தந்தருளென பவநெறிக்கு விலக்காகும் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருத்துறையூர்த்தேவாரம்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மலையாரருவித்திரண்மாமணியுந்திக்
குலையாரக்கொணர்ந்தெற்றியோர்பெண்ணைவடபாற்
கலையாரல்குற்கன்னியராடுந்துறையூர்த்
தலைவாவுனைவேண்டிக்கொள்வேன்றவநெறியே.

செய்யார்கமலம்மலர்நாவலர்மன்னன்
கையாற்றொழுதேத்தப்படுந்துறையூர்மேற்
பொய்யாத்தமிழூரனுரைத்தனவல்லார்
மெய்யேபெறுவார்கள்தவநெறிதானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்துறையூரை வணங்கி சிவபெருமான் எழுந்தருளிய பலதலங்களினுஞ்சென்று வணங்கி, சிதம்பரத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சபாநாயகரைத் தரிசிக்கவிரும்பி, பெண்ணை நதியைக்கடந்து அஸ்தமயன காலத்திலே திருவதிகையென்னுந் தலத்தி னெல்லையிலேபோய், திருநாவுக்கரசு நாயனர் உழவாரத்தினாலே பரமசிவனுக்குக் கைத்தொண்டுசெய்த இந்த ஸ்தலத்திலே கால்மிதிக்க அஞ்சுகிறேன் என்றுசொல்லி, அதற்கு உள்ளேபோகாமல் சமீபத்திலிருந்த சித்தவட மடத்திற்குப்போய், திருவதிகை வீரட்டானத்தில் வீற்றிருக்கும் கடவுளுடைய திருவடிகளைத் தியானித்துக்கொண்டு நித்திரைசெய்தார். நித்திரைசெய்யும்பொழுது வீரட்டானேசுரர் ஒரு விருத்தப் பிராமணராகி அம்மடத்தினுள்ளே புகுந்து சுந்தரமூர்த்தி நாயனருடைய சிரசின்மேலே பாதங்களை வைத்து நித்திரை செய்பவர்போலக் காட்டியருளினர்.

அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்தி விழித்து, ஐயரே ஏன் உம்முடைய பாதத்தை என் சிரசின்மேல்வைத்தீர் என்றுசொல்ல, ஐயர் என்னுடைய மூப்பினாலே நீர் தலைவைத்திருக்கும் திசையை அறியாமல் அப்படிச்செய்துபோட்டேன் என்றார். சுந்தரமூர்த்திநாயனர் அதற்கு ஒத்துக்கொண்டு தம்முடைய சிரசை வேறொரு திக்கில் வைத்துக்கொண்டு நித்திரைசெய்தார் சுவாமி அவ்விடத்திலும் சென்று சுந்தரமூர்த்தியுடைய சிரசின்மேலே பின்னும் தம்முடைய பாதத்தை நீட்ட சுந்தரமூர்த்தி இங்கேயென்னைப் பலமுறை மிதித்த நீர் யாவர்? என்று கேட்டார். உடனே சுவாமி என்னை நீயறியாயா என்று சொல்லி மறைந்தருளினர். அதுகண்டு சுந்தரமூர்த்தி தம்மை மிதித்தவர் கடவுளென்று அறிந்து நான் இறுமாப்படைந்து ஆண்டவரை அறியாமல் என்னசெய்தேன் என்றுசொல்லி வீரட்டானேசுரர் மேல் திருப்பதிகம் பாடினர்.

திருவதிகை வீரட்டானம்.

தேவாரம்-பண்-கொல்லிக்கௌவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தம்மானையறியாதசாதியாருளரேசடைமேற்கொள்
பிறையானைவிடைமேற்கொள்விகிர்தன்
கைம்மாவினுரியானைக்கரிகாட்டிலாட
லுடையானைவிடையானைக்கரைகொண்டகண்டத்
தெம்மானென்றனடிக்கொண்டென்முடிமேல்வைத்திடுமென்னு
மாசையால்வாழ்கின்றவறிவிலாநாயே
னெம்மானையெறிகெடிலவடவீரட்டானத்
துறைவானையிறைபோதுமிகழ்வன்போலியானே.

என்பினையேகலனுகவணிந்தானையெங்க
ளெருதேறும்பெருமானையிசைஞானிசிறுவன்
வன்பனையவளர்பொழில்சூழ்வயனுவலூர்க்கோன்
வன்றொண்டனூரன்மதியாதுசொன்ன
வன்பனையாவர்க்குமறிவரியவத்தப்
பெருமானையதிகைமாநகருள்வாழ்பவனை
யென்பொன்னையெறிகெடிலவடவீரட்டானத்
துறைவானையிறைபோதுமிகழ்வன்போலியானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அத்திருவதிகைக்குத் தென்புறத்தில் இருக்கும் திருக்கெடிலநதியிலே ஸ்நானம்செய்து, அந்நதியின் தென்கரையில் திருமாணிக் குழியைச்சென்று வணங்கி, திருத்தினை நகரத்திற்குப்போய்த் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருத்தினைநகர்த் தேவாரம்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீறுதாங்கிய திருநுதலானை நெற்றிக்கண்ணனைநிறைவளைமடந்தை
கூறுதாங்கியகொள்கையினனைக் குற்றமில்லியைக்கற்றையஞ்சடைமே
லாறுதாங்கியவழகனையமரர்க் கரியசோதியைவரியராவுகளுஞ்
சேறுதாங்கியதிருத்தினைநகருட் சிவக்கொழுந்தினைச்சென்றடைமனனே.
நீடுபோக்கையிற்பிறவியைப்பழித்துநீங்கலாமென்றுமனத்தினைத்தெருட்டிச்
சேடுலாம்பொழிற்றிருத்தினைநகருட் சிவக்கொழுந்தினைத்திருவடியிணைத்தா
ளூடெலாம்புகழ்நாவலூராளி நம்பிவன்றொண்டனூரனுரைத்த
பாடலாந்தமிழ்ப்பத்திவைவல்லார் முத்தியாவதுபரகதிப்பயனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பிறகு சிதம்பரத்தின் எல்லையை அடைந்து அவ்வெல்லையை வணங்கி, ஊரினுள்ளேபோய் ஸ்தூலலிங்கமாகிய கோபுரத்தைக்கண்டு நிலத்திலேவிழுந்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து எழுந்து கோயிலினுள்ளே போய், கனகசபையிலே ஆனந்தத் தாண்டவஞ் செய்கின்ற சபாநாயகரை தரிசித்து, அக்கினியிற்பட்ட மெழுகதுபோலக்கசிந்து உருகி, ஆனந்தபாஷ்பஞ் சொரிய விழுந்து நமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்துநின்று எல்லையில்லாத பேரின்பசாகரத்திலே அமிழ்த்தி இரண்டு கைகளையும் சிரசின்மேலே குவித்துத் திருப்பதிகம் பாடித் துதித்தார்.

கோயிற்றேவாரம்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்,

மடித்தாடுமடிமைக்களன்றியேமனனேநீவாழுநாளுந்
தடுத்தாட்டித்தருமனார் தமர்செக்கிலிடும்போது தடுத்தாட்கொள்வான்
கடுத்தாடுங்கரதலத்திற்றமருகமுமெரியகலுங்கரியபாம்பும்
பிடித்தாடி புலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தெம்பெருமானைப்பெற்றாமன்றே.

பாரூருமரவல்குலுமைநங்கையவள்பங்கன்பைங்கணேற்ற
னூரூரன்றருமனார் தமர் செக்கிலிடும்போது தடுத்தாட்கொள்வா
னாரூரன்றம்பிரானாரூரன்மீகொங்கிலணிகாஞ்சிவாய்ப்
பேரூரபெருமானைப்புலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தேபெற்றாமன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் சபாநாயகருடைய திருவருளினால் நீ திருவாரூரிலே நம்மிடத்துக்கு வாவென்று ஆகாயத்தில் எழுந்த அசரீரி வாக்கைக் கேட்டு, அந்தக் கட்டளையைச் சிரசின்மேல் வகித்து கனகசபையைப் பிரதட்சிணஞ் செய்து வணங்கிச்சென்று கோபுரத்தைக்கடந்து புறத்திலேநின்று அக்கோபுரத்தை நமஸ்கரித்து திருவீதியைத் தொழுது தெற்கு வாயிலைக்கடந்து அப்புறஞ் சென்று அந்த ஸ்தலத்தின் எல்லையைவணங்கி கொள்ளிடம் என்கிற திருநதியைத்தாண்டி சீர்காழிக்குச் சமீபித்தார். அந்தச் சீர்காழி திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய ஸ்தலமாதலால் அதனுள்ளே மிதிக்கலாகாதென்று நினைந்து அதின் புறவெல்லையை வணங்கிப் பிரதட்சணஞ் செய்யும்பொழுது பரமசிவன் காட்சி கொடுத்தருள அதுகண்டு திருப்பதிகம் பாடினார்.

திருக்கழுமலத்தேவாரம்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சாதலும்பிறத்தலுந்தவிர்த்தெனைவகுத்துத்
தன்னருள்தந்தவெந்தலைவனைமலையின்
மாதினைமதித்தங்கோர்பாலகொண்டமணியை
வருபுனல்சடையிடைவைத்தவெம்மானை
யேதிலென்மனத்துக்கோரிரும்பூண்டநீரை
யெண்வகையொருவனையெங்கள்பிரானைக்
காதில்வெண்குழையனைக்கடல்கொளமிதந்த
கழுமலவளநகர்கண்டுகொண்டேனே.

செழுமலர்க்கொன்றையுங்கூவிளமலரும்
விரவியசடை முடியடிகளைநினைந்திட்
டழுமலர்க்கண்ணிணையடியவர்க்கல்லா
லறிவரிதவன்றிருவடியிணையிரண்டுங்
கழுமலவளநகர்க்கண்டுகொண்டூரன்
சடையன்றன்காதலன்பாடியபத்துந்
தொழுமலரெடுத்தகையடியவர்தம்மைத்
துன்பமுமிடும்பையுஞ்சூழகிலாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பால் திருக்கோலக்காவுக்கும், திருப்புன்கூருக்கும் போய்ப் பதிகம்பாடி காவேரிநதியின் கரையை யடைந்து அதில் ஸ்நானம்பண்ணி மாயூரத்துக்கும், அம்பர் மாகாளத்துக்கும், திருப்புகலூருக்கும்போய் திருவாரூரைச் சமீபித்து, வன்மீக நாதருடைய ஆஞ்ஞையினாலே அங்கிருந்து மகா அலங்காரத்தோடுவந்து, தம்மை யெதிர்கொண்ட பக்தர்களுடன் ஊரினுள்ளேபோய் கோயிலிற் பிரவேசித்து திருமாளிகை வாயிலையடைந்து வன்மீகநாதரை வணங்கிப் பதிகம்பாடினார்.

திருவாரூர்த்தேவாரம்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கரையுங்கடலுமலையுங்காலையுமாலையுமெல்லா
முரையில்விரவிவருவானொருவனுருத்திரலோகன்
வரையின்மடமகள்கேள்வன்வானவர்தானவர்க்கெல்லா
மரையனிருப்பதுமாரூரவரெம்மையுமாள்வரோகேளீர்.

எந்தையிருப்பதுமாரூரவரெம்மையுமாள்வரோவென்று
சிந்தைசெயுந்திறம்வல்லான்றிருமருவுந்திரடோளன்
மந்தம்முழவம்மியம்பும்வளவயனாவலாரூரன்
சந்தமிசையொடும்வல்லார்தாம்புகழெய்துவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்தி கேட்கும்படி வன்மீகநாதருடைய திருவருளினாலே நாம் உனக்குத் தோழனானோம், முன்னே நாம் உன்னை யாட்கொண்ட விவாககாலத்திலே நீ கொண்ட மனக்கோலத்தை எப்பொழுதும் கொண்டு பூமியின்மேல் விளையாடுவாயென்று ஒருஅசரீரிவாக்கு எழுந்தது; அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சுவாமி சந்நிதானத்திற்சென்று வணங்கித் துதித்து வெளியே போனார். அன்று முதற்கொண்டு அடியார்களெல்லாருஞ் சுந்தரமூர்த்தியைத் தம்பிரான்றோழர் என்று சொல்லிக்கொண்டார்கள். சுந்தரமூர்த்தி மஹா அலங்காரம் பொருந்திய கோலத்தை யுடையவராய் வன்மீகநாதரைத் தினந்தோறும் போய்த் தரிசித்து வந்தார்.

இதற்கு முன்னே கைலாசகிரியிலிருந்த பார்வதிதேவியாருடைய சேடியர்களிருவரில் ஒருவராகிய கமலினியென்பவர் அத்திருவாரூரிலே உருத்திர கணிகையர் குலத்திலே பிறந்து பரவையாரென்னும் பெயரைப் பெற்றுப் பெதும்பைப்பருவம் அடைந்திருந்தார். அவரும் தினந்தோறும் பாங்கிமாரோடு கோயிலுக்குப்போய் சுவாமி தரிசனம் செய்துவருவார்.

அந்தப் பரவையார் ஒருநாள் சுவாமி தரிசனம் செய்யப்போம்போது அப்படியே சுவாமி தரிசனம் செய்யும்பொருட்டு பரிசனங்களோடு சென்ற சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருவருள் கூட்ட, அப்பரவையாரைக்கண்டு ஆசைகொண்டு நின்றார், பரவையாரும் சுந்தரமூர்த்தியைக் கண்டு ஆசைகொண்டு பின் சுவாமி தரிசனம் பண்ணவேண்டுமென்னும் விருப்பமானது தம்மை அவ்வாசையினின்றும் நீக்கித் தன்வசமாக்கிக்கொண்டு கோயிலின் உள்ளே செலுத்தச் சென்றார், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அதுகண்டு, என் மனதைக் கவர்ந்துசென்ற அதிக சௌந்தரியமுள்ள இப்பெண் யார்! என்று வினவ. அங்கு நின்றவர்கள் இவர் உருத்திர கணிகையரில் ஒருவர், இவர் பெயர் பரவையார் என்றார்கள். அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரோ கோயிலினுள்ளே போனார். அதற்குமுன் பரவையார் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து சுவாமியை நமஸ்காரம் பண்ணித் துதித்துக்கொண்டு சந்நிதியில் நின்றும் புறப்பட்டார். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சுவாமி சந்நிதானத்திற் சென்று, பரவையார் மேல்வைத்த பேராசையால் அவரைச் சேரவேண்டிச் சுவாமியின் திருவடிகளை வணங்கிக்கொண்டு புறப்பட்டு பரவையாரைத்தேடி தேவாசிரியனென்னும் பெயரையுடைய ஆயிரக்கால் மண்டபத்தை அடைந்து வன்மீகநாதர் பரவையாரை எனக்குத்தந்தருளுவார் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்க சூரியன் அஸ்தமயன மாயிற்று, அதுநிற்க,

முன்னே சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு புறப்பட்ட பரவையார் சுந்தரமூர்த்தியிடத்தில் தனியேசென்ற தமது மனதை ஒருவகையாக வலிந்து தன் வசப்படுத்தி அதிக மயக்கத்தோடு தம் மாளிகையை அடைந்து பூவணையி லிருந்து தம்மருகிருந்த பாங்கியை நோக்கி, நாம் சுவாமி தரிசனம் செய்யப்போனபோது வழியில் எதிராகவந்தவர் யார்! என்று கேட்க,

அவள் அவர் பிரமவிஷ்ணுக்களும் தேடியறியாத சமானுதீதராகிய கடவுளே வலியவந்து ஆட்கொள்ளப்பெற்ற ஆதிசைவராகிய சுந்தரமூர்த்தி என்றான் அதுகேட்ட பரவையார் தமது ஆண்டவருக்கு உரிய அடியவரோ என்று சொல்லி சுந்தரமூர்த்திமேல் முன்வைத்த ஆசை மேன்மேலும் அதிகரிக்க சயனத்தின்மேல் விழுந்து புலம்பினர். அப்போது கடவுளானவர் பரவையாரைச் சுந்தரமூர்த்திக்கு விவாகஞ் செய்துகொடுக்கும்படி அடியார்களுக்குக் கட்டளையிட்டு, சுந்தரமூர்த்தி யிடத்திற்சென்று உனக்குப் பரவையை விவாகஞ் செய்து தரும்படி நம்முடைய அடியார்களுக் காஞ்ஞாபித்தோம் என்று அருளிச்செய்து, பரவையாரிடத்திலும் போய் உனக்கும் சுந்தரமூர்த்திக்கும் விவாகம் நடக்கு மென சொல்லியருளினர். மற்றநாள் உதயகாலத்திலே சிவபத்தர்க ளெல்லோருங் கூடிவந்து சுந்தரமூர்த்தி நாயனருக்குப் பரவையாரை விதிப்படி விவாகஞ்செய்து கொடுத்தார்கள்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனர் பரவையாரோடுகூடி வாழ்ந்திருக்குங் காலத்திலொருநாள் கோயிலை அடைந்தபோது தேவாசிரிய மண்டபத்திற் சிவனடியார்கள் கூடியிருந்ததைக் கண்டு அவர்கள்மேலே பத்தி மிகுந்து இவர்களுக்கு நான் அடியனுகும் நாள் எந்நாள் என்று நினைத்துக்கொண்டு சுவாமி தரிசனம் செய்வதற்குக் கோயிலி னுள்ளே போனர். அப்பொழுது அடியார்க்கு அடியனுக வேண்டுமென்று அவர் விரும்பிய வரத்தைக் கொடுக்கும் பொருட்டு சுவாமி அவருக்குக் காட்சி கொடுத்தருளி, நீ நம்முடைய அடியார்களை வணங்கி அவர்கள் மேலே பதிகம்பாடு என்றருளிச் செய்ய சுந்தரமூர்த்தி நாயனர் வணங்கி நின்று சுவாமீ! அடியார்களுடைய வரலாறின்ன தெனவும் அவர்கள் தன்மை இப்படிப்பட்ட தெனவும் அறியாத நான் எப்படிப்பாடுவேன், அவர்களைக் குறித்துப் பாடும்சத்தியைச் சர்வஞ்ஞத்துவம் உடைய தேவரீரே அடியேனுக்கு அருளிச்செய்யவேண்டும் என பிரார்த்தித்தார். சுவாமி அதற்கு இசைந்து அடியார்களுடைய வழித்தொண்டு அவருக்குத் தெரியும்படி செய்து " தில்லைவா ழந்தணர்த மடியார்க்கு மடியேன் " என்று அடியெடுத்துக்கொடுத்து மறைந்தருளினர், அதுகண்டு சுந்தரமூர்த்திநாயனர் புறப்பட்டுத் தேவாசிரிய மண்டபத்தை அடைந்து அடியார் திருக்கூட்டத்தைப் பலமுறை வணங்கி அந்த அடியார்கள் யாவருக்கும் வெவ்வேருக அடியேன் அடியேன் என்று திருத்தொண்டத்தொகையென்னும் திருப்பதிகம்பாடி அவர்களை வணங்கினர்.

திருத்தொண்டத்தொகை.

தேவாரம்-பண்-கொல்லிக்கௌவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைவாழந்தணர் தமடியார்க்குமடியேன்
திருநீலகண்டத்துக்குயவனார்க்கடியேன்
இல்லையேயென்னாதவியற்பகைக்குமடியேன்
இளையான் றன்குடிமாறனடியார்க்குமடியேன்
வெல்லுமாமிகவல்லமெய்ப்பொருளுக்கடியேன்
விரிபொழில்சூழ்குன்றையார்விறன்மிண்டர்க்கடியே
னல்லியென்முல்லையந்தார் அமர்நீதிக்கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. 1

இலைமலிந்தவேல்நம்பியெறிபத்தர்க்கடியேன்
ஏனாதிநாதன்றனடியார்க்குமடியேன்
கலைமலிந்தசீர்நம்பிக்கண்ணப்பர்க்கடியேன்
கடவூரிற்கலயன்றனடியார்க்குமடியேன்
மலைமலிந்ததோள்வள்ளல்மானக்கஞ்சாற
னெஞ்சாதவாயிலாயனடியார்க்குமடியேன்
அலைமலிந்தபுனல்மங்கையானாயர்க்கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. 2

மும்மையாலுலகாண்டமூர்த்திக்குமடியேன்
முருகனுக்கும்உருத்திரபசுபதிக்குமடியேன்
செம்மையேதிருநாளைப்போவார்க்குமடியேன்
திருக்குறிப்புத்தொண்டர்தமடியார்க்குமடியேன்
மெய்ம்மையேதிருமேனிவழிபடாநிற்க
வெகுண்டெழுந்ததாதைதாள்மழுவினாலெறிந்த
அம்மையானடித்தண்டிப்பெருமானுக்கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. 3

திருநின்றசெம்மையேசெம்மையாக்கொண்ட
திருநாவுக்கரையன்றனடியார்க்குமடியேன்
பெருநம்பிகுலச்சிறைதன்னடியார்க்குமடியேன்
பெருமிழலைக்குறும்பர்க்கும்பேயார்க்குமடியே
னொருநம்பியப்பூதியடியார்க்குமடியே
னொலிபுனல்சூழ்சாத்தமங்கை நீலநக்கர்க்கடியே
னருநம்பிநமிநந்தியடியார்க்குமடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. 4

வம்பறுவரிவண்டுமணநாறமலரு
மதுமலர்நற்கொன்றையானடியலாற்பேணா

எம்பிரான்சம்பந்தனடியார்க்குமடியேன்
ஏயர்கோன்கலிக்காமனடியார்க்குமடியே
னம்பிரான்திருமூலனடியார்க்குமடியே
னாட்டமிகுதண்டிக்குமூர்க்கர்க்குமடியேன்
* அம்பரான்சோமாசிமாறனுக்குமடியேன்
ஆரூரன்ஆரூரிலம்மானுக்காளே. 5

வார்கொண்டவனமுலையாளுமைபங்கன்கழலே
மறவாதுகல்லெறிந்தசாக்கியர்க்குமடியேன்
சீர்கொண்டபுகழ்வள்ளல்சிறப்புலிக்குமடியேன்
செங்காட்டங்குடிமேயசிறுத்தொண்டர்க்கடியேன்
கார்கொண்டகொடைக்கழறிற்றறிவார்க்குமடியேன்
கடற்காழிக்கணநாதனடியார்க்குமடியே
னார்கொண்டவேற்கூற்றன்களந்தைக்கோனடியேன்
ஆரூரன்ஆரூரிலம்மானுக்காளே. 6

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்க்குமடியேன்
பொழிற்கருவூர்த்துஞ்சியபுகழ்ச்சோழர்க்கடியேன்
மெய்யடியனரசிங்கமுனையரையர்க்கடியேன்
விரிதிரைசூழ்கடனாகையதிபத்தர்க்கடியேன்
கைதடிந்தவரிசிலையான்கலிக்கம்பன்கலியன்
கழற்சத்திவரிஞ்சையர்கோனடியார்க்குமடியேன்
ஐயடிகள்காடவர்கோனடியார்க்குமடியேன்
ஆரூரன்ஆரூரிலம்மானுக்காளே. 7

கறைக்கண்டன்கழலடியேகாப்புக்கொண்டிருந்த
கணம்புல்லநம்பிக்குங்காரிக்குமடியே
னிறைக்கொண்டசிந்தையானெல்வேலிவென்ற
நின்றசீர்நெடுமாறனடியார்க்குமடியேன்
துறைக்கொண்டசெம்பவளமிருளகற்றுஞ்சோதித்
தொன்மயிலைவாயிலானடியார்க்குமடியே
னறைக்கொண்டவேல்நம்பிமுனையடுவார்க்கடியேன்
ஆரூரன்ஆரூரிலம்மானுக்காளே. 8

கடல்சூழ்ந்தவுலகெலாங்காக்கின்றபெருமான்
காடவர்கோன்கழற்சிங்கனடியார்க்குமடியேன்
மடல்சூழ்ந்தார்நம்பியிடங்கழிக்குந்தஞ்சை
மன்னவனுஞ்செருத்துணைதனடியார்க்குமடியேன்
புடைசூழ்ந்தபுலியதண்மேலரவாடவாடி
பொன்னடிக்கேமனம்வைத்தபுகழ்த்துணைக்குமடியேன்

* அம்பர் - ஒரு சிவஸ்தலம்.

அடல்சூழ்ந்தவேல்நம்பிகோட்புலிக்குமடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. 9

பத்தராய்ப்பணிவார்களெல்லார்க்குமடியேன்
பரமனையேபாடுவாரடியார்க்குமடியேன்
சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார்க்குமடியேன்
திருவாரூர்ப்பிறந்தார்களெல்லார்க்குமடியேன்
முப்போதுந் திருமேனிதீண்டுவார்க்கடியேன்
முழுநீறுபூசியமுனிவர்க்குமடியேன்
அப்பாலுமடிச்சார்ந்தாரடியார்க்குமடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. 10

மன்னியசீர்மறைநாவனின்றவூர்ப்பூசல்
வரிவளையாண்மானிக்கும்நேசனுக்குமடியேன்
தென்னவனுயுலகாண்டசெங்கணார்க்கடியேன்
திருநீலகண்டத்துப்பாணனார்க்கடியேன்
என்னவனுமரனடியேயடைந்திட்டசடைய
னிசைஞானிகாதலன் திருநாவலூர்க்கோ
னன்னவனுமாரூரனடிமைகேட்டுவப்பா
ராரூரிலம்மானுக்கன்பராவாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருவாரூரிலே தினந்தோறும் திரிகாலத்திலும் அன்பினோடு சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு பரவையாரோடு வாழ்ந்திருக்குங் காலத்திலே, வேளாளராகிய குண்டையூர்க்கிழவர் என்பவர் அவருடைய மகிமையைக் கேள்வியுற்று அவருடைய திருவடிகளை அடைந்து அன்பினோடு வழிபடுவராயினர். அவர் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் பொருட்டுப் பரவையாருடைய வீட்டுக்கு நெல்லும் பருப்பும் பிற பதார்த்தங்களும் நெடுங்காலந் தவறாமல் அனுப்பிவந்தார். அப்படி அனுப்பிவருங் காலத்திலே மழையில்லாமையால் வளம் சுருங்க, ஒருநாள் குண்டையூர்க்கிழவர் நெல்லுப்போதாமை கண்டு வருத்தமுற்று, சுந்தரமூர்த்தி வீட்டுக்கு அனுப்புவதற்கு இன்றைக்கு நெல்லும் போதாதே, ஐயோ! என்னசெய்வேன் என்று நினைந்து பெருங் கவலைகொண்டு போசனம் பண்ணாமல் அன்றிரவு நித்திரை கொண்டார், அப்பொழுது பரமசிவனானவர் அவருக்குச் சொற்பனவத்தையிலே தோன்றி சுந்தரனுக்கு அனுப்பும்படி உனக்கு நெல்லுத் தந்தோம்யென்று சொல்லியருளி, பின் குபேரனுக்கு ஆஞ்ஞாபிக்க, அந்தக் குண்டையூர் முழுதிலும் நென்மலையானது ஆகாயமும் மறைபத்தக்கதாக நிறைந்து ஓங்கியது. அன்றிரவுவிடியும்போது குண்டையூர்க்கிழவர் விழித்தெழுந்து அந்த நென்மலையைக் கண்டு அதிசயித்து பரமசிவனுடைய திருவருளைத் துதித்து சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்கு அனுப்பும்படி பரமசிவன் தந்தருளிய இந்த நெல்லை யாவரெடுக்க வல்லவர்கள்? இந்தச் சமாசாரத்

தை அவருக்குச் சொல்லும்படி போவேன் என்று திருவாரூருக்குப் போக நிகழ்ந்த சமாசாரத்தைப் பரமசிவனால் அறிந்து சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும் எதிரேவந்தார். அதுகண்ட குண்டையூர்க்கிழவர் அந்நாயனாரை வணங்கி நின்று, சுவாமி? நெடுங்காலமாக அடியேன் தேவரீருக்குச் செய்துவந்த திருத்தொண்டுக்கு இந்நாளிலே முட்டுவந்தது. அதுகண்டு கடவுளே நென் மலையைத் தந்தருளினார், அந்த நெல்மலை மனிதரால் எடுக்கப்படும் அளவினையுடையதன்று. இனி இது என்னாற் செய்யப்படக்கூடிய தொண்டன்று என்றுசொல்ல, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அதைக்கேட்டு அவரோடு கூடிக்கொண்டு குண்டையூர்க்குப்போய் ஆகாயத்தை அளாவிய நெல்மலையைக்கண்டு அதிசயித்து, திருவருளைவியந்து சமீபத்திலுள்ள திருக்கோளிலி என்னும் ஸ்தலத்திலிருக்கின்ற சிவாலயத்தை யடைந்து அந்த நெல்மலையைப் பரவையார் வீட்டுக்குக் கொண்டுபோவதற்கு ஆள்விடும்பொருட்டு திருப்பதிகம் பாடினார்.

திருக்கோளிலி-பண்-நட்டராகம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீளநினைந்தடியேனுமைநித்தலுங்கைதொழுவேன்
வாளனகண்மடவாளவள்வாடிவருந்தாமே
கோளிலியெம்பெருமான்குண் டையூர்ச்சிலநெல்லுப்பெற்றே
னாளிலையெம்பெருமானவையட்டித்தரப்பணியே.
கொல்லைவளம்புறவிற்றிருக்கோளிலிமேயவனை
நல்லவர்தாம்பரவுந்திருநாவலவூரனவ
னெல்லிடவாட்கள்வேண்டிநினைந்தேத்தியபத்தும்வல்லார்
அல்லல்களைந்துலகினண்டர்வானுலகாள்பவரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே இன்று பகற்காலம் நீங்கியபின் நம்முடைய பூதங்கள் பரவைவீடு மாத்திரமன்றித் திருவாரூர் முழுதும் நிறையும்படி நெல்மலையைக் கொண்டுவந்து தரும் என்று ஆகாயத்தினின்றும் ஓர் அசரீரிவாக்குத் தோன்றியது. சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அதைக்கேட்டு திருவாரூருக்குத் திரும்பிப்போய், கோயிலை அடைந்து, வன்மீகநாதரைத் தரிசனஞ் செய்துகொண்டு, பரவையார் வீட்டிலே சேர்ந்து அவர் மகிழும்படி நிகழ்ந்த சமாசாரத்தைச் சொல்லி அங்கிருந்தார். பிறகு சிவாஞ்ஞையினாலே பூதங்கள் குண்டையூரிலேயிருந்த நெல்மலையை எடுத்துக்கொண்டு போய்ப் பரவையார் வீட்டை நிறைவித்து திருவாரூர் முழுதிலும் நெல்மலையாக்கின அன்றிரவு சழிந்தபின் பரவையார் அவ்வூர் சனங்களெல்லாரும் தங்கள் தங்கள் வீட்டின் எல்லையைச்சேர்ந்த நெல்மலையை யெடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லிப் பறையறைவித்தார்.

சிலநாட் சென்றபின்பு நாட்டியத்தான் குடியில் வசிக்கின்றகோட்புலி நாயனார் சுந்தரமூர்த்தியிடத்திலே சென்று, அவரை வணங்கி தம்முடைய ஊருக்கு எழுந்தருளிவரும்படி அவரைப் பிரார்த்தித்து அவர் அதற்கு

இசைந்ததுகண்டு தமது ஊருக்குத் திரும்பிவிட்டார். பிறகு சுந்தரமூர்த்தி நாயனுர் வன்மீகநாதரை வணங்கி அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு நாட்டியத்தான் குடியை அடைந்தபோது அங்கிருந்த கோட்புலி நாயனுர் எதிர்கொண்டு வணங்கி தம்முடைய வீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஆசனத்தில் இருத்தி விதிப்படி அருச்சனைசெய்து திருவமுது செய்வித்து அவரை வணங்கி ஸ்தோத்திரம் பண்ணி சிங்கடியார், வனப்பகையார் என்கின்ற தமது புத்திரிகள் இருவரையும் கொண்டுவந்து அவரை நமஸ்கரிப்பித்து தாமும் வணங்கி சுவாமீ! அடியேன்பெற்ற இந்தப் பெண்கள் இருவரையும் அடிமையாகக் கொண்டருளவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க, சுந்தரமூர்த்தி நாயனுர் இப்பெண்கள் இருவரும் எனக்குப் புத்திரிகள் என்று சொல்லி, அவர்களைத் தம்முடைய தொடையின்மேலிருத்தி மனக்கசிவுடனே அணைத்து உச்சிமோந்து அவர்கள் விரும்பியவைகளைக் கொடுத்தருளி பரமசிவன் வீற்றிருக்கும் ஆலயத்தை யடைந்து அவரை வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடினுர், அந்தப்பதிகத்தின் திருக்கடைக்காப்பிலே கோட்புலிநாயனுரைச் சிறப்பித்து சிங்கடியாருக்குப் பிதாவாகத் தம்மை நினைத்தபடியினுல் தம்மைச் சிங்கடியப்பரென்று வைத்தருளினுர்.

திருநாட்டியத்தான்குடி - பண் - தக்கராகம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

பூணுணவதோரரவங்கண்டஞ்சேன்புறங்காட்டாடல்கண்டிகழேன்
பேணீராகிலும்பெருமையையுணர்வேன்பிறவேனுகிலுமறவேன்
காணீராகிலுங்காண்பனென்மனத்தாற்கருதீராகிலுங்கருதிடிலிகழே
னூனெலும்மடிபாடுதலொழியேனுட்டியத்தான்குடிநம்பி.

கூடாமன்னரைக்கூட்டத்துவென்றகொடிறன்கோட்புலிசென்னி
நாடார்தொல்புகழ்நாட்டியத்தான்குடிநம்பியைநாளுமறவாச்
சேடார்பூங்குழற்சிங்கடியப்பன்றிருவாரூரனுரைத்த
பாடீராகிலும்பாடுமின்றொண்டீர்பாடநும்பாவம்பற்றறுமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின், அவ்விடத்தினின்றும் எழுந்தருளி திருகுலிவலத்துக்குப்போய்ப் பதிகம்பாடினுர்,

---

திருகுவிவலம்-பண்-தக்கேசி.
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊனங்கைத்துயிர்ப்பாயுலகெலாமோங்காரத்துருவாகிநின்றானை
வானங்கைத்தவர்க்குமதிப்பரியவள்ளலையடியார்கடம்முள்ளத்
தேனங்கைத்தமுதாகியுள்ளூறுந்தேனினைத்தினைத்தற்கினியானை
மானங்கைத்தலத்தேந்தவல்லானைவலிவலந்தனில்வந்துகண்டேனே.

நல்லிசைஞானசம்பந்தனுநாவினுக்கரசரும்பாடியநற்றமிழ்மாலை
சொல்லியவேசொல்லியேத்துகப்பானைத்தொண்டனேனறியாமையறிந்து

கல்வியென்மனதைக்கசிவித்துக்கழலடிகாட்டியென்களைகளையறுக்கும்
வல்லியல்வானவர்வணங்கநின்றானைவலிவலந்தனில்வந்துகண்டேனே.
கலிவலங்கெடவாரழலோம்புங்கற்றநான்மறைமுற்றனலோம்பும்
வலிவலந்தனில்வந்துகண்டடியேன்மன்னுநாவலாரூரன்வன்றொண்ட
னொலிகொளின்னிசைசெந்தமிழ்பத்துமுள்ளத்தாலுகேத்தவல்லார்போய்
மெலிவில்வானுலகத்தவரேத்தவிரும்பிவின்னுலகெய்துவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

மீண்டும் திருவாரூரை அடைந்து பரவையார் வீட்டிலிருந்தார். இருக்கும்பொழுது பங்குனி உத்திரத்திருநாள் சமீபிக்கவும், பரவையார் திருவிழாச் செலவிற்குக் கொடுப்பதற்குப் பொன்கொண்டு வரும்பொருட்டு, திருப்புகலூரை அடைந்து கோயிலிற்சென்று சுவாமியை வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடி சமீபத்தில் இருக்கின்ற ஓர்மடத்திலேபோய் திருப்பணிக்காகச் சுடப்பட்ட செங்கற்கள் பலவற்றைவருவித்து உயரம்பண்ணி அதனையே தலையணையாகக்கொண்டு உத்தரீயத்தை விரித்து நித்திரைசெய்தார். பின் விழித்தெழுந்தபோது அந்தச் செங்கற்கள் எல்லாம் பொற்கல்லாய் இருக்கக்கண்டு திருவருளைத் துதித்து கோயிலினுள்ளேபோய்த் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்,

---

திருப்புகலூர்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தம்மையேபுகழ்ந்திச்சைபேசினுஞ்சார்வினுந்தொண்டர்தருகிலா—
பொய்ம்மையாளரைப்பாடாதேயெந்தைபுகலூர்பாடுமின்புலவீர்காள்
இம்மையேதருஞ்சோறுங்கூறையுமேத்தலாமிடர்கெடலுமாம்
அம்மையேசிவலோகமாள்வதற்கியாதுமையுறவில்லையே.
செறுவினிற்செழுங்கமலமோங்குதென்புகலூர்மேவியசெல்வனை
நறவம்பூம்பொழில்நாவலூரன்வனப்பகையப்பன்சடையன்றன்
சிறுவன்வன்றொண்டனூரன்பாடியபாடல்பத்திவைவல்லவர்
அறவனாரடிச்சென்றசேர்வதற்கியாதுமையுறவில்லையே. திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பொற் குவையையுங்கொண்டு அவ்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டு திருப்பனையூருக்குப்போய் அங்கும் பதிகம் பாடினார்.

திருப்பனையூர்-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாடமாளிகைகோபுரத்தொடுமண்டபம்வளரும்வளர்பொழிற்
பாடல்வண்டறையும்பழனத்திருப்பனையூர்
தோடுபெய்தொருகாதினிற்குழைதூங்கத்தொண்டர்களுள்ளிப்
பாடநின்றுடுமாறவல்லாரவரேயழகியரே.
வஞ்சிநுண்ணிடைமங்கைபங்கினர்மாதவர்வளரும்வளர்பொழிற்
பஞ்சின்மெல்லடியார்பயினுந்திருப்பனையூர்

வஞ்சியும்வளர்நாவலூரன்வனப்பகையவளப்பன்வன்றொண்டன்
செஞ்சொற்கேட்டுகப்பாரவரேயழகியரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூரை அடைந்து பரவையார் வீட்டில் இருந்தார். பின் பரம சிவனருளால் அங்குநின்றும் பெயர்ந்து சிவனெழுந்தருளிய திருநன்னில மென்னுந் திருப்பதியிற் சென்று அவ்வாலயத்தை வலம் வந்து உள்ளேசென்று வணங்கி தண்ணியல் வெம்மையினனென்னு முதலையுடைய திருப்பதிகம்பாடினர்.

திருநன்னிலத்துப்பெருங்கோயில்-பண்-பஞ்சமம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

தண்ணியல்வெம்மையினன்றலையிற்கடைதோறும்பலி
புண்ணியன்மென்மொழியாரிடங்கொண்டுழல்பண்டரக்கன்
பண்ணியநான்மறையோர்முறையாலடிபோற்றிசைப்ப
நண்ணியநன்னிலத்துப்பெருங்கோயினயந்தவனே.

கோடுயர்வெங்களிற்றுத்திகழ்கோச்செங்கணன்செய்கோவி
லுடியநன்னிலத்துப்பெருங்கோவினயந்தவனைச்
சேடியல்சிங்கிதந்தைச்சடையன்றிருவாரூரன்
பாடியபத்தும்வல்லார்புகுவார்பரலோகத்துள்ளே. திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்திருப்பதிகம்பாடி அங்கிருந்த பின்னர் திருவீழிமிழலையினில் இருக்கும் அந்தணர் கூடிவந்து சகல சிறப்போடும் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை இட்டுக்கொண்டுபோக அவரும் அத்திருப்பதியைவணங்கி கோயிலினுட்சென்று கடவுளை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடினர்.

திருவீழிமிழலை-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடங்கொண்டமாமிடற்றீர்வெள்ளைச்சுருளொன்றிட்டுவிட்டகாதினீரென்
திடங்கொள்சிந்தையினர்கலிகாக்குந்திருமிழலை
மடங்கல்பூண்டவிமானமுமண்மிசைவந்திழிச்சியானநாட்டையு
மடங்கல்வீழிகொண்டீரடியேற்கும்மருளுதிரே.

வேதவேதியர்வேதநீதியரோதுவார்விரிநீர்மிழலையு
ளாதிவீழிகொண்டீரடியேற்குமருளுகென்று
நாதகிதம்வண்டோதுவார்பொழினாவலூரன்வன்றொண்டனற்றமிழ்
பாதமோதவல்லார்பரனேடிங்கூடுவரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அத்திருவீழி மிழலையின்கண் வாழுங்கடவுளினருளைப் பெற்றுத் திருவாஞ்சியத்தி லெழுந்தருளிய பரமசிவனது திருவடியை வணங்கி பொருவனரென்னு முதலையுடைய திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவாஞ்சியம்-பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

பொருவனார்புரிநூலன்புணர்முலையுமையவளோடு
மருவனார்மருவார்பால்வருவ தமில்லைநம்மடிக
டிருவனார்பணிந்தேத்துந் திகழ்திருவாஞ்சியத்துறையு
மொருவனாரடியாரையூழ்வினைநலியவொட்டாரே.

செந்நெலங்கலங்கழனித்திகழ்திருவாஞ்சியத்துறையு
மின்னலங்கலஞ்சடையெம்மிறைவனதறைகழல்பரவும்
பொன்னலங்கலநன்மாடப்பொழிலணிநாவலாரூரன்
பன்னலங்கனன்மாலைபாடுமின்பத்தருளீரே. திருச்சிற்றம்பலம்

அதன்பின்னர் நீர்வளம்பொருந்திய திருநறையூரின்கண் விளங்கு நின்ற திருச்சித்தீச்சுரத்தை வணங்கித்திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருநறையூர்ச்சித்தீச்சுரம்-பண்-குறிஞ்சி.
திருச்சிற்றம்பலம்

நீரும்மலருங்நிலவுஞ்சடைமேலூரும்
மரவம்முடையானிடமாம்
வாரும்மருவிமணிபொன்கொழித்துச்
சேரும்நறையூர்ச்சித்தீச்சுரமே.

போரார்புரமெய்புனிதன்னமருஞ்
சீரார்நறையூர்ச்சித்தீச்சுரத்தை
யாரூரன்சொல்லிவைவல்லவர்க
ளேராரிமையோருலகெய்துவரே திருச்சிற்றம்பலம்

அதன் பின்னர் சிறந்த பெருந்தன்மையினையுடைய திருத்தொண்டர்கள் அன்பினோடு மெதிர்கொண்டு வணங்க மழுவுமானுங் கையிற்பெற்றாராகிய கடவுள் வாழும் திருப்புத்தூரை வணங்கி சிவனைத்துதித்துதிருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

அரசிற்கரைப்புத்தூர்-பண்-இந்தளம்.
திருச்சிற்றம்பலம்,

அகத்தடிமைசெய்யுமந்தணன்றானரிசிற்புனல்கொண்டுவந்தாட்டுகின்றான்
மிகத்தளர்வெய்திக்குடத்தையுநம்முடிமேல்விழுந்திட்டுநடுங்குதலும்
வகுத்தவனுக்குநித்தற்படியும்வருமென்றொருகாசினைநின்றநன்றிப்
புகழ்த்துணைகைபுகச்செய்துகந்தீர்பொழிலார்திருப்புத்தூர்ப்புனிதநீரே.

காரூர்மழைபெய்துபொழியருவிக்கழையோடகிலுந்திட்டிருகரையும்
போரூர்புனல்சேரரிசிற்றென்கரைப்பொழிலார்திருப்புத்தூர்ப்புனிதர்தம்மை
யாரூரனாருந்தமிழைந்திநொடைந்தழகாவுரைப்பார்களுங்கேட்பவருஞ்
சீரூர்தருதேவர்கணங்களொடிமிணங்கிச்சிவலோகமதெய்துவரே

திருச்சிற்றம்பலம்

எனத் திருப்பதிகம்பாடி அக்கடவுளின்முன் புகழ்ந்துணையார்க் கருளிய திறத்தையும் துதித்து முனிவர்கள் புகழ அவ்விடத்தினின் றெழுந்தருளி பரமசிவன் வாழுகின்ற பலதிருப்பதிகளையும் வணங்கித், திருவாவடுதுறைக் கெழுந்தருளி பரமசிவன் வீற்றிருக்கின்ற கோயிலை வலம்வந்து அன்போடு ஆலயத்துட் புகுந்து வணங்கி மறையவனென் றெடுத்து சோழன் செய்த திருப்பணியையும் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவாவடுதுறை-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறையவனொருமாணிவந்தடையமாயவனாருயிர்நிறுத்தக்
கறைகொள்வேலுடைக்காலனைக்காலாற்கடந்தகாரணங்கண்டுகண்டடியே
னிறைவனெம்பெருமானென்றெப்போதுமேத்தியேத்திநின்றஞ்சலிசெய்து
னறைகொள்சேவடிக்கன்பொருமடைந்தேனாவடுதுறையாதியெம்மானே.

தெருண்டவாயிடைநூல்கொண்டுசிலந்திசித்திரப்பந்தர்சிக்கனவியற்றச்
சுருண்டசெஞ்சடையாயதுதன்னைச்சோழனுக்கியதுடர்ச்சிகண்டடியேன்
புரண்டுவீழ்ந்துநின்பொன்மலர்ப்பாதம்போற்றிபோற்றிஎன்றன்பொடுபுலம்
யருண்டெ.மேல்வினைக்கஞ்சிவந்தடைந்தேனாவடுதுறையாதிஎம்மானே [பி

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத் திருப்பதிகம்பாடி யங்கிருக்கு நாளில் அடியார்களோடு மீண்டும் அக்கடவுளை வணங்கி யவரருள் பெற்று அங்குநின்றும் புறம்போந்து காவேரியின் தென்கரையில் விளங்காநின்ற பலதிருப்பதிகளையும் வணங்கி, திருவிடைமருதூரை யடைந்து மருதமரத்தி னீழலி லமர்ந்த மருதப்பரை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவிடைமருதூர்-பண்-தக்கேசி,

திருச்சிற்றம்பலம்

கழுதைகுங்குமந்தான்சுமந்தெய்தாற்கைப்பர்பாழ்பகழற்றதுபோலப்
பழுதில்நாலுழன்றள்தடுமாறிப்படுசுழித்தலைப்பட்டனனெந்தா
யழுதுநீயிருந்தென்செய்திமனனேயங்கணாவரனேயெனமாட்டா
இழுதையேனுக்கோருய்வகையருளாயிடைமருதுறையெந்தைபிரானே.

அரைக்குஞ்சந்தனத்தோடகிலுந்தியைவனஞ்சுமர்ந்தார்த்திருபாலு
மிரைக்குங்காவிரித்தென்கரைதன்மேலிடைமருதுறையெந்தைபிரானை
யுரைக்குமூரனொளிதிகழ்மாலையுள்ளத்தாலுகந்தேத்தவல்லார்கள்
நரைப்புமூட்பொடுநடலையின்றிநாதன்சேவடிநண்ணுவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருதப்பரைத் துதித்து அவரருள்பெற்று அடியார்களோடு அந்தகரை
ரைவிட்டுப் புறம்போந்து திருநாகேச்சுரத்தையடைந்து கோயிலை வலம்
வந்து பரமசிவனை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருநாகேச்சுரம்-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிறையணிவாணுதலாளுமையாளவள்பேழ்கணிக்க
நிறையணிநஞ்செனுங்கநீலமால்விடமுண்டதென்னே
குறையணிகுல்லைமுல்லை யளைந்துகுளிர்மாதவிமேற்
சிறையணிவண்டுகள்சேர்திருநாகேச்சுரத்தானே.

கொங்கணைவண்ட லர்த்தக்குயிலும்பயிலுந்
தெங்கணைபூம்பொழில்சூழ்திருநாகேச்சுரத்தானை
வங்கமலிகடல்சூழ்வயனுவலவூரன்சொன்ன
பங்கமில்பாடல்வல்லாரவர்தம்வினைபற்றறுமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கிருந்து போந்து சிவபுரத்துத் தேவர்பிரானது கழலைவணங்கியப்
புடனே புறம்போந்து பார்வதி சமேதராகிய கடவுளெழுந்தருளிய பலபதி
களையும் வணங்கி, திருக்கலைய நல்லூரை யடைந்து இறைவரது திருவடி
யை ஆவலோடுபரவி குரும்பைமுலையுமைபா ளென்னுந் திருப்பதிகத்தைப்
பாடியருளினர்.

திருக்கலையநல்லூர்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குரும்பைமுலைமலர்குழலிகொண்டதவங்கண்டு
குறிப்பினொடுஞ்சென்றவடன்குணத்தினைநன்கறிந்து
விரும்புவரங்கொடுத்தவளைவேட்டருளிச்செய்த
விண்ணவர்கோன்கண்ணுதலோன்மேவியவூர்வினவில்
அரும்பருகேசுரும்பருவவறுபதம்பண்பாட
வணிமயில்கண்டமாடுமணிபொழில்சூழயலின்
கரும்பருகேகருங்குவளைகண்வளருங்கழனிக்கமலங்
கண்முகமலருங்கலையநல்லூர்காணே.

தண்புனலும்வெண்மதியுந்தாங்கியசெஞ்சடையான்
றமரையோன்றலைகலனுக்காமரமுன்பாடி
உண்பலிகொண்டுழலாமல்பரமனுறையுமூர்நிறை
நீரொழுகுபுனலரிசிலின்றென்கலையநல்லூரதனை
நண்புடையநன்சடையனிசைஞானிசிறுவ
னுவலர்கோனூரனுவினயந்துரைசெய்
பண்பயிலுப்பத்துமிவைபததிசெய்துநித்தம்
பாடவல்லாரல்லலொடுபாவமிலர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்று திருக்கூட மூக்கையணைந்து கடவுளை வணங்கித் திருப் பதிகம் பாடிப் புறம்போந்து திருவலஞ்சுழியை யடைந்து பரமசிவத்தை யன்போடு வணங்கித் தமிழாற்புகழ்ந்து திருநாவுக்கரைய நாயனாருக்குத் திருவடி தரிசனமளித்த திருநல்லூரைச் சென்றணைந்து சிவனைப் புகழ்ந்து அதன் சமீபத்திலுள்ள தலங்களையெல்லாம் வணங்கிப் புகழ்ந்து பின்னர் சோற்றுத் துறையிற்சென்று கோயிலைவணங்கி யுள்ளேசென்று வலம்வந்து அழனீரொழுகியனையவெனு முதலையுடைய திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருச்சோற்றுத்துறை-பண்-கவுசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அழனீரொழுகியசடையு, முழையீருரிபுடையானிடமாங் [யே,
கழைநீர்முத்துங்கனகக்குவையுஞ், சுழனீர்ப்பொன்னிச்சோற்றுத்துறை
சுற்றூர்தருநீர்ச்சோற்றுத்துறைபண், முற்றூர்மதிசேர்முதல்வன்பாதத்
தற்றூரடியாரடிநாயூரன், சொற்றுனிவைகற்றூர் துன்பிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் தேவர் பெருமானாகிய பரமசிவன் எழுந்தருளிய கண்டி யூரை வணங்கித் திருவையாறெனுந் திருப்பதியையணைந்து வணங்கி திருப் பூந்துருத்தி யமர்ந்தருளிய கடவுளை வணங்கித் திருவாலம்பொழிலிற் சேர்ந்து பரமசிவத்தைத் தரிசித்து அன்றிரவில் நித்திரை செய்தார். சுவாமி அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி மழபாடிக்கு வருவதற்கு மறந்தா யோ என்று சொல்லியருளினர். சுந்தரமூர்த்தி விழித்தெழுந்து காவேரி நதியைக் கடந்து அதன் வடபக்கத்திற் சேர்ந்து திருமழபாடிக்குப்போய் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினர்,

---

திருமழபாடி-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னார்மேனியனேபுலித்தோலையரைக்கசைத்து
மின்னார்செஞ்சடைமேல்மிளிர்கொன்றையணிந்தவனே
மன்னேமாமணியேமழைபாடியுண்மாணிக்கமே
யன்னேயுன்னையல்லாலினியாரைநினைக்கேனே.

ஏரார்முப்புரமுமெரியச்சிலைதொட்டவனை
வாரார்கொங்கையுடன்மழபாடியுண்மேயவனைச்
சீரார்நாவலர்கோனூரனுரைத்ததமிழ்
பாரோரேத்தவல்லார்பரலோகத்திருப்பாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் சிலநாளங்கிருந்து காவேரி நதியின் இருபக்கத்திலுமுள்ள ஸ்தலங்களை வணங்கி மேற்குத் திக்குக்கு யாத்திரை செய்ய நினைந்து திரு வானைக்காவுக்குப் போய்ப் பதிகம் பாடியருளினர்.

7

திருவானைக்கா-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறைகளாயினநான்குமற்றுளபொருள்களுமெல்லாந்
துறையுந்தோத்திரத்திறையுந்தொன்மையுநன்மையுமாய
வறையம்பூம்புனலானைக்காவுடையாதியைநாளு
மிறைவனென்றடிசேர்வாரெம்மையுமாளுடையாரே.

தாரமாகியபொன்னித்தண்டுறையாடிவிழுத்து
நீரினின்றடிபோற்றிநின்மலகொள்ளெனவாங்கே
யாரங்கொண்டவெம்மானைக்காவுடையாதியைநாளு
மீரமுள்ளவர்நாளுமெம்மையுமாளுடையாரே.

ஆழியார்க்கருளானைக்காவுடையாதிபொன்னடியி
னீழலேசரணாகநின்றருள்கூரநினைந்து
வாழவல்லவன்றொண்டன்வண்டமிழ்மாலைவல்லார்போ
யேழுமாபிறப்பற்றவெம்மையுமாளுடையாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்று திருப்பாச்சிலாச்சிரமத்தையடைந்து கோபுரத்தைக் கண்டு வணங்கி, ஆலயத்தை வலம்வந்து சந்நிதானத்துட்சென்று திருமுன் வீழ்ந்து வணங்கி பொன்னைக் குறித்துத் துதிக்க, அவர் தராமையால் மனம்புழுங்கி பிரானுர் இல்லையென்ற திருப்பதிகம் பாடியருளினுர்,

---

திருப்பாச்சிலாச்சிராமம்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்,

வைத்தனன்றனக்கேதலையுமென்னாவும்நெஞ்சமும்வஞ்சமொன்றின்றி
யுய்த்தனன்றனக்கேதிருவடிக்கடிமையுரைத்தக்காலுபமனேயொக்கும்
பைத்தபாம்பார்த்தோர்கோவணத்தோடுபாச்சிலாச்சிராமத்தெம்பரமர்
பித்தரேயொத்தோர்நச்சிலராகிலிவரலாதில்லையோபிரானுர்.

ஏசினவல்லவிகழ்ந்தனவல்லவெம்பெருமானென்றெப்போதும்
பாயினபுகழானபாச்சிலாச்சிராமத்தடிகளையடிதொழப்பன்னாள்
வாயினாற்கூறிமனத்தினானினைவான்வளவயனாவலாரூரன்
பேசினபேச்சைப்பொருத்திலராகிலிவரலாதில்லையோபிரானுர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிறகு அங்கு பொற்குவைபெற்று சிலநாளங்கிருந்து பின் புறப்பட்டு மார்க்கத்தில் இருபக்கங்களிலுமுள்ள தலங்களை வணங்கி சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளிய திருப்பஞ்ஞீலியை யடைந்து அரவாபரணத்தையுடையாரது கோபுரத்தை வணங்கிக் கோயிலை வலம்வந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினுர்,

திருப்பைஞ்ஞீலி-பண்-கொல்லி
திருச்சிற்றம்பலம்.

காருலாவியநஞ்சையுண்டிருள்கண்டர்வெண்டலையோடுகொண்
டூரெலாந்திரிந்தென்செய்வீர்பலியோரிடத்திலேகொள்ளுநீர்
பாரெலாம்பணிந்தும்மையேபரவிப்பணியும்பைஞ்ஞீலியீர்
ஆரமாவதுநாகமோசொலுமாரணீயவிடங்கரே.

அன்னஞ்சேர்வயல்சூழ்பைஞ்ஞீலியிலாரணீயவிடங்கரை
மின்னும்நுண்ணிடைமங்கைமார்பலர்வேண்டிக்காதல்மொழிந்தசொல்
மன்னுதொல்புகழ்நாவலூரன்வன்றொண்டன்வாய்மொழிபாடல்பத்
துன்னியின்னிசைபாடுவாருமைகேள்வன்சேவடிசேர்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு திருவீங்கோய்மலை முதலிய ஸ்தலங்களுக்குப்போய் வணங்கி கொங்கதேசத்தை அடைந்து, அவ்விடத்திலே காவேரிக்குத் தென்கரையிலிருக்கும் திருப்பாண்டிக் கொடுமுடிக்குப் போய் நமச்சிவாயப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.
திருச்சிற்றம்பலம்,

மற்றுப்பற்றெனக்கின்றிநின்திருப்பாதமேமனம்பாவித்தேன்
பெற்றலும்பிறந்தேனினிப்பிறவாததன்மைவந்தெய்தினேன்
கற்றவர்தொழுதேத்துஞ்சீர்க்கறையூரிற்பாண்டிக்கொடுமுடி
நற்றவாவுனைநான்மறக்கினுஞ்சொல்லுநாநமச்சிவாயவே.

கோணியபிறைசூடியைக்கறையூரிற்பாண்டிக்கொடுமுடி
பேணியபெருமானைப்பிஞ்ஞகப்பித்தனைப்பிறப்பில்லியைப்
பாணுலாவரிவண்டறைகொன்றைத்தாரனைப்படம்பாம்பரை
நாணனைத்தொண்டனூரன்சொல்லிவைசொல்லுவார்க்கில்லைதுன்பமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் அவிநாசியை அடைந்து அங்கே பரமசிவன் கனகசபையிலே நடனஞ்செய்யும் திருக்கோலத்தைத் தமக்குக் காட்டக்கண்டு திருவெஞ்சாமக்கூடலையும் வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவெஞ்சாமக்கூடல்-பண்-கொல்லிக்கௌவாணம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

எறிக்குங்கதிர்வேயுதிர்முத்தமொடுமிலவங்கந்தக்கோலமிஞ்சி
செறிக்கும்புனலுட்பெய்துகொண்டுமண்டிவைத்தெற்றுசிற்றாறதன்கீழ்மேல்
முறிக்குந்தடமாமுடப்புன்னைஞாழல்குருக்கத்திகள்மேற்குயில்கூவலறு
வெறிக்குங்கலைமாவெஞ்சமாக்கூடல்விகிர்தாவடியேனையும்வேண்டுதியே.

வஞ்சிநுண்ணிடையார்மயிற்சாயல்நல்லார்வடிவேற்கணல்லார்பலர்வந்திறைஞ்சும்
வெஞ்சமாக்கூடல்விகிர்தாவடியேனையும் வேண்டுதியேயென்றுதான்விரும்பி
வஞ்சியதளிக்கும்வயல்நாவலர்கோன்வனப்பகையப்பன்வன்றொண்டன்சொன்ன
செஞ்சொற்றமிழ்மாலைகள்பத்தும்வல்லார்சிவலோகத்திருப்பது திண்ணமன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கு நின்று அநேக காவதநடந்து, திருக்கற்குடியென்னும் ஸ்தலத்திற்சென்று சுவாமியைவணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருக்கற்குடி-பண்-நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடையாருங்கொடியாய்வெறிபார்மலர்க்கொன்றையினாய்
படையார்வெண்மழுவாய்பரமாயபரம்பரனே
கடியார்பூம்பொழில்சூழ்திருக்கற்குடிமன்னிநின்ற
அடிகேளெம்பெருமானடியேனையுமஞ்சலென்னே.

அலையார்தண்புனல்சூழ்ந்தழகாகிவிழவமருங்
கலையார்மாதவர்சேர்திருக்கற்குடிக்கற்பகத்தைச்
சிலையார்வாணுதலாள்நல்லசிங்கடியப்பனுரை
விலையார்மாலைவல்லார்வியன்மூவுலகாள்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்னர் திருவாறை மேற்றளியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானை வணங்கி யவரருள் பெற்று தேவர்கள் துதிக்கும் பலஸ்தலங்களையுந் தரிசித்துத் திருவின்னம்பர் என்னுந் திருப்பதியை வணங்கித் திருப்புறம்பியத்தில் வந்து மிகுந்த வன்போடு திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருப்புறம்பியம்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்,

அங்கமோதியோராறைமேற்றளிநின்றும்போந்துவந்தின்னம்பர்த்
தங்கினோமையுமின்னதென்றிலரீசனாரெழுநெஞ்சமே
கங்குலேமங்கள்கொண்டுதேவர்களேத்திவானவர்தாந்தொழும்
பொங்குமால்விடையேறிசெல்வப்புறம்பியந்தொழப்போதுமே.

துஞ்சியும்பிறந்துஞ்சிறந்துந்துயக்கறுத்தமயக்கிவை
யஞ்சியூரன்திருப்புறம்பியத்தப்பனைத்தமிழ்ச்சீரினால்
நெஞ்சினாலேபுறம்பியந்தொழுதுய்துமென்றுநினைத்தன
வஞ்சியாதுரைசெய்யவல்லவர்வல்லவானுலகாள்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குசுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு, அப்பாற் செல்லும்போது திருக்கூடலையாற்றூருக்கு சமீபித்தும், அதற்குப்போகாமல் திருமுதுகுன்

றைநோக்கிச் சென்றார். செல்லும் வழியிலே பரமசிவன் ஒருபிராமணராகி சுந்தரமூர்த்திக்கு முன்னின்றார். நின்ற அந்தப்பிராமணரைச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பார்த்து, ஐயரே! திருமுதுகுன்றத்துக்குப் போம்வழி எதுசொல்லும் என்றுகேட்க, ஐயர் இது கூடலையாற்றூருக்குப் போம்வழி என்று சொல்லி வழிகாட்டிக்கொண்டு முன்னே சென்றார். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அவரைத் தொடர்ந்து சென்று, பின் அவரைக் காணாதவராய் "அடிகளிவ் வழிபோந்த வதிசயமறியேனே" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருக்கூடலையாற்றூர்-பண்-புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடிவுடைமழுவேந்திமதகரிபுரிபோர்த்துப்
பொடியணிதிருமேனிப்புரிகுழலுமையோடும்
கொடிணணிநெடுமாடக்கூடலையாற்றூரி
லடிகளிவ்வழிபோந்தவதிசயமறியேனே.

கூடலையாற்றூரிற்கொடியிடையவளோடும்
ஆடலுகந்தானையதிசயமிதுவென்று
நாடியவின்றமிழால்நாவலவூரன்சொற்
பாடல்கள்பத்தும்வல்லார்தம்வினைபற்றறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் கூடலையாற்றூரை அடைந்து, சுவாமி தரிசனஞ்செய்து கொண்டு திருமுதுகுன்றுக்குப் போனார். அந்தஸ்தலத்திலே சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருமுதுகுன்றம்-பண்-கொல்லிக்கௌவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நஞ்சிடையொன்றுநாளையென்றும்மைநச்சுவார்
துஞ்சியிட்டாற்பின்னைச்செய்வதென்னடிகேள்சொலீர்
பஞ்சியிடப்புட்டில்சீறுமோமணிநீரருள்
முஞ்சியிடைச்சங்கமார்க்குஞ்சீர்முதுகுன்றரே.

முத்திமுத்தாறுவலஞ்செயுமுதுகுன்றரைப்
பித்தனைப்பானடித்தொண்டனூரன்பிதற்றிவை
தத்துவஞானிகளானார்தமோற்றிலார்
எத்தவத்தோர்களுமேத்துவர்க்கிடரில்லையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகம்பாடி பின்னும் பழமலைநாதரை தமக்குப் பொருள்வேண்டிவந்த கருத்தை மனத்துட்கொண்ட குறிப்போடு வணங்கித் தொழுது பாடியருளினார்.

நம்பியென்றதிருப்பதிகம்-பண்-தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்யைமுற்றப்பொடிப்பூசியோர்நம்பிவேதநான்குவிரித்தோதியோர்நம்பி
கையிலோர்எண்மழுவேந்தியோர்நம்பிகண்ணுமூன்றுமுடையாபொருநம்பி
செய்யநம்பிசிறுசெஞ்சடைநம்பிதிரிபுரந்தீயெழச்செற்றதோர்வில்லா
லெய்தநம்பியென்னையாளுடைநம்பியெழுபிறப்புமங்கணம்பிகண்டாயே.
கரத்தினம்பிகசியாதவர் தம்மைக்கசிந்தவர்க்கிம்மையேயோ
கடம்மையிலின்பம்பெருக்குநம்பிபெருகக்கருத்தா, திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் சுவாமி பன்னீராயிரம் பொன்கொடுத்தருள, சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் வணங்கிநின்று சுவாமி தேவரீர் தந்தருளிய இந்தப் பொன்னெல்லாம் திருவாரூரிலே உள்ளவர்கள் அதிசயிக்கும்படி அங்கே வரச்செய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். அப்பொழுது சுவாமியுடைய திருவருளினாலேசுந்தரனே? நீ இந்தப் பொன்னெல்லாவற்றையும் மணிமுத்தா நதியிலே இட்டுத் திருவாரூர்க் குளத்திலேபோய் எடுத்துக்கொள்ளென்று ஓர் அசரீரிவாக்கு எழுந்தது. அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்திநாயனார் மச்சம்வெட்டி வைத்துக்கொண்டு பொன் முழுதையும் மணிமுத்தா நதியிலே புகவிட்டு அன்று என்னை வலிந்தாட்கொண்ட திருவருளை அறிவேன் என்றுசொல்லி சிதம்பரத்துக்குப்போக நினைந்து வழிக்கொண்டு இடையிலே திருக்கடம்பூரை வணங்கி சிதம்பரத்தை அடைந்து சபாநாயகரை நமஸ்கரித்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

கோயில்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்,

மடித்தாடுமடிமைக்கணன்றியேமனனேநீவாழுநாளுந்
தடுத்தாட்டித்தருமனார்தமர்செக்கிலிடும்போதுதடுத்தாட்கொள்வான்
கடுத்தாடுங்கரதலத்திற்றமருகமுமெரியகலுங்கரியபாம்பும்
பிடித்தாடிபுலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தெம்பெருமானைப்பெற்றாமன்றே.
பாருருமரவல்குலுமைநங்கையவள்பங்கன்பைங்கணேற்ற
னூரூரன்றருமனார்தமர்செக்கிலிடும்போதுதடுத்தாட்கொள்வா
னாரூரன்றம்பிரானாரூரன்மீகோங்கிலணிகாஞ்சிவாய்ப்
பேரூரர்பெருமானைப்புலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தேபெற்றாமன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கு நின்று புறப்பட்டு கருப்பறியலூரைக்கண்டு வணங்கி கோபுரத்துள் அடியார்கள் சூழப்போய் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து சிம்மாந்தென்னு முதலையுடைய திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருக்கருப்பறியலூர்-பண்-நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிம்மாந்துசிம்புளித்துச்சிந்தையினில்வைத்துகந்துதிறம்பாவண்ணங்
கைம்மாவினுரிவைபோர்த்துமைவெருவக்கண்டானைக்கருப்பறியலூர்க்
கொய்ம்மாவின்மலர்சோலைக்குயில்பாடமயிலாடுங்கொகுடிக்கோயி
லெம்மானைமனத்தினால்நினைந்தபோதவர்நமக்கினியவாரே.

கலைமலிந்ததென்புலவர்கற்றோர்தம்மிடர்தீர்க்குங்கருப்பறியலூர்க்
குலைமலிந்தகோட்டேங்குமட்டொழுகும்பூஞ்சோலைக்கொகுடிக்கோயி
லிலைமலிந்தமழுவாளைமனத்தினாலன்புசெய்தின்பமெய்தி
மலைமலிந்தோளாரூரன்வனப்பகையப்பனுரைத்தவண்டமிழ்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்

கருப்பறியலூரினின்றும் புறப்பட்டு மண்ணிவளம் படிக்கரையிற் சென்று அங்கு உமையை ஒருபாகத்திலுடைய கடவுளைவணங்கி ஒப்பற்ற புகழினையுடைய திருப்பதிகம் முன்னவனென் றெடுத்துப் பாடியருளினர்.

திருப்பழமண்ணிப்படிக்கரை-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முன்னவனெங்கள்பிரான்முதல்காண்பதரிதாயபிரான்
சென்னியிலெங்கள்பிரான்றிருநீலமிடற்றெம்பிரான்
மன்னியவெங்கள்பிரான்மறைநான்குங்கல்லாலநிழற்கீழ்ப்
பன்னியவெங்கள்பிரான்பழமண்ணிப்படிக்கரையே.

பல்லுயர்வாழுந்தெண்ணீர்ப்பழமண்ணிப்படிக்கரைய
யல்லியந்தாமரைத்தாராரூரனுரைத்ததமிழ்
சொல்லுதல்கேட்டல்வல்லாரவர்க்குந்தமர்க்குங்கிளைக்கும்
எல்லியுநண்பகலுமிடர்கூறுதலில்லையன்றே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கிருந்து வாழ்கொளிபுத்தூருக்குப் போகாது மறந்து சுந்தரமூர்த்திநாயனர் செல்லும்போது மார்க்கத்தில் நினைந்து திரும்பி அத்தலத்தையடைந்து தலைக்கலனென்றெடுத்துந் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவாழ்கொளிபுத்தூர்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தலைக்கலன்றலைமேற்றரித்தானைத்தன்னையென்னைநினைக்கத்தருவானைக் [னை
கொலைக்கையானையுரிபோர்த்துகந்தானைக்கூற்றுதைத்தக்குரைசேர்கழலா
மலைத்தசங்கண்விடையேறவல்லானையானையாலடியேனடிநாயேன்[கேனே
மலைத்தசெந்நெல்வயல்சூழ்கொளிபுத்தூர்மாணிக்கத்தைமறந்தென்னினைக்

வளங்கிளர்பொழில்வாழ்கொளிபுத்தூர் மாணிக்கத்தைமறந்தென்னினைக்கே
னென், றுளங்குளிர் தமிழூரன்வன்றொண்டன்சடையன்காதலன்வனப்பகை
நலங்கிளர்வயல்நாவலர்வேந்தனங்கைசிங்கடிதந்தைபயந்த [யப்பன்
பலங்கிளர்தமிழ்பாடவல்லார்மேற்பறையுமாறுசெய்தபாவங்கள் தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதிகம்பாடிச்சென்று ஆலயத்துள்ளடைந்து மயர்ப்புளகமெழத்தொழுது உள்ளணைந்துவணங்கி யுமாமகேசுவரனைத்துதித்து, வெளியே வந்து தங்கியிருந்து அங்கிருந்து புறப்பட்டு கானாட்டுமுள்ளூரைச் சாரும்போது ஆண்டவன் எதிராகக் காட்சிகொடுக்கக்கண்டு வள்வாயென்ன வெடுத்து திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருக்கானாட்டுமுள்ளூர்-பண்-கொல்லிக்கௌவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வள்வாயமதிமிளிரும்வளர்சடையினானைமறையவனை
 வாய்மொழியைவானவர்தங்கோனைப்
புள்வாயைக்கீண்டுலகம்விழுங்கியுமிழ்ந்தானைப்
 பொன்னிறத்தின்முப்புரிநூனான்முகத்தினானை
முள்வாயமடல்தழுவிமுடத்தாழையீன்று
 மொட்டலர்ந்துவிரைநாறமுருகுவிரிபொழில்சூழ்
கள்வாயகருங்குவளைகண்வளருங்கழனிக்
 கானாட்டுமுள்ளூரிற்கண்டுதொழுதேனே.

திரையினார்கடல்சூழ்ந்ததென்னிலங்கைக்கோனைச்
 செற்றவனைச்செஞ்சடைமேல்வெண்மதியினானை
துறையினார்கரைதழுவுகொள்ளிடத்தின்கரைமேற்
 கானாட்டுமுள்ளூரிற்கண்டுகழல்தொழுது
உரையினார்மதயானைநாவலாரூரனுரிமையா
 லுரைசெய்தவொண்டமிழ்கள்வல்லார்
வரையினார்வகைஞாலமாண்டவர்க்குந்தாம்போய்
 வானவர்க்குந்தலைவராய்நிற்பரவர்தாமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கிருந்து புறப்பட்டு திருவெதிர்கொள்பாடியினை யணைந்து மத்தயானை யென்றெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவெதிர்கொள்பாடி-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மத்தயானையேறிமன்னர்சூழவருவீர்காள்
செத்தபோதிலாருமில்லைச்சிந்தையுள்வம்மின்கள்
வைத்தவுள்ளமாற்றவேண்டாவம்மின்மனத்தீரே
அத்தர்கோயிலெதிர்கொள்பாடியென்பதடைவோமே.

முத்துநீற்றப்பவளமேனிச்செஞ்சடையானுறையும்
பத்தர்பந்தத்தெதிர்கொள்பாடிப்பரமனையேபணியச்
சித்தம்வைத்ததொண்டர்தொண்டன்சடையனவன்சிறுவன்
பத்தனூரன்பாடல்வல்லார்பாதம்பணிவாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பிறகு அக்கடவுளை வணங்கி யவரருள்பெற்று திருவேள்விக் குடியில் வந்து சுவாமியை வணங்கி மூப்பதுமில்லையென எடுத்துத் திருப்பதிகம்பாடி யருளினர்.

மூப்பதுமில்லை-பண் -நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்,

மூப்பதுமில்லைபிறப்பதுமில்லையிறப்பதில்லைச்
சேர்ப்பதுகாட்டகத்தூரினுமாகச்சிந்திக்கவல்லார்
காப்பதுவேள்விக்குடிதண்டுருத்தியெங்கோன்றலைமேல்
ஆர்ப்பதுநாகமறிந்தோமேல்நாமிவர்க்காட்படோமே.

கூடலர்மன்னன்குலநாவலூர்க்கோனலத்தமிழைப்
பாடவல்லபரமன்னடியார்கடிமைவழுவார்
நாடவல்லதொண்டனூரனாட்படுமாறசொல்லிப்
பாடவல்லார்பரலோகத்திருப்பதுபண்டமன்றே,

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்னும் மார்க்கங்களில் பல ஸ்தலங்களை வணங்கி, திருவாரூரை அடைந்தார் அங்கே சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு பரவையாரோடு கூடியிருக்கும் நாளில் ஒருநாள் பரவையாரை நோக்கி எனக்குத் திருமுதுகுன்றர் தந்தருளிய பொன்னை மணிமுத்தாநதியிலே புகவிட்டு வந்தேன். இப்போது இந்தஸ்தலத்திலே இருக்கின்ற கோயிலுக்கு மேற்றிசையிலுள்ள குளத்திலேபோய் அவருடைய அருளினாலே எடுத்துக்கொண்டு வருவோம்வா என்றார். பரவையார் அதைக்கேட்டு, இது என்ன அதிசயம் என்று சொல்லி, புன்னகைசெய்ய சுந்தரமூர்த்திநாயனர், பெண்ணே? நமது கடவுளுடைய திருவருளினாலே பொன் முழுதும் குளத்திலே எடுத்து உனக்குத் தருவேன் இது சத்தியம் என்றுசொல்லி, பரவையாரும் கூடவர கோயிலிலே பிரவேசித்து வன்மீகநாதரை வணங்கிக்கொண்டு, கோயிலை வலம்வந்து மேற்றிசையி லிருக்கின்ற திருக்குளத்தை யடைந்து அதன் வடகீழ்க்கரையிலேபோய் பரவையாரை நிறுத்தி சுவாமியை வணங்கி குளத்திலே இறங்கி, அங்கே தடவினர். அப்பொழுது பரமசிவன் சுந்தரமூர்த்தியைக் கொண்டு திருப்பதிகம் பாடுவிக்கவேண்டு மென்னுந் திருவிளையாட்டினாலே பொன்னை அக்குளத்திலே வருவியா தொழிந்தருள, பரவையார் ஆற்றிலே இட்டுக்குளத்திலே தேடுகிறீரா என்றார், அதுகேட்ட சுந்தரமூர்த்திநாயனர் சுவாமீ! தேவரீர் முன் அருளிச்செய்தபடியே பரவையார் நகையாதபடி பொன்னைத்தாரும் என்று திருமுதுகுன்றர்மேல் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருமுதுகுன்றம்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்செய்தமேனியினீர்புலித்தோலையரைக்கசைத்திர்
முன்செய்தமூவெயிலுமெரித்தீர்முதுகுன்றமர்ந்தீர்
மின்செய்தநுண்ணிடையாள்பரவையிவள்தன்முகப்பே
யென்செய்தவாறடிகேளடியேனிட்டளங்கெடவே.

பிறையாருஞ்சடையெம்பெருமானருளாயென்று
முறையால்வந்தமரர்வணங்கும்முதுகுன்றர்தம்மை
மறையார்தங்குரிசில்வயல்நாவலாரூரன்சொன்ன
இறையார்பாடல்வல்லார்க்கெளிதாஞ்சிவலோகமுதே.

ஏத்தாதிருந்தறியேனிமையோர்தனிநாயகனே
மூத்தாயுலகுக்கெல்லாமுதுகுன்றமர்ந்தவனே
பூத்தாருங்குழலாள்பரவையிவள்தன்முகப்பே
கூத்தாதந்தருளாய்கொடியேனிட்டளங்கெடவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு பரமசிவனுடைய திருவருளினல் வந்தெழுந்த பொற்றிரளையெடுத்து, கரையிலேற்றி அந்தப் பொன்னையும் முன்கொண்டுவந்த மச்சத்தையும் உரைப்பித்து, மச்சத்திலும் பார்க்க இது உரைதாழ்ந்தது கண்டு பின்னும் கடவுளைப் பாடினர். பாடியபோது கடவுளானவர் உரை தாழாது அருள்செய்ய, சுந்தரமூர்த்திநாயனர் மனமகிழ்ந்து, பொற்குவைகளை மாட்டிற்சுமத்தி, பரவையாரோடு வீட்டுக்கு அனுப்பி, கோயிலே போய்ச் சுவாமியை வணங்கி வீட்டுக்குப்போய் பரவையாருடன் இன்புற்று வாழ்ந்திருந்தார். அப்படி வாழ்ந்திருக்குங் காலத்தில் நாடோறும் திருவாரூரில் சுவாமி தெரிசனஞ்செய்து வருநாளில் புற்றிடமாக வீற்றிருந்தருளிய பரம்பொருளை பாறுதாங்கியென வெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவாரூர்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாறுதாங்கியகாடரோபடுதலையரோமலைப்பாவையோர்
கூறுதாங்கியகுழகரோகுழைக்காதரோகுறுங்கோட்டிள
ஏறுதாங்கியகொடியரோசுடுபொடியரோவிளங்கும்பிறை
யாறுதாங்கியசடையரோநமக்கடிகளாகியவடிகளே.

படிசெய்நீர்மையிற்பத்தர்காள்பணிந்தேத்தினேன்பணியீரருள்
வடிவிலான்திருநாவலூரன்வனப்பகையப்பன்வன்றொண்டன்
செடியனுகிலுந்தீயனுகிலுந்தம்மையேகனஞ்சித்திக்கும்
அடியனூரனையாள்வரோநமக்கடிகளாகியவடிகளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகம்பாடி பரவையாருடன் வாழ்ந்திருக்குங் காலத்தில் சிவஸ்தலயாத்திரை செய்யவிரும்பி திருவாரூரினின்றும் புறப்பட்டு திருநள்ளாறு என்னுந் தலத்திற்சென்று திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருநள்ளாறு-பண்-தக்கேசி.
திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவில்வாசத்தைப்பொன்னினைமணியைப்புவியைக்காற்றினைப்புனலனல்வெளியை
சேவின்மேல்வருஞ்செல்வனைச்சிவனைத்தேவதேவனைத்தித்திக்குந்தேனைக்
காவியங்கண்ணிபங்கனைக்கங்கைச்சடையனைக்காமரத்திசைபாட
நாவிலூறுநள்ளாறனைபமுதைநாயினேன்மறந்தென்னினைக்கேனே.

செறிந்தசோலைகள்சூழ்ந்தநள்ளாற்றெஞ்சிவனைநாவலூர்சிங்கடிதந்தை [டன்
மறந்துநான்மற்றுநினைப்பதென்னென்று வனப்பகையப்பனூரன்வன்றொண்
சிறந்தமாலைகொடைஞ்சினொடைஞ்சுஞ்சிந்தையுள்ளுருகிச்செப்பவல்லார்
கிறந்துபோக்கில்லைவரவில்லையாகியின்பவெள்ளத்துளிருப்பர்களினிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகம்பாடிச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு ஆகாயத்தையளாவிய மணிமாடங்கணிறைந்த திருக்கடவூர்வந்து திருமயானத்தையும் வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்,

---

திருக்கடவூர்மயானம்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

மருவார்கொன்றைமதிசூடிமாணிக்கத்தின்மலைபோல
வருவார்விடைமேல்மாதோடுமகிழ்ந்துபூதப்படைசூழ்த்
திருமால்பிரமனிந்திரற்குந்தேவர்நாகர்தானவர்க்கும்
பெருமான்கடவூர்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே.

மாடமல்குகடவூரில்மறையோரேத்துமயானத்துப்
பீடைதீரவடியார்க்கருளும்பெருமானடிகள்சீர்
நாடிநாவலாரூரனம்பிசொன்னநற்றமிழ்கள்
பாடுமடியார்கேட்பார்மேற்பாவமானபறையுமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு திருக்கடவூரினின்றும் திருவீரட்டானத்தில் நமனது வீரத்தைத் தொலைத்த திருவடியை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருக்கடவூர்-பண்-நட்டராகம்,
திருச்சிற்றம்பலம்.

பொடியார்மேனியனேபுரிநூலொருபாற்பொருந்த
வடியார்மூவிலைவேல்வளர்கங்கையின்மங்கையொடுங்
கடியார்கொன்றையனேகடவூர்தனுள்வீரட்டத்தெம்
மடிகேளென்னமுதேயெனக்கார்துணைநீயலதே.

காராரும்பொழில்சூழ்கடவூர்த்திருவீரட்டத்துள்
ஏராரும்மிறையைத்துணையாவெழில்நாவலர்கோன்
ஆரூரனன்னடியானடித்தொண்டனுரைத்ததமிழ்
பாரோரேத்தவல்லார்பரலோகத்திருப்பாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்று புறப்பட்டு பொன்மலையை வில்லாகவளைத்த மிருந்தவீரத்தையுடைய பரமசிவன்வாழாநின்ற திருவலம்புரத்திற்சென்று சுவாமியை வணங்கி எனக்கினியென வெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்,

---

திருவலம்புரம்-பண்-காந்தாரம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

எனக்கினித்தினைத்தனைப்புகலிடமறிந்தேன்
பனைக்கனிப்பழம்படும்பரவையின்கரைமே
லெனக்கினியவன்றமர்க்கினியவனெழுமையு
மனக்கினியவன்றனதிடம்வலம்புரமே.

வருங்கலமும்பலபேணுதல்கருங்கட
லிருங்குலப்பிறப்பர்தமிடம்வலம்புரத்தினை
யருங்குலத்தருந்தமிழூரன்வன்றொண்டன்சொற்
பெருங்குலத்தவரொடுபிதற்றுதல்பெருமையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவலம்புரியைப் பணிந்து பின் திருச்சாய்க்காடுசென்று தேவர்பிரானைப்பணிந்து திருப்பதிகம் பாடிப்புறம்போந்து, திருவெண்காட்டையடைந்து அக்கடவுளைப்பணிந்து புகழ்ந்து சுந்தரமூர்த்திநாயனர் திருநனிபள்ளிக்குச்சென்று திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருநனிபள்ளி-பண்-பஞ்சமம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதியனுதிரையன்னயன்மாலறிதற்கரிய
சோதியன்சொற்பொருளாய்ச்சுருங்காமறைநான்கினையு
மோதியனும்பர்தங்கோனுலகத்தினுளெவ்வுயிர்க்கு
நாதியல்நம்பெருமானண்ணுமூர்நனிபள்ளியதே.

காலமுநாள்கழியுநனிபள்ளிமனத்தினுள்கிக்
கோலமதாயவனைக்குளிர்நாவலவூரன்சொன்ன
மாலைமதித்துரைப்பார்மண்மறந்துவானேருலகிற்
சாலநல்லின்பமெய்தித்தவலோகத்திருப்பவரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு திருச்செம்பொன்பள்ளி முதலிய அநேக திருப்பதிகளை வணங்கி எம்பிரானெழுந்தருளிய திருநின்றியூரைச் சார்ந்து ஆலயத்துட்புகுந்து வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருநின்றியூர்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அணிகொளாடையம்பூணணிமாலையமுதுசெய்தமுதம்பெறுதண்டி
யிணைகொளேழெழுநூறிரும்பனுவலீன்றவன்றிருநாவினுக்கரையன் [தே
கணைகொள்கண்ணப்பனென்றினர்பெற்றகாதலினின்னருளாதரித்தடைந்
றிணைகொள்செந்தமிழ்பைங்கிளிதெரிபுஞ்செல்வத்தென்றிருநின்றியூரானே.

இரவிநீள்சுடரெழுவதன்முன்னமெழுந்துதன்முலைக்கலசங்களேந்திச்
சுரபியால்சொரிந்தாட்டிநின்பாதந்துடர்ந்தவார்த்தைதிடம்படக்கேட்டுப்
பரவியுள்கிவன்பாசத்தையறத்துப்பரமவந்துநின்பாதத்தையடைந்தே
னிரவிநித்திலமத்தகுசெம்பொனளிக்குந்தென்றிருநின்றியூரானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகம்பாடி யந்தத்திருப்பதியி லன்பர்களோ டமர்ந்தருள்வாரா கிய சுந்தரமூர்த்திநாயனுர் அதைவிட்டுப் புறப்பட்டுத் திருநீடூரை வணங்கா தமறந்து போகையில் நினைந்து அதனை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடி யருளினுர்.

திருநீடூர்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊர்வதோர்விடையொன்றுடையானையொண்ணுதற்றணிக்கண்ணுதலானை
காரதார்கறைவாமிடற்றானைக்கருதலாற்புரமூன்றெரித்தானை
நீரில்வாளைவரால்குதிகொள்ளுநிறைபுனற்கழனிச்செல்வநீடூர்
பாருளார்பரவித்தொழநின்றபரமனைப்பணியாவிடலாமே.

பேரோராயிரமும்முடையானைப்பேரினுற்பெரிதும்மினியானை
நீரூர்வார்சடைநின்மலன்றன்னைநீடூர்நின்றுகந்திட்டபிரானை
யாரூரன்னடிகாண்பதற்கன்பாயாதரித்தழைத்திட்டவிம்மாலை
பாரூரும்பரவித்தொழவல்லார்பத்தராய்முத்திதாம்பெறுவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதிகம்பாடி அவ்விடத்திருந்து திருப்புன்கூரணைந்து வணங்கிப் புறப் பட்டு வாசனை விரிந்த மலர்சோலைகள் சூழ்ந்த திருக்கோலக்காவில் வந்த போது பரமசிவன் எதிராகக் காட்சிகொடுத்தருள மிகுந்த விருப்பத்தோடு தொழுது திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளுக்கு திருக்கைகளாலொத்திப் பாட பொற்றாளங் கொடுத்தருளியதைச் சிறப்பித்துப் பதிகம் பாடியருளினுர்.

திருக்கோலக்கா-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாளுமின்னிசையாற்றமிழ்பரப்புஞானசம்பந்தனுக்குலகவர்முன்
றாளமீய்ந்தவன்பாடலுக்கிரங்குந்தன்மையாளனையென்மனக்கருத்தை

யாளும்பூதங்கள் பாடநின்றுடுமங்கணன்றனையெண்கணமிறைஞ்சுங்
கோழிலிப்பெருங்கோயிலுள்ளானைக்கோலக்காவினிற்கண்டுகொண்டேனே.

கோடரம்பயில்சடையுடைக்கரும்பைக்கோலக்காவுளெம்மானைமெய்ம்மான
பாடரங்குடியடியவர்விரும்பப்பாயிலுநாவலாரூரன்வன்றொண்ட
ஞடிரங்கிமுன்னறியுமன்னெறியானவின்றபத்திவைவிளம்பியமாந்தர்
காடரங்ககனடனவின்றான்பாற்கதியுமெய்துவர்பதியவர்க்கதுவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பிறகு சீர்காழியி னெல்லையை வலங்கொண்டு வணங்கி, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனுருடைய திருவடிகளைத் துதித்து, குருகாவூருப்போம்படி வழிக்கொண்டார். வழியிலே சுவாமி! அவர் பசியினுலும் தாகத்தினும் வருந்துதலை யறிந்து, தண்ணீரும் பொதிசோறும்கொண்டுவந்து வெயில் வெப்பத்தைத் தணிக்கும் பொருட்டு ஒரு பக்கத்தில் ஒருபந்தலையுண்டாக்கி, அங்கே பிராமண வேடங்கொண்டு, சுந்தரமூர்த்தியை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். அப்போது சுந்தரமூர்த்திநாயனர் திருந்தொண்டர்களுடனே அங்குவந்து, பந்தரின்கீழேபோய் அப்பிராமணர் சமீபத்திலே பஞ்சாட்சரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார், பிராமணர் அவரைப் பார்த்து நீர் மிகப்பசிகொண்டிருக்கிறீர் இப்பொதிசோற்றை யுண்டு இந்நீரைக்குடித்திளப்பாறு மென சுந்தரமூர்த்திநாயனர் அதற்கிசைந்து அப்பொதிசோற்றை வாங்கி, திருத்தொண்டருடன் அமுது செய்து, அளவில்லாத ப்ரிசனங்களெல்லாரும் அமுதுசெய்யப்பண்ணினுர். பண்ணிய பின்னும் அச்சோறு அங்கு பசித்துவந்த பிறருமுண்ணும்படி குறையாது பொலிந்தது. சுந்தரமூர்த்திநாயனர் புசித்தபின் சலபானம் செய்து, ஐயனைப்புகழ்ந்து, அவர் சமீபத்திலே பரிசனங்களோடு நித்திரை செய்ய, ஐயர் பந்தருடன் மறைந்தருளினர், சுந்தமூர்த்திவிழித்தெழுந்து ஐயரைக்காணுமல் அதிசயங்கொண்டு திருப்பதிகம்பாடி குருகாவூரை யடைந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண் டங்கேயிருந்தார்.

திருக்குருகாவூர்-பண் நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தனையாமாற்றையறிந்திலேனெம்பெருமான்
பித்தரேயென்றம்மைப்பேசுவார்பிறரெல்லா
முத்தினைமணிதன்னைமாணிக்கமுளைத்தெழுந்த
வித்தனேகுருகாவூர்வெள்ளடைநீயன்றே,
வளங்கனிபொழின்மல்குவயலணிந்தழகாய
விளங்கொழிகுருகாவூர்வெள்ளடையுறைவானை
யிளங்கிளையாரூரன்வனப்பகையவளப்பன்
உளங்குளிர்தமிழ்மாலைபத்தர்கட்குரையாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பின் அவ்விடத்தை விட்டுப்போய், திருக்கழிப்பாலையை வணங்கி சிதம்பரத்தை அடைந்து, சபாநாயகரைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு, திருத்தினைநகரைவணங்கி, திருநாவலூரை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு, சிலநாள் அங்கிருந்து அடியார்கள்சூழ திருமுன்பெய்தி உயிரினுஞ்சிறந்த பரமசிவனது அருளைத்துதித்து கோவலனான்முகனென்றெடுத்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருவெண்ணெநல்லூருந்திருநாவலூரும்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோவலனான்முகன்வானவர்கோனுந் தற்றேவல்செய்ய
மேவலர்முப்புரந்தீயெழுவித்தவனோரம்பினு
லேவலனர்வெண்ணெய்நல்லூரில்வைத்தென்னையாளுங்கொண்ட
நாவலனர்க்கிடமாவதுநந்திருநாவலூரே.

நாதனுக்கூர்நமனுக்கூர்நரசிங்கமுனையரையன்
ஆதரித்தீசனுக்காட்செயுமூரணிநாவலூரென்
றோதநற்றக்கவன்றொண்டனாரூரனுரைத்ததமிழ்
காதலித்துங்கற்றுங்கேட்பவர்தம்வினைகட்டறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் தொண்டைமண்டலத்திலே இருக்கின்ற ஸ்தலங்களுக்கு யாத்திரைசெய்ய விரும்பி, அவ்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டு, திருக்கழுக்குன்றிற்சென்று சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருக்கழுக்குன்றம்-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்,

கொன்றுசெய்தகொடுமையாற்பலசொல்லவே
நின்றபாவம்வினைகடாம்பலநீங்கவே
சென்றுசென்றுதொழுமின்றேவர்பிரானிடங்
கன்றினோடுபிடிசூழ்தண்கழுக்குன்றமே.

பல்லில்வெள்ளைத்தலையன்றான்பயிலும்மிடங்
கல்லில்வெள்ளையருவித்தண்கழுக்குன்றினை
மல்லின்மல்குதிரடோளூரன்வனப்பினாற்
சொல்லல்சொல்லித்தொழுவாரைத்தொழுமின்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் திருக்கச்சூரிலேபோய்க் கோயிலுள்ளே பிரவேசித்துச் சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு, புறத்திலேவந்து, அமுதுசெய்யும்பொழுதாகியும், பாணம் பண்ணிக்கொடுக்கும் பரிசனங்கள் வாராமையால் மிகுந்த பசிவருத்தத்தினாலே மதிற்புறத்தில் இருந்தார், அப்பொழுது பரமசிவனானவர் ஒருபிராமணராகி ஒருவெற்றோட்டை ஏந்திக்கொண்டு அங்கே

சென்று, அவருடைய முகத்தைப்பார்த்து, நீர்பசியினல் மிகவருந்தி இ ப்புற்றிருக்கின்றீர் நான் இப்பொழுது உமககு அன்னம் யாசகம் பண் ணிக்கொண்டுவருவேன் நீர் அப்புறம் போகாமல் சிறிதுபொழுது இங் இரும் என்றுசொல்லி அந்தத்திருக்கச்சூரிலே இருக்கின்ற அக்கிராரங் ளிலேபோய் அன்னமும் கறியும் யாசகம்பண்ணிக்கொண்டு சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்திற் சென்று, பசிதீர இதை உண்ணும் என்றுசொல்லி கொடுக்க, நாயனர் அவ்வையருடைய அன்பைப்புகழ்ந்து மிகுந்த மகிழ்ச்சி யோடு அஞ்சலிசெய்து வாங்கி தம்மோடுவந்த தொண்டர்களுடன் அமுது செய்தார். உடனே அவ்வையர் மறைந்தருளினர் அதுகண்டுசுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அவர்பரமசிவனென்று உணர்ந்து இந்தப்பெரும்பகலிலே திரு வடி வருந்தத்திருமேனிகொண்டு அடியேன் பொருட்டு எழுந்தருளிவந்த பெருங்கருணை இருந்தபடி என்னென்று மனங்கசிந்துருகி உரோமஞ்சிலிர்க் கொள்ள கண்ணில்நின்று ஆனந்த அருவிசொரிய திருப்பதிகம் பாடி யருளினர்.

திருக்கச்சூர் ஆலக்கோவில்-பண்-கொல்லிக்கௌவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதுவாயோரிகதறமுதுகாட்டெரிகொண்டாடல்முயல்வானே
மதுவார்கொன்றைப்புதுவீசூடுமலையான்மகடன்மணவாளா
கதுவாய்த்தலையிற்-லிகொள்ளக்கண்டாலடியார்காவலரே
யதுவேயாயாமறிதுவோகச்சூராலக்கோயிலம்மானே.

அன்னமன்னும்வயல்சூழ்கச்சூராலக்கோயிலம்மானை
யுன்னமுன்னுமனத்தாரூரனூரன்பேர்முடிவைத்த
மன்னுபுலவன்வயல்நாவலர்கோன்செஞ்சொல்நாவன்வன்றொண்டன்
பன்னுதமிழ்நூல்மாலைவல்லாரவரெந்தலைமேற்பயில்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பிறகு சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கி காஞ்சீபுரத்தை சமீபித்து அவ்விடத்தில் நின்று தமது வ[illegible]மையையும் வ[illegible] வையுங் கேள்வியுற்று வந்து எதிர்கொண்டு வணங்கிய பத்தர்களைத்தாமு வணங்கி அவர்களோடு நகரத்தினுள்ளேசென்று திருவேகாம்பரத்தை யடைந்து உலகமாதாவாகிய காமாட்சியம்மையால் அருச்சிக்கப்பட்டஏகா ம்பரநாத சுவாமியை தரிசித்து பரவசமாய் அடியற்ற மரம்போல விழு ந்து எழுந்து விம்மி ஆனந்தபாஷ்பம்சொரிய அஞ்சலியஸ்தராகி மெய்யன் பினோடு திருப்பதிகம்பாடி புறத்தேபோந்து திருத்தொண்டர்களோடு அக் காஞ்சிபுரத்திலே சிலநாள் வசித்தார். வசிக்குநாட்களிலே அந்நகரத்தில் இருக்கின்ற காமக்கோட்டத்திற்சென்று அங்கிருக்கும் காமாட்சியை வண ங்கி திருமேற்றளியை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் ப்பாடியருளினர்.

திருவேகம்பந் திருமேற்றளி-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நொந்தாவொண்சுடரே நுனையேநினைந்திருந்தேன்
வந்தாய்போயறியாய்மனமேபுகுந்துநின்ற
சித்தாயெந்தைபிரான்றிருமேற்றளியுறையு
மெந்தாயுன்னையல்லாலினியேத்தமாட்டேனே.

பாரூர்பல்லவனூர்மதிற்காஞ்சிமாநகர்வாய்ச்
சீரூரும்புறவிற்றிருமேற்றளிச்சிவனை
யாரூரனடியானடித்தொண்டனாரூரன்சொன்ன
சீரூர்பாடல்வல்லார்சிவலோகஞ்சேர்வாரே. திருச்சிற்றம்பலம்

அதன்பின்பு ஓணகாந்தன்றளியை யடைந்து ஒப்பற்ற பரமசிவத்தை வணங்கித் தன்னைத் தோழமைகொண்ட அடிமைத்திறத்தைப்பேசி பொன் வேண்டி நெய்யும்பாலுமெனவெடுத்து அழகிய திருப்பதிகம்பாடியருளினர்

திருஓணகாந்தன்றளி-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெய்யும்பாலுந்தயிருங்கொண்டுநித்தம்பூசனைசெய்யலுற்றார்
கையிலொன்றுங்காணவுமில்லைக்கழலடிதொழுதுய்யினல்லா
லைவர்கொண்டிங்காட்டவாடியாழ்குழிப்பட்டழுந்துவேனுக்
குய்யுமாறென்றருளிச்செய்யீரோணகாந்தன்றளியுளீரே.

ஓவணமேலெருதொன்றேறுமோணகாந்தன்றளியுளார்தா
மாவணஞ்செய்தாளுங்கொண்டவரைதுகிலொடுபட்டுவீக்கி
கோவணமேற்கொண்டவேடங்கோவையாகவாரூரன்சொன்ன
பாவணத்தமிழ்பத்தும்வல்லார்க்குப்பறையுந்தாஞ்செய்தபாவந்தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓணகாந்தேசுரர்மேற் பதிகம்பாடிப் பொன்பெற்று அநேக தங்காபதத்தையடைந்து ஆலயத்துட் சென்று சுவாமியை வணங்கி தேனெய் புரிந்தென் றெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்,

திருகச்சியனேகதங்காபதம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்,

தேனெய்புரிந்துழல்செஞ்சடையெம்பெருமானதிடந்திகழைங்கணையக்
கோனையெரித்தெரியாடியிடங்குலவானதிடங்குறையாமறையா
மானையிடத்ததோர்கையனிடம்மதமாறுபடப்பொழியும்மலைபோல்
யானையுரித்தபிரானதிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காபதமே.

வீடுபெறப்பலவூழிகணின்றநினைக்குமிடம்வினைதீருமிடம்
பீடுபெறப்பெரியோர்திடங்கொண்டுமேவினர்தங்களைக்காக்குமிடம்
பாடுகிடத்தடியான்புகழூரனுரைத்தவிம்மாலைகள்பத்தும்வல்லார்
கூடுமிடஞ்சிவலோகனிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காபதமே திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் காபதேசுரரைப்பாடி யங்கிருந்து பல திரு பதிகளையும் தரிசிக்கும் விருப்பால் சென்று திருப்பனங்காட்டூர் வந்து து பத்தையறுக்கும் அருமருந்தை வணங்கி, விடையின்மேல் வருவானெ வெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவன்பார்த்தான் பனங்காட்டூர்-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்,

விடையின்மேல்வருவானைவேதத்தின்பொருளானை
யடையிலன்புடையானையாவற்குமறியொண்ணு
மடையில்வாளைகள்பாயும்வன்பார்த்தான்பனங்காட்டூர்ச்
சடையிற்கங்கைதரித்தானைச்சாராதார்சார்வென்னே

பாரூரும்பனங்காட்டூர்ப்பவளத்தின்படியானைச்
சீரூருந்திருவாரூர்ச்சிவன்பேர்சென்னியில்வைத்த
வாரூரனடித்தொண்டனடியன்சொல்லடிநாய்சொல்
ஊரூரனுரைசெய்வாருயர்வானத்துயர்வாரே. திருச்சிற்றம்பலம்

அதன்பின் திருமாற்பேறு திருவல்லம்முதலிய ஸ்தலங்களுக்குப்போய் வணங்கிக்கொண்டு திருக்காளத்திமலையை யடைந்து, அதனைப் பிரதக்ஷிண ஞ்செய்து நமஸ்கரித்து மேலேஏறி, காளத்தியப்பர் சந்நிதானத்திற் சென் றவரை வணங்கி மனமகிழ்ந்து துதித்து, செண்டாடும் விடையாய் என்றெ டுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்,

திருக்காளத்தி-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

செண்டாடும்விடையாய்சிவனேயென்செழுஞ்சுடரே
வண்டாடுங்குழலாளுமைபாகமகிழ்ந்தவனே
கண்டார்காதலிக்குங்கணநாதனெங்காளத்தியா
யண்டாவுன்னையல்லாலறிந்தேத்தமாட்டேனே.

காராரும்பொழில்சூழ்கணநாதனெங்காளத்தியுள்
ஆராவின்னமுதையணிநாவலாரூரன்சொன்ன
சீரூர்செந்தமிழ்கள்செப்புவார்வினையாயினபோய்ப்
பேராவின்னுலகம்பெறுவார்பிழைப்பொன்றிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அவருக்கு வலப்பக்கத்தில் நிற்கிற அன்பிலே தமக்கு வேறொ லாத கண்ணப்ப நாயனாருடைய திருவடித் தாமரைகளை வணங்கி, கீழே இறங்கி, திருத்தொண்டர்களுடனே சிலநாள் அந்தஸ்தலத்தில் இருந்தார். இருக்குநாட்களிலே உத்தரபூமியில் இருக்கின்ற ஸ்ரீசைலம் திருக்கேதார மலை முதலாகிய சிவஸ்தலங்களை அங்கிருந்தே வணங்கி, அவைகளின் மேல் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

ஸ்ரீபர்ப்பதம்-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மானுமரையினமுமயிலினமுங்கலந்தெங்குந்
தாமேமிகமேய்ந்துதடஞ்சுனைநீர்களைப்பருகிப்
பூமாமரமுரிஞ்சிப்பொழிலூடேசென்றுபுக்குத்
தேமாம்பொழினீழற்றுயில்சீர்ப்பதமலையே.

நல்லாரவர்பலர்வாழ்திருவயனுவலவூரன்
செல்லலுறவரியசிவன்சீர்ப்பதமலையை
யல்லலவைதீரச்சொன்னதமிழ்மாலைகள்வல்லா
ரொல்லைச்செலவுயர்வானகமாண்டங்கிருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கேதாரம்-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்வாவதுமாயம்மிதுமண்ணாவதுதிண்ணம்
பாழ்போவதுபிறவிக்கடல்பசிநோய்செய்தபறிதான்
றாழாதறஞ்செய்மின்றடங்கண்ணான்மலரோனுங்
கீழ்மேலுறநின்றான்றிருக்கேதாரமெனீரே.

நாவின்மிசையரையன்னொடுதமிழ்ஞானசம்பந்தன்
யாவர்சிவனடியார்களுக்கடியானடித்தொண்டன்
தேவன்றிருக்கேதாரத்தையூரன்னுரைசெய்த
பாவின்றமிழ்வல்லார்பரலோகத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் அவ்விடத்தைவிட்டுநீங்கி சமுத்திரத்தில் இருக்கின்ற திருவொற்றியூரிற்சென்று திருப்பதிகம்பாடி, திரிகாலங்களிலும் சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு அங்கேயிருந்தார்.

திருவொற்றியூர்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாட்டும்பாடிப்பரவித்திரிவா, ரீட்டும்வினைகடீர்ப்பார்கோயில்
காட்டுங்கலமுந்திமிலுங்கரைக்கே, யோட்டுந்திரைவாயொற்றியூரே.

ஒற்றியூருமரவும்பிறையும், பற்றியூரும்பவளச்சடையா
னொற்றியூர்மேலூரனுரைத்த, கற்றுப்பாடக்கழியும்வினையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இதற்குமுன் கைலாசகிரியிலே சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்மேல் ஆசைவைத்த சேடியர்கள் இருவரில் அனிந்திதையார் என்பவர் நாயிறு என்னும் ஊரிலே இருக்கும் வேளாளரிற் சிறந்தோங்கிய நாயிறுகிழவர் 'என்பவருக்குப் புத்திரியாராய்த் திருவவதாரஞ்செய்து சங்கிலியார் என்னும் பெயரைப்பெற்று உமாதேவியாருடைய திருவடிகளிலே மிகுந்த பத்தியுடையவராய்

இருந்தார்: அவர் பெதும்பைப்பருவ மடைந்ததுகண்டு, தந்தையாராகி ஞாயிறகிழவர் தம்முடைய மனைவியாரைநோக்கி நம்முடைய புத்திரி நம்முடைய வம்சத்தில் ஸ்திரீகளெல்லாரினும் பார்க்க அதிகசௌந்தரியமும் நற்குணமும் உடையவளாய் இருக்கின்றாள்; அவளுக்கு விவாகஞ்செய்துகொடுக்குங்காலமாயிற்று. இதற்கென்னசெய்வோம் என்றுசொல்ல மனைவியார் அவளுடைய சௌந்தரியத்துக்கும் குணத்துக்கும் இசைய ஒருபுருஷனைத் தெரிந்து விவாகஞ்செய்துகொடும் என்றார். அதைக்கேட்டுக்கொண்டிருந்த சங்கிலியார், இவர்கள்பேசும் வார்த்தை எனக்குப் பொருந்தும் வார்த்தையன்று. நானோ நமதுகடவுளாகிய பரமசிவனுடைய திருவருளைப்பெற்ற ஒருவருக்கு மனைவியாதற்கு உரியேன்; இப்படியன்றி மற்றெப்படி விளைவதோ தெரியேன் என்று நினைந்து அச்சங்கொண்டு அறிவுமயங்கி மிகச்சோர்ந்து நிலத்திலேவிழுந்தார். சமீபத்திலின்ற தந்தையாரும் தாயாரும் அதைக்கண்டு பதைபதைத்து அவரை எடுத்து ஏங்கியமனத்தையுடையவர்களாகி, இவளுக்கு நிகழ்ந்தது யாதோ என்றுபயந்து, தாங்கிப் பனிநீர்தெளித்துத்தடவி அவருக்குச்சோகம் நீங்கியபின், அவரைப்பார்த்து மகளே உனக்கு நிகழ்ந்ததுயாதுசொல் என்றுகேட்க, சங்கிலியார், இப்பொழுது என்னைக் குறித்துநீங்கள்பேசியது எனக்கு இசையாது நானோபரமசிவனது திருவருளைப்பெற்ற ஒருவருக்கு மனைவியாதற்கு உரியேன். நான் இனிமேல் திருவொற்றியூரை அடைந்து சிவனது திருவருளிற் செல்லுவேன் என்று. அதைக்கேட்ட தந்தைதாயாரிருவரும் சோகமும் அச்சமும் அதிசயமும் உடையவர்களாகி அந்தச்சங்கிலியார் சொல்லியவார்த்தையை மறைத்து ஒழுகினார்கள் ஒழுகும்நாட்களில், அவர்களுடைய குலத்துக்கு ஒப்பாகிய குலத்தில் உள்ள ஒருவன், நிகழ்ந்த அச்சங்கதியை அறியாதவனாகி சங்கிலியார்மேல் விருப்பங்கொண்டு அவருடைய தந்தையாரிடத்திலே கலியாணம் பேசும்பொருட்டுச் சிலரை அனுப்பினான். அனுப்பப்பட்ட அவர்கள் அத் தந்தையாரிடத்திற் சென்றுபேச, அதுகேட்டுத் தந்தையார் நிகழ்ந்த சங்கதியைச்சொல்லுதல் தகுதி என்று நினைந்து, வேறோர் உபாயத்தினால் அனுப்பிவிட்டார். அவர்கள் திரும்பிப்போய்ச் சேர்ந்தவுடனே, அவர்களை யனுப்பினவன் அவர்களோடு இறந்துபோயினான். அதைச்சங்கிலியாருடைய தந்தைதாயார் கேள்வியுற்று மனமயங்கி, உய்யவேண்டும் என்கிற நினைவுடையவர்கள் சங்கிலியார் பட்சத்திலே பேசத்தகாத வார்த்தையைபேசார்கள் என்பதை உலகமறியும்படிசெய்த திருவருளைக்கண்டு, அதனையாவருக்கும் உள்ளபடிசொல்லி மிகப்பயந்து, இனிநாங்கள் இவரெண்ணத்தின்படியே இவரைச் சிவபுண்ணியஞ் செய்துகொண்டு இருக்கும்பொருட்டுத் திருவொற்றியூரிலே கொண்டுபோய் விடவேணுமென்று துணிந்து, தங்கள் சுற்றத்திகளோடும் சங்கிலியாரைப்பார்த்து, நீர் திருஒற்றியூரை யடைந்து கன்னிமாடத்தி லிருந்து பரமசிவனுடைய திருவருளை முன்னிட்டுத் தவஞ்செய்யும் என்றுசொல்லி, மிகுந்த செல்வத்தோடும் அவரை திருவொற்றியூருக்குக் கொண்டுபோய், கோயிலிலே பிரவேசித்து, சுவாமியை வணங்கி

கொண்டு சமீபத்திலே ஒரு கன்னிமாடஞ்செய்வித்து அதிலே அவரை இருத்தி, அவருக்கு வேண்டும் திரவியங்களையும் அமைத்து, அவரை வணங்கி நின்று நீர் இந்தக் கன்னிமாடத்திலே பரமசிவனுக்குத் திருத்தொண்டு செய்துகொண்டு இரும் என்றுசொல்லி, அவரைப் பிரிதலினாலே இரண்டு கண்ணில் நின்றும் சோகபாஷ்பஞ் சொரிய, அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு தங்கள் ஊருக்குத் திரும்பிவிட்டார்கள். சங்கிலியார் அந்தக் கன்னிமாடத்தில் இருந்து, தினந்தோறும் திரிகாலங்களினும் கோயிலிலேபோய், சுவாமி தரிசனஞ்செய்து பூக்கட்டு மண்டபத்திலே திரையிட்டிருக்கின்ற ஓரிடத்திற் போயிருந்து, புஷ்பமாலைகட்டி சுவாமிக்குச் சாத்தும்படி கொடுத்துக் கொண்டு வருவார்.

இப்படி நிகழுங்காலத்திலே, ஒருநாள் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் கோயிலிலே போய்ச் சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு புறப்பட்டு, அடியார்கள் செய்கின்ற பலவகைத் திருத்தொண்டைப் பார்ப்பவராகி, புஷ்பமண்டபத்தினுள்ளே போனார். போனபொழுது முன்போலத் திரையை நீக்கிப் பரமசிவனுக்குச் சாத்தும்படி தாம் கட்டிய பூமாலைகளைக் கொடுத்துவிட்டு முன்போல மறைந்த சங்கிலியாரை விதிகூட்டக்கண்டு அவர்மேல் ஆசைகொண்டு புறத்திலேபோய் புஷ்பமண்டபத்தினுள்ளே ஒரு பக்கத்திலே திரைக்குள்ளே நின்று ஒருபெண் என்னுடைய மனசைக் கவர்ந்துகொண்டாள். அவள் யார் என்றார் சமீபத்திலே நின்றவர்கள்? அவர் பரமசிவனுக்கு மிகுந்த பத்தியோடு திருத்தொண்டு செய்கின்ற கன்னிகையாகிய சங்கிலியார் என்றார்கள். அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் கோயிலினுள்ளேபோய் சுவாமியை வணங்கிநின்று, சங்கிலியாரைத் தமக்குத் தந்தருளும்படி. பிரார்த்தித்துக்கொண்டு கோயிலின் புறத்திலேபோய் ஓரிடத்திலே யிருக்க சூரியன் அஸ்தமனமாயிற்று. அப்பொழுது பரமசிவன் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்திலே போய், இவ்வுலகத்தில் உள்ளவர்கள் யாவராலுஞ் செய்யப்படுதல் கூடாத பெருந்தவத்தைச் செய்கின்ற உத்தமியாகிய சங்கிலியை உனக்குத் தருவோம். நீகொண்ட கவலையை ஒழியென்று திருவாய் மலர்ந்தருளி, அத்தயாமத்திலே கன்னிமாடத்திலே நித்திரைசெய்கின்ற சங்கிலியாருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றினார், தோன்றியபொழுது சங்கிலியார் பரவசமாய் விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்று சுவாமி! அடியேன் உய்யும்படி தேவரீர் அடியேனிடத்திலே எழுந்தருளி வரும்பொருட்டுப் பூர்வசன்மத்திலே என்னதவஞ் செய்தேன்? என்று சொல்ல, பரமசிவன் சங்கிலியே! நம்மேலே மிகுந்தபத்தியுடையவனும், திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே சமஸ்தரும் அறியும்படி நம்மாலே தடுத்தாட்கொள்ளப் பட்டவனும், நமக்குத் தோழனுமாகிய சுந்தரன் தனக்கு மனைவியாக உன்னைத் தரும்பொருட்டு என்னைப் பிரார்த்தித்தான், நீ மகிழ்ச்சியோடும் அதற்கு உடன்படு என்றுசொல்லி யருளினார். அதற்குச் சங்கிலியார் சுவாமி! அடியேன் தேவரீருடைய ஆஞ்ஞையைத் தலைமேற் கொண்டேன், தேவரீர் சொல்லியருளிய நாயனருக்கே மனைவியாதற்கு உரியேன் ஆயின், அவர்

திருவாரூரினிடத்தே மிகுந்த சந்தோஷத்தோடு வசிக்கின்றவர் என்பதை தேவரீர் திருவுளம் கொண்டருளும் என்றார் அதுகேட்ட கடவுள், பெண்ணே? அந்தச் சுந்தரன் உன்னைப் பிரிந்து போகேன் என்று ஒரு சபதம் செய்து தருவான் என்று சொல்லியருளி, பின்பு சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிக ளிடத்திற் சென்று, நாம் சங்கிலியிடத்திலேபோய் உன்னெண்ணத்தைத் தெரிவித்தோம். நான் உன்னைப்பிரிந்து செல்லேன் என்று நீ அவளுக்குச் சபதஞ்செய்து கொடுத்தால் அவள் உடன்படுவாள். இனி உனக்கு நாம் என்ன செய்யவேண்டும் என்று அருளிச்செய்ய, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் இக்கடவுளுடைய பிறதலங்களையும் சென்று வணங்க விரும்புகின்ற அடியேனுக்கு இது விலக்காகும் என்று நினைந்து, அவரை வணங்கி சுவாமி! சங்கிலிக்கு நான் உன்னைப் பிரியேன் என்று சபதஞ்செய்து கொடுக்கும் பொருட்டு அடியேன் அவளோடு தேவரீருடைய ஆலயத்துக்கு வந்தால், அப்பொழுது தேவரீர் அவ்வாலயத்தை விட்டுத் திருமகிழின் கீழ் இருந்தருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். அதற்குக் கடவுள் இசைந்தருளி, சங்கிலியாரிடத்திலே முன்போலப்போய் பெண்ணே சுந்தரன் உனக்குச் சபதஞ்செய்து தருதற்கு உடன்பட்டிருக்கிறான். அவன் நம்முடைய ஆலயத்திலே சபதஞ்செய்து தருதற்கு வந்தால், நீ அதற்கு உடன்படாமல் மகிழின்கீழே சபதஞ்செய்து தரும்படி கேள் என்று சொல்லி மறைந்தருளினார். சங்கிலியார் விழித்தெழுந்து அதிசயித்து, அவ்விரவிலே பரமசிவனுடைய திருவருளை நினைந்து நினைந்து நித்திரை செய்யாதவராகி, சமீபத்திலே நித்திரை செய்கின்ற தம்முடைய சேடியர்களை எழுப்பி, தமக்குக் கனவிலே பரமசிவன் அருளிச்செய்த எல்லாவற்றையும் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க, அவர்கள் அச்சம்-அதிசயம்-ஆனந்தம் மூன்றும் அடைந்து சங்கிலியாரை வணங்கினார்கள். திருப்பள்ளியெழுச்சிக்குப் புஷ்பந் தொடுக்கும்பொழுது ஆன்மைகண்டு, சங்கிலியார் சேடியர்களோடு கோயிலுக்குச் செல்ல, அவருக்குச் சபதஞ்செய்து கொடுக்கும்பொருட்டு, அதற்குமுன் அவ்விடத்தில் வந்து அவருடைய வரவை எதிர் பார்த்துக்கொண்டு நின்ற சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தமக்கு எதிரேவந்த அவர் சமீபத்திற் சென்று, தமக்குப் பரமசிவன் அருளிச் செய்ததைச் சொன்னார். அதற்குச் சங்கிலியார் எதிர்வார்த்தை ஒன்றும் சொல்லாமல் நாணங்கொண்டு சேடியர்களோடும் கோயிலினுள்ளே புகுந்தார், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அவர்பின்னேபோய் பெண்ணே நான் உம்மைப் பிரியேன் என்று சபதஞ்செய்யும் பொருட்டுச் சுவாமி சந்நிதானத்துக்கு வாரும் என்றுசொல்ல, சங்கிலியார் கண்ட கனவைக் கேட்டறிந்த சேடியர்கள் சுவாமி? இதன் பொருட்டுத் தேவரீர் சிவசந்நிதானத்திலே சபதஞ்செய்வது தகாது என்றார்கள். அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பரமசிவனுடைய செய்கையை அறியாமல், பெண்களே? நான் வேறெங்கே சபதஞ்செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்க, சேடியர்கள் மகிழின்கீழே சபதம்செய்துகொடும் என்றார்கள், அதைகேட்ட நாயனார் மனம்மருண்டு, இவர்கள் சொல்லியதை மறுக்கில்.

விவாகந் தவறினுந் தவறும், ஆதலால் இதற்கு உடன்படவேண்டும் என்று துணிந்து அப்படியேசெய்யலாம் வாருங்கள் என்றுசொல்லி, அவர்களோடு மகிழின் கீழேபோய்சேர்ந்து சங்கிலியார் காணும்படி அந்தமகிழைமூன்று தரம் வலஞ்செய்து, உன்னை நான்பிரியேன் என்று சபதஞ்செய்து கொடுத்தார். அதுகண்டு சங்கிலியார் மனங்கலங்கி கடவுளுடைய ஆஞ்ஞையினாலே பாவியேன் இதைக்கண்டேனேஎன்று துக்கித்துக்கொண்டு ஒருபக்கத்திலே மறைந்துநின்றார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சபத முடித்தபின், ஆலயத்தினுள்ளேபோய்க் கடவுளைவணங்கி ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டு திரும்பிவிட்டார். அதற்குப்பின், சங்கிலியார் புஷ்பமண்டபத்திலே போய்த் தம்முடைய பணியைமுடித்து, பரமசிவன் தமக்கு அருள்செய்ததை நினைந்து, அவரைவணங்கிக்கொண்டு விடியும்பொழுது கன்னிமாடத்துக்குத் திரும்பிவிட்டார். அவ்விரவிற்றானே பரமசிவன் திருவொற்றியூரில் இருக்கின்றதம்முடைய தொண்டர்களுக்குச் சொப்பனத்திலேதோன்றி, நம்முடைய அடியானாகிய சுந்தரனுக்குச் சங்கிலியென்னும் கன்னிகையை விவாகஞ்செய்து கொடுங்கள் என்றாஞ்ஞாபித்து மறைந்தருளினார். அவர்கள் அவ்வாஞ்ஞையைத் தலைமேற்கொண்டு, மற்றநாளில் அவ்வூரிலிருக்கின்ற சமஸ்த ஜனங்களோடுங்கூடி மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடும் மகா அலங்காரத்தோடும் சங்கிலியாரைச் சுந்தரமூர்த்திக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்தார்கள். விவாகஞ்செய்த சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சங்கிலியாரோடுகூடி அவ்வூரிலே வாழ்ந்திருந்தார். இருக்கும்நாளிலே ஒருநாள் திருவாரூரிலிருக்கின்ற வீதிவிடங்கப்பெருமானுடைய வசந்தோற்சவகாலம் சமீபித்ததை அறிந்து, வன்மீகநாதரை இவ்வளவுகாலமும் மறைந்திருந்தேனே என்று துக்கித்து, அவர்மேலே திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாரூர் பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்திமையுமடிமையையுங்கைவிடுவான்பாவியேன்
பொத்தினநோயதுவிதனைப்பொருளறிந்தேன்போய்த்தொழுவேன்
முத்தினைமாமணிதன்னைவயிரத்தைமூர்க்கனேன்
எத்தனைநாள்பிரிந்திருக்கேனென்னாரூரிறைவனையே.

பேரூருமதகரியினுரியானைப்பெரியவர்தஞ்
சீரூருந்திருவாரூர்ச்சிவனடியேதிறம்விரும்பி
யாரூரனடித்தொண்டனடியன்சொலகலிடத்தில்
ஆரூரன்சொல்வல்லாருலகவர்க்குமேலாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்னொருநாளிலே அவரை மிகநினைந்து, திருவாரூருக்குப் போகக் கருதி, ஆலயத்திலேபுகுந்து, சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு, திருவொற்றியூரை நீங்கினார். நீங்கியபொழுது சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு அவர் சபதந் தவறினமையால் இரண்டு கண்களும் மறைந்தன. அப்பொழுது நாயனார் திகைத்து, நெடிதுயிர்த்து, சபதந்தவறினமையால் எனக்கு இது

நிகழ்ந்தது என்று நினைந்து, இந்தக் கொடுந்துயரத்தை நீக்கும்பொருட்டு நமது கடவுளைப் பாடுவேன், என்று துணிந்து "அழுக்குமெய்கொ" டென்றெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்,

---

திருவொற்றியூர்-பண்-தக்கேசி.
திருச்சிற்றம்பலம்.

அழுக்குமெய்கொடுன் றிருவடியடைந்தேனதுவுநான்படப்பாலதொன்றுனு
பிழுக்கைவாரியும்பால்கொள்வரடிகேள்பிழைப்பனுகிலுந்திருவடிபிழையேன்
வழுக்கிவீழினுந்திருப்பெயரல்லால்மற்றுநானறியேன் மறுமாற்றம்
ஒழுக்கவென் கணுக்கொருமருந்துரையாயொற்றியூரெனுமூருறைவானே.

ஓதம்வந்துலவுங்கரைதன்மேலொற்றியூருறைசெல்வனைநாளு
ஞாலந்தான்பரவப்படுகின்றநான்மறையங்கமோதியநாவன்
சீலந்தான்பெரிதும்மிகவல்லசிறவன்வன்றொண்டனூரனுரைத்த
பாடல்பத்திவைவல்லவர்தாம்போய்ப்பரகதிதிண்ணநண்ணுவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பதிகம் பாடியும், கடவுள் அத்துயரத்தை நீக்கினரில்லை. ஆயினும் திருவாரூருக்குச் செல்லவேண்டுமென்கிற பேரவாவினால் சிலர் முன்னே வழிகாட்டிக்கொண்டு செல்ல, திருமுல்லைவாயிலுக்குப் போய், சுவாமியைவணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவடமுல்லைவாயில்-பண்-தக்கேசி.
திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்பணிந்தேத்தும்வேதியர்மாதர்வெருவிடவேழமொன்றுரித்தாய்
செண்பகச்சோலைசூழ்திருமுல்லைவாயிலாய்தேவர்தம்மரசே
தண்பொழிலொற்றிமாநகருடையாய்சங்கிலிக்காகவென்கண்கொண்ட
பண்பநின்னடியேன்படுந்துயர்களையாய்பாசுபதாபரஞ்சுடரே.

விரைதருமலர்மேலயனொடுமாலும்வெருவிடநீண்டவெம்மானைத்
திரைதருபுனல்சூழ்திருமுல்லைவாயிற்செல்வனைநாவலாரூர
னுரைதருமாலையோரைஞ்சினோடைஞ்சுமுள்குளிர்ந்தேத்தவல்லார்க
ணரைதிரைமூப்புநடலையுமின்றிநண்ணுவர்விண்ணவர்க்கரைசே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அதன்பின்பு தொண்டமானுக்குக் கிருபைசெய்தருளும் பழமையாற் புகழையுடைய திருமுல்லைவாயிலின்கண் வாழாநின்ற பரமசிவத்தை யான் கொண்ட கொடிய துயரத்தை நீக்குவாயெனத் துதித்து கட்டிய காதலின் படி வழிகொண்டு வருபவராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சோலைகள் சூழ்ந்து மாடமாளிகைகள் நிறைந்த வெண்பாக்கத்தை யடைந்து திருப்பதிகம் பாடியருளினர்,

திருவெண்பாக்கம்-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மான்மிகழுஞ்சங்கிலியைத்தந்துவ நுபயன்களெல்லாந்
தோன்றவருள்செய்தளித்தாயென்றுரைக்கவுலகமெல்லா
மீன்றவனேவெண்கோயிலீங்கிருந்தாயோவென்ன
வூன்றவதோர்கோலருளியுளோம்போகீரென்றானே.

பிழையுளனபொறுத்திடுவரென்றடியேன்பிழைத்தக்காற்
பழியதனைப்பாராதேபடலமென்கண்மறைப்பித்தாய்
குழைவிரிவுவடிகாலாகோயிலுளாயேயென்ன
வுழையுடையானுள்ளிருந்துளோம்போகீரென்றானே.

ஏராரும்பொழினலவுவெண்பாக்கமிடங்கொண்ட
காராருமிடற்றானைக்காதலித்திட்டன்பினோடுஞ்
சீராருந்திருவாரூர்ச்சிவன்பேர்சென்னியில்வைத்த
வாரூரன்றமிழ்வல்லார்க்கடையாவல்வினைதானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்ஙனம் ஊன்றுகோல் பெற்று, பழைய நூரிலேபோய், காரைக்காலம்மையார் தலையாலே பிரதக்ஷிணஞ்செய்த திருவாலங்காட்டுக்குச் சமீபத்திலே நின்று அதனை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாலங்காடு-பண்-பஞ்சுரம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்தாமுத்திதரவல்லமுகிழ்மென்முலையாளுமைபங்கா
சித்தாசித்தித்திறங்காட்டுஞ்சிவனேதேவர்சிங்கமே
பத்தாபத்தர்பலர்போற்றும்பரமாபழையனூர்மேய
அத்தாவாலங்காடாவுன்னடியார்க்கடியேனாவேனே.

பத்தர்சித்தர்பலரேத்தும்பரமன்பழையனூர்மேய
அத்தனாலங்காடன்றனடிமைத்திறமேயன்பாகி
சித்தர்சித்தம்வைத்தபுகழ்ச்சிறவனூரனொண்டமிழ்கள்
பத்தும்பாடியாடுவார்பரமனடியேபணிவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பிறகு திருவூறலிற் சென்று வணங்கிக் காஞ்சீபுரத்தை அடைந்தார், அங்கே முன் காமக்கோட்டத்திற்சென்று தருமத்தை வளர்க்கின்ற பெருங்கருணையையுடைய உலகமாதாவாகிய காமாட்சியம்மையை வணங்கித் துதித்துக்கொண்டு திருவேகம்பத்தை யடைந்து ஏகாம்பரநாத சுவாமியை வணங்கி, ஆதிகாலத்திலே திருப்பாற்கடலினின்று எழுந்து தேவர்களை வருத்தத்தொடங்கிய ஆலகாலவிஷத்தை திருமிடற்றிலடைத்து அவர்கள் அமுதுண்ண அருள்செய்த கருணாநிதியே! சிறியேன்செய்த பிழையை பொறுத்துச் சிறியேனுக்குத் தேவரீரைத் தரிசிக்கும் பொருட்டுக் கண்ணை

தந்தருளுமென்று பிரார்த்தித்தார். அப்பொழுது கடவுள் இடக்கண்ணை மாத்திரம்கொடுத்துத் தமது திருக்கோலத்தைக்காட்ட சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் கண்டு பரவசமாகி அடியற்றமரம்போல விழுந்து எழுந்து திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவேகம்பம்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆலந்தானுகந்தமுதுசெயதானையாதியையமரர்தொழுதேத்துஞ்
சீலந்தான்பெரிதும்முடையானைச்சிந்திப்பாரவர்சிந்தையுளானை
யேலவார்குழலாளுமைநங்கையென்றுமேத்திவழிபடப்பெற்ற
காலகாலனைக்கம்பனெம்மானைக்காணக்கண்ணடியேன்பெற்றவாறே.

பெற்றமேறுகந்தேறவல்லானைப்பெரியவெம்பெருமானென்றெப்போதுங்
கற்றவர்பரவப்படுவானைக்காணக்கண்ணடியேன்பெற்றதென்று
கொற்றவன்கம்பன்கூத்தனெம்மானைக்குளிர்பொழிற்றிருநாவலாரூர
னற்றமிழிவையீரைந்தும்வல்லார்நன்னெறியுலகெய்துவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பிறகு அந்த ஸ்தலத்திலே சிலநாளிருந்து பின்பந்த ஸ்தலத்தை நீங்கி வழியிலே "தென்றிருவாரூர்புக் கெந்தைபிரானாரையென்றுகொலெய்துவதே" என் னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினர்.

திருவாரூர்-பண்-புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தியுநண்பகலுமஞ்சுபதஞ்சொல்லி
முந்தியெழும்பழையவல்வினைமூடாமுன்
சிந்தைபராமரியாத்தென்றிருவாரூர்புக்
கெந்தைபிரானாரையென்றுகொலெய்துவதே.

மின்னெடுஞ்செஞ்சடையான்மேவியவாரூரை
நன்னெடுங்காதன்மையானாவலர்கோனூரன்
பன்னெடுஞ்சொன்மலர்கொண்டிட்டனபத்தும்வல்லார்
பொன்னுடைவிண்ணுலகநண்ணுவார்புண்ணியரே,

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கிருந்து தொண்டமண்டலத்தைக் கடந்து திருவரமாத்துரிற் சென்று பதிகம்பாடி திருவரத்துறையை வணங்கி "கல்வாயகிலென்ன" வெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருநெல்வாயில்திருஅரத்துறை-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்வாயகிலுங்கதிர்மாமணியுங்கலந்துந்திவருந்நிவவின்கரைமே
னெல்வாயிலரத்துறைநீடுறையுந்நிலவெண்மதிசூடியநின்மலனே

நல்வாயில்செய்தார்நடந்தாருடுத்தார்நரைத்தாரிறந்தாரென்றுநானிலத்திற்
சொல்வாய்க்கழிக்கின்றதறிந்தடியேன்றொடர்ந்தேனுய்யப்போவதோர்சூழல்
நீரூருநெடுவயல்சூழ்புறவினெல்வாயிலரத்துறைநின்மலனைத் [சொல்லே
தேரூர்நெடுவீதிநன்மாடமலிதென்னாவலர்கோனடித்தொண்டுபண்ணி
யாரூரனுரைத்தனநற்றமிழின்மிகுமாலையோர்பத்திவைகற்றுவல்லார்
காரூர்களிவண்டறையானைமன்னரவராகியோர்விண்முழுதாள்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு அங்கிருந்துபுறப்பட்டு, பலதிருப்பதிகளையும் அடைந்து கடவுளுடைய திருவடிகளை வணங்கித்துதித்துச் சோழமண்டலத்தை யடைந்து சர்ப்பாபரணராகிய கடவுள் வசிக்கும் திருவாவடுதுறையிற்சேர்ந்து அப்பதியிலுள்ளார் எதிர்கொள்ள ஆலயத்தை வலம்வந்து உள்ளே புகுந்து ஒரு கண்ணில்லாமையைக்குறித்து மனங்கவன்று "இங்கெனக்காருற வென்னத்" திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாவடுதுறை-பண்-தக்கேசி,

திருச்சிற்றம்பலம்.

கங்கைவாழ்சடையாய்கணநாதாகாலகாலனேகாமனுக்கனலே
பொங்குமாகடல்விடமிடற்றானே பூதநாதனேபுண்ணியாபுனிதா
செங்கண்மால்விடையாய்தெளிதேனேதீர்த்தனேதிருவாவடுதுறையு
ளங்கணாவெனையஞ்சலென்றருளாயாரெனக்குறவமரர்களேறே.

வெண்டலைப்பிறைகொன்றையுமரவும்வேரிமத்தமும்விரவிமுன்முடித்த
விண்டைமாமலர்ச்செஞ்சடையானையீசனைத்திருவாவடுதுறையு
ளண்டவாணனைச்சிங்கடியப்பனணுக்கவன்றொண்டனூர்வத்தாலுரைத்த
தண்டமிழ்மலர்பத்தும்வல்லார்கள்சாதலும்பிறப்புமறுப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கிருந்து திருத்துருத்திக்குப்போய்ச்சுவாமியை வணங்கி அடியேன் மேலேபொருந்திய நோய்நீங்க, அருள்செய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். அதற்குக்கடவுள் நீ இக்கோயிலுக்கு வடபுறத்தில் இருக்கின்ற குளத்திலே ஸ்நாநம்பண்ணுவாயாகில் இந்தநோய் நீங்கிவிடும் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அதுகேட்டு சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் கைதொழுது புறப்பட்டு அந்தத்தீர்த்தத்தை அடைந்து சுவாமியைவணங்கிக்கொண்டு, அவருடைய திருவடிகளிலே அன்போடுபதிந்த இருதயத்துடனே அத்தீர்த்தத்திலே ஸ்நானம்பண்ணினார். உடனே அவருடைய திருமேனிநோய் நீங்கிப் பிரகாசம் அடைந்தது, அவரைக்கண்டவர்கள் அதிசயிக்கும்படி கரையேறி வஸ்திரந்தரித்துக்கொண்டு கோயிலிலேபோய், சுவாமியைவணங்கித் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருத்துருத்தியுந்திருவேள்விக்குடியும்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னுமாமேகங்கள்பொழிந்திழிந்தருவிவெடில்படக்கரையொடுந்திரைகொணர்ந்தெற்
மன்னமாங்காவிரியக்கன்கரையுறைவாரடியிணைதொழுதெழுமன்பராமடியார் [ழ
சொன்னவாறறிவார்துருத்தியார்வேள்விக்குடியுளாரடிகளைச்செடியனேனாயே
னென்னைநான்மறக்குமாறெம்பெருமானையென்னுடம்படும்பிணியிடர்கெடுத்தானே.

மங்கையோர்கூறுகந்தேறுகந்தேறிமாற்றலார்திரிபுரம்நீறெழச்செற்ற
வங்கையான்கழலடியன்றிமற்றறியானடியவர்க்கடியவன்றொழூவரூரன்
கங்கையார்காவிரித்துருத்தியார்வேள்விக்குடியுளாரடிகளைசேர்த்திபாட
றங்கையாற்றொழுதுநாவின்மேற்கொள்வார்தவநெறிச்சென்றமாருலகாள்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அத்திருப்பதியைநீங்கி திருவாரூரிற்சென்று மாலைக்காலத்திலேதுவாபரை வணங்கும்படி அடியார்களோடு கோயிலிலே பிரவேசித்துவணங்கிக் கண்தந்தருளும்படி திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாரூர்ப்பரவையுண்மண்டளி-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தூவாயாதொண்டுசெய்வார்படுதுக்கங்கள்
காவேயேகண்டுகொண்டாரைவர்க்காகிலு
நாவாயாலுன்னையேநல்லனசொல்லுவேற்
காவாவென்பரவையுண்மண்டளியம்மானே,

கரந்தையும்வன்னியுமத்தமுங்கூவிளமும்
பரந்தசீர்ப்பரவையுண்மண்டளியம்மானை
நிரப்பியவூரனுரைத்தனபத்திவை
விரும்புவார்மேலையார்மேலையார்மேலாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெளியேபோய் ஓரிடத்தில் இருந்து, பின் அடியார்களோடு திருமூலத்தானத்திலே திருவொத்தாயாமத்திலே சுவாமிதரிசனஞ் செய்வதற்கு எழுந்து வழிகொண்டு வழியிலே அடியார்கள் தமக்கெதிரேவர அவர்கள் முகத்தைப்பார்த்து, கைக்கிளையினாலே ஒரு திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவாரூர்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருகுபாயக்கொழுங்கரும்புகணெரிந்தசா
றருகுபாயும்வயலந்தணாரூரரைப்
பருகுமாறும்பணிந்தேத்துமாறுந்நினைந்
துருகுமாறும்மிவையுணர்த்தவல்லீர்களே.

சித்தமாகநினைந்துள்ளமேத்தித்தொழும்
அத்தனம்பொற்கழலடிகளாரூரரைச்
சித்தம்வைத்தபுகழ்ச்சிங்கடி யப்பன்மெய்ப்
பத்தனூரன்சொன்னபாடுமின்பத்தரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பிறகு தேவாசிரிய மண்டபத்தின்முன் நமஸ்கரித்து கோபுரத்தையும் வணங்கி உள்ளேபுகுந்து சுவாமி சந்நிதானத்திலே போய்விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்று சுவாமியைத் தரிசனம் செய்தற்கு ஒரு கண் போதாமையால் அதிக துக்கங்கொண்டு சுவாமீ அடியேனுக்கு வலக்கண்ணையுந்தந்து அடியேனை இத் துக்கசாகரத்தினின்றும் கரையேற்றி அருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து "மீளாவடிமை யுமக்கேயாளாய்" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடி யருளினார்.

திருவாரூர்-பண்-செந்துருத்தி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மீளாவடிமையுமக்கேயாளாய்ப்பிறரைவேண்டாதே
மூளாத்தீப்போலுள்ளேகனன்றுமுகத்தான்மிகவாடி
யாளாயிருக்குமடியார்தங்களல்லல்சொன்னக்கால்
வாளாங்கிருப்பீர்திருவாரூரிர்வாழ்ந்துபோதீரே.

காரூர்கண்டத்தெண்டோண்முக்கண்கலைமகள்பலவாகி
யாரூர்த்திருமூலத்தானத்தேயடிப்பேராரூரன்
பாரூரறியவென்கண்கொண்டீர்நீரேபழிப்பட்டீர்
வாரூர்முலையாள்பாகங்கொண்டீர்வாழ்ந்துபோதீரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது வன்மீகநாதர் திருவுளமிரங்கி, அவருக்கு வலக்கண்ணையுங் கொடுத்தருளினார். உடனே சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பரவசமாய் பலமுறை விழுந்தும் எழுந்தும் மிகுந்த களிப்பினால் ஆடியும் பாடியும் இன்பசாகரத்தில் அமிழ்ந்தி, வன்மீகநாதருடைய திருக்கோலத்தை இரண்டு கண்களினாலுந் தரிசனம்செய்து வணங்கித் துதித்துக்கொண்டு புறப்பட்டு, தேவாசிரிய மண்டபத்திலேபோய் அங்கிருந்தார்,

முன் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், கோயிலுக்குப் போம்போது, அவருடைய பரிசனங்களிற் சிலர் பரவையார் வீட்டுக்குப் போகநினைந்து, அவர் வாயிலிலேபோய், அப்பரவையார் தம்மைப் பிரிந்துசென்ற சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவொற்றியூரிலே சங்கிலியாரை விவாகஞ்செய்து கொண்டிருந்த சங்கதியைக் கேள்வியுற்று அதிக துக்கமுங் கோபமுங்கொண்டிருந்தமையால், உள்ளேபோகப் பெறாமல், திரும்பி தேவாசிரிய மண்டபத்திலிருந்த சுந்தரமூர்த்தி சுவாமியை அடைந்து, சுவாமீ! பரவையார் தேவரீர் திருவொற்றியூரிலே சங்கிலியாரை விவாகஞ்செய்த சமாசாரம் முற்றும் கேள்வியுற்றமையால், இப்பொழுது அவர் வீட்டுப்புறத்தும் செல்லப்பெறாமல்

திரும்பிவிட்டோம் என்றார்கள் அதைக்கேட்ட நாயனார் மனங்கலங்கி, இனி இதற்கு என்னசெய்வோம் என்று ஆலோசித்து இலௌகிக விஷயத்திலே வல்ல சில மனிதர்களை, பரவையார் கொண்ட கோபத்தை நீக்கிக் கொண்டு வரும்பொருட்டு, அவரிடத்திற்கு அனுப்பினார். அனுப்பப்பட்ட அவர்கள் பரவையார் முன்சென்று, அவருக்குப் பலபிபாயங்களையும் எடுத்துச்சொல்லி சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளோடு முன்போலக் கூடியிருக்கவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள், அதற்குப் பரவையார் இசையாதவராகி, கோபம் அதிகரித்து, எனக்குக் குற்றஞ்செய்த அவர் பக்கத்தில் இனி நீங்கள் இப்படிப் பேசுவீர்களாகில், நான் பிராணத் தியாகம்பண்ணி போடுவேன் என்றார். அவர்கள் அதைக்கேட்டு மிகப்பயந்து, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்திற் சென்று, நிகழ்ந்த சங்கதியைத் தெரிவித்தார்கள். அதைக்கேட்ட நாயனார் மிகுந்த துக்கசாகரத்தில் அமிழ்ந்தி சமீபத்தில் இருந்தவர்களெல்லாரும் நித்திரை செய்யும்பொழுது, அத்தயாமத்திலே தனியே வருந்தி பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத் தியானித்து, ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மங்களைத் தொலைக்கும்பொருட்டு அவைகளின் பலங்களைப் புசிப்பித் தருளுகின்ற கடவுளே! அடியேன் பூர்வத்திலே செய்த கர்மத்தினாலே அடியேனுக்குத் தேவரீராலே கூட்டப்பட்ட பரவையினுடைய புலவியைத் தேவரீர் இந்த அத்தயாமத்தில் எழுந்தருளிவந்து தீர்த்தருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார் அப்பொழுது தனுகரணங்களை யானென்றும், புவனபோகங்களை எனதென்றும் அபிமானிக்கின்ற அகங்காரம் மமகாரங்களை ஒழிந்து தம்மை உணர்ந்து தமது திருவருள் வழிநிற்கும் மெய்ஞ்ஞானிகளுக்குப் பிரத்துவமாத்திரம் புசிப்பித்து அவர்கள் அது புசிக்கும்போது மனம்-வாக்கு காயம் என்னும் திரிகரணங்களாற்செய்யும் செயல்கள் அவர்களுக்கு ஆகாமியமாய் ஏறாது அவைகளைத் தஞ்செயலாக்கக் கொண்டருளும் பரமசிவனவர், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குப் பிராரத்துவமுற்றும் புசிப்பித்துத் தொலைப்பிக்கும் பொருட்டும் தாம் அப்படிச் செய்தல் அவன் அவள் அது முன்னிலையாயாம். ஆயினும் அம்முன்னிலையாய் அது செய்பவர் தாமே என்பது நம்மனோர்க்கும் தெளிவுறப் புலப்படும் பொருட்டும் விஷ்ணு மூர்த்தியாலும் தேடிக் காணப்படாத அருமைத் திருவடிகள் பூமியிலே தீண்டும்படி அந்நாயனாருக்கு வெளிப்பட எழுந்தருளி வந்தார். அதைக் கண்ட நாயனார் எழுந்து தாங்கற்கரிய ஆனந்த மேலீட்டினாலே சரீரம் நடுங்க, உரோமஞ் சிலிர்க்க, இரண்டு கைகளும் சிரசின்மேல் ஏறிக்குவிய, கடவுளுடைய திருவடியின் கீழ்விழுந்து எழுந்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டு நின்றார். கடவுள் அவரை நோக்கி, உனக்கு நிகழ்ந்தது யாது? என்று கேட்டருள, அவர் தேவரீருடைய திருவருள்கூட்ட அடியேன் திருவொற்றியூரிலே சங்கிலியை விவாகஞ்செய்த சமாசாரமுழுதும் பரவையானவள் கேள்வியுற்று அறிந்து தன்னிடத்திலே நான்வரில் தான் பிராணத்தியாகம் பண்ணுதல் தவறுதென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறாள். சிறியேன் தேவரீருக்கு அடியானும் தேவரீர் சிறியேனுக்குத்தோழரும் ஆண்டவருமாயிருந்

தல் மெய்யானால் சிறியேன் படுந்துன்பத்தைப் பார்த்துத்தேவரீர் இவ்விரவில் பரவை வீட்டுக்குச் சென்று அவளுடைய புலவியைத் தீர்த்தருளல்வேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார் அதைக்கேட்ட கடவுள், தோழனே! நான் இப்பொழுது உனக்கு ஒருதூதனுகிப் பரவை வீட்டுக்குப் போகின்றேன். நீ உன் துன்பத்தை ஒழியென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, தேவர்முனிவர் பூதங்கள் முதலாகிய சமஸ்தரும் ஸ்தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு புறத்திலே சூழும்படி, பரவையார் வீட்டைநோக்கி நடந்து, அவ்வீட்டு வாயிலை அடைந்து, தம்மோடு வந்தகணங்கள் புறத்திலேநிற்க, தாம்தமக்கு அருச்சனைசெய்கின்ற ஒரு ஆதிசைவர் வடிவங்கொண்டு உள்ளேதனியே சென்று கதவு பூட்டியிருத்தலால் அதற்கு முன்னின்று பரவையே? கதவைத்திற என்றழைத்தார். நித்திரையின்றி துக்கத்தோடிருந்த பரவையார் அதைக் கேட்டு, தம்மை அழைத்தவர் சுவாமிக்கு அருச்சனை செய்கின்ற ஆதிசைவரெனத் துணிந்து சுவாமிக்கு அருச்சனைசெய்யும் பெரியவர் இந்த அத்தயாமத்திலே இங்கேவந்தது யாதுகாரணம் பற்றியோ? என்று பயந்து, பதைபதைத்துப்போய் கதவைத்திறந்து, அவரைக்கண்டு, சுவாமீ! தேவரீரிப்பொழுது இங்கே எழுந்தருளிவந்த காரணம் யாது? என்றுகேட்டார். அதற்குக்கடவுள் நான்சொல்வதை நீதவருதுசெய்வாயாகில், சொல்லுவேன் என்று சொல்ல, பரவையார் நீர் அதைச்சொல்லும் அது என்னால் இயலுமாகில், செய்வேன் என்றார், கடவுள், சுந்தரமூர்த்தி இங்கே வருவதற்கு நீ உடன்படல்வேண்டும் என்றுசொல்ல, பரவையார், உம்முடைய பெருமை நன்றாய் இருக்கின்றது; என்னைப் பிரிந்துசென்று திருவொற்றியூரிலே சேர்ந்து அங்கே சங்கிலியினாலே பிணிப்புண்டவருக்கு இங்கே ஒருசார்பு உண்டாகுமோ என்றார். சுவாமி அதைக்கேட்டு, நீ உனக்குச் சுந்தரமூர்த்திசெய்த குற்றங்களை மனதிலேகொள்ளாமல் கோபம் நீங்கி அவரையிங்கே வருவிக்கும்பொருட்டு உன்னைநான்வேண்டிக்கொண்டேன். நீமறுப்பது தகுதியல்ல என்று அருளிச்செய்ய பரவையார் நீரிந்த காரியத்தின்பொருட்டு இந்த வீட்டுக்குவருதல் உம்முடைய பெருமைக்குத்தகுதியல்ல, அவரிங்கே வருவதற்கு நானிசையமாட்டேன், நீர்போய்விடும்என்றார். அதைக்கேட்ட கடவுள் உள்ளே நகைத்துக்கொண்டு தம்முடைய திருவுருவத்தைப் பரவையாருக்குக் காட்டாமல், சுந்தரமூர்த்தி யிடத்திற்குத் திரும்பிச் சென்றார். சென்ற கடவுளைச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் மகிழ்ச்சியோடு எதிர்கொண்டு நமஸ்கரித்தவருடைய திருமுகத்திலே தோன்றிய சிரிப்பைக்கண்டு, அவருடைய திருவுள்ளக்கருத்தை அறியாமல் தாம்நினைத்த கருத்தை முடித்துவந்தனர் என்று துணிந்து, தேவரீர் அன்றைக்குச் சிறியேனை ஆட்கொண்டதற்கிசைய இன்றைக்குப் பரவையுடைய கோபமுழுதையும் தீர்த்துவந்தருளினீர் என்றார். கடவுளதைக்கேட்டு உன்வேண்டுகோளின்படி நாம் பரவை வீட்டுக்குப்போய் அவளிடத்திலே பேசினோம். அவள் இசையவில்லை என்றார். உடனே நாயனர் நடுக்கங்கொண்டு வணங்கி தேவரீரருளிச்செய்ததை அடியாளாகிய பரவையாமறுப்பாள். தேவரீர் என்னுடைய அடிமைத்தன்

மையை வேண்டுவதில்லையாகில், அன்றைக்கு என்னைவலிய ஆட்கொண்டு தேதது நான்படுந் துக்கத்தைக்கண்டீர். இன்றைக்கு நான் அவளிடத்திற் போவதற்கு அருள்செய்யீராகில், என்னுயிர்நீங்கிவிடும் என்றுசொல்லியிருந்தாரதுகண்டு கடவுள் நாமின்னும் பரவையிடத்திலேபோய் இப்போதே அவளிடத்திற் செல்லும்படி செய்குவோம் நீ துக்கிக்கவேண்டாம் என்று அருளிச்செய்து கணங்களோடு பரவையார் வீட்டையடைந்தார். அதற்கு முன் பரவையார், தம்மிடத்தில்வந்த ஆதிசைவர் போனபின்பு அவ்வாதிசைவராய் வந்தவர் பரமசிவன் என்றே பல வதிசயத் தோற்றத்தாலறிந்து பயங்கொண்டு ஐயோ கெட்டேன் எங்கள்சுவாமி வாக்குக்கு எதிர்வார்த்தை சொல்லிமறுத்தேனே என்றுபுலம்பி, நித்திரைசெய்யாதவராகி தம்முடைய தோழருக்காக அருச்சகர் வடிவங்கொண்டுவந்த கடவுளைப்பாவியேன்மதித்தேனில்லை என்றுவாயிலையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார், பரமசிவனுடைய தாமாந்தன்மையை அறிதற்கு ஏற்றகோலத்தோடும் தேவர் முனிவர் முதலாகிய சமஸ்தகணங்களும் சூழும்படி பரவையார் வீட்டினுள்ளே பிரவேசித்தாரதுகண்ட பரவையாரதிசீக்கிரமாக எழுந்துபோய்க்கடவுளுடையதிருவடியிலேவிழுந்து நமஸ்கரிக்க கடவுள் அவரைநோக்கி, பரவையே நாம்சுந்தரன் அனுப்பத்திரும்பவும் உன்னிடத்திலே வந்தோம் நீ இன்னுமுன்போலமறுமல் புலவியினுல் வருந்துகின்ற அவனுன்னிடத்திலே வருவதற்குடன்படல்வேண்டும் என்றார்;

அதற்குப்பரவையார் தேவரீர் பிராமணவடிவுகொண்டு முன் இங்கே எழுந்தருளிவந்தீர். பின் உண்மையாகிய இந்தத் திருக்கோலத்தோடு இப்பொழுது எழுந்தருளிவந்தீர் நான் பூர்வசன்மத்திலே செய்த தவப்பயனிதுவோ என்றுசொல்லிவியந்து, பின்புபிரமவிஷ்ணுக்களாலும் அறியப்படாத தேவரீரன்பர்பொருட்டு இரவிலேமாருமல் அங்குமிங்கும் திரிந்து எளியராவீராகில், சிறியேனிதற் குடன்படாமல் யாதுசெய்வேன் என்ருர். கடவுளதைக்கேட்டு நன்று சொன்னுயென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிப் புறப்பட்டு சுந்தரமூர்த்தி யிடத்திற்போனுர். சுந்தரமூர்த்தி அவரைக்கண் டெதிர்சென்று, நமஸ்கரித்து சுவாமி! யாதுசொல்வாரோ என்று அறியாதவராகி, சுவாமி! என்னுடைய உயிரைக்காவாமல் இடர்செய்கின்ற பரவையிடம் நின்றுமென்ன உத்தரம்கொண்டுவந்தீரென்றுகேட்க, கடவுள் உன்மேல் பரவைகொண்ட கோபத்தை தணிவித்தோம் நீ இனியவளிடத்திற் போகலாமென்று ரதுகேட்டநாயனுர் மனசிலேகளிப்படைந்து சுவாமீ! போகமோக்ஷமிரண்டையும் கொடுத்தருளுகின்றவர் தேவரீரேயென்பதை யாவர்க்கும்புலப்படுத்தினீர். இனியெனக்கிடரேது என்றுசொல்லித்திருவடிகளில் விழுந்தார், உடனே பரமசிவனுனவர் மறைந்தருளினுர் விழுந்த நாயனுரெழுந்து பரவையார் வீட்டுக்குப்போகத் தொடங்கினுர். அப்பொழுது அவருடைய பரிசனங்களெல்லாம்விழித்து எழுந்தன. நாயனுர் அப்பரிசனங்கள் பக்கத்திலேசூழ தேவர்கள் புஷ்பமாரிபொழிந்து துதிக்கசென்று பரவையார் வீட்டை அடைந்தார். அதற்குமுன் மிகுந்த விருப்பத்தோடும்

தம்முடைய வீடுமுழுதையும் அலங்கரிப்பித்துத் தீபதூபங்களும் நிறைகுடமும் நிறைத்துத் தோழியர்களோடு வாயிலிலே வரவுபார்த்துநின்ற பரவையார் அங்கே எழுந்தருளிவந்த நாயனாரைக்கண்டு மகாசந்தோஷங்கொண்டு அவரைநமஸ்கரிக்க அவர் கையினாலே பரவையாரைப்பிடித்துக்கொண்டு உள்ளேபோய்ச் சேர்ந்தார். அவ்விருவரும் பரமசிவனுடைய திருவருளின்மகிமையைப் புகழ்ந்துகொண்டு முன்போல ஐக்கியமாய்க் கூடியிருந்தார்கள்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தாம் தினந்தோறும் சுவாமிதரிசனஞ் செய்து திருப்பதிகங்கள் பாடிக்கொண்டு திருவாரூரில் வசிக்குங்காலத்திலே தாம் பரமசிவனைத் தூதனுப்பிய சமாச்சாரத்தைத் திருப்பெருமங்கலத்திலிருந்த ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனார் கேள்விபுற்று, அதுதகுதிஅன்று என்று தம்மேலே கோபங்கொண்டிருத்தலை அறிந்து, அதைக்குறித்துப் பரமசிவனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தார். பரமசிவன் அக்கலிக்காம நாயனாரைச்சூலைநோயினால் வருத்தி அவரிடத்தில் எழுந்தருளி சுந்தரனாலன்றி இந்நோய் தீராது என்று அருளிச்செய்து, அவர் சுந்தரமூர்த்தியைக்கொண்டு அந்நோயைத் தீர்ப்பித்தற்கு உடன்படாமையைக்கண்டு சுந்தரமூர்த்தியிடத்திற்சென்று நம்முடைய ஏவலாலே கலிக்காமனை வருத்துகின்ற சூலையை நீபோய்த்தீர்ப்பாய் என்றார். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அதைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து, அவரிடத்திற்குப்போம்படி புறப்பட்டு சூலைதீர்க்கும்படி தாம் வருஞ் சமாச்சாரத்தை அவருக்குத் தெரிவித்ததற்கு ஆளனுப்பினார். அவ்வாளினாலே அவர்வரவை அறிந்த கலிக்காமநாயனார் உடைவாளினாலேதன் வயிற்றை கிழித்துக்கொண்டு இறந்துபோனார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அங்கே சென்றபோது கலிக்காமநாயனார் இறந்துகிடந்ததைக்கண்டு நானும் இவர்போல இறந்து போவேனென்று சொல்லி உடைவாளை யெடுத்தார். உடனே பரமசிவனுடைய திருவருளினால் கலிக்காமநாயனார் உயிர்த்து எழுந்து அவர்கையில் வாளைப்பிடித்துக்கொள்ள அவர்விழுந்து நமஸ்கரித்தார் கலிக்காமநாயனாரும் சுந்தரமூர்த்திசுவாமியை நமஸ்கரித்தார். அப்பால் இருவரும் எழுந்து ஒருவரையொருவர் தழுவி அதிகநண்புள்ளவரானார்கள் பின் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் கலிக்காமநாயனாரோடு திருப்புன்கூருக்குப் போய் சுவாமிதரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடியருளினார்.

திருப்புன்கூர்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தணாளனுன்னடைக்கலம்புகுதவவனைக்காப்பதுகாரணமாக
வந்தகாலன்றனுயிரதனைவவ்வினுக்குன்றன்வண்மைகண்டடியேன்
எந்தைநீயெனைநமன்றமர்நலியிலிவன்மற்றென்னடியானெனவிலக்குஞ்[னே
சிந்தையால்வந்துன்திருவடியடைந்தேன்செழும்பொழிற்றிருப்புன்கூருளா

கம்பமால்களிற்றி னுரியானைக்காமற்காய்ந்ததோர்கண் ணுடையானைச்
செம்பொனேயொக்குந்திருவுருவானைச்செழும்பொழிற்றிருப்புன்கூருளா
யும்பராளியையுமையவள்கோனையூரன்வன்றொண்ட னுள்ளத்தா னுகந் [ஊ
தன்பினாற்சொன்னவருந்தமிழைந்தோடைந்தும்வல்லரருவினையிலரே,

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாட் சென்றபின்பு திருவாரூரை அடைந்தார் அவ்விடத்தி சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு கலிக்காமநாயனார் தம்முடைய ஊருக்குத்திரும்பிவிட சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சிலநாள் அக்கிருந்து பின் திருநாகைக்காரோணத்துக்குப்போய் சுவாமிதரிசனஞ் செய்து பதிகம்பாடி பொன்னும் நவரத்தினங்களும் ஆபரணங்களும் வஸ்திரங்களும் குதிரைகளும் உடைவாளும் பிறவும்பெற்று பிறஸ்தலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு மீண்டு அத்திருவாரூரிற் சேர்ந்து இருந்தார்.

அப்பொழுது சேரமண்டலத்திலுள்ள கொடுங்கோளூரிலிருந்த சேரமான் பெருமாணாயனார் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய பத்திமகிமையைப் பரமசிவனால் அறிந்து அவரை தரிசிக்கவிரும்பி திருவாரூரை அடைந்தார் சுந்தரமூர்த்திசுவாமி மகிழ்ச்சியோடும் அவரை எதிர்கொள்ள, அவர் சுந்தரமூர்த்தியை நமஸ்கரித்தார். உடனே சுந்தரமூர்த்தியும் அவரைநமஸ்கரித்து அவரை எடுத்துத்தழுவ அவரும் தழுவினார் இப்படி இவர்கள் நண்புகலந்தமையால் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிக்குச் சேரமான்றோழர் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று; சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சேரமான் பெருமாணாயனாரைக் கையிலேபிடித்துக்கொண்டு கோயிலிலே பிரவேசித்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு பரவையார்வீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவருக்கும் அவரோடுவந்த சமஸ்தஜனங்களுக்கும் விருந்துசெய்து சிலநாள் அவரோடு அங்கிருந்து பின் பாண்டிநாட்டிலிருக்கின்ற மதுரைமுதலாகிய சிவஸ்தலங்களுக்கு யாத்திரைசெய்ய விரும்பி வண்மீகநாதரை வணங்கிக்கொண்டு திருவாரூரைநீங்கி கீழ்வேளூரை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்து கொண்டு திருநாகைக்காரோணத்துக்குச் சென்று திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருநாகைக்காரோணம்-பண்-கொல்லிக்கௌவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்,

பத்தூர்புக்கிரந்துண்டுபலபதிகம்பாடிப்
பாவையரைக்கிறிபேசிப்படிறாடித்திரிவீர்
செத்தார்தமெலும்பணிந்துசேவேறித்திரிவீர்
செல்வத்தைமறைத்துவைத்தீரெனக்கொருநாளிரங்கீர்
முத்தாரமிலங்கிமிளிர்மணிவயிரக்கோவையவை
பூணத்தந்தருளிமெய்க்கினிதாநாறுங்
கத்தூரிகமழ்சாந்துபணித்தருளவேண்டுங்
கடனாகைக்காரோணமேவியிருந்தீரே.

பண்மயத்தமொழிப்பரவைசங்கிலிக்குமெனக்கும்
பற்றுபபெருமானேமற்றுரையுடையேன்
உன்மயத்தவுமக்கடியேன்குறைதீர்க்கவேண்டுமொளி
முத்தம்பூணாரமொண்பட்டும்பூவுங்
கண்மயத்தகத்தூரிகமழ்சாந்தும்வேண்டுங்
கடனாகைக்காரோணமேவியிருந்தீரென்
றண்மயத்தாலணிநாவலாரூரன்சொன்னவருந்
தமிழ்களிவைவல்லாரமருலகாள்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாளங்கிருந்து வேதாரணியத்துக்குப்போய்க் கோயிலிலே சென்று திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளாலும் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளாலும் முறையே திறத்தற்கும் அடைத்தற்கும் பதிகம்பாடப்பெற்ற திருவாயிலை அடைந்து ஆனந்தபாஷ்பஞ் சொரிந்து அந்நாயன்மார்களை நினைந்து வணங்கிவே தங்களா லருச்சிக்கப்பட்ட கடவுளை நமஸ்கரித்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருமறைக்காடு-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

யாழைப்பழித்தன்னமொழிமங்கையொருபங்கன்
பேழைச்சடைமுடிமேற்பிறைவைத்தானிடம்பேணிற்
றாழைப்பொழிலூடேசென்றுபூழைத்தலைநுழைந்து
வாழைக்கனிகூழைக்குரங்குண்ணுமறைக்காடே.

பாரூர்பலபுடைசூழ்வளவயனாவலர்வேந்தன்
வாரூர்வனமுலையாளுமைபங்கன்மறைக்காட்டை
யாரூரன்தமிழ்மாலைகள்பாடும்படித்தொண்டர்
நீரூந்தருநிலனோடுபெர்புகழாகுவர்தாமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்புறப்பட்டு சிலநாள் அங்கிருந்து அகத்தியான் பள்ளிக்குப்போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ்செய்து குழகர் கோடிக்குப்போய்ச் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருக்கோடிக்குழவர் பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடிதாய்க்கடற்காற்றுவந்தெற்றக்கரைமேற்
குடிதானயலேயிருந்தாற்குற்றமாமோ
கொடியேன்கண்கள்கண்டனகோடிக்குழகீர்
அடிகேளுமக்கார்துணையாகவிருந்தீரே.

பாரூர்மலிசூழ்மறைக்காடதன்றென்பா
லேலார்பொழில்சூழ்தருக்கோடிக்குழகை

யாரூரனுரைத்தனபத்திவைவல்லார்
சீரார்சிவலோகத்திருப்பவர்தாமே. திருச்சிற்றம்பலம்

பின் சோழநாட்டைக்கடந்து பாண்டிநாட்டை அடைந்தார்: அந்நாட்டிலே திருப்புத்தூரை வணங்கி மதுரைக்குச் சமீபித்து அம்மதுரையினின்றுவந்து தங்களை எதிர்கொண்ட பாண்டியராசாவோடும் பாண்டியராசாவுடைய புத்திரியை விவாகஞ்செய்துகொண்டு அங்கிருந்த சோழராசாவோடும் கோயிலிலேபோய் சுவாமியை வணங்கிப் பதிகம்பாடிப் புறப்பட்டார். பாண்டியர் அவர்கள் ஓர் ரத்தினமாளிகைக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் அங்கே இருத்தினர். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் சேரமான் பெருமானுரும் சிலநாள் அங்கே இருந்துகொண்டு தினந்தோறும் சுவாமி தரிசனம் செய்துவந்தார்கள், பின் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அவ்வரசர் மூவரோடும் மதுரையை நீங்கி; திருப்பூவணத்துக்குச் சமீபித்து பக்கத்திலேவரும் திருத்தொண்டர்கள் அந்தத்தலத்தைக்காட்ட, அதன்மேல் திருப்பதிகம்பாடிக்கொண்டு ஸ்தலத்திலேபோய் கோயிலிலே பிரவேசித்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு அந்தத் தலத்திலிருந்தார்.

திருப்பூவணம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுடையார்திருமாலயனுலும், உருவுடையாருமையாளையோர்பாகம்
பரிவுடையாரடைவார்வினைதீர்க்கும், பரிவுடையாருறைபூவணமீதே.
சீரின்மிகப்பொலியுந்திருப்பூவண, மாரவிருப்பிடமாவுறைவானை
ஊரனுரைத்தசொன்மாலைகள்பத்திவை, பாரிலுரைப்பவர்பாவமறுப்பரே.
திருச்சிற்றம்பலம்

பின் அவ்வரசர் மூவரோடும் திருப்பூவணத்தை நீங்கி மதுரையிற்சென்று தினந்தோறும் சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு சிலநாள் அங்கிருந்தார். அந்நாட்களிலே திருவாப்பனூர் திருவேடகம் முதலாகிய சிவஸ்தலங்களுக்குப்போய்த் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு திரும்பி மதுரையில் வந்திருந்தார். அதற்குப்பின் அரசர்மூவரோடும் திருப்பரங்குன்றுக்குப் போய் சுவாமி தரிசனம்செய்து பரமசிவனுடைய திருவடிகளுக்குத் தொண்டுசெய்யும் அருமையைக் குறித்துப் பதிகம் பாடியருளினர்.

திருக்கோத்திட்டையும்-திருக்கோவலூரும்-பண்-இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கோத்திட்டையுங்கோவலுங்கோயில்கொண்டீருமைக்
கொண்டுழல்கின்றதோர்கொல்லைச்சில்லைச்
சேத்திட்டுக்குத்தித்தெருவேதிரியுஞ்சில
பூதமுநீருந்திசைதிசையன

சோத்திட்டுவிண்ணோர்பலருந்தொழுதும்மரைக்
கோவணத்தோடொருதொல்புடைசூழ்ந்
தார்த்திட்டதும்பாம்புகைக்கொண்டதும்பாம்
படிகேளுமக்காட்செயவஞ்சுதுமே.

அடிகேளுமக்காட்செயவஞ்சுதுமென்றமரர்
பெருமானையாரூரனஞ்சி
முடியா வுலகாண்டமூவேந்தர்முன்னே
மொழிந்தாறமோர்நான் குமோரொன்றினையும்
படியாயிவைகற்றுவல்லடியார்
பரங்குன்றமேயபரமனடிக்கே
குடியாகிவானோர்க்குமோர்கோவுமாகிக்
குலவேந்தராய்விண்முழுதாள்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவ்வருமையை அரசர் மூவருங்கேட்டு அஞ்சி சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை வணங்கினார்கள். அப்பால் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் பாண்டிய ராசாவும் சோழராசாவும் அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு மதுரைக்குத் திரும்பிவிட சேரமான் பெருமாணயனாரோடும் அந்த ஸ்தலத்தைநீங்கி வழிக்கொண்டு திருக்குற்றாலம்-குதும்பாலா-திருநெல்வேலி முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு இராமீச்சரத்துக்குப்போய் சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு சிலநாள் அங்கிருந்தார். ஈழமண்டலத்தில் இருக்கின்ற மாதோட்டத்துத் திருக்கேதீச்சரத்தை அவ்விராமீச்சரத்தி லிருந்துகொண்டே வணங்கி, அதன்மேலே பதிகம் பாடியருளினர்.

திருக்கேதீச்சரம்-பண் நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்,

நத்தார்புடைஞானன்பசுவேறிந்னைகவிழ்வாய்
மத்தம்மதயானையுரிபோர்த்தமணவாளன்
பத்தாகியதொண்டர்தொழுபாலாவியின்கரைமேற்
செத்தாரெலும்பணிவான்றிருக்கேதீச்சரத்தானே.

கரையார்கடல்சூழ்ந்தகழிமாதோட்டநன்னகருட்
சிறையார்பொழில்வண்டியாழ்செயுங்கேதீச்சரத்தானை
மறையார்புகழூரன்னடித்தொண்டனுரைசெய்த
குறையாத்தமிழ்பத்துஞ்சொலக்கூடாகொடுவினையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிறகு இராமீச்சரத்தை நீங்கித் திருச்சுழியலிலே போய்ச் சுவாமி தரிசனம் செய்து பதிகம்பாடிக்கொண்டு அங்கே இருக்க,

---

திருச்சுழியல்-பண்-நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊனுயிர்புகலாயகலிடமாய்முகில்பொழியும்
வானுய்வருபதியாய்விதிவருவானிடம்பொழிலின்
றேனுதரித்திசைவண்டினமிழற்றுந்திருச்சுழிய
லுனுவிதகினைவார்தமைநலியார்நமன்றமரே.

நீரூர்தருநிமலன்றிருமலையார்க்கயலருகே
தேரூர்தருமரக்கன்சிரநெரித்தான்றிருச்சுழியல்
பேரூரெனவுறைவானடிபெயர்நாவலர்கோமா
னூரூரன்தமிழ்மாலைபத்தறிவார்துயரிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமி அவருக்குச் சொப்பனத்திலே காளைவடிவங்கொண்டு கையிலே பொற்செண்டும் முடியின்மேல் சுழியமும் உடையவராகித் தோன்றி, நம்முடைய வாசஸ்தானம் கானப்பேர் என்றுசொல்லி மறைந்தருளினர், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் விழித்தெழுந்து திருவருளை வியந்து தாம்கண்ட சொப்பனத்தை சேரமான் பெருமாளுயனருக்குத் தெரிவித்து திருச்சுழியலை நீங்கி காளையார் தமைக்கண்டு தொழப்பெறவது என்று திருப்பதிகத்தைப் பாடிக்கொண்டு திருக்கானப்பேருக்குப்போய் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடிப்ருளினர்.

திருக்கானப்பேர்-பண்-புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டரடித்தொழலுஞ்சோதியிளம்பிறையுஞ்
சூதனமென்முலையாள்பாகமுமாகிவரும்
புண்டரிகப்பரிசாமேனியும்வானவர்கள்
பூசலிடக்கடநஞ்சுண்டகருத்தமருக்
கொண்டலெனத்திகழுங்கண்டமுமெண்டோளுங்
கோலநறுஞ்சடைமேல்வண்ணமுங்கண்குளிர
கண்டுதொழப்பெறுவதென்றுகொலோவடியேன்
கார்வயல்சூழ்கானப்பேருறைகாளையையே.

கன்னலையின்னமுதைக்கார்வயல்சூழ்கானப்
பேருறைகாளையையொன்சீருறைதண்டமிழா
லுன்னிமனத்தயராவுள்ளுருகிப்பரவுமொண்
பொழினுவலர்கோனுகியவாரூரன்
பன்னுமிசைக்கிளவிபத்தியைபாடவல்லார்
பத்தர்குணத்தினராயெத்திசையும்புகழ
மன்னியிருப்பவர்கள்வானினிழிந்திடினு
மண்டலநாயகராய்வாழ்வதுநிச்சயமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே சிலநாளிருந்து திருப்புனவாயில் என்னும் திருப்பதியை யடைந்து ஆலயத்துட் புகுந்து "சித்தநீநினை" என்றெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடி சுவாமி தரிசனஞ்செய்து அங்கிருந்தார்.

திருப்புனவாயில்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தநீநினையென்னொடுசூளறும்வைகலு
மத்தயானையினீருரிபோர்த்தமணாளனூர்
பத்தர்தாம்பலர்பாடிநின்றாடும்பழம்பதி
பொத்திலாந்தைகள்பாட்டறாப்புனவாயிலே.

பொடியாடுமேனியன்பொன்புனஞ்சூழ்புனவாயிலை
யடியாரடியன்னாவலனூரனுரைத்தன
மடியாதுகற்றிவையேத்தவல்லார்வினைமாய்ந்துபோய்க்
குடியாகப்பாடிநின்றாடவல்லார்க்கில்லைகுற்றமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் பாண்டி நாட்டைக்கடந்து, சோழமண்டலத்தை யடைந்து பாதாளீச்சரத்தை வணங்கி திருவாரூரிலேசேர்ந்து வன்மீகநாதரை வணங்கிப் பதிகம்பாடி அரசரோடும் பரவையார் வீட்டிற்குப் போயிருந்து பலநாட் சென்றபின் சேரமான் பெருமாணயனர் சுந்தரமூர்த்தியை வணங்கி தம்முடைய ஊருக்குவரும்படி பிரார்த்திக்க, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அதற்கு இசைந்து சேரமான் பெருமாணயனரோடும் எழுந்துபோய், வன்மீகநாதரை வணங்கிக்கொண்டு திருவாரூரை நீங்கி மேற்றிசையை நோக்கிக் காவேரி நதியின் தென்கரை வழியேசென்று திருக்கண்டியூரை யடைந்து சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு புறப்பட்டார்கள். அப்பொழுது வடகரையிலிருக்கின்ற திருவையாறு எதிரே தோன்ற சேரமான் பெருமாணயனர் கண்டு வணங்கி சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைப் பார்த்து சுவாமீ! என்மனம் திருவையாற்றை வணங்க விரும்புகின்றது நாம் இந்நதியைக்கடந்துபோய் வணங்குவோம் என்றார். அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அக்காவேரிநதி இருகரையையும் அழித்து ஓடங்கள் செல்லாதபடி பெருகுதலைக்கண்டு திருப்பதிகந் தொடங்கி திருப்பாட்டி னிறுதியிலே ஐயாறுடைய வடிகளோ என்று சொல்லி அழைத்துப் பாடினர்.

திருவையாறு-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பரவும்பரிசொன்றறியேனான்பண்டேயும்மைப்பயிலாதே
னிரவும்பகலுநினைந்தாலும்மெய்நினையமாட்டேனான்
கரவிலருவிகமுகுண்ணத்தெங்கங்குலைகீழ்க்கருப்பாலை
யரவந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையாறுடையவடிகளோ.

கூடியடியாரிருந்தானுங்குணமொன் றில்லீர் குறிப்பில்லீ
ரூடியிருந்துவுணர்கிலேனும்மைத்தொண்டனூரனேன்
தேடியெங்குங்காண்கிலேன்றிருவாரூரேசிந்திப்ப
ஞடுந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையாறுடையவடிகளோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது கடவுள், கன்று அழைத்தலைக்கேட்டுக் கதறிக்கனைக்கின்ற பசுப்போல சராசரங்களெல்லாம் கேட்கும்படி ஓலம் என்று சொல்லியருளினர். உடனே காவேரிநதி பிரிந்து வழிகாட்டியது. மேற்றிசையினீர் பளிங்குமலைபோல நிற்கக் கீழ்த்திசையினீர் வடிந்த நடுவழி மணற் பரப்பாய் இருந்தது. அதனைக்கண்ட அடியார்கள் எல்லாரும் உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள ஆனந்த பாஷ்பஞ்சொரிய அஞ்சலி செய்தார்கள். சேரமான் பெருமாணுயனர் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருவடிகளை நமஸ்கரிக்க சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் அவரைவணங்கி, கடவுள் உமக்கருளியதன்றோ என்று சொல்லிக் கடவுளைத் துதித்துக்கொண்டு அவரோடும் பரிசனங்களோடும் நதியின் மத்தியிலிருக்கின்ற மணல்வழியேபோய், திருவையாற்றை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு திரும்பிக் காவேரிநதியின்முன் சென்றபடியே நடுவழியேவந்து தென்கரையிலேறினர். உடனே பிரிந்து மலைபோல்நின்ற நீர்தொடர்ந்து பாய்ந்தது. அதைக்கண்டு சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் சேரமான் பெருமாணுபனரும் அதிசயித்து திருவருளைத் துதித்துக்கொண்டு மேற்றிசையைநோக்கி வழிகொண்டு சோங்கநாட்டை அடைந்து அதைக்கடந்து மலைநாட்டிற் சென்று கொடுங்கோளூரிலே போனர்கள். பின்பு சேரமான் பெருமாணுபனர் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைத் திருவஞ்சைக் களத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு போனர். அங்கே சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடிப் புறப்பட்டார்.

முடிப்பதுகங்கை-பண்-கொல்லிக்கௌவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முடிப்பதுகங்கையுந்திங்களுஞ்செற்றதுமூவெயில்
நொடிப்பதுமாத்திரைநீறெழக்கணை நூறினர்
கடிப்பதுமேறுமென்றஞ்சுவன் றிருக்கைகளாற்
பிடிப்பதுபாம்பன்றியில்லையோவெம்பிரானுக்கே.

காசினமால்விடைமாணிக்கத்தெதங்கறைக்கண்டத்
தீசனையூரனெட்டோடிரண்டும்விரும்பிய
வாயினசீர்ப்பகைஞானியப்பனடித்தொண்டன்றூன்
ஏசினபேசுமின்றெண்டர்காளெம்பிரானையே. திருச்சிற்றம்பலம்

பின் சேரமான் பெருமாணுயனர் யானையின்மேலே முன்னே அவரை ஏற்றி பின்தாமும் ஏறி வெண்சாமரம் வீசிக்கொண்டு சென்று தம்முடைய

மாளிகையின் வாயிலிலே புகுந்து, யானையினின்றும் இறங்கி அந்நாய னாரை இறக்கி மாளிகையினுள்ளே கொண்டுபோய் சிங்காசனத்திலிருத்தி, அவருக்கு அருச்சனைபண்ணி விருந்துசெய்தார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சேரமான் பெருமாணாயனாரோடும் அந்தக் கொடுங்கோளூரிலே சிலநாள் இருந்தார். ஒருநாள் திருவாரூரிலிருக்கின்ற வன்மீகநாதருடைய திருவடி களை நினைந்து அவர்மேலே திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாரூர்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னுமெய்ப்பொருளுந்தருவானைப்போகமுந்திருவும்புணர்ப்பானைப்
பின்னையென்பிழையைப்பொறுப்பானைப்பிழையெல்லாந்தவிரப்பணிப்பா
யின்னதன்மையனென்றறிவொண்ணாவெம்மானையெளிவந்தபிரானை [னை
யன்னம்வைகும்வயற்பழனத்தணியாரூரானைமறக்கலுமாமே,

ஒருரென்றுலகங்களுக்கெல்லாமுரைக்கலாம்பொருளாயுடன்கூடிக்
காரூருங்கமழ்கொன்றைநன்மாலைமுடியன்காரிகைக்காரணமாக
ஆரூரைமறத்தற்கரியானையம்மான்றிருப்பேர்கொண்டதொண்ட
னூரூரன்னடிநாயுரைவல்லாரமரலோகத்திருப்பவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் அந்த திருவாரூருக்குச் செல்லும்பொருட்டு அடியார்க ளோடு எழுந்து வழிக்கொண்டு சென்றார், செல்லும்பொழுது சேரமான் பெருமாணாயனார் பிரிவாற்றாதவராகி, எழுந்து அவரைப் பின்றொடர்ந்து போகாதபடி தடுத்து, அதற்கு அவர் உடன் படாமைகண்டு மந்திரிகளை யழைத்து, தம்முடைய நகரத்திலிருக்கின்ற களஞ்சியத்திலுள்ள பொன் இரத்தினம்-ஆபரணம்-வஸ்திரம்-சுகந்தவர்க்கம் முதலிய திரவியங்களெல் லாம் பல ஆட்களின்மேலே சுமத்தி அனுப்பும்படி ஆஞ்ஞாபிக்க, அவர்கள் அப்படியே செய்தார்கள். சேரமான் பெருமாணாயனார் அந்தச் சுமையாட் களைச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய பரிசனத்துக்கு முன் செல்லும்படி அனுப்பி, அவரை விழுந்து நமஸ்கரிக்க, அவர் அவரைத்தழுவி விடைகொ டுத்து மலைநாட்டை நீங்கி, சுரங்களையும், கான்யாறுகளையும், வனங்களையும் கடந்து திருமுருகன்பூண்டி வழியேபோனார். அதற்கு அயலிலே போம் பொழுது பரமசிவன் தம்முடைய பூதகணங்களை நோக்கி, நீங்கள் வேட வடிவங்கொண்டு சென்று சுந்தரனுடைய பண்டாரங்களைக் கவருங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபிக்க, அவைகள் சுந்தரமூர்த்தியுடைய சுமையாட்கள் வரும்வழியிலே வேடுவர்களாகிப்போய், வில்லைவளைத்து நாண்பூட்டி அம்பு களைத் தொடுத்து நாங்கள் உங்களைக்கொன்று போடுவோம் இத்திரவியங்க ளெல்லாவற்றையும் போட்டுவிட்டுப் போங்களென்று சொல்லி கோபத்தினு லே குத்தி அந்தத் திரவியங்க ளெல்லாவற்றையும் கவர்ந்துக்கொண்டன. அவர்கள் துன்பத்துடனே ஓடிப்போய் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பக்கத்

தில் சேர்ந்தார்கள். அவ்வேடுவர்களோ சிவாஞ்ஞையினலே சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பக்கத்திலே செல்லாமல் நீங்கிவிட சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருமுருகன் பூண்டியிலே சென்று கோயிலிலே பிரவேசித்து சுவாமியை வணங்கி வேடுவர் பறிக்கும் வேஞ்சுரத்தில் எத்துக்கு இங்கு இருந்தீரென்று "கொடுகுவெஞ்சிலை" என்னுந் திருப்பதிகம்பாடி யருளினர்.

திருமுருகன்பூண்டி-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொடுகுவெஞ்சிலைவடுகவேடுவர்விரவலாமைசொல்லித்
திடுகுமொட்டெனக்குத்திக் கூறைகொண்டாறலைக்குமிடம்
முடுகுநாறியவடிசர்வாழ்முருகன்பூண்டிமாநகர்வா [யே
விடுகுறுன்னிடைமங்கைதன்னெடுமெத்துக்கெங்கிருந்தீரெம்பிரானீ

முந்திவானவர்தாந்தொழுமுருகன்பூண்டிமாநகர்வாய்ப்
பந்தணைவிரற்பாவைதன்னையோர்பாகம்வைத்தவனைச்
சிந்தையிற்சிவதொண்டனூரனுரைத்தனபத்துங்கொண்
டெந்தம்மடிகளையேத்துவாரிடரொன்றுந்தாமிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடனே கடவுளுடைய திருவருளினல் அவ்வேடுவர்கள் தாங்கள் பறித்த திரவியங்களெல்லாவற்றையும் அந்தக்கோயில் வாயிலிலே கொண்டு போய்க் குவித்தார்கள். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அதுகண்டு சுவாமியை வணங்கி அவைகளை எடுத்துக்கொண்டு முன்னே செல்லும்படி சுமையாட்களை ஏவி அவவிடத்தை நீங்கி கொங்கதேசத்தைக் கடந்துபோய்; திருவாரூரை அடைந்து அங்கே சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண் டிருந்தார்.

சிலநாட் சென்றபின் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சேரமான் பெருமாணயனரை நினைந்து அவரிடத்திற் போம்படி கருதி சோழமண்டலத்தைக் கடந்து கொங்கதேசத்தை அடைந்து திருப்புக்கொளியூரிற் சென்று அங்கே ஒரு வீதியிலே இரண்டு வீடுகளில் ஒன்றிலே மங்கலவொலியும் மற்றதிலே அழுகைபொலியும் எழுதலைக்கேட்டு, அங்கேயிருந்த பிராமணர்களை நோக்கு இவ்விரண்டொலியும் ஒருங்கு நிகழ்வது என்ன என்றார். அதற்கு பிராமணர்கள், ஐந்து வயசுள்ள இரண்டு புதல்வர்கள் குளத்திலே குளித்தபொழுது, ஒரு புதல்வனை முதலை விழுங்கிற்று. மற்றப்புதல்வன் பிழைத்துக்கொண்டான் இந்த வீட்டில் ஒலி பிழைத்த புதல்வனுக்கு உபநயனம் செய்யும் ஒலி இந்த வீட்டில் ஒலி இறந்த புதல்வனைக்குறித்து அழும் ஒலியென்று சொன்னர்கள். அதைக்கேட்டுத் திருவுளமிரங்கி நின்ற சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை புதல்வனை இழந்த பிராமணனும் மனைவியும் ஓடிவந்து, முகமலர்ச்சியோடு அவருடைய திருவடிகளை நமஸ்கரித்தார்கள். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அவர்களுடைய முகத்தை நோக்கி புதல்வனை இழந்தவர்கள் நீங்களா என்று ... அவர்கள் ... வணங்கி

சுவாமி! அதுமுன்னே போயிற்று. அதுநிற்க அடியேங்கள் தேவரீரைவண ங்குதற்கு நெடுங்காலமாக அவாவி இருந்தோம் அவ்வன்பு பழுதாகாமல் தேவரீர் எழுந்தருளப்பெற்றோம் என்றார்கள் அதைகேட்ட நாயனர் இந்தப் பிராமணனும் மனைவியும் தங்கள்புதல்வனை யிழந்ததுன்பத்தைமறந்து நான் வந்ததற்காக மனமகிழ்கின்றார்கள். ஆகையால் நான் இவர்கள் புதல்வனை அம்முதலைவாயினின்று அழைத்துக்கொடுத்து அவிநாசியில்வீற்றிருக்கின்ற நமதுகடவுளை வணங்குவேன் என்று அருளிச்செய்து, அந்தப்புதல்வனை முதலை விழுங்கிய வாவி எங்கேயென்று வினவி, அதன்கரையிலே எழுந்தருளி அம்முதலை தான் விழுங்கிய புதல்வனைக் கொண்டுவரும் பொருட்டுத் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருப்புக்கொளியூர்-அவிநாசி-பண்-குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்,

உரைப்பாருரையுகந்துள்கவல்லார் தங்களுச்சியா
யரைக்காடரவாவாதியுமந்தமுமாயினல்
புரைக்காடுசோலைப்புக்கொளியூரவிநாசியே
கரைக்கான்முதலையைப்பிள்ளை தரச்சொல்லுகாலனையே.

நீரேறவேறுநிமிர்புன்சடைநின்மலமூர்த்தியைப்
போரேறதேறியைப்புக்கொளியூரவிநாசியைக்
காரேறுகண்டனைத்தொண்டனாரூரன்கருதிய
சீரேறுபாடல்கள்செப்பவல்லார்க்கில்லை துன்பமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

"உரைப்பாருரை" என்னுந் திருப்பாட்டு முடிதற்குமுன், இயமன் அந்தப்புதல்வனுடைய உயிரைக்கொண்டுவந்து அவ்வாயிலுள்ள முதலைவயிற்றினுள்ளே முந்தினதேகத்தைச்சென்ற ஆண்டுகளின் வளர்ச்சியையும் உடையதாகத் தோற்றுவித்து, அதனுள்ளே புகுத்திவிட்டான்உடனே முதலை அந்தப்புதல்வனைக் கரையிலே கொண்டுபோய் உமிழ்ந்தது அப்பொழுது மாதாவானவள் ஓடிப்போய், அப்புதல்வனை எடுத்துக்கொண்டுவந்து, நாயகனோடு சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருவடியிலே விழுந்து நமஸ்கரித்தாள். இவ்வற்புதத்தைக்கண்ட தேவர்கள் ஆகாயத்தினின்று நாயனர் மேல் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். பிராமணர்களெல்லாரும் உத்தரீயங்களை ஆகாசத்திலேவீசி ஆரவாரித்தார்கள்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அந்தப்புதல்வனையும் அழைத்துக் கொண்டு அவிநாசிக்குப்போய் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம்பாடிக்கொண்டு திரும்பி, அப்புதல்வன் வீட்டிற்சென்று அவனுக்கு உபநயனம் செய்வித்து கொங்குதேசத்தைக்கடந்து மலைநாட்டை அடைந்து தம்மைவந்து எதிர் கொண்ட சேரமான் பெருமாணுயனரோடும் அவர் வீட்டிற்சென்று இருந்தார். இருந்த நாட்களிலே, அம்மலை நாட்டிலிருக்கிற சிவஸ்தலங்கள் பல

வற்றிற்கும் போய்ச்சுவாமி தரிசனஞ்செய்து கொண்டு 'மகோதைக்குத் திரும்பினார்.

இப்படிப் பலநாட்சென்றபின், ஒருநாள் சேரமான் பெருமாணுயனார் ஸ்நானம் பண்ணும்பொழுது சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவஞ்சைக் களத்துக்குப்போய், அங்கிருக்கின்ற சிவாலயத்தை பிரதட்சிணஞ்செய்து, உள்ளே புகுந்து, சந்நிதானத்திலேவிழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்று அக்கினியிற்பட்ட மெழுகுபோலமனங்கசிந்துருக இரண்டு கண்ணினின்றும் ஆனந்த அருவிசொரிய, சரீரத்திலே உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள, இரண்டுகைகளும் சிரசின்மேல் ஏறிக்குவிய, அடியேனை இப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கையினின்றும் நீங்கித் தேவரீருடைய திருவடியிலே சேர்த்தருள வேண்டுமென்று திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருஅஞ்சைக்களம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தலைக்குத்தலைமாலையணிந்ததென்னே
 சடைமேற்கங்கைவெள்ளந்தரித்ததென்னே
யலைக்கும்புலித்தோல்கொண்டசைத்ததென்னே
 யதன்மேற்கதநாகக்கச்சார்த்ததென்னே
மலைக்குநிகரொப்பனவன்றிரைகள்வலித்
 தெற்றிமுழங்கிவலம்புரிகொண்
டலைக்குங்கடலங்கரைமேன்மகோதையணியார்
 பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனே.

எந்தம்மடிகளிமையோர்பெருமானெனக்
 கென்றுமளிக்குமணிமிடற்ற
னந்தங்கடலங்கரைமேன்மகோதையணியார்
 பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனை
மந்தம்முழவுங்குழலுமியம்புவளர்
 நாவலர்கோநம்பியூரன்சொன்ன
சந்தம்மிகுதண்டமிழ்மாலைகள்கொண்டடிப
 வீழவல்லார்தடுமாற்றிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது கைலாசகிரியிலே பரமசிவன் பிரமன்முதலி தேவர்களை நோக்கி, நீங்கள்போய் நம்முடைய அடியேனாகிய சுந்தரனை வெள்ளையானையின்மே லேற்றிக்கொண்டு வாருங்களென்று ஆஞ்ஞாபித்தார், அதைக்கேட்ட தேவர்கள் சுவாமியை நமஸ்கரித்து அனுமதிபெற்று, வெள்ளையானையையுங்கொண்டு, திருவஞ்சக்களத்தை அடைந்து, கோயிலை வலஞ்செய்து திருவாயிலிலே போய் உள்ளே நின்றுவந்த சுந்தரமூர்த்தி சுவாமியைஎதிர்கொண்டு, சுவாமியுடைய ஆஞ்ஞையைத் தெரிவித்தார்கள். அப்பொழு

சுந்தர மூர்த்திநாயனார் சுவாமியை நினைத்து நமஸ்கரித்து எழுந்து தேவர்ளுக்கு எதிரேபோனார்

தேவர்கள் அவரைப் பிரதட்சணம்செய்து வெள்ளையானையின்மே லேற்ற அவர்பஞ்சவாத்தியங்கள் ஆரவாரிக்கவும் தேவர்களெல்லோரும்ஸ்தோத்திரஞ்செய்து புஷ்பமாரிபொழியவும் தம்முடைய தோழராகிய சேரமான் பெருமாணாயனாரைத் திருவுளத்திலே நினைத்துக்கொண்டு சென்றார். சேரமான் பெருமாணாயனார் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய செயலை யறிந்து அத்தக்ஷணமே அருகில்நின்ற ஓர் குதிரையின்மே லேறிக்கொண்டு திருவஞ்சைக்களத்துக்குப்போய் வெள்ளையானையின்மே லேறிக்கொண்டு ஆகாயத்திற்செல்லும் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளைக் கண்டு தாமேறிய குதிரையின் செவியிலே ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதியருளினார். உடனே அக்குதிரையானதாகாயத்திலே பாய்ந்து, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய வெள்ளையானையை அடைந்து அதனை வலஞ்செய்து அதற்கு முன்னாகச்சென்றது. சேரமான் பெருமாணாயனாருடைய படைவீரர்கள் குதிரையிற் செல்லும் அந்நாயனாரைத் தங்கள் கண்ணுக்குப் புலப்படுமெல்லை வரைக்கும் ஆகாயத்திலே கண்டு பின்காணாமையால் மிகுந்த திடபத்தியினாலே உருவிய உடைவாட்களினால் தங்கள் தங்கள் தேகத்தைச் சேதித்து, வீரயாக்கையைப் பெற்றுப் போய் சேரமான் பெருமாணாயனாருக்கு முற்பட்டு அவரைச்சேவித்துக் கொண்டு சென்றார்கள். செரமான்பெருமாணாயனார் முன்செல்லப் பின் சென்ற சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் "தானெனை முன்படைத்தான்" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடிக்கொண்டு கைலாசமலையின் தெற்குவாயிலுக்கு முன்போனார்.

திருநொடித்தான்மலை-பண்-பஞ்சமம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

தானெனைமுன்படைத்தானதறிந்துதன்பொன்னடிக்கே
நானெனபாடலந்தோநாயினேனைப்பொருட்படுத்தி
வானெனைவந்தெதிர்கொள்ளமத்தயானையருள்புரிந்து
ரூனுயிர்வேறுசெய்தானொடித்தான்மலையுத்தமனே.

ஊழிதோறூழிமுற்றுமுயர்பொன்னொடித்தான்மலையைச்
சூழிசையின்கரும்பின்சுவைநாவலவ்வூரன்சொன்ன
வேழிசையின்றமிழாலிசைந்தேத்தியபத்தினையு
மாழிகடலரையாவஞ்சையப்பர்க்கறிவிப்பதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போனவுடனே இருவரும் யானையினின்றும் குதிரையினின்றும் இறங்கி பலபல வாயில்களையுங் கடந்து திருவனுக்கன்றிருவாயிலை யடைந்தார்கள். அங்கே சேரமான்பெருமாணாயனார் தடைப்பட்டுநிற்க, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் உள்ளேபோய் சுவாமிசன்னிதானத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து

எழுந்து ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டு நின்றார். சுவாமி அவரை நோக்கி சுந்தர வந்தனையோ வென்றார். அதைக்கேட்ட சுநதரமூர்த்தி சுவாமிகள் சுவாமீ! அடியேன்செய்த பிழைபொறுத்து என்னை யடிமையாகக்கொண்டு பந்தத்தினின்று நீக்கி அடியேனுக்குத் திருவடிதந்தருளிய பெருங்கருணை யை என்னாற் சொல்லுந்தரத்ததோ வென்று சொல்லி, பலமுறை நமஸ்கா ரம்செய்து சிவானந்தவெள்ளத்தில் அமிழ்ந்திநின்றார்.

பின்பு சுவாமி தேவரீருடைய திருவடிகளை அடையும்பொருட்டு சேர மான்பெருமான் திருவணுக்கன் றிருவாயிலின் புறத்திலே வந்துநிற்கிறார் என்றுசொல்ல, சுவாமி அவரை உள்ளே அழைப்பித்து நீயும் ஆலாலசுந்த ரனும் நம்முடைய கணங்க ளெல்லாவற்றிற்குந் தலைவராயிருங்களென்று அருளிச்செய்தார். அதைக்கேட்டுச் சுவாமியை நமஸ்கரித்து எழுந்து, அவ ருடைய திருவருளைத் தலைமேற்கொண்டு சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் ஆலால சுந்தரராகி முன்னே தாம்செய்த திருத்தொண்டைச் செய்பவரும் சேர மான்பெருமாணுயனார் கணநாதராகி அவர் செய்யும்தொழிலைச் செய்பவரு மாயினார்கள், முன்னே பூமியில் அவதரித்த பரவையாரும் சங்கிலியாரும் முறையே கமலினியாரும் அநிந்திதையாருமாகி பார்வதிதேவிக்கு தாங்கள் முன்செய்த திருத்தொண்டைச் செய்துவந்தார்கள். சுந்தரமூர்த்திசுவாமி கள் தாம்வழியிலே அருளிச்செய்த திருப்பதிகத்தை இந்தத் தக்ஷிணபூமி யிலே ஏற்றும்பொருட்டுச் சமுத்திரராஜனாகிய வருணனிடத்திலே கொடு க்க அவன் அதைத் திருவஞ்சைக்களத்திலே உய்த்துத் தெரிவித்தான்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

முதலாவது,

தில்லைவாழந்தணர் சருக்கம்

இரண்டாவது,

தில்லைவாழந்தணர் புராணம்

நல்லவானவர்போற்றுந்தில்லைமன்றுளுடைகுஞ்
செய்பெருமானுக்கனியார்நம்பொற்
றெல்லைவான்பணியெடுத்தற்குரியார்வீடுந்
துறந்தநெறியார்தொண்டத்தொகைமுன்பாடத்
தில்லைவாழந்தணரென்றெடுத்துநாதன்
செப்புமருளிடையார்முத்தியார்பத்திச்
செல்லைகாண்பரியாரொப்புலகிற்றுமே
யேந்துளாரெமையாளவாய்ந்துளாரே.

சிவஸ்தலங்களெல்லாவற்றுள்ளும் மஹாமுக்கியமுள்ளதாகிய சிதம்பரஸ்தலத்திலே இருக்கின்ற கனகசபையிலே ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்தருளும் சபாநாதருக்கு அருச்சனைசெய்கின்ற பிராமணர்கள் தில்லைவாழந்தணரென்று சொல்லப்படுவர்கள். அவர்கள்மூவாயிரவர், அவர்கள் இருக்கு யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்கின்ற நான்குவேதங்களையும், அத்தியயனம் செய்தவர்கள். சந்தஸ், கற்பம், வியாகரணம், சிக்ஷை, சோதிடம், நிருத்தம் என்கின்ற வேதாகங்கள் ஆறையும் கற்றுவல்லவர்கள், ஆகவனீயம், காருகபத்தியம், தட்சிணாக்கினியென்னும் மூன்றக்கினிகளையும் விதிப்படி வளர்க்கின்றவர்கள் குற்றமில்லாத வம்சத்தில் உதித்தவர்கள். கிருகஸ்தாச்சிரமத்தில் ஒழுகுகின்றவர்கள். ஓதல், ஓதுவித்தல், வேடல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்கின்ற அறுவகைத்தொழிலையும் செய்கின்றவர்கள். விபூதி உருத்திராட்சம் என்கிற சைவசாதனங்களை விதிப்படி தரிக்கின்றவர்கள் காமிக முதல்வாதுளமிருதியாகிய இருபத்தெட்டுச் சைவாகமங்களிலும் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்ற சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானமென்கிற நான்குபாதங்களையும் அறிந்து அனுட்டிக்கின்றவர்கள் சிவனிடத்தில் இடைவிடாது வைக்கப்படும் அன்பே தங்களுக்குச் செல்வமெனக் கொள்கின்றவர்கள், உயர் வொப்பிலலாத கடவுளாகிய தியாகேசரே முற்காலத்திலே சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குத் திருத்தொண்டத் தொகை பாடும்படி அருளிச் செய்தபோது முதல் "தில்லைவாழந்தணர்தமடியார்க்குமடியேன்" என்று அவர்களைத்தமது திருவாக்கினால் எடுத்துச்சொன்னாரென்னில் அவர்களுடைய அளவிறந்த மகிமையை நாமா சொல்லவல்லம்.

தில்லைவாழந்தணர் புராணம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது,

திருநீலகண்டநாயனார் புராணம்

தில்லைநகர்வேட்கோவர் தூர்த்தராகித்
தீண்டிலெமைத்திருநீலகண்டமென்று
சொல்லுமனையாடனையேயன்றிமற்றுந்
துடியிடையாரிடையின்பந்துறந்துமூர்த்தங்
கெல்லையிலோடிறைவைத்துமாற்றிநாங்க
ளெடுத்திலமென்றியம்புமெனவிழிந்துபொய்கை
மெல்லியாளுடன்மூழ்கிஇளமைமெய்தி
விளங்குபுலீச்சரத்தானைமேவினாரே.

சிதம்பரத்திலே குயவர் குலத்திலே பொய்சொல்லல் சிறிதுமின்றித்
தருமநெறியிலே வாழ்கின்றவரும், இல்லறத்திலே நிற்பவரும், சிவபத்தி
அடியார் பத்திகளிலே சிறந்தவரும் ஆகிய தொண்டர் ஒருவர் இருந்தார்.
அவர் தம்முடைய குலத்துக்கு ஏற்ப மட்கலங்களைவனைந்து விற்றுச்சீவ
னஞ்செய்து ஓடுகளைச் சிவனடியார்களுக்குக் கொடுத்தும் வந்தார். அவர்
ஆதிகாலத்திலே பரமசிவன் திருப்பாற்கடலில் நின்று எழுந்த ஆலகால
விஷத்தை உலகம் உய்யும் பொருட்டு உண்டபொழுது அவருடைய கண்ட
மானது அவர் தம்மை அடைந்தவர்களுக்கு வரும் இடையூறுகளை நீக்கி
அருளுவார் என்பதை நாம் எல்லாரும் அறிந்து கொள்ளும்படி ஓர் அறி
குறியாய் விளங்கும்பொருட்டு அதனை உள்ளே புகவொட்டாமல் தடுத்துத்
தானே தரித்துக் கொண்டது என்று நினைந்து அக்கடவுளுடைய கண்டத்
தைத் திருநீலகண்டம் என்று எப்பொழுதும் சிறப்பித்துச் சொல்லுவார்.
அதனால் அவருக்குத் திருநீலகண்டநாயனார் என்னும்பெயர் உண்டாயிற்று.
ஒருநாள் அவர் அவ்வூரிலே ஓர் வேசியினிடம் சென்று வீட்டுக்குத்திரும்
கற்பிலே சிறந்த அவர்மனைவியார் அதையறிந்து அதைக்குறித்துத் தம்மு
டைய மனதிலே தோன்றியகோபத்தை யடக்கிக்கொண்டு இல்வாழ்க்கைக்
குரிய மறப்பணிகளெல்லாஞ் செய்தும் புணர்ச்சிக்குமாத்திரம் இசை
யாதவரானார், நாயகர் தம்முடைய மனைவியார்கொண்ட ஊடலைத்தீர்க்கும்
பொருட்டு அவர்சமீபத்திலேபோய் வேண்டிய இரப்புரைகளைச் சொல்லி
அவரைத்தீண்டும்படி சென்றார். அப்பொழுது மனைவியார் நீர் நம்மைத்
தீண்டுவீராயில் திருநீலகண்டம் என்று ஆணையிட்டார்.

அதைக்கேட்ட நாயகர் பரமசிவனுடைய திருநீலகண்டத்திலே தாம்
வைத்தபத்தி குன்றாவண்ணம் அம்மனைவியாரைத் தொடாமல் நீங்கி, இவ
நம்மை என்று பன்மையாகச் சொன்னதனால் இவரைமாத்திரம் அன்
மற்றப் பெண்களையும் நான் மனதிலும் தீண்டேன் என

உறுதிகொண்டார். அவர்கள் இருவரும் தங்கள் வீட்டில் நின்று புறப் படாதொழிந்து அவ்வீட்டில் தானே இருந்து, இல்லறத்திற்குரிய பிறசெய் கைகளெல்லாம் செய்துகொண்டு புணர்ச்சி இன்மையைப் பிரறறியாதபடி வாழ்ந்தார்கள். இளமைப்பருவத்தை உடைய இருவரும் அவ்வாணையைப் பேணிக்கொண்டு பலவருஷங்கள் செல்ல, யௌவனம் நீங்கி வயோத்திகர் களாகி வருத்தமுற்றார்கள், உற்றும் சிவபத்தி சிறிதும் குறையாதவர்களாகி இருந்தார்கள்.

இப்படியிருக்கும் காலத்திலே காருண்ணியஸ்வரூபியாகிய பரமசிவன் அவ்வடியாருடைய மகிமையை உலகத்தவர்கள் ஐபந்திரிபற அறிந்து அவ ருடைய தொண்டை அனுசரித்து உய்யும்பொருட்டு ஒரு சிவயோகி வடி வங்கொண்டு அவ்வடியார் அவரைக்கண்டு எதிர்கொண்டு வீட்டினுள்ளே அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஆசனத்தில் இருத்தி அவருக்கு சாஸ்திரவிதிப் படி அன்பினோடு பூசைசெய்து நமஸ்கரித்தெழுந்து அஞ்சலிசெய்து நின்று சுவாமீ! அடியேன் தேவரீருக்குச் செய்யவேண்டிய குற்றேவல்யாது என்று வினவ சிவயோகியார் இந்த ஓட்டைவைத்திருந்து, நாம் கேட்கும்போது தா இந்த ஓடு தனக்கு வேறொப்பிலாதது தன்னிடத்திலே சேர்ந்த சகல வஸ்துக்களையும் பரிசுத்தம் செய்வது, பொன்னிலும் இரத்தினத்திலும் பார்க்கக் காப்பாறறப்படத் தக்கது. இப்படிப்பட்ட மேன்மையுள்ளதாகிய இந்த ஓட்டை நீ வாங்கிவைத்திரு என்று அருளிச்செய்தார், அதைக் கேட்ட அடியவர் அவரை வந்தனஞ்செய்து, அவ்வோட்டை வாங்கிக்கொ ண்டு வீட்டிலே ஒருபக்கத்தில் சேமித்து வைத்துவிட்டு திரும்பிவந்து போ ம்படி எழுந்த சிவயோகியாருக்குப்பின் சிறிதுதூரம் சென்று அவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு வீட்டுக்குத் திரும்பினார்.

வெகுநாள் கழிந்தபின், ஒருநாள் பரமசிவன் தாம் வைக்கக் கொடு த்த ஓட்டை வைக்கப்பட்ட இடத்தில் இல்லாதொழியும்படிசெய்து, அவ் வடியாருடைய உண்மை நிலையைப் பிறர்க்குப்புலப்படுத்தும் பொருட்டு முன்போலச் சிவயோகி வடிவங்கொண்டு அவர்வீட்டுக்குப்போனார். அவர் சிவயோகியாரை முன்போல உபசரித்து சுவாமி! தேவரீர் இவ்வீட்டிற்கு எழுந்தருளிவந்தது அடியேங்கள் பூர்வசன்மத்திற்செய்ததவத்தினால் என்று சொல்லிநிற்க, சிவயோகியார் நாம்முன்னாளிலே உன்னிடத்திலே தந்த ஓட் டை இப்பொழுது தா என்றார். அடியவர் அதைக்கொண்டுவந்து கொடுக் கும் பொருட்டு உள்ளேபோய்ப் பார்த்துக் காணாமையாலே திகைத்து அங்கு நின்றவர்களிடத்திலே கேட்டும் பிற இடங்களிலே தேடியும் காணா தவராகி, சிவயோகியாருக்கு உத்தரம் சொல்வதற்கு ஒன்றுமின்றி அங்கே நின்றார். சிவயோகியார் உள்ளே நின்ற அடியார் கேட்கும்படி நொடிப் பொழுதில் வருவேன் என்றுபோன நீ ஏன் இவ்வளவுநேரம் தாமதித்து நிற்கிறாய் என்றுகேட்க அடியார்வந்து சிவயோகியாரை வணங்கி சுவாமி! தேவரீர் தந்த ஓட்டைவைத்த இடத்திலும் பிறவிடங்களிலும் தேடிக்கா ணேன் பழையதாகிய அந்த ஓட்டைப்பார்க்கினும் புதிதாகிய வேறொருஓடு

தருவேன். அதை அங்கீகாரம்செய்து அடியேன் செய்தபிழையைப் பொறுத்தருளவேண்டும் என்றுசொல்லிப் பிரார்த்தித்து நின்றார். உடனே சிவயோகியார் அவரைக்கோபித்துப் பார்த்து. நீ என்னசொன்னாய் நான் வைத்த மண்ணோட்டையே யன்றிப் பொன்னோட்டை தந்தாயாயினும் நான் வாங்கேன் நான்முன்னே உன்னிடத்தில் தந்த ஓட்டையே கொண்டு வாவென்றுசொல்ல அடியவர் சுவாமி! தேவரீர் தந்த ஓட்டைத்தேடியுங் காணேன் வேறேநல்ல ஓடுதருகின்றேன் என்றுசொல்ல அதற்குடன்படாமல் என்னோட்டையே கொண்டுவாவென்று சொல்லுகிறீர். இந்தச்சொல்லு என்னறிவு முழுவதையும் ஒழித்துவிட்டது என்றார். அதற்குச் சிவயோகியார், நான் உன்னிடத்திலே வைத்த அடைக்கலப்பொருளை நீ கவர்ந்துகொண்டு பாவத்துக்குச் சிறிதுமஞ்சாமல் பலபாகங்கள் செய்கின்றாய் சகலரும் அறியும்படி உன்னைத்தப்ப ஒட்டாமல் மறித்து என்னோட்டை வாங்கிக்கொண்டே அன்றி நான்போகேன் என்றுசொல்ல, அடியவர் சுவாமி! தேவரீர் தந்த ஓட்டை நான்கவர்ந்தவனல்லன், என்னிடத்தே களவில்லாமையை எப்படித் தெரிவிப்பேன், சொல்லும் என்றார், சிவயோகியார் உன் புத்திரனைக் கையிலே பிடித்துக்கொண்டு குளத்திலேமுழுகி நான்கவரவில்லை என்று சத்தியம் பண்ணித்தா என்றுசொல்ல, அடியவர் அப்படிச் செய்தவற்கு எனக்குப்புத்திரன் இல்லையே, என்னசெய்வேன் சொல்லும் என்றார். சிவயோகியார் உன்மனைவியைக் கைப்பிடித்து முழுகிச் சத்தியம் பண்ணித்தா என்றுசொல்ல. அடியவர் நானும் என்மனைவியும் எங்களிடத்துண்டாயிருக்கும் ஓர் சபதத்தினாலே ஒருங்குமுழுகுதல்கூடாது. நான் மாத்திரம் குளத்திலே முழுகிச் சத்தியம்பண்ணித் தருகிறேன்வாரும் என்றார். அதற்குச் சிவயோகியார் நான் முன்னே தந்த ஓட்டைத்தராமலும் அதைக் கவர்ந்து கொள்ளவில்லை யெனின் உன்மனைவியைக் கைப்பிடித்துச் சத்தியஞ்செய்து தாராமலும் மனம்வலித்திருக்கின்றாய். தில்லைவாழந்தணர்கள் கூடியிருக்கும் பெரியசபையிலே இவ்விஷயத்தைக் குறித்துப் பேசப்போகின்றேன் என்றுசொல்லி அந்தச்சபைக்குப்போக திருநீலகண்ட நாயனாரும் அவருக்குப் பின்னேபோனார். சிவயோகியார் அந்தப்பிராமணர்களைப் பார்த்து இந்தக்குயவன் தன்னிடத்திலே நான்வைத்திருக்கும்படி கொடுத்த ஓட்டைத் தருகின்றானில்லை அதனை இழந்தானாயின் தன்மனைவியைக் கைப்பிடித்துக் குளத்தில் முழுகிச் சத்தியம் பண்ணித் தருகின்றானுமில்லை என்றார். உடனே பிராமணர்கள் அடியவரைநோக்கி திருநீலகண்டரே நடந்த சமாச்சாரத்தை நீர் சொல்லும் என்று கேட்க அவர் சுவாமிகாள் இவர் தந்த ஓடு நான்வைத்த இடத்தில் நின்றும் மறைந்துபோய்விட்டது. நான் தேடிப்பார்த்துங் காணேன். இதுவே நடந்தசமாச்சாரம் என்றார். அதற்குப் பிராமணர்கள் இவர் ஓட்டை நீர் இழந்தீராகில் இவர்கேள்விப்படி உம்முடைய மனைவியைக் கைப்பிடித்துக் குளத்திலே முழுகிச் சத்தியஞ்செய்து கொடுத்தலே நியாயம் என்றார்கள் அடியவர் அதைக்கேட்டு தாம் அம்மனைவியாரைத் தீண்டாதிருத்தலைக் குறித்துப் பேசக்கூடாதவராகி

தருந்தபடி குளத்திலே முழுகிச் சத்தியஞ்செய்து தருகிறேன்வாருமென்று சொல்லி சிவயோகியரோடு தம்முடைய வீட்டுக்குப்போய் மனைவியாரையும் அழைத்துக்கொண்டு திருப்புலீச்சரத்துக்கு முன்னிருக்கின்ற வாவியிலேபோய் ஒருமூங்கிற்றண்டை ஒருபுறத்திலே தாம்பிடித்துக்கொண்டு இறங்கினர் அதைக்கண்ட சிவயோகியார், உன்மனைவியைக் கைப்பிடித்துக் கொண்டு மூழ்கு என்று சொல்ல திருநீலகண்டநாயனர் அப்படிச் செய்யக் கூடாமையை உலகத்தார் அறியும்படி முன்னுளிலே தாம் செய்தவேசிக் மனமும் அதனாலுண்டாகிய சபதமும் அந்தப்பிரகாரம் தவருமல் நடந்து வருதலும் சொல்லிமுழுகினர். முழுகிக் கரையிலேறிய திருநீலகண்ட நாயனரும் மனைவியாரும் மூப்புப்பருவம் நீங்கி இளமைப்பருவம் உடையவர்களாய் பிரகாசித்தார்கள், அவ்வதிசயத்தைக்கண்ட சமஸ்தரும் அங்கு நின்ற சிவயோகியாரைக் காணுதவர்களாய் மயங்கி நின்ருர்கள். சுவாமி பார்வதிதேவியோடும் இடபாரூடராய் ஆகாயத்திலே தோன்றியருளினர் அப்பொழுது திருநீலகண்ட நாயனரும் மனைவியாரும் பூமியிலே விழுந்து அவரைநமஸ்கரித்து எழுந்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்துகொண்டு நின்ருர்கள். சுவாமி அவர்களைநோக்கி ஐம்புலன்களை வென்றதனாலே சிரேஷ்டமடைந்த அன்பர்களே எக்காலத்தும் இவ்விளமை நீங்காமல் நம்மிடத்தில் இருங்கள் என்றுசொல்லி மறைந்தருளினர் பத்திவலிமையை திருநீலகண்ட நாயனரும் மனைவியாரும் யாவராலும் செய்தற்கரிய பெருஞ்செய்கைச் செய்து சிவலோகத்தை அடைந்து பேரின்பத்தை அனுபவித்து வாழ்ந்திருந்தனர்.

திருநீலகண்டநாயனர் புராணம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்,

நான்காவது,

இயற்பகை நாயனார் புராணம்

எழிலாருங்காவிரிப்பூம்பட்டினத்துளியல்
வணிகரியற்பகையாரிருவாதேட
வழலாயபிரான்றூர்த்தமறையோனாகியா
யிழையைத்தரவேண்டியணையவையன்
கழலாரப்பணிந்துமனைக்கற்பின்மேன்மைக்
காதலியைக்கொடுத்தமர்செய்கருத்தால்வந்த
பிழையாருஞ்சுற்றமெலாந்துணித்துமீளப்
பிஞ்ஞகனாரழைத்தருள்பெற்றுளாரே.

சோழமண்டலத்திலே காவேரிநதி சமுத்திரத்தோடு கலத்தலால் காவேரிசங்கமம் எனப்பெயர்கொண்ட விசேடதீர்த்தம் பொருந்திய காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலே வைசியர் குலத்திலே குருலிங்க சங்கமபத்திகளிற் சிறந்தவரும் ஔதாரியம் உள்ளவரும் ஆகிய இயற்பகையா ரென்பவரொருவர் இருந்தார். அவர் இல்லறத்தில் இருந்து விபூதி உருத்திராட்சம் தரித்த சிவபத்தர்களுக்கு அவர்கள் விரும்பிய எல்லாவற்றையும் மகிழ்ச்சியோடு கொடுத்துக்கொண்டு வருங்காலத்தில் ஒருநாள் பரமசிவனானவர் அவ்வியற்பகையார் அடியார்கள் விரும்பியவை யாவையேனும் அவற்றை மறாது கொடுத்தலைச் சகலருக்கும் புலப்படுத்தும்பொருட்டு ஒருபிராமண வடிவங்கொண்டு விபூதி திருமேனியிலே பிரகாசிக்க விடபுருஷவேடந் தோன்ற அவர் வீட்டிற்குச்சென்றார். இயற்பகையார் அன்பினோடு அவரை எதிர்கொண்டு நமஸ்கரித்து அழைத்துக்கொண்டுபோய் விதிப்படி அருச்சித்து சுவாமீ தேவரீர் இங்கே எழுந்தருளியது பூர்வசன்மத்தில் அடியேன் செய்த தவத்தினாற்போலும் என்றார், அதுகேட்ட ஐயர் இயற்பகையாரை நோக்கி சிவனடியார்கள் விரும்பிக்கேட்பன யாவையெனினும் அவைகளை மறாமல் மகிழ்ச்சியோடு கொடுத்தலை நான் கேள்வியுற்று உம்மிடத்திலுள்ள ஒருபொருளை விரும்பி இன்றைக்கு இங்கேவந்தேன் நீர் தருதற்கு இசைவீராகில் அந்தப்பொருள் இன்னது என்று சொல்லுவேன் என்றார். அதற்கு இயற்பகையார் எப்படிப்பட்ட பொருளாயினும் என்னிடத்தில் இருக்குமாயின் அந்தப்பொருள் நமது கடவுளாகிய பரமசிவனுடைய அடியார்களுக்கு உரியபொருளேயாம் இதைக்குறித்துத் தேவரீர் சந்தேகிக்க வேண்டுவதில்லை, திருவுள்ளம் விரும்பியதை இன்ன என்று சொல்லியருளும் என்றுசொல்ல ஐயர் உம்முடைய மனைவியை விரும்பி வந்தேன் என்றார்.

அப்பொழுது இயற்பகையார் முன்னிலும்பார்க்க மிகமகிழ்ந்து வணங்கிநின்று சுவாமீ தேவரீர் அடியேனிடத்தில் உள்ளபொருளையே விரும்பிக் கேட்டது அடியேனுடைய பாக்கியம் என்று சொல்லி, சீக்கிரமாக உள்ளே போய், கற்பிலேசிறந்த தம்மனைவியை நோக்கி, நானின்றைக்கு உன்னை இந்தச் சிவனடியாருக்குக் கொடுத்துவிட்டேன் என்றார், உடனே மனைவியார் மனங்கலங்கிப் பின்னே தெளிந்து பிராணநாயகரே நீர் கட்டளையிட்டது எதுவோ அதையே நான்செய்வேன் அதையன்றிச் செய்தற்கு உரிய காரியம் எனக்கு வேறுண்டு உண்டோ இல்லை என்றுசொல்லி அவரை வணங்க அவர்தமது மனைவியாரை அங்குவந்த சிவனடியாருக்கு மனைவியாகப்பற்றி வணங்கினார். மனைவியார் போய் அவ்வையருடைய பாதங்களில் விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்றார். அதுகண்ட இயற்பகைநாயனார் மனமகிழ்ந்து அவ்வையரை வணங்கி இன்னுமடியேன் செய்யவேண்டிய பணியாது என்றுவினவ, ஐயர் இந்தப்பெண்ணை நான் தனியே கொண்டுபோகையால் உங்கள்மேலே பற்றுள்ள பந்துக்களையும் ஊரவர்களையும் கடக்கும் வரைக்கும் அவர்களால் எனக்கு ஓர் இடையூறும் உண்டாகாதிருக்கும்படி நீ துணையாகவே வரவேண்டுமென்றார். இயற்பகைநாயனா ரதைக்கேட்டு இவர் கட்டளையிடுமுன் நானே நினைந்து செய்யவேண்டிய இக்குற்றேவலைச் செய்யாமல் இவர் சொல்லும்வரைக்கும் தாழ்ந்துநின்றது குற்றம் என்று நினைத்துத் துக்கித்து ஆயுதசாலையில்போய், போர்க்கோலங்கொண்டு வாளும்பரிசையும் ஏந்திக்கொண்டு, ஐயரிடத்திற்குவந்து அவரை வணங்கி, அவரையும் மனைவியாரையும் முன்போம்படிசெய்து தாம்பின்னேபோனார். அப்பொழுது இயற்பகை நாயனாருடைய சுற்றத்தவர்களும் அவர் மனைவியாருடைய சுற்றத்தவர்களும், இயற்பகை பைத்தியத்தினாலே தன் மனைவியைக் கொடுத்தானாயினும் அவளை ஒருவன் கொண்டுபோவது நியாயமா? என்று தங்கள் மரபுக்குவரும் பெரும்பழியை நீக்கிக் கொள்ளும்பொருட்டு அவர்களைத் தொடரக்கருதி, வேல், வில், வாள்முதலிய ஆயுதங்களையெடுத்துக்கொண்டு சண்டமாருதம்போலத் தீவிரமாய்நடந்து, நகருக்குப் புறத்திலேபோய், ஐயருக்கு இருபக்கத்திலும் நெருங்கி ஆரவாரித்து, ஓதுட்டனே எங்களுக்குப் பழிவராதபடி எங்கள் குலப்பெண்ணை விட்டுபோயென்று சொல்லி அவரை வளைத்துக்கொண்டார்கள் ஐயரதைக்கண்டு அஞ்சினவர்போல இயற்பகைநாயனாருடைய மனைவியாரை பார்க்க அம்மனைவியார், சுவாமி நீர் பயப்படவேண்டாம். இயற்பகைநாயனார் அவர்களை வெல்லுவார் என்றார், இயற்பகைநாயனார் அதைக்கேட்டு, அடியேனவர்கள் எல்லாரையும் இப்போது கொன்றுபோடுகிறேன் தேவரீர் அஞ்சவேண்டாமென்றுசொல்லி அங்குவந்த சுற்றத்தவர்களைப் பார்த்து, நீங்கள் என் வாளுக்கிரையாவீர்கள் ஒருவருமெனக் கெதிர்நில்லாமல் ஓடிப்பிழையுங்களென்று கூற அவர்கள் ஏதடா இயற்பகை நீஎன்னகாரியஞ் செய்தாய், ஊரவர்கள் பேசும் பழமொழிக்கும் எங்கள் சத்துருக்கள் நகைக்கும் நகைப்புக்கும் நீ சற்றாயினும் வெட்கப்படவில்லை மனைவியைப்பிராமணனுக்குக் கொடுத்தோ

நீசாமர்த்தியம்பேசுவது நாமெல்லாரும் ஒருங்கே மடிவதன்றி இந்தப்பெண்ணைப் பிராமணனுக்குக் கொடுக்கவிடோம் என்றார்கள். உடனே இயற்பகை நாயனார் அதிகோபங்கொண்டு, உங்கள்சரீரங்களைத் துண்டம்துண்டமாக்கி உங்களுயிரைச் சுவர்க்கத்துக்கேற்றி ஐயரைத் தடையின்றிப் போக்விடுவேன் என்றுசொல்லி எதிர்க்க அவர்கள் அந்நாயனாரோடு யுத்தஞ்செய்யத்தொடங்காமல், அவர் மனைவியாரைக்கொண்டுசெல்கின்ற ஐயருக்குமுற்பட்டு அதிககோபத்தோடு மவரைத்தடுத்தார்கள் அதுகண்டநாயனார்கோபங்கொண்டு வாளினாலே இடசாரி வலசாரியாக மாறிமாறிச் சுற்றிவந்தவர்களுடைய தோள்களையும் கால்களையும் தலைகளையும் துணித்து விழுத்தி பின் ஒவ்வொருவராய்வந்து எதிர்த்தவர்களையும்கொன்று, மேலெதிர்ப்பவர் ஒருவருமின்றி யுத்தகளத்திலே உலாவினார். பின் இந்தச்செயற்கரும் செய்கையைச்செய்த நாயனார் ஐயரைநோக்கி சுவாமி; தேவரீரஞ்சாவண்ணம் இந்தக்காட்டை கடக்கும்வரைக்கும் வருகிறேனென்றுசொல்லி அவரோடே போனார், திருச்சாயக்காடு என்னும்சிவஸ்தலத்துக்குச் சமீபத்திலே போனபொழுது ஐயர் இயற்பகை நாயனாரைநோக்கி, இனிநீர திரும்பிப் போகலாமென்றுசொல்ல நாயனார், அவருடைய திருவடிகளை வணங்கி அஞ்சலிசெய்து தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டு திரும்பினார். அப்பொழுது ஐயர் இயற்பகையே இங்கேவா என்றுசொல்லி ஓலமிட்டார். நாயனாரந்த ஓசையைக்கேட்டடியேன் வந்துவிட்டேனென்று சொல்லிக்கொண்டுவர, ஐயர் மறைந்தருளினார். வந்தநாயனார் அவ்வையரைக் காணாமல் மனைவியாரை மாத்திரம் கண்டார் பின்பாகாயத்திலே பார்வதி சமேதராகி இடபவாகனத்தில் எழுந்தருளிவந்த கைலாசபதியைக் கண்டார். ஆராமையினாலே உடனே விழுந்தார், எழுந்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார். சுவாமி அவரை நோக்கி நம்மிடத்திலும் நம்முடைய அடியார்கள்மேலும் நிஷ்களங்கமான அன்புவைத்த இயற்பகையே நீ உன் மனைவியோடும் நம்முடனே வா என்றுசொல்லி அந்தர்த்தானமானார். இயற்பகைநாயனாரும் மனைவியாரும் சிவலோகத்தை பேரின்பத்தை யனுபவித்து வாழ்ந்திருந்தார்கள். யுத்தத்திலே இறந்த அவர்பந்துக்களும் வானுலகத்தை அடைந்து இன்பமனுபவித்தார்கள்.

இயற்பகைநாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

ஐந்தாவது,

இளையான்குடிமாற நாயனார் புராணம்

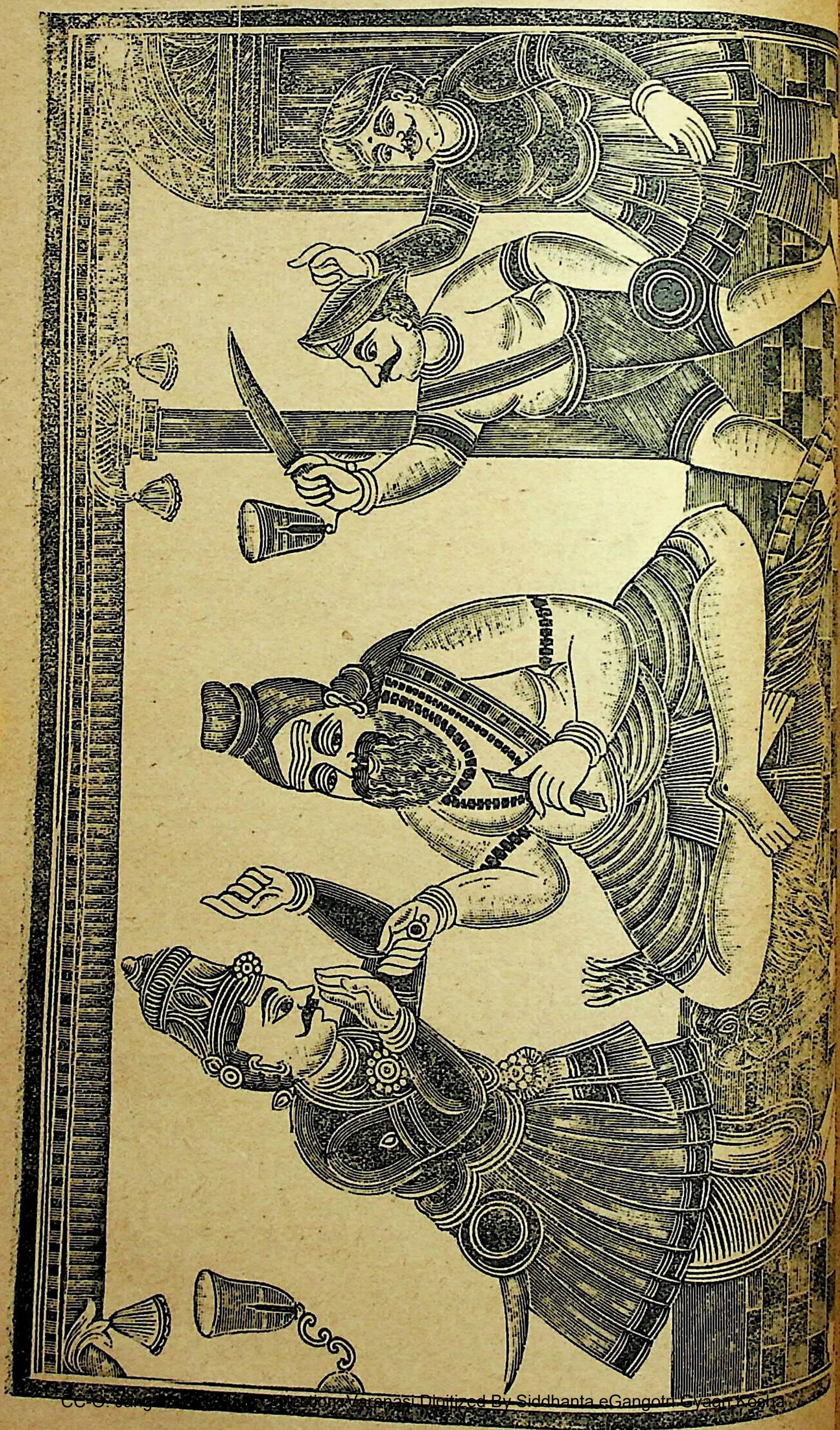
மன்னியவேளாண்டொன்மையிளசைமாறர்வறுமையாலுணவுமிகமறந்துவைகி
யன்னருநள்ளிருண்மழையிலுண்டிவேண்டியும்பர்பிரானணையவயலுழுதுவித்துஞ்
செந்நென்முளையமுதமனையலக்காலாக்கிச்சிறுபயிரின்கறியமுதுதிருந்தச்செய்து
பன்னலருமுணவருந்தற்கெழுந்தசோதிப்பரலோகமுழுதாண்டபான்மையாரே.

இளையான்குடியென்னும்ஊரிலே வேளாளர்குலத்திலே, எத்தொழிலி னும் சிறந்த கிருஷிகர்மத்தால் வரும் குற்றமற்ற அளவிறந்த பாக்கியத்தையும் சிவனடியார்கள் மேலே முழுமையும் பதிந்த அன்புகொண்ட சிந்தையையும் உடையவராகிய 'மாறனாரென்பர் ஒருவரிருந்தார், அவர் தம்முடைய கிருகத்துக்குவரும் சிவபத்தர்கள் எந்த வருணத்தாராயினும் உண்மையாகிய அன்போடவர்களை எதிர்கொண்டஞ்சலிசெய்து இன்சொற்களைச்சொல்லி வீட்டிற் கழைத்துக்கொண்டுபோய் பாதப்பிரக்ஷாலனம்பண்ணி, ஆசனத்திலிருத்தி சைவாகமவிதிப்படி அருச்சித்து, பின்பு கசப்பு, புளிப்பு. இனிப்பு, துவர்ப்பு, கார்ப்பு, உவர்ப்பு என்கிற அறுவகைச் சுவையையுடையனவாய், நக்கல், பருகல், உண்டல், தின்னல் என்னும் நான்கிற்கும் விஷயமாயுள்ள உணவுகளை அவரவரிஷ்டப்படி அமுதுசெய்விப்பாரிப்படித் தினந்தோறும் மகேசுரபூசை பண்ணுதலாகிய சிவபுண்ணியத்தினல் ஐசுவரியம் அபிவிருத்தியாக அவர் குபேரனை ஒத்து வாழ்ந்திருந்தார். அப்படியிருக்கும் காலத்திலே பரமசிவனனவர் அவ்விளையான் குடி மாறநாயனாரிந்தச்செய்கையைச் செல்வம் வந்தகாலத்திலன்றி வறுமை வந்தகாலத்திலும்தளராத 'செய்யவல்லவர் என்பதையும் தாம் நல்லோர்களுக்கு வறுமையைக் கொடுத்தல் அவர்கள் நயத்தின்பொருட்டே என்பதையும், அந்நயம் இறுதியிலேயே பலிக்கும் என்பதையும் அக்கருத்தறியாது அதற்குள் புண்ணியஞ்செய்த நமக்குக் கடவுள் இடர்செய்தாரே என்று அவரைநோதல் பழுதாம் என்பதையும் பிறர்க்குத் தெரிவித்து உய்க்கும்பொருட்டுத் திருவுளங்கொண்டு அந்நாயனரிடத்தில் உள்ள செல்வமெல்லாம் நாடோறும் சுருங்கி வறுமையெய்தும்படி அருள்செய்தார். அப்படிச்செல்வம் சுருங்கவும் நாயனர் மகேசுரபூசையிலே பதிந்த தம்முடைய மனம் சிறிதும் சுருங்குதலின்றி, தம்மிடத்துள்ள நிலங்கள் முதலியவற்றை விற்றும் தம்மைக் கூடவிற்று இறுக்கத்தக்க அவ்வளவு கடன்களை வாங்கியும் முன்போலவே தாம்செய்யும் திருப்பணியை விடாது செய்துவந்தார்.

அவர் மழைகாலத்தில் மழைபெய்யும் ஒருநாளிரவில் நெடுநேரமெதிர்பார்த்திருந்தும் ஒருவருடைய உதவியுமில்லாமல் பகல்முழுதும் போசனம் செய்யாமையால் பசியதிகப்பட்டு வீட்டுக்கதவைப் பூட்டிப்பின்பு, கைலாசபதியானவர் சைவவேடங்கொண்டு எழுந்தருளிவந்து கதவைத்தட்டியழைக்கநாயனர் கதவைத்திறந்து அவரை உள்ளே அழைத்துக்கொண்டுபோய் மழையினல் நனைந்த அவருடைய திருமேனியை வஸ்திரங்கொண்டு துடை

த்து இருத்தற்கிடங்கொடுத்து அவருக்கு அமுதூட்டல் வேண்டுமென்று ஆசைமிகுதியால் தம்மனைவியை நோக்கி இச்சைவர் மிகப்பசியோடிருக்கின்றார். நமக்கு முன்னமே போசனத்துக்கு ஒன்றுமில்லையாயினு மிவருக்கெப்படியும் அன்னங் கொடுக்கவேண்டுமே இதற்கென்ன செய்வோமென்று அதற்கு மனைவியர்வீட்டிலே ஒருபதார்த்தமுமில்லை அயலவர்களுமினிக் மாட்டார்கள். நெடுநேரமாயிற்று அரிசிக் கடன்கேட்கப்போவதற்கு டமும் இல்லை, பாவியாகிய நானிதற்கென்னசெய்வேன் என்று சொல்லப் பின்பு, இன்று பகற்காலத்திலே வயலில் விதைக்கப்பட்ட ஈரத்தால் முனமே முளைகொண்டிருக்கின்ற நெல்லை வாரிக்கொண்டுவந்தால் இயன்றபடி சோறுசமைக்கலாம். இதுவேயன்றி வேறொருவழியும் அறியேனென்று சொல்லித் துக்கித்தார். இந்தவார்த்தை செவிப் புலப்படுதற்குமுன் இளையான்குடிமாறநாயனார் மிகமனமகிழ்ந்து அதற்குடன்பட்டு மிகமழைபொழிகின்ற மகா அந்தகாரமயமாகிய அத்தராத்திரியிலே ஒரு பெருங்கூடையைத்தலையிலே கவிழ்த்துக்கொண்டு காலினாலேதடவிக் குறிவழியே தம்முடையவயலிற்சென்று அதிலேயதிக மழையினால் நீர்மேலேமிதக்கின்ற முளைகளைக் கையினாலே கோலிவாரி, கூடைநிறைய இட்டு தலையிலே துச்சுமந்துகொண்டு சீக்கிரத்திலே திரும்பிவந்தார். அவரை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு வாயிலிலே நின்ற மனைவியார் மனமகிழ்ச்சியோடு அந்த முளையை வாங்கி சேறுபோம்படி நீரினாலே கழுவியூற்றி பின்பு தம்முடைய பிராணநாயகரை நோக்கி அடுப்பில் நெருப்பு மூட்டுதற்கு விறகில்லையே என்றுசொல்ல, அவர் கிலமாயிருக்கின்ற வீட்டின்மேற் கூரையிலுள்ள வரிசுக்களை அறுத்துவிழுத்தினார். மனைவியார் அவைகளைமுறித்து அடுப்பில் மாட்டி, நென்முளையை ஈரம்போய்ப் பதமாகும்படிவறுத்து பின் அரிசியாக்கி நீர்வார்த்துக் காய்ந்திருக்கிற உலையிலதையிட்டு சோறாக்கி தம்முடைய நாயனாரைப்பார்த்து, இனிக்கறிக்கு என்னசெய்வோமென்றார். உடனே நாயனார் புறக்கடைத்தோட்டத்துக்குச்சென்று குழியினின்றும்மேற்பட்ட சிறுபயிர்களைக் கையினாலே தடவிப்பிடுங்கிக்கொண்டுவந்து கறிசமைக்கும்படிகொடுக்க, மனைவியார் அவைகளைவாங்கி ஆய்ந்து நீரினாலேகழுவி தம் சாமர்த்தியத்தினால் வெவ்வேறு கறியமுதுகள் செய்துமுடித்து நாயகருக்கு அமுதும்கறியும் பாகம்பண்ணப்பட்டமையைத் தெரிவித்து சைவரை அமுதுசெய்விப்போம் என்று சொன்னார். நாயகர் நித்திரை செய்பவர்போல் காட்டிய ஐயருக்குச் சமீபத்திற்சென்று சுவாமி அமுதுசெய்ய எழுந்தருளவேண்டுமென்றுசொல்லி யழைக்க அவர் ஒருசோதிஸ்வரூபமாயெழுந்து தோன்றினார். அதைக்கண்ட இளையான்குடிமாறநாயனாரும் மனைவியாரும் திகைத்து நின்றார்கள். பின்புபரமசிவன் பார்வதிதேவியோடும் இடபாரூடராய்த்தோன்றி இளையான்குடிமாறநாயனாரை நோக்கி, அன்பனே நம்அடியார்களை அமுது செய்வித்த நீ உன்மனைவியோடும் நம்பதத்தையடைந்து பேரின்பத்தையனுபவித்துக்கொண்டிரு என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி அந்தர்த்தானமானார்.

இளையான்குடிமாறநாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்

ஆறுவது,

மெய்ப்பொருணாயனார் புராணம்

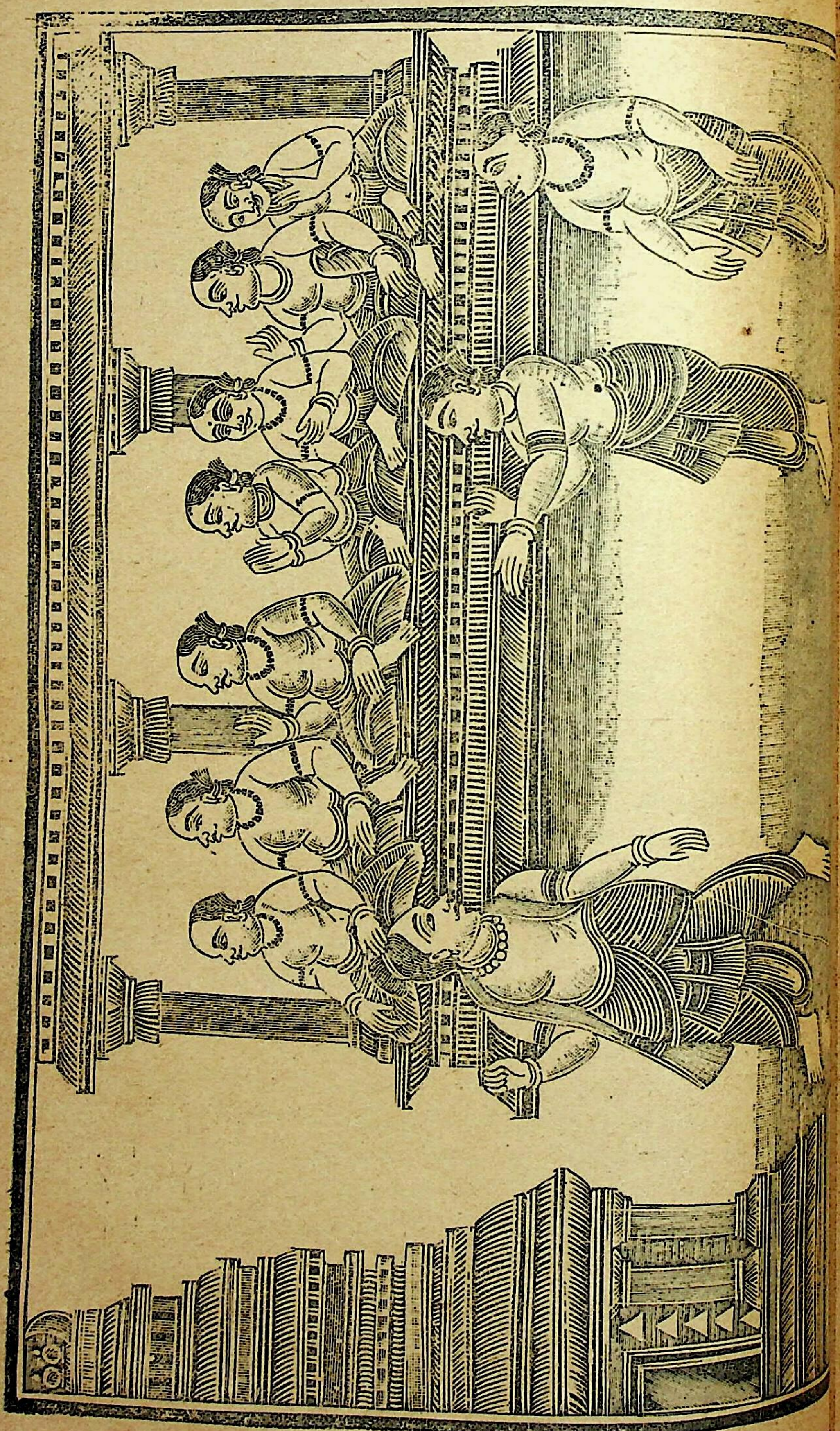
சேதிபர்நற்கோவலூர்மலாடமன்னர்திருவேடமெய்ப்பொருளாத்தெளிந்தசிந்தை
நீதியினாருடன்பொருதுதோற்றமாற்றானெடுஞ்சினமுங்கொடும்படையுநிகழாவண்ண
மாதவர்போலொருமுறைகொண்டணுகிவாளால்வண்மைபுரிந்திடமருண்டுவெந்ததத்தன்
காதலுறநமர்தத்தாவென்றுநோக்கிக்கடிதகல்வித்திறைவனடிகைக்கொண்டாரே.

சேதிநாட்டிலே திருக்கோவிலூரிலே, மலையமானாட்டாருக்கு அரசரும் வேதாகமங்களின் உண்மையை அறிந்தவரும் சிவனடியார்களுடைய திருவேடத்தையே மெய்ப்பொருளென் சிந்தை செய்பவரும்ஆகிய மெய்ப்பொருணாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தம்முடைய இராச்சியத்தைத் தருமநெறி தவறாமல் நடத்தியும், தம்மை எதிர்த்த பகைவர்களை ஜயங்கொண்டும், சிவாலயங்களெங்கும் நித்திய நைமித்தியங்களைச் சிறப்பாக நடத்தியும், சிவபத்தர்கள் வந்தபொழுது மனமகிழ்ச்சியோடும் வேண்டிய திரவியங்களைப் பூர்த்தியாக கொடுத்தும் வந்தார், இப்படி நடக்கும் காலத்திலே முத்தநாதன் என்கிற ஓர் அரசனானவன் அவரை வெல்லுதற்கு விரும்பி, யுத்தசன்னத்தனாகி, அவரோடு பொருது, யானை, குதிரை, தேர் காலாள் என்னும் சேனைகளைப் பலமுறை இழந்து தோற்று அவமானப்பட்டுப் போனான். பின்பு அவன் யுத்தத்திலே அவரை ஜயிக்கமாட்டாதவனாகி, அவரிடத்திலே இருக்கின்ற அடியார் பத்தியை அறிந்து விபூதி தரிக்கின்ற அவ்வடியார் வேடங்கொண்டு அவரைக் கபடத்தினால் வெல்ல நினைந்து சரீரமுழுதிலும் விபூதி தரித்து சடைகளைச் சேர்த்துக்கட்டி புத்தகக்கவளிபோலத் தோன்றுகின்ற ஆயுதத்தை மறைத்து வைத்திருக்கின்ற ஓர் கவளியை எடுத்துக்கொண்டு திருக்கோவலூரிற் சென்று மெய்ப்பொருணாயனாருடைய அரண்மனை வாயிலை அடைந்தான். அப்பொழுது வாயில் காவலாளர் அவனை அஞ்சலிசெய்து சுவாமி உள்ளே எழுந்தருளும் என்று சொல்ல, அம்முத்தநாதன் உள்ளேபோய் மற்றவாயில்களையும் அப்படியேகடந்துசென்ற இறுதிவாயிலை அடைந்தபொழுது அவ்வாயிற் காவலாளனாகிய தத்தனென்பவன் இப்பொழுது இராசா நித்திரை செய்கின்றார். நீர் சமயமறிந்து போகவேணடும் என்றான். அதைக்கேட்ட முத்தநாதன் நான் அவருக்குச் சாஸ்திரோபதேசஞ் செய்யப் போகின்றபடியால் நீ என்னைத் தடுக்கலாகாது என்று சொல்லி உள்ளேபுகுந்து மெய்ப்பொருணாயனார் கட்டிலிலே நித்திரைசெய்ய அவர் மனைவியார் பக்கத்திலிருக்கக் கண்டும், சமீபத்திலே சென்றான், அப்பொழுது மனைவியார் சீக்கிரமாக எழுந்து மெய்ப்பொருணாயனாரை எழுப்ப, அவர் விழித்தெழுந்து அவனை எதிர்கொண்டு வணங்கி நின்று சுவாமீ தேவரீர் இங்கே எழுந்தருளுவதற்குக் காரணம் யாது என்று வினாவினார். அதற்கு முத்தநாதன் உங்கள் கடவுளாகிய பரமசிவன் ஆதிகாலத்திலே அருளிச்செய்த சைவாகமங்களுள் எவ்விடத்தும் காணப்படாத ஓர் ஆகமத்தை உமக்குபோதிக்கும்படி கொண்டுவந்தேன் என்றான். மெய்ப்பொருணாயனார் அதைக்கேட்டு இதை பார்க்கிலும் உயர்ந்தபேறு அடியேனுக்கு உண்டோ அந்தச் சைவாகமத்தை வாசித்து அடியேனுக்கு அதன்பொருளை அருளிச்செய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க முத்தநாதன் பட்டத்தரசி இல்லாமல் நீரும் நானும்

வேறிடத்திருக்கவேண்டும் என்றான். உடனே மெய்ப்பொருணாயனார் தம் முடைய மனைவியாரை அந்தப்புரத்துக்கு போம்படி செய்து பொய்வேடங் கொண்ட முத்தநாதனை ஆசனத்தின்மேல் இருத்தி தாம் கீழே இருந்து கொண்டு இனி அருளிச்செய்யும் என்றார். முத்தநாதன் தன்கையில் இரு ந்த வஞ்சக்கவளிகையை மடியின்மேலே வைத்து புத்தகம் அவிழ்ப்பவன் போல அவிழ்த்து மெய்ப்பொருணாயனார் வணங்கும்போது அக்கவளிகை மறைத்துவைத்த உடைவாளை எடுத்து அவரைக்குத்த அவர் சிவவேடமே மெய்ப்பொருளென்று அவரை வணங்கினார். அம்முத்தநாதன் உள்ளே புகுந்தபொழுதே இராசாவுக்கு என்ன அபாயம் சம்பவிக்குமோ என்று மனசை அங்கேயே செலுத்திக்கொண்டிருந்த தத்தனென்பவன் கொ யளவிலே உள்ளே புகுந்து தன் கைவாளினால் அப்பகைவனை வெட்டப் போனான் அதற்கு முன் உடைவாளினாலே குத்தப்பட்டு இரத்தம் சொ விழப்போகின்ற மெய்ப்பொருணாயனார் விழும்பொழுது தத்தனே இ சிவனடியாராதலால் இவருக்கு ஒரு இடையூறும் செய்யாதே யென் கையினாலே தடுத்து விழுந்தார் அப்பொழுது தத்தன் மெய்ப்பொருணாய ரைத் தலையினால் வணங்கி இவரைத் தாங்கி அடியேன் செய்யவேண்டி குற்றேவல்யாது யென்றுகேட்க மெய்ப்பொருணாயனார் வழியிலே இ ருக்கு யாவரொருவரும் இடையூறு செய்யாதபடி இவரை யழைத்துக் கொண்டு போய்விடு யென்று சொன்னார்.

அப்படியே தத்தன் முத்தநாதனை அழைத்துக்கொண்டு போம்பொ ழுது அம்முத்தநாதன் இராசாவைக் குத்தின சங்கதியை அறிந்தவர் எல்லாரும் அவனைக் கொல்லும்படிவந்து சூழச்சூழ அவர்களெல்லா யும் இந்தச் சிவபத்தருக்கு ஒருவரும் இடையூறு செய்யாதபடி இவ அழைத்துக்கொண்டுபோய் விடும்பொருட்டு இராசாவே எனக்கு ஆ பித்தரென்று சொல்லித் தடுத்தான் அவர்களெல்லாரும் அதைக்கேட் வுடனே பயந்து நீங்கிவிட தத்தன் அவனை யழைத்துக்கொண்டு நகரத் கடந்துசென்று அவனுக்குரிய காட்டுவழியிலே அவனைவிட்டு நகரத்துக் திரும்பி சிவவேடங்கொண்ட முத்தநாதனை யாதொரு இடையூறுவராம அழைத்துக்கொண்டுபோய்விட்ட சமாசாரத்தைக் கேட்பதற்கு விரு முன்னேயே நீங்கிவிடக்கூடிய உயிரைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் மெ பொருணாயனாருக்கு முன்சென்று வணங்கி நின்று சிவபத்தரை இடை ஒன்றும் வராதபடி கொண்டுபோய் விட்டேன்யென்று சொன்னான், அ கேட்ட மெய்ப்பொருநாயனார் இன்றைக்கு நீ யெனக்குச்செய்த உபகா தை வேறார் செய்யவல்லவர் என்றுசொல்லி பின்பு தமக்குப்பின் அர தற்குரிய குமாரர்களையும் மந்திரி முதலானவர்களையும் நோக்கி சைவா விதிப்படி விபூதிமேல்வைத்த அன்பை பாதுகாக்கும்படி போதித்து சபையிலே ஆநந்தத் தாண்டவம் செய்தருளுகின்ற சபாநாதரை தியா பண்ணினார் அப்பொழுது சபாநாதர் மெய்ப்பொருணாயனாருக்கு அவரைத் தம்முடைய திருவடியிலே சேர்த்தருளினார்.

மெய்ப்பொருணாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது,

விறன்மிண்ட நாயனார் புராணம்

விளங்குதிருச்செங்குன்றூர்வேளான்றொன்மை
விறன்மிண்டதிருவாரூர்மேவுநாளில்
வளங்குலவுதொண்டரடிவணங்காதேகும்
வன்றொண்டன்புறகவனைவலியவாண்ட
துளங்குசடைமுடியோனும்புறமென்றன்பாற்
சொல்லுதலுமவர்தொண்டத்தொகைமுன்பாட
வுளங்குளிரவுமதென்றாரதனாலண்ண
லுவகைதரவுயர்கணத்துளோங்கினாரே.

மலைமாநாட்டிலே செங்குன்றூரிலே வேளாளர் குலத்திலே பரமசிவனுடைய திருவடிகளை மனதில் இருத்தி உட்பற்றுப் புறப்பற்றுகளை அறுத்தவரும் அடியார்பத்தியிலே உயர்வொப்பில்லாதவரும் ஆகிய விறன்மிண்ட நாயனார் என்பவர் ஒருவரிருந்தார், அவர் சிவஸ்தலங்களுக்குப் போனபொழுதெல்லாம் முன் அடியார் திருக்கூட்டங்களுக்கு எதிரேபோய் அவர்களை வணங்கிக்கொண்டே பின் சுவாமியை வணங்குகின்றவர், அவர் தாம்வசிக்கிற மலைநாட்டை நீங்கி பலதலங்களினும் சஞ்சரித்து சிவனடியார்கள் ஒழுகும் ஒழுக்கத்தை அனுசரித்து திருவாரூரை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டிருந்தார் ஒருநாள் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தேவாசிரியமண்டபத்தி லிருக்கின்ற சிவனடியார்களை யடைந்து வணங்காமல் ஒருபிரகாரம் ஒதுங்கிச்சென்றதை அவ்விரன்மிண்டநாயனார் கண்டு, அடியார்களை வணங்காமற் செல்கிற வன்றொண்டன் அவ்வடியார்களுக்குப்பிறகு அவனை வலிய ஆட்கொண்ட பரமசிவனும் புறகுஎன்றார். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அவ்விரன்மிண்டநாயனாரிடத்திலுள்ள சங்கமபத்தி வலிமையைக்கண்டு அவ்வடியார்கள்மேலே திருத்தொண்டத்தொகை என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார், அதைக்கேட்ட விறன்மிண்டநாயனார் மிகமகிழ்ந்து இவ்வன்றொண்டருடையமனம் அடியார்களிடத்திலே பதிந்திருக்கிறதென்று அருளிச்செய்தார். இச்சங்கமபத்தி வலிமையைக்கண்ட பரமசிவன் விரன்மிண்ட நாயனாரைத் தம்மைச் சேவிக்கின்ற கணங்களுக்குத் தலைவராக்கியருளினார்.

விறன்மிண்ட நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

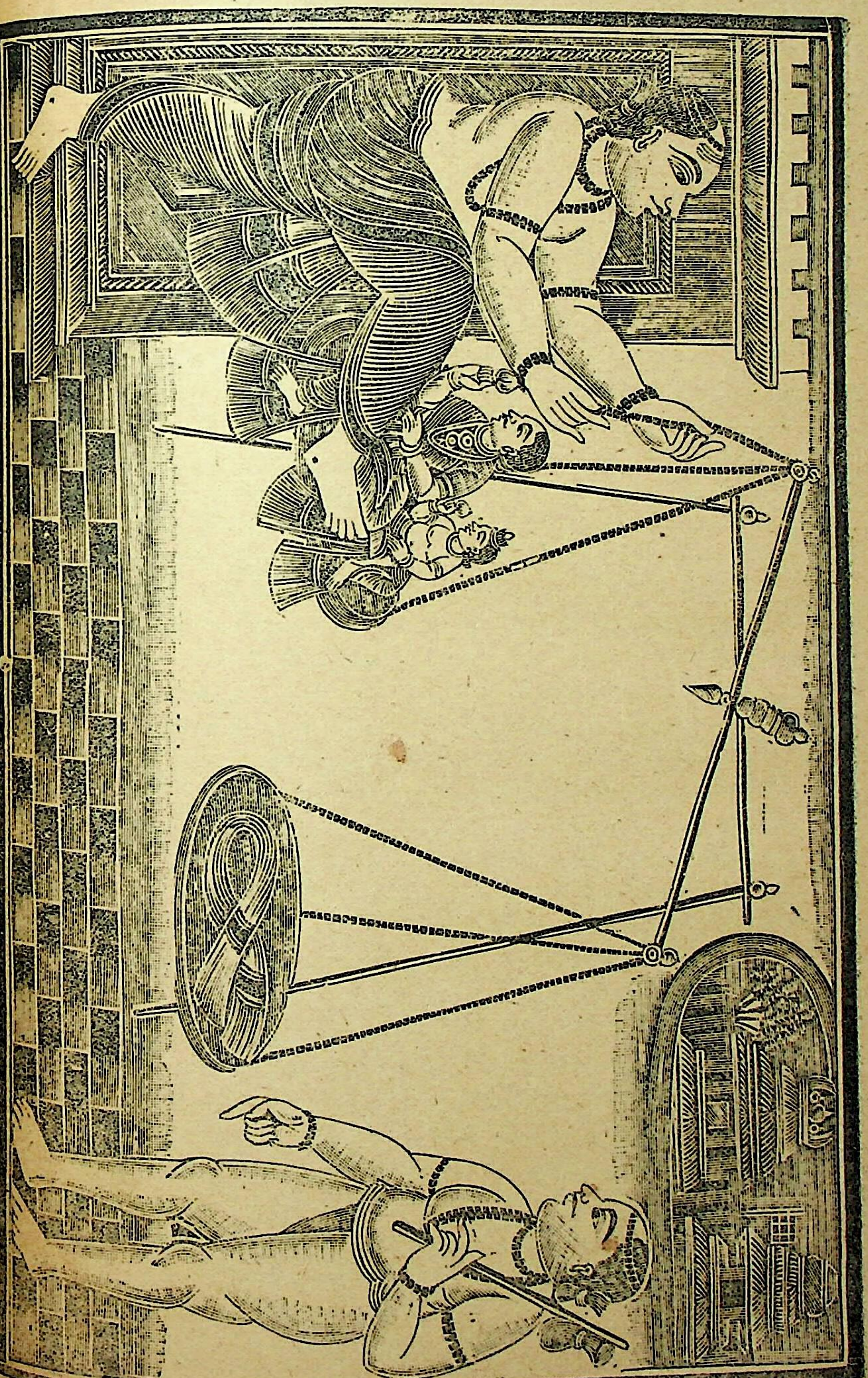
சிவமயம்.

எட்டாவது

அமர்நீதி நாயனார் புராணம்

பழையாறைவணிகரமர்நீதியாற்பாற்பரவுசிறுமுனிவடிவாய்ப்பயிலுநல்லூர்க்
குழைகாதர்வந்தொருகோவணத்தைவைத்துக்கொடுத்ததனையெடுத்தொளித்துக்
தொழிலாருமதுவேண்டிவெகுண்டுநீரித்துலையிலிடுங்கோவணநேர்தூக்குமென்ன
வெழிலாரும்பொன்மனைவியிளஞ்சேயேற்றியேறினர்வானுலகுதொழவேறினார்.

சோழநாட்டிலே பழையாறை என்னும் ஊரிலே வைசியர் குலத்தில் மகாஐசுவரியமுள்ளவரும் சிவனடியார்களை அமுதுசெய்வித்து அவர் குறிப்பறிந்து கந்தை, கீள், கோவணம் என்பவைகளைக் கொடுப்பவருமாகிய அமர்நீதிநாயனார் என்பவர் ஒருவரிருந்தார் அவர் திருநல்லூர் என்னும் ஸ்தலத்திலே மகோற்சவதரிசனஞ் செய்பவரும் சிவனடியார்களமுதுசெய்யும் பொருட்டு ஒருதிருமடம் கட்டுவித்துக்கொண்டு தம்முடைய சுற்றத்தார்களோடும் அவ்விடத்திற்போய்சேர்ந்து, மகோற்சவ தரிசனஞ்செய்து தம்முடையமடத்திலே சிவனடியார்களை அமுதுசெய்வித்துக்கொண்டு மகிழ்ச்சியோடும் இருந்தார், இருக்கும் நாட்களிலே ஒருநாள் பரமசிவனானவர் பிராமணவருணத்துப் பிரமசாரிவடிவங்கொண்டு, இரண்டு கௌபீனங்களையும் விபூதிப்பையையும் கட்டியிருக்கின்ற ஒருதண்டைக் கையிலே பிடித்துக்கொண்டு அந்தத்திருமடத்திற்குவந்தார். அதுகண்ட அமர்நீதிநாயனார் மனமகிழ்ச்சியோடும் முகமலர்ச்சியோடும் அவரை எதிர்கொண்டு வணங்கி சுவாமீ! தேவரீர் இங்கெழுந்தருளி வருவதற்கு அடியேன்பூர்வத்தில் என்ன தவம்செய்தேனோ என்று சொல்லிச் சம்மானம்பண்ண பிரமசாரியானவர் அவரைநோக்கி நீர் அடியார்களை அமுதுசெய்வித்து அவர்களுக்கு வஸ்திரங்களும் கந்தைகளும் கீள் கௌபீனங்களும் கொடுக்கின்றீர் என்பதைக் கேள்வியுற்று, உம்மைக்காணுதற்கு விரும்பிவந்தோமென்றார் அதுகேட்ட அமர்நீதிநாயனார், இந்தத் திருமடத்திலே பிராமணர்கள் போசனம்பண்ணும் பொருட்டுப் பிராமணர்கள் பாகம்பண்ணுவதும் உண்டு தேவரீரும் இங்கே அமுதுசெய்தருளவேண்டும் என்றுபிரார்த்தித்தார், பிரமசாரியானவர் அதற்குஉடன்பட்டு நாம் காவேரியிலே ஸ்நானம்பண்ணிக்கொண்டு வருவோம் ஒருபோது மழைவரினும் தரித்துக்கொள்ளும்பொருட்டு நீர் இந்த உலர்ந்த கௌபீனத்தை வைத்திருந்து தாரும் என்று சொல்லி தண்டிலேகட்டியிருக்கின்ற இரண்டுகௌபீனங்களில் ஒன்றை யவிழ்த்து இந்தக் கௌபீனத்தின் மகிமையை உமக்கு சொல்லவேண்டுவதில்லை நான் ஸ்நானம் பண்ணிக்கொண்டு வரும்வரைக்கும் நீர் இதை வைத்திருந்து தாருமென்று அவர் கையிலே கொடுத்துவிட்டு, காவேரியிலே ஸ்நானம்செய்வதற்குபோக அமர்நீதிநாயனார் அந்தக்கௌபீனத்தை ஒரு தகுந்த இடத்திலே சேமித்துவைத்தார் ஸ்நானம்பண்ணப்போன பிரமசாரியானவர் அமர்நீதிநாயனார் சேமித்துவைத்த கௌபீனத்தை அதுவைக்கப்பட்ட ஸ்தானத்தினின்றும் நீங்கும்படிசெய்து ஸ்நானம் செய்துகொண்டு மழைபொழிய நனைந்து திருமடத்

தையடைந்தார். அமர்நீதிநாயனார் அதுகண்டு எதிர்கொண்டு சமயலாயிற்று என்றுசொல்லி வணங்க பிரமசாரியார் இனி அந்நாயனாருடைய அன்பாகிய ஜலத்திலே முழுகவேண்டி அவரைநோக்கி ஈரம்மாற்றவேண்டும் தண்டிலே கட்டப்பட்டிருக்கின்ற கௌபீனமோ ஈரமாயிருக்கின்றது உம்மிடத்திலே தந்த கௌபீனத்தைக் கொண்டுவாரும் என்றார். அமர்நீதிநாயனார் சீக்கிரமாக உள்ளேபோய்ப் பார்த்து கௌபீனத்தைக் காணாதவராகி, திகைத்து மற்றை இடங்களிலுந் தேடிக்காணாமையால் மிகுந்த துக்கங்கொண்டு வேறொரு கௌபீனத்தை எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டு பிரமசாரியார் முன்சென்று சுவாமீ? தேவரீர்தந்த கௌபீனத்தை வைத்த இடத்திலும் பிறவிடங்களிலுந் தேடிக்கண்டிலேன், அது போனவிதம் இன்னதென்று அறியேன், வேறொரு நல்ல கௌபீனம் கொண்டுவந்தேன் இது கிழிக்கப்பட்ட கோவணமென்று நெய்யப்பட்ட கோவணமே தேவரீர் நனைந்த கௌபீனத்தைக்களைந்து இந்தக் கௌபீனத்தைச் சாத்தி அடியேன் செய்த குற்றத்தைப் பொருத்தருளுமென்று பிரார்த்தித்தார், அதைக்கேட்ட பிரமசாரியார் மிகக்கோபித்து உம்முடைய நிலைமை நன்றாயிருக்கிறது நெடுநாள்செல்லவும் இல்லை இன்றைக்கே நான் உம்மிடத்தில் வைத்த கௌபீனத்தைக் கவர்ந்துகொண்டு அதற்குப்பிரதியாக வேறொரு கௌபீனத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுமென்று நீர் சொல்வது யென்ன சிவனடியார்களுக்கு நல்லகௌபீனம் கொடுப்பேனென்று நீர் ஊரிலேபிரசித்தம் செய்தது என்னுடைய கௌபீனத்தை கவர்தற்கோ, நீர்செய்கின்ற இவ்வர்த்தகம் நன்றாயிருக்கின்றதென்று சொல்ல அமர்நீதிநாயனார் பயந்து முகம்வாடி நடுநடுங்கி சுவாமீ அடியேன் இக்குற்றத்தை அறிந்துசெய்தவனல்லேன், இதைப் பொறுத்தருளும் தேவரீருக்குச் செய்யவேண்டிய பணிவிடைகளெல்லாம் செய்கின்றேன் இந்தக்கோவணமன்றி வெகுபொன்களையும்பட்டாடைகளையும் இரத்தினங்களையும் தருகிறேன் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்றார் அதற்குப் பிரமசாரியர் கோபந்தணிந்தவர்போலததோன்றி பொன்களும் பட்டாடைகளும் இரத்தினங்களும் யெனக்குஏன் நான் தரிப்பதற்கு உபயோகமாகிய கௌபீனத்துக்கு ஒத்த நிறையுள்ள கௌபீனம் தந்தாற்போதும் என்றுசொல்ல அமர்நீதிநாயனார் மனமகிழ்ந்து, யெதனுடைய நிறைக்குச் சரியாகிய கௌபீனத்தைக் தரல்வேண்டும் என்றுகேட்டார் பிரமசாரியார். நீர் இழந்த கௌபீனத்தின்நிறைக்கு ஒத்த நிறையையுடைய கௌபீனம் இது என்றுசொல்லி தமது தண்டிலே கட்டப்பட்டிருந்த கௌபீனத்தை அவிழ்த்து இதற்கு ஒத்த நிறையுள்ளதாகக் கௌபீனத்தை நிறுத்துத்தாரும் என்றார். அமர்நீதிநாயனார் மிகநன்று என்றுசொல்லி ஒரு தராசைக் கொண்டுவந்துநாட்ட பிரமசாரியார் அந்தகௌபீனத்தை ஒரு தட்டிலே வைத்தார். அமர்நீதிநாயனார் தம்முடைய கையிலிருந்த நெய்யப்பட்ட கௌபீனத்தை மற்றத்தட்டிலேவைத்தார். அது ஒத்த நிறையிலே நில்லாமல் மேலெழுந்தது. அதைக்கண்டு அடியார்களுக்குக் கொடுக்கும்படி தாம் வைத்திருந்த கோவணங் களெல்லாவற்றையும் கொண்டுவந்து ஒவ்

16

வொன்றாக இடஇடபின்னும் தூக்கிக்கொண்டு எழும்பியது அதைப்பா
த்தாச்சாரியமடைந்து, பலவஸ்திரங்களையும் பட்டுகளையும் கொண்டுவந்
இடஇட, பின்னும்உயர்ந்தது. அதுகண்டனேகம் வஸ்திரப்பொதிகளை
கொண்டுவந்து இட்டார், இட்டும் அத்தட்டுமேலே எழும்ப கௌபீன
தட்டு கீழேதாழ்ந்தது. அமர்நீதிநாயனார் அதைக்கண்டு மிகவஞ்சி பிரம
ரியரை வணங்கி எண்ணிறந்த வஸ்திரப்பொதிகளையும் நூற்கட்டுகளை
குவிக்கவும் தட்டு உயர்கின்றது என்னுடைய மற்றதிரவியங்களையும் இ
தட்டிலிடுதற்கு அனுமதிதந்தருளும் என்றார். அதற்குப் பிரமசாரியர் இ
நாம் வேறென்னசொல்லுவோம், மற்றத்திரவியங்களையும் இட்டுப்பா
எப்படியும் நம்முடைய கோவணத்துக்கு ஒத்தநிறையில் நிற்கவேணுமெ
ன்றார் அமர்நீதிநாயனார் நவரத்தினங்களையும் பொன்வெள்ளிமுதலிய உ
கங்களையும் சுமைசுமையாக எடுத்துவந்து இடஇட, தட்டு எழுந்தபடி
மேலேநின்றது, அமர்நீதிநாயனார் அதைக்கண்டு பிரமசாரியரைவண
என்னுடைய திரவியங்களில் ஒன்றும்சேஷியாமல் இந்தத்தட்டிலே இ
டேன் நானும் என்மனைவியும் புத்திரனும் மாத்திரம் சேஷித்துநிற்கிறே
தேவரீருக்குப் பிரியமாகில், இனிநாங்களும் இத்தட்டில் ஏறுவதற்கு அ
மதிதந்தருளும் என்றார் பிரமசாரியரும் அதற்குடன்பட்டார் அதுகண்
அமர்நீதிநாயனார் மனமகிழ்ந்து பிரமசாரியரைவணங்கி, தம்முடைய ம
வியாரோடும் புத்திரரோடும் தராசைவலஞ்செய்து, சிவனடியார்களுக்
செய்யும் திருத்தொண்டிலே நாம் தவறாமல் இருந்தோமாகில் நாம் ஏ
மாத்திரத்தே இந்தத்தட்டு மற்றத்தட்டுக்கு ஒத்துநிற்கக்கடவது என்
சொல்லி திருநல்லூரில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனைவணங்கி ஸ்ரீபஞ்சா
சரத்தை ஓதிக்கொண்டு மகிழ்ச்சியோடு தட்டிலே ஏறினார். ஏறினவுடனே
பரமசிவனுடைய திருவரையிலே சாத்தப்படும் கௌபீனமும் பத்தி
சிறிதும் குறைவில்லாத அமர்நீதிநாயனாருடைய அடிமைத்திறமும் ம
மியத்தில் சுத்திருந்தபடியால் துலாக்கோலின் இரண்டு தட்டுக்களும் ஒ
நின்றன. அவ்வற்புதத்தை கண்டவர்களெல்லாரும் அமர்நீதிநாயனா
வணங்கி ஸ்தோத்திரஞ் செய்தார்கள். தேவர்கள் ஆகாயத்தினின்றும்
பகவிருக்ஷங்களின் புஷ்பங்கள் மழைபோலப்பொழிந்தார்கள். பரமசி
னவர் தாம்கொண்டுவந்த பிரமசாரி வடிவத்தை ஒழித்து ஆகாயத்தி
பார்வதிதேவியோடு இடபாரூடராய்த்தோன்றி, தம்மைத்தரிசித்து அ
தராசுதட்டிலே தானேநின்றுகொண்டு ஸ்தோத்திரம் செய்கின்ற அமர்
நாயனாரையும் அவர்மனைவியாரையும் புத்திரரையும்கடாக்ஷித்து, நீங்
மூவரும் நம்மருளைப்பெற்று நம்சந்நிதானத்திலே நம்மைவணங்கி யிரு
ளெனச்சொல்லி மறைந்தனர். அமர்நீதியாரும் மனைவியும் புத்திரரும்
எருளால் அத்தராசே தேவவிமானமாகி மேலேசெல்ல அவரோடு
லோகத்தை அடைந்தார்கள்.

அமர்நீதிநாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

தில்லைவாழந்தணர் சருக்கம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

இரண்டாவது, இலைமலிந்தசருக்கம்

ஒன்பதாவது, எறிபத்த நாயனார் புராணம்

திருமருவுகருவூரானிலையார்சாத்துஞ்சிவகாமியான்மலரைச்சிந்தயானை
யானெறியோரெறிபத்தர்பாகரோடுமடவெறியதென்னுயிருமற்றீரென்று
புரவலனார்கொடுத்தபடையன்பால்வாங்கிப்புரிந்தவரின்புகவெழுந்தபுனிதவாக்காற்
கரியினுடன்விழுந்தாருமெழுந்தார்தாமுங்கணநாதராதுகாவல்கைகொண்டாரே.

சோழமண்டலத்திலே இராஜதானியாகிய கருவூரிலே ஆநிலையென்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனை வழிபடுகின்றவரும் அவருடைய அடியார்களுக்குத் திருத்தொண்டு செய்கின்றவரும், அவ்வடியார்களுக்கு ஆபத்துவந்த காலத்தில் வெளிப்பட்டு அவ்வாபத்துக்குக் காரணமாயிருந்தவர்களை மழுவினால் வெட்டுகின்றவரும் ஆகிய எறிபத்தநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார்.

அவர் காலத்திலே சிவகாமியாண்டார் என்கிற ஒருபெரியவர் தினந்தோறம் புஷ்பங்கொய்து மாலைகட்டி அந்த ஆநிலையில் வீற்றிருக்கும் கடவுளுக்குச் சாத்திவந்தார். ஒருநாள் முன்போல வைகறையிலே எழுந்துபோய், ஸ்நானஞ்செய்து வாயை வஸ்திரத்தினாலேகட்டி. நந்தவனத்துக்குப்போய் புஷ்பங்களை அலருஞ் சமயத்திலே கொய்து பூங்கூடையை நிறைத்துக் கையிலே தண்டைஏந்தி சுவாமிக்கு திருப்பள்ளித்தாமங் கட்டிச் சாத்தும்பொருட்டு அந்தச் சிவாலயத்தை நோக்கிச் சீக்கிரமாகநடந்தார். நடக்கும்பொழுது அந்நகரிலிருக்கின்ற அரசராகிய புகழ்ச்சோழருடைய பட்டவர்த்தன யானையானது மகாநவமியின் முதல் நாளாகிய அந்நாளிலே காவேரி நதியிலே முழுகி மிக அலங்கரிக்கப்பட்டு குத்துக்கோற்காரர் முன்னே ஓட தன் மேலேறிய பாகர்களோடும் ஓர் வீதியிலே விரைவாகச்சென்று தனக்கு முன்னே செல்லும் சிவகாமியாண்டாரைப் பின்றொடர்ந்தோடி அவர் கையிலே தாங்கிய தண்டிலே தூங்குகின்ற பூங்கூடையைப் பறித்துச் சிதறியது. அந்த யானையின்மேல் இருக்கின்ற பாகர்கள் அதைக்கண்டு சீக்கிரமாக அதைச் செலுத்திக் கொண்டுபோக சிவகாமியாண்டார் பதைபதைத்துக் கோபித்து, அந்த யானையைத் தண்டினால் அடிக்கும்படி அதற்குப் பின்னே போனார். யானை அவர் சமீபிக்கவொட்டாத மகாகதிகொண்டு சென்றது, சிவகாமியாண்டார் வயோதிகரானபடியால் அந்த யானைக்குப் பின் விரைந்து செல்லச் சக்தியில்லாதவராகி தவறி விழுந்து நிலத்திலே கைகளை மோதி எழுந்து நின்று, அதி துக்கங்கொண்டு தேவரீருக்குச் சாத்தும்படி கொண்டுவந்த பூவை யானையா சிந்துகின்றது சிவதா சிவதாவென்று சொல்லி ஓலமிட்டார். அதை எதிரேவந்த எறிபத்தநாயனார்கேட்டு மிகக் கோபித்து மழுவை எடுத்துக்கொண்டு ஓடிவந்து சிவகாமி

யாண்டாரைக்கண்டு வணங்கி உமக்கு இந்தத் துன்பத்தைச் செய்த யானை
எங்கே போய்விட்டது என்றுகேட்க, அவர் சுவாமிக்குச் சாத்தும்படி
நான் கொண்டுவந்த பூவைப் பறித்துச் சிந்திவிட்டு இந்தத் தெருவழியே
தான்போகின்றது என்றார். உடனே எறிபத்தநாயனார் அதிக கோபங்கொ
ண்டு அதிசீக்கிரமாக ஓடிப்போய் யானையைச் சமீபித்து மழுவை வீசி
அதன்மேலே பாய்ந்தார். பாயவும் யானை கோபித்து எறிபத்த நாயனார்
மேலே திரும்ப, எறிபத்தநாயனார் சற்றும் அஞ்சாமல் அதைத் தடுத்து
அதினுடைய துதிக்கையைத் துணித்தார். அப்பொழுது யானை கதறிக்
கீழேவிழுந்து புரண்டது, பின்பு எறிபத்த நாயனார், அதற்கு முன்னேயும்
குத்துக்கோற்காரர் மூவரும் அதன்மேல் ஏறியிருந்த பாகர்கள் இருவரும்
ஆகிய ஐவரைக்கொன்று நின்றார்.

அந்த ஐவரை ஒழிந்த மற்றவர்கள் ஓடிப்போய் புகழ்ச்சோழருடைய
வாயிற் காவலாளரை நோக்கி பட்டவர்த்தன யானையையும் பாகர்களை
ரையும் சிலர் கொன்றுபோட்டார்கள். அதை ராஜாவுக்குத் தெரிவியுங்கள்
என்று சொன்னார்கள். உடனே வாயிற் காவலாளர்கள் அரசனிடத்திலே
போய் அவரை வணங்கி அந்தச் சமாச்சாரத்தைத் தெரிவித்தார். அரசன்
அதைக்கேட்ட மாத்திரத்தே அளவிறந்த கோபங்கொண்டு புறப்பட்டு குதி
ரையில் ஏறி சதுரங்க சேனைகளோடும் விரைந்து சென்று யானையும் பாக
ரும் இறந்த போர்க்களத்தை அடைந்து, அங்கேநின்ற சிவவேடந்தரித்த
எறிபத்தநாயனாரை மாத்திரம் கண்டு, யானையைக் கொன்றவர் அவர் என்
பதை அறியாதவராகி யானையைக் கொன்றவர் யாவர் என்று கேட்டார்.
பாகர்கள் சமீபத்திலேபோய் வணங்கிநின்று மழுவைத் தரித்துக்கொண்டு
இவ்விடத்தில் நிற்கின்றவரே யானையைக் கொன்றவர் என்றார்கள். அப்
பொழுது புகழ்ச்சோழர் இவர் சிவபத்தராகையால் அந்த யானை குற்றஞ்
செய்தாலன்றி அதைக்கொல்லார் அது யாதோ குற்றஞ் செய்ததுபோலும்
என்று நினைந்து தம்முடைய சேனைகளை அவ்விடத்துக்கு வரவொட்டாமல்
நிறுத்தி குதிரையினின்றும் இறங்கி. இந்த அடியவர் யானைக்கு எதிரே
போனபொழுது அதினாலே இவருக்கு யாதொரு அபாயம் சம்பவியாமல்
இருக்கும்படி பூர்வ சன்மத்திலே தவஞ்செய்திருந்தேன் இந்தப் பெரியவர்
இவ்வளவு கோபங் கொள்ளும்படி என்னபிழை உண்டாயிற்றோ என்று
சொல்லிப் பயந்து எறிபத்தநாயனார் முன்னேசென்று அவரை வணங்கி
நின்று சுவாமீ தேவரீரே இந்த யானையைக் கொன்றீரென்பதை நான் முன்
னறிந்திலேன் அது நிற்க இந்த யானைசெய்த குற்றத்தின்பொருட்டு இத்
னைப் பாகரோடு கொன்றதுமாத்திரம் போதுமா சொல்லியருளும் என்றார்.
எறிபத்தநாயனார் புகழ்ச்சோழரை நோக்கி சிவகாமியாண்டார் சுவாமிக்குச்
சாத்தும்படி கொண்டுவந்தபூவை இந்தயானை பறித்துச் சிந்தினதினாலே
இதை கொன்றேன் யானை தீங்கு செய்தபொழுது குத்துக்கோற்காரரும்
பாகர்களும் அதை விலக்காதபடியால் அவர்களையுங்கொன்றேன். இதுவே
இங்கு நிகழ்ந்த சமாசாரம் என்றார் புகழ்ச்சோழர் அதைக்கேட்டுப் பயந்து

எறிபத்தநாயனரை வணங்கி சிவனடியாருக்குச்செய்த அபராதத்துக்கு இந் த யானையையும் பாகரையும் குத்துக்கோற்காரரையும் கொன்றதுமாத்திரம் போதாது அடியேனையும் கொல்லவேண்டும் பெரும்பாவியாகிய சிறியேனைத் தேவரீருடைய திருக்கரத்திலிருக்கின்ற மங்கலம் பொருந்திய மழுவாயுதத்தி னலே கொல்வது நியாயமன்றுஎன்று சொல்லி உடைவாளை உரையினின்று முருவி இதினலே கொன்றருளுமென்று நீட்டினர் எறிபத்தநாயனர் அதை கண்டு அவருடைய அளவிறந்த அன்பைக்குறித்து ஆச்சரியம் அடைந்து அவர்நீட்டியவாளை வாங்காமல் சொற்பநேரம் தாழ்த்துநின்றபின்பு அவர் கையிலே வாள் இருந்தால் தம்மைத்தாமே மாய்த்துக்கொள்ளுவார் என்று நினைந்து அஞ்சி அதைவாங்கினர் வாங்கிய எறிபத்தநாயனரைப் புகழச்சோ ழர் வணங்கிநின்று இந்தச்சிவபத்தர் என்னைவாளினலே கொன்று என்குற் றத்தைத் தீர்க்கும்படி பெற்றேனென்றார், எறிபத்தநாயனர் அதைக்கேட்டு மிகஅஞ்சி பட்டவர்த்தனயானையும் பாகரும் இறந்துபோகவும் அதைக்குறி த்துச் சிறிதும் துக்கியாமல் உடைவாளைத்தந்து தம்மையும் கொல்லும்படி கேட்கின்ற புகழ்ச்சோழராஜாவுக்குத் தீங்குநினைத்தேனென்று எண்ணி மு ன்னே என்னுயிரைக்கொன்று முடிப்பதேதீர்ப்பு என்றுநினைத்து அந்தவா ளைத் தம்முடையகழுத்திலேபூட்டி அறக்கத்தொடங்கினர் அதுகண்ட புக ழ்ச்சோழர்பயந்து நடுநடுங்கி சீக்கிரமாக எதிரேபோய் அவர் கையையும் வாளையும் பிடித்துக்கொள்ள அவர் தம் எண்ணம் நிறைவேருமையால் வரு ந்தி நின்றார். அப்பொழுது அளவிறந்த அன்பினலே அவ்விருவருக்கும் உண்டாகிய இத்துக்கத்தை நீக்கும்பொருட்டு பரமசிவனுடைய திருவருளி னலே அடியார்களுடைய தொண்டை உலகத்தில் வெளிப்படுத்தும்பொரு ட்டு இன்றைக்கு யானை புஷ்பத்தைச் சிதறும்படி பரமசிவன் அருள்செய் தாரென்று ஓர் அசரீரிவாக்கு ஆகாயத்திலே எழுந்தது. உடனே யானையும் பாகர்களோடு எழுந்தது அப்பொழுது எறிபத்தநாயனர் கழுத்திற்பூட்டிய வாளைவிட்டு புகழ்ச்சோழருடைய பாதத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்தார் புகழ்ச்சோழரும் அந்தவாளை யெறிந்துவிட்டு எறிபத்தநாயனருடைய பாத த்திலேவிழுந்து நமஸ்கரித்தார், பின்னிருவரு மெழுந்து அசரீரிவாக்கைக் துதித்தார்கள் பரமசிவனுடைய திருவருளினலே பூக்கூடையிலேமுன்போ லப்பூக்கள் நிறைந்திருக்க சிவகாமியாண்டார் அதைக்கண்டு மகிழ்ச்சியடை ந்தார்கள் பட்டவர்த்தனயானையை நடத்திக்கொண்டு புகழ்ச்சோழர்முன் வந்தார்கள் எறிபத்தநாயனர் புகழ்ச்சோழரை அஞ்சலிசெய்து அடியேன் மகிழும்படி இந்தயானையின்மேல் ஏறிச்செல்லும் என்றுசொல்ல புகழ்ச் சோழர் அவரை வணங்கி யானையின்மேலேறிக்கொண்டு சேனைகளோடும் அரமனையை அடைந்தார் சிவகாமியாண்டார் பூங்கூடையை எடுத்துக் கொண்டு சுவாமிக்கு மாலைகட்டிச் சாத்தும்படிபோனர் எறிபத்தர் இப்ப டியே அடியார்களுக்கு இடையூறுவந்தகாலங்களிலே முற்பட்டு அவைகளை நீக்கி பத்திவலிமையிற் சிறந்தவராகி பின்கைலையிலிருக்கின்ற சிவகணங்க ளுக்குத் தலைவரானர்.

எறிபத்தநாயனர் புராணம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது,

ஏனாதிநாத நாயனார் புராணம்

ஈழக்குலச்சான்றோரெயினனூர்வாழேனாதிநாதனாரிறைவனீற்றைத்
தாழத்தொழுமரபார்படைகளாற்றந்தன்மைபெறுவரிசூரன்சமரிற்றோற்
வாழத்திருநீறுரிசாத்தக்கண்டுமெருண்டார்தெருண்டார்கைவாள்விடார்
வீழக்களிப்பார்போனின்றேயாக்கைவிடுவித்தாரசிவனருளேமேவினரே.

சோழமண்டலத்திலே எயினனூரில் சான்றோர் குலத்திலே விபூதி மகாபத்தியுடையவராகிய ஏனாதிநாதர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அ அரசர்களுக்கு வாள்வித்தையைப்பயிற்றி அதனால் வந்த வளங்கள் எல் வற்றையும் சிவனடியார்களுக்கு நாடோறும் கொடுத்துவந்தார், இப்ப நிகழுங்காலத்தில் வாள்வித்தைப்பயிற்றலிலே அவரோடு தாயபாகம்பெ அதிசூரன் வாள்வித்தைப் பயிற்றுதலினால் வரும் ஊதியம் நாளுக்குநா தனக்குக் குறைதலையும் ஏனாதிநாதநாயனாருக்கு அதிகரித்தலையும் கண் பொறாமையுற்று அவரோடு போர்செய்யக்கருதி வீரக்கூட்டத்தோடும்போ அவர் வீட்டுத்தலைக்கடையில் நின்று போர்செய்தற்கு வரும்படி அழை ஏனாதிநாதநாயனார் யுத்தசன்னத்தராகிப்புறப்பட்டார். அப்பொழுது அ டத்திலே போர்த்தொழில்கற்கும் மாணாக்கர்களும் யுத்தத்திலே சாமர் தியமுள்ள அவர்பந்துகளும் அதைக்கேள்வியுற்று விரைந்துவந்து, அவ க்கு இரண்டுபக்கத்திலும் சூழ்ந்தார்கள். போருக்கு அறைகூவிய அதி ரன் ஏனாதிநாதரைநோக்கி நாம் இருவரும் இதற்குச் சமீபமாகிய வெளி லே சேனைகளை அணிவகுத்து யுத்தஞ்செய்வோம் யுத்தத்தில் வெற்றிகொ பவர் எவரோ அவரே வாள்வித்தைபயிற்றும் உரிமையை பெறல்வேண்டு என்றுசொல்ல, ஏனாதிநாயனாரும் அதற்கு உடன்பட்டார். இருவரும் த கள் தங்கள் சேனைகளோடு அவ்வெளியிலேபோய் கலந்து யுத்தஞ்செய்தா கள் யுத்தத்திலே அதிசூரன் ஏனாதிநாயனாருக்குத் தோற்று எஞ்சிய சே சேனைகளோடும் புறங்காட்டியோடினான், அன்றிரவு முழுதும் அவ தன்னுடைய தௌர்ப்பலியத்தை நினைந்து நித்திரையின்றித் துக்கித்து கொண்டிருந்து ஏனாதிநாயனாரை வெல்லுதற்கேற்ற உபாயத்தை ஆலோ சித்து வஞ்சனையிலே ஜயிக்கும்படி துணிந்து, விடியற்காலத்திலே நமக் உதவியாக நம்முடைய ஊரவர்களை அழைத்துச்சொல்லாமல் நாமிருவரு வேறோரிடத்திலே போர்செய்வோம் வாருமென்று ஏனாதிநாதநாயனாருக் தெரிவிக்கும்படி ஒருவனையனுப்பினான் ஏனாதிநாதநாயனார் அதைக்கே அதற்குடன்பட்டுத் தம்முடைய சுற்றத்தார்கள் ஒருவரும் அறியாதப அவ்வ வாளையும் பரிசையையும் எடுத்துக்கொண்டு தனியேபுறப்பட்டு

சூரன் குறித்த யுத்தகளத்திலே சென்று அவனுடைய வரவை எதிர்ப்பார்த்து நின்றார், முன்னொருபொழுதும் விபூதிதரியாத அதிசூரன் விபூதிதரித்தவர்களுக்கு ஏனாதிநாயனார் எவ்விடத்திலுந் துன்பஞ் செய்யாரென்பதை அறிந்து நெற்றியிலே விபூதியைப்பூசி வாளையும் பரிசையையும் எடுத்துக்கொண்டு. தான்குறித்த யுத்தகளத்திற் சென்று அங்குநின்ற ஏனாதிநாதநாயனாரைக் கண்டு அவர் சமீபத்திலே போம்வரைக்கும் நெற்றியைப் பரிசையினால் மறைத்துக்கொண்டு அவருக்கு முன்னே முடுகி நடந்தான். ஏனாதிநாதநாயனார் அவ்வதிசூரனைக் கொல்லுதற்குச் சமயந் தெரிந்துகொண்டு அடி பெயர்த்தார் அப்பொழுது அதிசூரன் தன்முகத்தை மறைத்துக் கொண்டிருந்த பரிசையைப் புறத்திலே எடுக்க, ஏனாதிநாதநாயனார் அவனுடைய நெற்றியிலே தரிக்கப்பட்ட விபூதியைக் கண்டார், கண்டபொழுதே ஆகெட்டேன் முன் ஒருபொழுதும் இவர் நெற்றியிலே காணாத விபூதியை இன்றைக்குக் கண்டேன், இனி வேறென்ன ஆலோசனை இவர் பரமசிவனுக்கு யடியவராய்விட்டார், ஆதலால் இவருடைய உள்ளக் குறிப்பின் வழியே நிற்பேன் என்று மனசிலே நினைத்து, வாளையும் பரிசையையும் விடக்கருதி, பின்பு நிராயுதரைக் கொன்றதோஷம் இவரை அடையாதிருக்க வேண்டுமென்று எண்ணி அவைகளை விடாமல் எதிர்ப்பவர்போல நேராகநிற்க பாதகனாகிய அதிசூரன் அவரைக் கொன்றான். அப்பொழுது பரமசிவன் அவருக்குத் தோன்றி அவரைத் தம்முடைய திருவடியிலே சேர்த்தருளினார்.

ஏனாதிநாத நாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

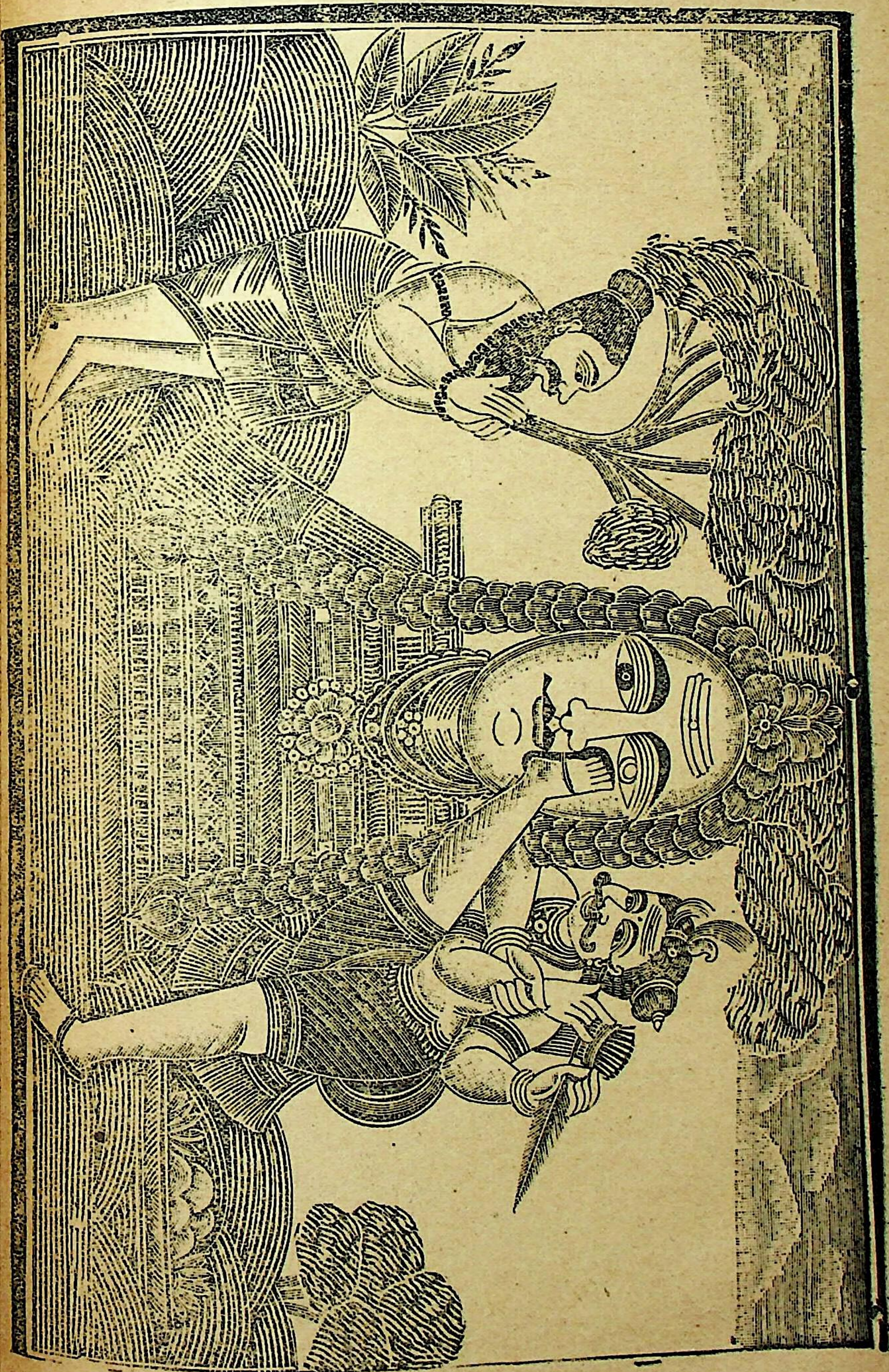
திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினொன்றாவது,

கண்ணப்ப நாயனார் புராணம்

வேடாதிபதியுடுப்பூர்வேந்தனாகன்விளங்கிய
சேய்திண்ணனார்கன்னிவேட்டைக்
காடதில்வாய்மஞ்சனமுங்குஞ்சிதருமலருங்
காய்ச்சினமென்றிடுதசையுங்காளத்தியார்க்குத்
தேடருமன்பினிலாறுதினத்தளவுமளிப்பச்
சீறுசிவகோசரியுந்தெளியவிழிப்புண்ணீ
ரோடவொருகண்ணப்பியொருகண்ணப்ப
வொழிகவெனுமருள்கொடருகுறுகின்றாரே.

போத்தப்பி நாட்டிலே உடுப்பூரிலே, வேடர்களுக்கு அரசனுடை கன் என்பவன் ஒருவன் இருந்தான், அவன் மனைவி பெயர் தத்தை; விருவரும் நெடுங்காலம் புத்திரபாக்கியம் இல்லாமையால் அதிது கொண்டு குறிஞ்சி நிலத்திற்குக் கடவுளாகிய சுப்பிரமணிய சுவாமி டைய சந்நிதானத்திலே சேவற்கோழிகளையும் மயில்களையும்விட்டு அ வழிபட்டு வந்தார்கள். சுப்பிரமண்ணிய சுவாமியுடைய திருவருளி தத்தையானவள் கருப்பவதியாகி ஒரு புத்திரனைப் பெற்றாள், அப்பி யை நாகன் கையிலே எடுத்தபொழுது திண்ணெனவா யிருந்தபடி அதற்குத் திண்ணன் யென்று பெயரிட்டான், அத்திண்ணனார் வள உரிய பருவத்திலே வில்வித்தை கற்கத் தொடங்கி, அதிலே மகாசாம யம் உள்ளவரானார், நாகன் வயோதிகனானபடியால் வேட்டை முய லே இளைத்தவனாகி, தன் அதிகாரத்தைத் தன் புத்திரராகிய திண்ணனா குக் கொடுத்தான். அந்தத் திண்ணனார் வேட்டைக் கோலங்கொண் டர்களோடும் வனத்திலே சென்று வேட்டையாடினார் வேட்டைய பொழுது ஒரு பன்றியானது வேடரால் கட்டப்பட்ட வலை யறும்படி ந்து, மிகுந்த விசையுடனே ஓடியது. அதைக்கண்ட திண்ணனார் அ கொல்ல நினைந்து அதை தொடர்ந்து பிடிக்கத்தக்க விசையுடனே செல்லும் அடிவழியே சென்றார். நாணன் காடன் என்கின்ற இரண் டர்கள்மாத்திரம் அவருக்குப் பின் ஓடினார்கள். அந்தப்பன்றி நெடுந் ஓடிப்போய், இளைப்பினாலே மலைச்சாரலிலே ஒருமரத்தின் நிழலிலே றது, திண்ணனார் அதைக்கண்டு அதனைச் சமீபித்து உடைவாளை அதனை இருதுண்டாகும்படி குத்தினார், நாணனும், காடனும் இறந் ந்த அந்தபன்றியை கண்டு திண்ணனாரை வியந்துவணங்கி, நெடுந் நடந்தபடியால் பசிநம்மை வருத்துகின்றது, இந்தபன்றியை நெருப் காய்ச்சித் தின்று நீர்குடித்து வேட்டைக்கு மெல்லப்போவோம் என் கள் திண்ணனார் அவர்களைநோக்கி இவ்வனத்திலே தண்ணீர் எங்கு

கின்றதென்றுகேட்க, நாணன் அந்தத்தேக்கமரத்துக் கப்பாலேபோனல் மலைப்பக்கத்திலே பொன்முகலியாறு ஓடுகின்றதென்றான் அதைக்கேட்ட திண்ணனர், இந்தப்பன்றியை எடுத்துக்கொண்டுவாருங்கள், நாம் அங்கே தானே போவோமென்றுசொல்லி அதைநோக்கிநடந்து அரைக்காதவழி தூரத்துக் கப்பால் இருக்கின்ற திருக்காளத்தி மலையைக்கண்டு நாணனை நோக்கி, நமக்கு முன்னாகத்தோன்றுகின்ற மலைக்குப்போவோம் என்று சொல்ல, நாணன் இந்தமலையிலே குடுமித்தேவர் இருக்கிறார் நாம்போனாற் கும்பிடலாம் என்றான்.

திண்ணனர், இந்தமலையைக்கண்டு இதைஅணுகஅணுக என்மேல் ஏற்பட்ட பெரியபாரம் குறைகின்றதுபோலும், இனி உண்டாவது யாதோ அறியேனென்றுசொல்லி. அதிதீவிரமாகிய விருப்பத்தோடும் விரைந்து சென்று, பொன்முதலியாற்றை அடைந்து அதன்கரையிலிருக்கின்ற மரநிழலிலே கொண்டுவந்தபன்றியை இடுவித்து காடனைநோக்கி தீக்கடைகோல் செய்து நெருப்பையுண்டாக்கு, நாங்கள் இம்மலையி லேறிசுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு வந்துசேருவோமென்றுசொல்லி, நாணனோடும் அந்தப் பொன்முகலி நதியைக்கடந்து மலைச்சாரலை அடைந்து மலையிலே நாணன் முன்னே ஏற, தாமும் ஏறிச்சென்று சிவலிங்கம் இருத்தலைக்கண்டார், கண்டமாத்திரத்திலே பரமசிவனுடைய அருட்பார்வையைப்பெற்று, இரும்பானது தரிசனவேதியினாலே உருவம்மாறிப் பொன்மயமானாற்போல முன்னுள்ள குணங்கள்மாறிச் சிவனிடத்தில் வைத்த அன்புருவமானார். நெடுங்காலம் பிரிந்திருந்த தன்குழந்தையைக் கண்டமாதாவைப்போலத் தாழாமல் விரைந்தோடி தோள்கள்நெருங்கும்படி அக்கடவுளைத்தழுவி மோந்து முத்தமிட்டார். நெடுநேரம் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு நின்று, சரீரம்முழுதிலும் உரோமாஞ்சிதம்கொள்ள இரண்டுகண்ணில்நின்றும் கண்ணீர்சொரிய வெயிலிடைப்பட்ட மெழுகுபோல மனங்கசிந்துருக இந்தச் சுவாமி அடியேனுக்கு அகப்பட்டது என்ன ஆச்சரியமென்றுசொல்லி ஆனந்தம்கொண்டார். ஐயையோ சிங்கம், யானை, புலி,கரடி முதலியதுட்ட மிருகங்கள் சஞ்சரிக்கின்றகாட்டிலே நீர் யாதொரு துணையுமின்றி வேடர் போலத்தனியே இருப்பது ஏது என்றுசொல்லித் துக்கித்து தம்முடைய கையில் இருந்தவில்லு கீழேவிழுந்ததையும் அறியாதவராகிப் பரவசமடைந்தார். பின் ஒருவாறுதெளிந்து இவருடைய முடியிலே நீரைவார்த்துப் பச்சிலையையும் பூவையும் இட்டவர் யாரோ என்றார், அப்பொழுது சமீபத்திலேநின்ற நாணன் நான் முற்காலத்திலே உம்முடைய பிதாவுடனே வேட்டையாடிக்கொண்டு இம்மலையிலே வந்தபொழுது ஒருபிராமணன் இவர் முடியிலே நீரைவார்த்து இலையையும் பூவையும் சூட்டி உணவை ஊட்டி சிலவார்த்தைகள் பேசினதைக் கண்டிருக்கிறேன், இன்றைக்கும் அவனே இப்படிச்செய்தான்போலும் என்றான். அதைக்கேட்ட திண்ணனர் அந்தச் செய்கைகளே திருக்காளத்தியப்பருக்குப் பிரீதியாகிய செய்கைகளென்று கடைப்பிடித்தார். பின்பு ஐயோ இவருக்கு அமுதுசெய்தற்கு இறைச்சி

கொடுப்பார் ஒருவரும் இல்லை. இவர் இங்கே தனியேயிருக்கின்றார் இறை
ச்சிகொண்டு வரும்பொருட்டு இவரைப் பிரியவோ மனமில்லை. இதற்கு
என்னசெய்வேன் எப்படியும் இறைச்சி கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொ
ல்லிக்கொண்டு சுவாமியைப் பிரிந்து அற்பதூரம்போவார் கன்றைவிட்டுப்
பிரிகின்ற தலையீற்றுப்பசுப்போல அவரிடத்திற்குத் திரும்பிவருவார் கட்டி
அணைத்துக்கொள்வார் மீளப்போவார் அற்பதூரம்போய் அத்தியந்த ஆசை
யோடு சுவாமியைத் திரும்பிப்பார்த்து நிற்பார். சுவாமீ! நீர் உண்பதற்கு
மிருதுவாகிய நல்ல இறைச்சியை நானே குற்றமறத் தெரிந்துகொண்டு வரு
வேன் என்பார், நீர்யாதொரு துணையுமின்றி இங்கு தனியேயிருக்கிறபடி
யால், நான் உம்மைப் பிரியமாட்டேன், உமக்குப் பசிமிகுந்தபடியால்
இங்கே நிற்கவுமாட்டேன், ஐயையோ நான் என்னசெய்வேனென்று சொ
ல்லிக்கோண்டு கண்ணீர் இடைவிடாது பொழியநிற்பார், பின்பு ஒருபிரகா
ரம்போய்வரத் துணிந்து, வில்லையெடுத்துக்கொண்டு கையினாலே கும்பிட்டு
சுவாமி சந்நிதானத்தை அருமையாக நீங்கி மலையினின்றும் இறங்கினார்
பின்னேவர பிறவிஷயங்களிலே உண்டாகும் ஆசை பரமாணுப்பிரமாணமு
மினும் இன்றிஅன்புமயமாகி முகலியாற்றைக்கடந்து கரையேறிஅங்குள்ள
சோலையிலே புகுந்தார். அதுகண்டு காடன் எதிரேபோய்க் கும்பிட்டு நெரு
ப்புங்கடைந்து வைத்திருக்கின்றேன், பன்றியின் அவயவங்க ளெல்லாவற்
றையும் உம்முடைய அடையாளப்படி பார்த்துக்கொள்ளும் திரும்பிப்போ
தற்கு வெகுநேரம் சென்றுபோயிற்று, நீர் இவ்வளவுநேரமும் தாழ்த்தீ
என்னென்றான் நாணன் அதைக்கேட்டு இவர் மலையிலே சுவாமியைக்கண்டு
அவரைத் தழுவிக்கொண்டு மரப்பொந்தைப் பற்றிவிடாத உடும்பைபோல
அவரை நீங்கமாட்டாதவராய் நின்றார், இங்கேயும் அந்தசுவாமி உண்ணுத
ற்கு இறைச்சி கொண்டுபோம்பொருட்டு வந்திருக்கிறார், நமது குலத்தன்
மையை விட்டுவிட்டார், அந்தச்சுவாமி வசமாய்விட்டார் என்றான் உட[illegible]
காடன் திண்ணரே நீரென்னசெய்தீர், என்னபைத்தியங்கொண்டீர் என்[illegible]
சொல்ல, திண்ணனார் அவர்முகத்தைப் பாராமல், பன்றியை நெருப்பிலே
வதக்கி அதினுடைய இனியதசைகளை அம்பினாலே வெவ்வேறாகக் கிழித்து
அம்பிலே கோத்து நெருப்பிலேகாச்சி, பதமாகவெந்தவுடனே சுவைபார்க்
கும்படி அவைகளைத் தம்முடைய வாயிலேயிட்டுப் பல்லினாலேமெல்லமெல்
லப் பலமுறை அதுக்கிப்பார்த்து, மிக இனியனவாகிய இறைச்சிக ளெல்
லாவற்றையும் தேக்கிலையினாலே தைக்கப்பட்ட கல்லையிலே வைத்தினியன
வல்லாத இறைச்சிகள் எல்லாவற்றையும் புறத்திலே உமிழ்ந்தார். அதைக்
கண்ட நாணன் காடன் இருவரும் இவர்மிகப் பைத்தியம்!கொண்டிருக்கின்
றார், மற்றை இறைச்சியை காய்ச்சிப் பல்லினால் அதுக்கிவீணாக உமிழ்கின்
றார், மற்றை இறைச்சியைப்புறத்திலே எறிந்துவிடுகிறார், தாம்மிகப் ப[illegible]
யுடையரா யிருந்தும், அதனை உண்கின்றார் இல்லை எங்களுக்குத் தரு[illegible]
றாரும் இல்லை, இவர் தெய்வப்பைத்தியம் கொண்டிருக்கிறார் இதனைத்[illegible]
கத்தக்கவழி ஒன்றையும் அறியோம், [illegible] நாகனையும் அ[illegible]

த்துக்கொண்டுவந்து இதைத்தீர்க்கவேண்டும், வேட்டைக்காட்டிலே நிற்கின்ற ஏவலாளரையும் கொண்டு நாம்போவோம் என்று நினைத்துக் கொண்டுபோனார்கள்,

திண்ணனார் அவ்விருவரும் போனதை அறியாதவராகி சீக்கிரமாகக் கல்லையிலே மாமிசத்தை வைத்துக்கொண்டு திருமஞ்சனமாடும் பொருட்டு ஆற்றில் நீரை வாயினால் முகந்து, பூக்களைக்கொய்து தலைமயிரிலே செருகி ஒருகையிலே வில்லையும் அம்பையும் மற்றக்கையிலே இறைச்சிவைத்த தேக்கிலைக்கல்லையும் எடுத்துக்கொண்டு, ஐயோ என்னுயிர்த் துணையாகிய சுவாமி மிருந்தபசியினால் இளைத்தாரோ என்று நினைந்து இரங்கிப் பதைப்பதைத்து ஏங்கி, தன்குஞ்சுக்கு இரை அறுத்துதற்கு தாழாதோடுகிற பறவைபோல மனோகதியும் பின்னிட ஓடிப்போய் கடவுளை யடைந்தார். அடைந்து அவருடைய திருமுடிமேல் இருந்த பூக்களைத் தம்முடைய காற்செருப்பினால் மாற்றி, தம்முடைய வாயில் இருக்கின்ற திருமஞ்சனநீரைத் தம்முடைய மனசில் உள்ள அன்பை உமிழ்பவர்போலத் திருமுடியின்மேல் உமிழ்ந்து தம்முடைய தலையிலிருந்த பூக்களைத் திருமுடியின்மேலே வணங்கி சாத்தி தேக்கிலையிலே படைத்த இறைச்சியைத் திருமுன்னே வைத்து கொழுமையாகிய இறைச்சிகளெல்லாவற்றையும் தெரிந்து அம்பினாலே கோத்து நெருப்பிலே பதத்தோடு காய்ச்சிப் பல்லினால் அதுக்கி நாவினாலே சுவை பார்த்துப் படைத்தேன் இவ்விறைச்சி மிக நன்றாயிருக்கிறது, சுவாமீ! இதை அமுதுசெய்தருளும் என்றுசொல்லி உண்பித்தார். பின்பு சூரியன் அஸ்தமனமாயிற்று. திண்ணனார் அவ்விரவிலே துஷ்டமிருகங்கள் சுவாமிக்குத் துன்பம்செய்தல் கூடுமென்று அஞ்சி, அம்பு தொடுக்கப்பட்டவில்லை கையிலே பிடித்துக்கொண்டு மறந்தும் கண்ணிமையால் சுவாமிக்குப் பக்கத்திலே ஜாகரூகமாக நின்றார், நின்ற திண்ணனார் வைகறையிலே சுவாமிக்கு இறைச்சி கொண்டுவரும்பொருட்டு வேட்டையாடுதற்கு மலைச்சாரலுக்குப்போயினர். அதுநிற்க,

அறிவு, அருள், அடக்கம், தவம், சிவபத்தி முதலியவைக ளெல்லாம் திரண்டொரு வடிவம் எடுத்தாற் போன்றவரும், நல்வினை தீவினைகளால் வரும் ஆக்கம் கேடுகளில் சம்புத்தி பண்ணுகிறவரும், யாவரையும் மோகிப்பிக்கவல்ல மகாசௌந்தரியமுள்ள ஸ்திரீகள் வலியவந்து தம்மைத் தழுவினும் பரமாணும் பரிமாணமாயினும் சித்தம் திரியாமல் அவர்களை தாயென மதிக்கும் மகாமுனிவரும், திருக்காளத்தியப்பரைத் தினந்தோறும் சைவாகமப்படி அருச்சிப்பவரும் ஆகிய சிவகோசரியார் என்பவர் பிரமமுகூர்த்தத்திலே எழுந்துபோய் பொன்முகலியாற்றிலே ஸ்நானம்பண்ணி சுவாமியை அருச்சிக்கும் பொருட்டுத் திருமஞ்சனமும் பத்திரபுஷ்பமு மெடுத்து சிவநாமத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு சுவாமி சந்நிதானத்திலே போனார். போம்பொழுது அங்கே வெந்தஇறைச்சியும் எலும்பும் கிடக்கக்கண்டு நடுநடுங்கி குதித்து பக்கத்திலே ஓடினார், ஓடிநின்று தேவாதிதேவனே தேவரீருடைய சந்நிதானத்தை யடைதற்கு அஞ்சாத துஷ்டராகிய வேட்டுவப்புலையர்களே

இந்த அநுசிதத்தை செய்தனர்போலும் அவர்கள் இப்படிச் செய்தபோ
ற்கு தேவரீர் திருவுளம் இசைந்தீரோ என்று சொல்லி பதறி அழுது
ந்து புரண்டார், பின்பு சுவாமிக்கு அருச்சனைசெய்யாமல் தாழ்த்தலாகா
னியாது என்று நினைந்து அங்கே கிடந்த இறைச்சியையும், எலும்பை
கல்லையும் திருவலகினால் மாற்றி சம்புரோக்ஷணம்செய்து பின்போ
முகலியாற்றிலே ஸ்நானம்செய்து திரும்பிவந்து வேதமந்திரத்தினாலே
திசெய்து உருத்திரசமகநமகத்தினால் சுவாமிக்கு அபிஷேகம்பண்ணி பத்
ரபுஷ்பங்களால் அருச்சனைசெய்தார், செய்து திருமுன்நின்று இரண்டு
களையும் சிரசின்மேலே குவித்து இரண்டு கண்களினின்றும் ஆனந்தபா
பம் சொரிய திருமேனியெங்கும் மயிர்பொடிப்ப அக்கினியில் அகப்பட்
மெழுகுபோல மனம் மிக உருகி இளகநாத்தழும்ப கீதநடையுள்ளதா
சாமவேதம்பாடினார், பாடியபின் பலமுறை பிரதக்ஷணம்செய்து சாஷ்டா
கமாக நமஸ்கரித்து அருமையாக நீங்கிப்போய் தபோவனத்தை அடை
தார், அதுநிற்க,

முன்னே வேட்டையாடுதற்கு மலைச்சாரலிலே சென்ற திண்ணனா
பன்றி மான் கலை மரை கடமை என்னு மிருகங்களைக் கொன்று அவைக
ளிறைச்சியை முன்போலப் பக்குவப்படுத்தி தேக்கிலையில் வைத்து கொ
ரேணைப்பிழிந்து அதனோடு கலந்து முன்போல திருமஞ்சனமும் புஷ்பமு
கொண்டு மலையிலே ஏறி சுவாமி சந்நிதானத்தை யடைந்து, முன்போல
பூசைசெய்து, இறைச்சிக்கல்லையைத் திருமுன்னேவைத்து இந்த இறைச்
முன்கொண்டுவந்ததுபோலன்று இவை பன்றி மான் கலை மரை கட
என்கிற மிருகங்களின் இறைச்சி இவைகளை அடியேனும் சுவைபார்த்தி
க்கிறேன் தேனும் கலந்திருக்கின்றது, தித்திக்குமென்றுசொல்லி உண்
து அவருக்குப்பக்கத்திலே பிரியாமல் நின்றார், அப்போது முதனுடன்போ
நாணனும் காடனும் ஆகிய இருவராலும் தன்புத்திராகிய திண்ணனு
டைய செய்கைகளை அறிந்த நாகன் ஊணும் உறக்கமுமின்றித் தேவரா
யையுங் கொண்டுவந்து திண்ணனாரைப் பற்பல திறத்தினாலே வசிக்க
அவர்வச மகாமாயைக்கண்டு சிந்தைநொந்து இனிஎன்னசெய்வோமென்
சொல்லிக்கொண்டு அவரைவிட்டுத் திரும்பிப் போய்விட்டான்.

இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமுமுடையதிண்ணனார் பகற்காலத்தி
மிருகங்களைக் கொன்று சுவாமிக்கு இறைச்சியை ஊட்டியும் இராக்கா
திலே நித்திரைசெய்யாமல் சுவாமிக்கு அருகே நின்றும் இப்படித்தொண்
செய்துவந்தார். சிவகோசரியாரும் தினந்தோறும் வந்து சந்நிதானத்தி
இறைச்சி கிடத்தலைக்கண்டு, இரங்கி சுத்திசெய்து சைவாகம விதிப்படி
ருசசித்துக்கொண்டு இந்த அநுசிதம் நிகழாமல் அருளல் வேண்டுமென்
பிரார்த்தித்துவந்தார் திருக்காளத்தியப்பர் அந்தச் சிவகோசரியாருடை
மனத்துயரத்தை நீக்கும் பொருட்டு ஐந்தாநாள் இராத்திரியில் அவருக்
சொப்பனத்திலே தோன்றி அன்பனே அவனை வேடுவனென்று நீ நினை
தே அவனுடைய செய்கைகளை ... அவனுடைய உ

முழுதும் நம்மேல் வைக்கப்பட்ட அன்புருவமே, அவன் அறிவு முழுதும் நம்மை அறியும் அறிவே அவனுடைய செய்கைகள் எல்லாம் நமக்கு இதமாகிய செய்கைகளே நம் முடியின்மேல் உன்னாலே சாத்தப்பட்ட பூக்களை நீக்கும்படி அவன் வைக்கின்ற செருப்படி நம்முடைய குமாரனாகிய சுப்பிரமண்ணியனுடைய காலினும்பார்க்க நமக்கு மிகுந்த ஆனந்தத்தைத் தருகின்றது, அவன் தன்வாயினால் என்மேல் உமிழுகின்ற ஜலமானது அன்புமயமாகிய அவனுடைய தேகமென்னும் கொள்களத்தினின்றும் ஒழுகுகின்றபடியால் கங்கை முதலாகிய புண்ணிய தீர்த்தங்களைப் பார்க்கினும் நமக்குப் பரிசுத்தமுள்ளதாய் இருக்கின்றது. அவன் தன்னுடைய தலைமயிரிலே செருகிக் கொண்டுவந்து நமக்குச் சாத்துகின்ற புஷ்பங்கள், அவனுடைய மெய்யன்பானது விரிந்து விழுதல்போல விழுதலால், பிரம விஷ்ணு முதலாகிய தேவர்கள் நமக்குச் சாத்தும் புஷ்பங்களும் அவைகளுக்குச் சற்றேனும் சமானமாகாவாம் அவன் நமக்குப்படைக்கிற மாமிசம் பதமாக வெந்திருக்கின்றதோஎன்று அன்பினால் உருகி இளகிய மனசினோடும் மென்று சுவைபார்த்துப் படைக்கப்பட்டபடியால் வேதவிதிப்படி யாகம் செய்கின்றவர்கள் தரும் அவியிலும் பார்க்க நமக்கு அதிக மதுரமாயிருக்கின்றது, அவன் நம்முடைய சந்நிதானத்தில் நின்று சொல்லும் சொற்கள் நிஷ்களங்கமாகிய அன்பினோடும் நம்மை அன்றி மற்றொருவரையும் அறியாது வெளிப்படுதலால் வேதங்களும் மகாமுனிவர்கள் மகிழ்ந்து செய்கின்ற ஸ்தோத்திரங்களும் ஆகிய எல்லாவற்றிலும் பார்க்க நமக்குமிக இனியனவா யிருக்கின்றன. அவனுடைய அன்பிலாகிய செய்கைகளை உனக்குக் காட்டுவோம், நீ நாளைக்கு நமக்குப் பிற்பக்கத்திலே ஒளித்திருந்து பார் என்றுசொல்லி மறைந்தருளினார். சிவகோசாரியார் சொப்பனவத்தையை நீங்கிச் சாக்கிராவத்தையை யடைந்து பரமசிவன் தமக்கு அருளிச்செய்த வார்த்தைகளை நினைந்து நினைந்து அறியாமையே நிறைந்துள்ள இழிவாகிய வேடுவர் குலததிலே பிறந்த அவருக்கு வேதாகமாதி சாஸ்திரங்களிலே மகா பண்டித்தியமுடைய மகாமுனிவர்கள் தேவர்களிடத்திலும் காணப்படாத சமானாதிகரகிதமாகிய இவ்வளவு பேரன்பு வந்தது. ஐயையோ! எவ்வளவு அருமை என்று ஆச்சரியமும், இப்படிப்பட்ட பேரன்பர் செய்த அன்பில் செய்கைகளைப் புழுத்த நாயினும் கடையனாகிய பாவியேன் அநுசிதம் என்று நினைந்தேனே ஐயையோ இது என்னகொடுமை என்று அச்சமும் அடைந்து உஷக்காலத்திலே போய்ப் பொன்முகலியாற்றிலே ஸ்நானம்பண்ணி மலையில் ஏறி முன்போலச் சுவாமியை அருச்சித்து அவருக்குப் பிற்பக்கத்திலே ஒளித்திருந்தார்.

சிவகோசரியார் வருதற்கு முன்னே வேட்டையாடுதற்குச் சென்ற திண்ணனார் வேட்டையாடி இறைச்சியும் திருமஞ்சனமும் புஷ்பமும் முன் போல அமைத்துக்கொண்டு அதிசீக்கிரமாகத் திரும்பினார், திரும்பிவரும் பொழுது பலபல துர்ச்சகுனங்களைக்கண்டு, இந்தச் சகுனங்களெல்லாம் உதிரங் காட்டுகின்றன. ஆ! கெட்டேன் என்கண்மணிபோன்ற சுவாமிக்கு

என்ன அபாயம் சம்பவித்ததோ அறியேனே என்று மனங்கலங்கி அதிசீ
கிரமாக நடந்தார். அடியார்களுடைய பக்திவலையில் அகப்படுகின்ற அரு
கடலாகிய பரமசிவன் திண்ணனாருடைய அன்பு முழுதையும் சிவகோச
யாருக்குக் காட்டும் பொருட்டுத் திருவுளங்கொண்டு தம்முடைய வல
கண்ணினின்று இரத்தம் சொரியப்பண்ணினார். திண்ணனார் தூரத்தி
கண்டு விரைந்தோடி வந்தார். வந்தவுடனே இரத்தம் சொரிதலைக்கண்டா
காணவும் வாயிலுள்ள திருமஞ்சனம் சிந்த கையில் இருந்த இறை
சிதற அம்பும் வில்லும் விழ தலைமயிரிலே செருகப்பட்ட புஷ்பங்கள் அ
ழ்ந்துசோர ஆட்டுகின்ற கயிறு அற்றபொழுது வீழ்கின்ற நாடகப்பா
போலச் சீக்கிரமாகப் பதைபதைத்து நிலத்திலே விழுந்தார். விழுந்த
எழுந்துபோய் இரத்தத்தைப் பலமுறை கையினாலே துடைக்க அது ஊ
தல் தவிராமையைக்கண்டு அதற்கு இன்னது செய்வோம்என்று அறி
வராகி பெருமூச்செறிந்து திரும்பிப்போய் விழுந்தார். நெடும் பொழு
உள்ளுயிர்த்தல் இன்றி இறந்தவர்கள்போலக் கிடந்தார். பின் ஒருவா
தெளிந்து இப்படி செய்தவர்கள் யாவர் என்று சொல்லிக்கொண்டு எழு
தார். எங்கும் பார்த்தார், வில்லையெடுத்து அப்புகளைத் தெரிந்துகொண்
என்னுடைய சுவாமிக்கு இத்தீங்குவந்தது எனக்கு பகைவர்களாகிய வே
வர்களாலோ இந்த வனத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற துஷ்டமிருகங்களாலோ
தென்று தெரியவில்லையே என்றுசொல்லி மலைப் க்கங்களிலே நெடுந்
மட்டுந் தேடிப்போனார். வேடர்களையேனும் விலங்குகளையேனும் காணா
ராகி திரும்பிவந்து குறைவில்லாத துன்பத்தினாலே மனம் விழுங்கப்ப
சுவாமியைக் கட்டிக்கொண்டு இடியேறுண்ட சிங்கேறுபோல வாய்விட்
கண்ணீர் சொரிய அழுதார், என்னுயிரினும் சிறந்தவரும் அடைந்தவர்
அன்பினாலே பிரியமாட்டாதவரும், ஆகிய சுவாமிக்கு எப்படி இந்த து
பம் சம்பவித்ததோ இதைத் தீர்ப்பதற்கு மருந்தொன்றை அறியேனே
ஐயையோ இதற்கென்ன செய்வேன் என்றார், இந்த உதிரம் என்னசெய்
தால் நிற்குமோ இந்தத் தீங்கைச் செய்தவர்களைக் காணேன் வேடர்க
அம்பினாலாகிய புண்ணைதீர்க்கின்ற பச்சிலை மருந்துகளை மலையடிவாரத்தி
பிடுங்கிக்கொண்டு வருவேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு போனார் தன்
த்தைப் பிரிந்துவந்த இடபம்போலச் சுவாமியைப் பிரிந்து வந்ததினால்
வெருட்கொண்டு வனங்களெங்கும் திரிந்து பலவகையாகிய பச்சிலைகளை
பிடுங்கிக்கொண்டு சுவாமிமேல் வைத்த மனசிலும் பார்க்க விரைந்து வ
அம்மருந்துகளைப் பிழிந்து அவர் கண்ணிலே வார்த்தார், அதினால் நி
கண்ணி லிரத்தம் தடைப்படாமையைக் கண்டு ஆவிசோர்ந்து இனி
தற்கு என்ன செய்வேன் என்று ஆலோசித்துக்கொண்டு நின்றார்,
ஊனுக்கு ஊடல் வேண்டும் என்னும் பழமொழி அவருடைய ஆத்தும
த்திலே வந்தது, உடனே இனி என்னுடைய கண்ணை அம்பினாலே தோ
ந்து அம்பினல் சுவாமியுடைய கண்ணினின்று பாயும் இரத்தம் தடை
படும் என்று [illegible]

முன்னே இருந்து அம்பையெடுத்துத் தம்முடைய கண்ணைத்தோண்டிச் சுவாமியுடைய கண்ணிலே அப்பினார், அப்பினமாத்திரத்திலே இரத்தம் தடைப்பட்டதைக் கண்டார். உடனே அடங்குதற்கரிய சந்தோஷமாகிய கடலிலே அமிழ்ந்திக் குதித்துபாய்ந்தார் மலைபோலபருத்த புயங்களிலே கைகளினாலே கொட்டி ஆரவாரித்தார், கூத்தாடினார், நான்செய்தசெய்கை நன்று நன்று என்றுசொல்லி வியந்து, அத்தியந்த ஆனந்தத்தினாலே உன்மத்தர்போலாயினர், இப்படி சந்தோஷசாகரத்திலே உலாவும்பொழுது திருக்காளத்தி யீசுரர் அந்தத் திண்ணனாருடைய பேரன்பை சிவகோசரியாருக்குப் பின்னும் காட்டுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு தம்முடைய மற்ற இடக்கண்ணிலும் இரத்தம்சொரியபண்ணினர், அதுதிண்ணனாருடைய பிரமாணாதீதமாகிய சந்தோஷசாகரத்தை உறிஞ்சியது அக்கினி நிரயத்துள்ளே விழுந்து நெடுங்காலம் துன்பமுற்று அதனைநீங்கிச் சுவர்க்கத்தை அடைந் தின்பமுற்றோனொருவன் பின்னும் அந்நிரயத்திலே வீழ்ந்தாற்போல திண்ணனார் உவகைமாறி கரையில்லாத துன்பக்கடலிலே அழுந்தி ஏங்கி பின்னர் ஒருவாறுதெளிந்து இதற்கு அஞ்சேன், மருந்து கைகண்டுகொண்டேன் இன்னும் ஒரு கண்ணிருக்கின்றதே அதைத்தோண்டி அப்பி இந்நோயைத்தீர்ப்பேன் என்று துணிந்து தம்முடைய கண்ணைத்தோண்டியபொழுது சுவாமியுடைய கண் இவ்விடத்திலிருக்கின்றது என்று தெரியும்பொருட்டு ஒரு செருப்புக்காலை அவர் கண்ணின் அருகிலே ஊன்றிக்கொண்டு பின்னே மனசிலே பூர்த்தியாகிய விருப்பத்தோடும் தம்முடைய கண்ணைத்தோண்டும்படி அம்பைவைத்தார்.

தயாநிதியாகிய கடவுள் அதைச் சகிக்கலாற்றாதவராகி, வேதாகமங்கள் தோன்றிய தம்முடைய அருமைத் திருவாய்மலரைத் திறந்து, "கண்ணப்பநிற்க" என்று அருளிச்செய்து அவர் கண்ணைத் தோண்டும் கையை தம்முடைய திருக்கரத்தினாலே பிடித்துக்கொண்டார் பிரமாதி தேவர்கள் சமஸ்தரும் வேதகோஷத்தோடும் நிலம்புதையக் கற்பகப்பூமாரி பெய்தார்கள் மகாஞானியாராகியசிவகோசரியார் இந்தசமாச்சாரம் முழுதையுங்கண்டு. அத்தியந்த ஆச்சரியமடைந்து சுவாமியைவணங்கினார். அற்றைநாள்முதலாகப் பெரியோர்கள் சுவாமிசொல்லியபடியே அவருக்கு கண்ணப்பர் என்னும் பெயரையே வழங்குகிறார்கள் நெடுங்காலமாக உஷ்ணமாகிய அக்கினி மத்தியில் நின்று ஐம்புலன் வழியே செல்லாதபடி மனசை ஒடுக்கி அருந்தவஞ் செய்கின்றவர்களுக்கும் கிட்டாத பரம்பொருளாகிய கடவுள், ஆறு நாளுக்குள்ளே பெருகிய அன்புமேலீட்டினாலே தம்முடைய திருநயனத்தி லிரத்தத்தைக்கண்டு அஞ்சித் தம்முடைய கண்ணை இடைந்து அத்திருநயனத்தில் அப்புந் திண்ணனாருடைய கையைத்தமது அருமைத் திருக்கரத்தினாலே பிடித்துக்கொண்டு நிஷ்களங்க பத்தியையுடைய கண்ணப்பா! நீ நமக்கு வலப்பக்கத்திலே நில் என்று திருவருள் புரிந்தார். இதைப்பார்க்கினும் பெறவேண்டிய பெரும்பேறு யாது?

கண்ணப்ப நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

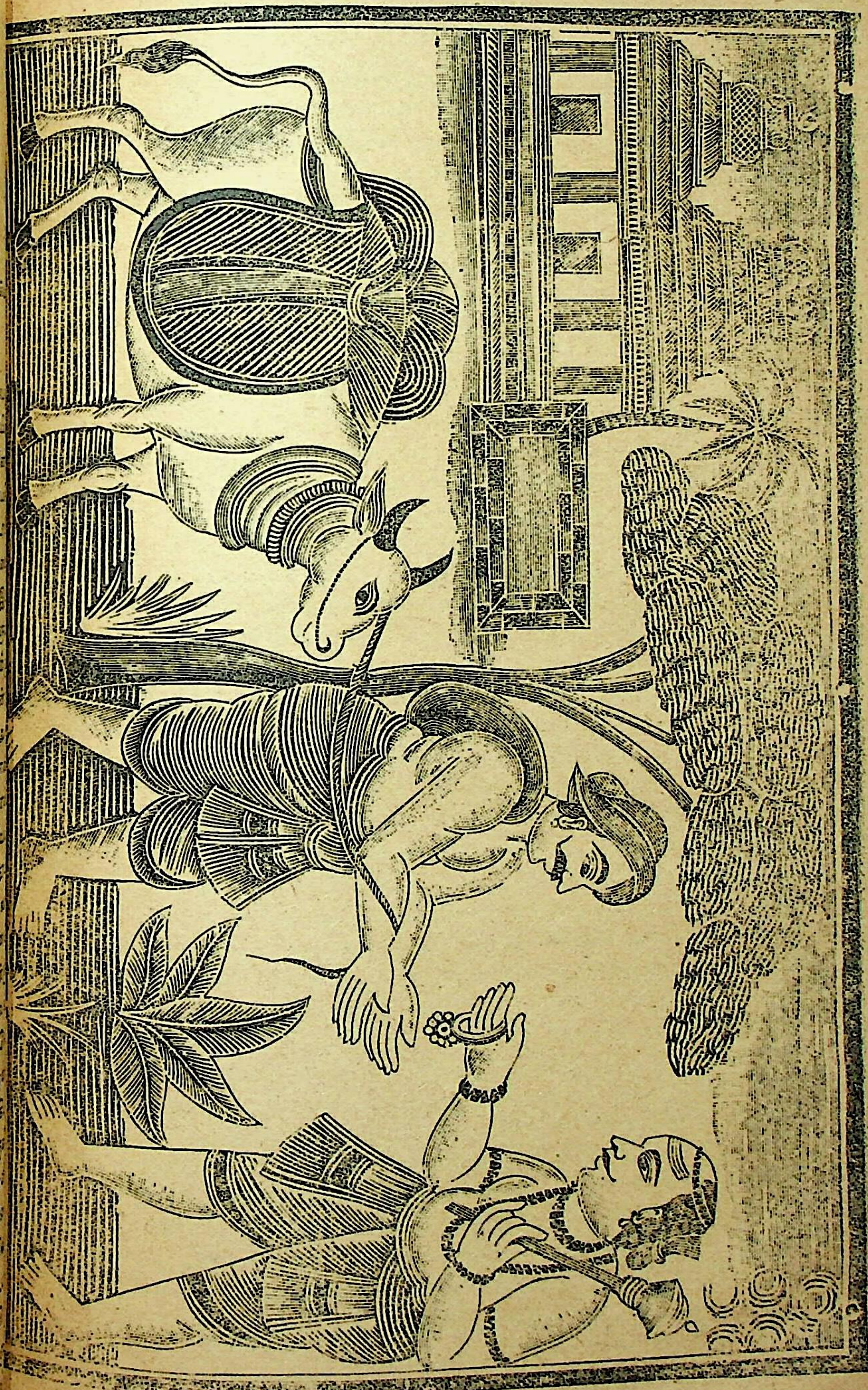
திருச்சிற்றம்பலம்.

பனிரண்டாவது,

குங்கிலியக்கலய நாயனூர் புராணம்

சீலமலிதிருக்கடவூர்கலயனூராந்திகழ்மறையோர் பணிவருமைசிதையாமுன்னே
தாலியைநெற்கொளவென்றுவாங்கிக்கொண்டு சங்கையில்குங்குலியத்தார்சாந்தி
ஞாலதிகழ்திருப்பனந்தாணுதர்நேரே நரபதியுந்தொழக்கச்சானயந்துபோதப்
பாலமுதமுண்டாருமரசுமெய்திப் பரிந்தமுதுசெயவருள்சேர்பான்மையாரே.

சோழமண் டலத்திலே திருக்கடவூரிலே பிராமணர் குலத்திலே
தியிற்சிதந்தகலயர் என்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர் அந்தத்திருப்ப
வீரட்டானமென்னுங் கோயிலில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனுக்குத
தோறும் குங்கிலியத்தூபம் இட்டுவந்தார் இட்டுவரும் காலத்திலே ப
வனுடைய திருவருளினூலே அவருக்கு வறுமை உண்டாயிற்று, உண்
யும் அவர் தாம்செய்யும் திருப்பணியைத் தவறுமல் நடத்திவந்தார் வ
மிகுதியினூதே நிலங்களைவிற்றும் அடிமைகளைவிற்றும் செலவழித்தார்
படி எல்லாம் செலவானமையால், அவருடைய மக்களும் சுற்றத்தார்
வருந்தினூர்கள் ஒருநாள் அவர் மனைவியார் அரிசி முதலியன வாங்
ஒன்றும் இல்லாமையால் இரண்டு நாளாக பட்டினியிருந்து வருந்தி
புதல்வரையும் சுற்றத்தாரையும் பார்த்து இரங்கி தம்முடைய தாலியை
கணவர் கையிலே கொடுத்து இதற்கு நெல் வாங்கிக்கொண்டுவாரும்
ரூர் குங்கிலியக்கலயநாயனூர் அத்தாலியை வாங்கிக்கொண்டு நெல் கொ
ளும்படி போனூர், போம்பொழுது வழியிலே ஒருவர்த்தகன் குங்கி
பொதிகொண்டு தமக்கு எதிரேவரக்கண்டு மனமகிழ்ந்து சுவாமிக்குத்
மிடும்படி குங்கிலியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டேன் இதிலும் பார்க்க மே
கியபேறு உண்டோ என்றுசொல்லி தம்முடைய கையில் இருந்த தா
கொடுத்து அந்தக் குங்கிலியப்பொதியை வாங்கிக்கொண்டு ஆலயத்
விரைந்து சென்று அங்குள்ள பண்டாரத்திலே அக்குங்கிலியத்தை
துவிட்டு சுவாமியைத் துதித்துக்கொண்டு அங்கே இருந்தார். அவர் அ
இருக்க வீட்டிலே அவர் மனைவியாரும் மக்களும் பசியினூலே வாடி
ிராத்திரியிலே இளைப்புற்று நித்திரை செய்யும்பொழுது கருணாகரா
கடவுள் அவ்வீடு முழுதிலும் பொற்குவியலும் நெற்குவியலும் அரிசி
யலும் பிறவளங்களும் நிறைந்து கிடக்கும்படி அருள்செய்து, அம்ம
யாருக்கு சொப்பனத்திலே தோன்றி அனுக்கிரகம் செய்தார், உட
அவர் விழித்தெழுந்து அங்கே இருக்கின்ற செல்வத்தைக்கண்டு பரம
னுடைய திருவருளை வியந்து ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டு தம்மு
நாயகராகிய குங்கிலியக்கலயநாயனூருக்குத் திருவமுதுபாகம் பண்ண
யத்தனஞ் செய்தார். கிருபாநிதியாகிய பரமசிவன் குங்கிலியக்கலய நா
ருக்குத் தோன்றி நீ ... ண்டிருக்கிருய் உன் வீட்டுக்குப்போ

பாலும் அன்னமும் உண்டு துன்பத்தை ஒழி யென்று திருவாய்மலர்ந் தருளினர். குங்கிலியக்கலய நாயனர் அதைக்கேட்டுக் கைகூப்பி வணங்கி அவருடைய அஞ்ஞையை மறுத்து இருத்தற்கு அஞ்சி அதனைச் சிரசின் மேலே வகித்து கோயிலினின்றும் நீங்கிப்போய்த் தம்முடைய வீட்டினுள் ளே புகுந்தார், புகுந்தநாயனர் அவ்வீடெங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற நிதிக்கு வைகளைக் கண்டு மனைவியாரை நோக்கி, இந்தச் சம்பத்துக்கள் எல்லாம் எப்படி வந்தன என்று கேட்க, அவர்சுவாமியினுடைய அருளினல் வந்தன என்ருர் அதுகேட்ட நாயனர் ஒன்றுக்கும் பற்ருத சிறியேனையும் ஆட்கொ ள்ளும் பொருட்டு எங்கள் கடவுளுடைய கருணை இருந்தபடி இப்படியோ என்று கடவுளை வணங்கினர். மனைவியார் விரைவிலே கணவரையும் சிவ னடியார்களையும் விதிப்படி தூபதீபங்களால் ஆராதனைசெய்து அமுதுசெய் வித்தார். குங்கலியக் கலயநாயனர் பரமசிவனுடைய திருவருளினலே மகை சுவரியமுடையவராகி சிவனடியார்களைத் தயிர், நெய், பாலொடு, அமுது செய்வித்து வந்தார், அவர் இப்படி நடக்குங்காலத்திலே திருப்பனந்தா ளென்னும் திருப்பதியில் வீற்றிருக்கின்ற சிவலிங்கம் சாய்ந்திருக்கின்றமை யால் அதனை நிமிரப்பண்ணிக் கும்பிடுதற்கு விரும்பி இராஜாவானவர் தம் முடைய யானைகளெல்லாவற்றையும் பூட்டி இழுப்பித்தார், இழுப்பித்தும் அது நிமிராமையால் அகோராத்திரம் தீராதகவலை யுற்றிருந்தார். குங்கிலி யக் கலயநாயனர் அந்த சமாசாரத்தைக் கேள்வியுற்று சுவாமி தரிசனஞ் செய்யும் பொருட்டு திருப்பனந்தாளை அடைந்தார். அங்கே சிவலிங்கத் தை நிமிரப் பண்ணவேண்டுமென்கிற ஆசையால் இராஜா வருந்த முறுதலை யும் சேனைகள் யானைகளோடு சிவலிங்கத்தை இழுத்துத் தங்கள் கருத்து முற்ருமையால் பூமியின்மேலே வலிகுறைந்து விழுந்து இளைத்தலையும் கண்டு மனசிலே துன்பங்கொண்டு அடியேனும் இளைப்பைத் தருகின்ற இந்தத் திருப்பணியைச் செய்யவேண்டும் என்று விரும்பி சிவலிங்கத்திலே கட்டப்பட்ட கயிற்றைத் தம்முடைய கழுத்திலே கட்டிக்கொண்டு இழுத் தார், உடனே சிவலிங்கம் நிமிர்ந்தது அப்படி நிமிர்ந்தது அவர் புறத்திலே கட்டி இழுத்த அக்கயிற்றினலோ அன்று அகத்திலே கட்டியிழுத்த அன் புக் கயிற்றினலே யாம். அதுகண்டு இராசாவும் சேனைகளும் மிகுந்தகளிப் பை யடைந்தார்கள். இராஜா குங்கிலியக்கலயரை நமஸ்கரித்து வியந்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணி சுவாமிக்கு வேண்டிய திருப்பணிகள் பலவற்றை நிறைவேற்றிக்கொண்டு தமது நகரத்துக்குப் போய்விட்டார். குங்கிலியக் கலயர் சிலநாள் சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு அங்கேயிருந்து பின் தமது வாசஸ்தானமாகிய திருக்கடவூருக்குப் போய் தாம் செய்யுந் திருப் பணியைச் செய்துகொண்டிருந்தார். இருக்கும் நாளிலே அந்த ஸ்தலத் திற்கு எழுந்தருளி வந்த சைவசமயாசாரியர்களாகிய திருஞான சம்பந்த ரையும் திருநாவுக்கரசையும் எதிர்கொண்டு தம்முடைய வீட்டுக் கழைத் துக்கொண்டுபோய், அமுது செய்வித்து அவர்களுடைய திருவருளையும், பரமசிவனது திருவருளையும் பெற்ருர். சிலகாலம் அன்புமேலும் பெருக பலதிருப்பணிகளை செய்துகொண்டிருந்து சிவபதப் பிராப்தியானர்.

குங்கிலியக்கலய நாயனர் புராணம் முற்றிற்று.

உ

பதின்மூன்றுவது,

மானக்கஞ்சாற நாயனார் புராணம்

கஞ்சநகர்மானக்கஞ்சாறனார்சீர்க்காதன் மகள்வதுவைமணங்காணநாதன்
வஞ்சமலிமாவிரதத்தலைவனாகிவந்து புகுந்தவளளகமகிழ்ந்துநோக்கிப்
பஞ்சவடிக்காமென்னவரிந்துநீட்டும் பத்தரெதிர்மறைந்திறைவன்பணிந்தவர்க்
கெஞ்சலில்வண்குழல்பெற்றபேதை மாதையேயர்பிராற்குதவியருளெய்தினர்.

கஞ்சாறூரிலே வேளாளர் குலத்திலே அரசர்களிடத்திற் பர
யாகச் சேனாதிபதி உத்தியோகத்தில் இருக்கின்ற குடியிலே சிவபத்
யார் பத்திகளிற் சிறந்த மானக்கஞ்சாறர் என்பவர் ஒருவர் இரு
அவர் சிலகாலம் பிள்ளைப்பேறு இன்மையால் அதிதுக்கங்கொண்டு
ளைப் பேற்றின்பொருட்டுப் பரமசிவனை உபாசனைபண்ணி அவருடை
வருளினால் ஒருபெண் குழந்தையைப் பெற்றார். அந்தப் பெண் வ
மணப்பருவம் அடைய கலிக்காமநாயனார் சிலமுதியோர்களை மான
சாற நாயனாரிடத்தில் அனுப்பி அந்தப் பெண்ணைத் தமக்கு விவா
ய்து தரும்படி பேசுவித்து அவர் அதற்கு உடன்பட்டமையை அ
சோதிடர்களாலே நியமிக்கப்பட்ட சுபதினத்திலே மணக்கோலங்கொ
சுற்றத்தார்களோடும் கஞ்சாறூருக்குச் செல்லும்படி புறப்பட்டார்.
கஞ்சாறூருக்கு வருதற்கு முன்னே, கருணாநிதியாகிய பரமசிவ
மகாவிரதி வடிவங்கொண்டு மானக்கஞ்சாறநாயனார் வீட்டுக்குச் செ
அந்நாயனார் அவரைக்கண்டு எதிர்கொண்டு, உபசார வார்த்தைகள்
லி வணங்கினார். மகாவிரதியார் அந்நாயனாரை நோக்கி, இங்கே
மங்கல கீர்த்தியம் நடக்கப்போகின்றது என்று வினவ நாயனார் அடி
டைய புத்திரியின் விவாகம் நடக்கப்போகின்றது என்றார், மகாவி
உமக்குச் சோபனம் உண்டாகுக, என்று ஆசீர்வதித்தார். நாயனா
ளேபோய் மணக்கோலங் கொண்டிருந்த தமது புத்திரியை அ
வந்து மகாவிரதியாரை வணங்கும்படி செய்தார். மகாவிரதியார் த
வணங்கி எழுந்த பெண்ணினுடைய கூந்தலைப் பார்த்து, மானக்கஞ்
நாயனாரை நோக்கி, இந்தப் பெண்ணினுடைய தலைமயிர் நமக்கு பஞ்
வுக்கு உதவும் என்றார், உடனே நாயனார் தம்முடைய உடைவாளை
இவர் இதுகேட்டதற்குச் சிறியேன் என்ன புண்ணியம் செய்தேனோ
ன்று, அந்தப் பெண்ணினுடைய கூந்தலை அடியிலேஅறிந்து அம்மகா
யார் கையிலே நீட்ட கடவுள் தாம் கொண்டுவந்த மகாவிரதி வடி
ஒழித்து, ஆகாயத்திலே உமாதேவியோடு இடபாரூடராய்த் தோன்
அதுகண்டு மானக்கஞ்சாற நாயனார் பரவசமாகி அடியற்றமரம்போல
ந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து அஞ்சலியஸ்தராகி நின்றார். சுவாமி அம்
கஞ்சாற நாயனாருக்குத் தம்முடைய சந்நிதானத்திலே தம்முடைய
கருணைத் திறத்தைபுகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பெரும்பேற்றைக்கொ
அந்தர்த்தானமாயினார். கலிக்காமநாயனார் கஞ்சாறூரிலேவந்துசேர்ந்
கே நிகழ்ந்த சமாசாரத்தைக் கேள்வியுற்று மனமகிழ்ந்து திருவ
த்து முண்டிதஸ்திரீயை விவாகம் பண்ணுதல் சாஸ்திர விரோத ம
என்று மனந்தளர்ந்தார் அதற்குச் சுவாமி கலிக்காமா! நீமனந்தளர
டாம் இந்தப்பெண்ணுக் கூந்தலைமீளக் கொடுத்தருள்கின்றோம் என்
ளிச் செய்ததைகேட்டு மனந்தளர்ச்சி நீங்கி, முன்போலக் கூந்தலைப்
அப்பெண்ணை விவாகம் செய்துகொண்டு தன் ஊருக்குப் போய்வி

மானக்கஞ்சாற நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினான்காவது,

அரிவாட்டாய நாயனார் புராணம்

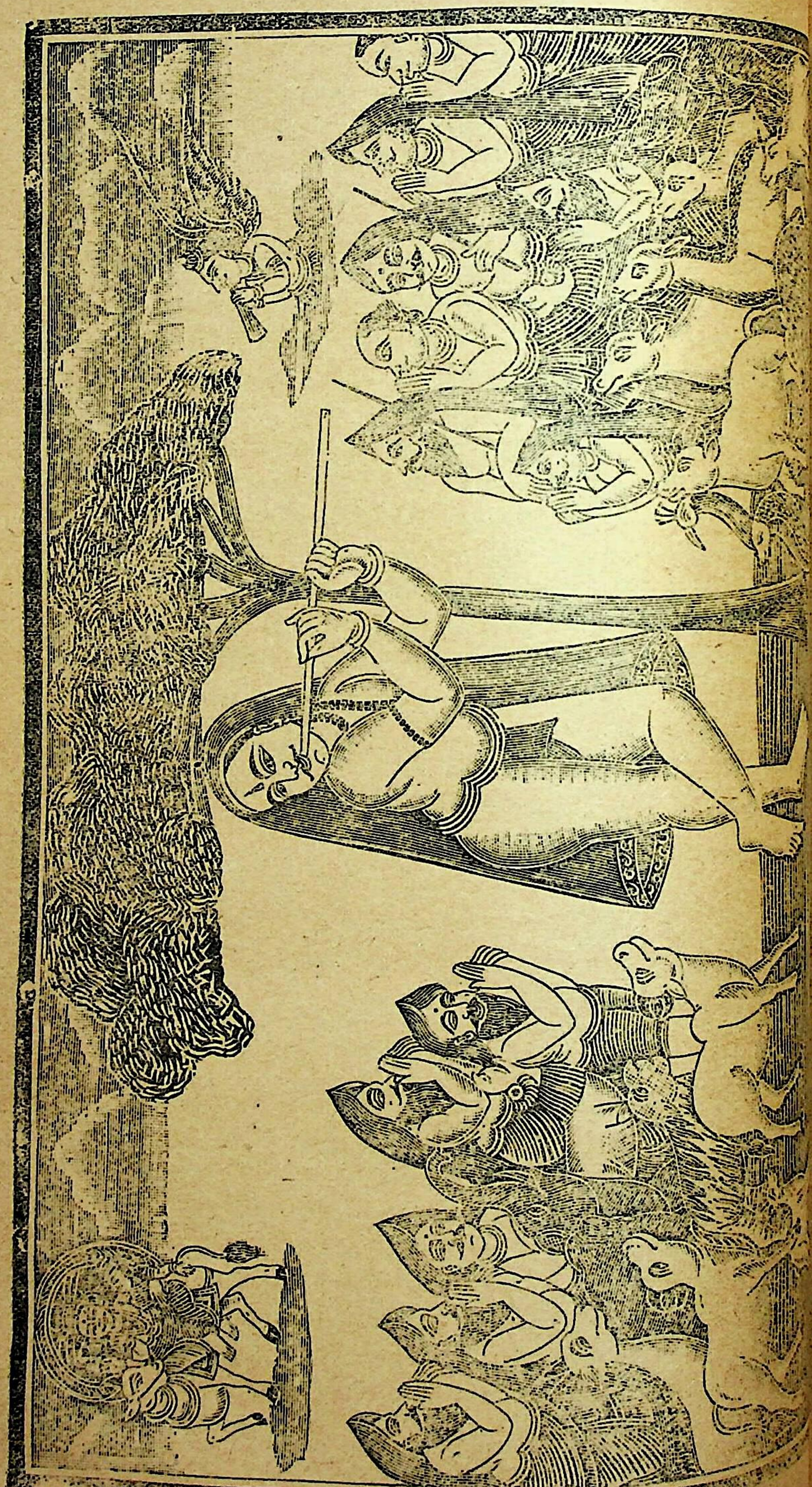
தாவில்கணமங்கலத்துள்வேளாண்டொன்மைத்
தாயனார்நாயனார்தமக்கேசெந்நெற்
றூவரிசியெனவிளைவதவையேயாக்துறந்
துணைவுவடுவரிசிதுளங்குகீரை
யாவினிளைந்துடன்கொணர்வோர்கமரிற்
சிந்தவழிந்தரிவாள்கொண்டூட்டியரியாமுன்னே
மாவடுவினொலியுமான்கரமுந்தோன்றி
வாள்விலக்கியமரர்தொழவத்தவன்றே.

சோழமண்டலத்திலே கண்மங்கலம் என்கிற ஊரிலே வேளாளர் குலத்திலே சிவபத்தியிற் சிறந்தவரும் இல்லறத்தை ஒழுங்காக நடத்துகின்றவரும் மிகுந்த செல்வமுள்ளவருமாகிய தாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார், அவர் பரமசிவனுக்குச் செந்நெல் அரிசியும், செங்கீரையும், மாவடுவும் தினந்தோறுங் கொண்டுபோய், அமுது செய்வித்து வருவார். இப்படி நிகழும் காலத்தில் கடவுளுடைய திருவருளினால் அவருக்கு வறுமையுண்டாயிற்று உண்டாகியும், அவர் கூலிக்குநெல் அறுப்பவராகி, தாம் கூலியாகப்பெற்ற செந்நெலெல்லாம் சுவாமிக்கு அமுது செய்வித்து கார் நெல்லைக் கொண்டு தாம் சீவனம் செய்துவந்தார், செய்யும் நாளிலே, பரமசிவன் அவ்வூரிலிருக்கின்ற வயல்களிலுள்ள நெல்லெல்லாம் செந்நெல்லாகும்படி அருள்செய்ய தாயனார் மனமகிழ்ந்து தினந்தோறும் வயல்களுக்குப் போய் நெல்லறுத்து கூலிவாங்கி இப்படிக்கிடைத்தது அடியேன் செய்த புண்ணியத்தால் என்று சுவாமிக்கு மிக அமுது செய்விப்பாரானார். இப்படி நடக்கின்றபடியால் நாடோறும் உணவில்லாமைபற்றி மனைவியார் வீட்டின் பின்புறத்திலுள்ள தோட்டத்திற்குப்போய் இலைக்கறிகொய்து சமைத்து வைக்க, தாயனார் அதை யுண்டு முன்போலத் தாம் செய்யும் திருப்பணியைச் செய்தார். செய்யும் நாளிலே தோட்டத்திலுள்ள இலைக்கறி யெல்லாம் அற்றுப்போக, மனைவியார் தண்ணீர் வார்க்க அதனைப் பானம் பண்ணி, திருப்பணியைச் செய்துவந்தார் இப்படிச் செய்துவரும் நாளிலே ஒருநாள் முன்போலச் சுவாமிக்கு அமுது செய்யும் பொருட்டுச் செந்நெல்லரிசியும் செங்கீரையும் மாவடுவும் கூடையில் வைத்துச் சுமந்து கொண்டுபோக மனைவியார் பஞ்சகவ்வியங் கொண்டு அவருக்குப் பின்னாக நடந்தார். முன் செல்லுகின்ற தாயனார் பசியினால் கால் தள்ளாடித் தவறிவிழ மனைவியார் பஞ்சகவ்வியக் கலயத்தை மூடியிருந்த கையினால் அவரை அணைத்தார். அணைத்தும் எல்லாம் கமரிலே சிந்திப்போகக் கண்டு தாயனார் இனிகோயி

லுக்குப் போவதினாற் பயன் யாது என்று துக்கித்து இங்கே சிந்திய செ
நெலரிசியையும் செங்கீரையையும் மாவடுவையும் கடவுள் அமுது செய்
ருளும் பேற்றைப் பெற்றேனில்லையே என்று அறிவாளினாலே தம்முடை
ஊட்டியை அரியத் தொடங்கினார், அப்பொழுது அவ்வடியார் தம்முடை
கழுத்தை அரிகின்ற கையைத் தடுக்கும் பொருட்டுச் சித்தசித்து பிரபஞ்
மெங்கும் வியாபித்திருக்கின்ற பரமசிவன் உயர நீட்டிய திருக்கரமு
மாவடுவைக்கடித்தலால் உண்டாகுகின்ற விடேல் விடேல் என்னும் ஓசை
யும், கமரினின்றும் ஒழுக்க எழுந்தன, தாயனார் பரமசிவனுடைய திரு
கரம் வெளியில்வந்து அரிவாள் பிடித்த தம்முடைய கையைப் பிடித்தபொ
ழுது பயங்கொண்டு, முந்திய துன்பம் நீங்கி மனம் மிகமகிழ்ந்து அவர்
தமக்குச் செய்த திருவருளை வியந்து அஞ்சலிசெய்து ஸ்தோத்திரம்பண
ணிக்கொண்டு நின்றார், சுவாமி! இடபாரூடராய்த் தோன்றி நீ நம்மிடத்தி
வைத்த அன்பினாலே செய்தசெய்கை நன்றாயிருக்கின்றது நீ உன் மனைவி
யோடு வந்து நமது சிவலோகத்தில் வாழ்ந்திரு என்று சொல்லி அவர்க
உடன் செல்லபோயருளினார். அந்தத் தாயர் என்பவர் இங்கே சிந்தியவை
களைப் பரமசிவன் அமுது செய்யப் பெற்றேனில்லை என்று துக்கித்து அரி
வாளினாலே தம்முடையகழுத்தை அரிதலுற்றபடியால் அவருடைய பெயர்
அரிவாட்ட நாயனார் என்றாயிற்று,

அரிவாட்டாய நாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்,

பதினைந்தாவது,

ஆனாயநாயனார்புராணம்

மங்கலமா மழைநாட்டுமங்கலமாநகருண்மருவு
புகழானாயர்வளராமேய்ப்பார்
கொங்கலர்பூந்திருக்கொன்றைமருங்குசார்ந்து
குழலிசையினைந்தெழுத்துங்குழையவைத்து
தங்குசராசரங்களெல்லாமுருகாநிற்பத்தம்பிரா
னணைந்துசெவிதாழ்ந்துவாழ்ந்து
பொங்கியவான்கருணைபுரிந்தென்றுமூதப்போ
துகவென்றருளவுடன்போயினாரே.

மழநாட்டிலே மங ்கல நகரிலே ஆயர் குலத்திலே சிவபத்தியிற் சிறந்த ஆனாயர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தம்முடைய ஏவலாளராகிய மற்றை இடையர்களோடும் பசு நிரைகளைக் காட்டுக்குக் கொண்டுபோய் மேய்த்துக்கொண்டும் காந்தருவ வேதத்திலே சொல்லியபடி செய்யப்பட்ட வேய்ங்குழலினாலே ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைச் சத்தசுரம் பொருந்த வாசித்து ஆன்மாக்களுக்குத் தம்முடைய இசையமுதத்தைச் செவித்துவாரத்தினாலே புகட்டிக்கொண்டும் வருவார். கார்காலத்திலே ஒருநாள் இடையர்கள் பசுநிரைகளைச் சூழ்ந்து கொண்டுசெல்ல, அவ்வானாயனார் கையிலே கோலும் வேய்ங்குழலுங்கொண்டு நிரைகாக்கும்படி காட்டுக்குச் சென்றபொழுது அவ்விடத்திலே மாலையைப்போல நீண்ட பூங்கொத்துகளைத் தாங்கிக்கொண்டு புறத்திலே தாழ்கின்ற சடையினையுடைய பரமசிவனைப்போல நிற்கின்ற ஒருகொன்றை மரத்துக்குச் சமீபத்திலேபோய் அதைப் பார்த்துக்கொண்டு நின்று, அன்பினாலே உருகி இளகிய மனசை யுடையவராகி, வேய்ங்குழலினாலே இசை நூலிலே விதித்தபடி ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை வாசித்தார் அவர் பஞ்சாக்ஷரத்தை அமைத்து வாசிக்கின்றது அதிமதுரமாகிய இசை வெள்ளமானது எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களின் செவியிலும் தேவதருவின் பூந்தேனைத் தேவாமிர்தத்தோடு கலந்து வார்த்தல் போலப் புகுந்தது, புற்களைமேய்ந்த பசுக்கூட்டங்கள் அசை விடாமல் அவரை அடைந்து உருக்கத்தினாலே மெய்மறந்து நின்றன. பால் குடித்துக்கொண்டு நின்ற கன்றுகள் எல்லாம் குடித்தலை மறந்துவிட்டு இசை கேட்டுக்கொண்டுநின்றன. எருதுகளும் மான் முதலாகிய காட்டு மிருகங்களும் மயிர் சிலிர்த்துக்கொண்டு அவர் சமீபத்தில் வந்தன ஆடுகின்ற மயிற்கூட்டங்கள் ஆடுதலொழிந்து அவர் பக்கத்தை அடைந்தன மற்றப் பலவகை பட்சிகளும் தங்கள் செவித்துவாரத்தினாலே புகுந்து கீதம் நிறைந்த அகத்

தோடும் அவரருகிலேவந்து உருகிகின்றன, மாடு மேய்த்துக்கொண்டு நின்ற
இடையர்களெல்லாரும் தங்கள் தொழிலை மறந்து கானத்தைக் கேட்டு
கொண்டு நின்றார்கள், விஞ்சையர்களும் சாரணர்களும் கின்னரர்களும்
தேவர்களும் மெய்ம்மறந்து விமானங்களி லேறிக்கொண்டு வந்தார்கள்
வருத்துகின்ற உயிர்களும் வருத்தப்படுகின்ற உயிர்களும் அவ்விசை
கேட்ப அதன் வசமானபடியால் பாம்புகள் மயங்கி பயமின்றி மயில்களின்
மேலே விழும், சிங்கமும் யானையும் ஒருங்கே கூடிவரும், மான்கள் பு
களின் பக்கத்திலே செல்லும், மரக்கொம்புகள் தாமும் சலியாதிருந்
இப்படியே சாம் அசரம் என்னும் ஆன்மவர்க்கங்களெல்லாம் ஆனாய
னாருடைய வேய்ங்குழல் வாசனையைக் கேட்டு இசைமயமாயின அவ்விசை
யைப் பொய்யன புக்கப்படாத பரமசிவன் கேட்டு பார்வதி தேவியோடு
இடபாரூடராய் ஆகாயமார்க்கத்தில் எழுந்தருளி வந்துநின்று, அவ்வானாய
நாயனாரைக் கடாட்சித்து மெய்யன்பனே நம்முடைய அடியார்கள் உன்னு
டைய வேய்ங்குழலிசையைக் கேட்கும்பொருட்டு நீ இப்பொழுது இவ்வி
டத்தில் நின்றபடி நம்மிடத்துக்கு வருவாய் என்று திருவாய் மலர்ந்தரு
அவ்வானாயநாயனார் வேய்ங்குழல் வாசித்துக்கொண்டு பக்கத்திலே சென்று
கைலாசத்தை அடைந்தார்.

ஆனாய நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

இலைமலிந்த சருக்கம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

மூன்றாவது,

மும்மையாலுலகாண்ட சருக்கம்

பதினான்காவது,

மூர்த்தி நாயனார் புராணம்

வழங்குபுகழ்மதுரைநகர்மூர்த்தியாராம் வணிகர்திருவாலவாய்மன்னர்சாத்த
தழங்குதிரமுழங்கைதரத்தேய்த்தவூறுந் தவிர்ந்தமணர்வஞ்சனையுந்தவிரமன்ன
னிழந்தவுயிரினனுகனாலநல்க வெழில்வேணிமுடியாகவிலங்குவேட
முழங்குபுகழணியாகவிரைநீறாக மும்மையுலகாண்டருளின்முன்னினாரே.

பாண்டிநாட்டிலே மதுராபுரியிலே வைசியர் குலத்திலே சிவபத்தியே ஒரு வடிவெடுத்தாற்போலும் மூர்த்தியார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தாரவர் அந்தஸ்தலத்திலே வீற்றிருக்கின்ற சொக்கநாத சுவாமிக்குத் தரிக்கும்பொருட்டுத் தினங்தோறும் சந்தனக்காப்புக்கொடுத்து வருங்காலத்திலே, கருநாடதேசத்தரசன் சதுரங்கசேனைகளோடும் அம்மதுரைக்குவந்து பாண்டியனோடு யுத்தம்செய்து அவனைஜபித்து அந்நகருக்கு அரசனாயினான், அவன் புறச்சமயிகளாகிய சமணர்களுடைய போதனாசத்தியினாலே ஆருகமதத்திற் பிரவேசித்து சிவனடியார்களுக் கிடுக்கண் செய்வானாயினான்; ஆயினும் மூர்த்திநாயனார் தாம்செய்யுந் திருப்பணியைத் தவறாதசெய்துவந்தார், அதுகண்டரசன் அவரை ஆருகமதத்திலே பிரவேசிப்பதற்கு உத்தேசித்து அவருக்குப் பல கொடுஞ்செய்கைகளைச் செய்தான், செய்தும் அவர் தம்முடைய திருப்பணியினின்றும் சிறிதும் வழுவாதவராயினா ரதுபற்றி அவ்வரசன் அவர் சந்தனக்கட்டை வாங்கு மிடங்களிலெல்லாம் அவருக்குக் கொடுக்கவொட்டாமற் றடுத்தான், அதனாலவர் மனம்நொந்து இப்பாண்டிநாடு துர்ச்சமயமாகிய ஆருக சமயத்திலே பிரவேசித்துச் சிவபுண்ணியத்துக்கு இடையூறுசெய்கின்ற அதிபாதகனாகிய இவ்வரசனிறக்க சற்சமயமாகிய சைவசமயத்தைப் பரிபாலனம் செய்கின்ற அரசரைச்சாருங்காலம் எக்காலமென்று நினைந்து துக்கித்து, பகற்காலமுழுதும் சந்தனக்கட்டை தேடித்திரிந்து எங்கும் பெறாமையால் ஆலயத்துக்குவந்து சுவாமிக்குத் தரிப்பதற்குத் தேய்த்துக் கொடுக்கும்பொருட்டுச் சந்தனக்கட்டைக்கு இன்றைக்கு முட்டுவந்தாலும் அக்கட்டையைப்போலத் தேய்க்கத்தக்கதைக்கு ஒருமுட்டும் இல்லையென்று ஒருசந்தனக்கல்லிலே தம்முடைய முழங்கையை வைத்து தோலும், நரம்பும், எலும்பு தேய்ந்து குறையும்படி தேய்த்தார். தேய்க்கவும் உதிரம் ஒழுகி நாற்புறத்திலும் பெருகி எலும்பினுள்ளே இருக்கும் துவாரந்திறந்து மூளை வெளியிலே வந்தது. அப்பொழுது அன்பனே நீபத்தியினது உறுதிப்பாட்டினால் இப்படிப்பட்ட செய்கையைச் செய்யற்க. உனக்கு இடுக்கண்செய்த கொடுங்கோலரசன்பெற்ற இந்நாடுமுழுதையும் நீயேகைக்கொண்டிதற்குமுன் இவ்விடத்திலே அவனாலுண்டாகிய கொடுமைகள் யாவற்றையும் நீக்கி, பரிபாலனஞ் செய்துன்னு

டைய பணியை நடப்பித்து, பின்பு நம்முடைய சிவலோகத்தை அடை என்று ஒரு அசரீரிவாக்கெழுந்தது, மூர்த்திநாயனா ரதைக்கேட்டஞ்சி யைத் தேய்த்தலை ஒழிந்து எழுந்தாருடனே அவர் கையானது தேய்ந்த லாகிய ஊறுநீங்கி முன்போலாயிற்று. அவ்விரவிலே அந்தக் கருநாட னிறந்து சிவனடியார்களுக்கு வருத்தம்செய்த பாவத்தினாலே கொடி கிய நரகத்திலே விழுந்தான், மற்றநாள் பிராதக்காலத்திலே மந்திரிமா கூடி தகனசம்ஸ்காரம்செய்து, பின்னர் தங்களரசனுக்குப் புத்திரரில்லா யால் வேறொருவரை அரசராக நியமித்தற்கு உபாயத்தை ஆலோசி யானையைக் கண்கட்டி விடுவோம் அந்தயானை எவரை யெடுத்துக்கொ வருமோ அவரே இந்நாட்டுக் கரசராவாரென்று சம்பிரதாரணை செய் கொண்டு யானையை விதிப்படி அருச்சித்து நீ இந்நாட்டையாளுதற் கே வரை எடுத்துக்கொண்டுவா என்றுசொல்லி, அதை வஸ்திரங்கொண் ணைக்கட்டிவிட்டார்கள். அந்தயானை அந்தப்பட்டணத்து வீதிகளிலே ந்துசென்று சொக்கநாத சுவாமியுடைய ஆலயத்தின் கோபுரத்துக்கு னேபோயிற்று. மூர்த்திநாயனார் இரவிலே தமக்குச் செவிப்புலப் அசரீரிவாக்கினால் மனத்துயரம் நீங்கி, எங்கள் கடவுளாகிய பரமசிவ குத் திருவுளமாகில் அடியேனிந்தநாட்டை ஆளுதற் குடன்படுவேனென் நினைத்துக்கொண்டு கோயிற்புறத்திலே நின்றார். யானையானது அவர் னேசென்று தாழ்ந்தவரை எடுத்து முதுகின்மேல் வைத்துக்கொண் அதுகண்ட மந்திரிமார்கள் அவரை நமஸ்கரித்து யானையின் முதுகி றும் இறங்கி மலர்மாலைகள் தொங்காநின்ற முடிசூடும் ஒரு சாலையினி லேகொண்டுபோய், ஒரு சிங்காசனத்தின்மே லிருத்தி முடிசூட்டுக்கு டும் மங்கலகிர்த்தியங்களைச் செய்யவாரம்பித்தார்கள், மூர்த்திநாயனார் களை நோக்கி ஆருகமதம் நீங்கிச்சைவமயம் விருத்தியாயின் நானி டையாளுதற் குடன்படுவேனென்றார். அதைக்கேட்ட மந்திரிமார் சாஸ்திரபரிசயமுள்ள பிறருமவரை வணங்கிநின்று, சுவாமி! தேவரீரு ஆஞ்ஞையின்படியேயன்றி அதற்குமாறாக யாவர் செய்வார்களென் ன்னார்கள். பின்புமூர்த்திநாயனார் நானரசாள்வேனாகில், எனக்கு விபூதி அபிஷேகதிரவியமும், உருத்திராக்ஷமே ஆபரணமும், சடாமுடியே முமாகுமென்றார். அவர்கள், தேவரீரருளிச்செய்தபடியே ஆகுக சொல்லி, மகுடாபிஷேகத்துக்கு வேண்டும் செய்கைகளைச்செய்து வேற்றினார்கள், மூர்த்திநாயனார் சடைமுடிதரித்து ஆலயத்திற் சென் சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு யானையின்மேலேறி அரண்மனை போய் ந்தார். அங்கே அத்தாணிமண்டபத்திலே இரத்நசிங்காசனத்தின்மே தவளச்சத்திர நிழலிலே வீற்றிருந்துகொண்டு பொய்ச்சமயமாகிய தம் நீங்கவும், மெய்ச்சமயமாகிய சைவசமயமே எங்கும் விளங்கவும், ஞசை சிறிதுமின்றி நெடுங்காலம் விபூதி உருத்திராட்சம், சடைமுடி கிற மூன்றினாலும் அரசாண்டு பின் சிவபதப்பிராப்தியானார்.

மூர்த்திநாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினேழாவது,

முருக நாயனூர் புராணம்

மன்னுதிருப்புகலூர்வாழ்முருகனூரா
மறையவர்கோவர்த்தமானீச்சரத்தார்
சென்னியினுக்கழகமருமலர்கள்கொய்து
திருமாலைபுகழ்மாலைதிகழச்சாத்திக்
கன்னிமதிற்கழுமலநாடுடையநாதன்
காதன்மிகுமணங்காணுங்களிப்பினூலே
யின்னல்கெடவுடன்சேவித்தருளான்மீளா
திலங்குபெருமணத்தானையெய்தினூரே.

சோழமண்டலத்திலே திருப்புகலூரிலே பிராமண குலத்திலே சிவபத்தியிற் சிறந்தவராகிய முருகர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் தினந்தோறும் சூரியோதயத்துக்குமுன் எழுந்து ஸ்நாநம் பண்ணிக்கொண்டுபோய், கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ, என்கிற நால்வகைப் பூக்களில் உரிய பூக்களைக்கொய்து, பூங்கூடைகளிலே இட்டுக்கொண்டுவந்து, தனியிடத்திலிருந்து பலவகைப்பட்ட மாலைகள் செய்து அந்த ஸ்தலத்திலுள்ள வர்த்தமானீச்சரம் என்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனுக்குச் சாத்தி அருச்சனை செய்தும், திவ்விய மந்திரமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தைச செபித்தும் வருவார், இப்படிச் செய்துவருங்காலத்தில், திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளுக்குச் சிநேகிதராகிய பெருமையையும் பெற்றூர். பெற்ற அம்முருகநாயனூர் அந்தத்திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருமணத்திலே தம்முடைய சிவபூசாபலத்தினூலேபோய், பரமசிவனுடைய திருவடிநிழலை அடைந்தார்.

முருக நாயனூர் புராணம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினெட்டாவது,

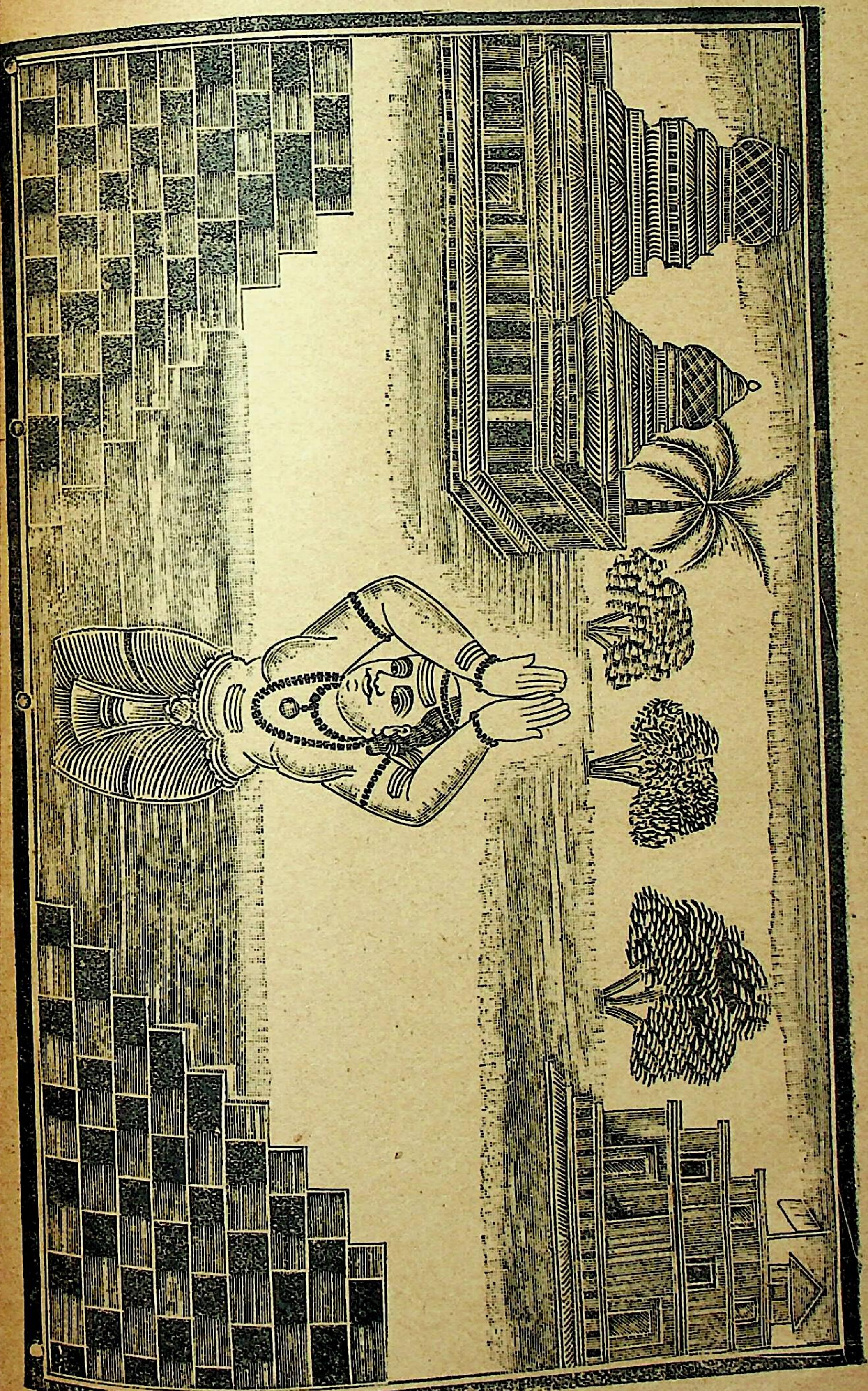
உருத்திரபசுபதி நாயனார் புராணம்

பங்கமில்வண்புகழ்நிலவுதலையூர்வாழும்
    பசுபதியாரெனுமறையோர்பணிந்துசெந்தே
னங்கமலமடுவினிடையல்லுமெல்லு
    மகலாதேயாகளமாயமர்ந்துநின்று
திங்கள்வளர்சடைமுடியானடிகள்போற்றித்
    திருவெழுத்துமுருத்திரமுந்திகழவோதி
மங்கையிடமுடையபிரானருளான்மேலை
    வானவர்கடொழுமுலகின்மன்னினாரே.

சோழநாட்டிலே திருத்தலையூரிலே பிராமண குலத்திலே பரமசி... டைய திருவடிகளிலே பதிந்த அன்பே தமக்குச் செல்வமெனக்கொ... பசுபதி என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தாமரைத்தடாகத்திலே அ... ராத்திரம் கழுத்தளவினதாகிய தண்ணீரிலே நின்றுகொண்டு இரண்... களையும் சிரசின்மேலேறக் குவித்து, பரமசிவனுடைய திருவடிக... வாக சிந்தனையோடு வேதத்தின் சாரமாகிய உருத்திரத்தை ஓதி, இ... சென்றபின் சிவபதத்தை அடைந்தார், அதனால் அவர் பெயர் உருத்... பசுபதி நாயனார் என்றாயிற்று.

உருத்திரபசுபதி நாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தொன்பதாவது,

திருநாளைப்போவார் நாயனார் புராணம்

நன்மைதிகழ்மேற்காநாட்டாதனூர்வாழ்
நந்தனர்புறத்தொண்டர்நாளைப்போக
பொன்மலிதென்புலியூர்க்கென்றுரைப்பார்புன்கூர்ப்
பொய்கையமைத்தடலேறபிரியநோக்கி
வன்மதில்சூழ்தில்லையிறையருளால்வாய்ந்த
வண்டழலினிடைமூழ்கிமறையோர்போற்ற,
மின்மலிசெஞ்சடைமுநியாயெழுந்துநாதன்
விளங்குநடந்தொழமன்றுண்மேவினரே.

சோழமண்டலத்திலே மேற்காட்டிலே ஆதனூரிலே புலையர்குலத்திலே நந்தனரென்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனுடைய திருவடிகளையே யன்றி மற்றொன்றையும் மறந்தும் நினையாதவர், அவ்வூரிலே தமக்கு வெட்டிமைக்காக விடப்பட்டிருக்கின்ற மானியமாகிய நிலத்தின் விளைவினாலே சீவனஞ் செய்துகொண்டு தாம் செய்யவேண்டும் தொழிலை நடத்துகின்றவர், சிவாலயங்கள்தோறும் பேரிகை முதலாகிய ஒருமுகக் கருவிகளுக்கும் மத்தள முதலாகிய இருமுகக் கருவிகளுக்கும் தோலும் வாரும் வீணைக்கும் யாழுக்கும்நரம்புப்; அருச்சனைக்குக் கோரோசனையும் கொடுக்கின்றவர். ஆலயங்களின் திருவாயிற் புறத்தில் நின்றுகொண்டு அன்பின் மேலீட்டினால் கூத்தாடிப் பாடுகின்றவர், அவர் ஒருநாள் திருப்புன்கூரிலே போய்ச் சுவாமி தரிசனம்பண்ணித் திருப்பணி செய்தற்கு விரும்பி, அங்கேசென்று கோயில் வாயிலிலே நின்றுகொண்டு சுவாமியை நேரே தரிசித்துக் கும்பிடவேண்டும் என்று நினைத்தார். சுவாமி அவருடைய விருப்பத்தின்படியே தமக்கு முன்னிருக்கின்ற இடபதேவரை விலங்கும்படிசெய்து, அவருக்குக காட்சி கொடுத்தருளினார். நந்தனர் அந்தஸ்தலத்திலே ஒரு பள்ளத்தைக் கண்டு, பெரிய குளமாக வெட்டித் தம்முடைய வூருக்குத் திரும்பினார். அவர் இப்படியே பலஸ்தலங்களுக்கும் போய் வணங்கித் திருப்பணி செய்துவந்தார். ஒருநாள் சிதம்பர ஸ்தலத்திற்கு போகவேண்டும் என்று ஆசைகொண்டு, அவ்வாசை மிகுதியினாலே அன்றிரவு முழுதும் நித்திரை செய்யாதவராகி விடிந்தபின் நான் சிதம்பர ஸ்தலத்திற்குப் போனால் கோயிலினுள்ளே பிரவேசிக்கும் யோக்கியதை என் சாதிக்கு இல்லையே என்று துக்கித்து, இதுவும் சுவாமியினுடைய அருள்தான் யென்று சொல்லிப் போகாதொழிந்தார். பின்னும் ஆசை அதிகரித்தலால் நாளைக்குப் போவேன் என்றார். இப்படியே நாளைக்குப் போவேன் நாளைக்

குப் போவேன் என்று அனேக நாட்கள் கழித்தார். அதனால் அவருக் திருநாளைப் போவார் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று.

ஒருநாள் அவர் சிதம்பர தரிசனம் பண்ணவேண்டும் என்னும் ஆசை பிடித்தலால், தம்முடைய வூரினின்றும் புறப்பட்டு, சிதம்பரத்தின் எல் லை அடைந்து, அவ்வூரைச் சுற்றிய மதில் வாயிலிலே புகுந்து அங்கு பிராமணர்களுடைய வீடுகளிலே ஓமஞ் செய்யப்படுதலைக்கண்டு, உட் போதற்கு அஞ்சி அங்கே நமஸ்கரித்து அவ்வெல்லையை வலஞ்செய் கொண்டுபோவார். இப்படி இராப்பகல் வலஞ்செய்து உள்ளே போ கூடாமையை நினைந்து வருந்துகின்ற திருநாளைப்போவார், சபாநாய எப்படித் தரிசிக்கலாம், இந்த இழிந்த பிறப்பு இதற்குத் தடைசெய் தே என்று துக்கத்தோடும் நித்திரை செய்தார். சபாநாதர் அவரு வருத்தத்தை நீக்கி அவருக்கு அருள்செய்யத் திருவுளங்கொண்டு அவரு குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி, நீ இந்தப் பிறப்பு நீங்கும்படி நெருப் மூழ்கி எழுந்து பிராமணர்களோடும் நம்முடைய சந்நிதானத்தில் வரு என்று அருளிச்செய்து, தில்லைவாழந்தணர்க்கும் சொப்பனத்திலே ன்றி அந்தத் திருநாளைப்போவார் பொருட்டு நெருப்பை வளர்க்கும் ஆஞ்ஞாபித்து மறைந்தருளினர்.

தில்லைவாழந்தணர்கள் எல்லாரும் விழித்தெழுந்து கோயில் வா லே வந்துகூடி சபாநாயகர் ஆஞ்ஞாபித்தபடி செய்வோம் என்று சொ திருநாளைப் போவாரிடத்திலே சென்று, ஐயரே! சபாநாயகருடைய ஞையினாலே இப்பொழுது உம்பொருட்டுநெருப்பு வளர்க்கும்படி வந் என்றார்கள். அதைக்கேட்ட திருநாளைப்போவார் அடியேன் உய்ந் என்றசொல்லி வணங்கினர். பிராமணர்கள் தென்மதிற் புறத்திலே புர வாயிலுக்கு முன்னே ஒரு குழியிலே நெருப்பு வளர்த்து அதைத் நாளைப் போவாருக்குப்போய்த் தெரிவித்தார்கள். திருநாளைப்போவ அந்நெருப்புக் குழியை அடைந்து சபாநாயகருடைய திருவடிகளை ம லே தியானம்பண்ணி அதனை வலஞ்செய்து கும்பிட்டுக்கொண்டு அதி ளே புகுந்தார். புகுந்தநாயனர் அந்தத் தேகத்தை ஒழித்து புண்ணிய மாகிய பிராமணமுனி வடிவங்கொண்டு உபவீதத்தோடும் சடைமுடி டும் எழுந்தார். அதுகண்டு தில்லைவாழந்தணர்களும் மற்றைச் சிவபக் களும் அஞ்சலிசெய்து களிப்படைந்தார்கள், திருநாளைப்போவார் அ கள் உடன் செல்லச்சென்று கோபுரத்தை அணுகி அதனை நமஸ்கரி எழுந்து உள்ளேபோய்க் கனகசபையை அடைந்தார். பின் அவரை அ நின்ற பிராமணர் முதலியோர் யாவரும் காணாமையால் ஆச்சரியமடை ண்டு ஸ்தோத்திரஞ் செய்தார்கள் சபாநாயகர் திருநாளைப் போவாருக் தம்முடைய ஸ்ரீபாதங்களைக் கொடுத்தருளினர்.

திருநாளைப்போவார் நாயனர் புராணம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபதாவது,

திருக்குறிப்புத் தொண்டநாயனார் புராணம்

கொந்தலர்பூம்பொழிற்கச்சிநகரேகாலிக்
குலத்தலைவர் தவர்குறிப்புக்குறித்துளார்பால்
வந்திறைவர்நமக்கின்றுதாரீராகின்
வருந்துமுடலெனவாங்கிமாசுநீத்த
கந்தைபுலராதொழியமழையுமாலைக்
கடும்பொழுதும்வரக்கண்டுகலங்கிக்கன்மேற்
சிந்தமுடிபுடைப்பளவிற்றிருவேகம்பர்
திருக்கைகொடுபிடித்துயர்வான்சேர்த்தினரே.

தொண்டைமண்டலத்திலே காஞ்சீபுரத்திலே ஏகாலியர் குலத்திலே சிவனடியார்களுடைய திருக்குறிப்பையறிந்து அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்கின்றமையால் திருக்குறிப்புத்தொண்டர் எனப் பெயர்பெற்ற ஒருபெரியவர் இருந்தார், அவர் மிகுந்த விருப்பத்தோடு சிவபத்தர்களுக்கு வஸ்திரம் ஒலித்துக்கொடுத்து வருங்காலத்திலே ஏகாம்பரநாதசுவாமி குளிர்காலத்திலே ஒரு சிவபத்தர் வேடங்கொண்டு, மெலிந்த சரீரத்தையுடைய ஒரு வறியவர்போலாகி அழுக்கடைந்த கந்தையுடன் அவரிடத்திற் சென்றார். திருக்குறிப்புத்தொண்டர் அவரைக்கண்டு எதிர்கொண்டு வணங்கிப் பல உபசார வார்த்தைகளைச் சொல்லி அவருடைய குறிப்பையறிந்து உமது கந்தையைத் தந்தருளும் ஒலித்துத்தருகின்றேன் என்றார். சிவபத்தர் வேடங்கொண்டகடவுள் இந்தக்கந்தை அழுக்கு அதிகமாக ஏறப்பெற்றுத் தரிக்கப்படுதற்குத் தகுதியில்லாததா யிருந்தாலும் குளிர்மிகுதியினால் வருத்தமுறுகின்றபடியால் கைவிடுதல் கூடாது அஸ்தமயனத்திற்குமுன் தருவீராயில் கொண்டுபோய்ச் சீக்கிரமாக ஒலித்துக்கொண்டு வாரும் என்றார், திருக்குறிப்புத்தொண்டர் அடியேன் தாழாமல் ஒலித்து அஸ்தமயனத்துக்குமுன் கொண்டுவந்து தருகின்றேன் தந்தருளும் என்றுசொல்ல சுவாமி விரைவிலே ஒலித்து உலர்த்தித் தராதொழிவீராகில் இந்தத் தேகத்துக்குத் துன்பஞ்செய்தீர் என்று சொல்லி அக்கந்தையை அவர்கையிற் கொடுத்தார். திருக்குறிப்புத்தொண்டர் அதை வாங்கிக்கொண்டு ஒருகுளத்திற் சென்று முன் சிறிதழுக்குப் போக்கி வெள்ளாவியில்வைத்து பின் ஒலிக்கப் புகுந்தார் அப்பொழுது பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே நண்பகலொழிந்து பின்பகல்போலத் தோன்றும்படி மேகங்கள் இருண்டு ஆகாயவெளியெல்லாம் மறைத்து மழைபெய்தன, அதுகண்டு திருக்குறிப்புத் தொண்டர் சிவபத்தருக்குத் தாம் வாக்குச்செய்ததை நினைந்து இனிநான் யாது

செய்வேனென்று கவலையுற்று விரைவிலே மழைவிடவுங் கூடுமென்று க
கேதானே நின்றார். அதுவிடவில்லை பின் இராக்காலம்வர திருக்குறிப்
தொண்டர் குளிரினாலே திருமேனி நடுங்குகின்ற சிவபத்தருக்கு நான்
ய்ய விரும்பிய பணிவிடை ஐயையோ தவறிப்போயிற்றே என்று ஏழை
ந்தார், மழைவிடாது சிவபத்தர் சுட்டியகாலமோ நீங்கிற்று, முன்னே
ஒலித்து வீட்டிலே காற்றினால் உலரும்படி கட்டிவிட்டேனுமில்லை சிவப
ருடைய திருமேனி குளிரினால் வருந்தும்படி தீங்குசெய்த சிறியேனு
இனி இதுவேசெயலென்று எழுந்தார் வஸ்திரங்களைப் புடைக்கின்ற கற்
றையிலே என்னுடைய தலையைச் சிந்தும்படி எற்றுவேன் என்று போய்
கற்பாறையிலே தம்முடைய சிரசை எற்ற சர்வவியாபியாகிய பரமசிவ
டைய திருக்கரம் அந்தக்கற்பாறையின் பக்கத்திலே தோன்றி அவரை
பிடித்துக்கொண்டது, ஆகாயத்தினின்று சொரிந்த நீர்மழைநீங்கிப் பூமா
பொழிந்தது, பரமசிவன் உமாதேவியோடும் இடபாரூடராய்க் காட்சி
டுத்தார். திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார் மிகுந்த அன்பினோடு விழு
நமஸ்கரித்து எழுந்து அஞ்சலிசெய்துக்கொண்டு நின்றார், பரமசி
அவரை நோக்கி, உன்னுடைய பத்திவலிமையை மூவுலகத்தார்களு
தெரிவித்தோம், இனி நீ நம்முடைய உலகத்தையடைந்து பேரின்ப
ற்று வாழ்ந்திரு என்று திருவருள்புரிந்து சென்றருளினார்,

திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்தோராவது

சண்டேசுர நாயனார் புராணம்

வேதமலிசேய்ஞலூரெச்சுதத்தன்
விளங்கியசேய்மறைபயிலும்விசாரசன்மர்
கோதனமேய்ப்பவன்கொடுமைபொறாதுதாமே
கொண்டுநிரைமண்ணியின்றென்கரையினீழற்
றுதகிபின்மணலிலிங்கத்தான்பாலாட்டத்
தாதைபொறாதவையிடறுந்தாள்கண்மாளக்
காதிமலர்த்தாமமுயர்நாமமுண்ட
கலமகனும்பதமருளாற்கைக்கொண்டாரே.

சோழமண்டலத்திலே திருச்சேய்ஞலூரிலே பிராமணர் குலத்திலே
காசிபகோத்திரத்திலே எச்சதத்தன் என்பவன் ஒருவனிருந்தான் அவனுக்
கவன்மனைவியாகிய பவித்திரைவயிற்றிலே விசாரசருமர் என்பவர் ஒருவர்
திருவவதாரஞ் செய்தார். அவருக் கைந்துவயதிலே வேதங்களையும் சை
வாகமங்களையும் பூர்வசன்மத்து அறிவு தொடர்ச்சியினாலே கற்பிப்பார்
இன்றித்தாமே அறியுமறிவு உண்டாயிற்று தந்தை தாயர்கள் அவருக்கு
ஏழுவயதிலே உபநயனச் சடங்குசெய்து தகுந்த ஆசாரியர்களைக் கொண்டு
வேதாத்தியயனம் செய்விப்பக்கத் தொடங்கினார்கள். அவ்வாசாரியர்கள்
வேதங்களையும் பிறகலைகளையும் ஓதுவித்தற்கு முன்னமே அவ்விசாரசரு
மருக்குத் தாமே அறிந்துகொள்ளும்படி அமைந்திருக்கின்ற புத்தியின் றிற
த்தைக்கண்டு ஆச்சரியம் அடைந்தார்கள். பாலிய திசையிலே சான்றோர்
க்கு உரிய குணத்தை அடைந்திருக்கின்ற அவ்விசாரசருமர், ஆன்மாக்க
ளாகிய நாமெல்லோரும் அனாதிமலபந்தர் என்பதும் அம்மலசத்தியைக்
கெடுத்து அதனாலே விளங்காது தடைப்பட்டிருந்த சிவத்துவத்தை விளங்
கும்பொருட்டுச் சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம் என்
கின்ற பஞ்சகிர்த்தியங்களையும் செய்வாராகிய ஒருபதி உண்டு என்பதும்,
அப்பதிக்கு முற்றறிவுடைமை வரம்பிலின்ப முடைமை இயற்கையுணர்
வுடைமை தன்வயமுடைமை வரம்பிலாற்றலுடைமை குறைவிலாற்றலுடை
மை என்கின்ற ஆறுகுணங்களும் இன்றி அமையாதன என்பதும் அக்
குணங்கள் யெல்லாவற்றையும் உடையபதி பரமசிவனே என்பதும் அவர்
அத்தொழில் இயற்றுதல் தமது அபின்ன பூதையாகிய சிவசத்தியாலாகும்
என்பதும் அதுபற்றி அவ்விருவரே நமக்குப் பரமபிதா மாதாக்கள் என்ப
தும் அதனால் அவர்களிடத்திலேயே நாம் அன்பு செய்யவேண்டும் என்ப
தும் அவ்வன்பை மற்றோர் பிறவியில் செய்குவமெனின், அதற்குக் கருவி
யாய்ச் சிறந்துள்ள இம்மானுடப் பிறவி பெறுதற்கரியது என்பதும், அப்
படியாகில் இப்பிறவியிற்றானே இன்னுஞ் சிலநாட்சென்றபின் செய்குவமே

னின் இப்பிறவி நீங்குமவதி அரிதற்கரியது என்பதும், அங்ஙனமானமை
அவ்வன்பு செய்தற்கேயன்றி மற்றென்றிற்கும் சமயமில்லை என்பதும், அ
செய்யுமிடத்தும் நமக்கோர் சாமர்த்தியமுள்ளதெனக்கருதி அதனை மு
னிடாது திருவருளையே முன்னிட்டுநின்று செய்யவேண்டும் என்பதும்
வேதாகமாதி சமஸ்தசாஸ்திரங்களாலும் துணியப்படும் மெய்ப்பொரு
என்று சந்தேகவிபரீதமறத் துணிந்துகொண்டார், அந்த யதார்த்தமா
துணிவுதோன்றவே அவருக்குச் சிவனிடத்திலே மெய்யன்பு கலைதோ
வளர்வதாயிற்று.

ஒருநாள் அவர் தம்மோடு அத்தியயனஞ்செய்கின்ற பிள்ளைகளோ
ளைகளோடு மவ்வூரவர்களுடைய பசுநிரைகளுடன் கூடிச் சென்றபொழு
ஓர்ற்றப்பசு ஒன்று மேய்ப்பானாகிய இடையனைக் குத்தப்போயிற்
டையன் சிறிதும்பாவத்துக்கஞ்சாமல் அப்பசுவைக் கோலினலடித்தா
சாஸ்திரஞானமுள்ளபடி கைவந்தவிசாரசருமர் அதுகண்டு மிகுந்த ப
பதைப்போடு மவன் சமீபத்திற்சென்று தீமைபயத்தலின்றி நன்மைபய
த்தலால் விவேகிகளால் பாவமென்று சிறிதுமிகழப்படாது பெரும்புண்ணிய
மென நன்குமதிக்கப்படுகின்ற மகாகோபங்கொண்டு பின்னுமடியாத
அவனைத்தடுத்துநின்று, பசுக்களின் வரலாற்றையும், அவைதரும் பஞ்ச
வியங்கள் சிவனுக் கபிஷேகஞ்செய்தற்கு உபயோகித்தலையும், சைவசா
மாகிய விபூதிக்கு மூலம் அவற்றின்சாணமாதலையும் சிந்தித்து, அந்
பசுக்களைத் தாமே மேய்க்கும்படி விரும்பி, அவ்விடையனை நோக்கி, நீ
பசு நிரையை இனி நீ மேய்க்கவேண்டியதில்லை, நானே மேய்ப்பேன் என்
றார். இடையன் அதைக்கேட்டுப் பயந்து கும்பிட்டுக்கொண்டு போய்வி
டான். விசாரசருமர் பசுக்களை அவ்வவற்றிற்குரிய பிராமணர்களின் ச
மதிபெற்று தினந்தோறும் மண்ணியாற்றங் கரையில் இருக்கின்ற காடு
லும் வயலோரங்களிலும் புல்லு நிறைந்திருக்கும் இடத்திற்கொண்டுபோ
வேண்டுமட்டும் மேயவிட்டும் தண்ணீரூட்டியும் வெய்யிலெறிக்கும்பொழு
நிழலிருக்கு மிடங்களிலே செலுத்தியும் நன்றாகக் காப்பாற்றி சமித்துக்
ஒடித்துக்கொண்டு அஸ்தமயனத்துக்குமுன் அந்தந்த பசுக்களை அவர
வீட்டுக்கு ஓட்டிக்கொண்டு போய்விட்டு தம்முடைய வீட்டுக்குப்போவா

இப்படிச் செய்யுங்காலத்திலே பசுநிரைகளெல்லாம் அழகோடு மி
பெருகி, போசனபானங்களிலே குறைவில்லாமையால் மகிழ்ச்சியடை
இராப்பகல் மடிசுரந்து பாலைமிகபொழிந்தன. பிராமணர்கள் நித்திய
குதியின்பொருட்டு விட்டிருக்கின்ற தங்கள் பசுக்கள் விசாரசருமர் மே
கத் தொடங்கியபின் முன்னிலும் அதிகமாக கறக்கக்காண்கையால் மிகு
சந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள். பசுக்கள் எல்லாவகையுபசரிப்பினும்
அளவிறந்தகளிப்பையடைந்து வீட்டிலேகட்டப்பட்டிருக்கின்ற தங்கன்
றுகள் பிரிந்தாலும் சிறிதும் வருத்தமுறாதவைகளாகி, மிகுந்த அன்பே
தங்களைமேய்க்கின்ற விசாரசருமர் சற்றாயினும்பிரிவாராகில் அப்பிரிவாற்
மல் தாய்போல் உருகி அவர் சமீபத்திலேசென்று கனைத்து மடிசுரந்

வர் கறக்காமல் தாமே பால்பொழியும், அதுகண்ட விசாரசருமர் அப்பால் பரமசிவனுக்குத் திருமஞ்சமாந் தகுதியுடைமையை நினைந்தார், நினைக்க வே அவருக்குச் சிவார்ச்சனையிடத்தே அத்தியந்த அபிலாஷை தலைப்பட் டது உடனே அவர் மண்ணியாற்றின் கரையிலிருக்கின்ற ஒரு மணற்றிட் டிலே ஆத்திமரத்தின் கீழே மணலினாலே ஒரு சிவலிங்கங் குவித்து, கோயி லும் கோபுரமும் மதிலும் வகுத்து ஆத்திப்பூத முதலிய புஷ்பங்களும் பத் திரங்களும் பறித்துப் பூங்கூடையிலிட்டுக் கொண்டுவந்து வைத்துவிட்டு புதிய குடங்களைத்தேடி வாங்கிக் கொண்டுவந்து கறவைப் பசுக்கள் ஒவ் வொன்றினிடத்திலும் சென்று முலையைத்தீண்டினார், அவைகள் கனைத்துப் பாலைப் பொழிந்தன. பாலினாலே நிறைவுற்ற அக்குடங்களைக் கொண்டு போய் ஆலயத்திலேவைத்து, பத்திரபுஷ்பங்களால் சுவாமியை அருச்சித்து பாலினால் அபிஷேகஞ் செய்தார், பரமசிவன் அவ்விலிங்கத்தினின்று அவ் விசாரசருமர் அன்போடு செய்யும் அருச்சனையை அங்கீகாரம் செய்தருளி னார். விசாரசருமர் சிவபூசைக்கு அங்கமாகிய திருமஞ்சன முதலிய பொ ருள்களுள் கிடையாதவைகளை மானசமாகக் கிடைத்தனவாகக் கொண்டு நிறைவுசெய்து விதிப்படி அருச்சித்து வணங்கிவந்தார், பசுக்கள் அபிஷே கத்தின் பொருட்டு அவ்விசாரசருமர் கொண்டுவரும் குடங்கள் நிறையப் பாலைச் சொரிந்தும், பிராமணர்களுக்கு முன்போலக் குறைவுதீரப் பாலைக் கொடுத்து வந்தன. இப்படி நெடுநாளாகப் பார்ப்பவர்களுக்கு விளையாட் டுப்போலத் தோன்றுகின்ற சிவார்ச்சனையைச் செய்து வரும்பொழுது அதைக்கண்ட ஒருவன் அதின் உண்மையை அறியாதவனாகி அதை அவ் வூர்ப் பிராமணர்களுக்குத் தெரிவித்தான். அவர்கள் அதைச் சபையாருக் குத் தெரிவிக்க, சபையார் எச்சதத்தனை அழைத்து, பிராமணர்கள் ஓமாகு தியின் பொருட்டுப் பால்கறக்கும் பசுக்களை எல்லாம் உம்முடைய புத்திர னாகிய விசாரசருமன் அன்புடனே மேய்ப்பவன்போலக் கொண்டுபோய்ப் பாலைக்கறந்து விருதாவாக மணலிலே சொரிந்து விளையாடுகின்றான். என் றார்கள். எச்சதத்தன் அதைக்கேட்டு பயந்து, சிறுபிள்ளையாகிய விசாரசரு மன் செய்கின்ற இந்தச் செய்கையை இதற்குமுன் நான் சிறிதாயினும் அறிந்திலேன், அக்குற்றத்தை நீங்கள் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும் மெ ன்று குறைபிரந்து வணங்கி இனி அவன் அப்படிச் செய்வானாயின் அக் குற்றம் என்மேலதாகும் என்று சொல்லி அச்சபையாரிடத்திலே அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு வீட்டுக்குப் போய்விட்டான்.

மற்றநாட்காலையில் அந்தச் சமாசாரத்தைச் சோதித்தறிய விரும்பி, விசாரசருமர் பசுமேய்க்கப் போனபின்பு, அவர் அறியாதபடி அவர் பின் னே சென்றான் விசாரசருமர் பசுக்களை ஓட்டி மண்ணியாற்றின் மணற்றிட் டியிலே கொண்டுபோனதைக் கண்டு, எச்சதத்தன் அருகில் இருந்த ஒரு குராமரத்தில் ஏறி, அங்கேநிகழ்வதை அறியும்படி ஒளித்திருந்தான், விசா ரசருமர் ஸ்நானம்பண்ணி முன்போல மணலினாலே கோயிலும் சிவலிங்க மும் செய்து, பத்திரபுஷ்பங்கள் பறித்துக்கொண்டுவந்துவைத்து, பின்பு

பாற்குடங்களைக் கொண்டுவந்து தாபித்து அருச்சனைக்கு வேண்டிய பி வற்றையும் அமைத்து, மிகுந்த அன்பினோடு பூசைக்கு ஆரம்பித்து சிவலி கத்துக்குப் பத்திரபுஷ்பங்களைச் சாத்தி, பாற்குடங்களை எடுத்து அபிஷே கம் பண்ணினார், குராமரத்தில் ஏறியிருந்த எச்சதத்தன் அதைக்கண் மிகுந்த கோபங்கொண்டு சீக்கிரமாக இறங்கிப்போய்த் தன்கையி லிரு கின்ற தண்டினால் அவ்விசாரசருமருடைய முதுகிலே அடித்துக் கொடு சொற்களைச் சொல்ல அவருடைய மனம் பூசையிலேயே முழுவதும் பதி ந்துகிடந்தபடியால் அது அவருக்கும் புலப்படவில்லை, பின்னும் எச்சத் தன் கோபங்கொண்டு பலமுறை யடிக்க, விசாரசருமர் அவ்வடியாளரு வருத்தந்தோன்றப் பெறுதவராகி அபிஷேகந் திருத்தொண்டி னின்று தவறுதிருந்தார்.

அவருடைய உள்ளன்பை அறியாத எச்சதத்தன் மிகக் கோபித்து திருமஞ்சனப் பாற்குடத்தைக் காலினாலே இடறிச் சிந்தினான் உடனே விசாரசருமர் அதைக்கண்டு, அது செய்தவன் பிதாவும் பிராமணரு குருவுமாகிய எச்சதத்தனென்பதை அறிந்தும் அவன் செய்தது அதிபாத மாகிய சிவாபராதமாதலால் அவன் காலைத்துணிக்கக் கருதி தமக்கு மு கிடந்த ஒருகோலை யெடுக்க அது மழுவாயிற்று அதினாலே அவன் கா களை வெட்டினார். சிவபூசைக்கு வந்த அவ்விடரை நீங்கினவராகிய விசா சருமர் முன்போல அருச்சனைசெய்ய பரமசிவன் உமாதேவியோடும் இட பாரூடராய்த் தோன்றி யருளினார், விசாரசருமர் அதுகண்டு மனங்க த்து விழுந்து நமஸ்கரித்தார், பரமசிவன் அவரைத் தம்முடைய திருக்கர களினால் எடுத்து, நீ நம்பொருட்டு உன்னைப் பெற்ற பிதாவை வெட்டின இனி உனக்கு நாமே பிதா என்று அருளிச்செய்து அவரை அணைத்து அவருடைய சரீரத்தைத் தடவி உச்சிமோந்தருளினார். சிவனுடைய திரு கரத்தினாலே தீண்டப்பட்ட அவ்விசாரசருமருடைய திருமேனி சிவமய கித் திவ்விய பிரகாசத்தோடு விளங்கிற்று. பரமசிவன் அவரை நோக் நாம் நம்முடைய தொண்டர்களுக்கெல்லாம் உன்னைத் தலைவனாக்கி நா ஏற்றுக்கொண்ட அமுதம்பரிவட்டமும் புஷ்பமும் எனக்கே கிடைக்கு படி சண்டேசுரபதத்தைத் தந்தோம் என்று திருவாய்மலர்ந்து, தம்மு டைய சடையிலே தரித்திருக்கின்ற கொன்றைமாலையை எடுத்து அவரு சூட்டியருளினார். அவ்விராசருமர் சமஸ்தரும் ஆரவாரிக்கவும் எவ்வி தும் புஷ்பமழைபொழியவும் சிவகணங்கள் பாடியாடிக் களிகூரவும் வேத கள் கோஷிக்கவும் நானாபேத வாத்தியங்கள் முழங்கவும் சற்சமயமாகி சைவசமயம் நிலைபெறும்படி பரமசிவனைக் கும்பிட்டு அவராலே தரப்பட் சண்டேசுரபதத்தை அடைந்தார் எச்சதத்தர் சிவத்துரோகம் செய்த சண்டேசுரநாயனாராலே தண்டிக்கப்பட்டு அக்குற்றம் நீங்கிச் சுற் துடன் சிவலோகத்தை அடைந்தார்.

சண்டேசுர நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

மும்மையாலுலகாண்ட சருக்கம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது,

திருநின்ற சருக்கம்

இருபத்திரண்டாவது,

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் புராணம்

போற்றுதிருவாமூரில்வேளாண்டொன்மைப்
    பொருவில்கொறுக்கையரதிபர்புகழனார்பான்
மாற்றருமன்பினிற்றிலகவதியாமாது
    வந்துதித்தபின்புமருணீக்கியாருந்
தோற்றியமண்சமயமுறுதுயரநீங்கத்
    துணைவரருடரவந்தசூலைநோயாற்
பாற்றருநீளிடரெய்திப்பாடலிபுத்திரத்திற்
    பாழியொழித்தானதிகைப்பதியில்வந்தார்.
வந்துதமக்கையரருளானீறுசாத்தி
    வண்டமிழானோய்தீர்ந்துவாக்கின்மன்னாய்
வெந்தபொடிவிடம்வேழம்வேலைநீந்தி
    வியன்சூலங்கொடியிடபம்விளங்கச்சாத்தி
யந்தமிலப்பூதிமகனரவுமாற்றி
    யருட்காசுபெற்றுமறையடைப்புநீக்கிப்
புந்திமகிழ்ந்தையாற்றிற்கயிலைகண்டு
    பூம்புகலூரான்பாதம்பொருந்தினாரே.

திருமுனைப்பாடிநாட்டிலே திருவாமூரிலே வேளாளர் குலத்திலே கொறுக்கையர்குடியிலே புகழனார் என்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர் மனைவியார் பெயர் மாதினியார் அம்மாதினியார் வயிற்றிலே திலகவதியார் என்கின்ற புத்திரியார் பிறந்தார். அவர்பிறந்து சிலவருஷம் சென்றபின், சைவசமயம் அபிவிர்த்தியாகும்படி மருணீக்கியார் என்கின்ற புத்திரர் அவதரித்தார். அவருக்குத் தந்தையார் உரியபருவத்திலே வித்தியாரம்பம் செய்வித்தார் மருணீக்கியார் தந்தையாருக்குப் பெருமகிழ்ச்சியுண்டாகும்படி பலகலைகளையும் கிரமமாகக்கற்று வல்லராயினார் திலகவதியாருக்குப் பன்னிரண்டு வயசு ஆனபொழுது அப்புகழனார் மரபிற்கு ஒத்த மரபினை உடையவரும் சிவபத்தியிலே சிறந்தவரும், இராஜாவிடத்திலே சேனாபதியுத்தியோகம் செய்பவரும் ஆகிய கலிப்பகையார் என்பவர் அப்புகழனாரிடத்திலே சிலமுதியோர்களை அனுப்பி திலகவதியாருக்கும் தமக்கும் மணம்பேசுவித்தார் புகழனார் அதற்கு இசைந்தமைகண்டு அம்முதியோர்கள் மீண்டுசென்று கலிப்பகையாருக்குத் தெரிவித்தார்கள். கலிப்பகையார் தாம் விவாகம் செய்தற்குமுன் தம்முடைய அரசனது ஆஞ்ஞையினாலே சேனைகளோ

டும் சிலநாளிலே அவன் பகைஞராகிய வடதேசத்தரச ரிருக்குமிடத்
சேர்ந்து அவர்களோடு நெடுநாள் யுத்தம்செய்தார். அங்கே அப்படி
மூங்காலத்திலே இங்கே புகழனுர் தேகவியோகம் அடைந்தார். அ
மூதவர் மனைவியாராகிய மாதினியார் சகசமனம்செய்தார், அவர்க
ளைகளாகிய திலகவதியாரும் மருணீக்கியாரும், சுற்றத்தார்களோ
மனக்கவலையுற்று சுற்றத்தாருள் அறிவால் அமைந்த பெரியோர்கள்
வாறுதேற்ற, தேறி தந்தை தாயர்களுக்குச் செய்யவேண்டும் அந்தியக
களை முடித்தார்கள். இங்கேயிப்படி நிகழ, அங்கே கலிப்பகையார்
களத்திலே தம்முடைய பூதவுடம்பைவிட்டுப் புகழுடம்பைப் பெற்
ண்டார். அந்தச் சமாசாரம் திலகவதியாருடைய சுரோத்திரேந்
துக்குப் புலப்பட அவர் என்னுடைய பிதாமாதாக்கள் என்னை அவ
மணஞ்செய்துகொடுக்க உடன்பட்டிருந்தமையால் இவ்வுயிர் அவரு
உரியது ஆதலால், இவ்வுயிரை அவருயிரோடு இசைவிப்பேன் என்
த்துணிந்தார் அதுகண்ட மருணீக்கியார்வந்து அத்திலகவதியாரு
இரண்டு பாதங்களிலும் விழுந்தழுது, அடியேன் எங்கள் பிதா மாதா
இறந்தபின்னும் உம்மையே அவர்களாகப் பாவித்துப் பூசிக்கலாம் எ
ன்றே உயிர்வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன் அடியேனைத் தனியே வ
டிறப்பீராகில் அடியேன் உமக்குமுன்னமே இறந்துவிடுவேன் என்
திலகவதியார் அதைக்கேட்டு, தம்பியார் உயிரோடு இருக்கவேண்டுமெ
னும் ஆசையால் தமது கருத்தைத்தடுத்து உயிர்தாங்கி வேறொருவ
விவாகஞ்செய்து கொள்ளாமல் சீவகாருண்ணியம் உள்ளவராகி வீட்
தவஞ்செய்துகொண்டு இருந்தார்.

மருணீக்கியார் யாக்கை நிலையாமையையும், செல்வ நிலையாமை
யும்நினைந்து தருமஞ்செய்ய விரும்பி, அன்புடனே திரவியங்களைச் செல
த்து, அறச்சாலைகளையும், தண்ணீர்ப்பந்தர்களையும் அமைத்தார், சோ
களை வைப்பித்தார், குளங்களைத் தோண்டுவித்தார், விருந்தினரை உப
தார், புலவர்களுக்கு கனகமாரிபொழிந்தார், பிரபஞ்சவாழ்வினது அ
தியத்துவத்தை அறிந்து இல்வாழ்க்கையிலே புகாமல் எல்லாவற்
துறந்தார். சமஸ்த சமயங்களுள்ளும் சற்சமயம் இது என்று அறிய
அவருக்குத் தலைப்படவில்லை அவர் பாடலிபுத்திரம் என்னும் நகரத்
ன்று சமணர்களுடைய பள்ளியையடைந்து அங்குள்ள சமணர்களு
போதனைசக்தியிலே அவர்கள் அனுசரிக்கின்ற ஆருகதசமயமே முத்
அடைதற்குத் தகுந்த நெறியென்று துணிந்து, அந்தச்சமயத்திலே பி
சித்தார். பிரவேசித்த அம்மருணீக்கியார் அந்தச்சமண சமயநூல்க
லாவற்றையும் கற்று அவைகளிலே மகாபாண்டித்தியம் உடைய
ஞர் அதுகண்ட சமணர்கள் அவருக்குத் தருமசேனர் என்று பெ
அவரைத் தங்கள் மதாசாரியராகக்கொண்டு வழிப்பட்டார்கள்.
தமது வித்தியாசாமர்த்தியத்தினாலே பௌத்தர்களை வாதிலேவென்
பெற்று ஆருக சமயாசாரியர் [illegible] யிருந்தார். அத

திருவாமூரிலே இருந்த திலகவதியார் சிவனிடத்திலே பத்திமிகுந்த சிவபுண்ணியங்கள் செய்யவிரும்பி கெடிலநதிக்கு வடகரையில் இருக்கின்ற திருவதிகை வீரட்டானம் என்னும் திருப்பதியிற் சென்று பரமசிவனை வணங்கி சிவசின்னங்களைத் தரித்துத் தினந்தோறும் சூரியோதயத்துக்கு முன்கோயிலின் உள்ளும் புறமும் திருவலகிடுதல் கோமயத்தினாலே மெழுகுதல் நந்தவனங்களிற் சென்று புஷ்பங்களை பறித்துக்கொண்டுவந்து மாலை தொடுத்துச் சுவாமிக்குச் சாத்தக்கொடுத்தல் முதலாகிய சிவபுண்ணியங்களைச் செய்துவந்தார். செய்துவரும்நாளிலே தம்முடைய தம்பியாராகிய மருணீக்கியார் கபடமார்க்கமாகிய ஆருகதமதத்திலே பிரவேசித்தமையை நினைந்து துக்கசாகரத்தில் அமிழ்ந்தி வீரட்டானேசுரரை வணங்கி சார்வாபீஷ்ட வரதரே, தேவரீர் அடியேனை ஆட்கொள்பவர் என்பது சத்தியமாயில் தவமென்று சொல்லிப் பாயை இடுக்கித் தலைமயிரைப் பறித்தெறிந்துவிட்டு நின்றுகொண்டே உண்கின்ற சமணர்களுடைய கபடமார்க்கமாகிய பக்குழியிலே விழுந்து என்னுடைய தம்பியை அதினின்றும் தூக்கிக் காப்பாற்றி யருளவேண்டும் என்று பலமுறை விண்ணப்பஞ் செய்தார் பரமசிவன் திலகவதியாருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி தபோதனையே? நீ உன் மனக்கவலையை ஒழி, உன்னுடைய தம்பி துறவியாகிய நம்மை அடையும்பொருட்டு பூர்வ சென்மத்திலே தவஞ் செய்திருக்கின்றான். அந்தத் தவத்தின் அற்பக் குற்றத்தினாலே அந்நியமதத்திலே பிரவேசித்தான். இனி அதனை சூலைநோயில் வருத்தி ஆட்கொள்வோம் என்றுசொல்லி மறைந்தார்.

பரமசிவன் சொல்லியருளியபடியே அவருடைய திருவருளினாலே; தருமசேனருடைய வயிற்றிலே கொடிய சூலைநோய் உண்டாகிக் குடலைக் குடைதலுற்றது. அதனால் அவர் வருந்தி நடுக்கமுற்று சமண்பாழியறையில் விழுந்தார். தமக்குக் கைவந்த சமணசமைய மந்திரோச்சாடணத்தால் தடுக்கவும் அச்சூலைநோய் தடைப்பட்டாமல் மேற்கொண்டது மேற்கொள்ளவே சர்ப்ப விஷந் தலைக்கொண்டாற்போல மயங்கி மூர்ச்சையடைந்தார். அதுகண்ட சமணர் பலர்வந்துகூடி இந்தச் சூலைநோய்போலக் கொடிய நோய் முன்னொருபோதும் கண்டறியோம் இதற்கு யாதுசெய்வோமென்று துக்கமுற்று பின் கமண்டலத்தில் இருக்கின்ற ஜலத்தை அபிமந்திரித்துக் குடிப்பித்தார்கள். அதனாலே தணியாமையால், மயிர் பீலிகொண்டு தடவினார்கள். அதினாலுந் தணியாமல் சூலைநோய் முன்னிலும் அதிகப்பட தருமசேனர் அதைச் சகிக்கலாற்றாதவராய்த் துன்பப்பட்டார். சமணர்கள் அதுகண்டு ஐயோ இதற்கு நாம் யாதுசெய்வோமென்று மனங்கலங்கி, இந்த நோயை நீக்குதற்கு நாம் வல்லமல்லேம் என்று சொல்லிக்கொண்டு அவரைக் கைவிட்டுப் போயினார்கள். பின் தருமசேனர் தம்முடைய சகோதரியாராகிய திலகவதியாரை நினைந்து, அவரே தமக்கு உதவிசெய்ய வல்லவர் எனத்துணிந்து தம்முடைய சமாசாரத்தை அவருக்கு உணர்த்தும்பொருட்டு தம்முடைய பாகுகனை அவரிடத்திற்கு அனுப்பினார், அப்பாகுகன் திருவதிகையிற் சென்று அத்திலகவதியாரை ஒரு நந்த-

வனத்துக்குச் சமீபத்திலே கண்டு வணங்கி, நான் உம்முடைய தம்பி
ஏவலினால் இவ்விடத்துக்கு வந்தேன் என்றுசொல்ல, திலகவதியார்
யாருக்கு யாதாயினும் தீங்கு உண்டா என்றார். அதற்கு அவன்
அவர் கொடிய சூலைநோயினால் மிகவருந்துகின்றார். சமணர்கள் எல்லா
அந்நோயைத் தீர்த்தற்கு வன்மையின்மையால், அவரைக் கைவிட்டார்
அவர் அதுகண்டு என்னை நோக்கி அந்தச் சமாசாரத்தைச் சகோதரியா
கிய உமக்குத் தெரிவித்து தாம் உய்யும் நெறியைக் கேட்டுக்கொண்டு
விலே தம்மிடத்துக்கு வரும்பொருட்டு என்னை ஏவினர் என்றான். தில
வதியார் பதிதராகிய சமணர்களுடைய பள்ளிக்கு நான்வாரேன் இதை
தம்பிக்குச் சொல்லு என்றார். அதுகேட்ட பாகுகன்மீண்டு தரும
ரிடத்திற சென்று, அதைத் தெரிவிக்க தருமசேனர் இனி இதற்கு
செய்வேன் என்று சோகித்தார்.

அப்பொழுது சிவனுடைய திருவருள் கூடுதலால் திருநாவுக்
சுவாமிகள் இந்தத் துர்ச்சமயமாகிய ஆருகதமார்க்கப் பிரவேசத்தா
ன்னை வருத்தும் இந்நோய் நீங்கும்படி சற்சமயமாகிய சைவசமய
அனுசரிக்கின்ற திலகவதியாருடைய திருவடிகளை அடைவேன் என
கருதினர் அக்கருத்துப் பிடித்தெழுப்ப எழுந்து சமணர்களுடைய
னத்தைக் கடந்து உடுத்த பாவையும் உறியில் உற்ற கமண்டலத்
மயிற் பீலியையும் நீக்கி வஸ்திரந்தரித்து, தமக்குப் பற்றுக்கோ
கைதந்து வருகின்றவர்களை பற்றிக்கொண்டு, ஒருவரும் காணாதபடி
லே ஆருகதமார்க்கப் பிரவேசித்தால் தமக்கு கிடைத்தவைகளில்
நோய் ஒன்றுமாத்திரம் உடன்றொடர திருவதிகையிற் சென்று தி
கையாருடைய திருமடத்தை அடைந்து அவருடைய திருவடிகளை
கரித்து எங்கள் குலத்தார் செய்த தவப்பயனெல்லாம் திரண்டு ஒ
வெடுத்தாற்போலும் அம்மே! அடியேன் கொடிய சூலைநோயைச் ச
லாற்றுமையால், உம்மையே கதியென்று அடைந்தேன். இனி நாச
ந்து கடைத்தேறும் வழியை அருளிச்செய்யும் என்றுசொல்லி, பா
லே விழுந்து அயர்ந்தார். திலகவதியார் தம்பியாரை நோக்கி தம்
சொப்பனத்திலே பரமசிவன் அருளிச்செய்தபடி முடித்ததை நி
மனங்கசிந்துருகி, அவரை அஞ்சலிசெய்துகொண்டு, அறியாமையி
பரசமயப் படுகுழியில் விழுந்து கொடுந்துயரத்தை அனுபவிக்கின்
யாரே எழுந்திரும் என்றார். தம்பியார் சூலைநோயுடனே நடுக்கமுற்
ந்து, அஞ்சலிசெய்தார். திலகவதியார் இது பரமசிவனுடைய திரு
தம்முடைய திருவடிகளையடைந்த மெய்யன்பர்களுக்கு இன்னருள்
அக்கடவுளையே வணங்கி அவருக்கே திருத்தொண்டு செய்யும் என
தேசித்தார். உடனே மருணீக்கியார் அவ்வுபதேசத்தை ஏற்றுக்கொ
வணங்கிநிற்க, திலகவதியார் திருவருளை நினைந்து அவருக்கு விபூதி
பஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதிக்கொடுத்தார். மருணீக்கியார் மிகுந்த ஆசை
வணங்கி, அவ்விபூதியை வாங்கி சரீரமுழுதிலும் அணிந்துகொண்டா

திலகவதியார் திருப்பள்ளியெழுச்சியிலே திருவலகும், திருமெழுக்குத் தோண்டியும் எடுத்துக்கொண்டு, கோயிலுக்குத் தம்பியாரை அழைத்துக் கொண்டுபோனார். மருணீக்கியார் திருவதிகை வீரட்டானேசுரரைப் பிரதட்சணஞ்செய்து சந்நிதானத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து, எழுந்து நின்று அவருடைய திருவருளினாலே தமிழ்ச்செய்யுள் பாடும் சக்தி உண்டாகப் பெற்று தம்முடைய சூலைநோய் நீங்கும்பொருட்டும் பிற்காலத்திலே அன்போடு ஓதுகின்ற யாவருடைய துன்பமும் நீங்கும்பொருட்டும், பரமசிவன் மேல் "கூற்றாயினவாறு விலக்கிலீர்" என்னும் வாக்கியத்தை முதலினுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருவதிகைவீரட்டானம்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூற்றாயினவாறுவிலக்கிலீர்கொடுமைபலசெய்தனநானறியேன்
ஏற்றாயடிக்கேயிரவும்பகலும்பிரியாதுவணங்குவனெப்பொழுதும்
தோற்றாதென்வயிற்றினகம்படியேகுடரோடுதொடக்கிமுடக்கியிட
வாற்றேனடியேனதிகைக்கெடிலவீரட்டானத்துறையம்மானே.

போர்த்தாயங்கோரானையினீருரிதோல்புறங்காடரங்காநடமாடவல்லா
யார்த்தானரைக்கன்றனைமால்வரைக்கீழடர்த்திட்டருள்செய்தவதுகருதாய்
வேர்த்தும்புரண்டும்விழுந்துமெழுந்தாலெனவேதனையான்விலக்கிவிடா
யார்த்தார்புனல்சூழதிகைக்கெடிலவீரட்டானத்துறையம்மானே,

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடனே சூலைநோய் நீங்கிற்று அப்பொழுது மருணீக்கியார் தமக்கு உயிரையுந்தந்து முத்திநெறியையும் தந்த பரமசிவனுடைய திருவருளாகிய கடலில் அமிழ்ந்தி, திருமேனி முழுதிலும் உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள, இரண்டு கண்ணில்நின்றம் ஆனந்த பாஷ்பஞ்சொரிய நிலத்திலே விழுந்துபுரண்டு சமணசமயப் படுகுழியிலே விழுந்து எழுமாறு அறியாது மயங்கிய பாவியேன் பரமசிவனுடைய திருவடியை அடைதலாகிய இந்தப் பேரின்ப வாழ்வைப் பெறும்படிசெய்த சூலைநோய்க்கு என்ன பிரதியுபகாரம் செய்வேனென்றார். இப்படி நிகழும்பொழுது வீரட்டானேசுரருடைய திருவருளினாலும் அற்புதசின்மய மதுரமாகிய தேவாரப்பதிகத்தைப் பாடினபடியால், உனக்கு நாவுக்கரசு என்னும் பெயரே சத்தலோகங்களினும் வழங்குக என்று சமஸ்தருக்கும் ஒருவியப்புத்தோன்றும்படி ஒரு அசரீரிவாக்கு ஆகாயத்திலே தோன்றிற்று அதைக்கேட்ட திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பரமசிவன் இத்தனை நெடுங்காலமாகத் தம்மை நிந்தித்த சிறியேனுக்கு இத்தப்பெருவாழ்வைத் தந்தருளினாரே என்று களிகூர்ந்து, அந்தன்மையராகிய ராவணனுக்கு அருளியகருணையின் மெய்த்தன்மையை அறிந்து துதிப்பதையே மேற்கொண்டு வணங்கினார். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சமண சமயம் பொய்மார்க்கம் என்பது யாவருக்கும் புலப்படும்படி சைவசமயத்

திலே பிரவேசித்து அருள்பெற்றபடியால் உலகம் உய்ந்தது என்றுசொ
திருவதிகையிலுள்ள சமஸ்த ஜனங்களும் களிப்புற்றார்கள் திருநாவுக்கர
சுவாமிகள் மனம் வாக்குக்காயம் என்னும் திரிகரணங்களாலும் திருத்தொ
ண்டு செய்யவேண்டும் என்னும் ஆசை மிகுதலால், சிவசின்னங்களைத் த
துக்கொண்டு தியானமருவுணர்வும் தடையின்றி யெழுகின்ற ஸ்தோத்
மாகிய வாசகமும் உழைவாரப் பணிவிடையும் உடையவராயினர். தில
வதியார் தம்முடைய வேண்டுகோளின்படி |பரமசிவன் தம்பியாரை ஆ
கொண்ட பெருங்கருணைத் திறத்தை நினைந்து மகிழ்ந்து வணங்கினர்.

இந்தச் சமாசாரத்தைப் பாடலிபுரத்தில் இருக்கின்ற சமணர்க
கேள்விபுற்று பொறாமைகொண்டு மாறுபட்ட பலசமயங்களையும் வாதி
வென்று எங்கள் சமயத்தை ஸ்தாபித்த தருமசேனர் தமக்குவந்த சூ
நோய் இங்கே ஒருவராலும் நீங்காமையால் உய்யும்நெறியைநாடித் திருவதி
கையிற்சென்று முன்போலச் சைவத்திலே பிரவேசித்து, அந்நோய் நீங்
உய்ந்துவிட்டார். இனி எங்கள் சமயம் அழிந்துபோயிற்று என்று து
த்து, தலையும் பீலியுந்தாழ ஒரிடத்திலே ஒருங்கு கூடினார்கள். கூடிய ச
ணர்கள் தருமசேனருக்கு வந்த சூலைநோய் எங்கள் ஒருவராலும் நீங்காம
சைவமதப் பிரவேசத்தால் நீங்கிவிட்ட உண்மையை எங்களரசன் அறிந்
னுகில், எங்கள்மேற் கோபங்கொண்டு தானும் சைவனாகி எங்கள் விருத்தி
யையும் தவிர்ப்பான், இனியிதற்கு யாதுசெய்வோமென்று சொல்லித் த
களுக்குள்ளே ஆலோசித்து, ஒரு சம்பிரதாரணை செய்துகொண்டு, பல்லவ
ராஜனுடைய நகரத்திற்சென்று அரண்மனையினுள்ளே புகுந்து, அவ்வரசனை
நோக்கி எங்களெல்லாருக்குந் தலைவராயிருந்த தருமசேனர், தம்முடைய
சகோதரியாராகிய திலகவதியார் சைவசமயத்தில் நிற்கிறபடியால், தாமு
அவர்போலாக விரும்பி, தமக்குச் சூலைநோய் வந்ததாகக்காட்டி, அது ந
மாலே தீர்ந்திலது என்று அவரிடத்திற்சென்று முன்போலச் சைவசமய
திலே பிரவேசித்து, நம்முடைய கடவுளை நிந்தைசெய்தனர் என்று சொ
னார்கள். உடனே பல்லவராஜன் கோபங்கொண்டு இதற்கு யாதுசெய்
லாம் என்றான். அதுகேட்ட சமணர்கள், உத்தமமாகிய தங்கள் சமயநெ
மையைக்கெடுத்துஉம்முடைய ஆஞ்ஞையையுங்கடந்த அந்ததருமசேனரை
நீர் அழைப்பித்துத் தண்டிக்கவேண்டும் என்றார்கள். அப்பொழுது அ
சன் மந்திரிமாரை நோக்கி, இம்முனிவர்களாற் கட்டப்பட்ட தீயோனை
பிடித்துக்கொண்டு வாருங்கள் என்றுசொல்லி ஆஞ்ஞாபித்தான்.

உடனே மந்திரிமார் சேனைகளோடும் புறப்பட்டு, திருவதிகையை
அடைந்து, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளிடத்திற்சென்று, எங்கள் அரசன்
இன்றைக்கும்மை அழைத்துக்கொண்டு வரும்படி உங்களை அனுப்பினான்
வாரும் என்றார்கள். அதுகேட்ட திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பரமசிவன்
மேலே "நாமார்க்குங் குடியல்லோம்" என்னும் வாக்கியத்தை முதலு
டைய திருத்தாண்டகத்தைப் பாடியருளினர்.

மறுமாற்றத்திருத்தாண்டகத்தேவாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நாமார்க்குங்குடியல்லோநமனையஞ்சோநரகத்திலிடர்ப்படோநடலையில்லோம்
எமாப்போம்பிணியறிவோம்பணிவோமல்லோமின்பமேயெந்நாளுந்துன்பமில்லைத்
தாமார்க்குங்குடியல்லாத்தன்மையானசங்கரனற்சங்கவெண்குழையோர்காதிற்
கோமாற்கேநாமென்றுமீளாவாளாய்க்கொய்மலர்ச்சேவடியிணையேகுறுகினோமே.

நாவாரநம்பனையேபாடப்பெற்றோநாணற்றார்நள்ளாமேவிள்ளப்பெற்றோம்
ஆவாவென்றெமையாள்வானமரர்நாதனயனொடுமாற்கறிவரியவனலாய்நீண்ட
தேவாதிதேவன்சிவனென்சிந்தைசேர்ந்திருந்தான்தென்றிசைகோன்றானேவந்து
கோவாடிக்குற்றேவல்செய்கென்றாலுங்குணமாககொள்ளோமென்குணத்துள்ளோமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாம் நீங்கள் அழைத்தபடியே வரக்கடவோமல்லோம் என்றார். அது கேட்ட மந்திரிமார்கள் அவரைவணங்கிப் பிரார்த்தித்து அழைக்க, அவர் அடியேனுக்குவரும் அபாயங்களுக்கெல்லாம் பரமசிவன் இருக்கிறார்என்று போதற்கு உடன்பட்டார் அவர்கள் அழைத்துக்கொண்டுபோய் அரசன் சமுகத்திற்சென்று அறிவித்தார்கள். அரசனதைக்கேட்டு பக்கத்திலிருந்த சமணர்களை நோக்கி, நீ அவனுக்கு யாதுசெய்வோம் என்று கேட்க சமணர்கள் நீற்றறையில் விடவேண்டும் என்றார்கள் அரசன் சமீபத்தில்நின்ற பணிவிடைக்காரர்களை நோக்கி, அவனை இவர்கள் சொல்லியபடியே செய்யுங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபிகக, அவர்கள் அந்நாயனாரைச் சூட்டினையுடைய நீற்றறையினுள்ளேவிட்டுக் கதவைப்பூட்டினார்கள், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பரமசிவனுடைய திருவடிநிழலைத் தலைக்கொண்டு சிவனடியார்களுக்கு இவ்வுலகத்திலே துன்பம் வருவதுண்டோ என்று அக்கடவுளைத் தியானித்துத் தொழுதுகொண்டு அந்த நீற்றறையினுள்ளே இருந்தார்.

கனிக்குறுந்தொகைத்தேவாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாசில்வீணையுமாலைமதியமும், வீசுதென்றலும்வீங்களவேனிலு
மூசுவண்டறைபொய்கையும்போன்றதே, யீசனெந்தையிணையடிநீழலே.
விரகிற்றீயினன்பாலிற்படுநெய்போன், மறையநின்றளன்மாமணிச்சோதியான்
உறவுகோணட்டுயர்வுகயற்றினன், முறுகவாங்கிக்கடையமுன்னிற்குமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்நாயனார் பரமசிவனுடைய திருவடிநீழலாகப் பாவித்த அந்நீற்றறை வீணைகானமும் சந்திரனும்தென்றலும் இளவேனிலும் பொய்கையும் போலக்குளிர்ந்தது, எழுநாட்சென்றபின் பல்லவராஜன் சமணர்களையழைத்து நீற்றறையைத் திறந்துபாருங்கள் என்றுசொல்ல அவர்கள் நீற்றறையைத்திறந்து நாயனார்யாதொரு ஊனமும் இன்றிக் களிப்புற்றிருத்தலைக் கண்டு ஆச்சரியமடைந்து அரசனிடத்திற்சென்று இவன் முன்னே நம்முடைய சமயத்தில் இருந்துசெய்த மந்திரசாதகத்தினாலே வேவாமற்பிழைத்துக் கொண்டான், இனி இவனுக்கு நஞ்சூட்டுவதே தகும் என்றார்கள்

அரசன் அப்படியே செய்யுங்களென்றுசொல்ல அவர்கள் நாயனாருக்கு நஞ்சுகலந்த பாற்சோற்றை உண்ணக்கொடுத்தார்கள் நாயனார் அவர்களுடைய வஞ்சனையை யறிந்து நஞ்சை அமுதாகக்கொண்ட கடவுளுடைய அடியார்களுக்கு நஞ்சும் அமுதாம் என்று நஞ்சுகலந்த அந்தப்பாற்சோற்றை உண்டு இருந்தார். சமணர்கள் அதைக்கண்டு இவனுக்கு நஞ்சம் அமுதமாயிற்று. இவ்விடத்திலே இவன்பிழைப்பானாயில் நமக்கெல்லாம் நாசமுண்டாகும் என்று பயந்து அரசனிடத்திற்சென்று நாம் நஞ்சைச் சோற்றிலே கலந்து உண்பித்தும் சமயநூல்களிலே கற்றுக்கொண்ட மந்திரவலியினாலே பிழைத்துவிட்டான், அவன் இறவாதிருப்பானாகில் எங்கள் உயிரும் உம்முடைய அரசாட்சியும்நீங்குவது திடம் என்றார்கள். அரசன் அதைக்கேட்டு இனி அவனைக்கொல்லுதற்கு உபாயம் யாது என்று கேட்க சமணர்கள் உம்முடைய யானையை அவனுக்கு எதிரேவிடுவதே உபாயம் என்றார்கள். அரசனும் அப்படிச்செய்யும்பொருட்டு ஆஞ்ஞாபிக்க துஷ்டர்களாகியசைனர்கள் நாயனாருக்கு எதிரேயானையைக் கொண்டுவந்து விட்டார்கள். நாயனார் சிறிதும் பயமின்றி, பரமசிவனுடைய திருவடிகளைச் சிந்தித்து அவ்வானையை நோக்கி சுண்ணவெண் சந்தனச்சாந்து என்னும் வாக்கியத்தை முதலிலுடைய திருப்பதிகத்தை எடுத்து ஒவ்வொரு செய்யுளின் இறுதியிலும் "கெடிலப்புனலு முடையாரொருவர் தமர்நா, மஞ்சுவதி யாதொன்றுமில்லை யஞ்சவருவது மில்லை" என்பதை அமைத்துப் பாடினார்,

---

திருக்கெடிலவீரட்டானத்தேவாரம் பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுண்ணவெண்சந்தனச்சாந்துஞ்சுடர்த்திங்கட்குளாமணியும்
வண்ணவுரிவையுடையும்வளரும்பவளநிரமு
மண்ணலரண்முரணேறுமகலம்வளாயவரவுந்
திண்ணென்கெடிலப்புனலுமுடையாரொருவர்தமர்நா
மஞ்சுவதியாதொன்றுமில்லையஞ்சவருவதுமில்லை.

நரம்பெழுகைகள்பிடித்துநங்கைநடுங்கமலையை
யுரங்களெல்லாங்கொண்டெடுத்தானென்பதுமொன்றுமலற
வரங்கள்கொடுத்தருள்செய்வான்வளர்பொழில்வீரட்டஞ்சூழ்ந்து
நிரம்புகெடிலப்புனலுமுடையாரொருவர்தமர்நா
மஞ்சுவதியாதொன்றுமில்லையஞ்சவருவதுமில்லை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

யானையானது அந்நாயனாரை வலஞ்செய்து எதிராக நிலத்தில தாழ்ந்துஇரைஞ்சிஎழுந்து அப்புறம்போக அதன்மேலிருக்கின்ற பாகர்களதன் அங்குசத்தினாலேத்தி குத்திதிருப்பி அவரைக் கொல்லவேண்டுமென்கின்ற குறிப்பைக் காட்டினார்கள். அது அப்படிச் செய்யாமல் துதிக்கையினால் அவர்களை எடுத்து வீசிக்கொன்றுவிட்டு வெவ்வேறிடங்களிலுள்ள சமணர்

களைத்தேடி ஓடி அவர்களைத்தள்ளி மிதித்துக் கிழித்தெறிந்துகொன்று அந் நகரத்திலுள்ளவர்க ளெல்லாரும் கலங்கும்படி அரசனுக்கு ஆலத்தை விளை வித்தது. அவ்வானைக்குத் தப்பிய சமணர்கள் எல்லாரும் மானமழிந்து மய ங்கி மனவருந்தி அரசனையடைந்து தருமசேனன் எங்கள் சமயநூல்களிலே கற்றுக்கொண்ட மந்திரத்தின் பலத்தினாலே நாங்கள்விட்ட யானையைக் கொண்டே எங்கள் வலிமையைச் சிதைத்தானென்று சொல்லிப் புலம்பி னார்கள், அரசன் கோபங்கொண்டினி அவனுக்கு யாது செய்யவேண்டுமெ ன்று கேட்க சமணர்கள் அவனைக் கல்லோடு சேர்த்துக் கயிற்றினாலேகட் டிக்கடலிலே தள்ளவேண்டுமென்றார்கள் அரசன் கொலைத்தொழில் செய் வோரைநோக்கி தருமசேனனைக் காவலோடு கொண்டுபோய் ஒருகல்லோடு சேர்த்துக் கயிற்றினாலேகட்டி ஒரு படகிலேற்றி சமுத்திரத்திலே விழும்படி தள்ளிவிடுங்களென்று ஆஞ்ஞாபித்தான் கொலைத்தொழில் செய்வோரதை க்கேட்டு சமணர்களும் உடன்செல்ல அச்சம்சிறிதுமில்லாத திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளைக் கொண்டுபோய் அரசன் சொல்லியபடியே கடலிலே தள்ளி விட்டுத் திரும்பினார்கள்,

சமுத்திரத்திலே தள்ளிவிடப்பட்ட திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அடி யேனுக்கு யாது நிகழினும் நிகழுக அடியேன் சுவாமியை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவேன் என்று நினைந்து, "சொற்றுணைவேதியன்" என்பதை முதலி லுடைய நமச்சிவாயப் பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம்-பண்-காந்தாரம்,

திருச்சிற்றம்பலம்,

சொற்றுணைவேதியன்சோதிவானவன்
பொற்றுணைதிருந்தடிபொருந்தக்கைதொழக்
கற்றுணைப்பூட்டியோர்கடலிற்பாய்ச்சினும்
நற்றுணையாவதுநமச்சிவாயவே.

மாப்பிணைதழுவியமாதொர்பாகத்தன்
பூப்பிணைதிருந்தடிபொருந்தக்கைதொழ
நாப்பிணைதழுவியநமச்சிவாயப்பத்
தேத்தவல்லார்தமக்கிடுக்கணில்லையே, திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் சமுத்திரத்திலே கல்லானது நாயனார் மேற்பக்கத்திலிருக்கத்தெ ப்பமாய் மிதந்தது. கட்டிய கயிறோ அறந்துபோயிற்று, வருணபகவான் கல்லே சிவிகையாக அந்நாயனாரைத் தாங்கிக்கொண்டு திருப்பாதிரிப்புலி யூர் என்னும் சிவஸ்தலத்திலே சேர்த்தான். நாயனார் அந்தத் திருப்பதியி னின்றும் அரகரவென்னு மோசையுடன் தம்மை எதிர்கொண்ட சிவனடி யார்களோடு ஆலயத்திற் சென்று சுவாமியை வணங்கித் திருப்பதிகங்கள் பாடிக்கொண்டு அங்கே சிலநாள் இருந்தார்.

திருப்பாதிருப்புலியூர்-திருவிருத்தம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஈன்றாளுமாயெனக்கெந்தையுமாயுடன்றோன்றினராய்
மூன்றாயுலகம்படைத்துகந்தான்மனத்துள்ளிருக்க
வேன்றாலிமையவர்க்கன்பன்றிருப்பாதிரிப்புலியூர்த்
தோன்றாத்துணையாயிருந்தனன்றன்னடியோங்களுக்கே.
திருந்தாவமணர்தந்தீநெறிபட்டுத்திகைத்துமுத்தி
தருந்தாளிணைக்கேசரணம்புகுந்தேன்வகையெடுத்த
பொருந்தாவரக்கனுடல்நெரித்தாய்பாதிரிப்புலியூ
ரிருந்தாயடியேனினிப்பிறவாமைவந்தேன்றுகொளே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் திருவதிகை வீரட்டானேசுரரைத் தரிசிக்கவேண்டும் என்கின்ற ஆசையினாலே அவ்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டு, திருமாணிக் குழியையும் திருத்தினை நகரையும் வணங்கிக்கொண்டு திருக்கெடில நதியைக் கடந்து சென்றார். அந்நாயனார் சமணர்கள்செய்த இடர்கள் அனைத்தையும் ஜயித்து வருதலைக் கேள்வியுற்ற திருவதிகைவாசிகள் சமஸ்தரும் அவ்வூரை மிகவலங்கரித்து, மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்க அவரை எதிர்கொண்டு நமஸ்கரித்தார்கள் விபூதியை உத்தூளனம்செய்த திருமேனியையும் தாழ்வடத்தையும் சிவனுடைய திருவடிகளைமறவாத சிந்தையையும் ஆனந்தபாஷ்பம்பொழிகின்ற கண்களையும் திருப்பதிகங்கள் தோன்றுகின்ற திருவாயையுமுடைய நாயனார் தம்மை எதிர்கொண்ட சனங்களோடு ஆலயத்திற் சென்று சுவாமியை வணங்கித் திருத்தாண்டகம் பாடியருளினார்.

திருவீரட்டானம்-ஏழைத்திருத்தாண்டகம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

வெறிவிரவுகூவிளநற்றொங்கலானை
வீரட்டத்தானைவெள்ளேற்றானைப்
பொறியரவினானைப்புள்ளூர்தியானைப்
பொன்னிறத்தினானைப்புகழ்தக்கானை
யறிதற்கரியசீரம்மான்றன்னை
யதிரையமங்கையமர்ந்தான்றன்னை
எறிகெடிலத்தானையிறைவன்றன்னை
யேழையேனான்பண்டிகழ்ந்தவாறே.
தொல்லைவான்சூழ்வினைகள்சூழப்போந்து
தூறறியேனாறறியேன்சுடராய்நின்றா
வல்லையேயிடர்தீர்த்திங்கடிமைக்கொண்ட
வானவர்க்குந்தானவர்க்கும்பெருமான்றன்னைக்
கொல்லைவாய்க்குருந்தொசித்துக்குழலூதுங்
கோவலனுநான்முகனுங்கூடியெங்கும்
எல்லைகாண்பரியானையெம்மான்றன்னை
யேழையேனான்பண்டிகழ்ந்தவாறே. திருச்சிற்றம்பலம்.

நாயனார் வீரட்டானேசுரர்மேல் திருப்பதிகங்களைப் பாடிப்பணிசெய்துகொண்டிருக்கும் நாளிலே சமணர்களுடைய துர்ப்போதனைக்கு இசைந்து தீங்குசெய்துகொண்டிருந்த பல்லவராஜன் அத்திருவதிகையிலே வந்து நாயனாரைவணங்கி சைவசமயத்திலே பிரவேசித்தான் சமணசமயம் பொய்யென்றும் சைவசமயமே மெய்யென்றும் அறிந்துகொண்ட காடவனென்பவனும் பாடலிபுரத்திலிருந்த சமணருடைய பள்ளிகளையும் பாழிகளையும் இடித்து, அவைகளின் கற்களைத் திருவதிகையிலே கொண்டுவந்து பரமசிவனுக்குக் குணதரவீச்சரம் என்னும் கோயிலைக் கட்டினான். அந்நாட்களிலே திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சிவஸ்தலங்கள் பலவற்றிற்குஞ் சென்று சுவாமி தரிசனம்செய்து திருப்பதிகம்பாட விரும்பி அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி திருவெண்ணெய் நல்லூர் திருவாமாத்தூர் திருக்கோவலூர் முதலிய திருப்பதிகளை வணங்கிப் பதிகம் பாடிக்கொண்டு பெண்ணாடகத்திற் சென்று திருத்தூங்கானை மாடமென்னும் ஆலயத்திற் பிரவேசித்து சுவாமியை வணங்கி சுவாமீ, அடியேன் இழிவினையுடைய சமணசமயத்தை தொடக்குண்டு வருந்திய இத்தேகத்துடனே உயிர் வாழ்வதற்குத் தரியேன் தரிக்கும்பொருட்டுத் தேவரீருடைய இலச்சினையாகிய சூலத்தையும் இடபத்தையும் என்மேற் பொறுத்தருளவேண்டும் என்னும் கருத்தால் ஒரு திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருத்தூங்கானைமாடம்-திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னார் திருவடிக்கொன்றுண்டுவிண்ணப்பம்போற்றிசெய்யு
மென்னாவிகாப்பதற்கிச்சையுண்டேவிருங்கூற்றகல
மின்னாருமூவிலைச்சூலமென்மேற்பொறிமேவுகொண்டற்
றுன்னார்கடந்தையுட்டூங்கானைமாடச்சுடர்க்கொழுந்தே.

கடவுந்திகிரிகடவாதொழியக்கயிலையுற்றான்
படவுந்திருவிரலொன்றுவைத்தாய்பனிமால்வரைபோ
லிடபம்பொறித்தென்னையேன்றுகொள்ளாயிருஞ்சோலைதிங்கள்
தடவுங்கடந்தையுட்டூங்கானைமாடத்தெந்தத்துவனே. திருச்சிற்றம்பலம்

உடனே பரமசிவனுடைய திருவருளினால் ஒரு சிவபூதம் மற்றொருவருக்கும் தெரியாதபடி அவ்வாகீசருடைய தோளிலே சூலக்குறியையும் இடபக்குறியையும் பொறித்தது. நாயனார் தம்முடைய தோளிலே பொறிக்கப்பட்ட இலச்சினைகளைக் கண்டு மனமகிழ்ந்து, திருவருளை நினைந்து கண்ணீர் சொரியவிழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்தார் அவர் அந்தஸ்தலத்தில் இருக்கின்ற நாளிலே திருவரத்துறைக்கும் திருமுதுகுன்றுக்கும் போய் சுவாமி தரிசனம்செய்து பதிகம்பாடி, நிவாவென்னும் நதிக்கரையின் வழியாகநடந்து சிதம்பரத்திலே சென்று கனகசபையிலே ஆனந்தத் தாண்டவஞ் செய்தருளுகின்ற சபாநாயகரைத் தரிசித்து விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து இரண்டு கைகளும் சிரசின்மேலேறிக் குவிய இரண்டு கண்ணில்

நின்றும் ஆனந்தபாஷ்பஞ் சொரிய அக்கினியிற்பட்ட வெண்ணெய்போ மனங் கசிந்துருகஎன்று வந்தாய் என்னுந் திருக்குறிப்போடு திருத்தஞ்செ ய்கின்ற சுவாமியுடைய திருநயனத்தினின்றும் பொழிகின்ற திருவருளாகிய ஆனந்தமேலீட்டினலே திருப்பதிகங்கள் பாடினர், அவர் சுவாமி தரி சனம்பண்ணி உழைவாரப்பணி செய்துகொண்டு சிலநாள் அங்கேயே இருந்தார்.

கோயிற் றிருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தனய்ப்பாடமாட்டேன்பரமனேபரமயோகி
யெத்தினுற்பத்திசெய்கேனென்னைநீயிகழவேண்டா
முத்தனேமுதல்வா தில்லையம்பலத்தாடுகின்ற
வத்தாவின்னுடல்காண்பானடிடனேன்வந்தவாறே.

மண்ணுண்டமாலவனும்மலர்மிசைமன்னினுனும்
விண்ணுண்டதிருவுருவம்விரும்பினர்காணமாட்டார்
திண்ணுண்டதிருவேமிக்கதில்லைச்சிற்றம்பலத்தே
பண்ணுண்டபாடலோடும்பரமநீயாடுமாறே. திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்திருப்பதிகத்தைப் பாடி மாணிக்கங்களின் சோதிநிறைந்த முன் றிலினிடத்தும் உயர்ந்த கொடிகளாடுகின்ற அழகிய தேர்கள் நிறைந்த வீதியினிடத்தும் தன்னுற் கூடுமான திருப்பணிகளைச் செய்கின்றவராகி திருப்பதிகங்களையும் பாடுந் தொழிலை யுடையவராகிய திருநாவுக்கரச சுவாமிகள்மிகுந்த மகிழ்ச்சிகொண்டு "அன்னம்பாலிக்கு" மென்னு முதலை யுடைய திருக்குறுந்தொகை பாடியருளினர்.

கோயிற்றிருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அன்னம்பாலிக்குந்தில்லைச்சிற்றம்பலம்
பொன்னம்பாலிக்குமென்னுமிப்பூமிசை
யென்னம்பாலிக்குமாறுகொண்டின்புற
வின்னம்பாலிக்குமோவிப்பிறவியே.

மதுரவாய்பொழிமங்கையொர்பங்கினன்
சதுரன்சிற்றம்பலவன் றிருமாலை
யதிரவார்த்தெடுத்தான்முடிபத்திற
மிதிகொள்சேவடிசென்றணைந்துய்மினே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அங்ஙனம்பொருந்திய பணிவிடைகளைச்செய்து வாழுநாளில் திருவேட்களத்துக்குச் சென்று விடைக்கொடியையுடைய பரமசிவத்தைப் பாடி வணங்கி நீலோற்பலம்போன்ற கண்டத்தையுடைய கடவுள் வாழு கின்ற திருக்கழிப்பாலையென்னுந் திருப்பதியையடைந்து சுவாமி தரிசனஞ் செய்து வணங்கி "வனபவள வாய்திறந்து வானவர்க்குந் தானவனே யெ ன்கின்றாய்" என்றெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருக்கழிப்பாலை-பண்-காந்தாரம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

வனபவளவாய் திறந்துவானவர்க்குந்தானவனேயென்கின்றாளாற்
சினபவளத்திரடோண்மேற்சேர்ந்திலங்குவெண்ணீற்றனென்கின்றாளா
லனபவளமேகலையோடப்பாலைக்கப்பாலானென்கின்றாளாற்
கனபவளஞ்சிந்துங்கழிப்பாலைச்சேர்வானைக்கண்டாள்கொலோ.

அடர்ப்பரியவிராவணனையருவரைக்கீழடர்த்தவனேயென்கின்றாளாற்
சுடர்ப்பெரியதிருமேனிச்சுண்ணவெண்ணீற்றவனேயென்கின்றாளான்
மடர்ப்பெரியவாலின்கீழறநால்வர்க்கன்றுரைத்தானென்கின்றாளாற்
கடற்கருவிசூழ்ந்தகழிப்பாலைச்சேர்வானைக்கண்டாள்கொலோ.

திருச்சிற்றம்பலம்

பின் திருக்கழிப்பாலையென்னும் திருப்பதியைவிட்டு மீண்டுவழிக்கொண்டுவரும்போது நினைப்பவர்களது மனத்தைக் கோயிலாகக் கொண்டருளும் அம்பலத்தின்கண் ணெழுந்தருளிய திருத்தனுரை நினைத்தனையாம் பொழுதுமறந்துய்வனோவெனப் பாடிக்கொண்டு சிதம்பரத்தையடைந்தார்.

கோயிற்றிருக்குறுந்தொகை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

பனைக்கைமும்மதவேழமுரித்தவ, னினைப்பவர்மனங்கோயிலாக்கொண்டவ
னனைத்தும்வேடவமாமம்பலக்கூத்தனைத், தினைத்தனைப்பொழுதும்மறந்துய்வனோ.
தீங்குமால்வரைவேந்தலுற்றான்சிரம், வீங்குவிம்முறவூன்றியதாளினன்
தேங்குநீர்வயல்சூழ்தில்லைக்கூத்தனைப், பாங்கிலாத்தொண்டனேன்மறந்துய்வனோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அடியவருக் கெளியவனும் தன்னுள்ளத்தைவிட்டு நீங்காதவனுமாகிய சபாபதியை அரியானை யென்றெடுத்து திருத்தாண்டகச் செந்தமிழ் பாடி அவரைப்பணிந்து அங்கு சிலநாளிருந்தார்.

கோயிற்பெரியதிருத்தாண்டகம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

அரியானையந்தணர்தஞ்சிந்தையானையருமறையினகத்தானையணுவையார்க்குந்
தெரியாததத்துவனைத்தேனைப்பாலைத்திகழொளியைத்தேவர்கடங்கோனைமற்றைக்
கரியானைநான்முகனைக்கனலைக்காற்றைக்கனைகடலைக்குலவரையைக்கலந்துநின்ற
பெரியானைப்பெரும்பற்றப்புலியூரானைப்பேசாதநாளெல்லாம்பிறவாநாளே.

காரொளியதிருமேனிச்செங்கண்மாலுங்கடிக்கமலத்திருந்தயனுக்காணவண்ணஞ்
சீரொளியதழற்பிழம்பாய்நின்றதொல்லைத்திகழொளியைச்சிந்தைதனைமயக்கந்தீர்க்கும்
ஏரொளியையிருநிலனும்விசும்பும்விண்ணுமேழுலகுங்கடந்தண்டத்தப்பாநின்ற
பேரொளியைப்பெரும்பற்றப்புலியூரானைப்பேசாதநாளெல்லாம்பிறவாநாளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் செஞ்சடைக்கற்றை முற்றத் திளநிலா வெறிக்குமென் றஞ்சிறந்த வளமைபொருந்திய தமிழ்மாலையை பாவநுக்கும் அதிசயமுண்

டாகும்படி பாடி அன்புடனே மனமுருகக் கண்களினின்றும் ஆனந்த
பொழிய ஒழியாத திருப்பணிகளைச்செய்து இருக்குநாளில்.

கோயிற்றிருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செஞ்சடைக்கற்றைமுற்றத்திளநிலாவெறிக்குஞ்சென்னி
நஞ்சடைக்கண்டனாரைக்காணலாநற்றநாறு
மஞ்சடைச்சோலைத்தில்லைமல்குசிற்றம்பலத்தே
துஞ்சடையிருள்கிழியத்துளங்கெரியாடுமாறே,

மதியிலாவரக்கனோடிமாமலையெடுக்கநோக்கி
நெதியன்றோணெரியவூன்றிநீடிரும்பொழில்கள்சூழ்ந்த
மதியந்தோய்தில்லைதன்னுண்மல்குசிற்றம்பலத்தே
யதிசயம்போலநின்றேயனலெரியாடுமாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒருநாள் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சீர்காழியிலே பரமசிவனது திரு
வருளினால் உமாதேவி ஞானப்பாலை ஊட்ட உண்டு வேதார்த்தங்களைத்
தமிழிலே தேவாரமாகப் பாடியருளுகின்ற திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி
சுவாமிகளுடைய மகிமையை அடியார்கள்சொல்ல கேள்வியுற்று, அவரு
டைய திருவடிகளை வணங்கல்வேண்டும் என்னும் ஆசை மிகுதியினால் சபா
நாயகரைத் தொழுது அநுமதிபெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டு திருவீதியிலே
அங்கப்பிரதட்சிணஞ்செய்து அத்திருப்பதியின் எல்லையைக்கடந்து திருநா
ரையூரைப் பணிந்துபாடி சீர்காழிக்குச் சமீபித்தார். திருஞானசம்பந்த
மூர்த்தி சுவாமிகள் சீர்காழிக்குத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் வருதலைக்கே
ள்வியுற்று அத்தியந்த ஆசையோடு அடியார்கள் பக்கத்திலேசூழ அவரை
எதிர்கொண்டார். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி
சுவாமிகளுடைய திருவடிகளிலேவிழுந்து நமஸ்கரிக்க அவர் தம்முடைய
திருக்கரங்களினால் அவருடைய திருக்கரங்களைப்பிடித்து எடுத்துத் தாமும்
அஞ்சலிசெய்து, அப்பரே என்றார் அதற்குத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்
அடியேன் என்றார் அவ்விருவரும் தாங்கள் ஒருவரை ஒருவர் காணப்பெற்
றதனால் மிகமனமகிழ்ந்து ஆலயத்திற்சென்று சுவாமியை வலங்கொண்டு
நமஸ்கரித்து எழுந்தார்கள், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் அப்பர்
மூர்த்தியை நோக்கி அப்பரே! உம்முடைய சுவாமியைப் பாடுமென்றுசொ
ல்ல, இவர் பதிகம்பாடி திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திரு
மடத்திற்சென்று அவரோடு அளவளாவிப் பலநாள் இருந்தார்.

திருக்கழுமலம்-திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பார்கொண்டுமூடிக்கடல்கொண்டஞான்றுநின்பாதமெல்லா
நாலைந்துபுள்ளினமேந்தினவென்பர்நளிர்மதியங்

கால்கொண்டவண்கைச்சடைவிரித்தாடுங்கழுமலவர்க்
காளன்றிமற்றுமுண்டோவெந்தணுழியகலிடமே.

கரையார்கடல்சூழிலங்கையர்கோன்றன்முடிசிதறத்
துலையாமலரடிபூன்றலுமுள்ளம்விதிர்த்துத்
தலையாய்க்கிடந்துயர்ந்தான்றன்கழுமலங்காண்பதற்கே
மலையாய்ப்பரிசிவைநாடோறுநந்தமையாள்வனவே திருச்சிற்றம்பலம்

ஒருநாள் இவர் சோழமண்டலத்திலுள்ள சிவஸ்தலங்கள் எல்லாவற்றையும் வணங்கவேண்டுமென்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தே தோன்றிய ஆசையைத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குத் தெரிவித்து அவரோடும் திருக்கோலக்காவிற்குச்சென்று சுவாமிதரிசனம் பண்ணினர். திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் அவ்விடத்தினின்றும் மீண்டருளினர், அப்பமூர்த்தி கருப்பறியலூர்-புன்கூர்-நீடூர்-குறுக்கை-நின்றையூர் - நனிபள்ளி முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு காவேரியாற்றின் இருகரை வழியாகவும் சென்று செம்பொன்பள்ளி - மயிலாடுதுறை - துருத்திவேள்விக்குடி - திருவாவடுதுறை இத்தலங்களை யடைந்து யானுய்ந்தேனென்று அளவற்ற திருத்தாண்டக மருளிச்செய்து பின்னுந் திருக்குறுந்தொகையும் நேரிசையும் சந்தவிருத்தங்களும் ஆகியவெவ்வேறு பதிகங்கள்பாடி மிகுந்த அன்பினோடு பூமியிலுள்ளார் பரவ அவ்விடத்துப் பலநாட்டங்கி கைத்தொண்டு செய்து இருந்தார்,

---

திருவாவடுதுறை-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நம்பனைமால்வேதங்கரைகடலை
ஞானப்பெருங்கடலைநன்மைதன்னை
கம்பனைக்கல்லாலிருந்தான்றன்னைக்
கற்பகமாயடியார்கட்கருள்செய்வானைச்
செம்பொன்னைப்பவளத்தைத்திரளுமுத்தைத்
திங்களைஞாயிற்றைத்தீயைநீரை
யம்பொன்னையாவடுதண்டுறையுண்மேய
வரனடியேயடிநாயேனடைந்துய்ந்தேனே.

தரித்தானைத்தண்கடனஞ்சுண்டான்றன்னைத்தக்கன்றன்
பெருவேள்விதகர்த்தான்றன்னைப்
பிரித்தானைப்பிறைதவழ்செஞ்சடையினானைப்
பெருவலியால்மலையெடுத்தவரக்கன்றன்னை
நெரித்தானைநேரிழையாள்பாகத்தானை
நீசனேனுடலுறுநோயானதீர
வரித்தானையாவடுதண்டுறையுண்மேய
வரனடியேயடிநாயேனடைந்துய்ந்தேனே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் திருவிடைமருதூர் திருநாகேச்சரம் பழையாறை என்கிற ஸ்தலங்களைப்பணிந்துபாடி திருச்சத்தி முற்றத்தை அடைந்தார் அங்கே "கோவாய் முடுகியடுதிறற்கூற்றங் குமைப்பதன்முன், பூவாரடிச்சுவடென்மேற் பொறித்துவை" என்று பதிகம்பாடவும், பரமசிவன் நல்லூருக்கு வாவென்று அருளிச்செய்தார்.

திருச்சத்திமுற்றம்-திருவிருத்தம்.
திருச்சிற்றம்பலம்,

கோவாய்முடுகியடுதிறற்கூற்றங்குமைப்பதன்முன்
பூவாரடிச்சுவடென்மேற்பொறித்துவைபோகவிடின்
மூவாமுழுப்பழிமூடுங்கண்டாய்முழங்குந்தழற்கைத்
தேவாதிருச்சத்திமுற்றத்துறையுஞ்சிவக்கொழுந்தே.
பொறித்தோரரக்கன்பொருப்பெடுப்புற்றவன்பொன்முடிதோ
ளிறந்தாளொருவிரலூன்றிட்டலறவிரங்கியொள்வாள்
குறித்தேகொடுத்தாய்கொடியேன்செய்குற்றக்கொடுவினைநோய்
செறுத்தாய்திருச்சத்திமுற்றத்துறையுஞ்சிவக்கொழுந்தே திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பமூர்த்தி திருநல்லூரிலே சென்று சுவாமியைவணங்கி எழுந்தார். எழும்பொழுது சுவாமி உன்னுடைய நினைப்பை முடிக்கின்றோம் என்று சொல்லி தம்முடைய திருவடிகளை அவர்சிரசின்மேலே சூட்டினர் அப்பமூர்த்தி "நனைந்தனைய திருவடி யென்றலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம்பெருமானர் நல்லவாறே" என்னுந் திருத்தாண்டகம் பாடியருளினர் இன்னுந் திருப்பதிகங்கள் பாடிக்கொண்டு சிலநாள் அங்கிருந்தார் இருக்கும் நாட்களிலே கருகாவூர் திருவாரூர் திருப்பாலைத்துறை முதலாகிய ஸ்தலங்களுக்குப்போய் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருநல்லூருக்குத் திரும்பிவிடுவார்.

திருநல்லூர்த்திருத்தாண்டகம்,
திருச்சிற்றம்பலம்,

நினைத்துருகுமடியாரைநையவைத்தார்
நில்லாமேதீவினைகணீங்கவைத்தார்
சினந்திருகுகளிற்றுரிவைபோர்வைவைத்தார்
செழுமதியின்றளிர்வைத்தார்சிறந்துவானோ
ரினந்துருவிமணிமகுடத்தேறத்துற்ற
வினமலர்கள்போதவிழ்ந்துமதுவாய்ப்பில்கி
நனைந்தனையதிருவடியென்றலைமேல்வைத்தார்
நல்லூரெம்பெருமானர்நல்லவாறே.
குலங்கிளரும்வருதிரைகளேழும்வைத்தார்
குருமணிசேர்மலைவைத்தார்மலையைக்கையா
லுலங்கிளரவெடுத்தவன்றோண்முடியுநோவ
வொருவிரலாலுறவைத்தாரிறைவாவென்று

புலம்புதலுமருளொடுபோர்வாளும்வைத்தார்
புகழவைத்தார்புரிந்தாளாக்கொள்ளவைத்தார்
நலங்கிளந்திருவடியென் றலைமேல்வைத்தார்
நல்லூரெம்பெருமானார்நல்லவாறே. திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாட் சென்றபின், அப்பமூர்த்தி திருநல்லூரினின்றும் நீங்கி திருபழனத்தை வணங்கிக்கொண்டு திங்களூரின் வழியாகச் சென்றார், செல்லும்பொழுது, அவ்வூரிலே அப்பூதிநாயனார் என்பவர் தம்முடைய புத்திரர்களுக்குத் திருநாவுக்கரசு என்னும் பெயரைத் தரித்தும், தம்முடைய அன்னசத்திரம் கிணறு குளம் தண்ணீர்ப்பந்தல் முதலியவற்றிலும் தனித்தனியே இது திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடையது என்று தீட்டியும் இருத்தலைக் கேள்வியுற்று அவருடைய வீட்டுக்குச் சென்றார் அப்பூதிநாயனார் அப்பமூர்த்தியைத் தம்முடைய மனைவியார் புத்திரர் முதலாயினரோடும் அவரை வணங்கி, அங்கே திருவமுது செய்யும்படி பிரார்த்தித்து அதற்கு இவர் உடன்பட்டது கண்டு அமுது சமைப்பித்து திருநாவுக்கரசு என்னும் பெயர்பெற்ற தம்முடைய புத்திரரை நோக்கி தோட்டத்திற்சென்று வாழைக் குருத்து அரிந்துகொண்டுவா என்று சொல்லி யனுப்பினார். அவர் விரைந்து வாழைக்குருத்து அரியப் புகுந்தபொழுது ஒரு பாம்பு அவரை தீண்டிற்று. அதை அவர் பேணாமல் அப்பமூர்த்தி திருவமுது செய்யும்படி குருத்தை அரிந்துகொண்டு விரைவிலே திரும்பிவந்து விஷந் தலைக்கொள்கையால் மயக்கமடைந்து வாழைக் குருத்தைத் தம்முடைய தாயார் கையிலே கொடுத்துவிட்டு தம்மைச் சர்ப்பந் தீண்டினதைச் சொல்லிக்கொண்டு கீழேவிழுந்து இறந்தார. அதுகண்டு அப்பூதிநாயனாரும் அவர் மனைவியாரும் ஐயோ, இனி நாயனார் அமுதுசெய்யாரே என்று துக்கித்து சவத்தை மறைத்து வைத்து சிறிதும் தடுமாற்றம் இன்றி அப்பமூர்த்திபிடத்திற் சென்று சுவாமி? எழுந்து வந்து அமுது செய்தருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள். அப்பமூர்த்தி அங்கு நிகழ்ந்த உண்மையைத் திருவருளினால் அறிந்துகொண்டு அவர்களுடைய அன்பை நினைந்து அருள் சுரந்து சவத்தைச் சிவாலயத்தின் முன் கொணர்வித்து "ஒன்றுங் கொலாம்" என்கின்ற திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

விஷந்தீர்த்ததிருப்பதிகம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்றுகொலாமவர்சிந்தையுயர்வரை
யொன்றுகொலாமுயரும்மதிசூடுவ
ரொன்றுகொலாமிடுவெண்டலைகையது
வொன்றுகொலாமவரூர்வதுதானே.

பத்துக்கொலாமவர்பாம்பின்கண் பாம்பின்பல்
பத்துக்கொலாமெயி றுநெரிந்துக்கன

பத்துக்கொலாமவர்காயப்பட்டான்றலை
பத்துக்கொலாமடியார்செய்கைதானே. திருச்சிற்றம்பலம்

உடனே அப்புத்திரர் உணர்வுபெற்று எழுந்தார். அப்பூதிநாயனார் தம்முடைய புத்திரர் பிழைத்ததைக் கண்டும் அதை குறித்துச் சந்தோஷியாமல் அப்பமூர்த்தி அமுது செய்யாதிருந்தமையைக் குறித்துத் துக்கித்து வருந்தினர். அவ்வருத்தத்தை நீக்கும்பொருட்டு, அப்பமூர்த்தி அவருடைய வீட்டிற்சென்று அமுது செய்து அங்கே இருந்தார். சிலநாட்சென்ற பின் திங்களூரினின்றும் நீங்கி திருப்பழனத்திற்குப்போய் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து அப்பூதிநாயனாரை சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருப்பழனம் பண்-தக்கராகம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சொன்மாலைபயில்கின்றகுயிலினங்காள்சொல்லீரே
பன்மாலைவரிவண்டுபண்மிழற்றும்பழனத்தான்
முன்மாலைநகுதிங்கள்முகிழ்விளங்குமுடிச்சென்னிப்
பொன்மாலைமார்பனென்புதுநலமுண்டிகழ்வானே.

வஞ்சித்தென்வளைகவர்ந்தான்வாரானேயாயிடினும்
பஞ்சிக்காற்சிறகன்னம்பரந்தார்க்கும்பழனத்தா
னஞ்சிப்போய்க்கலிமெலியவழலோம்புமப்பூதி
குஞ்சிப்பூவாய்நின்றசேவடியாய்கோடியையே. திருச்சிற்றம்பலம்

அங்கே இருக்கும் நாளிலே திருச்சோற்றுத் துறைமுதலாகிய ஸ்தலங்களுக்கும்போய் வருவார் வெகுநாட்சென்றபின் திருநல்லூருக்குச் சென்று சிலநாள் அங்கே வசித்து பின் திருவாரூருக்குப் போககருதி அதை நீங்கி பழையாறை வலஞ்சுழி திருக்குடமூக்கு கும்பகோணம் நல்லூர் திருச்சேறைகுடவாயில் நறையூர் திருவாஞ்சியம் பெருவேளூர் என்கின்ற ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவாரூரை அடைந்தபோது திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் திருவாரூரில் வந்ததைக் கேள்வியுற்ற அவ்வூரிலுள்ள அடியார்கள் வீதிகளையும் மாடமாளிகைகளையும் அலங்கரித்து சமணர்களுடைய மாயையைக்கடந்து கடலில் கல்லே மிதப்பாகவந்தவர் வந்தாரென்னுங் களிப்பால் அளவற்ற தொண்டர்கள் மதிற்புறத்திற் சென்றெதிர்கொண்டு திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளை வணங்கி திருப்பதியினுள் அழைத்து வந்தபோது திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவாரூர்த்திருவிருத்தம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

குலம்பலம்பாவருகுண்டர்முன்னேநமக்குண்டுகொலோ
வலம்பலம்டாவருதண்புனலாரூரவிர்சடையான்
சிலம்பலம்பாவருசேவடியான்றிருமூலட்டானம்
புலம்பலம்பாவருதொண்டர்க்குதொண்டராம்புண்ணியமே.

குற்றமுடையவமணர் திறமதுகையகன் றிட்
டுற்றகருமஞ்செய் துய்யப்போந்தேனுக்குமுண்டுகொலோ
மற்பொலிதோளானிராவணன் றன்வலிவாட்டுவித்த
பொற்கழலானடித்தொண்டர்க்குத்தொண்டராம்புண்ணியமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு தன்னைச் சூழ்ந்துவருகின்ற திருத்தொண்டர்களோடு தோரணவாயிலை யடைந்து தேவாசிரியன் முன்வந்து வணங்கி ஆலயத்துட் புகுந்து புற்றிடங்கொண்ட கடவுளைத் தரிசித்து வணங்கி தேகம் புளகாங்கிதமாகக் கண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம்பொழிய திருமூலட்டானரைத் துதித்துத் திருத்தாண்டகம் பாடியருளினர்.

திருவாரூர்ப்போற்றித்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கற்றவர்களுண்ணுங்கனியேபோற்றிகழலடைந்தார்செல்லுங்கதியேபோற்றி
யற்றவர்கட்காரமுதமானுய்போற்றியல்லலறுத்தடியேனையாண்டாய்போற்றி
மற்றொருவரொப்பிலாமைந்தாபோற்றிவானவர்கள்போற்றுமருந்தேபோற்றி
செற்றவர்தம்புரமெரித்தசிவனேபோற்றிதிருமூலட்டானனேபோற்றிபோற்றி.
பிரமன்றன்சிரமரிந்தபெரியோய்போற்றிபெண்ணுருவோடாணுருவாய்நின்றாய்போற்
சரநான்குமுக்கண்ணுமுடையாய்போற்றிகாதலிப்பார்காற்றவெளியாய்போற்றி [றி
யருமந்ததேவர்க்கரைசேபோற்றியன்றரக்கனைஞ்ஞான்குதோளுந்தாளுஞ்
சிரநெரித்தசேவடிகள்போற்றிபோற்றிதிருமூலட்டானனேபோற்றிபோற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு தூண்டுதலில்லா விளக்கையொத்த சோதிஸ்வரூபனாகிய கடவுண்முன்னின்று "காண்டலே கருத்தாயின" வென்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடி மனமுருகி ஆலயத்தை வலம்வந்து வணங்கி அன்புபொருந்திய மனத்தோடு திருவாயிலின் புறத்து வந்தார்.

திருவாரூர்-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காண்டலேகருத்தாய்நினைந்திருந்தேன்மனம்புகுந்தாய்கழலடி
பூண்டுகொண்டொழிந்தேன்புறம்போயினாலறையோ
வீண்டுமாடங்கணீண்டமாளிகைமேலெழுகொடிவானிளமதி
தீண்டிவந்துலவுந்திருவாரூரம்மானே.
நாடினார்கமலம்மலரயனோடிரணியனாரலங்கீண்டவ
னாடிக்காணமாட்டாததழலாய்நம்பரனைப்
பாடுவார்பணிவார்பல்லாண்டிசைகூறுபத்தர்கள்சித்தத்துள்புக்குத்
தேடிக்கண்டுகொண்டேன்திருவாரூரம்மானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்புசிவந்த மாணிக்கமணிகள் ஒளிசூழ்ந்த திருவாயிலின் முன்வந்து கொய்யுமாமலர்ச்சோலைக் குயில்கூவ மயிலாலுமாரூரரைக், கையினற்றொ

ழாதேமுன் கனியிருக்கக் காய்கவர்ந்த கள்வனேனென்று" திருப்பதி
மருள்செய்து அங்கிருந்தனர்,

திருவாரூர்பழமொழிபத்து-பண்-காந்தாரம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்யெலாம்வெண்ணீறுசண்ணித்தமேனியான்றாடொழாதே
யுய்யலாமென்றெண்ணியுறிதூக்கிபுழிதந்தேனுள்ளம்விட்டுக்
கொய்யுலாமலர்ச்சோலைக்குயில்கூவமயிலாலுமாரூரரைக்
கையினாற்றொழாதொழிந்துகனியிருக்கக்காய்கவர்ந்தகள்வனேனே.
மறுத்தானோர் வல்லரக்கனீரைந்துமுடியினோடுதோளுந்தாளு
மிறுத்தானையெழின்முளரித்தவிசின்மிசையிருந்தான்றன்றலையிலொன்றை
யறுத்தானையாரூரிலம்மானையாலாலமுண்டுகண்டங்
கறுத்தானைக்கருதாதேகரும்பிருக்கவிரும்புகடித்தெய்த்தவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு மழைபோலும் மார்பின்கண்பெருகாநின்ற கண்ணீரும், தமது
மதுரவாயினால் பாடுகின்ற இனிய தமிழ்மாலைகளும் கடவுளினது திருவடி
யிலே பற்றிய மனமும் உழவாரப்படையுந் தாமுமாகி திருவீதிப்பணிசெ
ய்து வணங்கி புற்றிடங்கொண்டாரைக் காலங்கடோறும் தரிசித்து, 'பாடி
ளம் பூதத்தினான்" என்னும் பதிகமுதலிய பலபதிகம் பாடி வன்பினுற்றுச்
செல்வாராயினர்.

திருவாரூர்-பண்-காந்தாரம்,
திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடிளம்பூதத்தினானும்பவளச்செவ்வாய்வண்ணத்தானுங்
கோடிளமென்முலையாளைக்கூடியகோலத்தினானு
மோடிளவெண்பிறையானுமொளிதிகழ்சூலத்தினானு
மாடிளம்பாம்பசைத்தானுமாரூரமர்ந்தவம்மானே.
பையஞ்சுடர்விடுநாகப்பள்ளிகொள்வானுள்ளத்தானுங்
கையஞ்சுநான்குடையானைக்கால்விரலாலடர்த்தானும்
பொய்யஞ்சிவாய்மைகள்பேசிப்புகழ்புரிந்தார்க்கருள்செய்யு
மையஞ்சினப்புறத்தானுமாரூரமர்ந்தவம்மானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு ஒருபதிகத்திலே நமிநந்தியடிகள் நீரினால் விளக்கேற்றினமை
யைச் சிறப்பித்தும் பாடினார். அந்தத்திருப்பதியில் இருக்கின்ற அரனெறி
யென்னும் ஆலயத்தையும் வணங்கிப் பதிகம்பாடினார். அங்கிருக்கும் நாட்
களிலே திருவலிவலம் கீழ்வேளூர் கன்றாப்பூர் என்னும் ஸ்தலங்களுக்கும்
போய் பதிகம்பாடிக்கொண்டு அவ்விடத்திற்குத் திரும்பிவிட்டார். திருவா
திரை நட்சத்திரத்திலே வீதிவிடங்கப் பெருமானுடைய திருவிழாவை அடி
யார்களுடன் சேவித்து மகிழ்ந்திருந்தார். அந்நாட்களிலே திருப்புகலூருக்

குப்போம்படி கருதி திருவாரூரினின்றும் நீங்கி, பல ஸ்தலங்களையும் பணிந்துசென்றார். அந்நாளிலே திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் திருப்புகலூருக்குவந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு முருகநாயனருடைய திருமடத்திலிருந்தார் ஒருநாள் அப்பமூர்த்தி திருவாரூரினின்றும் திருப்புகலூரை நோக்கி வருகின்றார் என்று கேள்விபுற்று, அடியார் கூட்டத்தோடும் சென்று அவரை எதிர்கொண்டார் அப்பமூர்த்தி திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியை வணங்க திருஞான சம்பந்தமூர்த்தியும் அப்பமூர்த்தியை வணங்கி அப்பரே நீர்வரும்நாளிலே திருவாரூரிலேநடக்கின்ற பெருமையைச் சொல்லும் என்றார். அப்பமூர்த்தி திருவாதிரைச்சிறப்பைத் திருப்பதிகத்தினால் சொல்லியருளினார்.

திருவாரூர்த்திருவாதிரைதிருப்பதிகம்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்துவிதானமணிப்பொற்கவரிமுறையாலே
பத்தர்களோடுபாவையர்சூழப்பலிப்பின்னே
வித்தகக்கோலவெண்டலைமாலைவிரதிக
ளத்தனாரூராதிரைநாளாலதுவண்ணம்

பாரூர்பல்லவத்தானைப்பத்தர்பணிந்தேத்தச்
சீரூர்பாடலாடலறுதசெம்மாப்பார்ந்
தோரூரொழியாதுலகமெங்கும்பணிந்தேத்து
மாரூரன்றனாதிரைநாளாலதுவண்ணம். திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி அதைக்கேட்டு நான் திருவாரூருக்குப்போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துக்கொண்டு இவ்விடத்திற்கு வருவேன் என்று சொல்லித் திருவாரூருக்குப்போக அப்பமூர்த்தி திருப்புகலூருக்கு வந்து சுவாமிதெரிசனம்செய்து பதிகம்பாடிக்கொண்டு இருந்தார், செங்காட்டங்குடி, திருநள்ளாறு சாத்தமங்கை திருமருகல் என்கின்ற ஸ்தலங்களுக்குப்போய், தெரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருப்புகலூருக்குத் திரும்பினார் சிலநாட்சென்றபின் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி திருவாரூரினின்றும் நீங்கி திருப்புகலூருக்குவந்தார், அப்பமூர்த்தி அவரை எதிர்கொண்டு அழைத்துவந்து முருகநாயனருடைய திருமடத்தில் அவரோடு மிருந்தார். இருக்கும் நாளிலே சிறுத்தொண்டநாயனரும், திருநீலக்கநாயனரும், அவர்களிடத்திற்கு வந்து அவர்களோடு இருந்தார்கள். சிலநாளாயினபின் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியும் அப்பமூர்த்தியும் திருப்புகலூரினின்றும் நீங்கி, திருநீலக்கநாயனரும், சிறுத்தொண்டநாயனரும், முருகநாயனரும் மற்றை அடியார்களும் அநுமதிபெற்றுக்கொண்டு போய்விட, திருவம்பர் என்னும் ஸ்தலத்தை அடைந்து வணங்கி, திருககடவூரிற்சென்று வீரட்டானேசுரரை பணிந்து குங்கிலியக்கலியநாயனரால் அவருடைய திருமடத்திலே அமுது செய்விக்கப்பட்ட திருக்கடவூர் மயானத்தையும் வணங்கி திருவாக்கூர் முதலிய திருப்பதிகளைத் தரிசித்து திருவீழிமிழலையை அடைந்தார். அதுசமாச்சாரம்

அத்தலத்திலுள்ள அடியார்க ளறிந்து எதிர்கொண்டுபோய் வணங்க அவர்களும் அவர்களை வணங்கி ஆலயத்துட்சென்று வலம்வந்து வணங்கி திருவீழிமிழலையானைச் சேராதார் தீநெறிக்கேசேர்கின்றார் என திருத்தாண்டக மொழிந்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு அங்கேயிருந்தார்கள்.

திருவீழிமிழலைத்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போரானையீருரிவைப்போர்வையானைப்
புலியதளேயுடையாடைப்போற்றினானைப்
பாரானைமதியானைப்பகலானானைப்பல்லுயிராய்
நெடுவெளியாய்ப்பரந்துநின்ற
நீரானைககாற்றானைத்தீயானானைநினையாதாய்
புரமெரியநினைந்ததெய்வத்
தேரானைத்திருவீழிமிழலையானைச்
சேராதார்தீநெறிக்கேசேர்கின்றாரே

அறுத்தானையயன்றலைகளஞ்சிலொன்றை
யஞ்சாதேவரையெடுத்தவரக்கன்றோள்க
ளிறுத்தானையேருநரம்பிசைகேட்டானை
யிந்துவினைத்தேய்த்தானையிரவிதன்பாற்
பறித்தானைப்படகிரதற்காவானோர்
பரந்திழியும்புனற்கங்கைபனிபோலாங்குச்
செறித்தானைத்திருவீழிமிழலையானைச்
சேராதார்தீநெறிக்கேசேர்கின்றாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் சிலநாட்சென்றபின் மழையின்மையாலும் காவேரிப்பெருக்கு இன்மையாலும் பஞ்சம் உண்டாக அதனால் உயிர்கள் எல்லாம் வருத்தமுற்றன அக்காலத்திலே பரமசிவன் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திக்கும் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளுக்கும்தோன்றி, காலபேதத்தினாலே நீங்கள் மனவாட்டம் அடையீர்களாயினும் உங்களை வழிபடுகின்ற அடியார்களுக்குக் கொடுக்கும்பொருட்டு நாம் உங்களுக்கு படிக்காசு தருகின்றோம் என்று சொல்லி கோயிலின் கிழக்குவாயிற்படியிலும் மேற்குவாயிற்படியிலும் தினந்தோறும் படிக்காசுவைத்தருளினர். அவ்வடியார்களிருவருமே தாங்கள்பெற்ற படிக்காசுகளை அனுப்பிப் பண்டங்கள் வாங்குவித்து அமுது சமைப்பித்து சிவனடியார்கள் எல்லாரும்வந்து போசனம்பண்ணக்கடவர்கள் என்று இரண்டுகாலங்களினும் பறைசாற்றித் தெரிவித்து அன்னமிட்டார்கள், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி தாம் பரமசிவனுக்கு குமாரராகையாலும் பாடற்றொண்டுமாத்திரம் செய்கையாலும் தாம்பெற்ற படிக்காசை வட்டங்கொடுத்து மாற்றப்பெற்றார் அப்பமூர்த்தியோ தாம் அக்கடவுளுக்கு அடியாராகையாலும், பாடற்றொண்டோடும் கைத்தொண்டும் செய்கையாலும் தாம்பெற்ற படிக்காசைவட்டங்கொடாது மாற்றப்பெற்றார். இருவருடைய திருமடங்களினும்

காடோறும்சிவனடியார்கள் போசனம்பண்ணி மகிழ்ந்திருக்குங்காலத்திலே எங்கும் மழைபெய்து தானிய முதலியவைகள் மிக விளைந்தமையால் பஞ்சம்நீங்கிற்று. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியும் அப்பமூர்த்தியும் திருவீழிமிழலையினின்றும் நீங்கி திருவாஞ்சியமுதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு வேதாரணியத்தை அடைந்து ஆலயத்திலேயே பிரவேசித்து வலஞ்செய்து வேதங்கள் அருச்சித்துத் திருக்காப்புச்செய்த அந்நாள் முதல் இந்நாள்வரைக்கும் அடைக்கப்பட்டே இருக்கின்ற கதவுக்கு முன்வந்து வேதங்களாலே திருக்காப்புச் செய்யப்பட்ட அக்கதவை அடியார்கள் நீக்கப்பெருமையினால் வேறோர் பக்கத்திலே ஓர்வாயில் இட்டு அதன் வழியே செல்கின்றார்கள் என்பதைக் கேட்டறிந்தார்கள், திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி அப்பமூர்த்தியை நோக்கி அப்பரே நாம் எப்படியும் சுவாமியை அபிமுகத் திருவாயில் வழியேசென்று தரிசிக்கவேண்டும் ஆதலால் இந்தக்கதவு திறக்கப்படும்பொருட்டு நீரே திருப்பதிகம் பாடும் என்றார். அப்பமூர்த்தி "பண்ணினேர் மொழியாள்" என்னுந் திருப்பதிகத்தைக் கதவு திறக்கப்படும் பொருட்டுப்பாட, அது திறக்கப்படாமல் தாழ்த்தது அதுகண்டு "என்னீ ரிரக்க மில்லீர்" என்னுந் திருக்கடைக் காப்பைப்பாடி வணங்கினார் உடனே வேதாரணியேசுரருடைய திருவருளினால் கதவு திறக்கப்பட்டது

திருமறைக்காடு-திருக்குறுந்தொகை.

பண்ணினேர்மொழியாழியாளுமைபங்கரோ, மண்ணினார்வலஞ்செய்மறைக்காடரோ
கண்ணினாலுமைக்காணக்கதவினைத், திண்ணமாகத்திறந்தருள்செய்மினே.

அரக்கனைவிரலாலடர்த்திட்டநீ, ரிரக்கமொன்றிலீரெம்பெருமானிரே
சுரக்கும்புன்னைகள்சூழ்மறைக்காடரோ, சரக்கவிக்கதவந்திறப்பிம்மினே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பொழுது நாயன்மார் இருவரும் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள் அடியார்கள் எல்லாரும் ஆனந்தகோஷம் செய்தார்கள் நாயன்மார் இருவரும் பேரின்பவெள்ளத்தில் அமிழ்ந்து எழுந்து உள்ளேபுகுந்து சுவாமி தரிசனம் செய்து திருப்பதிகங்கள்பாடி அரிதில் வெளியே வந்தார்கள் அப்போது அப்பமூர்த்தி திருஞான சம்பந்தமூர்த்தியை நோக்கி சுவாமியுடைய திருவருளினாலே இந்தக்கதவு திறக்கப்பட்டும் அடைக்கப்பட்டும் என்றும் வழங்கும் பொருட்டு தேவரீர் இது அடைக்கப்படும்படி திருப்பதிகம் பாடியருளும் என்றார். திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி திருப்பதிகத்திலே முதற்பாட்டுப் பாடியமாத்திரத்தில் கதவு அடைக்கப்பட்டது, அதுகண்டு நாயன்மார் இருவரும் திருவருளை வியந்து களிப்புற்று வணங்கினார்கள். திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி தாம் எடுத்த பதிகத்தை முடித்தருளினார். அன்று தொடுத்து அந்தக் கதவு திறத்தலும் அடைத்தலுமாகிய வழக்கம் என்றும் நிகழ்ந்தது. அங்கே நிகழ்ந்த அற்புதத்தைக் கண்ட அடியார்கள் சமஸ்தரும் ஆச்சரியங்கொண்டு உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள கண்ணீர்சொரிய நாயன்மார் இருவருடைய திருவடிகளிலும் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள். நாய

ன்மார் இருவரும் திருமடத்தை அடைந்தபின் திருநாவுக்கரசு சுவாமிக
தாம் திருப்பதிக முழுதும் பாடிய பின்னே கதவு திறந்த அருமையை
திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி முதற்பாட்டைப் பாடியவுடனே கதவு அ
த்த எளிமையையும் நினைந்து சுவாமியுடைய திருவுள்ளம் இதுவென்
அறியமாட்டாமல் அயர்கின்றேன் என்று கவன்று மிக அஞ்சி திருமட
தில் ஒரு பக்கத்திலேபோய் கண்ணை மூடிக்கொண்டு வேதாரணியேச
டைய திருவடிகளைச் சிந்தித்துக்கொண்டு அறிதுயில் செய்தார் அ
பொழுது பரமசிவன் அவரிடத்திற்சென்று நாம் வாய் இருப்போம் அ
விடத்திற்குத் தொடர்ந்துவா என்று அருளிச்செய்தார் அப்பமூர்த்தி தி
ப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு எழுந்து வேதாரணியத்தினின்றும் புறப்ப
விரைந்துபோக சுவாமி அவருக்குமுன் காட்டியருளிய திருக்கோலத்தோ
டும் நடந்தருளினார்.

திருவாய்மூர்த்திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எங்கேயென்னையிருந்திடந்தேடிக்கொண்
டங்கேவந்தடையாளமருளினார்
தெங்கேதோன்றுந்திருவாய்மூர்ச்செய்தனு
ரங்கேவாவென்றுபோனாரதெ கொலோ.

தீண்டற்கரியதிருவடியொன்றினால்
மீண்டற்குமிதித்தாரரக்கன்றனை
வேண்டிக்கொண்டேன்றிருவாய்மூர்விளக்கினைத்
தூண்டிக்கொள்வேனுனென்றலுந்தோன்றுமே. திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பொழுது பரமசிவனுக்குப் பின்னாகச்செல்கின்ற அப்பமூர்த்தி
அவரைச் சமீபிக்கப்பெற்றிலர் சுவாமி சமீபத்திலே காட்சி கொடுப்பவர்
போல ஒரு கோயிலை எதிரே காண்பித்து, அதனுள்ளே புகுந்தருள அப்ப
மூர்த்தியும் அவ்விடத்திலே விரைந்து தொடர்ந்தார். திருஞான சம்பந்த
மூர்த்தி சுவாமிகளும் அப்பமூர்த்தி திருவாய் மூருக்குப் போகின்றார் எ
ன்று கேள்வியுற்று வந்துசேர்ந்தார். அப்பமூர்த்தி சுவாமி மறைந்தமை
யைக் குறித்துத் துக்கித்து அடியார்களிற் சிறந்த திருஞான சம்பந்தமூர்த்
தியே திறக்கவேண்டும் என்பதை நினையாமல் திறந்து குற்றஞ்செய்த அடி
யேனுக்கு ஒளிக்கலாம் ஒரு பதிகத்தின் முதற்பாட்டாலேயே கதவை
அடைப்பித்த திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி இங்கே வந்திருக்கிறார் அவருக்கு
எப்படி ஒளிக்கலாம் என்றார். உடனே பரமசிவன் திருஞான சம்பந்தமூர்த்
திக்குக் காட்சி கொடுத்தருளினார். திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி தரிசித்து
ஸ்தோத்திரம் பண்ணி அப்பமூர்த்தியுங் காணும்படிகாட்ட அப்பமூர்த்தி
யும் தரிசித்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாய்மூர்த்-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடவடியார்பரவக்கண்டேன் பத்தர்கணங்கண் டேன்மொய்த்தபூத
மாடன்முழவமதிரக்கண்டேனங்கையனல்கண்டேன் கங்கையாளைக் [டேன்
கோடலரவார்சடையிற்கண்டேன்கொக்கினிதழ்கண்டேன்கொன்றைகண்
வாடற்றலையொன்றுகையிற்கண்டேன்வாய்மூரடிகளைநான்கண்டவாறே.

கலங்கவிருவர்க்கழலாய்நீண்டகாரணமுங்கண்டேன்கருவாய்நின்று
பலங்கடரித்துகந்தபண்புங்கண்டேன்பாடலொலியெலாங்கூடக்கண்டே
னிலங்கைத்தலைவன்சிரங்கள்பத்துமிறுத்தவனுக்கீந்தபெருமைகண்டேன்
வலங்கைத்தலத்துள்ளனலுங்கண்டேன்வாய்மூரடிகளைநான்கண்டவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்சுவாமி அப்பதிகத்தை ஏற்றுக்கொண்டு எழுந்தருள நாயன்மார் இருவரும் திருவாய்மூரை அடைந்து சுவாமிதரிசனம் செய்துக்கொண்டு சிலநாளங்கிருந்து பின் வேதாரணியத்துக்குத் திரும்பிவந்து அங்கேயிருந்தார்கள் இருக்கும்நாளிலே திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் மதுரையிலிருக்கின்ற பாண்டியனுடைய மனைவியாராகிய மங்கையர்க்கரசியாரும் மந்திரியாராகிய குலச்சிறையாரும் அனுப்பிய தூதர்களாலே பாண்டிநாட்டிலே ஆருகதசமயம் பரம்பச் சைவம்குன்றிய சமாசாரத்தைக் கேள்வியுற்று சமணர்களைவென்று சைவஸ்தாபனம் செய்யும்பொருட்டு அவ்விடத்திற்குச்செல்ல எழுந்தார் அப்பொழுது திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சமணர்களுடைய கொடுமையை நினைந்து மதுரைக்குப் போகாதிருக்கும்படி திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியைத் தடுக்க திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி அதற்கிசையாமல் பாண்டியநாட்டுக்கெழுந்தருளினர் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் வேதாரணியத்திலே சிலநாள் இருந்துபின் அதனைநீங்கி நாகைக்காரோணம் முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவீழிமிழலையை அடைந்து சிலநாளங்கிருந்து பின் திருவாவடுதுறையிற் சென்று திருஞான சம்பந்தமூர்த்திக்கு ஒரு திருப்பதிகத்தின்பொருட்டு ஆயிரம்செம்பொன் கொடுத்தருளிய திறத்தைப் புகழ்ந்துபாடி பழையாறையிற் சென்றார்.

திருவாவடுதுறைத்-திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாயிருஞாலமெல்லாமலரடிவணங்கும்போலும்
பாயிருங்கங்கையாளைப்படர்சடைவைப்பர்போலும்
காயிரும்பொழில்கள்சூழ்ந்தகழுமலவூரர்க்கம்பொன்
ணுயிரங்கொடுப்பர்போலுமாவடுதுறையனாரே.

பார்த்தனுக்கருளர்போலும்படர்சடைமுடியார்போலு
மேத்துவாரிடர்கடீரவின்பங்கள்கொடுப்பர்போலும்
கூத்தராய்ப்பாடியாடிக்கொடுவலியரக்கன்றன்னை
யார்த்த[illegible]விப்பாராவடுதுறையனாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே வடதளி என்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனைச் சமணர்கள் மறைந்திருத்தலைக் கேள்வியுற்று சமீபமாகிய ஓரிடத்திற்சென்றமுதுசெய்யாமல் சுவாமியைத்தியானித்து சுவாமீ அடியேன் தேவரீருடைய திருவுருவை மறைத்த சமணர்களுடைய செய்கையைக் கெடுத்தருளுமென்று சொல்லிக்கொண் டிருந்தார். சுவாமி அரசனுக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி நாம் சமணர்களால் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றோம் நாட்டுக்கரசன் நம்மைவெளிப்படக்கண்டு கும்பிடவேண்டுமென்று சிந்தித்துக்கொண்டு இருக்கின்றான் நீ அந்தச்சமணர்களை அழித்து நமக்கு ஆலயஞ்செய்யவேண்டுமென்று அருளிச்செய்து தாமிருக்கின்ற இடத்தினடையாளங்களைத்தெரிவித்து மறைந்தருளினார். அரசன் விழித்தெழுந்து ஆச்சரியமடைந்து மந்திரியாரோடும் விரைவிலே கோயிற்சென்று சுவாமியருளிச்செய்த அடையாளத்தின் வழிகண்டு சமணர்கள்செய்த வஞ்சனையை உணர்ந்து அப்பமூர்த்தியை வணங்கி அந்தச் சமணர்களை யானைகளாலே மிதிப்பித்துக்கொன்று பரமசிவனுக்கு விமானம்செய்து நிமித்தங்கள் அமைத்தார். அப்பமூர்த்தி உள்ளேபுகுந்து சுவாமியைத் தரிசித்துத் திருப்பதிகம்பாடி சிலநாள் அங்கிருந்தார்.

திப்பழையாறை வடதளித்திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தலையெலாம்பறிக்குஞ்சமண்கையரு, ணிலையினான்மறைத்தான்மறைக்கொண்ணுமே
யலையினார்பொழிலாறைவடதளி, நிலையினானடியேநினைந்துய்மினே

செருத்தனைச்செய்யுஞ்சேணரக்கனுட, லெருத்திறவ்விரலாலிரவூன்றிய
வருத்தனைப்பழையாறைவடதளித், திருத்தனைத்தொழுவார்வினைதேயுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி திருவானைக்கா-எறும்பியூர்-திருச்சிராப்பள்ளி-கற்குடி - திருப்பராய்த்துறை என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பஞ்ஞீலியை நோக்கிச்சென்றார், செல்லும் வழியிலே பசியினாலும் தாகத்தினாலும்மிகவருந்தி இளைத்தார். இளைத்தும் சித்தமலையாமல் நடக்க பரமசிவன் அவருடைய வருத்தத்தை நீக்கும்பொருட்டு வழியிலே ஒருசோலையையும் குளத்தையும் உண்டாக்கி ஒருபிராமணவடிவங்கொண்டு பொதிசோறு வைத்துக்கொண்டு இருந்தார். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அவர் சமீபத்தில் வந்தவுடனே ஐயர் அவரைநோக்கி நீர்வழிநடந்து மிக இளைத்துப்போனீர். என்னிடத்திலே பொதிசோறு இருக்கின்றது புசித்து இந்தக்குளத்திலே சலபானம்பண்ணி இளைப்பு நீக்கிக் கொண்டுபோமென்றுசொல்லி பொதிசோற்றைக் கொடுத்தார், அப்பமூர்த்தி அதை வாங்கிப் புசித்து சலபானம் பண்ணிக்கொண்டு இளைப்புநீங்கி இருந்தார் சுவாமி அவரை நோக்கி, நீர் எங்கேபோகின்றீர் என்றுகேட்க வாகீசர் நான் திருப்பைஞ்ஞீலிக்குப் போகின்றேன் என்று சொல்லிப்போனார் சுவாமி நாமும் அங்கேதான் போகின்றேன் என்றுசொல்லி அவருடனே கூடிச்சென்று திருப்பைஞ்ஞீலியைச் சமீபித்தவுடனே மறைந்தருளினார்,

அப்பமூர்த்தி அதுகண்டு திருவருளைவிபந்து கண்ணீர் பொழிந்தழுது விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து ஆலயததிற்சென்று சுவாமியை வணங்கிப் பதிகம்பாடி கைத்தொண்டு செய்துகொண்டு இருந்தார் சிலநாளாயினபின் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, திருவண்ணுமலைக்குச்சென்று சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருப்பதிகம் பாடியருளினுர்.

திருவண்ணுமலை - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒதிமாமலர்கடூவியுமையவள்பங்காமிக்க
சோதியேதுளங்குல்மெண்டோட்சுடர்மழுப்படையினுனே
யாதியேயமரர்கோவேயணியண்ணுமலையுளானே
நீதியாநின்னையல்லானினையுமாநினைவிலேனே.

இரக்கமொன்றிபாதுமில்லாக்காலனைக்கடந்தவெம்மா
னுரத்தினுல்வரையையூக்கவொருவிரனுதியினுலே
யரக்கனைநெரித்தவண்ணுமலையுளாயமரரேறே
சிரத்தினுல்வணங்கியேத்தித்திருவடிமறப்பிலேனே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு தொண்டைநாட்டையடைந்து திருவேகத்தூரென்னுந் தலத்தை வணங்கி உலகமுய்ய நஞ்சுண்டமைந்த கடவுள்வாழும் பலபதிகளையும் வணங்கி பார்வதி தழுவக்குழைந்த எம்பிரான்தங்கிய தெய்வப்பதியென்று சொல்லும் காஞ்சிநகரத்தைச் சமீபித்தார், அந்நகரிலுள்ளார் இவ்வுலகத்தாருய்யும்பொருட்டு திருவதிகையி லெழுந்தருளிய பரமசிவன் பேரருளினுல் சூலைநோயை யளித்தாண்ட தொண்டர் வரப்பெற்றேமென்று முக மகிழ்ந்து நகரெங்குமலங்கரித்து அவரை எதிர்கொண்டு வணங்கப்போய் ஆலயத்தைக்கண்டு வணங்கி கோயிலுட்சென்று சுவாமி தரிசனஞ்செய்து "கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க்கரியானை" யென்றெடுத்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினுர்.

திருவேகம்பம் மனத்துள்வைத்த திருப்பதிகம் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்,

கரவாடும்வன்னெஞ்சர்க்கரியானைக்கரவர்பால்
விரவாடும்பெருமானைவிடையேறும்வித்தகனை
யரவாடச்சடைதாழவங்கையினிலனலேந்தி
யிரவாடும்பெருமானையென்மனத்தேவைத்தேனே.

அடுத்தானையுரித்தானையருச்சுனற்குப்பாசுபதங்
கொடுத்தானைகுலவரையேசிலையாகக்கூரம்பு
தொடுத்தானைப் புரமெரியச்சினமல்குமலிலாய
மெடுத்தானைத்தடுத்தானையென்மனத்தேவைத்தேனே. திருச்சிற்றம்பலம்

பின்பு திருக்கச்சி மயானத்தை வலம்வந்து வணங்கி, அன்புறத்தொழுது பதிகங்கள்பாடித் தொண்டுசெய் திருந்துபின் திருமாற்பேறு முதலிய

பலபதிகளினுஞ்சென்று வணங்கிக் காஞ்சிநகரை வந்தடைந்து பதிகம்பாடி யருளினார்.

திருவேகம்பம்-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூற்றுவன்காண்கூற்றுவனைக்குமைத்தகோன்காண்
குவலயன்காண்குவலயத்தினீரானான்காண்
காற்றவன்காண்கனலவன்காண்கலிக்குமின்காண்
கனபவளச்செம்மேனிகலந்தவெள்ளை
நீற்றவன்காணிலாவூருஞ்சென்னியான்காணிறை
யார்ந்தபுனற்கங்கைநிமிர்சடைமே
லேற்றவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சி
யேகம்பன்காணவனென்னெண்ணத்தானே.

அறுத்தான்காணயன்சிரத்தையமரர்வேண்ட
வாழ்கடலினஞ்சுண்டங்கணிநீர்க்கங்கை
செறுத்தான்காண்டேவர்க்குந்தேவன்றான்காண்
திசையனைத்துந்தொழுதேத்தக்கலைமான்கையிற்
பொறுத்தான்காண்புகலிடத்தைநலியவந்து
பொருகயிலையெடுத்தவன்றன்முடிதோளாலந்
திருத்தான்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சி
யேகம்பன்காணவனென்னெண்ணத்தானே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேகம்பர்-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உரித்தவன்காணுரக்களிற்றையுமைபாளொல்க
வோங்காரத்தொருவன்காணுரமெஞ்ஞானம்
விரித்தவன்காண்விரித்தநால்வேதத்தான்காண்
வியனுலகிற்பல்லுயிரைவிதியினாலே
தெரித்தவன்காண்சில்லுருவாய்த்தோன்றியெங்குந்
திரண்டவன்காண்டிரிபுரத்தைவேவவில்லா
லெரித்தவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சி
யேகம்பன்காணவனென்னெண்ணத்தானே.

பொன்னிசையும்புரிசடையெம்புனிதன்றான்காண்
பூதகணநாதன்காண்புலித்தோலாடை
தன்னிசையவைத்தவெழிலரவினான்காண்
சங்கவெண்குழைக்காதிற்சந்திரன்றான்காண்
மின்னிசையும்வெள்ளெயிற்றோன்வெகுண்டு
வெற்பையெடுக்கவடியடர்ப்பமீண்டவன்றன்வாயி
லின்னிசைகேட்டிலங்கொளிவாளீந்தோன்கச்சி
யேகம்பன்காணவனென்னெண்ணத்தானே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருக்கச்சியேகம்பத்தைப் பணிந்தேத்தி பரமசிவன் வாழா நின்ற பலபதிகளையும் வணங்கிநீங்கு அங்கு நின்றுஞ்சென்று திருக்கழுக்குன்றத்திற்சென்று கழுக்குன்றநாதரை வணங்கி திருப்பதிகம்பாடி பக்கத்திலுள்ள பலபதிகளிலுஞ்சென்று கடவுளைவணங்கி கடலாற்சூழப்பட்ட திருவான்மியூரையடைய பரமசிவத்தைப்பணிந்து பதிகம்பாடி திருமயிலையை வந்தடைந்து கபாலீசரை வணங்கிப் பதிகம்பாடி அங்குநின்று கடலோரமாகச்சென்று திருவொற்றியூரில் வந்துசேர்ந்தார், அந்நகரத்திலுள்ளார் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் வருதலைக்கேட்டு அந்நகரெங்கும் அலங்கரித்து அடியார்களோடு எதிர்கொண்டுவந்து வணங்கினார்கள், வாகீசர் அவ்வடியார்களோடு நகரினுட்பிரவேசித்து ஆலயத்தைக்கண்டு வணங்கியுள்ளே சென்று வலம்வந்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரஞ்செய்து பரவசமாகி "வண்டோங்குஞ் செங்கமல" எனவெடுத்துத் திருத்தாண்டகம்பாடியருளினார்.

திருவொற்றியூர்த்-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வண்டோங்குசெங்கழலக்கழுநீர்மல்குமதமத்தஞ்செஞ்சடைமேல்மதியஞ்சூடித்
திண்டோள்களாயிரமும்வீசிநின்றுதிசைசேரநடமாடிசிவலோகனார்
உண்டார்நஞ்சுலகுக்கோருறுதிவேண்டியொற்றியூர்மேயவொளிவண்ணனார் [டாவே.
கண்டேனான்கனவகத்திற்கண்டேற்கென்றென்கடும்பிணியுஞ்சுடுநெறியுங்கைவிட்

வெருவுற்றமலர்க்குழலிமடவாலஞ்சமலைதுளங்கச்சிலைநடுங்கச்சீறுத்துநோக்கிச்
செருவுற்றவாளரக்கன்வலிதான்மாளத்திருவடியில்விரலொன்றூலலறவூன்றி
புருவொற்றியங்கிருவரோடிக்காணவோங்கினவவ்வொள்ளழலாரிங்கேவந்து
திருவொற்றியூர்நம்மூரென்றுபோனார்வசறிவளைகளொன்றாய்ச்சென்றவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு விளங்காநின்ற ஆலயத்தின் முற்றிலின்கண்பொருந்திய திருப்பணிகளைச் செய்துகொண்டு மனமகிழ்ச்சியோடு திருவிருத்தங்களும் திருக்குறுந்தொகைகளும் திருநேரிசைகளுமாகிய பல திருப்பதிகங்களைப்பாடி சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் பலநாளங்கிருந்தார்.

திருவொற்றியூர்த்-திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செற்றுக்களிற்றுரிகொள்கின்றஞான்றுசெருவெண்கொம்பொன்
றிற்றுக்கிடந்ததுபோலுமிளம்பிறைபாம்பதனைச்
சுற்றிக்கிடந்ததுகிம்புரிபோலச்சுடரிமைக்கு
நெற்றிக்கண்மற்றதன்முத்தொக்குமாலொற்றியூரனுக்கே,

தருக்கினவாளரக்கன்முடி பத்திறப்பாதந்தன்னு
லொருக்கினவாறடியேனைப்பிறப்பறுத்தாளவல்லா
னெருக்கினவானவர்தேவர்கள்கூடிக்கடைந்தநஞ்சைப்
பருக்கினவாறென்செய்கேனொற்றியூருறைபண்டங்கனே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்த்-திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்,

ஒற்றியூருமொளிமதிபாம்பினை, யொற்றியூருமப்பாம்புமதனையே
யொற்றியூரவொருசடைவைத்தவ, னொற்றியூர்தொழநம்வினைபோயுமே.

வரையனூருபர்தோளுடையமன்னனை, வரையினால்வலிசெற்றவர்வாழ்
திரையினார்புடைசூழ்திருவொற்றியூர்,உரையினார்பொலிந்தாருயர்தார்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவொற்றியூர்த்-திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்,

வெள்ளத்தைச்சடையில்வைத்தவேதகீதன்றன்பாத
மெள்ளத்தானடையவேண்டின்மெய்தருஞானத்தீபாற்
கள்ளத்தைக்கழியநின்றார்காயத்துக்கலந்துநின்று
வுள்ளத்துளொளியுமாகுமொற்றியூருடையகோவே.

வெறுத்துகப்புலன்களைஞ்சும்வேண்டிற்றுவேண்டுநெஞ்சே
மறுத்துகவார்வச்செற்றக்குரோதங்களானமாயப்
பொறுத்துகப்புட்கத்தேருடைபானையடரவூன்றி
யொறுத்துகந்தருள்கள்செய்தானொற்றியூருடையகோவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

* திருவொற்றியூர்த்-திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓம்பினேன்கூட்டைவாளாவுள்ளத்தோர்கொடுமைவைத்துக்
காம்பிலாமூழைபோலக்கருதித்தேமுகக்கமாட்டேன்
பாம்பின்வாய்த்தேரைபோலப்பலபலநினைக்கின்றேனை
யோம்பிநீயுய்யக்கொள்ளாயொற்றியூருடையகோவே.

மனமெனுந்தோணிபற்றிமதியெனுங்கோலையூன்றிச்
சினமெனுஞ்சரக்கையேற்றிச்செறிகடலோடும்போது
மதனெனும்பாரைத்தாக்கிமறியும்போதறியவொண்ணா
துணையுனுமுணர்வைநல்காயொற்றியூருடையகோவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அங்கிருக்கின்றநாளில் அதற்குச் சமீபத்திலுள்ள சிவஸ்தலங்களை தரிசிக்கவிரும்பி பார்வதி சமேதராகிய பரமசிவன் வாழாநின்ற திருப்பா ரென்னுந் தலத்தையடைந்து கடவுளைத்தொழுது "முந்திமூவெயிலெய் முதல்வனாரென" எடுத்துத் திருக்குறுந்தொகையும் திருத்தாண்ட பாடியருளினர்.

* இந்தத் திருப்பதிகத்தி லிவ்விரண்டு தேவாரங்களே யிருக்கின்றன

திருப்பாசூர்த்-திருக்குறந்தொகை.

முந்திமூவெயிலெய்தமுதல்வனார், சிந்திப்பார்வினைதீர்த்திடுஞ்செல்வனார்
அந்திக்கோன்றனக்கேயருள்செய்தவர், பந்திச்செஞ்சடைப்பாசூரடிகளே.

திரியுமூவெயில்செங்கணையொன்றினா, லெரியவெய்தனரேனுமிலங்கைக்கோ
னெரியவூன்றியிட்டார்விரலொன்றினார், பரியர்நுண்ணியர்பாசூரடிகளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாசூர்த்-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்ணாகிநிலனாகிவிசும்புமாகி வேலைசூழ்ஞாலத்தார்விரும்புகின்ற
வெண்ணாகியெழுத்தாகியியல்புமாகி யேழுலகுந்தொழுதேத்திக்காணநின்ற
சண்ணாகிமணியாகிக்காட்சியாகிக் காதலித்தங்கடியார்கள்பரவநின்ற
பண்ணாகியின்னமுதம்பாசூர்மேய பரஞ்சுடரைக்கண்டடியேனுய்ந்தவாறே.

வேந்தனெடுமுடியுடைய வரக்கர்கோமான் மெல்லியலாளுமைவெருவ விரைந்திட்டோடிச், சாந்தமெனநீறணிந்தான் கயிலைவெற்பைத்தடக்கையா லெடுத்திடனுந் தாளாலூன்றி, யேந்துதிரடிண்டோளுந் தலைகள்பத்துமிறுத் தவன்றனிசைகேட்டே யிரக்கங்கொண்ட, பாந்தளணிசடைமுடி யேனம்பா சூர்மேய பரஞ்சுடரைக் கண்டடியேனுய்ந்தவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அத்திருப்பதியைவிட்டு நீங்கி அயலிலுள்ள திருப்பதிகளெல் லாம் சென்று வணங்கி உண்மைவழுவாத குடிகள் வாழாநின்ற பழையனூ ரென்னும் திருவாலங்காட்டையடைந்து திருவாலங்காட்டுறையுஞ் செல்வர் தாமெனத் திருத்தாண்டகம் பாடியருளினார்.

திருவாலங்காட்டுத்-திருத்தாண்டகம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்றாயுலகனைத்துமானார்தாமேயூழிதோறூழியுயர்ந்தார்தாமே
நின்றாகியெங்குநிமிர்ந்தார்தாமேநீர்வளிதீயாகாசமானார்தாமே
கொன்றாடுங்கூற்றையுதைத்தார்தாமேகோலப்பழனையுடையார்தாமே
சென்றாடுந்தீர்த்தங்களானார்தாமே திருவாலங்காட்டுறையுஞ்செல்வர்தாமே.

மாலைப்பிறைசென்னிவைத்தார்தாமேவண்கயிலைமாமலையைவந்தியர்த
நீலக்கடல்சூழிலங்கைக்கோனைநெரியவிரலாலடர்த்தார்தாமே
பாலொத்தமேனிநிறத்தார்தாமேபழனைப்பதியையுடையார்தாமே
சேலத்தாரேத்துந்திறத்தார்தாமேதிருவாலங்காட்டுறையுஞ்செல்வர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருப்புக்காரிக்கரை யென்னுந் திருப்பதியைவணங்கி அப்பாற் சென்று பல திருப்பதிகளையும் பணிந்து ...

பல காடுகளைக்கடந்து தென்கைலாயமாகிய திருக்காளத்தியை யடைந்து பொன்முகலியென்னுந் திருநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து காளத்திமலையின் அடிவாரத்தில் வீழ்ந்துவணங்கி காளத்திநாதர் வசிக்கின்ற மலையின்மீதேறி வலம்வந்து கடவுளை வணங்கி "யென்கண்ணுள்ளா னென்னுந்" திருத்தாண்டகமருளிச்செய்தார்.

திருக்காளத்தித்-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விற்றூணொன்றில்லாத நல்கூர்ந்தான்காண் வியன்கச்சிக் கம்பன்காண் பிச்சையல்லான், மற்றூணொன்றில்லாத மாசதுரன்காண் மயானத்துமைந்தன்காண். மாசொன்றில்லாப், பொற்றூண்காண் மாமணிநற்குன்றொப்பான்காண் பொய்யாதபொழிலேழுந் தாங்கிநின்ற, கற்றூண்காண் காளத்தி காணப்பட்ட கணநாதன்காணவனென் கண்ணுளானே.

உண்ணாதவருநஞ்ச முண்டான்றான்கா ணூழித்தீயன்னான்காணுகப்பார்காணப், பண்ணாரப் பல்லியம் பாடினான்காண் பயின்றநால்வேதத்தின் பண்பினான்கா, னண்ணாமலையான்கா ணடியாரீட்டமணைகள்தொழுதேத்த வருளுவான்காண், கண்ணாரக் காண்பார்க்கோர் காட்சியான்காண் காளத்தியானவனென் கண்ணுளானே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் மலைச்சிகரத்தி லெழுந்தருளிய பரமசிவனது மருங்கில் முன்னே நிற்கும் வில்லைப் பெரியகையிலேயுடைய கண்ணப்பநாயனாருடைய திருவடிகளை வணங்கிச் சிலநாளங்கிருந்து பின் உத்தர கைலாசத்திலே பரமசிவன் வீற்றிருக்கின்ற திருக்கோலத்தைத் தரிசிக்கவிரும்பி திருக்காளத்தி மலையினின்றும் நீங்கி உத்தரதிசையிலிருக்கின்ற ஸ்ரீசைலத்தை அடைந்து வணங்கி திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருப்பருப்பதத்-திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கன்றினார்புரங்கள்மூன்றுங்கனலெரியாகச்சீறி
நின்றதோருருவந்தன்னானீர்மையுநிறையுங்கொண்டு
ஒன்றியாங்குமையுந்தாமுமூர்ப்பவிதேர்ந்துபின்னும்
பன்றிப்பின்வேடராகிப்பருப்பதநோக்கினாரே.

அடல்விடையூர்தியாசியரக்கன்றோளடரவூன்றிக்
கடலிடைநஞ்சமுண்டகறையணிகண்டனார்தாஞ்
சுடர்விடுமேனிதன்மேற்சுண்ணவெண்ணீறுபூசிப்
படர்சடைமதியஞ்சேர்த்திப்பருப்பதநோக்கினாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு காசியை வணங்கிக்கொண்டு அதற்கு அப்பால் இருக்கின்ற கற்சுரத்திலே சாகமூலபலங்கள் புதித்தலையும் ஒழிந்து கைலாச தரிசனத்

செய்யல்வேண்டுமென்னும் அத்தியந்த அபிலாஷையால் இராப்பகல்விடா துநடந்தார். அதனால் அவருடைய கால்கள் பரடுவரைக்கும் தேய்ந்தன தேய்ந்தும் ஆசைமேலிட்டினால் தம்முடைய இரண்டுகைகளையும் ஆதரவா கக்கொண்டு தாவிச்சென்றார். அந்தக்கைகளும் மணிக்கட்டு அசைந்து கரைந்து சிதைந்தன பின்னும் ஆசைசிறிதும் குன்றுதலின்றி மேலிடுத லால் கொடிய நெருப்பையொத்த வெவ்விய பருக்கைக்கற்கள் பொருந்திய மார்க்கத்தில் மார்பினால் நகர்ந்துபோயினர். அதனால் தேகம் முழுதும் அரைய நாயனர் கைலாசகிரியினிடத்தே பதிந்த அன்பின் உறுதியினல் மெல்ல நகருதற்கு முயன்றும் கூடாமையால் வழியிலேகிடந்தார் அப்பொ ழுது பரமசிவன் அப்பமூர்த்தியை மீளவும் தமிழ்நாட்டிற் செலுத்தி அந்நா ட்டிலுள்ளோர் உய்யும்பொருட்டுத் தமிழ்வேதமாகிய தேவாரம் பாடுவித்த ற்கும், அவ்வப்பமூர்த்தியுடைய. கருத்தையும் மாறின்றி முடித்தற்கும், திருவுளங்கொண்டு அவ்விடத்தில் ஒரு தடாகத்தை உண்டாக்கி, ஒருமுனி வர் வடிவங்கொண்டு அந்நாயனருக்கு முன்வந்து நின்று நீர் அங்கங்கள் எல்லாம் அழிந்துபோக வருத்தத்தோடு இந்தக்கொடிய காட்டில் எதன் பொருட்டு வந்தீரென்று கேட்டார்.

அப்பமூர்த்தி மரவுரியாடையையும் யஞ்ஞோபவீதத்தையும் விபூதி யையும் உடைய அந்த முனிவரைக் கண்டபொழுதே பேசுதற்கு அற்பசக் தியுண்டாக அவரை நோக்கி, முனிவரே நமது கடவுளாகிய பரமசிவன் உத்தர கைலாயத்திலே உமாதேவிசமேதராய் வீற்றிருக்கின்ற கோலத்தை தரிசித்து வணங்கும்பொருட்டு விரும்பிவந்தேன் என்றார். அதற்கு முனி வர், தேவர்களாலும் அடையப்படுதற்கு அரியதாகிய ஸ்ரீமத் கைலாசகிரி மனிதர்களால் அடையப்படுதற்கு எளியதா நீர் இந்தக் கொடுஞ்சுரத்திலே வந்து என்செய்தீர் இனித்திரும்பிவிடுதலே உத்தமம் என்றார், உடனே அப்பமூர்த்தி கைலாசகிரியிலிருக்கின்ற சுவாமியுடைய திருக்கோலத்தைத் தரிசித்தன்றி அநித்யமாகிய இந்தத் தேகத்தைக்கொண்டு திரும்பேனெ ன்று மறுத்தார், சுவாமி அவருடைய துணிவைக்கண்டு மறைந்தருளி, ஆகாயத்தில் அசரீரியாகிநின்று நாவுக்கரசனே எழுந்திரென்றார் உடனே அப்பமூர்த்தி அழிந்த உறுப்புக்கள் எல்லாம்முன்போல நிரம்பப்பெற்றுச் சிறந்த தேகத்தோடும் எழுந்து சுவாமீ தேவரீர் கைலாசகிரியிலிருக்கின்ற திருக்கோலத்தை அடியேன் தரிசித்து வணங்கும்பொருட்டு அருள்செய்யு மென்று பிரார்த்தித்து நமஸ்காரம்பண்ணினர். அப்பொழுது பரமசிவன் நீ இந்தத் தடாகத்திலே முழுகித் திருவையாற்றை யடைந்து நம்மைக்கை லாசகிரியில் வீற்றிருந்தபடி அந்தஸ்தலத்திலே தரிசித்து வணங்கு என்று பணிந்தார் அப்பமூர்த்தி அப்பணியைச் சிரமேற்கொண்டு ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷர த்தை ஓதி தடாகத்திலேமுழுகி திருவையாற்றிலிருக்கின்ற ஓர் வாவியின் மேலே தோன்றிக் கரையிலேறி வழியிலே அந்தத் திருப்பதியிலுள்ள சரா சரங்கள் தங்கள்தங்கள் துணையோடும் பொலிதலைக்கண்டு அவைகளைச்சிவ மும் சத்தியுமாகப்பார்த்து வணங்கிக்கொண்டு, ஆலயத்திற்கு முன்னேசெ

ன்றூர் அவ்வாலயம் கைலாசகிரியாக, அதனிடத்தே வேதங்களும் சிவாக
ங்களும் இருபக்கத்தினும் வாழ்த்தவும் தும்புருநாரதரென்னும் இருவரும்
யாழ்வாசிக்கவும், பிரமவிஷ்ணுக்களிருவரும் வஸ்திரத்தை ஒதுக்கிவளைப்
கையினாலே பொத்திக்கொண்டு ஒதுங்கிநின்று தத்தங் குறைகளைச்சொல்ல
வும் பூதகணங்கள் கடைதோறும் காக்கவும் தேவர்சித்தர் அசுரர் சாரணர்
காந்தருவர் கின்னரர் இயக்கர் விஞ்சையர் முதலாகிய கணத்தவர்கள் துதி
க்கவும் நந்தியேசுரர் கையிலே பிரம்பைத் தரித்துக்கொண்டு பணிசெய்ய
வும், காருண்ய ஸ்வரூபியாகிய பரமசிவன் ஒரு திவ்யாசனத்தின்மேலே அ
ந்தகோடிசூரியப்பிரகாசத்தோடும் பார்வதிசமேதராய் வீற்றிருந்தருளினார்.
அப்படி இருத்தலை அப்பமூர்த்தி கண்டமாத்திரத்திலே விழுந்து நமஸ்கரி
த்துஉறைதடுமாற உரோமஞ்சிலிர்ப்ப ஆனந்த அருவிசொரிய கரைபிறந்
அருட்பெருங்கடலிலே அன்புநதி ஈர்த்துச்செல்ல மிதந்துபோய் தெவிட்
தலில்லாத பிரமாணுதீதமாகிய சிவானந்தாமிர்தத்தைப் பருகி சந்நிதானத்
திலே ஆனந்தக் கூத்தாடித் திருத்தாண்டகங்கள் பாடினார் கைலாசபதியா
கிய கடவுள் தம்முடைய திருக்கோலத்தை இப்படி அப்பமூர்த்திக்குத் தரி
சிப்பித்து பின்மறைந்தருள அவ்வப்பமூர்த்தி மனம்வருந்தி பின் ஒருவாறு
தெளிந்து திருப்பதிகங்கள் பாடிக்கொண்டு அத்திருப்பதியிலிருந்தார்.

திருவையாறு - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆரார்திரிபுரங்கணீறுநோக்குமனலாடியாரமுதேயென்றேனானே [நே
கூரார்மழுவாட்படையொன்றேந்திக்குறட்பூதட்பல்படையாயென்றேனா
பேராயிரமுடையாயென்றேனானேபிறைசூடும்பிஞ்ஞகனேயென்றேனானே
யாராவமுதேயெனையாறனேயென்றென்றேநானரற்றிநைகின்றேனே.

வில்லாடிவேடனேயென்றேனானேவெண்ணீறுமெய்க்கயென்றேனானே
சொல்லாயசூழலாயென்றேனானேசுலாவாயதொன்னெறியேயென்றேனானே
எல்லாமாமென்னுயிரேயென்றேனானேயிலங்கையர்கோன்றோளிறுத்தாயென்றேனா
யல்லாவினைதீர்க்குமையாறனேயென்றென்றேநானரற்றிநைகின்றேனே. நே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓசையொலியெலாமானாய்நீயேயுலகுக்கொருவனாய்நின்றாய்நீயே
வாசமலரெலாமானாய்நீயேமலையான்மருகனாய்நின்றாய்நீயே
பேசப்பெரிதுமினியாய்நீயேபிரானாயடியென்மேல்வைத்தாய்நீயே
தேசவிளக்கெலாமானாய்நீயேதிருவையாறகலாதசெம்பொற்சோதி.

ஆருமறியாவிடத்தாய்நீயேயாகாசசந்தேரூரவல்லாய்நீயே
பேரும்பெரியவிலங்கைவேந்தன்பெரியமுடிபத்திறுத்தாய்நீயே

பூரும்புரமூன்றுமட்டாய்நீயேபொண்டாமறையானுமாலுங்கூடித்
தேருமடியென்மேல்வைத்தாய்நீயேதிருவையாறகலாதசெம்பொற்சோதி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவ்வாறு திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் ஆனந்தமடைய கைலாயத்தில் பார்வதியோடும் எழுந்தருளிய திருக்கோலத்தை திருவையாற்றில் பரமசிவன் வீற்றிருந்து தரிசனைகொடுத்து மறைய வாகீசருந்தரிசித்து ஆண்டவனது திருவருளிதுவோ வென்று பரவசமடைந்து தாம்கண்ட திருக்கோலத்தைக் கண்டேனெனப் பாடியருளினர்.

திருவையாறு-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாதர்ப்பிறைக்கண்ணியானைமலைபான்மகளோடும்பாடிப்
போதொடுநீர்சுமந்தேத்திப்புகுவாரவர்பின்புகுவே
னியாதுஞ்சுவடுபடாமலையாறடைகின்றபோது
காதன்மடப்பிடியோடுங்களிறுவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன்.

வளர்மதிக்கண்ணியினானைவார்குழலாலொடும்படும்பாடிக்
களவுபடாததோர்காலங்காண்பான்கடைக்கணிக்கின்றே
னளவுபடாததோரன்போடையாரடைகின்றபோது
இளமணநாகுதழுவியேனுருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் திருவையாற்றி லெழுந்தருளிய கடவுளைத் தரிசித்து வணங்கித் துதித்து குறுந்தொகை நேரிசைவிருத்தம் திருத்தாண்டகமுதலிய பதிகங்களைப் பாடிக்கொண்டு திருத்தொண்டு செய்து அங்கு சிலநாளமர்ந்திருந்தனர்.

திருவையாறு-திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்,

சிந்தைவாய்கலுளான்வந்துசீரியன், பொந்துவார்புலால்வெண்டலைக்கையினன்
முந்தியாயதோர்மூவிலைவேல்பிடித், தந்திவாயதோர்பாம்பரையாறரே.
அரக்கின்மேனியனந்தளிர்மேனிய, வரக்கின்சேவடியாளஞ்சலஞ்சலென்
றரக்கனீரைந்துவாயுமலறவே, யரக்கினனடியாலுமைமாறனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு-திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்தைவண்ணத்தராய்த்திறம்பாவணா, முந்திவண்ணத்தராய்முழுநீறணி
சந்திவண்ணத்தராய்த்தழல்போல்வதோ, ரந்திவண்ணமுமாவரையாறரே.

28

எடுத்தவாளரக்கன்றிறல்வண்ணமு,மிடர்க்கள்போர்ப்பெரிதாகியவண்ணமும்
கடுத்தகைந்நரம்பாலிசைவண்ணமு, மடுத்தவண்ணமுமாவரையாறரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு-திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கங்கையைச்சடையுள்வைத்தார்கதிர்பொறியரவும்வைத்தார்
திங்களைத்திகழவைத்தார் திசைதிசைதொழவும்வைத்தார்
மங்கையைப்பாகம்வைத்தார்மான்மறிமழுவும்வைத்தா
ரங்கையுளனலும்வைத்தாரையனையாறனாரே.

இரப்பர்க்கீயவைத்தாரீபவர்க்கருளும்வைத்தார்
கரப்பவர்தங்கட்கெல்லாங்கடுநரகங்கள்வைத்தார்
பரப்புநீர்க்கங்கைதன்னைப்படர்சடைப்பாகம்வைத்தா
ரரக்கனுக்கருளும்வைத்தாரையனையாறனாரே'

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு-திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குண்டனாய்ச்சமணரோடேகூடிநான்கொண்டமாலைத்
துண்டனேசுடர்கள்சோதிதூநெறியாகிநின்ற
வண்டனேயமரரேறேதிருவையாயமர்ந்ததேனே
தொண்டனேன்றொழுதுன்பாதஞ்சொல்லினான்றிரிகின்றேனே.

அறிவிலாவரக்கனோடியாருவரையெடுக்கலுற்று
முறுகினான்முறுக்கங்கண்டுமூதரிவாளநோக்கி
நிறுவினான்சிறுவிரலானெரிந்துபோய்நிலத்தில்வீழ
வறிவினாலருள்கள்செய்தான்திருவையாறமர்ந்ததேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு-திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தானலாதுலகமில்லைச்சகமலாதடிமையில்லைக்
கானலாலாடலில்லைக்கருதுவார்தங்களுக்கு
வானலாதருளுமில்லைவார்குழல்மங்கையோடு
மானலாவூர்வதில்லையையனையாறனார்க்கே.

மலையலாவிருக்கையில்லைமதித்திடவரக்கன்றன்னைத்
தலையலால்நெரித்ததில்லைத்தடவரைக்கீழடர்த்து
நிலையிலார்புரங்கள்வேவநெருப் லால்விருத்ததில்லை
யலையினார்பொன்னிமன்னுமையனையாறனார்க்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு-திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறவித்தவாகுற்றநோய்வினைகாட்டிக்குறவித்தநோ
யுறுவித்தவாவுற்றநோய்வினைதீர்ப்பானுகந்தருளி
யறிவித்தவாறடியேனையையாறனடிமைக்களே
செறிவித்தவாதொண்டனேனைத்தன்பொன்னடிக்கீழெனையே.

கறுத்துமிட்டார்கண்டங்கங்கைச்சரிடைமேற்கரந்தருளி
யிறுத்துமிட்டாரிலங்கைக்கிறைதன்னையிருபதுதோ
ளறுத்துமிட்டாரடியேனையையாறனடிமைக்களே
பொறுத்துமிட்டார்தொண்டனேனைத்தன்பொன்னடிக்கீழெனையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு-திருவிருத்தம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்திப்பரியனசிந்திப்பவர்க்குச்சிறந்துசெந்தேன்
முந்திப்பொழிவனமுத்திகொடுப்பனமொய்த்திரண்டு
பந்தித்துநின்றபழவினைதீர்ப்பனபாம்புசுற்றி
யந்திப்பிறையணிந்தாடுமையாறனடித்தலமே,

வலியான்றலைபத்துவாய்விட்டலறவரையடர்த்து
மெலியாவலியுடைக்கூற்றையுதைத்ததுவிண்ணோர்கண்முன்னே
பலிசேர்படுகடைபார்த்துப்பன்னாளும்பலரிகழ
வலியாகிறிதிற்குமையனையாறனடித்தலமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு-திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்,

அந்திவட்டத்திங்கட்கண்ணியனையாறமர்ந்துவந்தென்
யந்திவட்டத்திடைப்புக்குநின்றானையும்பொய்யென்பனோ
சிந்திவட்டச்சடைக்கற்றையலம்பச்சிறிதலர்ந்த
கந்திவட்டத்தொடுகொன்றையளாவியகம்பனையே,

பாடகக்கால்கழற்கால்பருதிக்கருதிக்கவந்தி
நாடகக்கானங்கைமுன்செங்கணானைத்தின்பின்னடந்த
காடகக்கால்கணங்கைதொழுங்காலெங்கணாய்நின்றகா
லாடகக்காலரிமான்றேர்வலவனையாற்றனவே. திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாட் சென்றபின் திருவையாற்றினின்றும் நீங்கி நெய்வானம் மழ
பாடிமுதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பூந்துருத்தியை அடை
ந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்து பதிகங்களைப்பாடி அங்கே ஒரு திருமடங்கட்டு

வித்து பலவகைத்தாண்டகம், தனித்தாண்டகம், அடைவு திருத்தாண்டகம், திருவங்கமாலை முதலிய திருப்பதிகங்களைப் பாடிக்கொண்டிருந்தார்.

திருப்பூந்துருத்தித்-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எனக்கென்றுமினியானை யெம்மான்றன்னை யெழிலாருமேகப்பமேரு ன்றன்னை, மனக்கென்றும்வருவானை வஞ்சர்நெஞ்சிலில்லானை நின்றிபு மேயான்றன்னைத், தனக்கென்றமடியேனை யாளாக்கொண்ட சங்கரனைச் சங்கவார்குழையான்றன்னைப், புனக்கொன்றைத்தாரணிந்த புனிதன்றன் னைப் பொய்யிலியைப் பூந்துருத்தி கண்டேனானே.

மறுத்தானைமலைகோத்தங் கெடுத்தான்றன்னை மணிமுடியோடிருபது தோளெரியக்காலா, லிறுத்தானை யெழுநரம்பி னிசைகேட்டானை யெண்டி சைக்குங்கண்ணான சிரமேலொன்றை, யறுத்தானை யமரர்களுக்கமுதீந்தானை யாவர்க்குந் தாங்கொணாநஞ்சமுண்டு, பொறுத்தானைப்புண்ணியனைப் புனிதன்றன்னைப் பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக்கண்டேனானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூந்துருத்தித்-திருக்குறுந்தொகை,

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொடிகொள்செல்வவிழாக்குணலையருக்
கடிகொள்பூம்பொழிற்கச்சியேகம்பனார்
பொடிகொள்பூசியபூந்துருத்திந்நக
ரடிகள்சேவடிக்கீழ்நாமிருப்பதே.

துடித்ததோள்வலிவாளரக்கன்றனைப்
பிடித்தகைஞ்ஞெரிந்துற்றனகண்ணெலாம்
பொடிக்கவூன்றியபூந்துருத்திந்நகர்ப்
படிக்கொள்சேவடிக்கீழ்நாமிருப்பதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூந்துருத்தி-திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாலினைமாலுறநின்றான்மலைமகடன்னுடைய
பாலனைப்பான்மதிசூடியைப்பண்புணராமதின்மேற்
போலனைப்போர்விடையேறியைப்பூந்துருத்திமகிழும்
ஆலனையாதிபுராணனைநாமடிபோற்றுவதே.

பைக்கையும்பாந்திவிழிக்கையும்பாம்புசடையிடையே
வைக்கையும்வானிழிகங்கையுமங்கைநடுக்குறவே
மொய்க்கையரக்கனையூன்றினன்பூந்துருத்தியுறையு
மிக்கால்வேதவிகிர்தனைநாமடிபோற்றுவதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பல்வகைத்திருத்தாண்டகம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

நேர்ந்தொருத்தியொரு பாகத்தடங்கக்கண்டு நிலைதளரவாயிரமாமுக த்தினோடு, பாய்ந்தொருத்தி படர்சடைமேற்பாயக்கண்டு படவரவும்பனிம தியும் வைத்தசெல்வன், தாந்திருத்தித்தம்மனத்தை யொருக்காத்தொண்ட ர்தனித்தொருதண்டேன்றிமெய் தளராமுன்னம், பூந்துருத்திபூந்துருத்தியெ ன்பீராகிற் பொல்லாப்புலாற்றுருத்தி போக்கலாமே.

தந்தைதாயாருடன்பிறந்தார் தாரமார்புத்திரரார் தாந்தாமாரே, வந்த வாறெங்ஙனேபோமாறேதோ மாயமாமிதற்கேது மகிழவேண்டா, சிந்தை நீருமக்கொன்றுசொல்லக்கேண்மின் றிகழரவும்வளர்மதியுந் திளைக்குஞ் சென்னி, யெந்தையார்திருநாம நமச்சிவாயவென்றெழுவார்க் கிருவிசும்பி லிருக்கலாமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பனீயம்மைநீ யையனுநீயன்புடையமாமனுமாமியுநீ
யொப்புடையமாதருமொண்பொருளுநீயொருகுலமுஞ்சுற்றமுமோரூருநீ
துய்ப்பனவுமுய்ப்பனவுந்தோற்றுவாய்நீ துணையாயென்னெஞ்சத்துரம்பிப்
யிப்பொனீயிம்மணிநீயிம்முத்துநீயிறைவனீயேறூர்ந்தசெல்வனீயே [பாய்நீ

சங்கநிதிபதுமநிதி யிரண்டுந்தந்து தரணியொடுவானாளத் தருவரேனு, மங்குவாரவர் செல்வமதிப்போமல்லோ மாதேவர்க்கே காந்தரல்லாராகில், அங்கமெல்லாங் குறைந்தழுகு தொழுநோயராய வுரித்துத்தின்றுழலும் புலையரேனுங், கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்பராகிலவர் கண்டீர்நாம் வணங்குங்கடவுளாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அடைவுதிருத்தாண்டகம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொருப்பள்ளிவரைவில்லாப் புரமூன்றெய்து புலந்தழியச்சலந்தரனைப் பிளந்தான்பொற்சக்,கரப்பள்ளிதிருக்காட்டுப் பள்ளிகள்ளார்கமழ்கொல்லி யறைப்பள்ளிநலவஞ்சாரற், சிரப்பள்ளிசிவப்பள்ளி செம்பொன்பள்ளி செ ழுநன்னிபள்ளி தவப்பள்ளிசீரார், பரப்பள்ளியென்றென்று பகர்வோரெல் லாம் பரலோகத்தினிதாகப்பாலிப்பாரே.

கயிலாயமலையெடுத்த கரங்களோடுஞ் சிரங்களுரநெறியக்கால்விரலாற் செற்றோன், பயில்வாயபராய்த்துறைதென்பாலைத் துறைபண்டெழுவர்தவத் துறைவெண்டுறை பைம்பொழிற், குயிலாலந்துறைசோற்றுத்துறைப்பூந் துறைபெருந்துறை குரங்காடுதுறையினோடு, மயிலாடுதுறைகடம்பந்துறை யாவடுதுறைமற்றுந் துறையனைத்தும் வணங்குவோமே, திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅங்கமாலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தலையேநீவணங்காய், தலைமாலைதலைக்கணிந்து
தலையாலேபலிதேருந்தலைவனைத், தலையேநீவணங்காய்,

தேடிக்கண்டுகொண்டேன், திரு-மாலொடுநான்முகனுந்
தேடித்தேடொணுத்தேவனையென் னுளேதேடிக்கண்டுகொண்டேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருக்கும்பொழுது பாண்டிநாட்டிற்சென்று சமணர்களை வாதில்வென்று சைவஸ்தாபனம் பண்ணி பாண்டியராஜனுடைய கூனை நிமிர்த்தருளிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் அந்நாட்டினின்றும் நீங்கிசோழமண்டலத்தை அடைந்து அப்பமூர்த்தி திருப்பூந்துருத்தியிலிருந்ததலை கேள்வியுற்று அதற்குச் சமீபத்திலே வந்தருளினர். அதை அப்பமூர்த்தி அறிந்து மனமகிழ்ந்து அவரை எதிர்கொண்டுவணங்கும்படி சென்று, அவர் வரும் எல்லையை அடைந்து, திருச்சின்னத்தின் ஓசையைக்கேட்டு அவரைத் தரிசிக்கும்படி சூழ்ந்த அடியார்களுடைய நெருக்கத்தினாலே தம்மை ஒருவரும் இன்னரென்று அறியாதபடி உட்புகுந்து, அவர் ஏறிவரும் முத்துச் சிவிகையைத் தாங்குகின்றவர்களோடு தாமும் ஒருவராய்த் தாங்கிக்கொண்டுவந்தார் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி, திருப்பூந்துருத்திக்கு மிகச் சமீபித்தவுடனே, அப்பர் எங்குற்றார் என்று வினவ அதைக்கேட்ட அப்பமூர்த்தி அடியேன் தேவரீரைத் தாங்கிவரும் பெருவாழ்வைப்பெற்று இங்குற்றேன் என்றார். உடனே திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி அதிசீக்கிரமாகச் சிவிகையினின்றும் இறங்கி, மனப்பதைப்போடு அப்பமூர்த்தியை வணங்க இவரும் தம்மை அவர் வணங்குதற்குமுன் தாம் அவரை வணங்க அதைக் கண்ட அடியார்களெல்லோரும் வணங்கி ஆனந்தகோஷம் செய்தார்கள், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி வாகீசரோடும் திருப்பூந்துருத்தியிற் சென்று சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு இருந்தார், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி தாம்பாண்டிநாட்டிற்சென்று சமணர்களை வாதில்வென்றதையும், பாண்டியனுடைய கூனை நிமிர்த்ததையும், அந்நாடெங்கும் விபூதியை வளர்த்ததையும், பாண்டிமாதேவியாராகிய மங்கையர்க்கரசியார் மந்திரியாராகிய குலச்சிறையார் என்கிற இருவருடைய பெருமையையும், வாகீசருக்குச் சொல்லியருளினர். வாகீசர் தாம் தொண்டைநாட்டுக்குச் சென்று அங்குள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கியதைத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திக்கு சொல்லியருளினர், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி தொண்டை நாட்டுக்கு யாத்திரைசெய்யவிரும்பித் திருப்பூந்துருத்தியினின்றும் புறப்பட வாகீசர் பாண்டிநாட்டுக்கு யாத்திரைசெய்ய விரும்பிப்புறப்பட்டு, அப் பாண்டிநாட்டையடைந்து திருப்புத்தூரை வணங்கிக்கொண்டு மதுரையிற்சென்று சுவாமிதரிசனம்செய்து "முளைத்தானை" யென்றெடுத்து திருத்தாண்டகமும், திரு

நேரிசையும் பாடியருளி பாண்டிமாதேவியாரும் கூனிநீர்ந்த பாண்டியரும் குலச்சிறையாரும் வணங்கித் துதிக்கச் சிலநாள் அங்கிருந்தார்.

திருவாலவாய்த்-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முளைத்தானை யெல்லார்க்கு முன்னேதோன்றி முதிருஞ்சடைமுடிமே னமுகிழ்வெண்டிங்கள், வளைத்தானைவல்லசுரர் புரங்கண்மூன்றும் வரைசிலை யாவாசுகிமா நாணுக்கோத்துத், துளைத்தானைச் சுடுசரத்தாற் றுவளநீறுத் தூமுத்தவெண் முறுவலுமையோடாடித், திளைத்தானைத் தென்கூடற் திரு வாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப்பெற்றேனனே.

தூர்த்தானைத் தோள்முடிபத் திறுத்தான்றன்னைத் தொன்னரம்பி னின்னிசைகேட்டருள் செய்தானை, பார்த்தனைப் பணிகண்டுபரிந்தான்றன் னைப் பரிந்தவற்குப்பாசுபத மீந்தான்றன்னை, யாத்தனையடியேனுக் கன்பன் றன்னை அளவில்லாப் பல்லூழிகண்டுநின்ற, தீர்த்தனைத்தென்கூடற் திரு வாலவாய்ச்சிவனடியே சிந்திக்கப்பெற்றேனனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய்த்-திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதியாவேதகீதாவிண்ணவரண்ணாவென்றென்
றோதியேமலர்கடூவியொருங்கிநின் கழல்கள்காணப்
பாதியோர்பெண்ணைவைத்தாய்படர்சடைமதியஞ்சூடு
மாதியேயாலவாயிலப்பனேயருள்செய்யாயே.

பொடிக்கொடுபூசிப்பொல்லாக்குரம்பையிற்புந்தியொன்றிப்
பிடித்துநின்றாள்களென்றும்பிதற்றிநானிருக்கமாட்டே
னெடுப்பனென்றிலங்கைக்கோன்வந்தெடுத்தலுமிருபதுதோ
ளடர்த்தனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செய்யாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் மதுரையை நீங்கி, திருப்பூவணம் வந்து ஆலயத்துட்சென்ற போது சுவாமியெதிரில் காட்சிகொடுக்க தரிசித்து வணங்கி "வடிவேறு திரிசூல" மென்னுந் திருத்தாண்டகம் பாடியருளினர்.

திருப்பூவணந்-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடிவேறுதிரிசூலந் தோன்றுந்தோன்றும் வளர்சடைமேல் இளமதியுந் தோன்றுந்தோன்றும், கடியேறுகமழ்கொன்றைக் கண்ணிதோன்றுங் காதில் வெண்குழைதோடு கலந்துதோன்றும், இடியேறுகளிற் றுரிவைப்போர்

வைதோன்றுமெழிறிகழுந்திருமுடியு நிலவித்தோன்றும், பொடியேறு
மேனிபொலிந்துதோன்றும் பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனிதனர்க்கே.

ஆருருவவுள்குவ ருள்ளத்துள்ளே யவ்வுருவாய் நிற்கின்ற வருளுந்தோ
ன்றும், வாருருவப்பூண்முலைநன் மங்கைதன்னை மகிழ்ந்தொருபால் வைத்
கந்த வடிவுந்தோன்று, நீருருவக்கடலிலங்கை யரக்கர்கோனை நெறுநெறு
னவடர்திட்ட நிலையுந்தோன்றும், பேருருவக்கூற்றுதைத்த பொற்புந்தோ
ன்றும் பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனிதனர்க்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு ஸ்ரீராமனுக்குப் பெரும்பாதகந்தீர்த்த கடவுளைத் தொழுதற்கு
நினைந்து இராமீச்சரத்திற்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருநேரிசை
கள் முதலான பதிகங்களைப்பாடித் தொண்டுசெய்து அங்கிருந்தார்.

திருவிராமேச்சுரத்-திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாசமுங்கழிக்ககில்லாவரக்கரைப்படுத்தேதக்க
வாசமிக்கலர்கள்கொண்டுமதியினால்மால்செய்கோயி
னேசமிக்கன்பினாலேநினைமினீர்நின்றுநாளுந்
தேசமிக்கானிருந்ததிருவிராமேச்சரமே.

வரைகளொத்தேயுயர்ந்தமணிமுடியரக்கர்கோனை
விரையமுற்றறவொடுக்கிமீண்டுமால்செய்தகோயி
றிரைகண்முத்தால்வணங்குந்திருவிராமேச்சரத்தை
யுரைகள்பத்தாலுரைப்பாருள்குவாரன்பினாலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருநெல்வேலி திருக்கானப்பேர் முதலாகிய ஸ்தலங்களை வண
ங்கிக்கொண்டு, சோழமண்டலத்துக்குத் திரும்பிவந்து திருப்புகலூரை
அடைந்தார். திருப்புகலூரிலேதினந்தோறும் சுவாமிதரிசனம்பண்ணி, திரு
முன்றிலிலே கைத்தொண்டு செய்துகொண்டிருந்தார். இருக்கும் நாட்களி
லேநின்ற திருத்தாண்டகம்-தனித்தாண்டகம் - க்ஷேத்திரக்கோவை-குறை
ந்ததிருநேரிசை-தனிநேரிசை-நினைந்ததிருநேரிசை-ஆருயர்த் திருவிருத்தம்-
தசபுராணத்தடைவு-பாவநாசப்பதிகம்-சரக்கரைத் திருவிருத்தம் முதலிய
திருப்பதிகங்களைப் பாடியருளினர்,

நின்றதிருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருநிலனாய்த்தீயாகிநீருமாகியியமானனாயெறியுங்காற்றுமாகி
யருநிலையதிங்களாய்ஞாயிறாயியாகாசமாயட்டமூர்த்தியாகிப்

பெருநலமுங்குற்றமும்பெண்ணுமாணும்பிறருருவுந்தம்முருவுந்தாமேயாகி
நெருநலையாயின்றாகிநாளையாகிநிமிர்புன்சடையடிகணின்றவாறே.

மாலாகிநான்முகனாய்மாபூதமாய்மருக்கமாயருக்கமாய்மகிழ்வுமாகிப்
பாலாகியெண்டிசைக்குமெல்லையாகிப்பரப்பாகிப்பரலோகந்தானேயாகிப்
பூலோகபுவலோகசுவலோகமாய்ப்பூதங்களாய் புராணன்றானேயாகி
யேலாதனவெலாமேல்விப்பானாயெழுஞ்சுடராயெம்மடிகணின்றவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆமயந்தீர்த்தடியேனை யாளாக்கொண்டா ரதிகைவீரட்டான மாட்சி கொண்டார், தாமரையோன் சிரமறிந்து கையிற்கொண்டார் தலையதனிற் பலிகொண்டார் நிறைவாந்தன்மை, வாமனனார்மாகாயத் துதிரங்கொண் டார் மானிடங்கொண்டார் வலங்கைமழு வாட்கொண்டார், காமலியு முடன்கொண்டார் கண்ணால் நோக்கிக் கண்ணப்பர் பணியுங்கொள்க பாலியாரே.

குராமலரோடரா மதியஞ்சடை மேற்கொண்டாற் குடமுழுநந்தீசனை வாசகனுக்கொண்டார், சிராமலைவஞ்சேர் விடமாத்திருந்தக் கொண்டார் தென்றனெடுந்தேரோனை பொன்றக்கொண்டார், பராபரனென்பது தமது பேராக்கொண்டார் பருப்பதங்கைக்கொண்டார் பயங்கள்பண்ணி, இராவ ணனென்றவனை பேரியும்பக்கொண்டா ரிடருறநோய் தீர்த்தென்னை யாட் கொண்டாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

க்ஷேத்திரக்கோவை-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைச்சிற்றம்பலமுஞ் செம்பொன்பள்ளிதேவன்குடி சிராப்பள்ளிதெ ங்கூர், கொல்லிக்குளிரறைப்பள்ளிக் கோவல் வீரட்டங் கோகரணங்கோடி காவு, முல்லைப்புறவமுருகன்பூண்டி முளையூர்பழையாறை சத்திமுற்றங்,கல் விற்றிகழ்சீரார் காளத்தியுங் கயிலாயநாதனையே காணலாமே.

புலிவலம்புத்தூர்புகலூர் புன்கூர்புறப்பயம்பூவணம் பொய்கைநல்லூர், வலிவலமாற்பேறுவாய்மூர்வைகல்வலஞ்சுழிவாஞ்சியம் மருகல்வன்னி,நிலம லிநெய்த்தானத்தோடெத்தானத்துநிலபெருங்கோயில்பல கண்டாற்றொண் டீர்,கலிவலிமிக்கோனைக்கால்விரலாற்செற்றகயிலாயநாதனையேகாணலாமே,

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறைந்ததிருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வென்றிலேன்புலன்களைந்தும் வென்றவர்வளாகந்தன்னில்
சென்றிலேனதனாலே செந்நெறியதற்குச்சேயே

னின்றளே துளும்புகின்றேனீசனேயோ
வின்றளே ஞளையில்லே னென்செய்வான்றேன்றினேனே.

வெட்டனவுடையளுகிவீரத்தாங் மலையெடுத்த
துட்டனைத்துட்டுத்தீர்த்துச்சுவை படக்கிதங்கேட்ட
வட்டமாமூர்த்தியாயவாதியையோதிநாளு
மெட்டனையெட்ட மாட்டேனென்செய்வான்றேன்றினேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தம்மானங்காப்பதாகித்தையலர்வலையுளாழ்ந்து
அம்மானையமுதன்றன்னையாதியையந்தமாய
செம்மானவொளிகொண்மேனிச்சிந்தையுளொன்றிநின்ற
வெம்மானைநினையமாட்டேனென்செய்வான்றேன்றினேனே.

வளைத்துநின்றவர்களைவர்வந்தெனைநடுக்கஞ்செய்யத்
தலைத்துவைத்துலையேயேற்றித்தழலெறிமடுத்தநீரிற்
றிளைத்துநின்றாடுகின்றவாமைபோற்றெளிவிலாத
னிளைத்துநின்றாடுகின்றனென்செய்வான்றேன்றினேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டனேன்பட்டதென்னே தூயகாவிரியினன்னீர்
கொண்டிருக்கோதையாட்டிருக்குங்குமக்குழம்புசாத்தி
யிண்டைகொண்டேற்றூக்கியீசனையெம்பிரானைக்
கண்டனைக்கண்டிராதேகாலத்தைக்கழித்தவாறே.

பெருவிரலிறைதானூன்றப்பிறையெயிறிலங்கவங்காந்
தருவரையனையதோளானரக்கனன்றலறிவீழ்ந்தா
னிருவருமொருவனுயவுருவமங்குடையவள்ளல்
திருவடிசுமந்துகொண்டுகாணநான்றிரியுமாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்,

மருளவாமனத்தனுகிமயங்கினேன்மதியிலாதே
னிருளவாவறுக்குமெநதையிணையடிநீழலென்னு
மருளவாப்பெருதலின்றியஞ்சிநானலமந்தேற்றுப்
பொருளவாத்தந்தவாலேபோதுபோய்புலந்ததன்றே.

நடுவிலாக்காலன்வந்துநணுகும்போதறியவொண்ணா
வடுவனவஞ்சுபூதமறைதனக்காற்றலாகே
படுபனபலருங்குற்றம்பாங்கிலாமனிதர்வாழ்க்கைக்
கெடுவதிப்பிறவிசீசீகிளரொளிச்சடையினீரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடும்பகனட்டிமாடிக்கையிலோர்கபாலமேந்தி
யிடும்பலிக்கில்லந்தோறுமுழிதருமிறைவனீரே
னெடும்பொறைமலையர்பாவைநேரிழைநெறிமென்கூந்தர்
கொடுங்குழைபுகுந்தவன்றங்கோவணமரையதேயோ,
உய்த்தகாலுதையத்தும்பருமையவனடுக்கந்தீரா
வைத்தகாலரக்கனோதன்வான்முடிதனக்குநேர்ந்தான்
மொய்த்தகான்முகில்வேண்டிங்கண்மூர்த்தியென்னுச்சிதன்மேல்
வைத்தகால்வருந்துமென்றுவாடிநாணெடுங்கினேனே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆருயிர்த்திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாந்திசைக்குமிருதிசைக்குமிறைவாமுறையென்
றிட்டாரமரர்வெம்பூசலெனக்கேட்டெரிவிழியா
வொட்டாக்கயவர்திரிபுரமூன்றையுமோரம்பினு
லட்டானடிநிழற்கீழதன்றேவென்றனாருயிரே,
பழகவோரூர்தியானபைங்கட்பாரிடம்பாணிசெய்யக்
குழலுமுழவொடுமாநடமாடியுயரிலங்கைக்
கிழவனிருபதுதோளுமொருவிரலிருத்த
வழகனடிநிழற்கிழதன்றேவென்றனாருயிரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

தசபுராணம்-பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பருவரையொன்றுசுற்றியரவங்கைவிட்டவிமையோரரிந்துபயமாத்
திருநெடுமால்நிறத்தையடுவான்விசும்புசுடுவானெழுந்தவிசைபோய்
பெருகிடமற்றிதற்கோர்பிதிகாரமொன்றையருளாய்பிரானேயெனவு
மருள்கொடுமாவிடத்தையெரியாமலுண்டவவனண்டரண்டரரசே.
கடுகியதேர்செலாதுகயிலாயமீதுகருதேலுன்வீரமொழிநீ
முடுகுவதன்றுதன்மமெனநின்றுபாகன்மொழிவானைநன்றுமுனியா
விரைவிடுவென்றுசென்றுவிரைவுற்றரக்கன்வரையுற்றெடுக்கமுடிதோள்
நெடுநெடுவிற்றுவீழவிரலுற்றபாதநினைவுற்றதென்றன்மனனே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

பாவநாசம்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

பற்றற்றார்சேர்பழம்பதியைப்பாசூர்நிலாயபவளத்தைச்
சிற்றம்பலத்தெந்திகழ்கனியைத்தீண்டற்கரிய திருவுருவை
வெற்றியூரில்விடுசுடரைவிமலர்கோனைத்திரைசூழ்ந்த
வொற்றியூரெமுத்தமனையுள்ளத்துள்ளே வைத்தேனே.

முந்தித்தானே முளைத்தானை மூரிவெள்ளேறூர்ந்தானை
யந்திச்செவ்வானைபடியானையரக்கனாற்றலழித்தானைச்
சிந்தைவெள்ளப்புனலாட்டிச்செஞ்சொன்மாலையடிசேர்த்தி
யெந்தையெம்மானென்னெம்மானென்பார்பாவநாசமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சரக்கறைத்-திருவிருத்தம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

விடையும்விடைப்பெரும்பாகாவென்விண்ணப்பம்வெம்மழுவாட்
படையும்படையாய்நிரைத்தபல்பூதமும்பாய்புலித்தோ
லுடையுமுடைதலைமாலையும்மாலைப்பிறையொதுங்குஞ்
சடையுமிருக்குஞ்சரக்கறையோவென்றனிநெஞ்சமே.

விவந்தாடியகழலெந்தாமென்விண்ணப்பமேலிலங்குக்
தவந்தானெடுக்கத்தலைபத்திறுத்தனை தாழ்புலித்தோல்
சிவந்தாடியபொடிநீறுஞ்சிரமாலைசூடிநின்று
தவந்தானிறக்குஞ்சரக்கறையோவென்றனிநெஞ்சமே,

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் பரமசிவன் அந்நாயனாருடைய வைராக்கியத்தை யாவருக்குங்கா ட்டுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு, அவர் திருமுன்றிலே விகைத்தொண் செய்யும்பொழுது உழைவாரம் நுழைந்தவிடங்களெங்கும் பொன்னும் நவ ரத்தினங்களும் பிரகாசித்துக்கிடக்கும்படி அருள்செய்தார். நாயனார் அவை களைக்கண்டு அவைகளை அங்கே கிடக்கின்ற பருக்கைகற்களோடு சமமாக எண்ணி, உழைவாரத்தில் ஏந்திக்குளத்திலேவிழ எறிந்துவிட்டார். பின்பு கடவுளுடைய திருவருளினால் அரம்பையர்கள் சுவர்க்கத்தினின்றும் இ ங்கிவந்து, நாயனார் முன்னின்று, இசைபாடியும், கூத்தாடியும், அவர்மேற் பூக்களைப் பொழிந்தும், அவரை அணைப்பவர்கள்போலச் சமீபித்தும் அ கம் அவிழ இடைநுடங்க ஓடியும், திரும்பியும், வஸ்திரம் அசையநின்றும் இப்படி அவரை மோகிப்பித்தற்கு யத்தினம்செய்தார்கள் செய்தும் சிவ டைய திருவருளையே முன்னிட்டு ஒழுகுகின்ற வாகீசர் தம்முடைய சித் திலே சிறிதும் வேறுபடாதபடி, தாம்செய்யுந் திருப்பணியிலே உறுதியோ ண்டு இருவினை முதலியவைகளை முன்னிலைப்படுத்தி நான் திருவாரூரி வீற்றிருக்கின்ற சுவாமிக்கு ஆளானேன். உங்களாலே நான் ஆட்டுண்வேன்

நீங்கள் என்னை அலையன்மின் என்னுங்கருத்தால் "பொய்மாயப் பெருங்கடலுள்" என்னுந் திருத்தாண்டகத்தைப் பாடியருளினர்.

திருவாரூர்த்-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்,

பொய்ம்மாயப் பெருங்கடலிற் புலம்பாநின்ற புண்ணியங்கா டிவினைகாள் திருவேநீங்க, ளிம்மாயப் பெருங்கடலை யரித்துத்தின்பீர்க் கில்லையே கிடந்ததுயா னேல்வானோர், தம்மானைத்தலைமகனைத் தண்ணலாரூர்த் தடங்கடலைத் தொடங்தோரை யடங்கச்செய்யு, மெம்மான்றனடித் தொடர்வானுழதாகின்றே னிடையிலேன் கெடுவீர்காளிடறேன் மின்னே.

சுருக்கமொடு பெருக்கநிலை நிற்றல்பற்றித் துப்பறையென்றனை வீறிவ் வுலகையோடிச், செருக்கிமிகைசெலுத்தியுஞ் செய்கைவைகல் செய்கின்றீர்க்கமையாதே யானேன்மிக்க, தருக்கிமிகவரையெடுத்த வரக்கனுகந் தளரவடியெடுத்தவன்றன் பாடல்கேட், டிரக்கமெழுந் தருளியவெம் பெருமான் பாதத் திடையிலேன் கெடுவீர்காளிடறேன் மின்னே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அரம்பையர்கள் தங்கள் கருத்து முற்றுமையால் அவரை நமஸ்கரித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள், இந்த நிலைமையைச் சமஸ்தலோகத்தார்களு மறிந்து துதிக்கலுற்றுர்கள், ரகீசர் புகலூர் என்னை இனிச் சேவடிக் கீழிருத்திடும் என்று எழுகின்ற பூர்வஞானத்தினுல் திருவிருத்தங்கள் பலவற்றைப்பாடி ஒருசித்திரைமாசத்திலே சதயநட்சத்திரத்திலே உன்னடிக்கே போதுகின்றேன் பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே என்னுந் திருத்தாண்டகத்தைச் சொல்லிச் சிவனுடைய திருவடியை அடைந்தார்.

திருப்புகலூர்-திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

எண்ணுகேனென் சொல்லியெண்ணுகேனோ வெம்பெருமான் றிருவடியே யெண்ணிலல்லாற், கண்ணிலேன் மற்றோர்களை கண்ணில்லேன் கழலடியே கைதொழுதுகாணினல்லா, லொண்ணுளே யொன்பது வாசல்வைத்தாயோக்க வடைக்கும்போ துணரமான்டேன், புண்ணியனே யுன்னடிக்கே போதுகின்றேன் பூம்புகலூர்மேவிய புண்ணியனே.

ஒருவனையுமல்லா துணராதுள்ள முணர்ச்சித் தடுமாற்றத் துள்ளே நின்ற, விருவரையு மூவரையு மென்மேலேவி யில்லாததரவறுத்தாய்க் கில்லேனேலக், கருவரைசூழ்கான விலங்கைவேந்தன் கடுந்தோர் மீதோடாமைக்காலாற்செற்ற, பொருவரையா யுன்னடிக்கே போதுகின்றேன் பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே, திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசு நாயனர் புராணம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்துமூன்ருவது,

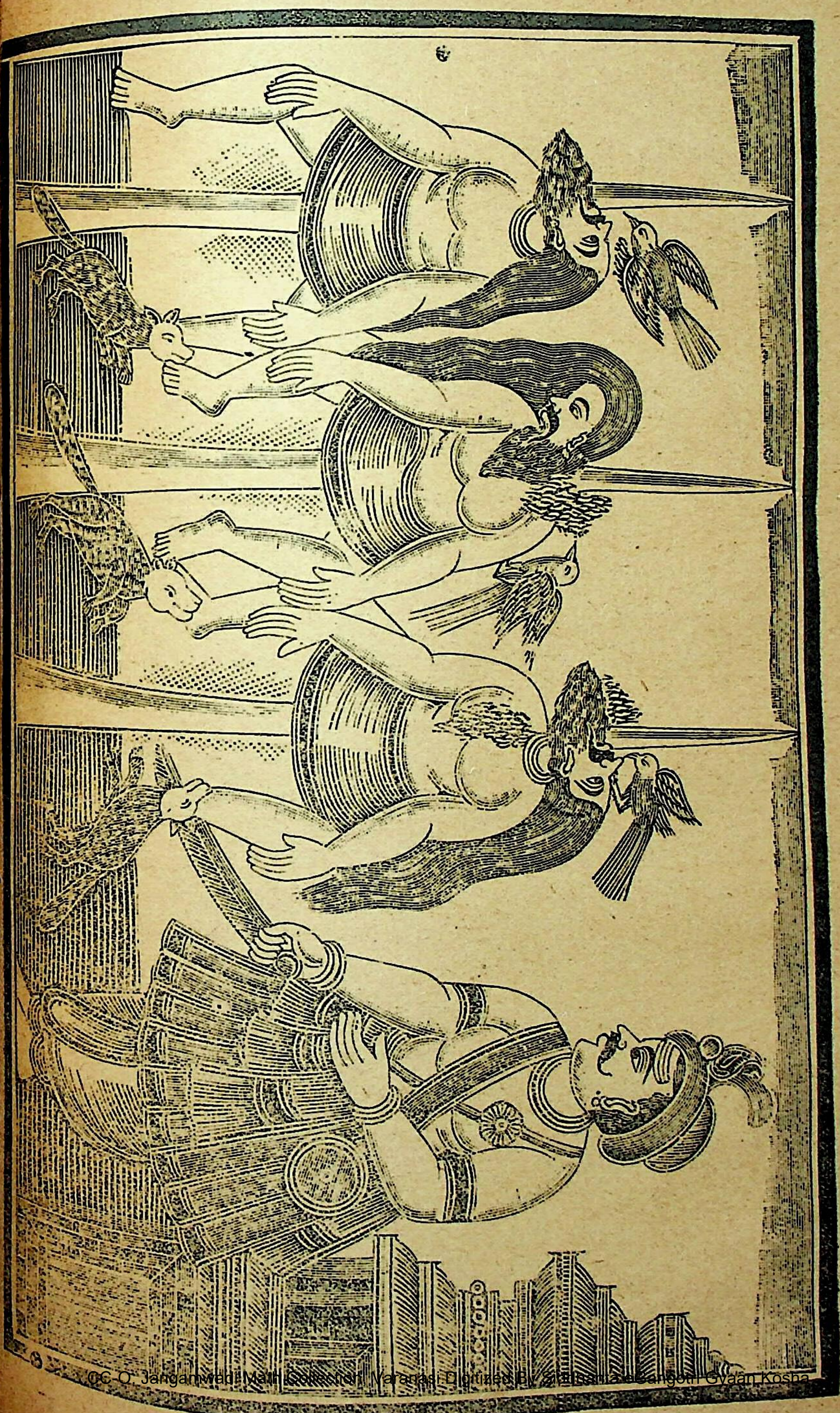
குலச்சிறை நாயனர் புராணம்

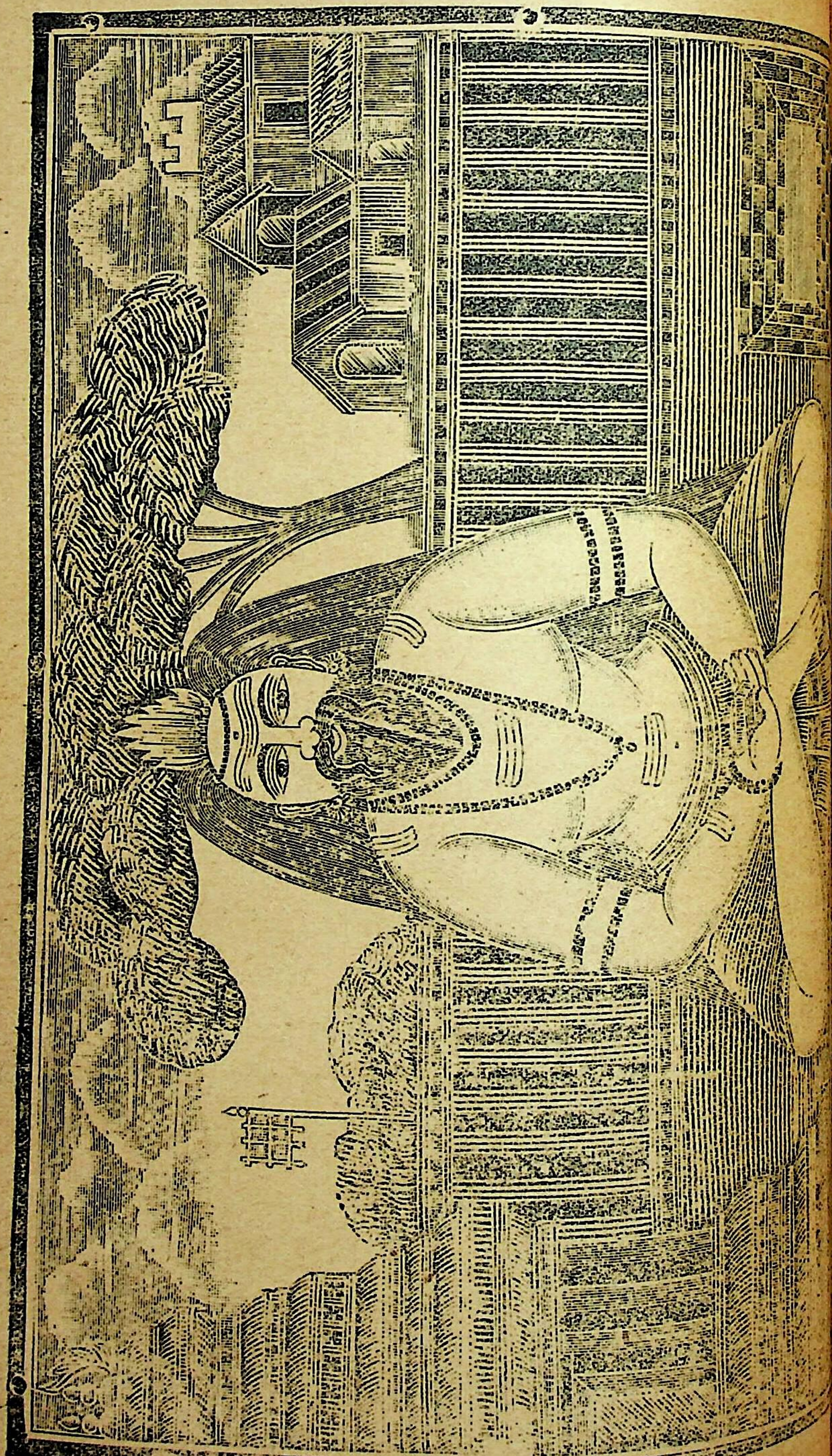
கோதில்புகழ் தருமணமேற்குடியார் கோவண்குலச் சிறையார் தெ னர்குல வமைச்சர்குன்ரு, மாதவர்களடிபரவு மரபார்பாண்டி மாதேவி ய ரருளவான் பயிர்க்குவேலி, காதன்மிகு கவுணியர்கோன் வாதிற்ருேற்ற ச யரைவையைக் கரைசேர் கழுவிலேற்று, நீதிஞராலவாய் நிமலர்ச்சேர்ந் நின்மலஞ ரென்மலங்க ணீக்கிஞரே.

பாண்டிநாட்டிலே மணமேற்குடியில் குலச்சிறைநாயஞர் என்பவரொ ருவ ரிருந்தார் அவர் விபூதி உருத்திராக்ஷம் தரிக்கின்றவர்களும் ஸ்ரீபஞ்சா க்ஷரத்தை ஓதுகின்றவர்களுமாகிய சிவனடியார்களை உயர்குலம் இழிகுலங் களும் நற்குணம் தீகுணங்களும் பாராமல் வணங்கித் துதிக்கிறவர் அவ் வடியார்கள் பலர் கூடிவரினும் ஒருவர்வரினும் அன்பிஞேடு எதிர்கொண் அழைத்துத் திருவமுது செய்விக்கின்றவர் பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அனுதினமும் சிந்தித்துத் துதித்து வணங்குகின்றவர், நெடுமாறனென்னும் பெயருடைய பாண்டியருக்கு முதன்மந்திரியாயினவர் அந்தப்பாண்டியரு டைய மாதேவியாராகிய மங்கையர்க்கரசியார் செய்கின்ற திருத்தொண்டி க்குத் துணைசெய்கிறவர் கீழ்மக்களாகிய சமணர்களுடைய பொய்ச்சமயத் தைக் கெடுத்து பாண்டிநாடெங்கும் திருநீற்றை வளர்க்கும்பொருட்டு பர சமயகோளரியாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருவடி களை வணங்கிய சிறப்பினையுடையவர் வாதிலே அந்நாயனருக்குத் தோற்ற சமணர்களை கழுவிலே ஏற்றுவித்தவர்.

குலச்சிறை நாயனர் புராணம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்துநான்காவது,

பெருமிழலைக்குறும்ப நாயனார் புராணம்

கொண்டல்பனி வளர்சோலை மிழலைநாட்டுக் கோதில்புகழ் பெருமிழலைக் குறும்பனார்சீ, ரண்டர்பிரா னடியவருக் கடியாராகு மாதரவா லணுக்கவன்றொண்டர்க்காளாய், மண்டொழு மெண்டருச் சித்திவாய்ந்துளார்தாம் வன்றொண்டர் வடகயிலைமருவுநாண்மு, னெண்டிகழுமறை மூலநெறியூடேகி யிலங்கொளிசேர் வடகயிலை யெய்தினாரே.

மிழலைநாட்டிலே பெருமிழலை யென்னும் ஊரிலே சிவபத்தி அடியார் பத்திகளிற்சிறந்த பெருமிழலைக் குறும்பநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய பெருமையை அறிந்து அவருடைய திருவடிகளை மனம்வாக்குக் காயங்களினாலே சிந்தித்துத் துதித்து வணங்குதலே பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைதற்கு உரியநெறியென்று அப்படிச்செய்து வந்தார் அதனால் அவர் அணிமா, மகிமா இலகிமா, கரிமா பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசத்தும், வசித்துவம், என்கின்ற அஷ்டமகாசித்திகளையும் அடைந்தார், அடைந்து, ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தை ஜபித்து வந்தார் இப்படிநிகழுங்காலத்திலே திருவஞ்சைக்களத்திற்சென்று திருப்பதிகம் பாடும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குப் பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே உத்தர கைலாசத்தை அடையும்வாழ்வு கிடைப்பதைத் தம்முடைய ஊரிலிருந்து கொண்டே யோகப்பிரத்தியட்சத்தால் அறிந்துசுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் உத்தரகைலாசத்தை நாளைக்கு அடைய நான்பிரிந்து இங்கே வாழமாட்டேன் என்று நினைந்து இன்றைக்கு யோகத்தினாலே சிவனுடைய திருவடியை அடைவேன் என்று துணிந்து யோகமுயற்சியினால் உடலினின்றும் பிரிந்து திருக்கைலாசத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சிவனுடைய திருவடியை அடைந்தார்.

பெருமிழலைக்குறும்ப நாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்தைந்தாவது,

காரைக்காலம்மையார் புராணம்

தங்குபுகழ்காரைக்கால்வணிகன்மிக்க தனதத்தன்றரும்புநிதவதியார்மாவீ
செங்கனிகடிருவளா லழைப்பைக்கண்டு திகழ்கணவனதிசயித்துதேச
வங்கவுடலிழந்துமுடிநடையாலேறி யம்மையேயெனநாதனப்பாவென்று
பொங்குவடகயிலைபணிந்தாலங்காட்டிற் புநிதனடமநவரதம்போற்றினார்.

காரைக்காலிலே வைகியர் குலத்திலே தனதத்தன் என்பவன் ஒரு வன் இருந்தான். அவனுக்குப் புநிதவதியார் என்கிற ஒரு புத்திரியார் பிறந்தார் அத்தனதத்தன் அப்புத்திரியாரை நாகப்பட்டணத்தில் இருக்கின்ற நிதிபதி என்பவனுடைய புத்திரனாகிய பரமதத்தனுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்து, தனக்கு வேறபிள்ளை இன்மையால் அவரை நாகபட்டணத்திற்குப் போகவிடாமல் தன்னுடைய வீட்டுக்கு அருகிலே ஒருவீடு கட்டுவித்து அளவிறந்த திரவியங்களையும் கொடுத்து, கணவனோடும் அதிலிருத்தினான் பரமதத்தன் அந்தச்செல்வத்தை விருத்திசெய்து, இல்லறத்தை ஒழுங்கு பெற நடத்திவந்தான் அவன்மனைவியாராகிய புநிதவதியார் பரமசிவனுடைய திருவடிகளிலே அன்பு மேன்மேலும் பெருக இல்லறத்திற்கு வேண்டுவன வற்றை வழுவாது செய்வாராயினார் தம்முடைய வீட்டுக்குச் சிவனடியார்கள் வரின் அவர்கட்கு அமுதூட்டி அவரவர் வேண்டியபடி பொன் இரத்தினம் வஸ்திரம் முதலாயின உதவுவார் இப்படி நிகழுங் காலத்தில் ஒருநாள் பரமதத்தனிடத்திற் காரியமூலமாக வந்தவர்கள் சிலர் அவனுக்கு இரண்டு மாம்பழம் கொடுக்க அவனவைகளை வாங்கிக்கொண்டு அவர்கள் கருத்தை முடித்து அவைகளை மனைவியாரிடத்திற்கு அனுப்பிவிட்டான், மனைவியார் அவைகளை வாங்கிவைத்த பின்பு சிவனடியார் ஒருவர் பசியினால் வருந்தி அவர் வீட்டிற்சென்றார். புனிதவதியார் அவ்வடியருடைய நிலைமையைக்கண்டு கலத்தைவைத்துச் சோறுபடைத்து அந்நேரத்திலே கறியமுது பாகம்பண்ணப்படாமையால் சிவனடியவரே பெறுதற்கு அரியவிருந்தினராய் வந்த பொழுதே இதைப்பார்க்கினும் பெறவேண்டியபேறு நமக்கு ஒன்றுமில்லை என்று நினைந்து தம்முடைய கணவன் அனுப்பிய மாம்பழங்கள் இரண்டினுள் ஒன்றை எடுத்துக்கொண்டுவந்து படைத்து அவ்வடியவரை அமுது செய்வித்தார். அடியவர் சோற்றை மாங்கனியோடு உண்டு, புனிதவதியாருடைய செய்கையை உவந்துபோயினார் போயினபின் பரமதத்தன் நடுப்பகலிலே வீட்டிற்குவந்து போசனம் பண்ணும்பொழுது, மனைவியார் எஞ்சியிருந்த மாங்கனியைக் கொண்டுவந்து, கலத்திலேவைத்தார். பரமதத்தன் மிகமாதுரியமுள்ள அந்தக்கனியையுண்டு, அதன் இனியசுவையினாலே திரு

ப்தியடையாமல் மனைவியாரை நோக்கி மற்றக்கனியையும் கொண்டுவந்து வை என்றான். மனைவியார் கொண்டுவரச் செல்வர் போலப்போய் நின்று கொண்டு சோதித்து தம்மை விசுவசிக்கின்ற மெய்யன்பர்களுக்கு உற்ற இடத்து உதவும் பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத் தியானித்தார். உடனே அக்கடவுளுடைய கருணையினால், அதிமதுரமாகிய ஒருமாங்கனி அவர் கையில் வந்து இருந்தது, அவர் அதைக் கொண்டுவந்து, கணவனுடைய கலத்திலே இட அவன் அதனை உண்டு அதன் சுவை தேவாமிர்தத்தைப் பார்க்கிலும் சிறந்தமையால், இதுமுன்நான் தந்தமாங்கனியன்று இதுமூவுலகங்களிலும் பெறுதற்கு அரியது, இதனை நீ எங்கே பெற்றாய் என்றான், மனைவியார் அதைக்கேட்டு தமக்குத்திருவருள் உதவிய திருத்தை வெளிப்படுத்துவது தகுதி அன்று என்று நினைந்தமையால் நிகழ்ந்ததைச் சொல்ல மாட்டாதவரும் கணவனுக்கு உண்மையை மறைத்துக்கூறுதலும் தகுதியன்று என்று நினைந்தமையால், அதனைச் சொல்லாது விடமாட்டாதவருமாய் வருந்திநின்று, பின் நிகழ்ந்தபடி சொல்வதே கடன்என்று துணிந்து, நீர் தந்தகனிகளில், ஒன்றை ஓர் அடியாருக்குக்கொடுத்து விட்டமையால் அதற்கு நான் யாதுசெய்வேன் என்று கவன்று பரமசிவனைத் தியானித்துக் கொண்டு நின்றேன் அவருடைய திருவருளினால் இந்தக்கனி என் கையில் வந்து இருந்தது என்றார். பரமதத்தன் அதை நம்பாதவனாகி, மனைவியரை நோக்கி இந்தக்கனி சிவனுடைய திருவருளினாலே கிடைத்ததாயின், இன்னும் ஒருகனி அவருடைய திருவருளினாலே அழைத்துத்தா என்றான். புனிதவதியார் அவ்விடத்தை விட்டுப்போய் பரமசிவனைத் துதித்து, இன்னும் ஒருகனி தந்தருளீராகில் அடியேனுடைய வார்த்தை பொய்யாய்விடுமென்றுசொல்ல, சுவாமியுடைய திருவருளினாலே ஒருமாங்கனி அவர்கையில் வந்து இருந்தது, அவர் அதைக்கொண்டுவந்து கணவன் கையிற் கொடுக்க அவனாச்சரியமடைந்து வாங்கினான் வாங்கியபழத்தைப் பின் காணாதவனாகி மிகுந்த பயங்கொண்டு மனந்தடுமாறி, அப்புனிதவதியாரைத் தெய்வமென நினைந்து அவரைப்பிரிந்து வாழவேண்டும் என்று துணிந்து, தன் கருத்தைப் பிறருக்கு வெளிப்படுத்தாமல், அவரோடு தொடர்பின்றி ஒழுகினான் ஒழுகும் நாளிலே, ஒருமரக்கலம் செய்வித்து, தான் செல்லவிரும்பிய தேசத்திலே விரும்பப்படுகின்ற அரும்பண்டங்களை அதனிடத்து நிறைய ஏற்றி, சுபதினத்திலே சமுத்திரராஜனாகிய வருணனைத் தொழுதுகொண்டு மாலுமி முதலியரோடும் ஏறி, அத்தேசத்தை அடைந்து வர்த்தகம்செய்து சிலநாளாயின பின்மீண்டும் அம்மரக்கலத்தில் ஏறி பாண்டிநாட்டிலுள்ள ஓர் நகரத்தை யடைந்து அங்குள்ள ஒரு வைசியனுடைய மகளை விவாகம்செய்து கொண்டு மகாஐசுவரியத்தோடும் வாழ்ந்திருந்தான், அவனுக்கு அம்மனைவி வயிற்றிலே ஒரு பெண்குழந்தை பிறந்தது, அவன் தான் கூடிவாழ்தற்கு அஞ்சி நீங்கிய மனைவியாரைத் தான்தொழும் தெய்வமாகக்கொண்டு அவருடைய புனிதவதியார் என்னும் பெபரையே அந்தப் பெண்ணிற்கு இட்டான். பரமதத்தன் இப்படியே இங்கேயிருக்க, புனிதவதியார் காரைக்கா

விலே கற்பினோடு இல்லறத்தை வழுவாது நடத்திக்கொண்டு வந்தார். அ
ருடைய ஞாதிகள் வர்த்தகத்தின் பொருட்டுச்சென்ற பரமதத்தன் பா
நாட்டிலே ஓர் நகரத்திலே செல்வத்தை விருத்தி செய்துகொண்டு வா
செய்கின்றான் என்று கேள்வியுற்று, அவனிடத்திற் சிலரை அனுப்பி, அ
னுடைய நிலையை உணர்ந்து கவலைகூர்ந்து புனிதவதியாரைத்தாமே அ
டத்திற்கு கொண்டுபோய் விடவேண்டும் என்று நினைந்து, சிவிகையி
றிக்கொண்டுசென்று, அவனிருக்கிற நகரத்திற்குச் சமீபித்து தாம், பு
வதியாரைக்கொண்டு வந்தமையை அவனுக்கு ஆள் அனுப்பித் தெரி
தார்கள். அவன் அதனை அறிந்து அச்சங்கொண்டு, தன்னுடைய இர
டாம் மனைவியோடும் மகளோடும் புனிதவதியாரிடத்திற்குவந்து, அடியே
உம்முடைய கருணையினாலே வாழ்கின்றேன் இந்த பெண்ணுக்கு உ
டைய பெயரையே இட்டேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு, அவருடை
பாதங்களிலே விழுந்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தான். உடனே புனி
வதியார் தம்முடைய ஞாதிகளிடத்திலே அச்சத்தோடு ஒதுங்கிநிற்க அ
கள் வெட்கி, பரமதத்தனை நோக்கி! நீ உன்னுடைய மனைவியை வணங்
வது ஏன் என்றார்கள் அதற்குப் பரமதத்தன் நான் இவரிடத்திலே ஒரு
ரிய அற்புதத்தைக் கண்டபடியால் இவர் தெய்வப்பெண்ணேயன்றி மா
டப்பெண் அன்று என்று துணிந்து இவரைப் பிரிந்தேன் இவரைநான்
மும் தெய்வம் என்று கொண்டமையால், நான் பெற்ற இந்த குழந்தைக்
இவர் பெயரைத் தரித்தேன் அதுபற்றியே இவருடைய திருவடியை
வணங்கினேன் நீங்களுமிவரை வணங்குங்களென்றான், அதுகேட்ட ஞாதி
கள், இதுயென்ன ஆச்சரியமென்று திகைத்து நின்றார்கள் புனிதவதியா
கணவன்சொல்லிய வார்த்தையைக்கேட்டு பரமசிவனுடைய திருவடிக
சிந்தித்து சுவாமி இவனுடைய கொள்கை இது இனியிவன் பொருட்
தாங்கிய அழகுதங்கிய தசைப்பொதிவை நீக்கி தேவரீரைச் சூழ்ந்துநின்
துதிக்கின்ற பேய்வடிவை அடியேனுக்குத் தந்தருளவேண்டுமென்று பிரா
த்தித்தார், அந்தக்ஷணத்தே, அக்கடவுளுடைய திருவருளினாலே மாமிச
முழுதையும் உதறி எற்புடம்பாக மண்ணுலகமும் விண்ணுலகமும் வண
கும் பேய்வடிவமாயினார், அதுகண்டஞாதிகள் எல்லாருமஞ்சி அவரை ந
ஸ்கரித்துக்கொண்டுபோய் விட்டார்கள். புனிதவதியார், தமது உள்
திலே சிவசத்தியால் விளக்கப்பட்ட சிற்சத்திக்கொண்டு, அற்புதத் திருவ
தாதியும், திருவிரட்டை மணிமாலிகையும் பாடியருளினார்.

அற்புதத்திருவந்தாதி.

திருச்சிற்றம்பலம்,

பிறந்துமொழிப்பயின்றபின்னெல்லாங்காதல்
சிறந்துநின்சேவடியேசேர்ந்தே-னிறந்திகழு
மைஞ்ஞான்றகண்டத்துவானோர்பெருமானே
யெஞ்ஞான்றுதீர்ப்பதிடர்.

உரையினுலிம்மாலையந்தாதிவெண்பா
கரைவினற்காரைக்காற்பேய்ச்சொற்-பரவுவார்
ஆராதவன்பினேடண்ணலைச்சென்றேற்றுவர்
பேராதகாதல்பிரந்து. திருச்சிற்றம்பலம்.

திரு இரட்டைமணிமாலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கட்டளைக்கலித்துறை,

கிளர்ந்துந்துவெந்துயர்வந்திடும்போதஞ்சிநெஞ்சமென்பாய்
தளர்ந்திங்கிருத்தறவிர்திகண்டாய்தளராதுதந்தி
வளர்ந்துந்துகங்கையும்வானத்திடைவளர்கோட்டுவெள்ளை
யிளந்திங்களுமெருக்கும்மிருக்குஞ்சென்னியீசனுங்கே.

வெண்பா.

உத்தமராய்வாழ்வாருலந்தக்காலுற்றூர்கள்
செத்தமரமடுக்கித்தீயாமுன்-உத்தமனாய்
நீளாழிநஞ்சுண்டநெய்யாடிதன்றிரமே
கேளாழிநெஞ்சேகிளர்ந்து. திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீமத் கைலாயகிரிக்குப் போகவிரும்பி, புறப்பட்டு, மனசிலும் பார்க்க மிகுந்த வேகத்தோடு சென்று அந்தக்கைலாசகிரியின் பக்கத்தை யடைந்து அங்கே காலினல் நடத்தல் தகுதி அன்றென்று ஒழிந்து, தலையினுலே நடந்துபோய் மலையிலேறினர் ஏறும்பொழுது உமாதேவியார் அதைகண்டு எம்போலிகள் புனிதவதியாருடைய திடபத்தியைக் குறித்து உலகமாதாவாகிய உமாதேவியாரே ஆச்சரியம் அடைந்தாராயின் நாம் எவ்வளவு ஆச்சரியம் அடைதல்வேண்டும் என்று சிந்திக்கச்செய்யும் பொருட்டுத்தாம் ஆச்சரியமுடையவராகி அவரது பத்திமகிமையை உயர் வொப்பில்லாத பரமசிவனுடைய திருவாக்கினுலேய்ப நமக்கு உணர்த்துவித்து நம்மை உய்விக்கத் திருவுளங்கொண்டு அக்கடவுளை வணங்கி நின்று சுவாமீ? இங்கே தலையினல் நடநது ஏறிவருகின்ற ஏற்புடம்பை உடையவரது அன்பின் மகிமை இருந்தபடி என்னென்றுசொல்ல பரமசிவன் இங்கேவருகின்றவள் நம்மைத்துதிக்கின்ற அம்மை என்றறி இந்தப்பெருமை பொருந்திய வடிவத்தையும் வேண்டிப்பெற்றுள் என்றார். பின்பு புனிதவதியார் சமீபத்தில் வந்தவுடனே உலகமெல்லாம் உய்யும்பொருட்டு அவரைநோக்கி அம்மையே என்று அழைத்தார். அதுகேட்ட புனிதவதியார் அப்பா என்றுசொல்லிக்கொண்டு அவருடைய திருவடிகளிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்தார், சுவாமீ? அவரைநோக்கி உனக்குவேண்டும் வரம்யாது என்றுவினுவ புனிதவதியார் வணங்கிநின்று சுவாமீ! அடியேனுக்கு இனிப்பிறவாமையேவேண்டும் இன்னும் தேவரீர் நிருத்தஞ்செய்யும்பொழுது தேவரீருடைய திருவடியின்கீழே சிவானந்தத்தை உடையேனுகித் தேவரீரைப் பாடிக்கொண்டு இரு

த்தல்வேண்டும் என்றார், சுவாமி? அவரைநோக்கி நீ தென்றிசையிலுள்ள ஆலங்காட்டிலே நம்முடைய நடனத்தை தரிசித்து பேரானந்தத்தோடு நம்மைப்பாடிக்கொண்டு இரு என்று அருளிச்செய்தார். அதுகேட்ட காரைக்காலம்மையார் சுவாமியைநமஸ்கரித்து அநுமதி பெற்றுக்கொண்டு திருவாலங்காட்டுக்குத் தலையினால்நடந்து சென்று சுவாமியுடைய திருநடனத்தைத் தரிசித்து "கொஙகைதிரங்கி" என்பதை முதலிலுடைய மூத்ததிருப்பதிகத்தையும் "எட்டியிலவமீகை" என்பதை முதலிலுடைய திருப்பதிகத்தையும் பாடியருளினர்.

கொங்கைதிரங்கிநரம்பெழுந்துகுண் டுகண்வெண்பற் குழிவயிற்றப்
பங்கிசிவந்திருபற்கணீண்டுபாடுயநீள் கணைக்காலோர்பெண்பேய்
தங்கியலறியுலறகாட்டிற்றாழ்சடையெட்டுத்திசையும்வீசி
யங்கங்குளிர்ந்தனலாடுமெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே. 1

கள்ளிக்கவட்டிடைக்காலைநீட்டிக்கடைக்கொள்ளிவாங்கிமசித்துமையை
விள்ளவெழுதிவெடுவெடென்னநக்குவெருண்டுவிலங்குகாட்டிற்
றுள்ளித்துடித்துச்சுடுபிணத்தீச்சுட்டிடமுற்றுஞ்சுழிநதுழ்தி
யள்ளியவிக்கநின்றாடுமெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே. 2

வாகைவிரிந்துவெண்ணெற்றொலிப்பமயங்கிருள்கூர்நடுநாளையாங்கே
கூகையோடாண்டலைபாடவாந்தைகோடதன்மேற்குதித்தோடிவீசி
யீகைபடர்தொடர்கள்ளிநீழலீமமிடுசுடுகாட்டகத்தே
யாகங்குளிர்ந்தனலாடுமெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே. 3

குண்டுலோமிக்குழிச்சோற்றைவாங்கிக்குறுநரிதின்னவதனைமுன்னே
கண்டிலோமென்றுகனன்றுபேய்கள்கையடித்தோடிடுங்காடரங்கா
மண்டிலகின்றங்குளாளமிட்டுவாதித்துவீசியெடுத்தபாத
மண்டமுறநிமிர்ந்தாடுமெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே. 4

விழுதுநிணத்தைவிழுக்கியிட்டுவெண்டலைமாலைவிரவிப்பூட்டிக்
கழுதுதன்பிள்ளையைக்காளியென்றபேரிட்டுசீருடைத்தாய்வளர்த்துப்
புழுதிதுடைத்துமுலைகொடுத்துப்போயினதாயைவரவுகாணு
தழுதுறங்கும்புறங்காட்டிலாடுமப்பனிடந்திருவாலங்காடே. 5

பட்டடிநெட்டுகிர்ப்பாறுகாற்பேய்பருந்தோடுகூகைபாண்டையாந்தை
குட்டியிடமுட்டைகூகைபேய்கள்குறுகரிதின்றிணங்காடுகாட்டிற்
பிட்டடித்துப்புறங்காட்டிலிட்டபிணத்தினைப்போகப்புரட்டியாங்கே
யட்டமேபாயநின்றாடுமெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே. 6

சுழலுமழலவிழிக்கொள்ளிவாய்ப்பேய்சூழ்ந்துதுணங்கையிட்டோடியாடித்
தழலுளெரியும்பிணத்தைவாங்கித்தாண்றடிதின்றிணங்காடுகாட்டி
கழலொலியோசைச்சிலம்பொலிப்பக்காலுயர்வட்டணையிட்டுநட்ட
மழலுமிழ்ந்தோரிகதிக்கவாடுமப்பனிடந்திருவாலங்காடே. 1

நாடுநகருந்திரிந்துசென்றநன்னெறிநாடிநயந்தவரை
மூடிமுதுபிணத்திட்டமாடேமுன்னியபேய்க்கணஞ்சூழச்சூழக்
காடுங்கடலுமலேயுமண்ணும்விண்ணுஞ்சுழலவனல்கையேந்தி
பாடுமமரர்புயங்களெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே. 8

துத்தங்கைக்கிளைவிளரிதாரமுழையிளியோசைபண்கெழுமப்பாடிச்
சச்சரிகொக்கரைதக்கையோடுதகுணிச்சந்துந்துமிதாளம்வீணை
மத்தளங்கரடிகைமுன்கைமென்றோற்றமருகங்குடமுழாமொந்தைவாசித்
தத்தனமைவினேடாடுவமங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே, 9

புந்திகலங்கிமதிமயங்கியிறந்தவரைப்புறங்காட்டிலிட்டுச்
சந்தியில்வைத்துக்கடமைசெய்துதக்கவரிட்டசெந்தீவிளக்கா
முந்தியமரர்முழவினேசைதிசைகதுவச்சிலம்பார்க்கவார்க்க
வந்தியின்மாநடமாடுமெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே. 11

ஒப்பிணையில்லவப்பேய்கள்கூடியொன்றினையொன்றடித்தொக்கலித்துப்
பப்பிணையிட்டுப்பரண்டைபாடப்பாடிருந்தந்நரியாழமைப்ப
வப்பனையணிதிருவாலங்காட்டுளடிகளைச்செடிதலைக்காரைக்காற்பேய்
செப்பியசெந்தமிழ்பத்தும்வல்லார்சிவகதிசேர்ந்தின்பமெய்துவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவாரம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டியிலவமீகைசூரைகாரைபடர்ந்தெங்குஞ்
சுட்டசுடலைசூழ்ந்தகள்ளிசோர்ந்தகுடர்கவ்வப்
பட்டபிணங்கள்பிறந்தகாட்டிற்பறைபோல்விழிகழிகட்பேய்
கொட்டமுழவங்கூளிபாடக்குழகனாடுமே 1

நிணந்தானுருகிநிலந்தானனைப்பநெடும்பற்குழிகட்பேய்
சுணங்கையெறிந்துசூழநோக்கிச்சுடரவித்தெங்கும்
கணங்கள்கூடிப்பிணங்கண்மாந்திக்களித்தமனத்தவா
யணங்குகாட்டிலனல்கையேந்தியழகனாடுமே 2

புட்கள்பொதுத்தபுலால்வெண்டலையைப்புரமேநரிகவ்வ
வட்கென்றழைப்பவாந்தைவீசவருகேசிறுகூகை
யுட்கவிழிக்கவூமன்வெருட்டவோரிகதித்தெங்கும்
பிட்கநட்டம்பேணுமிறைவன்பெயரும்பெருங்காடே. 3

செத்தபிணத்தைத்தெளியாதொருபேய்சென்றுவிரல்சுட்டிக்
கத்தியுறுமிக்கனல்விட்டெறிந்துகடக்கப்பாய்ந்துபோய்ப்
பத்தல்வயிற்றைப்பதைக்கமோதிப்பலபேயிரிந்தோடப்
பித்தவேடங்கொண்டுநட்டம்பெருமானாடுமே. 4

முள்ளிதீந்துமுளரிகருகிமூளைசொரிந்துக்குக்
கள்ளிவற்றிவெள்ளில்பிறங்குகடுவெங்காட்டுள்ளே
புள்ளியுழைமான்றோலொன்றுடுத்துப்புலித்தோல்பியற்கிட்டுப்
பள்ளியிடமுமதுதேயாகப்பரமனாடுமே.

வாளைக்கிளரவளைவாலெயிற்றுவண்ணச்சிறுகூகை
மூளைத்தலையும்பிணமும்விழுங்கிமுரலுமுதுகாட்டிற்
றாளிப்பனையினிலைபோன்மயிர்க்கட்டழல்வாயழல்கட்போய்
கூலிக்கணங்கள் குழலோடியம்பக்குழகனாடுமே.

நொந்திக்கிடந்தசுடலைதடவிநுகரும்புழுக்கின்றிச்
சிந்தித்திருத்தங்குறங்குஞ்சிறபேய்சிரமப்படுகாட்டின்
முந்திமுழவம்விழவினோசைமுறைமைவழுவாவே
யந்திநிருத்தமனல்கையேந்தியழகனாடுமே.

வேய்களோங்கிவெண்முத்துதிரவெடிகொள்சுடலையுள்
ஓயுமுருவிலுலறுகூந்தலலறுபகுவாய்ப்
பேய்கள்கூடிப்பிணங்கண்மாந்தியணங்குபெருங்காட்டின்
மாயனாடமலையான்மகளுமருண்டுநோக்குமே.

கடுவனுகளுங்கழைசூழ்பொதும்பிற்கழுகும்பேயுமா
யிடுவெண்டலையுமீமப்புகையுமெழுந்தபெருங்காட்டிற்
கொடுவெண்மழுவும்பிறையுந்ததும்பக்கொள்ளென்றிசைபாடப்
படுவெண்டுடியும்பறையுங்கறங்கப்பரமனாடுமே.

குண்டைவயிற்றங்குறியசிறியநெடியபிறங்கற்பேய்
இண்டுபடர்ந்தவிருள்சூழ்மயானத்தெரிவாயெயிற்றுப்பேய்
கொண்டுகுழவித்தடவிவெருட்டிக்கொள்ளென்றிசைபாட
மிண்டிமிளிர்ந்தசடைகடாழவிமலனாடுமே.

சூடுமதியஞ்சடைமேலுடையார்சுழல்வார்திருநட்ட
மாடுமரவமரையிலார்த்தவடிகளருளாலே
காடுமலிந்தகனல்வாயெயிற்றுக்காரைக்காற்பேய்தன்
பாடல்பத்தும்பாடியாடப்பாவநாசமே.

திருச்சிற்ற

அவர் சுவாமியுடைய தூக்கிய திருவடியின்கீழே சிவானந்தத்தை பவித்துக்கொண்டு எக்காலமும் இருக்கின்றார்.

காரைக்காலம்மையார் புராணம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்

இருபத்தாறுவது,

அப்பூதி நாயனார் புராணம்

அந்திமினந்திங்களூர் வருமப்பூதியருமறையோர் திருநாவுக்கரசினு மம், பந்தரிடையெழுதக்கன் டரசுமெய்தப் பணிந்துபரி கலநேடிப்படப் பைசேர்ந்த, மைந்தனுபி ரநயர்கதலி யிலைமேற்றுஞ்சும் வாளரவுகவரவுடன் மறைத்தல்கேட்டுச், சிந்தைமகிழ்ந்துயர்பதிக மருந்தாற்றீர்ந்துத் திருவமுது செயவருளச் சேர்ந்துளாரே,

சோழமண்டலத்திலே திங்களூரிலே பிராமணர் குலத்திலே, பாவங் கள் என்று சொல்லப்பட்டவைகள் எல்லாவற்றையும் நீங்கினவரும் புண் ணியங்களென்று சொல்லப்பட்ட வகைகள் எல்லாவற்றையும் தாங்கினவ ரும், கிருகஸ்தாச்சிரமத்தை யுடையவரும் சிவபத்தி அடியார் பத்திகளிற் சிறந்தவரும், ஆகிய அப்பூதிநாயனர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சுவாநுபூதிமானாகிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடைய மகிமையைக் கேள் வியுற்று அவர்மேலே மிக அன்புகூர்ந்து தம்முடைய வீட்டினுள்ள அள வைகள், பிள்ளைகள், பசுக்கள், எருமைகள் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும் அந்நாயனாருடைய பெயரையே சொல்லிவருவார். இன்னும் அவர்மேலா சையினாலே திருமடங்கள், தண்ணீர்ப்பந்தர்கள், குளங்கள், நந்தவனங்கள் முதலியவற்றை அந்நாயனார் பெயரினாற் செய்துகொண்டு இருந்தார். இரு க்கும்நாளிலே, அத்திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருப்பழனம் என்னும் ஸ்த லத்தைவணங்கிக்கொண்டு, பிறதலங்களையும் வணங்கும்பொருட்டு, அந்தத் திங்களூருக்குச் சமீபமாகிய வழியே செல்லும்பொழுது, ஒரு தண்ணீர்ப் பந்தரை அடைந்து, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் என்னும்பெயர் எங்குமெ ழுதப்பட்டிருத்தலைக் கண்டு, அங்கு நின்றவர்கள் சிலரை நோக்கி? இந்தத் தண்ணீர்ப்பந்தரை இப்பெயரிட்டுச்செய்தவர் யாவர் என்றுவினவ, அவர் கள் இப்பந்தரை மாத்திரமன்று இவ்விடத்தெங்குமுள்ள அறச்சாலைகள் குளங்கள் நந்தவனங்கள் எல்லாவற்றையும் அப்பூதி நாயனரென்பவர் இத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் என்னும் பெயராலேயே செய்தனர் என்றார்கள். அதைத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்கேட்டு இங்ஙனம் செய்தற்குக் காரணம் யாதோ? என்று நினைந்து அவர்களைநோக்கி அவர் எவ்விடத்தில் இருக்கின் றவர், என்று வினவ அவர்கள் இவ்வூரவரே இப்பொழுதுதான் வீட்டுக் குப் போகின்றார் அவ்வீடும் தூரமன்று சமீபமே என்றார்கள். உடனே திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அப்பூதிநாயனாருடைய வீட்டுத் தலைக்கடைவா யிலிற்செல்ல உள்ளிருந்த அப்பூதிநாயனர் சிவனடியார் ஒருவர் வாயிலில் வந்து நிற்கிறார் என்று கேள்வியுற்று விரைந்துசென்று அவருடைய திரு

வடிகளிலே நமஸ்கரிக்க அவரும் வணங்கினர். அப்பூதிநாயனர், சுவாமி தேவரீர் இவ்விடத்திற்கு எதுபற்றி எழுந்தருளினீர் என்றுவினவ திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் நாம்திருப்பழனத்தை வணங்கிக்கொண்டு வரும்பொழுது வழியிலே நீர்வைத்த தண்ணீர்ப்பந்தரைக் கண்டும் அப்படியே நீர் செய்திருக்கின்ற பிறதருமங்களைக் கேட்டும் உம்மாலே சந்தோஷங்கொண்டு இங்கேவந்தோமென்று சொல்லி பின்பு சிவனடியார்கள் பொருட்டு நீர்வைத்த தண்ணீர்ப்பந்தலிலே உம்முடைய பெயரை எழுதாது வேறொரு பெயரை எழுதியதற்குக் காரணம் யாதென்று வினவ, அப்பூதிநாயனர் நீர் நல்லா[illegible]த்தை யருளிச்செய்திலீர் பாதர்களாகிய சமணர்களோடு கூடிப் பல்லவராஜன்செய்த விக்கினங்களைச் சிவபத்தி வலிமையினலே ஜயித்த பெருந்[illegible]ண்டரது திருப்பெயரோ வேறொரு பெயரென்று கோபித்து பின்னும் பர[illegible] சிவனுக்குத் திருத்தொண்டு செய்தலாலே இம்மையினும் பிழைக்கலாமென்பதை என்போலும் அறிவிலிகளும் தெளியும்பொருட்டு அருள்புரி[illegible] திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடைய திருப்பெயரை நானெழுத நீரிந்தக் கொ[illegible]ஞ்சொல்லை நான் கேட்கும்படி சொன்னீர் கற்றூணியைக்கொண்டு ச[illegible] கடந்த அந்த நாயனருடைய மகிமையை இவ்வுலகத்திலே அறியாதார் [illegible]ருளர் நீர் சிவவேடத்தோடு நின்று இவ்வார்த்தை பேசினீர் நீரெங்கே[illegible]க்கிறவர் சொல்லுமென்றார் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அவ்வப்பூதியடிக[illegible]டைய அன்பையறிந்து, ஆருகதசமயப் படுகுழியிலே நின்றும் ஏறும்பொருட்டுப் பரமசிவன் சூலைநோயை வருவித்து ஆட்கொள்ளப்பெற்ற உணர்வில்லாத சிறுமையேன் யான் என்றுசொன்னர் உடனே அப்பூதிநாயனர் இரண்டு கைகளும் சிரசின்மேலே குவிய, கண்ணீர்சொரிய, உரைதடுமா[illegible] உரோமஞ்சிலிர்ப்ப பூமியிலேவிழுந்து திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடைய பாதாரவிந்தங்களைப் பூண்டார், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அப்பூதியடி[illegible] எதிர்வணங்கி எடுத்தருள அப்பூதியடிகள் மிகக்களிப்படைந்து கூத்தா[illegible]னர். பாடினர் சந்தோஷமேலீட்டினல் செய்வது இன்னதென்றறியா[illegible] வீட்டிலுள்ளே சென்று மனைவியாருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் பிறபந்துக்[illegible]க்கும் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் எழுந்தருளிவந்த சந்தோஷ சமாசா[illegible]தைச் சொல்லி அவர்களையழைத்துக் கொண்டுவந்து நாயனரை வணங்[illegible] படிச்செய்து அவரை உள்ளே எழுந்தருளிவித்து பாதப் பிரக்ஷாளனஞ்[illegible]ய்தார். அங்ஙனஞ்செய்த தீர்த்தத்தை அவர்கள் எல்லாரும் தங்கள்மே[illegible] தெளித்து உள்ளும் பூரித்தார்கள். நாயனரை ஆசனத்திலிருத்தி வி[illegible] அருச்சனைசெய்து சுவாமீ! தேவரீர் இங்கே திருவமுது செய்தருளவே[illegible]டுமென்று பிரார்த்திக்க அவருமதற்கு உடன்பட்டார் அப்பூதிநாயனர் தி[illegible]வமுது சமைப்பித்து தங்கள் புத்திரராகிய மூத்த திருநாவுக்கரசை வா[illegible]க்குருத்து அரிந்துக்கொண்டு வரும்பொருட்டு அனுப்ப அவர் வி[illegible] தோட்டத்திற்சென்று வாழைக்குருத்து அரியும்பொழுது, ஒருபாம்பு [illegible]ருடைய கையிலே தீண்டி அதனைச் சுற்றிக்கொண்டது அவரதை [illegible] வீழ்த்து படைப்புடனே அதுபற்றிப் வேகத்தினலே வீழுமுன் [illegible]

குறத்தை வேகத்தோடு கொண்டோடிவந்து விஷம் முறையே எறித்தலைக் கொண்ட ஏழாம்வேகத்தினாலே பல்லும் கண்ணும் சரீரமும் கருகித்தீய்ந்து உரைகுழறி மயங்கி குறத்தைத் தாயார் கையில் நீட்டி கீழேவிழுந்து இறந்தார், அதுகண்டு தந்தையாரும் தாயாரும் ஐயோ? இதுதெரிந்தால் இனி நாயனார் அமுதுசெய்யாரே, என்று துக்கித்து சவத்தை வீட்டுப்புறத்து முற்றத்தின் ஓர் பக்கத்திலே பாயினால் மறைத்து வைத்துவிட்டு அப்பமூர்த்திபிடத்திற்சென்று சுவாமி எழுந்துவந்து அமுதுசெய்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். அப்பமூர்த்தி எழுந்து கைகால் சுத்திசெய்துக்கொண்டு வேறோர் ஆசனத்திலிருந்து விபூதிதரித்து அப்பூதிநாயனாருக்கும் அவர் மனைவியாருக்கும் விபூதிகொடுத்து புதல்வர்களுக்கும் கொடுக்கும்போது அப்பூதிநாயனாரைநோக்கி? நாம் இவர்களுக்குமுன்னே விபூதிசாத்தும்படி உம்முடைய சேட்ட புத்திரரை வருவியுமென்றார் அப்பூதிநாயனார் இப்போதவன் இங்கே உதவானென்றார். அப்பமூர்த்தி அதைக்கேட்டவுடனே சிவனுடைய திருவருளினாலே தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே ஒரு தடுமாற்றந்தோன்ற அப்பூதிநாயனாரை நோக்கி அவர் என்செய்தார் உண்மைசொல்லும் என்றார். அப்பூதிநாயனார் அஞ்சி நடுக்குற்று வணங்கிநின்று நிகழ்ந்த சமாசாரத்தைச் சொன்னார், அப்பமூர்த்தி அதைக்கேட்டு நீர் செய்தது நன்றாயிருக்கிறது இப்படி வேறியார் செய்தார், என்று சொல்லிக்கொண்டு எழுந்து சிவாலயத்துக்கு முன்சென்று சவத்தை அங்கே கொணர்வித்து விஷத்தை நீக்கியருளும்பொருட்டு பரமசிவன்மேலே திருப்பதிகம்பாடினார். உடனே அப்புத்திரர் உயிர்பெற்றெழுந்து அப்பமூர்த்தியுடைய திருவடிகளிலே விழுந்து நமஸ்கரிக்க அப்பமூர்த்தி விபூதிகொடுத்தருளினார். அப்பூதிநாயனாரும் மனைவியாரும் தங்கள் புத்திரர் பிழைத்தமையைக்கண்டும் அதைக்குறித்துச் சந்தோஷியாமல் நாயனார் அமுதுசெய்யாதிருந்தமையைக் குறித்துச் சிந்தை நொந்தார்கள். அப்பமூர்த்தி அதனையறிந்து அவர்களோடும் வீட்டிற்சென்று அப்பூதிநாயனாரோடும் அவர் புத்திரரோடும் ஒருங்கிருந்து அமுதுசெய்தருளினார் அப்படியே சிலநாளங்கிருந்து பின் திருப்பழனத்திற்குப்போயினார், அப்பூதியடிகள் சைவசமயாசாரியராகிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடைய திருவடிகளைத் துதித்தலே தமக்குப் பெருஞ்செல்வமெனகொண்டு வாழ்ந்திருந்து சிலகாலம் சென்றபின், பரமசிவனுடைய திருவடிகளையடைந்தார்.

அப்பூதி நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

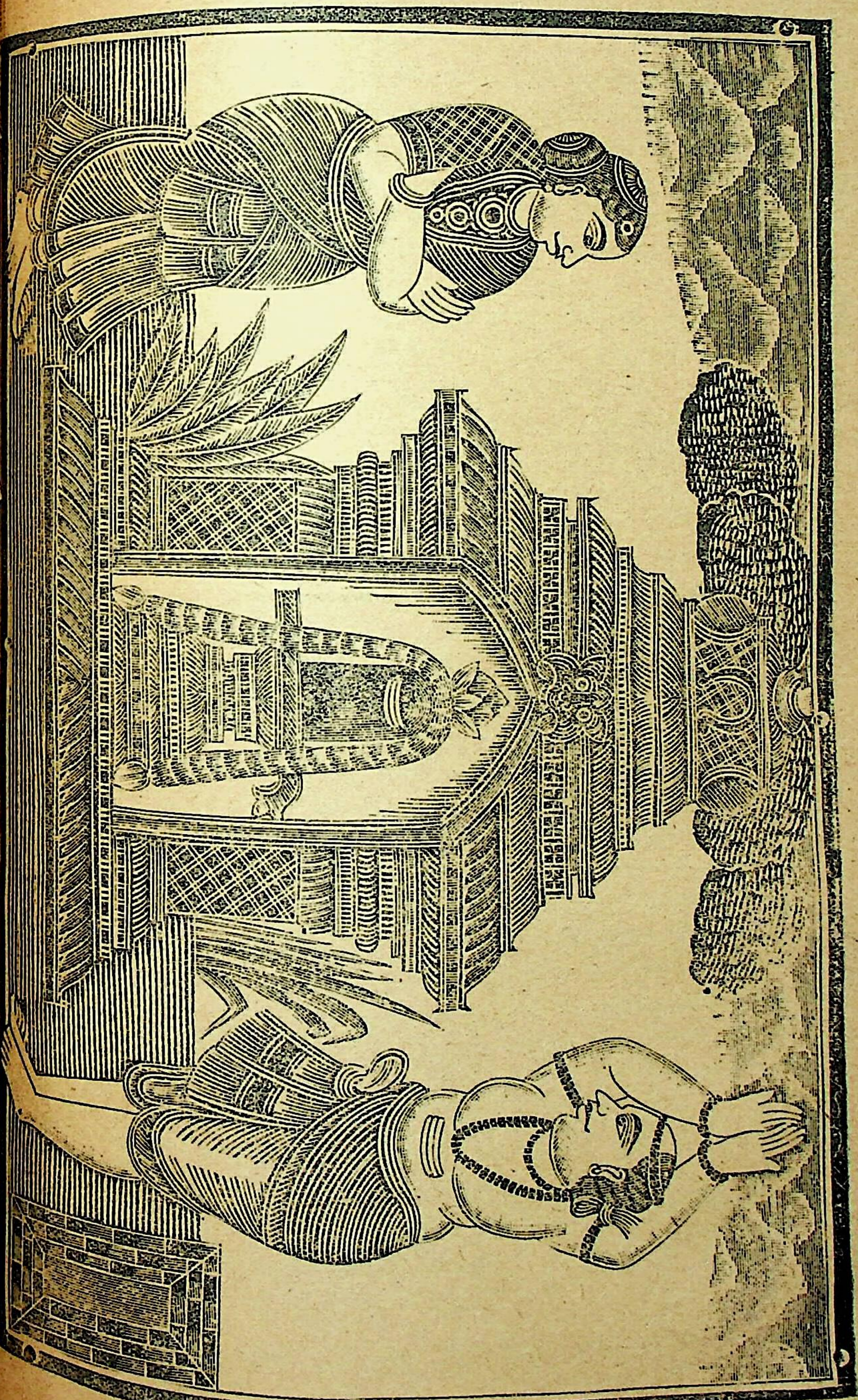
திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்தேழாவது,

திருநீலநக்க நாயனார் புராணம்

நீதிதருமறையோர்வாழ்சாத்தமங்கைநீலநக்கரைவந்திமலர்மேனி
பூதிவிழுஞ்சிலம்பிகடிந்தவளைநீத்தார்க்குமியாதுவிடாதனுறநோக்கா
காதன்மிகுமனைவியையுமகிழ்ந்துமேவிக்காழியர்கோனமுதுசெய்க்களித்துவாழ்ந்
வேதிகையிற்பாணனார்க்கிடமுநல்கிவிளங்குபெருமணத்தானைமேவினா

சோழமண்டலத்திலே, சாத்தமங்கையிலே பிராமணர் குலத்தி திருநீலநக்கநாயனார் என்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர் வேதத்தின் உ றையாவது பரமசிவனையும் அவருடைய அடியார்களையும் அன்பினோடு சித்து வணங்குதலே என்று துணிந்து, தினந்தோறும் சைவாகமவிதிப் சிவார்ச்சனைபண்ணி, சிவபத்தர்களுக்குத் திருவமுது செய்வித்தல் மு கிய பலவகைப்பட்ட பணிகளையும் செய்வார். அப்படிச்செய்யும் நா ஒரு திருவாதிரை நட்சத்திரத்திலே சிவபூசையை முடித்துக்கொண்ட ஸ்தலத்திலுள்ள ஐவந்தி என்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சுவாமி யும் அருச்சிக்கவிரும்பி தம்முடைய மனைவியார் பூசைக்குவேண்டும் உப ணங்களைக் குறைவறக் கொண்டுவர அவ்வாலயத்திற் சென்று, பூசை ப ணிப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து சந்நிதானத்திலே நமஸ்கரித்து இருந்துக் ண்டு வேதாகமாதி சமஸ்த சாஸ்திரங்களின் உண்மைப் பொருளா ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைஜபித்தார் ஜபிக்கும்பொழுது ஒருசிலம்பிபோல நி வழுவி சிவலிங்கத்தின்மேல் விழுந்தது. அதைச் சமீபத்திலேநின்ற ம யார்கண்டு அச்சமடைந்து விரைந்து குழந்தைமேல் விழுஞ்சிலம்பி நீங்கு படி ஊதித்துமிபவர்போல அன்புமிகுதியினாலே அந்தச்சிலம்பி நீங்கும் ஊதித்துமிந்தார். திருநீலநக்கநாயனார் அதைக்கண்டு தம்முடைய க ணைப்புதைத்து அறிவில்லாதவளே? நீ இப்படிச்செய்ததென் என்றுசொ மனைவியார சிலம்பி விழுந்தபடியால் ஊதித்துமிந்தேன் என்றார். நாய மனைவியாருடைய அன்பின் செய்கையை நன்குமதியாமல் அது அ என்று நினைந்து அவரை நோக்கி நீ சிவலிங்கத்தின் மேலேவிழுந்த சில யைவேறொருபரிசினாலேநீக்காமல் முற்பட்டுவந்து ஊதித்துமிந்தாய். இ அநுசிதத்தைச்செய்த உன்னை நானினித்துறந்தேன் நீங்கிவிடு என் பொழுது சூரியாஸ்தமனமாயிற்று மனைவியார் நாயகருடைய ஏவலி ஒருவழிநீங்க நாயகர் பூசையை முடித்துக்கொண்டு வீட்டிற்குத் தி விட்டார். மனைவியார் அஞ்சுகின்ற உள்ளத்தோடும் அவரிடத்திற் செ மாட்டாதவராகி ஆலயத்தில் இருந்தார். நாயனார் நித்திரை செய்யும் ழுது பரமசிவன் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி தம்முடைய மேனியைக்காட்டி உன்மனைவி மனம்வைத்து ஊதித்துமிந்த இடமே

இப்புறம் சிலம்பியின் கொப்புளம் என்று சொல்லியருளினர். நாயனர் அச்சத்துடனே அஞ்சலிசெய்துகொண்டு விழித்து எழுந்துகூத்தாடினர், பாடினர், சிவனுடைய திருவருளை வியந்துநின்று அழுதார், விடிந்தபின் ஆலயத்துக்குப்போய் சுவாமியை நமஸ்கரித்துஸ்தோத்திரஞ்செய்து மனைவியாரையும் அழைத்துக்கொண்டு வீட்டுக்குத்திரும்பினர், அதற்குப் பின்முன்னிலும்பார்க்க மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு சிவார்ச்சனையையும் மகேசுரபூசையையும் செய்துகொண்டு இருந்தார்.

அப்படி இருக்கும் நாளிலே பரமாசாரியராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளுடைய மகிமையைக் கேள்வியுற்று இவருடைய ஸ்ரீபாதாரவிந்தங்களைத் தரிசிக்கவேண்டும் என்னும் அத்தியந்த ஆசையையுடையராயினர் அப்படி இருக்கும்பொழுது, திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் ஐவந்திநாதரை வணங்கும்பொருட்டுத் திருக்கூட்டத்தோடும் சாத்தமங்கைக்குவர திருநீலநக்கநாயனர் கேள்வியுற்று மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடும் நடைப்பந்தரிட்டு வாழைகளையும் கமுகுகளையும்நாட்டி தோரணங்கள்கட்டி நிறைகுடங்களும் தூபதீபங்களும் வைத்து தம்முடையஜாதிகள் சமஸ்தரோடும் அவரை எதிர்கொண்டு நமஸ்கரித்து தம்முடைய வீட்டிற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் திருவமுது செய்வித்தார். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் அன்றிரவிலும் அங்கேதானே திருவமுதுசெய்து திருநீலநக்கநாயனரையழைத்து திருநீலகண்டபெரும்பாணருக்கும் விறலியாருக்கும் இன்றுதங்குதற்கு ஓரிடங்கொடுமென்று சொல்லியருள திருநீலநக்கநாயனர் வீட்டுக்கு நடுவிலிருக்கின்ற வேதிகையின் பக்கத்திலே அவர்களுக்கிடம் கொடுத்தார் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் அவ்விடத்திலே வேதிகையிலுள்ள நித்தியாக்கினி வலஞ்சுழித்து ஓங்கி முன்னையிலும் சிறந்து பிரகாசித்தருணமன்று பத்தியே மகிமைதருவது என்பதை விளக்கவும் அதுகண்ட திருநீலநக்கநாயனர் மகிழ்ச்சியடையவும் விரலியாரோடு நித்திரைசெய்தார் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் விடிந்தபின் ஐவந்தியிற்சென்று சுவாமிமேலே திருநீலநக்க நாயனரைச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம் பாடி சிலநாளங்கிருந்து பின் திருநீலநக்க நாயனருக்கு விடைகொடுத்து அந்தத் திருப்பதியினின்றும் நீங்கியருளினர் திருநீலநக்கநாயனர் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி மேலேபதிந்த அன்புமவருடைய கேண்மையும் அவருக்குப் பின்சொல்லும்படி தம்மை வலிந்தனவாயினும் தாமவருடைய ஆஞ்ஞையை வலியமாட்டாமையால் அந்தத்திருப்பதியிலே அவருடைய திருவடிகளைத் தியானித்துக்கொண்டிருநதார், திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் செல்லுந்தலங்களிலே இடைநாட்களிற் சென்று, அவரோடிருந்து பின் திரும்பிவிடுவார் இப்படி நெடுநாட் சென்றபின் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருமணத்தைச் சேவித்து சிவபதமடைந்தார்,

திருநீலநக்க நாயனர் புராணம் முற்றிற்று.

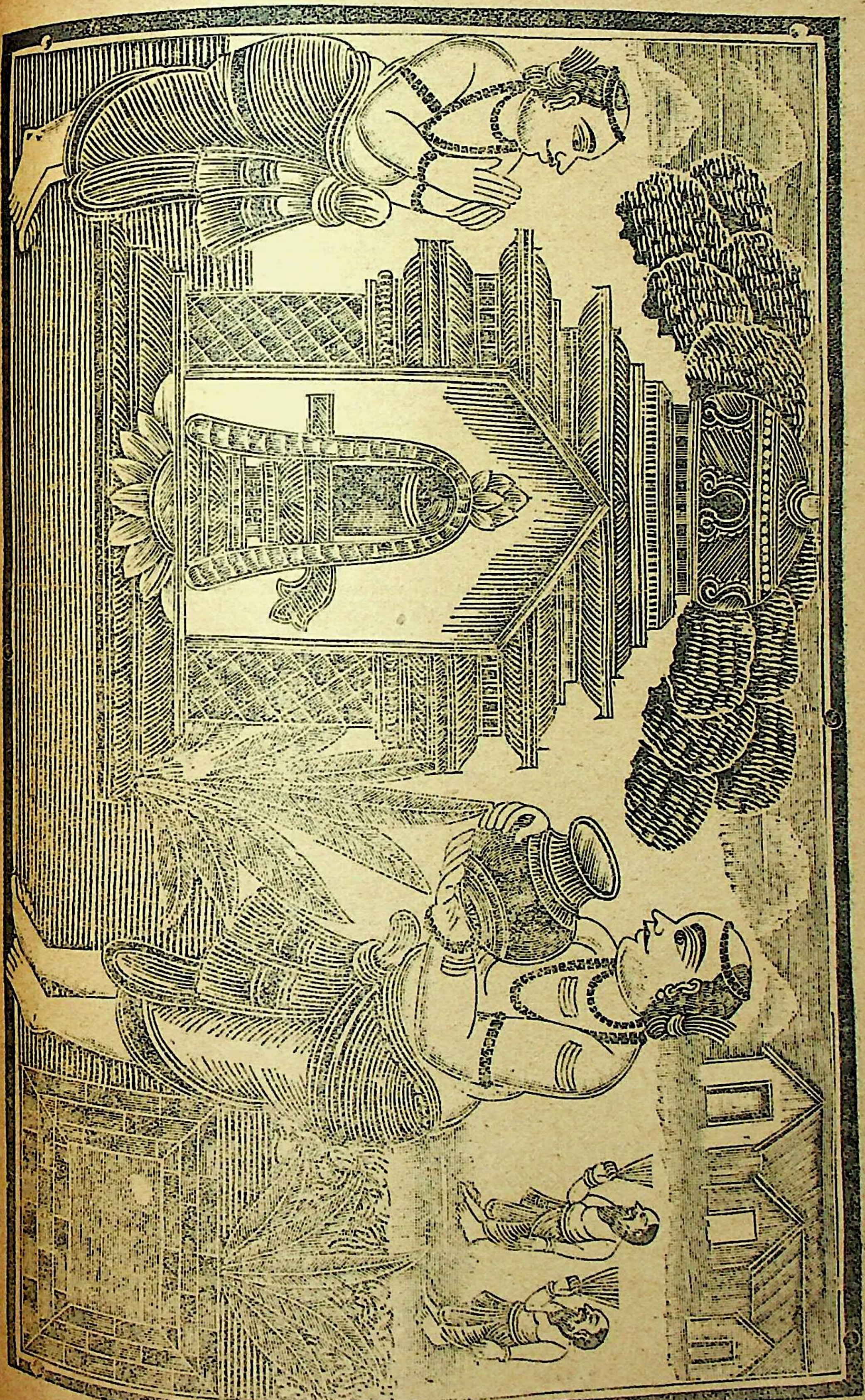
உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்தெட்டாவது,

நமிநந்தியடிக நாயனார் புராணம்

நண்ணுபுகழ்மறையோர்வாழேமப்பேறூர்நமிநந்தியடிகடிருவிளக்குநல்
வெண்ணெயமணர்கள்விலக்கநீராலாரூரிலங்குமரநெறியாருக்கேற்றநாளிற்
கண்ணமணர்கெடக்கண்பெற்றடிகள்வாழக்காவலனுனிமிந்தங்கட்டுவித்தே
யண்ணலருள்கண்டாரூரமர்ந்துதொண்டர்க்காணியெனுமரசினருளடைந்துளாரே.

சோழமண்டலத்திலே ஏமப்பேறூரிலே பிராமணர்குலத்திலேபரமசிவ னுடைய திருவடிகளை மிகுந்த அன்போடும் ஒழியாத அகோராத்திரம்வழி படுதலே இன்பமெனக்கொண்ட நமிநந்தியடிகள் என்பவர் ஒருவர் இருந் தார் அவர் பலநாளும் திருவாரூருக்குப்போய் வன்மீகநாதரை வணங்கிவந் ஒருநாள் வணங்கிக்கொண்டு புறப்பட்டுத் திருமுன்றிலை அடைந்து பக்கத் தில் இருக்கின்ற அரநெறிஎன்னும் ஆலயததுட்புகுந்து சுவாமியைநமஸ்கரி த்து அங்கே செய்யவேண்டிய பலதொண்டுகளைசெய்து இரவிலே அங்கே எண்ணில்லாத தீபமேற்றுதற்கு விரும்பிஎழுந்தார் எழுந்தபொழுதுமாலைக் காலமாதலைக்கண்டு அப்பாற் செல்லிற்பொழுது செல்லுமென்று நினைந்து சமீபத்திலே ஓர்வீட்டில் அதுசமணர் வீடென்றறியாமையினாலே புகுந்து சிவாலயத்தில் விளக்கேற்றுதற்கு நெய்தாருங்களென்றுகேட்டார் அதற்கு அவர்கள் கையிலே சுவாலிக்கின்ற அக்கினியையுடைய பரமசிவனுக்கு விள க்குமிகையன்றோ இங்கே நெய் இல்லை விளக்கெரிப்பீராகில் நீரை முகந்து எரியும் என்றார்கள் நமிநந்தியடிகள் அந்தச்சொல்லைப் பொறாதவராகி அப் பொழுதே மிகுந்தமனவருத்தத்தோடும் திரும்பிப்போய் சுவாமி சந்நிதான த்திலேவிழுந்து நமஸ்கரித்தார் அப்பொழுது ஆகாயத்திலே நமிநந்தியே நீ உன்னுடைய கவலையைநீக்கி இதற்குச் சமீபத்திலிருக்கின்ற குளத்தில் நீரை முகந்துகொண்டுவந்து விளக்கேற்று என்றொரு அசரீரி வாக்குத்தோ ன்றிற்று நமிநந்தியடிகள் அதைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து திருவருளை வியந்து கொண்டு எழுந்துபோய் குளத்தில் இறங்கி சிவநாமத்தை உச்சரித்து நீரை முகந்துகொண்டு கோயிலிலேவந்து அகலிலேமுறுக்கிய திரியின்மேலே அந் நீரைவார்த்து விளக்கேற்றினார் அது சுடர்விட்டெழுந்தது அதுகண்டு அச்சி வாலயம்முழுதிலும் சமணர்கள் எதிரேமிகுந்த களிப்புடனே நாடறிய நீரி னாலே விளக்கெரித்தார் திருவிளக்கு விடியுமளவும்நின்று எரியும்படி குறை கின்ற தகளிகளுக்கெல்லாம் நீர்வார்த்து இரவிலேதானே தம்முடைய ஊரு க்குப்போய் சிவார்ச்சனைபண்ணி அமுதுசெய்து நித்திரைகொள்வார் உதய காலத்திலே பூசையை முடித்துக்கொண்டு திருவாரூரையடைந்து அரநெறி என்னும் ஆலயத்திற்சென்று சுவாமி தரிசனம்பண்ணி, பகன்முழுதிலும் திருத்தொண்டுகள் செய்து இரவிலே எங்கும் விளக்கேற்றுவார் இப்படி

நிகழும் காலத்திலே தண்டியடிகளாலே சமணர்கள் கலக்கம் விளைந்து நாசமடைய திருவாரூர் பெருமையடைந்து விளங்கியது சோழமகாராஜா, நமிநந்தியடிகளே அத்தியட்சராக வன்மீகநாதருக்கு வேண்டும் நிமிந்தங்கள் பலவற்றையும் வேதாகமவிதிவிளங்க அமைத்தான் நமிநந்தியடிகள் வீதிவிடங்கப்பெருமாளுக்குப் பங்குனிமாதத்திலே மகோற்சவம் நடத்துவித்தார் நடத்துவிக்கும்பொழுது சுவாமி ஒருநாள் திருமணலிக்கு எழுந்தருள சகலசாதியர்கள் ஒருங்குசேவித்துப்போயினர் நமிநந்தி சேவித்துப்போய் அங்கே சுவாமியின் திருவோலக்கத்தைக்கண்டு களிப்படைந்தார், பொழுதுபட சுவாமிதிரும்பிக் கோயிலிலேபுக நமிநந்தியடிகள் வணங்கிக்கொண்டு, தம்முடைய ஊரை அடைந்து, வீட்டினுள்ளேபுகாமல் புறக்கடையிலே படுக்க, மனைவியார்வந்து உள்ளேஎழுந்தருளிச் சிவார்ச்சனையையும் அக்கினிகாரியத்தையும் முடித்துக்கொண்டு, பள்ளிகொள்ளும்என்றார், நமிநந்தியடிகள். இன்றைக்குச் சுவாமி திருமணலிக்கு எழுந்தருளியபோது நானும் சேவித்துப்போனேன் சகலசாதியும் கலந்துவந்தபடியால், ஆசௌசமுண்டு ஆதலால் ஸ்நானம்பண்ணிப் பிராயச்சித்தம் செய்துகொண்டே உள்ளே புகுந்து சிவார்ச்சனையைத் தொடங்கல்வேண்டும் அதற்கு நீ ஜலம் முதலாயினகொண்டுவா என்றுசொல்ல மனைவியாரும் கொண்டுவரும் பொருட்டு விரைந்துசென்றார். அப்பொழுது நமிநந்தியடிகள் சிறிதுரக்கம்வர, நித்திரைசெய்தார். செய்யும்பொழுது, வீதிவிடங்கப்பெருமாள் அவருக்குச்சொப்பனத்திலேதோன்றி திருவாரூரிலே பிறந்தவர்கள் எல்லாரும் நம்முடைய கணங்கள் அதைநீ காண்பாய் என்றுசொல்லி மறைந்தருளினார் நமிநந்தியடிகள் விழித்தெழுந்து தாய்நினைத்தது குற்றமென்றுகருதி, எழுந்தபடியே சிவார்ச்சனையை முடித்து மனைவியாருக்கு நிகழ்ந்ததைச்சொல்லி, விடிந்தபின் திருவாரூருக்குப்போனார். போனபொழுது அந்தத்திருப்பதியிலே பிறந்தவர்கள் எல்லாரும் சிவசாரூபமுள்ளவர்களாய்ப் பிரகாசிக்கக்கண்டு, பூமியிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து அவர்கள் அவ்வுருவம் நீங்கி முன்போலாயினமையையுங் கண்டு, அடியேன்செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தருளும் என்று சுவாமியைப் பிரார்த்தித்தார். பின்பு திருவாரூரிலேதானே குடிபுகுந்து தம்முடைய திருத்தொண்டுகளைச் செய்துகொண்டிருந்தார். நெடுங்காலம் சிவனடியார்களுக்கு நியதியாகவேண்டுவன எல்லாவற்றையும் செய்துகொண்டு இருந்தமையால், தொண்டர்களுக்கு ஆணிப்பொன் என்று திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளாலே தேவாரப்பதிகத்தாலே சிறப்பித்துப் பாடப்பட்டார். இவர் இந்தப்பிரகாரம் சமஸ்தலோகங்களும் தொழும்படி திருப்பணிகளைச் செய்துகொண்டிருந்து சிவபதத்தை அடைந்தார்.

நமிநந்தியடிக நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

திருநின்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது,

வம்பறாவரிவண்டுச் சருக்கம்

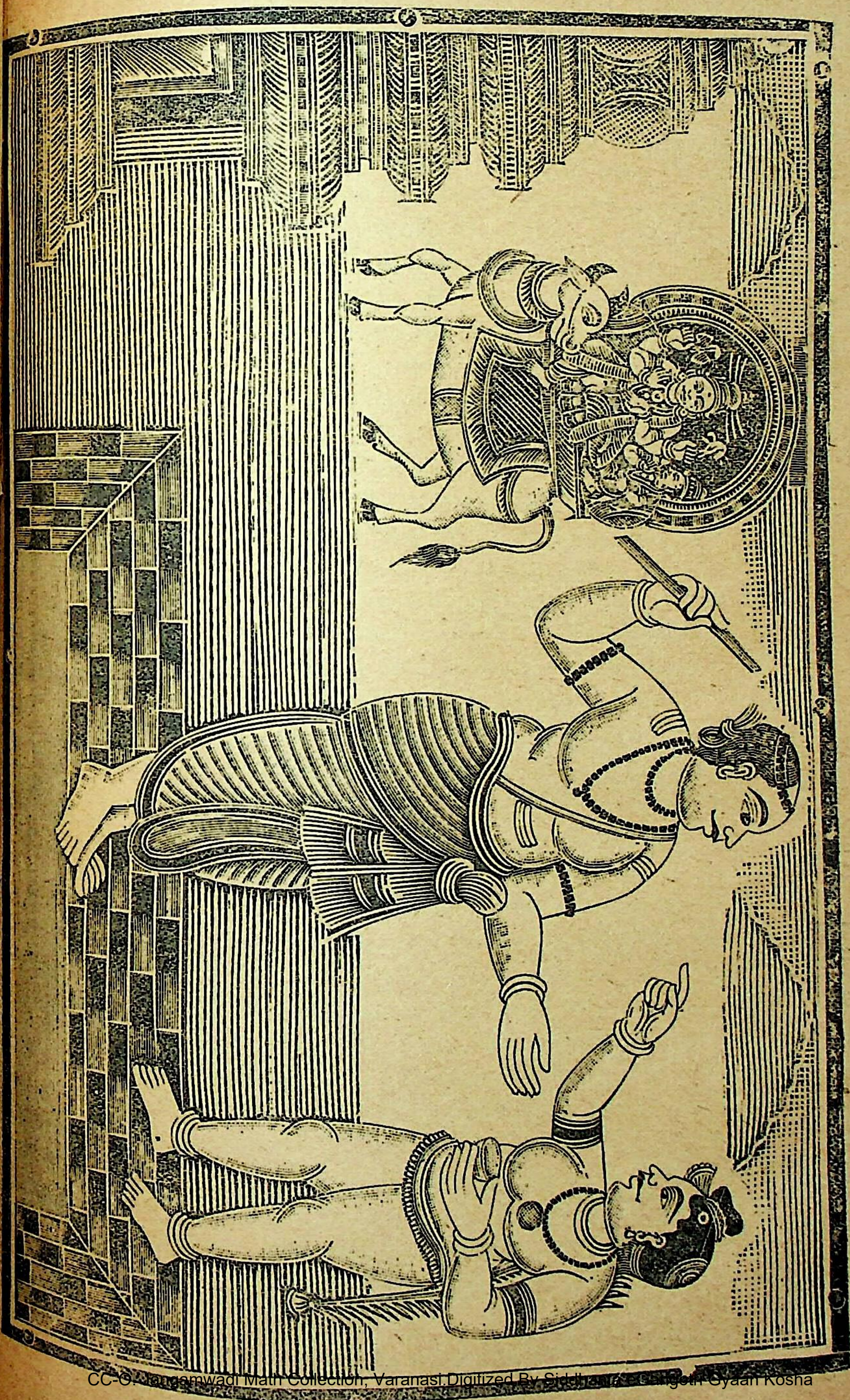
இருபத்தொன்பதாவது,

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமி புராணம்

காழிநகர்ச்சிவபாதவிதயர்தந்தகவுணியர்கோனமுதுமையாள்கருதியூட்டு
மேழிசையினமுதுண்டுதாளம்வாங்கியிலங்கியநித்திலச்சிவிகையிசையவேறி
வாழுமுயலகனகற்றிப்பந்தரேய்ந்துவளர்கிழிபெற்றரவின்விடமருகற்றீர்த்து
வீழிநகர்க்காசெய்திமறைக்கதவம்பிணித்துமீனவன்மேனியின்வெப்புவிடுவித்தாரே.

ஆரெரியிட்டெடுத்தவேடவைமுன்னேற்றியாற்றிலிடுமேடெதிர்போயணையப்
யோரமணரொழியாமேகழுவிலேற்றியோது திருப்பதிகத்தாலோடமேற்றிக்
காருதவுமிடிபுத்தன்றலையிலேற்றிக்காயாதபனையின்முதுகனிகளேற்றி
யீரமிலாவங்கமுயிரெய்தவேற்றியிலங்குபெருமணத்தானையெய்தினாரே.

சோழமண்டலத்திலே பிரமபுரம், வேணுபுரம், புகலிவெங்குரு தோ
ணிபுரம், பூந்தராய் சிரபுரம், புறவம், சண்பை, சீர்காழி, கொச்சை, வய
கழுமலம் என்கின்ற பன்னிரண்டு திருப்பெயரையுடைய சிவஸ்தலத்தி
பிராமணர்குலத்திலே, வேதங்களிலே மகாபாண்டியத்தியமுடையகௌண்டி
யர்கோத்திரத்திலே, சிவபாதவிருதயர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அ
மனைவியார் கற்பிலே தமக்கு உயர்வொப்பில்லாத பகவதியாரென்பவர் அ
விருவருடைய தாய்மரபு தந்தைமரபு என்னும் இருமரபும் சைவநெறி
வந்தனவேயாம் அவர்கள் அநாதிமலமுத்தபதியாகிய பரமசிவனையேப
அவிவேகிகளாலே பதிகளெனத் திரித்துணரப்பட்ட பசுக்களைத் தெய்
ன்றுகருதாத மெய்யறிவினையும், உண்டாசைநீக்கும் பெருமையை யு
தென்று வேதத்தின் உட்பொருளாகிய உபநிடதங்களிலே துணிந்து அ
யிடப்பட்ட அருமருந்தாகிய விபூதிமேல்வைத்த பேரன்பைப் பரிபாலிக்கு
தன்மையையும், உடையவர்களாகி, இல்லறத்திலே சிறந்துவாழ்ந்திருந்தா
கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது சிவகாருண்ணியமே திரண்டுஒருவடிவு
த்தாற்போல விளங்குகின்ற சிவபாதவிருதயர் தமிழ்நாடெங்கும் சமண
பௌத்தருமாகிய இவ்விருவகைப்பதிதர்கள்போதிக்கும் அசத்தியபோத
சக்தியினாலே அவர்கள் அநுசரிக்கின்ற கபடமார்க்கமாகிய ஆருகத
பௌத்தமுமேபெருக, பரமாப்தராகிய அநாதிமலமுத்தபதி வாக்காயு
வேதாகமோத்த சற்சமயமாகிய சைவசமயம் அருகி, விபூதிசாதனவி
குன்றுதலைக்கண்டு கவலைக்கொண்டு நிகழ்காலத்தும் எதிர்காலத்தும் உ
சர்வான்மக்களும் உய்தல்வேண்டு மென்பதைத் திருவுளத்தடைந்து
திவ்ய புத்திரரைப் பெறல்வேண்டுமென்னும் ஆசையினாலே, இல்லற

யிருந்துகொண்டே சர்வாபீஷ்டவரதராகிய தோணியப்பரையும் நோக்கி, பெரிய நாயகியாரையும் பரசமய நிராகரணம்பண்ணிச் சைவசமய ஸ்தாபனம் செய்யவல்ல சமாதிகரகிதராகிய ஒரு திவ்யபுத்திரரைப் பெறும்படி, மிகுந்த அன்பினோடு தவம்செய்தார் அங்ஙனம்செய்த தபோபலம் பற்றித் தோணியப்பருடைய பெருங்கருணையினாலே, உலகமெல்லாம் உய்யும்படி பகவதியாருடைய அருமைத் திருவயிற்றிலே கர்ப்போற்பத்தியாகிய பெரும்பேறு உளதாயிற்று. சிவபாதவிருதயர் அதனையுணர்ந்து திருவருளைத் துதித்து மூளுகின்ற மகிழ்ச்சியோடு தங்கள் வேதவிதிப்படி செய்யவேண்டும் சடங்குகளைப் பத்துமாசங்களினும் ஞாதிகளோடு சிறக்கச்செய்து பேரின்பத்தை நுகரும் நாளிலே சூரியன்முதலிய கிரகங்கள் அனைத்தும் உச்சங்களிலே மிக்கவலியுடன் நிற்க திவ்யலக்கினம் எழ, திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்திலே பரசமயத்தருக்கு நீங்கவும் வைதிகமார்க்கமும் சைவமார்க்கமும் தழைத்தோங்கவும் பிராமணர்களுடைய ஆகுதிகள் பெருகவும் எம்மொழிகளினும் தமிழ்மொழியே உயர்ச்சியடையவும், பலவுலகங்களுக்கும் பூலோகமும் அப்பூலோகத்துள்ள பலநாடுகளுக்கும் தமிழ் நாடுமே சிறக்கவும் பிள்ளையார் திருவவதாரம் செய்தருளினர். அவருக்கு சாதகர்மம், நாமகரணம், அன்னபிராசனம், சௌளம் என்கிற கர்மங்கள் உரிய காலங்களிலே, மிகுந்த சிறப்போடு செய்யப்பட்டன. பிள்ளையார் மூன்றும் ஆண்டிலே தம்முடைய தந்தையாராகிய பரமசிவன் தம்மைச்சிவபாதவிருதயருக்குப் புத்திரராகக் கொடுக்க அவரைப் பிரிந்தமையால் ஓரோர் கால் அப்பிரிவு உள்ளத்திற்றோன்ற வெருக்கொண்டாற்போலக் குறிப்பிலாய் அழுவர். இங்ஙனம் நிகழும்நாளிலே வேறொருநாள் தந்தையாராகியசிவபாதவிருதயர் ஸ்நானம்பண்ணுதற்குப் போம்பொழுது பிள்ளையார் பரமசிவனுடைய திருவருள்கூட, அவரைத் தொடர்ந்து அழுதுகொண்டு பின்சென்றார். பின்சென்ற பிள்ளையாரைத் தந்தையார் திரும்பிப்பார்த்து கோபமுடையவர்போல விலக்குதலும் பிள்ளையார் கால்கொட்டி மீளாராக தந்தையர் உன்செய்கை இதுவாயில் வாஎன்று கொண்டு சென்று ஆலயத் திலுள்ளிருக்கின்ற தீர்த்தத்தை அடைந்து, அப்பிள்ளையாரைக் கரையிலே வைத்து, தாம் தீர்த்தத்தினுள்ளே இறங்கி ஸ்நானஞ்செய்து, தர்ப்பித்து நியமங்களைப் பிள்ளையார் காணுமுன்செய்து அகமருஷண ஸ்நானம்பண்ணினர் பண்ணும்பொழுது பிள்ளையார் அவரைக்காணாது இறையளவாயினும் தரியார் என்னும் நிலைமை தலைக்கீடாக, பரமசிவனுடைய திருவடிகளை வழிப்பட்ட முன்னுணர்ச்சிமூள கரையினின்று கண்களைக் கண்ணீர்ததும்பும்படி கைகளினாலே பிசைந்து அதரம்துடிக்க எவ்வுலகங்களும் குதுகுலிக்க பொருமி அழுதார் தம்முடைய முற்சார்பை அறிந்தோ பிள்ளைமையாலோ சுவாமியுடைய திருத்தோணிச் சிகரத்தைப்பார்த்து அம்மே அப்பா என்று அழைத்தழைத்து அழுதார்.

அப்பொழுது, சுத்த சாட்குண்ணிய பரிபூரணராகிய தோணியப்பர், அவருடைய முற்றிருத்தொண்டை நினைந்து, அவருக்கு அருள்செய்தற்கு

திருவுளங்கொண்டு, பார்வதிதேவியோடும் இடபாரூடராய் எழுந்தருளி தீர்த்தக்கரையை அடைந்து, உலகமாதாவாகிய உமாதேவியாரை நோக்கி உன்னுடைய முலைப்பாலைப் பொன்வள்ளத்திலே கறந்து இவனுக்கு ஊட்டு என்று அருளிச்செய்தார், ஆன்மாக்களிடத்திலே சகசமாயுள்ள மலத்தை நீக்கி முன்றடைப்பட்டிருந்தபேரறிவு பெருந்தொழிலாகிய சிவத்துவத்தை அருளுகின்ற பராசத்தியாகிய உமாதேவியார் சென்றணைந்து தம்முடைய திருமுலைப்பாலைப் பொன்வள்ளத்திலே கறந்து, சிவஞானத்தைக் குழைத்து, பிள்ளையாருடைய கண்ணீரைத்துடைத்து கையிலேதொடுத்தூட்டி, சுவாமி அழுகைதீர்த்து அனுக்கிரகம் செய்தருளினர். அப்பிள்ளையார் சர்வான்மாக்களுக்கும் பரமபிதா மாதாக்களாகிய சிவன்சத்தி இருவராலும் ஆளப்பட்டமையால், ஆளுடைய பிள்ளையார் என்னும்பெயரும், அரிப்பிரமேந்திராதி தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் எட்டாதசத்திய நிர்மலசிவஞானத்தோடு சம்பந்தஞ்செய்தலால் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி என்னும் பெயரும் உடையராயினர். சிவபாதவிருதயர்சிறபொழுதிலே தம்முடைய நியமங்களை முடித்துக்கொண்டு கரையிலேறி, பரஞானக்கண்ணினாலே சிவத்தைத் தரிசித்து அதில் அதீதப்பட்டுகின்ற ஆளுடைய பிள்ளையாரைநோக்கி நீ யார்தந்தபாலை உண்டாய் என்றுகோபித்து, எச்சில் மயங்க உனக்கு இதனைத் தந்தவரைக்காட்டு என்றுசொல்லி, கையில் எடுத்த ஒருசிறியமாறு கொண்டு ஓச்ச, பிள்ளையார் ஆனந்தபாஷ்பம் சொரிய உச்சியின்மேல் எடுத்தருளிய ஒரு திருக்கை விரலினாலேசுட்டி, ஆகாயத்திலே இடபாரூடராகி உமாதேவியோடு நின்றருளிய பரமசிவனைக்காட்டி, உள்ளே நிறைந்து எழுந்தசத்தியஞானத் திருமொழியினாலே, எல்லையில்லாத வேதத்தினுட்கிடைத் தாற்பரியங்கள் எல்லாவற்றையும் ஆன்மாக்கள் உய்யும்பொருட்டுத் தமிழினாலே திருவாய்மலர்ந்தருளுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு அவ்வேதத்திற்கு ஆதியாகிய அக்ஷரத்தை மெய்யொடு புணர்த்தி தம்முடைய பாடல் பரமசிவனுடைய திருச்செவியில் ஏறும்பொருட்டு முன்னர் அத்திருச்செவியையே சிறப்பித்து "தோடுடையசெவியின் விடையேறியோர் தூவெண்மதி சூடி" எனவெடுத்துப் பாடத் தொடங்கியருளினர்.

திருப்பிரமபுரம்-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தோடுடையசெவியின் விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடிக்
காடுடையசுடலைப்பொடிப்பூசியென் னுள்ளங்கவர்கள்வ
னேடுடையமலரான்முனநாள்பணிந்தேத்தவருள்செய்த
பீடுடையபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே.

அருநெறியமறைவல்லமுனியகன்பொய்கையலர்மேய
பெருநெறியபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவன்றன்னை
யொருநெறியமனம்வைத்துணர்ஞானசம்பந்தன்னுரைசெய்த
திருநெறியதமிழ்வல்லவர்தொல்வினைதீர்தலெளிதாமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு பரமசிவன் தமக்குப்பிழைசெய்த ஆன்மாக்களும் பின் தம்மை வந்தடையின் அவர்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்வாரென்பதை விளக்கும் பொருட்டு, தம்மைமதியாமல் தாம்வீற்றிருக்கின்ற கைலாசத்தை எடுத்துத் தன்வலிபிழந்த இராவணன்பின் தம்மேல் இசைபாட அவனுக்கு அருள்புரிந்த திறத்தை எட்டாந்திருப்பாட்டிலும், எவ்வகைப்பட்ட சிறப்பினரும் பரமசிவனை அன்போடுவழிபடினன்றி அவரை அடையார்கள் என்பதைவிளக்கும்பொருட்டு, பரமசிவன் தம்மை வணங்குகின்றவர்களுக்கே அருள்செய்வர் எனநினைந்து அவரைவணங்காது வழுவாகிய மானத்தைமேற்கொண்டு மயங்கிய பிரமவிட்டுணுக்கள் இழிவாகிய பன்றியும் அன்னமுமாய்த்தேடியும் அடையாதவர்களாகிப் பின் ஐந்தெழுத்தைத் துதித்தே உயர்ந்ததிறத்தை ஒன்பதாந்திருப்பாட்டிலும், வேதகாரணமாகிய கடவுளை அடையு நெறியை அறிந்து உய்யாதசமணரும் புத்தருமாகிய கையருடைய சமயங்கள் கபடமார்க்கங்கள் என்னுந்திறத்தைப் பத்தாந்திருப்பாட்டிலும், அமைத்து பாடியருளினர். இங்ஙனந் திருப்பதிகத்தை நிறைவித்து திருக்கடைக்காப்புச் சாத்தித்தொழுதுகொண்டு நின்றார் பரமசிவனுடைய பெருங்கருணையைக்கண்டு ஆகாயத்திலே தேவர்கள் எல்லாரும் புஷ்பமழை பொழிந்தார்கள், பரமசிவன் தேவதுந்துமிகள் முழங்க கந்தருவர்களும் கின்னரர்களும் கீதவொலிசெய்ய அரிபிரமேந்திராதி தேவர்கள் எல்லாரும் ஸ்தோத்திரம்பண்ண சிவகணநாதர்கள் ஹரஹர என்றுசொல்லும் ஓசைதழைக்க, முனிவர்கள் வேதகோஷத்தோடு பக்கத்திலேசூழ, பார்வதிதேவியாரோடுதிருத்தோணிக்கு எழுந்தருளினர் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் அதைக்கண்டு அவரைத்தொடர்ந்து எழுகின்ற அன்புமேலீட்டினாலே தம்முடைய கண்வழியே சென்றகருத்து நீங்காமற் கலந்துசெல்ல சுவாமி எழுந்தருளிய கோயிலினுள்ளே பிரவேசித்தார், அனந்தகோடி சிவ புண்ணியங்களைச் செய்து அப்பிள்ளையாருக்குப் பிதாவாயிருக்கப்பெற்றுக்கொண்ட சிவபாதவிருதயர் கைகுவித்து ஆனந்தக்கூத்தாடி வெருட்சியும் வியப்பும் விருப்பும் அடைந்து அவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருநெறித்தமிழின் பொருளை உணர்ந்தார் பரமசிவனைத் தனியேகண்டு தொடர்ந்த பிள்ளையாரைப்போலக் காணப்பெற்றிலராயினும் அங்குநிகழ்ந்த அற்புதத்தைக்கண்டு, அது தோணியப்பருடைய திருவருளெனத்துணிந்து மகா சந்தோஷத்தோடும் முன்சென்ற பிள்ளையாருக்குப் பின்சென்றார் அப்பொழுது அங்கே நிகழ்ந்ததைச் கேள்வியுற்ற பிராமணர் சமஸ்தரும் உரோமப் புளகங்கொண்டு இதற்கு ஒப்பாகிய அற்புதம் எங்கே நிகழ்ந்தது என்றுசொல்லிக்கொண்டு கோயில் வாயிற்புரத்திலேவந்து சூழ்ந்தார்கள். பிள்ளையார் திருத்தோணியில் வீற்றிருந்த சுவாமியையடைந்து திருப்பதிகம்பாடி கோயினின்றும் புறப்பட்டார். அதுகண்ட பிராமணர்களும் மற்றையோர்களும் எதிர்கொண்டுவந்து நின்று ஸ்தோத்திரம்பண்ணி பூமியிலேவிழுந்து அவருடைய திருவடிகளை நமஸ்கரித்து எழுந்தார்கள். சிவபாதவிருதயர் பிள்ளையாரை எடுத்து தோளின்மேலே வைத்துக்கொண்டு மங்கலவாத்தியங்கள் ஒலிக்க

பிராமணர்கள் வேதகோஷஞ்செய்ய சிவனடியார்களெல்லாரும் ஸ்தோத்திரம்பண்ண சீர்காழியை வலஞ்செய்துகொண்டு தம்முடைய திருமாளிகையை அடைந்தார். திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மற்றநாள் பிராதக்காலத்திலே ஆலயத்திற்சென்று தம்முடைய பிதாமாதாவாகிய பரமசிவனையும் பார்வதியாரையும் வணங்கித்துதித்து அருள்பெற்று திருக்கோலக்கா என்னும் திருப்பதியை அடைந்து கோயிலை வலஞ்செய்து முன்னின்று கையினாலே ஒற்றறுத்துத் திருப்பதிகம் பாடத்தொடங்கினர்.

திருக்கோலக்கா-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மடையில்வாளைபாயமாதரார், குடையும்பொய்கைக்கோலக்காவுளான்
சடையும்பிறையுஞ்சாம்பற்பூச்சுங்கீ, ழுடையுங்கொண்டவுருவமென்கொலோ
நலங்கொள்காழிஞானசம்பந்தன், குலங்கொள்கோலக்காவுளானையே
வலங்கொள்பாடவல்லவாய்மையா, ருளங்கொள்வினைபோயோங்கிவாழ்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடும்பொழுது பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே ஸ்ரீபஞ்சாட்சரம் எழுதப்பட்டிருக்கின்ற பொற்றாளம் உலகமெல்லாம் உய்யும்படி பிள்ளையாருடைய திருக்கரத்தே வந்திருந்தது பிள்ளையார் அதைக்கண்டு திருவுள்ளம் வியந்து களிகூர்ந்து ஏழிசையும் தழைத்தோங்கத் திருப்பதிகத்தைப் பாடி முடித்து திருக்கடைக்காப்புச் சாத்தியின்றார், அவர் பாடும்பொழுது விண்ணுலகமும் அதிசயிக்கும்படி ஓங்கிய அதிமதுரநாதத்தை நோக்கி, தும்புரு நாரதர் முதலாகிய சங்கீதவித்துவான்கள் ஸ்தோத்திரஞ்செய்து புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள், வேதாகமங்கள் வாழும்படி திருவவதாரஞ்செய்தபிள்ளையார் மீண்டுஞ் சீர்காழிக்குப்போகும்படி நடந்தார், நடக்கும்பொழுது சிவபாதவிருதயா தரித்தலாற்றாமையால் தோளின்மேலே தரித்துக்கொள்ளப் பிள்ளையார் அத்தோளின்மேல் எழுந்தருளிச் சீர்காழியிலிருக்கிறகோயிலை அடைந்துவலஞ்செய்துசந்நிதானத்திலேநின்றுதிருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

சீர்காழி - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவார்கொன்றைப்புரிபுன்சடையீர், காவாயெனநின்றேத்துங்காழியார்
மேவார்புரமூன்றட்டாரவர்போலாம், பாவாரின்சொற்பயிலும்பரமரே.
காரார்வயல்சூழ்காழிக்கோன்றனைச், சீரார்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பாரார்புகழ்ப்பரவவல்லவ, ரேரார்வானத்தினிதாவிருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கழுமலம்-திருத்தாளச்சத்தி-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பந்தத்தால்வந்தெப்பால் பயின்றுநின்றவும்பரப்பாலேசேர்வாயேனோர்
காண்பயில்கண முனிவர்களுஞ், சிந்தித்தே வந்திப்பச்சிலம்பைமங்கைதன்

ஞெடுஞ் சேர்வார்நாணுனிள் கயிலைத்திகழ்தருபரிசதெலாஞ், சாதித்தேயிங் தப்பார்சனங்க ணின்று தங்கணூற்றுமே காணுவாழ்வாராத் தரவுசெய்வன திடங், கந்தத்தாலெண்டிக்குங் கமழ்திலஞ்சுசந்தனக் காடார்பூவார் சீர்மே வுங் கழுமலவள நகரே.

கஞ்சத்தேனுட்டிட்டே களித்துவண்டுசெண்பகக் கானேதேனே பே ராரும் கழுமலநகரிறையைத், தஞ்சச்சார் சண்பைக்கோன்சமைத்த நற்கலை த்துறைதாமே போல்வார்தானேரார் தமிழ்விரகன்மொழிக, ளெஞ்சத்தேய் வின்றிக் கேகிமைத்திசைத் தமைத்தகொண் டேழேயேழே நாலே மூன்றிய விசையியல்வா, வஞ்சத்தேய்வின்றிக்கேமனங்கொளப்பயிற்றவோர்மார்பே சேவாள்வானேர் சீர்மதிநுதன் மடவரலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு கடவுளை வணங்கிக்கொண்டு, தம்முடைய திருமாளிகையை அடைந்து, அந்தச் சீர்காழியில் வாழுகின்றவர்கள் சமஸ்தர்களும் வாழும் பொருட்டு தம்முடைய இளந்திருக்கோலம் காட்சியைக்கொடுத்து வீற்றி ருந்தருளினர். அப்படி இருக்கும்பொழுது அவருடைய தாயாராகிய பக வதியார் பிறந்த திருநனிபள்ளியில் இருக்கின்ற பிராமணர்கள் எல்லாரும் பெருமகிழ்ச்சியோடு அவ்விடத்திற்கு வந்துசேர்ந்து அவரை வணங்கப்பெ ற்று இருந்தார்கள். பிள்ளையார் உலகமெல்லாம் உய்யும்படி சிவஞானம்பெ ற்ற பெருவார்த்தையைக் கேள்வியுற்று, சமீபஸ்தலங்களிலிருக்கின்ற பிரா மணர்களும் திருத்தொண்டர்களும் மற்றையனைவரும் அதிசயித்து திர ண்டுவந்து பிள்ளையாரைவணங்கி, உய்ந்தார்கள் இங்ஙனம் நிகழும்நாளிலே திருநனிபள்ளியிற் பிராமணர்கள் பிள்ளையாரைவணங்கி அடியேங்கள் எல் லாரும் உய்யும்படி திருவவதாரஞ்செய்தருளிய பரமகிருபாளுவாகியசுவாமீ, அடியேங்களுடைய வாசஸ்தானமாகிய திருநனிபள்ளியில் வீற்றிருக்கும் சுவாமியை வணங்கும்பொருட்டு அவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளல்வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள், சிவானுபூதிப் பெருவாழ்வாகிய பிள்ளையார் அத ற்கு இசைந்து தோணியப்பரை வணங்கி, அருள்பெற்று பிறதலங்களையும் வணங்கச்சென்றார். செந்தாமரை மலரினும்சிறந்த அருமைத் திருவடிகள் தரையின்மேற் செல்வதையும் பிறரொருவர் தாங்குவதையும் பொறாதஅன் பினையுடைய சிவபாதவிருதயர்வந்து எடுத்துத் தோளின்மேலேவைத்துக் கொண்டு சென்றார், திருநனிபள்ளிக்குச் சமீபித்தபொழுது பிள்ளையார், அந்தச்சோலைதோன்றும் பதி யாது என்றுவினவியருள, தந்தையார் திரு நனிபள்ளியென்றார். அதுகேட்டு திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு கோயிலை அடைந்து சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு அந்தஸ்தலத்தில் இருந்தார்.

திருநனிபள்ளி-பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்,

காரைகள்கூகை முல்லைகளவா கையீகைபடர்தொடரிகள்ளிகவினிச் சூரைகள்பம்மிவிம் முசுடுகாடமர்ந்தசிவன்மேவுசோலைநகர்தான்

தேரைகளாரைசாயமிதிகொள்ளவாளைகுதிகொள்ளவள்ளை துவள
நாரைகளாரல்வாரவயன்மேதிவைகுநனிபள்ளிபோ லுநமர்காள்.

சடையிடைப்புக்கொடுங்கியுட்டங்குவெள்ளம்வளர்திங்கள்கண்ணியயலே
யிடையிடைவைத்தொக்குமலர்தொத்துமாலையிறைவன்னிடங்கொள்பதித
மடையிடைவாளைபாயமுகிழ்வாய்நெரிந்துமணநாறநீலமலருந்
நடையுடையன்னம்வைகுபுனலம்படப்பைநனிபள்ளிபோலுநமர்காள்.

கடல்வரையோதமல்குகழிகானல்பானல்கமழ்காழியென்றுகருதப்
படுபொருளாறுநாலுமுளதாகவைத்தபதியானஞானமுனிவ
னிடுபறையொன்றவத்தர்பியன்மேலிருந்தினிசையாலுரைத்தபனுவ
னடுவிருளாடுமெந்தைநனிபள்ளியுள்கவினைகெடுதலாணைநமதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அவ்விடத்தினின்று நீங்கி, தலைச்செங்காடு, வலம்புரம், பல்லவ
னீச்சரம், சாய்க்காடு, திருவெண்காடு, திருமுல்லைவயல், என்னும் ஸ்தலங்க
ளுக்குப்போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ்செய்து, பதிகம்பாடிக்கொண்டு மீண்டுசீர்
காழியை அடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்துக்கொண்டு இருந்தார்,

திருவலம்புரம்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொடியுடைமும்மதிலூடுருவக்குனிவெஞ்சிலைவாங்கி
யிடபடவெய்தமரர்பிரானடியாரிசைந்தேத்தத்
துடியிடையாளையோர்பாகமாகத்துதைந்தாரிடம்போலும்
வடிவுடைமேதிவயல்படியும்வலம்புரநன்னகரே.

நல்லியனுன்மறையோர்புகலித்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்
வல்லியந்தோலுடையாடையினன்வலம்புரநன்னகரைச்
சொல்லியபாடல்கள்பத்துஞ்சொல்லவல்லவர்தொல்வினைபோய்ச்
செல்வன்சேவடிசென்றணுகிச்சிவலோகஞ்சேர்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சாய்க்காடு-பண்-சீகாமரம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்புகார்வான்புகுவர்மனமிளையார்பசியாலுங்
கண்புகார்பிணியறியார்கற்றாருங்கேட்டாரும்
விண்புகாரெனவேண்டாவெண்மாடநெடுவீதித்
தண்புகார்ச்சாய்க்காட்டெந்தலைவன்றாள்சார்ந்தாரே.

நொம்பைந்துபுடைத்தொல்குநூபுரஞ்சேர்மெல்லடியார்
அம்பந்தும்வரிக்கழலுமரவஞ்செய்பூங்காழிச்
சம்பந்தன்றமிழ்பகர்ந்தசாய்க்காட்டுப்பத்தினையு
மெம்பந்தமெனக்கருதியேத்துவார்க்கிடர்கெடுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சாய்க்காடு-பண்-இந்தளம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

நித்தலுந்நியமஞ்செய்து நீர்மலர் தூவிச்
சித்தமொன்றவல்லார்க்கருளுஞ்சிவன்கோயில்
மத்தயானையின்கோடும்வண்பீலியும்வாரித்
தத்துநீர்ப்பொன்னிசாகரமேவுசாய்க்காடே.

ஏனைபோர்புகழ்ந்தேத்தியவெந்தசாய்க்காட்டை
ஞானசம்பந்தன்காழியர்கோனவில்பத்து
மூனமின்றியுரைசெயவல்லவர் தாம்போய்
வானநாடினிதாள்வரிம்மானிலத்தோரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்காடு-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்காட்டுநுதலானுங்கனல்காட்டுங்கையானும்
பெண்காட்டுமுருவானும்பிறைகாட்டுஞ்சடையானும்
பண்காட்டுமிசையானும்பயிர்காட்டும்புயலானும்
வெண்காட்டிலுறைவானும்விடைகாட்டுங்கொடியானே

பேயடையாபிரிவெய்தும்பிள்ளையினேடுள்ளநினை
வாயினவெலாம்பெறுவரையுறவேண்டாவொன்றும்
வேயனதோளுமையாளுமைபங்கன்வெண்காட்டுமுக்குளநீர்
தோய்வினையாரவர் தம்மைத்தோயாவந்தீவினையே.

தண்பொழில்சூழ்சண்பையர்கோன்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
விண்பொலிவெண்பிறைசென்னிவிகிர்தனுறைவெண்காட்டைப்
பண்பொலிசெந்தமிழ்மாலைபாடியபத்திவைவல்லார்
மண்பொலியவாழ்ந்தவர்போய்வான்பொலிவப்புகுவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுல்லைவாயில்-பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துளியுமண்டியுண்டுசிறம்வந்தகண்படைமன்னுதுன்னுசுடரோ
னொளிமண்டியும்பருலகங்கடந்தவுமைபங்கனெங்களரனூர்
களிமண்டுசோலைகழனிக்கலந்தகமலங்கடங்குமதுவின்
றெளிமண்டியுண்டுசிறைவண்டுபாடுந்திருமுல்லைவாயிலிதுவே.

அணிகொண்டகோதையவணன்றுமேத்தவருள்செய்தவெந்தைமருவார்
திணிகொண்டமூன்றுபுரமெய்தவில்லிதிருமுல்லைவாயிலதன்மேற்
றணிகொண்டசிந்தையவர்காழிஞானமிகுபந்தனொண்டமிழ்களி
னனிகொண்டபத்துமிசைபாடபத்தரகல்வானமாள்வர்மிகவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்படி இருக்கும் நாளிலே மயேந்திரப்பள்ளி, குருகாவூர் முதலாகிய ஸ்தலங்களை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்,

---

திருமயேந்திரப்பள்ளி - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரைதருபவளமுஞ்சீர் திகழ்வயிரமுங்
கரைதருமகிலொடுகனவளைபுகுதரும்
விரைவிலாவெயிலெய்த்தமயேந்திரப்பள்ளியுள்
ளரவரையழகனையடியிணைபணிமினே.

வம்புலாம்பொழிலணிமயேந்திரப்பள்ளியு
ணம்பனர்கழலடிஞானசம்பந்தன்சொ
ணம்பரம்மிதுவெனநாவினனவில்பவ
ரும்பராரெதிர்கொளவுயர்பதியணைவாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

இப்படி நிகழுங்காலத்திலே திருநீலகண்டப்பெரும்பாணர் ஆளுடைய பிள்ளையாரைத் தரிசிக்கும்பொருட்டு விறலியாரோடு யாழ்கொண்டு சீர்காழியிலே வந்துசேர்ந்தார். பிள்ளையார் அவருடைய வரவை யறிந்து அவரை எதிர்கொள்ள, அவர் பிள்ளையாருடைய ஸ்ரீபாதங்களை நமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்தார். பிள்ளையார் அவரை யழைத்துக்கொண்டு கோயிற்புறமுன்றிலிலேசென்று கும்பிடுவித்து அவரைநோக்கி நீர் இங்கே சுவாமிக்கு யாழ் வாசியும் என்றார், திருநீலகண்டப்பெரும்பாணர் பிள்ளையாரை வணங்கிக் கொண்டு பரமசிவன்மேலதாகிய பாணியை விறலியாரோடும் பாடி யாழ்வாசிக்க பிள்ளையார் மகிழ்ச்சிபடைந்தார் திருநீலகண்டப்பெரும்பாணர் யாழ் வாசித்தபின் பிள்ளையார் அவரைக்கொண்டுபோய் அவருக்கு உறைவிடம் கொடுத்து விருந்துசெய்தார், திருநீலகண்டப்பெரும்பாணர் சுவாமிமேலே பிள்ளையார்பாடிய திருப்பதிகங்களைக்கேட்டு பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு அவைகளின் இசைகளை யாழிலே இட்டு வாசித்தார் பின் பிள்ளையாரை நோக்கி சுவாமி இன்னும் தேவரீர் அருளிச்செய்யுந் திருப்பதிகங்களின் இசையை அடியேன் யாழியிலே இட்டு தேவரீரைப் பிரிவின்றி சேவிக்கப்பெறவேண்டுமென்று சொல்லித்தொழுதார், பிள்ளையார் திருவுளமகிழ்ந்து அதற்கிசைந்தருளினர். திருநீலகண்டப்பெரும்பாணர் அற்றைநாட் டொடங்கி பிள்ளையார்பாடுந் திருப்பதிகத்தினிசைகளை யாழிலே இட்டு வாசித்துக்கொண்டு என்றுமகலாத நண்புடனிருந்தார், திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பூமிக்கு சுழுமுனை நாடியாகிய தில்லையில் விளங்குகின்ற திருச்சிற்றம்பலத்திலே நிருத்தஞ் செய்தருளும் சபாநாயகரைத் தரிசனஞ் செய்தற்கு விரும்பி, தந்தையாரோடும் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணரோடும் அடியார்கள் பக்கத்திலே சூழ சீர்காழியைக் கடந்து சென்று, ஸ்ரீசிதம்பரத்தினது திருவெல்லையை அடைந்து நமஸ்கரித்துக் கொண்டு, அந்தத் திருப்பதியைச் சூழ்ந்த மதிலினது தெற்குவாயிலை அடைந்து தில்லைவாழந்தணர்களும் மற்றை

யடியார்களும் மகா அலங்காரத்தோடும் எதிர்கொள்ளப்போய் திருவீதியைத் தொழுது ஸ்தூலலிங்கமாகிய கோபுரத்தை நமஸ்கரித்து எழுந்து உள்ளே புகுந்து திருமாளிகையை வலஞ்செய்து பேரம்பலத்தை வணங்கிக் கொண்டு கனகசபையை அடைந்தார் ஆயிரம் ஆதித்தப்பிரகாசம் கூடிய மண்டலம்போலக் குறைவற நிறைந்த ஞானசபையிலே சத்திகாரியமாகிய திருமேனியைக்கொண்டு ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்தருளுகின்ற சபாநாயகரைத் தரிசனம்பண்ணினர் உடனே அவயவத்திலே யாதொரு சேட்டையுமின்றி, வாதனையினுலே திருக்கரங்கள் சிரசின்மேடலறிக்குவிய உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள நாத்தழும்ப விழிநீர்த்தாரைகொள்ள சிவானந்தசாகரத்தில் அமிழ்ந்தினின்று 'கற்றுங்கெரி" என் னுந்திருப்பதிகத்தை பாடியருளினர்.

கோயில் - பண் - குறிஞ்சி,

திருச்சிற்றம்பலம்.

கற்றுங்கெரியோம்பிக்கலியைவாராமே, செற்றூர்வாழ்தில்லைசிற்றம்பலமேய
முற்றுவெண்டிங்கண்முதல்வன்பாதமே, பற்றுநின்றுரைப்பற்றுபாவமே.
பறப்பைப்படுத்தெங்கும்பசுவேட்டெரியோம்புஞ், சிறப்பாவாழ்தில்லைசிற்றம்பலமேய
பிறப்பில்பெருமானைப்பின்றூல்சடையானை, மறப்பிலார்கண்டீர்மையதீர்வா
ஞாலத்துயர்காழிஞானசம்பந்தன், சீலத்தார்கொள்கைச்சிற்றம்பலமேய(ரே
சூலப்படையானைச்சொன்னதமிழ்மாலை, கோலத்தாற்பாடவல்லார்நல்லாரே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருமாளிகையை வலஞ்செய்து புறப்பட்டு திருமுன்றிலிலே நமஸ்கரித்து எழுந்து கோபுரவாயிலைக்கடந்து பணிந்து நான்கு திருவீதிகளையும் தொழுது அங்கே இருத்தற்கு அஞ்சி திருவேட்களத்தை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவேட்களம்-பண் தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்,

அந்தமுமாதியுமாகியவண்ணலாரழலங்கையமர்ந்திலங்க
மந்தமுழவமியம்பமலைமகள்காணநின்றுடிச்
சந்தமிலங்குநகுதலைகங்கைதண்மதியம்மயலேததும்ப
வெந்தவெண்ணீறுமெய்பூசம்வேட்களநன்னகராரே.
விண்ணியன்மாடம்விளங்கொளிவீதிவெண்கொடியெங்கும்விரிந்திலங்க
நண்ணியசீரவர்காழிநற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
பெண்ணினல்லாளொருபாகமமர்ந்துபேணியமட்களமென்மொழிந்த
பண்ணியல்பாடல்வல்லார்கள்பழியொடுபாவமிலாரே, திருச்சிற்றம்பலம்.

அவ்விடத்தி லிருந்துகொண்டே சிதம்பரத்துக்குப்வந்து சபாநாயகரைத் தரிசிப்பார். அப்படியிருக்குநாளிலே, திருக்காழிப்பாலைக்குபபோய் சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருக்கழிப்பாலை-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புனலாடியபுன்சடையாபரண, மனலாகவிழித்தவனேயழகார்
கனலாடலினுய்கழிப்பாலையுளா, யுனவார்கழல்கைதொழுதுள்குதுமே.
கழியார்பதிகாவலனைப்புகலிப், பழியாமறைஞானசம்பந்தன்சொல்
வழிபாடிவைகொண்டடிவாழ்த்தவல்லார், கெழியாரிமையோரொடுகேடிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவர் பாடும் பதிகவிசைகளை யாழ்ப்பாணரும் யாழிலிட்டு வாசிப்பாராயினர். ஒருநாள் பிள்ளையார் திருவேட்களத்தைக் கடந்து சிதம்பரத்தை அடைந்தபொழுது சபாநாயகருடைய திருவருளினாலே தில்லைவாழந்தணர் மூவாயிரம் சிவகணநாதராய்த் தோன்றக்கண்டு, அத்தன்மையைப் பெரும்பாணருக்குங் காட்டினார், தில்லைவாழந்தணர் பிள்ளையாரைக்கண்டவுடனே வணங்க, பிள்ளையார் அவர்கள் வணங்குமுன் தாமும் வணங்கி, கோயிலிற் பிரவேசித்து சபாநாயகரை வணங்கி "ஆடினாய்நறு நெய்யொடு பாலயிர்" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப்பாடினார். அந்தத்திருப்பதிகத்தின் ஓர் திருப்பாட்டிலே தில்லைவாழந்தணரைத் தாம் கண்டபடிகூறி, அவர்கள் தொழுதேத்தும் சிற்றம்பலம் என்று அருளிச்செய்தார்.

கோயில்-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆடினாய்நறுநெய்யொடுபாலயிரந்தணர்பிரியாதசிற்றம்பல
நாடினாயிடமாநறுங்கொன்றைநயந்தவனே
பாடினாய்மறையோடுபல்கீதமும்பல்சடைப்பனிகால்கதிர்வெண்டிங்கள்
சூடினாயருளாய்சுருங்கவெந்தொல்வினையே.
நாறுபூம்பொழினண்ணியகாழியுண்ணான்மறைவல்லஞானசம்பந்த
னூறமின்றமிழாலுயர்ந்தாருறைதில்லைதன்னு
ளேறுதொல்புகழேந்துசிற்றம்பலத்தீசனையிசையார்சொன்னபத்திவை
கூறுமாறுவல்லாருயர்ந்தாரொடுங்கூடுவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்கோயிலினின்றும் புறப்பட்டபொழுது, பெரும்பாணர் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளைவணங்கி "சுவாமி! அடியேனுடைய ஜன்மஸ்தலமாகிய திருவெருக்கத்தம்புலியூர் முதலாக நிவாவென்னும் நதிக்கரையில் இருக்கின்ற தலங்களை வணங்குதற்கு எழுந்தருளல்வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார் ஆளுடைய பிள்ளையார் அதற்கிசைந்தருளி தந்தையார் முதலிய சமஸ்தரோடும் பெரும்பாணர் திருவவதாரஞ்செய்த திருவெருக்கத்தம்புலியூருக்கும் திருமுதுகுன்றுக்கும்போய் சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருஎருக்கத்தம்புலியூர்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றப்பலம்

படையார்தருபூதப்பகடாருரிபோர்வை, யுடையானுமையோடுமுடனுயிடுகெங்கைச்
சடையானெருக்கத்தம்புலியூர்த்தகுகோயில், விடையானடியேத்தமேவாவினைதானே.
ஏராரெருக்கத்தம்புலியூருறைவானைச், சீரார்திகழ்காழித்திருவார்சம்பந்த
னாராவருந்தமிழ்மாலையிவைவல்லார், பாராரவரேத்தப்பதிவானுறைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுதுகுன்றம்-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மத்தாவரைநிறுவிக்கடல்கடைந்தவ்விடமுண்ட
தொத்தார்தருமணிநீண்முடிச்சுடர்வண்ணனதிடமாங்
கொத்தார்மலர்குளிர்சந்தகிலொளிர்குங்குமங்கொண்டு
முத்தாறுவந்தடிவீழ்தருமுதுகுன்றடைவோமே.
தழையார்வடவியவீதனிற்றவமேபுரிசைவ
னிழையாரிடைமடவாளொடுமினிதாவுறையிடமா
மழைவானிடைமுழவவ்வெழில்வளைவாளுகிரெரிகண்
முழைவாளரிகுமிறும்முயமுதுகுன்றடைவோமே.
முகில்சேர்தருகுன்றுடையானைம்மிகுதொல்சீர்ப்
புகலின்னகர்மறைஞானசம்பந்தன்னுரைசெய்த
நிகரில்லன்தமிழ்மாலைகளிசையோடிவைபத்தும்
பகரும்மடியவர்கட்கிடர்பாவமடையாவே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுதுகுன்றம்-திருவிருக்குக்குறள்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நின்றுமலர்தூவி-யின்றுமுதுகுன்றை-நன்றுமேத்துவீர்க் கென்றுமின்பமே.
நின்றமுதுகுன்றை-நன்றுசம்பந்த-னென்றமுரைவல்ல ரென்றுமுயர்வோரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுதுகுன்றம்-திருமுக்கால்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முரைசதிர்ந்தெழுதருமுதுகுன்றமேவிய, பரமசமர்படையுடையீரே
பரசமர்படையுடையீருமைப்பரவுவா, ரரைசர்களுலகிலாரே.
ஆடியசோலைசூழ்முதுகுன்றத்தீசனை, நாடியஞானசம்பந்த
னாடியஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ், பாடியவவர்பழியிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் பெண்ணாகடத்தையடைந்து அங்கே திருத்தூங்கானை மாடம் என்னும் ஆலயத்தில் இருக்கின்ற சுவாமியைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருப்பதிகம் பாடியருளினார்,

திருத்தூங்கானைமாடம்-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒடுங்கும்பிணிபிறவிகேடென் றிவையுடைத்தாயவாழ்க்கையொழித்தவ
மடங்குமிடங்கருதினின் றீரெல்லாமடிகளடிநீழற்கீழாளாம்வண்ணங்
கிடங்குமதிலுஞ்சுலாவியெங்குங்கெழுமனைகடோருமறையின்னொலி
தொடங்குங்கடந்தைத்தடங்கோயில்சேர் தூங்கானைமாடந்தொழுமின்களே.

மண்ணார்முழவதிமாடவீதிவயற்காழிஞானசம்பந்தனல்ல
பெண்ணாகடத்துப்பெருங்கோயில்சேர்பிறைபுரிஞ்சுந்தூங்கானைமாடமே
கண்ணார்கலல்பரவுபாடல்பத்துங்கருத்துணரக்கற்றாருங்கேட்டாரும்போய்
விண்ணோருலகத்துமேவிவாழும்விதியதுவேயாகும்வினையுமாயுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருவரத்துறைக்குப்போக விரும்பி தந்தையாருடைய தோள் மேலிருத்தலை ஒழிந்து அவர் மனம் வருந்தும்படி பிராமணர் முதலியோர் சூழ்ந்துசெல்ல திருவடித்தாமரைநோக பையப்பையநடந்து மாறன்பாடி என்னும் பதிவந்தவுடனே வழிசென்ற வருத்தத்தினாலே ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு அப்பதியிற்சென்றார். அப்பொழுது சூரியனஸ்தமயனமாயிற்று, அன்றிரவு பிள்ளையார் அடியார்களோடும் அந்தப்பதியிலேயே தங்கினார். திருவரத்துறையில் வீற்றிருக்கின்றகடவுள் தம்முடைய திருக்குமாரராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய வழிவருத்தத்தைத் திருவுளத்தடைத்து, அவர் ஏறுதற்கு முத்துச்சிவிகையும் அவருக்கு நிழற்றுறுதற்கு முத்துக்குடையும் ஊதுதற்கு முத்துச்சின்னங்களுங் கொடுத்தருளநினைந்து அந்தஸ்தலிருக்கின்ற பிராமணர்களெல்லாருக்குந் தனித்தனியே சொப்பனத்திலே தோன்றி, ஞானசம்பந்தன் நம்மிடத்துக்கு வருகிறான் நீங்கள் முத்துச்சிவிகையும் முத்துக்குடையும் முத்துச்சின்னங்களும் நம்மிடத்தில் எடுத்து அவனிடத்திற்குக் கொண்டுபோய்க் கொடுங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபித்து மறைந்தருளினார் உடனேபிராமணர்கள் விழித்தெழுந்து மகிழ்ந்து அற்புதமெய்திய சிந்தையோடு ஆலயத்திலேகூடி திருப்பள்ளியெழுச்சிகாலம்வர, திருக்காப்பைநீக்கி முத்துசசிவிகையையும் முத்துக்குடையையும் முத்துச் சின்னங்களையுங்கண்டு ஆனந்தங்கொண்டு தும்பிமுதலிய வாத்தியங்கள் ஒலிப்ப, சிவனடியார்களோடு அந்தச்சிவிகைமுதலாயினவற்றைத் தாங்கிக்கொண்டு ஆளுடையபிள்ளையாரிடத்திற்குப் போனார்கள். அதற்குமுன் பரமசிவன் ஆளுடையபிள்ளையாருக்குஞ் சொப்பனத்திலேதோன்றி நாம் உனக்குமுத்துச்சிவிகையும் முத்துக்குடையும் முத்துச்சின்னங்களும் அனுப்புகின்றோம் நீ யவைகளை ஏற்றுக்கொள் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் பிள்ளையார் விழித்தெழுந்து தாம்கண்ட சொப்பனத்தைத் தந்தையாருக்கு அடியார்களுக்கும் அருளிச்செய்து வைகறையிலே விபூதிதரித்து ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதிக்கொண்டு எழுந்தருளினார், அப்பொழுதுபிராமணர்கள் சிவனடியார்களோடு ஹரஹர

னும் ஓசையுடனே முத்துச்சிவிகை முதலியனவற்றைக்கொண்டு எதிரே வந்து பிள்ளையாரை வணங்கிநின்று இவை திருவரத்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற கடவுள் தந்த பொருள்கள் ஏற்றருளும் என்றார்கள், பிள்ளையார் அதைக்கேட்டு அக்கடவுளுடைய திருவருளைத் துதித்து திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருநெல்வாயில் திருஅரத்துறை-பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எந்தையீசனெம்பெருமானேறமர்கடவுளென்றேத்திச்
சிந்தைசெய்பவர்க்கல்லால்சென்றுகைகூடுவதன்றாற்
கந்தமாமலருந்திக்கடும்புனனிவாமல்குகரைமே
லந்தண்சோலைநெல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே.

கரையினார்பொழில்சூழ்ந்தகாழியுண் ஞானசம்பந்த
னரையும்பூம்புனல்பரந்தவரத்துறையடிகடம்மருளை
முறைமையாற்சொன்னபாடன்மொழியுமாந்தர்தம்வினைபோய்ப்
பரையுமையுறவில்லைப்பாட்டிவைபத்தும்வல்லார்க்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவருள் வடிவாகிய முத்துச்சிவிகையை வலஞ்செய்து பூமியிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதிக்கொண்டு உலகம் எல்லாம் உய்யும்படி அதில் ஏறியருளினர். அப்போது சிவனடியார்களெல்லாரும் ஆரவாரித்தார்கள், பிராமணர்கள் சமஸ்தரும் வேதகோஷஞ் செய்தார்கள் இந்திராதி தேவர்கள் ஆரவாரித்துப் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள் பலவகைப்பட்ட மங்களவாத்தியங்கள் ஒலித்தன, முத்துச்சிவிகையிலே ஏறி யருளிய திருகேதுக்கருணைசாலியாகிய திருஞான சம்பந்த பிள்ளையார்மேலே முத்துக்குடை நிழற்றவும், சிவனடியார்களும் பிராமணர்களும் நெருங்கி ஆனந்தமேலீட்டினாலே கூத்தாடித் தங்கள் கண்களினின்றும் பொழிகின்ற ஆநந்த வெள்ளத்தினுள்ளே குளிக்கவும், முத்துச் சின்னங்கள் சமஸ்தலோகங்களும் சிவனடியார்களும் வேதங்களும் உய்யும்படி சைவசிகாமணி வந்தார். சித்தசித்துப் பிரபஞ்சங்களெங்கும் வியாபித்திருக்கின்ற உமாதேவியார் ஞானப்பாலூட்ட உண்டதிருஞான சம்பந்தமூர்த்தி வந்தார். வேதாகமாதி சமஸ்த சாத்திரங்களையும் ஓதாதுணர்ந்த முத்தமிழ்விரகர் வந்தார் என்று ஊதவும் சென்று திருவரத்துறையை அடைந்து கோபுரவாயிலுக்குத் தூரத்திலே போனபொழுது முத்துச் சிவிகையினின்றும் இறங்கி நமஸ்கரித்து எழுந்து கோயிலினுள்ளே பிரவெசித்து வலஞ்செய்து சந்நிதானத்திலே நமஸ்கரித்து திருப்பதிகம்பாடி, சிலநாள் அந்தஸ்தலத்திலே இருந்தார் இருக்கும் நாளிலே நெல்வெண்ணை என்னும் ஸ்தலத்துக்குப்போய் சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு திரும்பினர்.

திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் சிலநாளாயின பின், சீர்காழிக்குத் திரும்பும்படி திருவுளங்கொண்டு அத்திருவரத்துறையில் வீற்றிருக்கும் கடவுளை வணங்கி, விடைபெற்று முத்துச்சிவிகையில் ஏறிச்சென்று, பழுவூர், விசயமங்கை, வைகா, புறம்பயம் இன்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருப்பழுவூர்-திருவிராகம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எண்ணுமோரெழுத்துமிசையின்கிளவிதேர்வார்
கண்ணுமுதலாயகடவுட்கிடமதென்பர்
மண்ணின்மிசையாடிமலையாளர்தொழுதேத்திப்
பண்ணினொலிகொண்டுபயில்கின்றபழுவூரே.

அந்தணர்களானமலையாளரவரேத்தும்
பந்தமலிகின்றபழுவூரரனையாரச்
சந்தமிகுஞானசம்பந்தனுரைபேணி
வந்தவணமேத்துமவர்வானமுடையாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிசயமங்கை-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பவம்.

கீதமுன்னிசைதரக்கிளரும்வீணையர், பூதமுன்னியல்வுடைப்புனிதர்பொன்னதர்
கோதனம்வழிமடக்குலவுநான்மறை, வேதியர்தொழுதெழுவிசயமங்கையே.

விண்ணவர்தொழுதெழுவிசயமங்கையை, நண்ணியபுகலியுள்ஞானசம்பந்தன்
பண்ணியசெந்தமிழ்பத்தும்வல்லவர், புண்ணியர்சிவகதிபுகுதறிண்ணமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவைகா-திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோழைமிடருககவிகோளுமிலவாகவிசைகூடும்வகையா
லேழையடியாரவர்களியாவைசொனசொன்மகிழுமீசனிடமாந்
தாழையிளநீர்முசியகாய்கமுகின்வீழநிரைதாறுசிதறி
வாழையுதிரவீழ்கனிகளூறிவயல்சேறுசெயும்வைகாவிலே.

முற்றுநமையாளுடையமுக்கண்முதல்வன்றிருநல்வைகாவிலதனைச்
செற்றமவினர்சிரபுரத்தலைவன்ஞானசம்பந்தனுரைசெய்
யுற்றதமிழ்மாலையீரைந்துமிவைவல்லவருருத்திரனெப்
பெற்றமாலோகமிகவாழ்வர்பிரியாரவர்பெரும்புகழோடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புறம்பயம்-திருவிராகம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறம்பயமலைந்தவர்மதிட்பரிசறுத்தனை
திறம்பசுமைசெம்மையொடிசைந்தனதுநீர்மை
திறம்பயனுறும்பொருடெரிந்துணருநால்வர்க்
கறம்பயனுரைத்தனைபுறம்பயமமர்ந்தோய்.

கருங்கழிபொருந்திரைக்குலவுமுத்தந்
தருங்கழுமலத்திறைதமிழ்கிழமைஞானன்
சுரும்பவிழ்புறம்பயமமர்ந்ததமிழ்வல்லார்
பெரும்பிணிமருங்கறவொருந்துவர்பிறப்பே,

திருச்சிற்றம்பலம்

பின்பு திருச்சேய்ஞலூரின் எல்லையை யடைந்து, அது சண்டேசுரநாயனார் திருவவதாரஞ்செய்த திருப்பதி ஆதலால் முத்துச்சிவிகையி னின்றும் இறங்கி அப்பதியினுள்ளே நடந்துபோய் ஆலயத்தில் பிரவேசித்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருச்சேய்ஞலூர்-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பீரடைந்தபாலதாட்டப்பேணுதவன்றாதை
வேரடைந்துபாய்ந்ததாளைவேர்தடிந்தான்றனக்குத்
தாரடைந்தமாலைசூட்டித்தலைமைவகுத்தலென்னே
சீரடைந்தகோயின்மல்குசேய்ஞலூர்மேயவனே.

சேயடைந்தசேய்ஞலூரிற்செல்வன்சீர்பரவித்
தோயடைந்ததண்வயல்சூழ்தோணிபுரத்தலைவன்
சாயடைந்தஞானமல்குசம்பந்தனுன்னுரைகள்
வாயடைந்துபாடவல்லார்வானுலகாள்பவரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு, திருப்பனந்தாள், பந்தணைநல்லூர், ஓமமாம்புலியூர், வாழ்கொளிபுத்தூர், கடம்பூர், நாரையூர், கருப்பறியலூர் என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருப்பனந்தாள்-திருத்தாடகையீச்சுரம்-பண்-பழம்பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்பொலிநெற்றியினான்றிகழ்கையிலோர்வெண்மழுவாள்
பெண்புணர்கூறுடையான்மிகுபீடுடைமான்விடையான்
விண்பொலிமாமதிசேர்தருசெஞ்சடைவேதியனூர்
தண்பொழில்சூழ்பனந்தாட்டிருத்தாடகையீச்சுரமே,

தண்வயல்சூழ்பனந்தாட்டிருத்தாடகையீச்சுரத்துக்
கண்ணயலேபிறையானவன்றன்னைமுன்காழியர்கோ

னண்ணியசெந்தமிழான்மிகுஞானசம்பந்தனல்ல
பண்ணியல்பாடல்வல்லாரவர்தம்வினைபற்றறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பந்தணநல்லூர்-பண்-புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இடறினர்கூற்றைப்பொடிசெய்தார்மதிலையிவைசொல்லியுலகொழுந்தேத்தக்
கடறினராவர்காற்றுளராவர்காதலித்துறைதருகோயில்
கொடிறனுற்யாதுங்குறைவிலார்தாம்போய்கோவணங்கொண்டுகூத்தாடும்
பாடினர்போலும்பந்தணநல்லூர்நின்றவெம்பசுபதியாரே.

கல்லிசைபூணக்கலையொலியோவாக்கழுமலமுதுபதிதன்னி
னல்லிசையாளன்புல்லிசைகேளாநற்றமிண்ஞானசம்பந்தன்
பல்லிசைபகுவாய்ப்படுதலையேந்திமேவியபந்தணநல்லூர்ச்
சொல்லிசைபாடல்பத்தும்வல்லார்மேற்றொல்வினைசூழகிலாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஓமாம்புலியூர்-பண்-புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூங்கொடிமடவாளுமையொருபாகம்புரிதருசடைமுடியடிகள்
வீங்கிருணட்டமாடுமெம்விகிர்தர்விருப்பொடுமுறைவிடம்வினவிற்
றேங்கமழ்பொழிலிற்செழுமலர்கோதிச்செறிதருவண்டிசைபாடு
மோங்கியமறையோரோமாம்புலியூருடையதளியதுவே.

விளைதருவயலுள்வெயில்செறிபவளமெய்திகழ்மெய்புலத்திடறி
யொளிதரமல்குமோமாம்புலியூருடையசீர்வடதளியானைக்
களிதருநிவப்பிற்காண்டகுசெல்வக்காழியுள்ஞானசம்பந்த
னளிதருபாடல்பத்தும்வல்லார்கள்மாலோகத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாழ்கொளிபுத்தூர்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொடியுடைமார்வினர்போர்விடையேறிப்பூதகணம்புடைசூழக்
கொடையுடையூர்திரிந்தையங்கொண்டுபலபலகூறி
வடிவுடைவாணெடுங்கண்ணுமைபாகமாயவன்வாழ்கொளிபுத்தூர்க்
கடிகமழ்மாமலரிட்டுக்கறைமிடற்றானடிகாண்போம்.

கல்லுயர்மாக்கடனின்றுமுழங்குங்கரைபொருகாழியமூதூர்
நல்லுயர்நான்மறைநாவினற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
வல்லுயர்சூலமும்வெண்மழுவாளும்வல்லவன்வாழ்கொளிபுத்தூர்
சொல்லியபாடல்கள்வல்லார்துயர்கெடுதலெளிதாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாரையூர்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காம்பினைவென்ற மென்றோளிபாகங் கலந்தானலந்தாங்கு, தேம்புனல் சூழ் திகழ்மாமடுவிற்றிரு நாரையூர்மேய, பூம்புனல்சேர்புரி புன்சடையான் புலியின்னுரி தோள்மேற், பாம்பினைவீக்கிய பண்டரங்கன்பாதம் பணிவோமே.

தன்மதிதாழ் பொழில்சூழ்புகலித் தமிழ்ஞானசம்பந்த, னெண்மதி சேர் சடையானுடையுந் திருநாரையூர்தன்மேற், பண்மதியாற் சொன்ன பாடல் பத்தும் பயின்றார் வினைபோகி, மண்மதியாது போய்வான்புகுவர் வானோரெதிர்கொளவே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாரையூர்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடலிடைவெங்கடு நஞ்சமுண்ட கடவுள்விடையேறி
யுடலிடையிற் பொடிப்பூசவல்லா னுமையொடொருபாக
னடலிடையிற் சிலைதாங்கியெய்த வம்மானடியார்மே
லடலைவினைத்தொகை தீர்த்துகந்தானிட நாரையூர் தானே.

பாடியலுந் திரைசூழ்புகலித் திருஞானசம்பந்தன்
சேடியலும் புகழோங்குசெம்மைத் திருநாரையூரான்மேற்
பாடியதண்டமிழ் மாலைபத்தும்பரவித் திரிந்தாக
வாடிய சிந்தையினார்க்கு நீங்கு மவலக்கடறானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கருப்பறியலூர்-திருவிராகம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுற்றமொடுபற்றவைதுயக்கறவறுத்துக், குற்றமில்குணங்களொடுகூடுமடியார்கண் மற்றவரைவானவர்தம்வானுலகமேற்றக், கற்றவனிருப்பதைகருப்பறியலூரே.

நலந்தருபுனற்புகலிஞானசம்பந்தன், கலந்தவர்கருப்பறியன்மேயகடவுள்ளைப் பலந்தருதமிழ்க்கிளவிபத்துமிவைகற்று, வலந்தருமவர்க்குவினைவாடலெளிதாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அங்குநின்று புறப்பட்டு சீர்காழிக்குச் சமீபத்திலே போனார். போம்பொழுது சீர்காழியிலிருக்கின்ற பிராமணர்களெல்லாரும் அவருடைய வரவைக் கேள்வியுற்று மிகுந்த மகிழ்ச்சிகொண்டு வீதிகளை அலங்கரித்து எதிர்கொள்ளும்படி திரண்டுசென்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளை முத்துச் சிவிகையின்மேலே முத்துக்குடைநிழலின் கீழே தரிசித்தார்கள் தரிசித்தவுடனே கைகள் சிரசின்மேலேறிக் குவியகண்ணும் மனமும் களிக்க, அவரைச்சூழ்ந்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்கள், பிள்ளையார் முத்துச் சிவிகையினின்றும் இறங்கி, அவர்களோடு கூடச்சென்று, கோயிலை அடை

ந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு புறப்பட்டுச் சென்றார்.

செல்லும்பொழுது திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் பின்னேவர, அவருக்கு வீட்டுக்குப் போம்படி விடைகொடுத்து, தாம் தம்முடைய திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளினர், எழுந்தருளும்பொழுது பார்ப்பனிகள் நெருங்கி, நிறைகுடம் தீபம் முதலாயின ஏந்த, தாயாராகிய பகவதியார் வந்து திருநீற்றுக் காப்புச்சாத்தி வணங்கித் துதிக்க, பிள்ளையார் அவருக்கு அருள்செய்து திருமாளிகையினுள்ளே பிரவேசித்தார், திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் தினந்தோறும் தோணியப்பரைத் தரிசனஞ்செய்து பதிகம் பாடிக்கொண்டு இருக்கும்நாளிலே உபநயனப்பருவம் வர, பிராமணர்கள் வேதவிதிப்படி உபநயனச் சடங்குசெய்ய, சுத்தசாட்குண்ணிய பரிபூரணமாகிய சிவத்துவம்பெற்ற திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் தமக்கு அது வேண்டுவதன்றாயினும் உலகத்திலே வைதிககர்மத்தை ஸ்திரப்படுத்த வேண்டும் எனத் தமது திருவுளத்திலே முகிழ்த்த பெருங்கருணையினாலே அதற்கிசைந்து, யஞ்ஞோபவீததாரணம் செய்தருளினர். பின்பு பிராமணர்கள் உமக்கு நான்கு வேதத்திற்கும் அதிகாரம் தந்தோம் என்று சொல்லி மந்திரோபதேசம் செய்யப் புகும்பொழுது பிள்ளையார் எல்லாவற்றுக்கும் வேதங்களை ஓதி, அவற்றிற்கு அங்கமாகிய பலகலைகளையும் எடுத்துச்சொல்லி யருளினர். பிராமணர்கள் அவர் பரமசிவனுடைய திருவருள் பெற்ற மைமையை நினைந்து வியந்து அவரை நமஸ்கரித்துஸ்தோத்திரஞ்செய்து தாங்கள் முன்பயின்ற வேதங்களை அவரிடத்திற் கேட்டு ஐயந்திரிபற உணர்ந்தார்கள், பரமாசாரியராகிய ஆளுடைய பிள்ளையார் அந்தப் பிராமணருடைய சந்தேகந் தீரும்படி எல்லாவற்றையும் அருளிச் செய்துபின் சகல மந்திரங்களுக்கும் வித்து ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரம் என்பதை அவர்களுக்கும் மற்றை யாவருக்கும் விளக்கும் பொருட்டு, "மந்திர நான்மறையாகி" என்பதை முதலிலுடைய ஸ்ரீபஞ்சாட்சரப் பதிகத்தைப் பாடியருளினர்.

திருப்பஞ்சாட்சரப்பதிகம்-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துஞ்சலுந்துஞ்சலிலாதபோழ்தினு, நெஞ்சகநைந்துநினைமினுநாடொறும்
வஞ்சகமற்றடிவாழ்த்தவந்தகூற், றஞ்சவுதைத்தனவஞ்செழுத்துமே.

மந்திரநான்மறையாகிவானவர், சிந்தையுணின்றவர் தம்மையாள்வன
செந்தழலோம்பியசெம்மைவேதியர்க், கந்தியுண்மந்திரஞ்செழுத்துமே.

நற்றமிழ்ஞானசம்பந்தனுன்மறை, கற்றவன்காழியர்மன்னனுன்னிய
வற்றமிழ்மாலையீரைந்துமஞ்செழுத், துற்றனவல்லவரும்பராவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு பிராமணர்கள் அதைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து அவருடைய திருவருளைத் தலைமேற்கொண்டு வணங்கித் துதித்து உயர்ந்தார்கள் பிள்ளையார்

தினந்தோறும் தோணியப்பரை வணங்கிப் பதிகம்பாடிக்கொண்டு அடியார்களோடும் இருக்கும் நாளிலே, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அவருடைய மகிமையைக் கேள்வியுற்று அவரை வணங்குதற்கு நினைந்து சீர்காழிக்குச் சமீபத்திலே வந்தருளினர். பிள்ளையார் அதைக்கேட்டுத் திருவுளமகிழ்ந்து அடியார் கூட்டத்தோடும் அவரை எதிர்கொள்ளப்போனர் எதிரேவந்த திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளை வணங்க திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியும் அவரை வணங்கி கோயிலுக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய் சுவாமி தரிசனம் செய்வித்து, தம்முடைய திருமாளிகை யிற்கொண்டுசென்று திருவமுது செய்வித்தார், சிலநாள் ஆயினபின் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பிறஸ்தலங்களை வணங்கும்படி செல்ல திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் திருக்கோலக்காவரைக்கும் அவரோடு சென்று சீர்காழிக்குத் திரும்பினர் அங்கே தோணியப்பர்மேல் பலவகைப்பட்ட திருப்பதிகங்களைப் பாடிக்கொண்டிருந்தார். அவைகள் எல்லாவற்றையும் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணனர் விறலியாரோடும்பாடி, யாழில் இட்டு வாசித்துக்கொண்டு பிள்ளையாரோடு சீர்காழியில் இருந்தார்.

திருப்பிரமபுரம்-மொழிமாற்று-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

* காடதணிகலங்காரரவம்பதிகாலதனிற்
றோடதணிகுவர்சுந்தரக்காதினிற்றூச்சிலம்பர்
வேடதணிவர்விசயற்குருவம்வில்லுங்கொடுப்பர்
பீடதணிமணிமாடப்பிரமபுரத்தாரே.

கல்லுயர்கழுமலவிஞ்சியுண்மேவியகடவுள்தன்னை
நல்லுரைஞானசம்பந்தன்ஞானந்தமிழ்நன்குணர்தல்
சொல்லுதல்கேட்டல்வல்லோர்தொல்லைவானவர்தங்களோடுஞ்
செல்குவர்சீரருளாற்பெறலாஞ்சிவலோகமதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீகாழி-திருமாலைமாற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

யாமாமாநீயாமாமா, யாழீகாமாகாணகா
† காணகாமாகாழீயா, மாமாயாநீமாமாயா. திருச்சிற்றம்பலம்.

(இ-ள்.) யாமாமா-எனது ஆத்மபோத சேட்டையுங் கருவிகளின் சேட்டையும் இவைகளால் அவைகள் ஆமாறெவ்வாறென்னில், நீயாமாம்-அறிவுக்கறிவாய் நிற்கின்ற நினது சேட்டையொழிந்து வேறொன்றற்றசற்

---

* காடது அணிகலம் காரரவம் பதி, காலதனிற் றூச்சிலம்பர், தோடதணிகுவர்சுந்தரக் காதினில், வேடதணிவர் உருவம் விசயற்கு வில்லுங்கொடுப்பவர் இவ்வாறுமொழிமாற்றுக.

† கா - இது இடை நிலை.

காரியமாயுள்ளவனே, மாயாழீ-‡ மிகுதிப்பட்டு மேலாயிருந்துள்ள
சொரூபமாயிராநின்ற யாழையுடையானே, மாகாணுகா-பரமாகாசத்
திழ்ப்படுத்தப்பட்டு மலைகளுக்கெல்லாங் குலமலையாகிய ஸ்ரீகயிலாயத்தின்
கண்ணே யெழுந்தருளி யிருப்பவனே, காணுகா-என்னுள்ளக் கண்ணுக்
தோன்றப்பட்டுள்ள திருமேனியை யுடையானே, மாகாழியா - ஊழிக்
த்தின் கண்ணும் அழிவின்மையாகிய மேன்மையைப் பொருந்திய
காழியையுடையானே, மாம் ஈங்குனதருள் பெருத பேரிழப்பையுடை
கிய எம்மை, ஆயானீ-இடபவாகனத்தின் கண்ணே ஏறி வந்தெனக்
பொய்கைக்கரையின் கண்ணே வெளிப்பட்டவனே, மாமாயா-மாயை
யாகிய குடிலையைக் கொண்ட சுத்தமாயையிலுள்ள தத்துவங்களை புசி
க்கிக் கன்மம் பொசித்தல் காரணமாகத் திரோதாயிசத்தியாலே மல
துள்ள மயக்கமே யறிவாகப் பெத்தத்தைச் செலுத்தப்பட்டவனே, இ
யே நிறுத்தின கா-அந்தமாயா மயக்கம் எனதறிவிற் சீவியாமல் ஒழித்
உன்னை எனக்குள்ளபடி தந்து என்னை நீ நிகழாமற்கொண்டு இ
நீ யிரண்டறவாழ்ந்து இரட்சிப்பாயாக. எ-று.

நேரகழாமிதயாசழிதா, யேனனியேனனிளாயுழிகா
காழியுளானினயேனினயே, தாழிசயாதமிழாகரனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

(இ-ள்.) நேரகழாமிதயசழிதா-மானைக்காட்டி மானைபிடிப்பதுபோ
வெனற்பால திருமேனி கொண்டருளியென்னை யொருகாலத்திலும் வி
நீங்கப்படாமல் என்னிடத்திலே மிகுதியாகச் சீவிக்கப்பட்ட மலத்திரய
ளாகிய குற்றங்களை அழியாநின்றுள்ளவனே, என நீ-உனது பரிபூரண
அணுவுருவநிலையில் எனக்குண்டான தாசோகநிலை யெல்லா நீயே,
நிளாயுழி-என்னிடத்திலே நின்று என்னையொழித்துக் கோதிலாவழு
நீயே வாழப்பட்டு என்னைச்சிறிதும் தோன்றவிடாமல் இரட்சியா நின்
ளவனே, காழியுலா-இத்தன்மையான பிரமசாயுச்சியத்தை அடியே
பிரசாதிப்பான் பொருட்டாக காழிபென்னும் பதியைப்படைத்து
எனதொரு விண்ணப்பத்தைக் கேட்டருள்வாயாக, நினயேநின வேத
உன்னைச்செய்யுட் கருத்தாகவுடைய இம்மாற்றென்னும் பெயரை
யதுமாய் விரிந்துள்ள பாடலானது, ஆதமிழாகரனே-ஐயோ தமிழுக்
படுதுறையாகிய யான் எனது போதத்தாற்பாடிய பாடலென்று உ
ருரை செய்வதேயாதலால் நீயறிய யான் பாடியபதில்லை என்கின்ற செ
யுனக்கே நிகழுமாதலால் இப்பாடலையேத்தத் தவஞ்செய்தாரு நீயே
மைகுலையாத சாயுச்சியத்தைப் பெறுவார்கள். எ-று.

---

‡ அத்தன்மை மிகுதிபட்டு நலஞ்சிறந்துள்ள யாழை இடைவிடாமல்
சித்தலான் மகாநல்ல வீணையுடையனென்றும் பொருள்.

திருப்பிரமபுரம்-வழிமொழித்திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுரருலகுநரர்கள்பயிறரணிதலமுரணழிடவரணமதின்முப்
புரமெரியவிரவுவகைசரவிசைகொள்கரமுடையபரமனிடமாம்
வரமருளவரன்முறையினிரைநிறைகொள்வருசுருதிசிரவுரையினாற்
பிரமனுயரரனெழில்கொள்சரணவிணைபரவிவளர்பிரமபுரமே.

ஒழுகலரிதழிகலியிலுழியுளகுபழிபெருகுவழியைநினையா
முழுதுடலிலெழுமயிர்கடமுழுவுமுனிகுழுவினொடுகெழுவுசிவனைத்
தொழுதுலகிலிழுகுமலமழியும்வகைகழுவுமுரைகழுமனகரப்
பழுதிலிறையெழுதுமொழிதமிழ்விரகன்வழிமொழிகண்மொழிதகைபவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோழுத்திரி-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூமகனூர்புத்தேளுக்கிறைவனூர்குறைவிலாப்புகலிபூமேன்
மாமகளூர்வெங்குருநற்றோணிபுரம்பூந்தராய்வாய்ந்தவிஞ்சிச்
சேமமிகுசிரபுரஞ்சீர்ப்புறவநிறைபுகழ்ச்சண்பைகாழிகொச்சை
காமனைமுன்காய்ந்தநுதற்கண்ணவனூர்கழுமலநாங்கருதுமூரே.

அம்மான்சேர்கழுமலமாச்சிரபுசம்வெங்குருக்கொச்சைபுறவமஞ்சீர்
மெய்மானத்தோண்புகலிமிகுகாழிதோணிபுரந்தேவர்கோனூ
ரம்மான்மன்னுயர்சண்பைதராயயனூர்வழிமுடக்குமாவின்பாச்சு
றம்மானென்றியஞானசம்பந்தன்றமிழ்கற்போர்தக்கோர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கழுமலம்-திருஇயமகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உற்றுமைசேர்வதுமெய்யினையேயுணர்வதுநின்னருண்மெய்யினையே
* கற்றவர்காய்வதுகாமனையேகனல்விழிகாய்வதுகாமனையே
‡ யற்றமறைப்பதுமுன்பணியேயமரர்கள்செய்வதுமுன்பணியே
பெற்றுமுகந்ததுகந்தனையேபிரமபுரத்தையுகந்தனையே.

பருமதின்மதுரைமன்னவையெதிரேபதிகமதெழுதிலையவையெதிரே
வருநதியிடைமிசைவருகரனேவசையொடுமலர்கெடவருகரனே
கருதலிலிசைமுரறருவருளேகழுமலமமரிறைதருமருளே
மருவியதமிழ்விரகண்மொழியேவல்லவர்தம்மிடர்திடமொழியே.

(இ-) பருமதின் மதுரைமன்னவை யெதிரே - பருத்தமதில் சூழ்ந்த மதுரைக்குப் பதியாகிய பாண்டிய ராசனது சபைக்குமுன்பே, பதிகமதெ

---

* கற்றவர்காய்வது காமனையே-என்பது உனது சத்திய தரிசனத்தை யலைவறக்கற்றவர்கள் விடப்பட்டது பசுத்துவம் பொருந்திய க்ஷேத்திரமாகிய தேசாதி பிரபஞ்சமே

‡ அற்றமறைப்பது முன்பணியே - என்பது உனது திருவாணத்தை மறைப்பது முன்தொங்கலான பாம்புகளே.

ழுது-திருப்ப்திக மெழுதப்பட்ட, இலையவை ஏடுகளானவை வருந்திமிடை மிசை வாரகரனே-வருகின்ற வைகையாற்றினடுவே எதிரிட்டுப்போம் வகை துணைசெய்து செலுத்திப்போக்கின்ற திருக்கரங்களை யுடையவனே, வகை யொடும் அலர்கெட-ஏடெதிர்போக விசயஞ்செய்து சமணரது புறனுரை யும் பரிபவச்சொல்லும் கெடுவான் பொருட்டாக, அருகு-சமணரை, அ னே-கெடுக்கப்பட்டவனே, கருதலிலிசை முரல் தருமருளே-கேட்போரது கருத்தையழிக்கும் இசைத்திரத்துக் குரியாருமாய்த் தன்மசீலருமாகிய ம றையோர் வாழ்கின்ற, கருமலம் அமரிறை தருமருளே-திருக்கழுமலத்திற் கண் வீற்றிருக்கும் தம்பிரான் பிரசாதத் திருவருளை, மருவிய தமிழ்விரகன் மொழியே-இடைவிடாமற் பொருந்திய தமிழ்விரகனாகிய யான்பாடியபாட லையே, வல்லவர் தம்மிடர் திடமொழியே செல்கின்றவர்களுடைய பிறவித்து ன்பமானது விட்டு நீங்குவது சத்தியமே எ-று.

சீகாழி-திருஏகபாதம்-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமபுரத்துறைபெம்மானெம்மான், பிரமபுரத்துறைபெம்மானெம்மான்
பிரமபுரத்துறைபெம்மானெம்மான், பிரமபுரத்துறைபெம்மானெம்மான்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(இ-ள்) பிரமம்-ஞானாகாசமாகிய பராசத்தியை, புரத்து-அந்தப்பரி பூரணத்தை, உறை-மிகுதியாக வியக்கப்பட்ட, பெம்மான்-பெருமான் எம் மான்-எந்தப்பெரியோன், பிரமம் மேல், புரம்-நிலம், உறை-நீர், பெம்-விருப்பம், மான்-மான்போலும் விழியையுடையபெண், எம் எம்மை நீக்கா தநிலைமையையுடைய, ஆன்-ஆத்மா, பிரம்ம-பிரமத்துவம், புரம்-சரீரம், உறை-எண்ணுதல், பெம்-ஆசை, ஆன்-அமைபாமை, எம்மான் - என்னை யொக்கவந்தவன், பிரமபுரத்து பிரமபுர மென்கிற திருப்பதியிலே, உறை-உறைகின்ற கர்த்தாவானவன், எம்மான்-என்னுடைய சுவாமி. எ-று.

(பொ-ரை) ஞானாகாசமாகிய பராசத்தியான சம்பூரணத்தை மிகவும் வியந்து அந்தப்பராசத்திக்கு அதீதமாகிய சுகமே வடிவாய் முதல் நடு இறுதி காணுதவஸ்து எந்தப்பெரியோன் ஆகாசத்தின் கண்ணே போகின்றகங்காதேவியை விரும்பித்திருமுடியிலே வைத்தவன் என்னை நீங்காத நிலைமையையுடைய எனதுயிர் பிரமரூபத்திலே யெண்ணப்பட்ட என்னை முத்தியிலே விடுமைக்கு அமையாத இச்சையனாகி வந்தவன் என்னையொத்த தன்மையன் பிரமபுரமென்கின்ற திருபதியிலே யுறைகின்ற கர்த்தாவான வன் என்னுடைய சுவாமி. எ-று.

கழுமலமுதுபதிக்கவுணியன்கட்டுரை
கழுமலமுதுபதிக்கவுணியன்கட்டுரை
கழுமலமுதுபதிக்கவுணியன்கட்டுரை
கழுமலமுதுபதிக்கவுணியன்கட்டுரை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(இ-ள்) கழுமல-மிகுதிப்பட்டகுற்றம், அமுது-நீர், பதிக்க-விளை விக்க, உணியன்-உள்ளநீர், கட்டு-வடிவாககட்டுண்டல், உரை-தேய்தல், கழும்-மயக்கம், அலம்-அலக்கண்படுதல், அமுது-அமுதம், பதி-கத்தா, க-சிரசு, உணியன்-உண்ணப்பட்டவன் கட்டு-விளக்கம், உரை-பொன், கழு மல முதிபதிகீழ்ச்சொன்னபதிபின்கண், கவுணியன்-கவுணியகோத்திரத்து வந்த மறையோனாகிய எனது, கட்டுரை - கட்டுகாட்டாகிய பாடலை, உரை- உரைப்பீராக, எ-று.

(பொ-ரை) மிகுதிப்பட்ட தோஷமாயுள்ள சுக்கில சுரோணிதமாகிய விருநீரின்கண் பதிந்து விளைதற்குள்ள தந்தம்மைக்கொலையாம லெக்கண்ணும்விட்டு விளங்குகிற மாயாமயக்கத்தின் கண்ணே மயங்கிப்பெத்த முத்தியிரண்டுந் தெரியாமல் திண்டாடப்பட்ட மலபோதற்கு அமுதம்போன்ற சித்தாயுள்ளவனுமாய் விட்டு விளங்காநின்ற பொன்னுருவுடையவனுய்ச் சிருட்டிக்குக் கர்த்தாவாகிய பிரமாவினது கபாலத்திலே பிச்சைகொண்டு நுகருங்கருணையாளன் திருக்கழுமலமென்னு மூவாப்பழங்கிழமைப் பன்னிருபெயர்பெற்ற அநாதி மூலமாகிய பதியிடத்துக் கவுணியகோத்திரத்தில் உற்பவமான நான் நிவேதிக்கப்படுங்காட்டாகிய இப்பாடலைக் கீழ்ச் சொன்னவற்றிலும் மலத்திரயங்களிலும் அழுந்தாநின்ற ஒருத்தராகிலும் பலராகிலும் உரைசெய்வார் உயர்ந்தார்க ளாதலால் இப்பாடலை இடைவிடாமல் உரைசெய்வீராக. எ-று.

* காட்டு என்பது கட்டு எனக்குறுகி நின்றது. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பிரமபுரம்-திருவிருக்குறள்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்,

அரணையுள்குவீர்-பிரமனூருளெம்-பரனையேமனம்-பரவியுய்மினே.
தொழுமநத்தவர்-கழுமலத்துறை-பழுதில்சம்பந்தன்-மொழிகள்பத்துமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெழுகூற்றிருக்கை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓருருவாயினைமானாங்காரத்-தீரியல்பாயொருவிண்முதல் பூதல-மொன்றிய விருசுடரும்பர்கள் பிறவும்படைத்தளித்தழிப்பமும் மூர்த்திகளாயினை-யிருவரோடொருவ னாகிநின்றனை-யோரானீழலுன் கழலிரண்டு-முப்பொழுதேத்திர நால்வர்க் கொளிநெறிகாட்டினை நாட்டமூன்றுடைக்கோட்டினை-யிருந்தியரவமோடொருமதிசூடினை-யொருதாளீராயின் மூவிலைச்சூலநாற்கான் மான்மறி யைந்தலையரவ - மேந்தினைகாய்ந்தநால்வாய் மும்மதத்திருகோட் டொருகரியீடழித்துரித்தினை-யொருதனுவிரு கால்வளையவாங்கி முப்புரத் தோடு நானிலமஞ்சக்கொன்று தல்த்துறதவுணரை யறுத்தனை-யைம்புலனு லாமந்தக்கரணமுக்குண மிருவளியொருங்கியவானோ ரேத்தநின்றனை யொருங்கியமனத்தோ டிருவிறைப்பொற்கு முப்பொழுதுங்குறைமுடித்து - நான்.

மறையோதியைவகைவேள்வி-யமைத்தாரங்கமுதலெழுத்தோதிவரன்முறை பயின்றெழுவான்றனைவளர்க்கும்-பிரமபுரம்பேணினை-யறுபதமுரலும்வே ணுபுரம்விரும்பினை-யிகலிய மைந்துணர்புகடியமர்ந்தனை பொங்குசாற்கடற் சூழ் வெங்குருவிளங்கினை பாணிமூவுலகும்புதையமேன்மிதந்த -தோணிபு த்துறைந்தனை தொலையாவிருநிதி-வாய்ந்த பூந்தராயேய்ந்தனை - வரபுரமெ ருணர் சிரபுரத்துறைந்தனை-யொருமலையெடுத்த விருதிறலரக்கன்-விரலொ டுத்தருளினை புரவம் புரிந்தனை-யையுருமம்மாரு மறவகைத்தேரு-முழு மூணராக் காழியமர்ந்தனை-யெச்சனேழிசையோன் கொச்சையை மெச் சினை-யாறுபதமுமைந்தமர்கல்வியு மறைமுதனுன்கு மூன்றகாலமுந்தோ ன்ற நின்றனை யிருமையிலொருமையு - மொருமைதன்பெருமையு மறுவிலா மறையோர்-கழுமலமுதுபதிக்கவுணியன் கட்டுரை - கழுமலமுதுபதிக்கவு ணியனறியு - மனையதன்மையை யாதலினின்னை-நினையவல்லவரில்லை நீணி லத்தே,

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூந்தராய்ஈரடிமேல்வைப்பு-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தக்கவேள்விதகர்த்தவன்பூந்தாராய், மிக்கசெம்மைவிமலன் வியன்கழற் சென்றசிந்தையில்வைக்கமெய்க்கதி, நன்றதாகியநம்பன்றனே.

புந்தியான்மிகநல்லவர்பூந்தரா-யந்தமில்லெம்மடிகளைஞானசம் பந்தன்மாலைகொண்டேத்திவாழுதும், பந்தமார்வினைபாறிடுமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீபுகலிநாலடிமேல்வைப்பு-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இயலிசையெனும்பொருளின்றிறமாம், புயலனமிடறுடைப்புண்ணியனே கயலனவரிநெடுங்கண்ணியொடு, மயலுலகடிதொழவமர்ந்தவனே.

கலனுவதுவெண்டலைகடிபொழிற்புகலிந்நகர் ணிலனுடொருமின்புறநிறைமதியருளினனே.

புண்ணியர்தொழுதெழுபுகலிந்நகர், விண்ணவரடிதொழவிளங்கினுனை நண்ணியஞானசம்பந்தன்வாய்மை, பண்ணியவருந்தமிழ்பத்தும்வல்லார்.

நடலையவையின்றிப்போய்நண்ணுவார்சிவனுலக் மிடராயினவின்றித்தாமெய்துவர்தவநெறியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சண்பைநகர் திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எந்தமதுசிந்தைபிரியாத பெருமானெனவிறைஞ்சியிமையோர் வந்துதுதிசெய்யவளர் தீபமொடுதூபமலிவாய்மையதனு

லந்தியமர்சந்திபலவர்ச் சனைகள்செய்வமர்கின்றவழகன்
சந்தமலிகொந்தளனன் மாதினொடுமேவுபதிசண்பைநகரே.

வாரின்மலிகொங்கையுமைநங்கையொடுசெங்கரன்மகிழ்ந்தமருமூர்
சாரின்முரறெண்கடல்விசும்புற முழங்கொலிகொள்சண்பைநகர்மேற்
பாரின்மலிகின்றபுகழ்கின்றதமிழ்ஞானசம்பந்தனுரைசெய்
சீரின்மலிசெந்தமிழ்கள்செப்புமவர்சேர்வர்சிவலோகநெறியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சக்கரமாற்று-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விளங்கியசீர்ப்பிரமனூர்வேணுபுரம்புகலிவெங்குருமேற்சோலை
வளங்கவருந்தோணிபுரம்பூந்தராய்சிரபுரம்வண்புறவமண்மேற்
களங்கமிலூர்சண்பைகமழ்காழிவயங்கொச்சைகழுமலமென்றின்ன
விளங்குமறன்றன்னைப்பெற்றிமைபவர்தம்பகையெறிவித்திறைவனூரே.

அக்கரஞ்சேர்தருமனூர்புகலிதராய்தோணிபுரமணிநீர்ப்பொய்கை
புக்கரஞ்சேர்புறவஞ்சீர்ச்சிலம்பனூர்புகழ்க்காழிசண்பைதொல்லூர்
மிக்கரஞ்சீர்க்கழுமலமேகொச்சைவயம்வேணுபுரமயனூர்மேவிச்
சக்கரஞ்சீர்த்தமிழ்விரகன்முன்சொன்னதமிழ்தரிப்போர்தவஞ்செய்தாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாட்சென்றபின் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தந்தையாரையும் மற்றைப் பிராமணர்களையும் நோக்கி இந்தத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள சிவஸ்தலங்கள் எங்குஞ்சென்று சுவாமி தரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடிக் கொண்டு இங்கேவருவேன் என்றார், தந்தையார் நான் அருமையாக உம்மைப்பெற்றமையால் உம்மைப் பிரிந்திருக்கமாட்டேன் இருமைக்கும் இன்பம்பயக்கும் யாகமும் நான் செய்யவேண்டும் ஆதலால் இன்னுஞ்சிலநாள் உம்முடன் யாத்திரைசெய்வேன் என்றார் பிள்ளையார் அதற்கு இசைந்துதோணியப்பரை வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு தந்தையார்பின்வர முத்துச்சிவிகை மேற்கொண்டு முத்துக்குடைநிழற்ற திருநீலகண்டப் பெரும்பாணரோடும் மற்றையடியார்களோடும் சென்று கண்ணார்கோயிலை வணங்கிக்கொண்டு காவேரிக்கு வடபாலிலே மேற்றிசை நோக்கிப்போய் புள்ளிருக்கும்வேளூர், நின்றியூர், நீடூர், புன்கூர் மண்ணிபடிக்கரை, குருக்கை, அன்னியூர், பந்தனநல்லூர், மனஞ்சேரி, எதிர்கொள்பாடி, வேள்விக்குடி, கோடிகா கஞ்சனூர் மங்கலக்குடி, வியலூர் திருந்துதேவன்குடி, இன்னம்பர், வடகுரங்காடுதுறை, பழனம், திருவையாறு, பெரும்புலியூர், நெய்த்தானம், மழபாடி, கானூர், அன்பிலாந்துறை மாந்துறை என்னும் ஸ்தலங்கள் தோறும்போய் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருக்கண்ணார்கோயில் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தண்ணார் திங்கட்பொங்கரவந்தாழ்புனல்சூடிப்
பெண்ணாணயபேரருளாளன் பிரியாத
கண்ணார்கோயில்கைதொழுவோர்கட்கிடர்பாவந்
நண்ணாவாகுநல்வினையாயநணுகும்மே.

காமழுகண்ணார்கோயிலுளானைக்கடல்சூழ்ந்த
பூமருசோலைப்பொன்னியல்மாடப்புகலிக்கோ
னாமருவொன்மைத்தன்மையுள்ஞானசம்பந்தன்
பாமருபாடல்பத்தும்வல்லார்மேற்பழிபோமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புள்ளிருக்கும்வேளூர் - பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்,

கள்ளார்ந்தபூங்கொன்றைமதமத்தங்கதிர்மதிய
முள்ளார்ந்தசடைமுடியெம்பெருமானாருறையுமிடந்
தள்ளாயசம்பாதிசடாயென்பார்தாமிருவர்
புள்ளானார்க்கரையனிடம்புள்ளிருக்கும்வேளூரே.

செடியாயவுடதீர்ப்பான்றீவினைக்கோர்மருந்தாவான்
பொடியாடிக்கடிமைசெய்தபுள்ளிருக்கும்வேளூரைக்
கடியார்ந்தபொழிற்காழிக்கவுணியன்சம்பந்தன்சொன்
மடியாதுசொல்லவல்லார்க்கில்லையாமறுபிறப்பே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநின்றியூர் - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூலம்படைசுண்ணப்பொடிசாந்தஞ்சுடுநீறு
பாலம்மதிபவளச்சடைமுடிமேலதுபண்டைக்
காலன்வலிகாலினொடுபோக்கிக்கடிகமழு
நீலம்மலர்ப்பொய்கைநின்றியூரின்னிலையோர்க்கே.

குன்றம்மதுவெடுத்தானுடல்தோளுந்நெரிவாக
நின்றங்கொருவிரலாலுறவைத்தானின்றியூரை
நன்றார்தருபுகலித்தமிழ்ஞானமிகுபந்தன்
குன்றாத்தமிழ்சொல்லக்குறைவின்றிநிறைபுகழே.

திருப்புன்கூர்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முந்திநின்றவினைகளவைபோகச், சிந்திநெஞ்சேசிவனார் திருப்புன்கூ
ரந்தமில்லாவடிகளவர்போலுங், கந்தமல்குகமழ்புன்சடையாரே.

மாடமல்குமதில்சூழ்காழிமன், சேடர்செல்வருறையுந்திருப்புன்கூர்
நாடவல்லஞானசம்பந்தன், பாடல்பத்தும்பரவிவாழ்மினே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமணஞ்சேரி-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்,

அயிலாரும்அம்பதனாற்புரமூன்றெய்து, குயிலாருமென்மொழியாளொருகூறாகி
மயிலாருமல்கியசோலைமணஞ்சேரி, பயில்வானைப்பற்றிநின்றார்க்கில்லைபாவமே.

கண்ணாருங்காழியர்கோன்கருத்தார்வித்த, தண்ணார்சீர்ஞானசம்பந்தன்றமிழ்மாலை
மண்ணாருமாவயல்சூழ்ந்தமணஞ்சேரி, பண்ணாரப்பாடவல்லார்க்கில்லைபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்துருத்தியுந் திருவேள்விக்குடியும்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓங்கிமேலுழிதருமொலிபுனற்கங்கையையொருசடைமேற்
றாங்கினாரிடுபலிதலைகலனாக்கொண்டதம்மடிகள்
பாங்கினாலுமையொடும்பகலிடம்புகலிடம்பைம்பொழில்சூழ்
வீங்குநீர்த்துருத்தியாரிரவிடத்துறைவர்வேள்விக்குடியே.

விண்ணுலாம்விரிபொழில்விரைமணற்றுருத்திவேள்விக்குடியு
மொண்ணுலாமொலிகழலாடுவாரரிவையோடுறைபதியை
நண்ணுலாம்புகலியுளாருமறைஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பண்ணுலாமருந்தமிழ்பாடுவாராடுவார்பழியிலரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோடிகாத் திருவிராகம்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இன்றுநன்றுநாளைநன்றென்றுநின்றவிச்சையாற்
பொன்றுகின்றவாழ்க்கைகைடப்போகவிட்டுப்போதுமின்
மின்றயங்குசோதியான்வெண்மதிவிரிபுனற்
கொன்றைதுன்றுசென்னியான்கோடிகாவுசேர்மினே.

கொந்தணிகுளிர்பொழிற்கோடிகாவுமேவிய
செந்தழலுருவனைச்சீர்மிகுதிறலுடை
யந்தணர்புகலியுளாயகேள்விஞானசம்
பந்தன்தமிழ்வல்லார்பாவமானபாறுமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமங்கலக்குடி-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீரினார்மணியும்மகில்சந்துஞ்செறிவரை
வாரிநீர்வருபொன்னிவடமங்கலக்குடி
நீரின்மாமுனிவன்னெடுங்கைகொடுநீர்தனைப்
பூரித்தாட்டியர்ச்சிக்கவிருந்தபுராணனே.

மந்தரமாம்பொழில்சூழ்மங்கலக்குடிமன்னிய
வெந்தையையெழிலார்பொழியற்காழியர்காவலன்
சிந்தைசெய்தடிசேர்த்திடுஞானசம்பந்தன்சொன்
முந்தியேத்தவல்லாரிமையோர்முதலாவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவியலூர்-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குரவங்கமழ்நறுமென்குழலரிவையவள்வெருவப்
பொருவெங்கரிபடவென்றதனுரிவையுடலணிவோ
னரவும்மலைபுனலும்மிளமதியுந்நகுதலையும்
விரவுஞ்சடையடிகட்கிடம்விரிநீர்வியலூரே.

விளங்கும்பிறைசடைமேலுடைவிகிர்தன்வியலூரைத்
தளங்கொண்டதொர்புகலித்தகுதமிழ்ஞானசம்பந்தன்
றுளங்கில்தமிழ்பரவித்தொழுமடியாரவரென்றும்
விளங்கும்புகழதனோடுயர்விண்ணும்முடையாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருந்துதேவன்குடி-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்

மருந்துவேண்டில்லிவைமந்திரங்களில்லிவை
புரிந்துகேட்கப்படும்புண்ணியங்களிவை
திருந்துதேவன்குடித்தேவர்தேவெய்திய
வருந்தவத்தோர்தொழுமடிகள்வேடங்களே.

சேடர்தேவன்குடித்தேவர்தேவன்றனை
மாடமோங்கும்பொழின்மல்குதண்காழியா
னாடவல்லஃதமிழ்ஞானசம்பந்தனற்
பாடல்பத்தும்வல்லார்க்கில்லையாம்பாவமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇன்னம்பர் திருமுக்கால்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எண்டிசைக்கும்புகழின்னம்பர்மேவிய, வண்டிசைக்குஞ்சடையீரே
வண்டிசைக்குஞ்சடையீருமைவாழ்த்துவார், கொண்டிசைக்குந்தொழி

எடமர்பொழிலணியின்னம்பரீசனை, நாடமர்ஞானசம்பந்த
னுடமர்ஞானசம்பந்தனற்றமிழ்,பாடவல்லார்பழியிலரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவடகுரங்காடுதுறை-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோலமாமலரொடுதூபமுஞ்சாந்தமுங்கொண்டுபோற்றி
வாலியார்வழிபடப்பொருந்தினர் திருந்துமாங்கனிகளுந்தி
யாலுமாகாவிரிவடகரையடைகுரங்காடுதுறை
நீலமாமணிமிடற்றடிகளைநினையவல்வினைகள்வீடே.

தாழிளங்காவிரிவடகரையடைகுரங்காடுதுறைப்
போழிளமதிபொதிபுரிதருசடைமுடிப்புண்ணியனைக்
காழியானருமறைஞானசம்பந்தன்கருதுபாடல்
கோழையாவழைப்பினுங்கூடுவார்நீடுவானுலகினூடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பழனம்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதமோதிவெண்ணூல்பூண்டுவெள்ளைஎருதேறிப்
பூதஞ்சூழப்பொலியவருவார் புலியினுரிதோலார்
நாதாவெனவுநக்காவெனவுநம்பாவெனநின்று
பாதந்தொழுவார்பாவந்தீர்ப்பார்பழனநகராரே.

வேய்முத்தோங்கிவிரைமுன்பரக்கும்வேணுபுரந்தன்னு
ளுவுய்த்தனைய திறலால்மிக்கஞானசம்பந்தன்
பேசற்கினியபாடல்பயிலும்பெருமான்பழனத்தை
வாயிற்பொலிந்தமாலைபத்தும்வல்லார்நல்லாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு-பண்-மேகராகக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புலனைந்தும்பொறிகலங்கிநெறிமயங்கியறிவழிந்திட்டைமேலுந்தி
யலமந்தபோதாகவஞ்சேலென்றருள்செய்வானமருங்கோயில்
வலம்வந்தமடமாடமுழவதிரமழையென்றஞ்சிச்
சிலமந்திபலமந்துமரமேறிமுகில்பார்க்குந்திருவையாறே.

அன்னமலிபொழில்புடைசூழையாற்றெம்பெருமானையந்தண்காழி
மன்னியசீர்மறைநாவன்வளர்ஞானசம்பந்தன்மருவுபாட
லின்னிசையாலிவைபத்துமிசையுங்காலீசனடியேத்துவார்க
டன்னிசையோடமருலகிற்றவநெறிசென்றெய்துவார்தாழாதன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோடல்கோங்கங்குளிர்கூவிளமாலைகுலாயசீ
ரோடுகங்கையொளிவெண்பிறைசூடுமொருவனூர்
பாடல்வீணைமுழவங்குழன்மொந்தைபண்ணாகவே
யாடுமாறுவல்லானுமையாறுடையையனே.

பலிதிரிந்துழல்பண்டங்கன்மேயவையாற்றினைக்
கலிகடர்தகையான்கடற்காழியர்காவலனெ
கொள்சம்பந்தனொண்டமிழ்பத்தும்வல்லார்கள்போய்
மலிகொள்விண்ணிடைமன்னியசீர்பெறுவார்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பெரும்புலியூர்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்ணுமோர்பாகமுடையார்மாலுமோர்பாகமுடையோர்
விண்ணுமோர்பாகமுடையார்வேதமுடையவிமலர்
கண்ணுமோர்பாகமுடையார்கங்கைசடையிற்கரந்தார்
பெண்ணுமோர்பாகமுடையார்பெரும்புலியூர்பிரியாரே.

பிறைவளருமுடிச்சென்னிப்பெரும்புலியூர்ப்பெருமானை
நறைவளரும்பொழிற்காழிநற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
மறைவளருந்தமிழ்மாலைவல்லவர்தந்துயர்நீங்கி
நிறைவளரநெஞ்சினராகிநீடுலகத்திருப்பாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெய்த்தானம்-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மையாடியகண்டன்மலைமகள்பாகமதுடையான்
கையாடியகேடிற்கரியுரிமூடியவொருவன்
செய்யாடியகுவளைம்மலர்நயனத்தவளோடும்
நெய்யாடியபெருமானிடநெய்த்தானமெனீரே

தலமல்கியபுனற்காழியுட்டமிழ்ஞானசம்பந்தன்
நிலமல்கியபுகழான்மிகுநெய்த்தானனைநிகரில்
பலமல்கியபாடல்லிவைபத்தும்மிகவல்லார்
சிலமல்கியசெல்வன்னடிசேர்வார்சிவகதியே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமழபாடி-பண்-கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கையாரலழன்னழகார்சடைக், கங்கையான்கடவுள்ளிடமேவிய
மங்கையாளுறையும்மழபாடியைத், தங்கையாற்றொழுவார் தகவாளரே.

மந்தமுந்துபொழின்மழபாடியு, ளெந்தைசந்தமினிதுகந்தேத்துவான்
கந்தமார்கடற்காழியுண்ஞானசம், பந்தன்மாலைவல்லார்க்கில்லைபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்காஞர் பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானார்சோதிமன்னுசென்னிவன்னிபுனங்கொன்றைத்
தேனார்போதுதானார்கங்கைதிங்களொடுசூடி
மானேர்நோக்கிகண்டங்குவப்பமாலையாடுவார்
கானூர்மேயகண்ணார்நெற்றியானார்செல்வரே.

கழுதுதுஞ்சுங்கங்குலாடுங்கானூர்மேயானைப்
பழுதில்ஞானசம்பந்தன்சொற்பத்தும்பாடியே
தொழுதுபொழுதுதோத்திரங்கள்சொல்லித்துதித்துநின்
றழுதுநக்குமன்புசெய்வாரல்லலறுப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅன்பிலாலந்துறை-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணைநீடெரிமாலரவம்வரைவில்லா, விணையாவெயில்மூன்றுமெரித்தவிறைவா
மணையாமயிலுங்குயில்சேர்மடவன்ன, மணையும்பொழிலன்பிலாலந்துறையாரே.

அரவார்புனலன்பிலாலந்துறைதன்மேற், கறவாதவர்காழியர்ஞானசம்பந்தன்
பரவாதமிழ்பத்திவைபாடவல்லார்போய், விரவாகுவவானிடைவீடெளிதாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமாந்துறை-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெருகுசந்தனங்காரகில்பீலியுகும்பெருமரமிமிர்ந்துந்திப்
பொருதுகாவிரிவடகரைமாந்துறைப்புனிதனெம்பெருமானைப்
பரிவினாலிருந்திரவியுமதியமும்பார்மன்னர்பணிந்தேத்த
மருதவானவர்வழிபடுமலரடிவணங்குதல்செய்வோமே.

வரைவளங்கவர்காவிரிவடகரைமாந்துறையுறைவானைச்
சிரபுரம்பதியுடையவன்கவுணியன்செழுமறைநிறைநாவ
னரவெனும்பணிவல்லவன்ஞானசம்பந்தன்புனமாலை
பரவிடுந்தொழில்வல்லவரல்லலும்பாவமுமிலர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் மழநாட்டிலே, காவேரிவடகரையே சென்று, பாச்சிலாச்சிராமத்துக்குச் சமீபிக்குமுன், அந்நகரத்திலே கொல்லிமழவன், தன்னுடைய புத்திரி முயலகனென்னும் நோயினால் வருந்துதலைக்கண்டு, கவலையுற்று வேறொருபரிகாரத்தினாலும் நீங்காமை கண்டு தான் சைவபரமபரையோனாதலால் அவ

ளைக்கோயிலினுள்ளே கொண்டுபோய் சுவாமிசந்நிதானத்திலேஇட்டுவைத்தான். ஆளுடைய பிள்ளையார் அந்நகரத்திற்கு சமீபிக்கும் பொழுது, திருஞானசம்பந்த சுவாமிவந்தார் என்று ஊதுகின்ற திருசின்னத்தின் ஓசையைக்கேட்டு, கொல்லிமழவன் புத்திரியைவிட்டு விரைந்து சென்று, அந்நரத்தை மிக அலங்கரிப்பித்து பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டு, ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரிய முத்துச்சிவிகைக்கு முன்னே அடியற்றமரம்போல விழுந்தான். அதுகண்டு பிள்ளையார் எழுகஎன்று அருளிச்செய்ய கொல்லிமழவன் எழுந்து மனமகிழ்ந்து, சிரசின்மேலே கைகுவித்துக்கொண்டு, பிள்ளையாருடன் சென்றான் பிள்ளையார் கோயிற்புறத்துச் சமீபித்தவுடனே முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி உள்ளே பிரவேசித்து வலஞ்செய்துகொண்டு, சந்நிதானத்திலே போனார் போனபொழுது அறிவுகெட்டு நிலத்திலே கிடக்கின்ற கன்னியைக்கண்டு இது என்னென்று வினவ, மழவன் வணங்கிநின்று இவ் அடியேனுடைய புத்திரி இவள் முயலகன் என்னும் நோயினால் மிகவருந்துகின்றமையால் இவளைச் சுவாமி சந்நிதானத்திலே கொணர்வித்தேன் என்றான், திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் அதைக்கேட்டு அருள் சுரந்து அவ்விடத்தில் நின்றே சுவாமியை நமஸ்கரித்து அவளுடைய நோயை நீக்கும்பொருட்டு, "மணிவளர் கண்டரோமங்கையை வாடமயல் செய்வதோ இவர்மாண்பே" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப்பாடி யருளினார், மழவன் மகளுக்குக் கண்டவியாதி குமரகண்டவலி யென்றறிக.

திருப்பாச்சிலாச்சிராமம்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துணிவளர்திங்கள்துளங்கிவிளங்கச்சுடர்சடைசுற்றிமுடித்துப்
பணிவளர்கொள்கையர்பாரிடஞ்சூழவாரிடமும்பலிதேர்வ
ரணிவளர்கோலமெலாஞ்செய்துபாச்சிலாச்சிராமத்துறைகின்ற
மணிவளர்கண்டரோமங்கையைவாடமயல்செய்வதோவிவர்மாண்பே.

அகமலியன்பொடுதொண்டர்வணங்கப்பாச்சிராமத்துறைகின்ற
புகைமலிமாலைபுனைந்தழகாய புனிதர்கொலாமிவரென்ன
நகைமலிதண்பொழில்சூழ்தருகாழிநற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
தகைமலிதண்டமிழ்கொண்டிவையேத்தச்சாரகிலாவினைதானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது அந்தக் கன்னி நோய் நீங்கி எழுந்துஓல்கிவந்து தந்தையின் பக்கத்தை அடைந்தாள். அதுகண்ட மழவன்மிகுந்த மகிழ்ச்சிகொண்டு அவளோடும் பிள்ளையாரைவிழுந்து நமஸ்கரித்தான். பிள்ளையார் அங்கே சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு சிலநாள்இருந்தார். அதன்பின் திருவைஞ்ஞீலியையும் ஈங்கோய் மலையையும் வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருப்பைஞ்ஞீலி-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆரிடம்பாடிலரடிகள்காடலா, லோரிடங்குறைவிலருடையகோவணந்
நீரிடஞ்சடைவிடையூர் திரிக்தலும்,பாரிடம்பணிசெயும்பயில்பைஞ்ஞீலியே
கண்புனல்விளைவயற்காழிக்கற் பகந், நண்புணருமறைஞானசம்பந்தன்
பண்பினர்பரவுபைஞ்ஞீலிபாடுவா, ருண்பினவுலகினிலோங்கிவாழ்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஈங்கோய்மலை-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானத்துயர்தண்மதிதோய்சடைமேல்மத்தமலர்சூடித்
தேனொத்தனமென்மொழிமான்விழியாள்தேவிபாகமாக்
கானத்திரவிலரிகொண்டாடுங்கடவுளுலகேத்த
வேனத்திரள்வந்திழியுஞ்சாரலீங்கோய்மலையாரே.

விழவாரொலியுமுழவுமோவாவேணுபுரந்தன்னு
ளழலார்வண்ணத்தடிகளருள்சேரணிகொள்சம்பந்த
னெழிலார்சுனையும்பொழிலும்புடைசூழீங்கோய்மலையீசன்
கழல்சேர்பாடல்பத்தும்வல்லார்கவலைக்ழல்வாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்கொங்க தேசத்திலே காவேரிக்குத் தென்கரையிற் சென்று, கொடிமாட செங்குன்றூரை அடைந்து, சுவாமி தரிசனஞ்செய்துக்கொண்டிருந்தார், இருக்கும்நாளிலே, திருநண்ணாவிற்கும்போய்ப் பதிகம்பாடி கொடிமாடச் செங்குன்றூருக்குத் திரும்பிவிட்டார்.

திருக்கொடிமாடச்செங்குன்றூர்-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்,

வெந்தவெண்ணீறணிந் துவிரிநூ றிகழுமார்பினல்ல
பந்தணவும்விரலாலொருபாகமமர்ந்தாளிக்
கொந்தணவும்பொழில்சூழ் கொடிமாடச்செங்குன்றூர்
நின்றவந்தணனைத்தொழுவார்வலம்மறப்பாரே.

அலைமலிதன்புனல்சூழ்ந்தழகார்புகலிந்நகர்பேணுந்
தலைமகனாகிநின்றதமிழ்ஞானசம்பந்தன்
கொலைமலிமூவிலையான்கொடிமாடச்செங்குன்றூரேத்து
நலமலிபாடல்வல்லார் வினையானநாசமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநணா-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பந்தார்விராவிமடவாள்பாகமாநாகம்பூண்டேறதேறி
யந்தாரரவணிந்தவம்மானிடம்போலும்மந்தண்சாரல்

வந்தார்மடமந்திகூத்தாடவார்பொழிலில்வண்டுபாடச்
செங்தேன்றெளியொளிரத்தேமாங்கனியுதிர்க்குந்திருநணாவே.

கல்வித்தகத்தாற்றிரைசூழ்கடற்காழிக்கவுணிசீரார்
நல்வித்தகத்தாலினிதுணருஞானசம்பந்தனென்று
சொல்வித்தகத்தாலிறைவன்றிருநணாவேத்துபாடல்
வல்வித்தகத்தான்மொழிவார்பழியிலரிம்மண்ணின்மேலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே இருக்கும்பொழுது, மழைக்காலம் நீங்கிப் பனிக்காலம் வ குளிர் மிகுந்தது பிள்ளையாருடைய பரிசனங்கள்தாம் பலநாளும் அந்நாட்டிலே பயின்றதனால் குளிரினாலே தமக்கு நோய் விளைவதைக்கண்டு பிள்ளையாரை வணங்கி அவருக்குத் தெரிவித்தார்கள், பிள்ளையார் திருநீலகண்டப் பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருநீலகண்டம் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவ்வினைக்கிவ்வினையாமென்றுசொல்லுமஃதறிவீ
ருய்வினைநாடாதிருப்பதுமுந்தமக்கூனமன்றே
கைவினைசெய்தெம்பிரான்கழல்போற்றுதுநாமடியோஞ்
செய்வினைவந்தெமைத்தீண்டப்பெறாதிருநீலகண்டம்.

பிறந்தபிறவியிற்பேணியெஞ்செல்வன்கழலடைவா
னிறந்தபிறவியுண்டாகிலிமையவர்கோனடிக்கட்
டிறம்பயில்ஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ்பத்தும்வல்லார்
நிறைந்தவுலகினில்வானவர்கோனொடுங்கூடுவரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

உடனே அந்நகரவாசிகளுக்கு மாத்திரமேயன்றி அந்நாளிலே பனிப்பிணி அந்நாடுமுழுதும் தீர்ந்தது பிள்ளையார் சிலநாள் அங்கிருந்து பின் அவ்விடத்தை நீங்கி பாண்டிக்கொடுமுடி, வெஞ்சமாக்கூடல், கருவூர் என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு கொங்கை நாட்டைக்கடந்து சோழ நாட்டை அடைந்தார்.

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெண்ணமர்மாமேனியினாரும்பிறைபுல்குசெஞ்சடையாருங்
கண்ணமர்நெற்றியினாருங்கந்தயருங்குழையாரு
மெண்ணமருங்குணத்தாருமிமையவரேத்தநின்றாரும்
பண்ணமர்பாடலினாருப்பாண்டிக்கொடுமுடியாரே.

கலமல்குதண்கடல்சூழ்ந்தகாழியுண்ஞானசம்பந்தன்
பலமல்குவெண்டலையேந்திப்பாண்டிக்கொடுமுடிதன்னைச்

சொலமல்குபாடல்கள்பத்துஞ்சொல்லவல்லார் துயர்தீர்ந்து
நலமல்குசிந்தையராகிநன்னெறியெய்துவர்தாமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கருவூர்த் திருவானிலை-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டரெலாமலர்தூவியேத்தநஞ், சுண்டலாயிராயதன்மையார்
கண்டனூர்கருவூருளானிலை, யண்டனூளருளீயமன்பரே.

கந்தமாற்பொழிற்காழிஞானசம், பந்தன்சேர்கருவூருளானிலை
யெந்தையைச்சொன்னபத்தும்வல்லவர், சிந்தையிற்றுயராவதீர்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு சோழமண்டலத்திலே பராய்த்துறை, கற்குடிமலை, முற்கீச்சுரம், திருச்சிராப்பள்ளி, ஆனைக்காப்பாற்றுறை, எறும்பியூர், நெடுங்களம், மேலைக்காட்டுப்பள்ளி, ஆலம்பொழில், பூந்துருத்தி, கண்டியூர், சோற்றுத்துறை, வேதிகுடி, வெண்ணி, சக்கரப்பள்ளி, புள்ளமங்கை, பாலைத்துறை, நல்லூர், கருகாவூர், அவளிவணல்லூர், பருதிநியமம், பூவனூர், ஆவூர் என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு வலஞ்சுழியை அடைந்து திருப்பதிகங்கள்பாடி சுவாமிதரிசனஞ்செய்துக்கொண்டு இருந்தார்.

திருப்பராய்த்துறை-பண்-மேகராகக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீர்சேர்வதோர்மேனியர்நேரிழை, கூறுசேர்வதோர்கோலமாய்ப்
பாறுசேர்தலைக்கையர்பராய்த்துறை, யாறுசேர்சடையண்ணலே.

செல்வமல்கியசெல்வர்பராய்த்துறை, செல்வமேத்திதையாதன
செல்வன்ஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ், செல்வமாமிவைசெப்பவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கற்குடி-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடந்திகழ்மென்முலையாளைப்பாகமாகமதித்துத்
தடந்திரைசேர்புனல்மாதைத்தாழ்சடைவைத்தசதுர
ரிடந்திகழ்முப்புரிநூலர் துன்பமோடின்பமதெல்லாங்
கடந்தவர்காதலில்வாழுங்கற்குடிமாமலையாரே.

காமருவார்பொழில்சூழுங்கற்குடிமாமலையாரை
நாமருவண்புகழ்காழிநலந்திகழ்ஞானசம்பந்தன்
பாமருசெந்தமிழ்மாலைபத்திவைபாடவல்லார்கள்
பூமலிவானரோடும்பொன்னுலகிற்பொலிவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுக்கீச்சரம்-பண்-செவ்வழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சாந்தம்வெண்ணீறெனப்பூசிவெள்ளஞ்சடைவைத்தவர்
காந்தளாரும்விரலேழையொடாடியகாரண
மாய்ந்துகொண்டாங்கறியந்நிறைந்தாரவரார்கொலோ
வேந்தன்முக்கீச்சரத்தடிகள்செய்கின்றதோர்மெய்ம்மையே.

மல்லையார்மும்மடிமன்னர்முக்கீச்சரத்தடிகளைச்
செல்வராகநினையும்படிசேர்த்தியசெந்தமிழ்
நல்லராய்வாழ்பவர்காழியுண்ஞானசம்பந்தன்
சொல்லவல்லாரவர்வானுலகாளவும்வல்லரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிராப்பள்ளி-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கைம்மகவேந்திக்கடுவனொடிக்கழைபாய்வான்
செம்முகமந்திகருவரையேறுஞ்சிராப்பள்ளி
வெம்முகவேழத்தீருரிபோர்த்தவிகிர்தாநீ
பைம்முகநாகம்மதியுடன்வைத்தல்பழியன்றே.

தேனயம்பாடுஞ்சிராப்பள்ளியானைத்திரைசூழ்ந்த
கானல்செங்கேறுங்கழுமலவூரிற்கவுணியன்
ஞானசம்பந்தனலமிகுபாடலிவைவல்லார்
வானசம்பந்தந்தவரொடுமன்னிவாழ்வாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவானைக்கா-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செங்கட்பெயர்கொண்டவன்செம்பியர்கோ, னங்கட்கருணைபெரிதாயவனே
வெண்கண்விடையாயெம்வெண்ணாவலுளா,யங்கத்தவாவாயினளாயிழையே
வெண்ணாவலமர்ந்துறைவேதியனைக், கண்ணாற்கமழ்காழியர்தந்தலைவன்
பண்ணோடிசைபாடியபத்தும்வல்லார், விண்ணோரவரேத்தவிரும்புவரே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கயிலாயமுந் திருவானைக்காவுந் திருமயேந்திரமுந்
திருவாரூருங்கூடச்சதுக்கம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்ணதுவுண்டரிமலரோன்காணா, வெண்ணாவல்விரும்புமயேந்திரருங்
கண்ணதுவோங்கியகயிலையாரு, மண்ணலாரூராதியானைக்காவே.
ஏனமாலயனவர்காணிபரியார், கானமார்கயிலைநன்மயேந்திரரு
பானவாரூராதியானைக்காவை, ஞானசம்பந்தன்றமிழ்சொல்லுமே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாற்றுறை-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காரார்கொன்றைகலந்தமுடியினர், சீரார்சிந்தைசெலச்செய்தார்
பாரார்நாளும்பரவியபாற்றுறை, யாராராகிமுதல்வரே.

பத்தர்மன்னியபாற்றுறைமேவிய. பத்துநூறுபெயரனைப்
பத்தன்ஞானசம்பந்தனதின்றமிழ், பத்தும்பாடிப்பரவுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெடுங்களம்-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறையுடையாய்தோலுடையாய்வார்சடைமேல்வளரும்
பிறையுடையாய்பிஞ்ஞகனேயென்றுனைப்பேசினல்லாற்
குறையுடையார்குற்றமோராய்கொள்கையினாலுயர்ந்த
நிறையுடையாரிடர்களையாய்நெடுங்களமேயவனே.

நீடவல்லவார்சடையான்மேயநெடுங்களத்தைச்
சேடர்வாழுமாமறுகிற்சிரபுக்கோனலத்தால்
நாடவல்லபனுவலமாலைஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பாடல்பத்தும்பாடவல்லார்பாவம்பறையுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மேலைத்திருக்காட்டுப்பள்ளி-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாருமன்னும்முலைமங்கையோர்பங்கின
னூருமன்னும்பலியுண்பதும்வெண்டலை
காருமன்னும்பொழில்சூழ்ந்தகாட்டுப்பள்ளி
நீருமன்னுஞ்சடைநிமலர்தந்நீர்மையே.

பொருபுனல்புடையணிபுரவநன்னகர்மன்ன
னருமறையவைவல்லவணிகொள்சம்பந்தன்சொற்
கருமணிமிடற்றினன்கருதுகாட்டுப்பள்ளி
பரவியதமிழ்சொலப்பறையுமெய்ப்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கண்டியூர் திருவீரட்டம்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வினவினேனறியாமையிலுரைசெய்மினீரருள்வேண்டுவீர்
கனைவிலார்புனற்காவிரிக்கரைமேய்கண்டியூர்வீரட்டன்
றனமுனேதனக்கின்மையோதமராயினாரண்டமாளத்தான்
வன்னில்வாழ்க்கைகொண்டாடிப்பாடியிவ்வையமாப்பலிதேர்ந்ததே.

கருத்தனைப்பொழில்சூழுங்கண்டியூர்வீரட்டத்துறைகள்வனை
யருத்தனைத்திறமடியர்பான்மிகக்கேட்டுகந்தவினுவுரை
திருத்தமாந்திகழ்காழிஞானசம்பந்தன்செப்பியசெந்தமி
ழொருத்தராகிலும்பலர்களாகிலுமுரைசெய்வாருயர்ந்தார்களே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சோற்றுத்துறை-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செப்பநெஞ்சேநெறிகொள்சிற்றின்பந், துப்பனென்னாதருளேதுணையாக [மே
வொப்பரொப்பர்பெருமானொளிவெண்ணீற், றப்பர்சோற்றுத்துறைசென்றடைவே
அந்தண்சோற்றுத்துறையெம்மாதியைச், சிந்தைசெய்மினடியீராயினீர்
சந்தம்பரவுஞானசம்பந்தன், வந்தவாறேபுனைதல்வழிபாடே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேதிகுடி-திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீறுவரியாடரவொடாமைமனவென்புநிறைபூண்பரிடவ
மேறுவரியாவருமிறைஞ்சுகழலாதியரிருந்தவிடமாந்
தாறுவிரிபூகமலிவாழைவிரிநாறவிளைவாளைமடுவில்
வேறுபிரியாதுவிளையாடவளமாரும்வயல்வேதிகுடியே.

கந்தமலிதண்பொழிலன்மாடமிடைகாழிவளர்ஞானமுணர்சம்
பந்தன்மலிசெந்தமிழின்மாலைகொடுவேதிகுடியாதிகழலே
சிந்தைசெயவல்லவர்கணல்லவர்களென்னநிகழ்வெய்தியிமையோ
ரந்தவுலகெய்தியரசாளுமதுவேசரதமாணநமதே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்ணி-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சடையானைச்சந்திரனோடுசெங்கண்ணரா
வுடையானையுடைதலையிற்பலிகொண்டூரும்
விடையானைவிண்ணவர்தாந்தொழும்வெண்ணியை
யுடையானையல்லதுள்காதெனதுள்ளமே.

மருவாருமல்குகாழித்திகழ்சம்பந்தன்
திருவாருந்திகழ்திருவெண்ணியமர்ந்தானை
யுருவாருமெண்டமிழ்மாலையிவைவல்லார்
பொருவாகப்புக்கிருப்பார்புவலோகத்தை. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சக்கரப்பள்ளி-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்,

படையினார்வெண்மழுப்பாய்புலித்தோலரை
யுடையினாருமையொருகூறனூர்வதோர்

விடையினுர்வெண்பொடிப்பூசிபார்விரிபுனற்
சடையினருறைவிடஞ்சக்கரப்பள்ளியே.

தண்வயல்புடையணிசக்கரப்பள்ளியெங்
கண்ணுதலவனடிகழுமலவளநகர்
நண்ணியசெந்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொற்
பண்ணியலிசைசொலப்பறையுமெய்ப்பாவமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புள்ளமங்கை-திருஆலந்துறை-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாலுந்துறுதிரளாயினபரமன்பி ; மன்முன்
போலுந்திறலவர்வாழ்தருபொழில்சூழ்புளமங்கைக்
காலன்றிறலறச்சாடியகடவுள்ளிடங்கருதி
லாலந்துறைதொழுவார்தமைபடையாவினைதானே.

பொந்தின்னிடைத்தேனூறியபொழில்சூழ்புளமங்கை
யந்தண்புனல்வருகாவிரியாலந்துறையானைக்
கந்தம்வலிகமழ்காழியுட்கலைஞானசம்பந்தன்
சந்தம்மலிபாடல்சொலியாடத்தவமாமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநல்லூர்-திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வண்டிரியவிண்டமலர்மல்குசடைதாழவிடையேறிப்
பண்டெரிகைகொண்டபரமன்பதியதென்பரதனயலே
நண்டிரியநாரையிரைதேரவரைமேலருவிமுத்தந்
தெண்டிரைகள்மோதவிரிபோதுகமழுந்திருநல்லூரே.

திரைகளிருகரையும்வருபொன்னிநிலவுந்திருநல்லூர்மேற்
பரசுதருபாணியைநலந்திகழ்செய்தோணிபுரநாத
னுரைசெய்தமிழ்ஞானசம்பந்தனிதைமாலைமொழிவார்போய்
விரைசெய்மலர்தூவவுதிபேணுகதிபேறுபெறுவாரே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநல்லூர்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொட்டும்பறைசீராற்குழுமவனமேவந்தி, நட்டம்பயின்றாடுநல்லூர்ப்பெருமானை
முட்டின்றிருபோதுமுனியாதெழுந்தன்பு, பட்டமனத்தார்களரியார்பாவமே.

தண்ணம்புனற்காழிஞானசம்பந்த, னண்ணும்புனல்வேலிநல்லூர்ப்பெருமானை
வண்ணம்புனைமாலைவைகலேத்துவார், விண்ணுநிலனுமாய்விளங்கும்புகழோரே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்காவூர்-பண்-கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்திலங்குமுறுவல்லுமையஞ்சவே, மத்தயானைமறுகவ்வுரிவாங்கியக் [மே
கத்தைபோர்த்தகடவுள்கருகாவூ, ரெம்மத்தர்வண்ணம்மழலும்மழவண்ண
கலவமஞ்ஞையுலவுங்கருகாவூர், நிலவுபாடலுடையான்றன்றன்னீள்கழல்
குலவுஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ், சொலவல்லாரவர்தொல்வினைதீருமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅவளிவணல்லூர்-திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொம்பிரியவண்டுலவுகொன்றைபுரிநூலொடுகுலாவித்
தம்பரிசினோடுசுடுநீறுதடவந்திடவமேறிக்
கம்பரியசெம்பொனெடுமாடமதில்கல்வரைவிலாக
வம்பெரியவெய்தபெருமானுறைவதவளிவணல்லூரே.

ஆனமொழியானதிறலோர்பரவுமவளிவணல்லூர்மேற்
போனமொழிநன்மொழிகளாயபுகழ்தோணிபுரவூரன்
ஞானமொழிமாலைபலநாடுபுகழ்ஞானசம்பந்தன்
றேனமொழிமாலைபுகழ்வார்துயர்கடையதிலர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பருப்பதம்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்கொண்டதூமதிசூடிநீடுவிரிபுன்சடைதாழ
பெண்கொண்டமார்பில்வெண்ணீறுபூசிப்பேணார்பலிதேர்ந்து
கண்கொண்டசாயலொடேர்கவர்ந்தகள்வர்க்கிடம்போலும்
பண்கொண்டவண்டினம்பாடியாடும்பருப்பதமே.

மையாரவம்விரிகாந்தள்விம்முபருப்பதத்துத்
தையலொர்பாகமமர்ந்தவனைத்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்
பொய்யிலிமாலைபுனைந்தபத்தும்பரவிப்புகழ்ந்தேத்த
வையுறவில்லைப்பிறப்பறுத்தலம்மடையாவே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஆவூர்ப்பசுபதீச்சரம்-பண்-கட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புண்ணியர்பூதியர்பூதநாதர்புடைபடுவார்தம்மனத்தார்திங்கட்
கண்ணியரென்றென்றுகாதலாளர்கைதொழுதேத்தவிருந்தவூராம்
விண்ணுயர்மாளிகைமாடவீதிவிரைகமழ்சோலைசுலாவியெங்கும்
பண்ணியல்பாடலறாதவாவூர்ப்பசுபதீச்சரம்பாடுநாவே.

எண்டிசையாரும்வணங்கியேத்துமெம்பெருமானையெழில்கொளாவூர்ப்
பண்டுரியார்சிலர்தொண்டர்போற்றும்பசுபதீச்சரத்தாதிதன்மேற்
கண்டல்கள்மிண்டியகானற்காழிக்கவுணியன்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
கொண்டினிதாவிசைபாடியாடிக்கூடுமவருடையார்கள்வானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவலஞ்சுழி-பண-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

என்னபுண்ணியஞ்செய்தனைநெஞ்சமேயிருங்கடல்வையத்து
முன்னைநீபுரிநல்வினைப்பயனிடைமுழுமணித்தரளங்கண்
மன்னுகாவிரிசூழ்திருவலஞ்சுழிவாணனைவாயாரப்
பன்னியாதரித்தேத்தியும்பாடியும்வழிபடுமதனாலே.

மாதொர்கூறனைவலஞ்சுழிமருவியமருந்தினைவயற்காழி
நாதன்வேதியன்ஞானசம்பந்தன்வாய்நவிற்றியதமிழ்மாலை
யாதரித்திசைகற்றுவல்லார்சொலக்கேட்டுகந்தவர்தம்மை
வாதியாவினைமறுமைக்குமிம்மைக்கும்வருத்தம்வந்தடையாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இப்படி இருக்குநாளிலே வேனிற்காலம்வந்தது அவ்வேனிற்காலத்திலே பிள்ளையார் வலஞ்சுழியினின்றும் நீங்கி, பழையாறைக்குப்போதற்கு அடியார்கள் உடன்செல்ல சென்றருளி திருவாறைமேற்றளியை அடைந்து வணங்கி திருச்சத்திமுற்றத்திற்சென்று சுவாமிதரிசனம் செய்துக்கொண்டு பட்டீச்சரத்திற்குப் போகப்புறப்பட்டார், அப்பொழுது வெய்யில் வெப்பத்தைத் தணிக்கும்பொருட்டு பிள்ளையாருடைய திருமுடியின்மேலே சிவபூதம் முத்துப்பந்தரையெடுத்து பட்டீசர் எம்மை விடுத்தருளினரென்று சொல்லிற்று அந்தச்சொல்லும் முத்துப்பந்தரும் ஆகாயத்திலே தோன்ற பிள்ளையார் திருவருளைத்துதித்து பூமியிலேவிழுந்து நமஸ்கரித்தார் பிள்ளையாருடைய பரிசனங்கள் அம்முத்துப் பந்தரைக்காம்பிலே பிடித்தார்கள் பிள்ளையார் அந்தமுத்துப்பந்தர் நிழற்றச்செய்து பட்டீச்சரத்தை அடைந்து திருப்பதிகம்பாடி சுவாமிதரிசனம் செய்துக்கொண்டு இருந்தார்.

திருப்பட்டீச்சுரம்-திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடன்மறைசூடன்மதிபல்வளையோர்பாகமதின்மூன்றோர்கணையாற்
கூடவெரியூட்டியெழில்காட்டிநிழல்கூடுபொழில்சூழ்பழசையுண்
மாடமழபாடியுறைபட்டீச்சரமேயகடிகட்டரவினார்
வேடநிறைகொண்டவரைவீடுநெறிகாட்டிவினைவீடுமவரே.

மந்தமலிசோலைமழபாடிநகர்நீடுபெழையாறையதனிற்
பந்தமுயன்வீடுகலபட்டீச்சரமேயபடர்புன்சடையனை

யந்தன்மறையோரினிதுவாழ்புகலிஞானசம்பந்தனணியார்
செந்தமிழ்கொண்டினிதுசெப்பவலதொண்டர்வினைநிற்பதிலவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, திருவாறை, வடதளி, இரும்பூளை, அரதைப்பெரும்பாழி, சேறை, நாலூர்மயானம், குடவாயில, நறையூர், அரிசிற்கரைப் புத்தூர், சிவபுரம், குளமூக்கு, குடந்தைக்கீழ்கோட்டம், குடந்தைக்காரோணம், நாகீச்சரம், திருவிடைமருதூர், குரங்காடுதுறை என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பதிகம்பாடி திருவாவடுதுறையை அடைந்தார்.

திருஇரும்பூளை-வினவுரை-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீரார்கலேதொழுவீரிதுசெப்பீர், வாரார்முலைமங்கையொடும்முடனாகி
யோராரிரும்பூளைமிடங்கொண்டயீசன், காரார்கடனஞ்சமுதுண்டகருத்தே.

எந்தையிருப்பூளையிடங்கொண்டவீசன், சந்தமயில்சண்பையுணஞானசம்பந்தன்
செந்தண்டமிழ்செப்பியபத்திவைவல்லார், பந்தம்மறுத்தோங்குவர்பான்மையினாலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅரதைப்பெரும்பாழி-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பைத்தபாம்போடரைக்கோவணம்பாய்புலி
மொய்த்தபேய்கண்முழக்கமுதுகாட்டிடை
நித்தமாகநடமாடிவெண்ணீறணி
பித்தர்கோயிலரதைப்பெரும்பாழியே.

நீரினார்புன்சடைநிமலனுக்கிடமெனப்
பாரினார்பரவரத்தைப்பெரும்பாழியைச்
சீரினார்காழியுண்ஞானசம்பந்தன்செய்
பேரினார்தமிழ்வல்லார்க்கில்லையாம்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சேறை-திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முறியுறுநிறமல்குமுகிழ்முலைமலைமகள்வெருவமுன்
வெறியுறுமதகரியதள்படவுரிசெய்தவிறலினர்
நறியுறமிறழியின்மலரொடுநதிமதிநகுதலை
செறியுறுசடைமுடியடிகடம்வளநகர்சேறையே.

கற்றநன்மறைபயிலடியவரடிதொழுகவினுறு
சிற்றிடையவளொடுமிடமெனவுறைவதோர்சேறைமேற்

குற்றமில்புகலியுளிகலறுஞானசம்பந்தன்
சொற்றகவுறமொழிபவரழிவிலர்துயர்தீருமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவலூர்த்திருமயானம்-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாலூருமலைப்பாம்பும்பனிமதியுமத்தமு
மேலூருஞ்செஞ்சடையான்வெண்ணூல்சேர்மார்பினு
னாலூர்மயானத்துநம்பரன்றனடிநினைந்து
மாலூருஞ்சிந்தையர்பால்வந்தூராமறுபிறப்பே.

ஞாலம்புகழ்காழிஞானசம்பந்தன்று
னாலுமறையோனநாவலூர்மயானத்தை
சீலம்புகழாற்சிறந்தேத்தவல்லாருக்
கேலும்புகழ்வானத்தின்பராயிருப்பாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குடவாயில்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திகழுந்திருமாலொடுநான்முகனும், புகழும்பெருமானடியார்புகல
மகிழும்பெருமான்குடவாயின்மன்னி, நிகழும்பெருங்கோயினிலாயவனே.
கடுவாய்மலிநீர்குடவாயிறனி, னெடுமாமெருங்கோயினிலாயவனைத்
தடமார்புகலித்தமிழார்விரகன், வடமார்தமிழ்வல்லவர்நல்லவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநரையூர்-பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நேரியனுகுமல்லனொருபாலுமேனியரியான்முனுயவெளியா
னீரியலொலுமாகிநிறைவானுமாகியுறுதீயுமாயநிமல
னாரியல்பிச்சைபேணியுலகங்களேத்தநலகண்டுபண்டுசுடலை
நாரியோர்பாகமாகநடமாடவல்லநறையூரினம்பனவனே.

கானலுலாவியோதமெதிர்மல்குகாழிமிகுபந்தன்முந்தியுணர
ஞானமுலாவுசிந்தைபடிவைத்துகந்தநறையூரினம்பனவனை
யீனமிலாதவண்ணமிசையாலுரைத்ததமிழ்மாலைபத்துநினைவார்
வானநிலாவவல்லார்நிலமெங்குநின்றவழிபாடுசெய்யுமிகவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பத்தூர்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெங்கள்விம்முவெறியார்பொழிற்சோலைத், திங்களோடுதிளைக்குந்திருப்பு
கங்கைதங்குமுடியாரவர்போலு, மெங்களுச்சியுறையுமிறையாரே. [தூர்

நல்லகேள்விஞானசம்பந்தன், செல்வர்சேடருறையுந்திருப்புத்தூர்
சொல்லல்பாடல்வல்லார்தமக்கென்று, மல்லல்தீருமவலமடையாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிவபுரம்-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இன்குரலிசைகெழுமியாழ்முரலத், தன்கரமருவியசதுரனகர்
பொன்கரைபொருபழங்காவிரியின், றென்கரைமருவியசிவபுரமே.
சிவனுறைதருசிவபுரநகரைக், கவுணியர்குலபதிகாழியர்கோன்
றவமல்குதமிழிவைசொல்லவல்லார், நவமொடுசிவகதிநண்ணுவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குடமூக்கு-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரவிரிகோடனீடலணிகாவிரியாரத்தயலே
மரவிரிபோதுமவ்வன்மணமல்லிகைகள்ளவிழுங்
குரவிரிசோலைசூழ்ந்தகுழகன்குடமூக்கிடமா
யிரவிரிதிங்கள்சூடியிருந்தானவனெம்மிறையே.
வெண்கொடிமாடமோங்குவிரல்வெங்குருநன்னகரா
னண்பொடுநின்றசீரான்றமிழ்ஞானசம்பந்தனல்ல
தண்குடமூக்கமர்ந்தானடிசேர்தமிழ்பத்தும்வல்லார்
விண்புடைமேலுலகம்வியப்பெய்துவர்வீடெளிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குடந்தைக்காரோணம்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாரார்கொங்கைமாதோர்பாகமாகவார்சடை
நீரார்கங்கைதிங்கள்சூடிநெற்றியொற்றைக்கண்
கூரார்மழுவொன்றேந்தியந்தண்குழகன்குடமூக்கிற்
காரார்கண்டத்தெண்டோளெந்தைகாரோணத்தாரே.
கருவார்பொழில்சூழ்ந்தழகார்செல்வக்குடந்தைகாரோணத்தாரைத்
திருவார்செல்வமல்குசண்பைத்திகழுஞ்சம்பந்த
னுருவார்செஞ்சொன்மாலையிவைபத்துரைப்பாருலகத்துக்
கருவார்இடும்பைப்பிறப்பதறத்துக்கவலைகழிவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாகேச்சரம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னேர்தருமேனியனேபுரியும், மின்னேர்சடையாய்விரைக்காவிரியி
னன்னீர்வயனாகேச்சரநகரின், மன்னேயெனவல்வினைமாய்ந்தறுமே.

கலமார்கடல்சூழ்ந்தருகாழியர்கோன், றலமார்தருசெந்தமிழின்விரக
னலமார்தருநாகேச்சரத்தானைச், சொலமாலைகள்சொல்லநில்லாவினையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇடைமருது-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓடேகலனுண்பதுமூரிடுபிச்சை, காடேயுடமாவதுகல்லாலனிழற்கீழ்
மாடாமுலைமங்கையுந்தானுமகிழ்ந், தீடாவுறைகின்றவிடைமருதீதோ.

கண்ணார்கமழ்காழியுண்ஞானசம்பந்த, னெண்ணார்புகழெந்தையிடைமருதின்மேற்
பண்ணோடிசைபாடியபத்தும்வல்லார்கள், விண்ணோருலகத்தினில்வீற்றிருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிடைமருதூர்-திருவிராகம்-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விரிதருபுலியுரிவிரவியவரையினர், திரிதருமெயிலவைபுனைகணையினிலெய்த
வெரிதருசடையினரிடைமருதடைபுனல், புரிதருமன்னவர்புகழ்மிகவுளதே.

பொருகடலடைதருபுகலியர்தமிழொடு, விரகினன்விரிதருபொழிலிடைமருதினைப்
பரவியவொருபதுபயிலவலரிடர், விரவிலர்வினையொடுவியனுலகுறவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நடைமருதிரிபுரமெரியவுண்ணகைசெய்த, படைமருதழலெழமழுவலபகவன்
புடைமருதிளமுகில்வளமமர்பொளிதுய, விடைமருதடையநமிடர்கெடலெளிதே.

தடமலிபுகலியர்தமிழ்கெழும்விரக, னிடைமலிபொழிலிடைமருதினையிசைசெய்த
படமலிதமிழிவைபரவவல்லார்வினை, கெடமலிபுகழொடுகிளரொளியினரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருந்தவன்வானவர்தானவர்க்கும், பெருந்தகைபிறவிநோய்தீர்க்கவுமாறு
ணருந்தவமுனிவரோடால்நிழற்கீ, ழிருந்தவன்வளநகரிடைமருதே.

இலைமலிபொழிலிடைமருதிறையை, நலமிகுஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பலமிகுதமிழிவைபத்தும்வல்லா, ருலகுறுபுகழினோடோங்குவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குறங்காடுதுறை-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாவக்கெடும்வல்வினைபாரிடஞ்சூழ, விரவிற்புறங்காட்டிடைநின்றெடியாடி
யரவச்சடையந்தணன்மேயவழகார், குரவப்பொழில்சூழ்குறங்காடுதுறையே.

நல்லார்பயில்காழியுண்ஞானசம்பந்தன், கொல்லேறுடையான்குரங்காடுதுறைமேற்
சொல்லார்தமிழ்மாலைபத்துந்தொழுதேத்த, வல்லாரவர்வானவரோடுறைவாரே.

அங்கே சுவாமிதரிசனம் செய்துக்கொண்டிருக்கும் நாளிலே சிவபாத விருதயர் பிள்ளையாரை நோக்கி, நான் யாகஞ்செய்தற்கு ஆகுங்காலம் சமீபித்தது அதுசெய்யும்படி போதற்குப் பொருள்தரல் வேண்டும் என்றார் பிள்ளையார் அதைக்கேட்டு கோயிலிற்சென்று திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவாவடுதுறைநாலடிமேல்வைப்பு-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இடரினுந்தளரினுமெனதுறுநோய், தொடரினுமுனகழறொழுதெழுவேன்
கடறனிலமுதொடுகலந்தநஞ்சை யிடறினிலடக்கி வேதியனே.
யிதுவோவெமையாளுமாறீவதொன்றெமக்கில்லையே
லதுவோவுனதின்னருளாவடுதுறையானே.

அலைபுனலாடுவதுறையமர்ந்த, இதுநனைவேற்படைபெம்மிறையை
நிலைமிகுஞானசம்பந்தன்சொன்ன, விலைபுடையருந்தமிழ்மாலைவல்லார்.
வினையாயினநீங்கிப்போய்விண்ணவர்வியனுலகம்
நிலையாகமுன்னேறுவர்நிலமிசைநிலையிலரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே, ஒருபூதம் விரைந்து வந்து பீடத்தின்மேலே ஆயிரம் பொன்பொருந்திய கிழி ஒன்றுவைத்து முன்னேநின்று, இந்தகிழி பொன்னுலவாக்கிழி, இதுபரமசிவனால் உமக்கு அருளிச்செய்யப்பட்டது என்றுசொல்லப் பிள்ளையார் திருவருளை நினைந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து கும்பிட்டு, பீடத்தின்மேலே வைக்கப்பட்ட பொற்கிழியைச் சிரமேற்கொண்டு, தந்தையார் கையிற்கொடுத்து, பரமசிவனையே தலைவராக நினைந்து வேதவிதிப்படி செய்யப்படும் யாகத்தைநீரும் சீர்காழியில் இருக்கின்ற மற்றப் பிராமணர்கள் சமஸ்தரும் செய்ய இக்குழிகுறையாது மிகும் என்றுசொல்லி, சீர்காழிக்குப் போகும்படி அவருக்கு விடைகொடுத்து அனுப்பி தாம் திருவாவடுதுறையில் இருந்தார் சிலநாட்சென்றபின் அவ்விடத்தை அகன்று, கோழம்பம், வைகன்மாடக்கோயில், நல்லம், அழுந்தூர், துருத்தி, மாயூரம், செம்பொன்பள்ளி, விளநகர்பறியலூர் வேட்டக்குடி என்னும் ஸ்தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு திருப்பதிகங்கள் பாடி தருமபுரத்தை அடைந்தார்.

திருக்கோழம்பம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீற்றானைநீள்சடைமேனிறைவிள்ளதோ, ராத்தானையழகமர்மென்முலையாளையோர்
கூற்றானைக்குளிர்பொழிற்கோழம்பமேவிய, வேற்றானையேற்றுமினும்மிடரேகவே.
தண்புனலோங்குதண்ணந்தராய்மாநகர், நண்புடைஞானசம்பந்தனம்பானுறை
விண்பொழிற்கோழம்பமேவியபத்திவை, பண்கொளப்பாடவல்லார்க்கில்லைப்பாவமே.

திருவைகல்மாடக்கோயில்-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துளமதியுடைமறிதோன்றுகையின, ரிளமதியணிசடையெந்தையாரிட
முளமதியுடையவர்வைகலோங்கிய, வளமதிதடவியமாடக்கோயிலே.
மைந்தனதிடம்வைகன்மாடக்கோயிலை சந்தமர்பொழிளணிசண்பைஞான
பந்தனதமிழ்கெழுபாடல்பத்திவைசிந்தைசெய்பவர் சிவலோகம்சேர்வரே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநல்லம்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்லானிழல்மேயகறைசேர்கண்டாவென்
றெல்லா மாழியாலுமிமையோர்தொழுதேத்த
வில்லான்மூன்றூம்வெந்துவிழவெய்த
நல்லாநமையாள்வானல்லநகரானே.

நலமார்தருமறையோர்வாழ்நல்லநகர்மேய
கொலைசேர்மழுவானைக்கொச்சையமர்ந்தோர்க்கு
நலமார்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
கலைகளிவைவல்லார்கவலைகழிவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅழுந்தூர்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொழுமாறுவல்லான் துயர்தீரநினைந், தொழிமாறுவல்லாரிசைபாடவிம்மி
யழுமாறுவல்லாரழுந்தைம்மறையோர், வழிபாடுசெய்மாமடமன்னினையே.

அருஞானவல்லாரழுந்தைம்மறையோர், பெருஞானமுடைபெருமானவனை
திருஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ்க, ளொருஞானமுண்டாமுணர்ந்தார்தமக்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்துருத்தி-திருவிராகம்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வரைத்தலைப்பசும்பொனோடருங்கலன்களுந்திவந்
திரைத்தலைச்சுமந்துகொண்டெறிந்திலங்குகாவிரிக்
கரைத்தலைத்துருத்திபுக்கிருப்பலேகருத்தினா
யுரைத்தலைப்பொலிந்துனக்குணர்த்துமாறுவல்லமே.

கற்றமுற்றினர்தொழுங்கழுமலத்தருந்தமிழ்
சுற்றமுற்றமாயினானவன்பகர்ந்தசொற்களாற்
பெற்றமொன்றூர்த்தவன்பெருந்துருத்திபேணவே
குற்றமுற்றுமின்மையிற்றுணங்கள்வந்துகூடுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமயிலாடுதுறை-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கரவின்றிநன்மாமலர்கொண், டிரவும்பகலுந்தொழுவார்கள்
சிரமொன்றியசெஞ்சடையான்வாழ், வரமாமயிலாடுதுறையே.

நயர்காழியுள்ஞானசம்பந்தன், மயல்தீர்மயிலாடுதுறைமேற்
செயலாலுரைசெய்தனபத்து, முயர்வாமிவையுற்றுணர்வார்க்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்செம்பொன்பள்ளி-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருவார்குழலிமாதோர்பாகமாய்த், திருவார்செம்பொன்பள்ளிமேவிய
கருவார்கண்டத்தீசன்கழல்களை, மருவாதவர்மேன்மன்னும்பாவமே.
நறவார்புகலிஞானசம்பந்தன், செறுவார்செம்பொன்பள்ளிமேயானைப்
பெறுமாறிசையாற்பாடலிவைபத்து, முறுமாறுசொல்லவோங்கிவாழ்வர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிளமர்-திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மத்தகமணிபெறமலர்வதோர்மதிபுரைநுதல்கர
மொத்தகநகமணிமிளிர்வதோரரவினரொளிகிள
ரத்தகவடிதொழவருள்பெறுகணொடுமுமையவள்
வித்தகருறைவதுவிரிபொழில்வளநகர்விளமரே.

வெந்தவெண்பொடியணியடிகளைவிளமருள்விகிர்தரைச்
சிந்தையுறிடைபெறவுரைசெய்தமிழிவைகெழுவிய
வந்தணர்புகலியுளழகமரமறைஞானசம்
பந்தனமொழியிவையுரைசெயுமவர்வினைபறையுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பரியலூர் வீரட்டம்-பண்-மேகராகக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருத்தன்கடவுள்கனலேந்தியாடு, நிருத்தன்சடைமேனிரம்பாமதியன
திருத்தம்முடையார்திருப்பரியலூரில்விருத்தனென்னதகும்வீரட்டத்தானே.
நறுநீருகுங்காழிஞானசம்பந்தன், வெறிநீர்த்திருப்பரியல்வீரட்டத்தானைப்
பொறிநீரடவன்புனைபாடல்வல்லார்க், கறுநீடவலம்பிறப்புத்தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேட்டக்குடி-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வண்டிரைக்குமலர்க்கொன்றைவிரிசடைமேல்மதியரவங்
கண்டிரைக்கும்பிறைச்சென்னிக்காவாலிசனைகழல்க
டொண்டிரைத்துத்தொழுதிறைஞ்சத்துளங்கொளிநீர்ச்சுடர்ப்பவளத்
தெண்டிரைக்கள்கொணர்ந்தெறியுந்திருவேட்டக்குடியாரே.

தெண்டிரைசேர்வயலுடுத்ததிருவேட்டக்குடியாரைத்
தண்டலைசூழ்கலிக்காழித்தமிழ்ஞானசம்பந்த
னெண்டமிழ்நூலிவைபத்துமுணர்ந்தேத்தவல்லார்போ
யுண்டுடுப்பில்வானவரோடுயர்வானத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தத் தருமபுரம் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணருடைய தாயாரது ஜன்மஸ்தானமாதலால் அங்குள்ள அவருடைய சுற்றத்தார்கள்வந்து எதிர்கொண்டு வணங்கித் துதித்தார்கள், அதுகண்டு பெரும்பாணர் பிள்ளையார் அருளிச்செய்த அருமையாகிய திருப்பதிகங்களின் இசையைத்தாம் யாழில் இட்டு வாசிக்கப்பெற்ற பெரும்பேற்றை அவர்களுக்கு அருளிச்செய்தார், அவர்கள் அதைக்கேட்டு நீர் திருப்பதிகவிசையை அளவுபெறயாழிலே அமைத்து வாசித்தலினாலே உலகமுழுதிலும் இசைவிளங்குக என்றார்கள். உடனே பெரும்பாணர் மனம் நடுங்கி பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை வணங்கி நின்று சுவாமீ திருப்பதிகவிசை அளவுபடாத தன்மையை இவர்களேயன்றி உலகத்திலுள்ள மற்றையாவரும் அறிந்து உண்மையை உணர்ந்து உய்யும்பொருட்டுத் தேவரீர் ஒரு திருப்பதிகம்பாடியருளுவீராகில் அடியேன் அதனிசையாழிலே அடங்காமையைக் காட்டப் பெறுவேன் என்றார் அப்பொழுது பிள்ளையார் பரமசிவனை வணங்கிகொண்டு திருப்பதிகத்தின் உண்மையை பூமியிலுள்ளோருடையகண்டத்திலும் யாழிலும் இசைநூலிற் கூறப்பட்ட இசைமுயற்சிகளினால் அடங்காமையைக் காட்டும் பொருட்டு, "மாதர்மடப்பிடி" என்பதை முதலிலுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

யாழ்மூரி திருத்தருமபுரம் பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாதர்மடப்பிடியும் மடவன்னமு மன்னதோர‌நடையுடையும் மலைமகள் துணையெனமகிழ்வர், பூதவினப்படைநின் றிசைபாடவு மாடுவர்படர்சடை நெடும்முடியதோர்புனலர், வேதமோடேழிசைபாடுவ ராழ்கடல்வெண்டிரை யிரைந்நுரைகரைபொருது விம்மிநின்றயலே, தாதவிழ்புன்னை தயங்குமலர்ச் சிறைவண்டறை யெழில்பொழில்குயில்பயிதருமபுரம்பதியே.

பொன்னெடுநன்மணிமாளிகை சூழவிழவம்மலி யொருபுனல் திருவமர்புகலியென் றுலகிற், றன்னொடுநேர்பிறவில் பதிஞானசம் பந்தனசெந்தமிழ்த்தடங்கடற் றருமபுரம்பதியைப், பின்னெடு வார்சடையிற் பிறையும்மரவும்முடையவன் பிணைதுணைகழல்கள்பேணுதலுரியா, ரன்னெடுநன் னலைசெய்துவ ரெய்தியபோதமு முறுவர்களிடர்பிணிதுயரணைவிலரே.

பின்பு பெரும்பாணர் அப்பதிகவிசையைத் தம்முடைய யாழ்நரம்பிலே முன்போல இட்டு வாசிக்கப்புக அது அதனிடத்தே அடங்கிற்றில்லை அப்பொழுது பெரும்பாணர் அதனைவிட்டு அச்சங்கொண்டு பிள்ளையாருடைய திருவடிகளிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து சுவாமி அருளிச்செய்த திருப்பதிகத்தி னிசையை யாழிலே ஏற்பேன் என்று சொல்லப்பண்ணியது இந்தயாழ் அன்றோ என்று அதனைமுரிக்கும்படி ஓங்கினார் உடனே பிள்ளையார் தடுத்தருளி ஐயரே இந்தயாழைத்தாரும் என்று வாங்கிக்கொண்டு ஐயரே நீர் இந்த யாழைமுரிப்பது என் பரமசிவனும் பார்வதியம்மையும் அருளிச்செய்த திருவருளின் பெருமையெல்லாம் இந்தக்கருவி

யில் அளவுபடுமோ மனசினாலும் அளவுபடாதே நீர் இந்த யாழைக்கொண்டே சுவாமியுடைய திருப்பதிகவிசையை இயன்றளவு இதில் அமைத்து வாசியும் என்றுசொல்லி பெரும்பாணர் பிள்ளையாரைத் தொழுது யாழை வாங்கி சிரமேற்கொண்டார். சிலநாட் சென்றபின் பிள்ளையார் தருமபுரத்தை அகன்று திருநள்ளாற்றை அடைந்து கோயிலிற் பிரவேசித்து சுவாமியை வணங்கி, "போகமார்த்த பூண்முலையாள்" என்னும் திருப்பதிகத்தை யாழ்நரம்பிலே இசை கூடும்படிப் பாடிமுடித்து புறத்தணைந்து பெரும்பாணரை நோக்கி யாழில் இட்டு வாசிக்கும்படி பணித்து தாம் திருத்தாளங்கொண்டு பாடியருளினார்.

திருநள்ளாறு பண்-பழந்தக்கராகம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

போகமார்த்தபூண்முலையாள்தன்னோடும்பொன்னகலம்
பாகமார்த்தபைங்கணவெள்ளேற்றண்ணல்பரமேட்டி
யாகமார்த்ததோலுடையான்கோவணவாடையின்மேல்
நாகமார்த்தநம்பெருமான்மேயதுநள்ளாறே.

தண்புனலும்வெண்பிறையுந்தாங்கியதாழ்சடையன்
நண்புநல்லார்மல்குகாழிஞானசம்பந்தனல்ல
பண்புநள்ளாறேத்துபாடல்பத்துமிவைவல்லா
ருண்புநீங்கிவானவரோடுலகிலுறைவாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு பெரும்பாணர் அப்பதிகவிசையையாழில் இட்டு வாசித்தார் அதுகேட்டுப் பிள்ளையார் திருவுளமகிழ்ந்தருளினார், பின் பிள்ளையார் திருநள்ளாற்றினின்றும் நீங்கி சாத்தமங்கைக்குச் சமீபித்து, அந்தத் திருப்பதியினின்று வந்து தம்மை எதிர்கொண்டு வணங்கிய திருநீலநக்க நாயனாருடைய வீட்டுக்குப்போய்த் திருவமுதுசெய்து அன்றிரவு அங்கே பள்ளிகொண்டார், மற்றநாள் பிராதக் காலத்தில் திருநீலநக்கநாயனாரோடும் அயவந்தியிற் சென்று சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருநீலநக்கநாயனாரைச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம்பாடி யருளினார்.

திருச்சாத்தமங்கை பண்-பஞ்சமம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமலர்க்கொன்றைமாலைதிளைக்கும்மதிசென்னிவைத்தீ
ரிருமலர்க்கண்ணிதன்னோடுடனாவதுமேற்பதொன்றே
பெருமலர்ச்சோலைமேகமுரிஞ்சும்பெருஞ்சாத்தமங்கை
யருமலராதிமூர்த்தியயவந்தியமர்ந்தவனே.

மறையினார்மல்குகாழித்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்மன்னு
நிறையினாநீலநக்கனெடுமாநகரென்றுதொண்ட
ரறையுமூர்சாத்தமங்கையவந்திமேலாய்ந்தபத்து
முறைமையாலேத்தவல்லாரிமையோரிலுமுந்துவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாளாயின பின் திருநீலநக்கநாயனருக்கு விடைகொடுத்து, சாத்தமங்கையை நீங்கி நாகைக்காரோணம் கீழ்வேளூர் என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு பிறதலங்களையும் வணங்கும்படி எழுந்தருளினர்.

திருக்கடனாகைக்காரோணம்-பண்-செவ்வழி.
திருச்சிற்றம்பலம்.

கூனற்றிங்கட்குறுங்கண்ணிகான்றநெடுவெண்ணிலா
வேனற்பூத்தமராங்கோதையோடும்விரவுஞ்சடை
வானநாடனமரர்பெருமாற்கிடமாவது
கானல்வேலிகழிசூழ்கடனாகைக்காரோணமே.

மல்குதண்பூம்புனல்வாய்ந்தொழுகும்வயற்காழியா
னல்லகேள்வித்தமிழ்ஞானசம்பந்தனல்லார்கண்முன்
வல்லாறேபுனைந்தேத்துங்காரோணத்துவண்டமிழ்
சொல்லுவார்க்குமிவைகேட்பவர்க்குதுயரில்லையே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கீழ்வேளூர்-பண்-நட்டராகம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னுலாவியசடையினர்விடையினர்மிளிர்தருமாவோடும்
பன்னுலாவியமறையொலிநாவினர்கறையணிகண்டத்தர்
பொன்னுலாவியகொன்றைபந்தாரினர்புகழ்மிகுகீழ்வேளூ
ருன்னுலாவியசிந்தையர்மேல்வினையோடிடவீடாமே.

குருண்டவார்குழற்சடையுடைக்குழகனையழகமர்கீழ்வேளூர்த்
திரண்டமாமறையவர்தொழும்பெருந்திருக்கோயிலெம்பெருமானை
யிருண்டமேதியினினமிகுவயன்மல்குபுகலிமன்சம்பந்தன்
றெருண்டபாடல்வல்லாரவர்சிவகதிபெறுவதுதிடமாமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது திருச்செங்காட்டங்குடியில் இருக்கின்ற சிறுத்தொண்டநாயனர் ஓடிச்சென்று பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டு தம்முடைய திருப்பதியில் அழைத்துக்கொண்டு போனர் பிள்ளையார் அப்பதியிலிருக்கின்ற கணபதீச்சரமென்னு கோயிலைவணங்கி சிறுத்தொண்டரைச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம்பாடி சிறுத்தொண்டர் வீட்டிற்போய் திருவமுதுசெய்தார்.

திருச்செங்காட்டங்குடி-பண்-பஞ்சமம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

பைங்கோட்டுமலர்ப்புன்னைப்பறவைகாள்பயப்பூரச்
சங்காட்டந்தவிர்த்தென்னைத்தவிராநோய்த்தானே
செங்காட்டங்குடிமேயசிறுத்தொண்டன்பணிசெய்ய
வெங்காட்டுளனலேந்திவிளையாடும்பெருமானே.

செந்தண்பூப்புனல்பரந்தசெங்காட்டங்குடிமேய
வெந்தநீரணிமார்பன்சிறுத்தொண்டனவன்வேண்ட
வந்தண்பூங்கலிக்காழியடிகளையேயடிபரவுஞ்
சத்தங்கொள்சம்பந்தன்றமிழுரைப்போர்தக்கோரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே யிருக்கும்நாளிலே திருமருகலுக்குப்போய், சுவாமி தரிசனஞ் செய்துக்கொண்டு அங்கிருந்தார். அந்நாளிலே ஒருவணிகன் பதிகனுகி ஒரு கன்னியையும் உடன்கொண்டு கோயிலுக்குப் புறத்திலே ஒருமடத்தில் இராத்திரியில் நித்திரை செய்யும்போது பாம்பினுலே தீண்டப்பட்டு மாண்டான். அதுகண்டு அக்கன்னியானவள் தளர்ந்து அவனைப் பாம்புதீண்டியும் தான் தீண் டாமல் சமீபத்திலே வீழ்ந்து புரண்டு அழுதாள். அப்பொழுது விஷ வைத்தியர்வந்து தீர்க்கவும் தீராதாயிற்று விடியற்காலத்திலே அக்கன்னிகை மிக அயர்ந்து புலம்பி கோயிலின் வாயிற் றிக்கைநோக்கி கைதொழுது தேவர்கள் உய்யும்பொருட்டு நஞ்சை அமுதாக்கிய கடவுளே வெந்து பொடியாகிய மன்மதனுடைய உயிரை அவன் மனைவியாகிய இரதிவேண்ட அருளிச்செய்த கருணாநிதியே மார்க்கண்டர் பொருட்டு இயமனை உதைத்த திருவடித் தாமரைகளை யுடையவரே, திருமருகலில் வீற்றிருக்கும் பரமசிவனே தேவரீர் இந்தக்கொடிய விஷம் நீங்கும் பொருட்டும் அடியேன் துக்கசாகரத்தினின்று கரையேறும் பொருட்டும் அருள் செய்யும் என்று ஸ்தோத்திரம் பண்ணினுள். அவ்வோசையைச் சுவாமி தரிசனஞ் செய்யும்படி எழுந்தருளி வருகின்ற திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் கேட்டு திருவுளம் இரங்கி அவளுக்கு அருள்செய்யும் பொருட்டு அடியார்களோடு எழுந்தருளி நின்று அவளை நோக்கி பயப்படேல், நிகழ்ந்த சமாசாரத்தைச் சொல் என்று வினவி யருளினர். கன்னிகை கண்ணீர் சொரிய பிள்ளையாருடைய திருவடியிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்று வைப்பூரில் இருக்கின்ற என் பிதாவுக்குப் புத்திரிகள் எழுவர், அவர்களில் என்னைஒழிய மூத்தோர் அறுவரையும் தன் மருமகனுகிய இவனுக்கே விவாகம் செய்துகொடுப்பேன் என்றுசொல்லி பிறரிடத்திலே திரவியம் வாங்கிக்கொண்டு அவர்களுக்கு விவாகம் செய்துகொடுத்துவிட்டான் அதுகண்டு மனவருத்தமுற்ற இவனுக்கே நான்மனைவியாதல் வேண்டும் என நினைந்து, என் பிதாமாதாக்களை மறந்து இவனையே சார்ந்து வந்தேன் இவனும் பாம்பினுலேதீண்டப்பட்டு இறந்தான். அடியேன் கடனடுவே கலங்கவிழப் பெற்றுர்போல நிற்கின்றேன் தேவரீர் எழுந்தருளிவந்து அடியேனுடைய துன்பமெல்லாம் நீங்க அருள்செய்தீர் என்றுள். பிள்ளையார் விஷம் நீங்கும் பொருட்டு திருமருகற் கடவுள்மேல் திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருமருகல்விடந்தீர்த்த திருப்பதிகம்-பண்-இந்தளம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சடையாயெனுமால்சரணீயெனுமால்,விடையாயெனுமால்வெருவாவிழுமான்
மடையார்குவளைம்மலரும்மருக, லுடையாய்தகுமோவிவளுண்மெலிவே.

வயஞானம்வல்லார்மருகற்பெருமா, னுயர்ஞானமுணர்ந்தடியுள்குதலா
ளியன்ஞானசம்பந்தபாடவல்லார், வியன்ஞாலமெல்லாம்விளங்கும்புகழே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடனே வணிகன் விடந்தீர்ந்து எழுந்துபிள்ளையாரை நமஸ்கரித்தான் அதுகண்ட திருத்தொண்டர்க ளெல்லாரும் ஆரவாரித்தார்கள் கன்னிகை மனமகிழ்ந்து பிள்ளையாருடைய திருவடியிலே விழுந்து வணங்கினாள் பிள்ளையார் அக்கன்னிகையையும் வணிகனையும் மணம் புணரும்படிசெய்து அவர்களுக்கு விடைகொடுத்து அங்கே இருந்தார் இருக்கும்நாளிலே சிறுதொண்டர்வந்து பிரார்த்திக்க பிள்ளையார் மீண்டும் செங்காட்டங் குடிக்கு எழுந்தருள விரும்பி அடியாரோடும் அத்திருமருகற் கோயிலிற் சென்று வணங்க பரமசிவன்தாம் செங்காட்டங்குடியி லிருக்கின்ற திருக்கோலத்தை அவருக்குக் காட்டி யருளினார் பிள்ளையார் அதுகண்டு மனமகிழ்ந்து பதிகம்பாடி அந்தத் திருப்பதியிலேதானே இருந்தார்.

திருமருகலும் திருச்செங்காட்டங்குடியும் வினுவுரை-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கமும்வேதமுமோதுநாவரந்தணர்நாளுமடிபரவ
மங்குல்மதிதவழ்மாடவீதிமருகல்நிலாவியமைந்தசொல்லாய்
செங்கயலார்புனற்செல்வமல்குசீர்கொள்செங்காட்டங்குடியதனுட்
கங்குல்விளங்கெரியேந்தியாடுங்கணபதீச்சரங்காமுறவே.

நாலுங்குலைக்கமுகோங்குகாழிஞானசம்பந்தனலந்திகழு
மாலின்மதிதவழ்மாடமோங்குமருகலின்மற்றதன்மேல்பொழிந்த
சேலுங்கயலுந்திளைத்தகண்ணார்சீர்கொள்செங்காட்டங்குடியதனுட்
சூலம்வல்லான்கழலேத்துபாடல்சொல்லவல்லார்வினையில்லையாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாட் சென்றபின், அப்பதியை நீங்கி, தம்மைதொடர்ந்த சிறுத்தொண்டநாயனருக்கு விடைகொடுத்து சிவஸ்தலங்கள் பலவற்றை வணங்கிக்கொண்டு திருப்புகலூருக்குச் சமீபித்து அப்பதியி னின்றுவந்து தம்மை எதிர்கொண்டு வணங்கிய முருகநாயனர் முதலிய அடியார்களோடு சென்று கோயிலை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்து முருகநாயனருடைய திருமடத்திற்குப் போய் அவர் உபசரிக்க வீற்றிருந்தார் இருக்கும் நாளிலே வர்த்தமானீச்சரத்தை வணங்கி முருகநாயனருடைய திருத்தொண்டைச் சிறப்பித்து திருப்பதிகம்பாடி யருளினார்.

திருப்புகலூர்-பண்-செவ்வழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்ந்தநாளுமினிவாழுநாளும்மிவையறிதிரேல்
வீழ்ந்தநாளெம்பெருமானையேத்தாவிரகில்லிகாள்
போழ்ந்ததிங்கட்புரிசடையினானன்றன்புகலூரையே
சூழ்ந்தவுள்ளமுடையீர்களுந்தடுயர்தீருமே.

புந்தியார்ந்தபெரியோர்களேத்தும்புகலூர்தனுள்
வெந்தசாம்பற்பொடிப்பூசவல்லவிடையூர்தியை
யந்தமில்லாவனலாடலானையணிஞானசம்
பந்தன்சொன்னதமிழ்பாடியாடக்கெடும்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புகலூவர்த்தமானீச்சுரம்-பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஈசனேறமர்கடவுளின்னமிர்தெந்தையெம்பெருமான்
பூசுமாசில்வெண்ணீற்றர்பொலிவுடைப்பூம்புகலூரின்
மூசுவண்டறைகொன்றைமுருகன்முப்போதுஞ்செய்முடிமேல்
வாசமாமலருடையார்வர்த்தமானீச்சரத்தாரே.

பொங்குதண்புனல்சூழ்ந்தபோதணிபொழிற்புகலூரின்
மங்குன்மாமதிதவழும்வர்த்தமானீச்சரத்தாரைத்
தங்குசீர்திகழ்ஞானசம்பந்தன்றண்டமிழ்பத்து
மெங்குமேத்தவல்லார்களெய்துவரிமையவருலகே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே யிருக்கும் காலத்தில் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவாரூரை வணங்கிக்கொண்டு திருப்புகலூரை வணங்குதற்கு அடியார்களோடும் எழுந்தருளும் திருவார்த்தையைக் கேட்டு அத்தியந்த ஆசையோடு அவரை எதிர்கொள்ளும் பொருட்டு திருக்கூட்டத்தோடும் திருப்புகலூரின் எல்லையைக் கடந்துசென்றார். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும் பிள்ளையாருக்கு எதிரே வந்தார் இருவரும் பரஸ்பர நமஸ்காரம்பண்ணி நல்வரவு சொல்லி மகிழ்ந்தார்கள். அப்போது பிள்ளையார்கள் அம்மூர்த்தியை நோக்கி அப்பரே நீர்வரும் நாளிலே திருவாரூரிலே நிகழ்ந்த சிறப்பைச்சொல்லும் என்றுசொல்ல அப்பமூர்த்தி திருவாதிரைச் சிறப்பைத் திருப்பதிகத்திலே சொல்லி யருளினர். பிள்ளையார் அதுகேட்டு நான் திருவாரூருக்குப் போய்ச் சுவாமி தரிசனஞ் செய்துக்கொண்டு மீண்டு இவ்விடத்திற்கு வந்து உம்முடன் இருப்பேன் என்றுசொல்லி அப்பமூர்த்தி திருப்புகலூருக்குப் போக தாம் சென்று விற்குடியை வணங்கிக்கொண்டு திருவாரூரை அடைந்து வன்மீகநாதரை வணங்கிப் பதிகம்பாடி யப்பதியில் இருந்தார்.

திருஆரூர்-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடலனான்மறையன்படிபட்டகோலத்தன்றிங்கள்
சூடலன்மூவிலையசூலம்வலனேந்திக்
கூடலர்மூவெயிலுமெரியுண்ணக்கூரெரிகொண்டெல்லி
யாடலனாதிரையனாரூரமர்ந்தவனே,

நல்லபுனற்புகலித்தமிழ்ஞானசம்பந்தனல்ல
வல்லிமலர்க்கழனியாரூரமர்ந்தானை
வல்லதோரிச்சையினால்வழிபாடிவைபத்தும்வாய்க்கச்
சொல்லுதல்கேட்டல்வல்லார் துன்பந்துடைப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிற்குடி வீரட்டானம் பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடிகொண்மேனியர்வானமாகதியினர்நதியினர்மதுவார்ந்த
கடிகொள்கொன்றையஞ்சடையினர்கொடியினருடையபுலியதளார்ப்பர்
விடையதேறுமெம்மானமர்ந்தினிதுறைவிற்குடிவீரட்ட
மடியராகிநின்றேத்தவல்லார் தமையடைவினையடையாவே.
விலங்கலேசிலையிடமெனவுடையவன்விற்குடிவீரட்டத்
திலங்குசோதியையெம்பெருமான்றனையெழிறிகழல்பேணி
நலங்கொள்வாழ்பொழிற்காழியுண்ஞானசம்பந்தனற்றமிழ்மாலை
வலங்கொடேயிசைமொழியுமின்மொழிந்தக்கான்மற்றதுவரமாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஆரூர்-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உள்ளமோரிச்சையினாலுலகந்தொழுமின்றொண்டீர்மெய்யே
கள்ளமொழிந்திடுமின்கரவாதிருபொழுதும்
வெள்ளமோர்வார்சடைமேற்கரந்திட்டவெள்ளேற்றான்மேய
வள்ளமுகன்கழனியாரூரடைவோமே.
நல்லபுனற்புகலித்தமிழ்ஞானசம்பந்தனல்ல
வல்லிமலர்க்கழனியாரூரமர்ந்தானை
வல்லதோரிச்சையினால்வழிபாடிவைபத்தும்வாய்க்கச்
சொல்லுதல்கேட்டல்வல்லார்துன்பந்துடைப்பாரே திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்த்திருவிராகம்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பருக்கையானைமத்தகத்தரிக்குலத்துகிர்ப்புகர்
நெருக்கிவாயநித்திலங்நிரக்குநீள்பொருப்பனூர்
கருக்கொள்சோலைசூழநீடுமாடமாளிகைக்கொடி
யருக்கன்மண்டலத்தளாவுமந்தணாரூரென்பதே.
வல்லிசோலைசூதநீடுமன்னுவீதிபொன்னுலா
வல்லிமாதமர்ந்திருந்தவந்தணாரூராதியை
நல்லசொல்லுஞானசம்பந்தனாவினின்னுரை
வல்லதொண்டர்வானமாளவல்லர்வாய்மையாகவே திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஆரூர்-திருவிருக்குறள்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தந்தெளிவீர்கா ளத்தனாரூரைப், பத்திமலர்தூவ முத்தியாகுமே
சீரூர்சம்பந்த னாரூரைச்சொன்ன, பாரூர்பாடலார் பேராரின்பமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்-பண்-கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தமாயுலகாதியுமாயினன், வெந்தவெண்பொடிப்பூசியவேதியன்
சிந்தையேபுகுந்தான்றிருவாரூரெம், மெந்தைதானெனையேன்றுகொளுங்கொலோ.

வன்னிகொன்றைமதியொடுகூவிளஞ், சென்னிவைத்தபிரான்றிருவாரூர்
மன்னுகாழியுண்ஞானசம்பந்தன்வாய், பன்னுபாடல்வல்லார்க்கில்லைபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அங்குள்ள அரனெறியென்னும் ஆலயத்தையும் காலந்தோறும்பணி ந்தார். அங்கிருக்கும்நாளிலே வலிவலம், கோளிலிமுதலிய ஸ்தலங்களுக் குப்போய் சுவாமிதரிசனஞ்செய்துக்கொண்டு திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருவலிவலம்-திருவிராகம்-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவியல்புரிகுழல்வரிசிலைநிகர்நுத, லேவியல்கணைபிணையெதிர்விழியுமையவன்
மேவியதிருவுருவுடையவன்விரைமலர், மாவியல்பொழில்வலிவலமுறையிறையே.

மன்னியவலிவலநகருறையிறைவனை, மின்னியகழுமலநகரிறையெழின்மறை
தன்னியல்கலைவலதமிழ்விரகனதுரை, யுன்னியவொருபதுமுயர்வொடுருமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோளிலி-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாளானபோகாமேநஞ்சணியுங்கண்டனுக்கே
யாளாயவன்புசெய்வோமடநெஞ்சேயரனாமங்
கேளாய்நங்கிளைகிளைக்குக்கேடுபடாத்திறமருளிக்
கோளாய்நீக்குமவன்கோளிலியெம்பெருமானே.

நம்பனைநல்லடியார்கணாமுடைமாடென்றிருக்குங்
கொம்பனையாள்பாகனெழிற்கோளிலியெம்பெருமானை
வம்பமருந்தண்காழிச்சம்பந்தன்வண்டமிழ்கொண்
டின்பமரவல்லார்களெய்துவர்களீசனையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பவனமாய்ச்சோடையாய்நாவெழாப்பஞ்சுதோய்ச்சட்டவுண்டு
சிவனதாட்சிந்தியாப்பேதைமார்போலநீவெள்கினாயே
கவனமாய்ப்பாய்வதோரேறுகந்தேறியகாளகண்ட
னவனதாரூர்தொழுதுய்யலாமையல்கொண்டஞ்சனெஞ்சே.

பல்விதழ்மாதவியல்லிவண்டியாழ்செய்காழியூர
னல்லவேநல்லவேசொல்லியஞானசம்பந்தனநு
ரெல்லிபர்போதெரிபாடுமெம்மீசனையேத்துபாடல்
சொல்லவேவல்லவர்தீதிலரோதநீர்வைபகத்தே. திருச்சிற்றம்பலம்

மீண்டும் அத்திருவாரூரில் வந்து இருந்தார். சிலநாளாயினபின் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளை காணுதற்கு விரும்பி திருவாரூரை நீங்கி பனையூரிற் சென்று சுவாமி தரிசனஞ் செய்துக்கொண்டு திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருப்பனையூர்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரவச்சடைமேல்மதிமத்தம், விரவிப்பொலிகின்றவனூரா
நிரவிப்பலதொண்டர்களூம், பரவிப்பொலியும்பனையூரே.
பாரார்விடையான்பனையூர்மேற், சீரார்தமிழ்ஞானசம்பந்த
னாரார்சொன்னமாலைகள்பத்து, மூரார்நினைவாருயர்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பின்பு திருப்புகலூருக்குச் சமீபித்து அப்பதியினின்று வந்து தம்மை எதிர்கொண்ட அப்பமூர்த்தி முருகநாயனர் முதலாகிய திருத்தொண்டர்களோடும் போய் சுவாமி தரிசனஞ் செய்துக்கொண்டு திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருப்புகலூர்-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்,

குறிகலந்தவிசைபாடலினனசையாலிவ்வுலகெல்லா
நெறிகலந்தொருசீர்மையனுயெறதேறும்பலிபேணி
முறிகலந்ததொருதோலரைமேலுடையானிடமெம்மலரின்
பொறிகலந்தபொழில்சூழ்ந்தயலேபுபலாரும்புகலூரே.

புற்றில்வாழுமரவம்மரையார்த்தவன்மேவும்புகலூரைக்
கற்றநல்லவர்காழியுள்ஞானசம்பந்தன்றமிழ்மாலை
பற்றியென்றும்மிசைபாடியமாந்தர்பரமன்னடிசேர்ந்து
குற்றமின்றிக்குறைபாடொழியாப்புகழோங்கிப்பொலிவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு முருகநாயனருடைய திருமடத்தை அடைந்து அங்கே இருந்தருளினர். இருக்கும் நாளிலே திருநீலநக்கநாயனரும் சிறுத்தொண்டநாயனரும் அவ்விடத்திற்கு வந்து அவர்களோடு இருந்தார்கள் சிலதினஞ்சென்றபின் பிள்ளையாரும் அப்பமூர்த்தியும் பிறதலங்களை வணங்க விரும்பிப் புறப்பட்டு முருகநாயனரை அங்கே இருக்கவும் திருநீலநக்கநாயனரையும் சிறுத்தொண்ட நாயனரையும் தங்கள் தங்கள் ஊருக்குச் செல்லவும் ஏவினர்கள் பிள்ளையார் அப்பமூர்த்தியைவிட்டுப் பிரியாமல் முத்துச்சிவிகையின் வரவழிக்கொள்ளும்பொழுது அப்பமூர்த்தி பிள்ளையாரை நோக்கி

பரமசிவன் தேவரீருக்கு அருளிச்செய்த இம்முத்துச்சிவிகையின்மேலே எழுந்தருளும் என்று சொல்ல பிள்ளையார் நீர் அடியார்களோடும் எங்கே முன்போவீரோ அங்கே நான் பின்வருவேன் என்றார், அப்பமூர்த்தி தேவரீர் அருளிச்செய்தபடியே செய்வேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு அன்று முதல் அவருடன் செல்லுநாள் எல்லாம் அப்படியே செய்வாராகி சென்று முன்னே அடியாரோடும் திருவம்பருக்குச் சென்றார். பிள்ளையார் பரமசிவனுடைய திருவருள்வழியே நிற்பாராகி முத்துச்சிவிகையில் ஏறி திருப்புகலூரைக் கடந்துசென்று, அப்பமூர்த்தி எங்கே சென்றார் என்றுவினவிப் போய், திருவம்பரை அடைந்து மாகாளத்தில் இருக்கின்ற சுவாமியை வணங்கிப் பதிகம் பாடி அப்பமூர்த்தியோடும், அந்தத் திருப்பதியில் இருந்தார்.

திருஅம்பர்மாகாளம்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடையார்புரமூன் றமனலாய்விழவெய்து
மடையார்புனலம்பர்மாகாளம்மேய
விடையார்கொடியெந்தைவெள்ளைப்பிறைசூடுஞ்
சடையான்கழலேத்தச்சாராவினைதானே.

வெருநீர்கொளவோங்குவேணுபுரந்தன்னுட்
டிருமாமறைஞானசம்பந்தன்சேணார்
பெருமான்மலியம்பர்மாகாளம்பேணி
யுருகாவுரைசெய்வாருயர்வானடைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅம்பர்மாகாளம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

படியுளார்விடையினர்பாய்புலித்தோலினர்பாவநாசர்
பொடிகொண்மாமேனியர்பூதமார்படையினர்பூணநூலர்
கடிகொண்மாமலரிடுமடியினர்பிடிநடைமங்கையோடு
மடிகளாரருள்புரிந்திருப்பிடமம்பர்மாகாளந்தானே.

செம்பொன்மாமணிகொழித்தெழுதிரைவருபுனலரிசில்சூழ்ந்த
வம்பர்மாகாளமேகோயிலாவணங்கிவீற்றிருந்தகோனைக்
கம்பினார்நெடுமதிற்காழியுண்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
நம்பினாண்மொழிபவர்க்கில்லையாம்வினைநலம்பெறுவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அங்கே கோச்செங்கட் சோழராஜா செய்தகோயிலை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்து அவ்விராஜாவைச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகங்கள் பாடியருளினார்.

திருஅம்பர் மாகாளம்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புல்குபொன்னிறம்புரிசடைநெடுமுடிப்பொழிளமதிசூடிப்
பில்குதேனுடைநறுமலர்க்கொன்றையும்பிணையல்செய்தவர்மேய
மல்குதண்டுறையரிசிலின்வருபுனன்வடகரைமாகாள
மல்லுநண்பகலுந்தொழுமடியவர்க்கருவினையடையாவே.

மாறுதன்னொடுமண்மிசையில்லதுவருபுனன்மாகாளத்
தீறுமாதியுமாகியசோதியையேறமர்பெருமானை
நாறும்பூம்பொழிற்காழியுண்ஞானசம்பந்தன்தமிழ்மாலை
கூறுவாரையுங்கேட்கவல்லாரையுங்குற்றங்கள்குறுகாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅம்பர்பெருந்திருக்கோயில்-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மையகண்மலைமகள்பாகமாயிருள், கையதோர்கனலெரிகனலவாடவே
ரையநன்பொருபுனலம்பர்ச்செம்பியர், செய்யகணிறைசெய்தகோயில்சேர்வரே.
அழகரையடிகளையம்பர்மேவிய, நிழறிகழ்சடைமுடிநீலகண்டரை
புழிழ்திரையுலகினிலோதுவீர்கொண்மின், தமிழ்செழுவிரகினன்றமிழ்செய்மாலையே.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிலநாட் சென்றபின் திருவம்பரை நீங்கி அப்பமூர்த்தியோ திருக்கடவூருக்குச் சமீபித்து அங்கு நின்றுவந்து எதிர்கொண்டு வணங்கிய குங்கிலியக்கலயநாயனார் முதலாகிய அடியார்களோடு, திரு வீரட்டானத்திற்சென்று சுவாமி தரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடி அக்குங்குலியக் கலயநாயனார் வீட்டில் திருவமுதுசெய்து திருமயானத்தையும் வணங்கிக்கொண்டு இருந்தார்.

திருக்கடவூர்த் திருவீரட்டம்-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சடையுடையானுநெய்யாடலானுஞ்சரிகோவண
வுடையுடையானுமையார்ந்தவொண்கண்ணுமைகேள்வனுங்
கடையுடைநன்னெடுமாடமோங்குங்கடவூரதனுள்
விடையுடையண்ணலும்வீரட்டானத்தானல்லனே.

வெந்தவெண்ணீறணிவீரட்டானத்துறைவேந்தனை
யந்தணர்தங்கடவூருளானையணிகாழியான்
சந்தமெல்லாமடிசாத்தவல்லமறைஞானசம்
பந்தன்செந்தமிழ்பாடியாடக்கெடும்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கடவூர்மயானம்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வரியமறையார்பிறைபார்மலைபோர்சிலையாவணங்கி
பெரியமதில்களெய்தாரெறியுமுசலமுடையார்
கரியமிடறுமுடையார்கடவூர்மயானமமர்ந்தார்
பெரியவிடைமேல்வருவாரவரெம்பெருமானடிகளே.

மரவம்பொழில்சூழ்கடவூர்மன்னுமயானமமர்ந்த
வரவமசைத்தபெருமானகலமறியலாகா
பரவுமுறையேபயிலும்பந்தன்செஞ்சொன்மாலை
யிரவும்பகலும்பரவுநினைவார்வினைகளிலரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் திருக்கடவூரை நீங்கி ஆக்கூர், மீயச்சூர், பாம்புரம் என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவீழிமிழலையை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்து திருப்பதிகங்கள்பாடி யருளினார்.

திருஆக்கூர்-தான்தோன்றுமாடம்-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அக்கிருந்தவாரமுமாடரவுமாமையின்
தொக்கிருந்தமார்பினன்றோலுடையான்வெண்ணீற்றான்
புக்கிருந்ததொல்கோயில்பொய்யிலாமெய்நெறிக்கே
தக்கிருந்தாராக்கூரிற்றான்றோன்றிமாடமே.

ஆடலமர்ந்தானையாக்கூரிற்றான்றோன்றி
மாடமமர்ந்தானைமாடஞ்சேர்தண்காழி
நாடற்கரியசீர்ஞானசம்பந்தன்சொற்
பாடலிவைவல்லார்க்கில்லையாம்பாவமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமீயச்சூர்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காயச்செவ்விக்காமற்காய்ந்துகங்கையைப், பாயப்படர்புன்சடையிற்பதித்தபரமேட்டி
மாயச்சூரனன்றறுத்தமைந்தன்றாதைதன், மீயச்சூரேதொழுதும்வினையைவீட்டவே.
வேடமுடையபெருமானுறையுமீயச்சூர், நாடும்புகழார்புகலூர் சம்பந்த
பாடலாயதமிழீரைந்துமொழிந்துள்கி, யாடுமடியாரகல்வாறுலகமடைவாரே.

திருப்பாம்புரம்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீரணிதிகழ்திருமார்பில்வெண்ணூலர் திரிபுரமெரிசெய்தசெல்வர்
வாரணிவனமுலைமங்கையோர்பங்கமர்மான்மழுவேந்தியமைந்தர்
காரணிமணிதிகழ்மிடறுடையண்ணல்கண்ணுதல்விண்ணவரேத்தும்
பாரணிதிகழ்தருநான்மறையாளர்பாம்புரநன்னகராரே.

பார்மலிந்தோங்கிப்பருமதில்சூழ்ந்தபாம்பிரநன்னகராரைக்
கார்மலிந்தழகார்கழனிசூழ்மாடக்கழுமலருதுபதிக்கவுணி
நாமலிந்தோங்குநான்மறைஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ்வல்லார்
சீர்மலிந்தழகார்செல்வமதோங்கிச்சிவனடிநண்ணுவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவீழிமிழலை-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரையார்விரிகோவணவாடை, நரையார்விடையூர்திநயந்தான்
விரையார்பொழில்வீழிம்மிழலை, யுரையாலுணர்வாருயர்வாரே.

நளிர்காழியுண்ஞானசம்பந்தன், குளிரார்சடையானடிகூற
மிளிரார்பொழில்வீழிம்மிழலை, கிளர்பாடவல்லார்க்கில்லைகேடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவீழிமிழலை-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சடையார்புனலுடையானொருசரிகோவணமுடையான்
படையார்மழுவுடையான்பலபூதப்படையுடையான்
மடமான்விழியுமைமாதிடமுடையானெனையுடையான்
விடையார்கொடியுடையானிடம்வீழிம்மிழலையே.

வீழிம்மிழலைம்மேவியவிகிர்தன்றனைவிரைசேர்
காழிந்நகர்க்கலைஞானசம்பந்தன்றமிழ்பத்தும்
யாழின்னிசைவல்லார்சொலக்கேட்டாரவரெல்லா
மூழின்வலிவினைபோயிட வுயர்வானடைவாரே. திருச்சிற்றம்பலம்

பின்பு அக்கோயிலின் புறத்தணைந்து அப்பமூர்த்தி ஒருமடத்தை அடைய தாம் வேறொருமடத்திலே போயிருந்தார் அவ்விருவரும் பெருந் துறை திலதைப்பதி என்னுஞ் ஸ்தலங்களுக்குப் போய்த் தரிசனம்செய்தும் கொண்டும் மீண்டும் திருவீழிமிழலையில் வந்திருந்தார்கள். இருக்குங்காலி லே சீர்காழியிற் பிராமணர்கள் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகளைக் காணல்வேண்டும் என்னும் ஆசைசெலுத்த, திருவீழிமிழலையை அடைந்து தங்களை எதிர்கொண்ட அவ்வூர்ப் பிராமணர்களோடு கோயிலிலேபோய்ச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, அங்நாயனாிருக்கும் திருமடத்திற் சென்று, அவரை நமஸ்கரித்து சுவாமி தேவரீர் அடியேங்களோடு சீர்காழிக்கு எழுந்தருளல்வேவண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள். பிள்ளையார் அதுகேட்டு மிகநன்று இன்று கழிந்து திருவீழிமிழலையில் வீற்றிருக்குங் கடவுளுடைய அருளைப் பெற்றுக்கொண்டு திருத்தோணியப்பரை வணங்குதற்கு உங்களோடு வருவேன் என்றார். சீர்காழிப் பிராமணர்களுக்குத் திருவீழிமிழலைப் பிராமணர்கள் விருந்து செய்தார்கள். தோணியப்பர் அன்றிரவு பிள்ளையாருக்குச் சொர்ப்பனத்திலே தோன்றி நாம் திருத்தோணியில்

வீற்றிருக்குங் கோலத்தை இத்திருவீழிமிழலையிலே உள்ளவிண்ணிழித்த விமானத்திலே காட்டுவோம் காண் என்றுசொல்லி மறைந்தருளினர் பிள்ளையார் விழித்து எழுந்து கோயிலிற்சென்று அங்கே சுவாமியை தாம்முன்னே திருத்தோணியிற் கண்டபடியே கண்டு திருவுளமகிழ்ந்து வினவுரைப் பதிகம் பாடியருளினர்.

ஸ்ரீபுகலியுந் திருவீழிமிழலையும் வினவுரை-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மைம்மருபூங்குழற்கற்றை துற்றவா ணுதல்மான்விழிமங்கையோடும்
பொய்ம்மொழியாமறையோர்களேத்தப்புகலிநிலாவியபுண்ணியனே
யெம்மிறையேயிமையாதமுக்கணீசவனேகவிதென்கொல்சொல்லாய்
மெய்ம்மொழிநான்மறையோர்மிழலைவிண்ணிழிகோயில்விரும்பியதே.

விண்ணிழிகோயில்விரும்பிமேவும்வித்தகமென்கொலிதென்றுசொல்லிப்
புண்ணியனைப்புகலிந்நிலாவுபூங்கொடியோடிருந்தானைப்போற்றி
நண்ணியகீர்த்திநலங்கொள்கேள்விநான்மறைஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பண்ணியல்பாடல்வல்லார்களிந்தப்பாரொடுவிண்பரிபாலகரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கு நின்றும்போந்து சீர்காழிப் பிராமணர்களை நோக்கி திருத்தோணியப்பர் தாம் வீற்றிருக்கும் ஸ்தலங்களெங்கும் சென்று தரிசித்துப் பதிகம்பாடி வருதலின் மேற்கொண்ட என் விருப்பத்தைக்கண்டு தாம் அங்கே அமர்ந்த திருக்கோலத்தை இங்கே எனக்குக் காட்டியருளினர் நீங்கள் சீர்காழிக்குப் போங்கள் என்றார்.

அதைக்கேட்ட பிராமணர்கள் சீர்காழிக்குப் போய் விட்டார்கள். பிள்ளையார் அப்பமூர்த்தியோடும் சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருவீழிமிழலையில் இருக்கும் நாளிலே மழையின்மையாலும் காவேரிப்பெருக்கு இன்மையாலும் பஞ்சம் உண்டாக அதனால் உயிர்கள் எல்லாம் வருத்தமுற்றன. சிவனடியார்களையும் பசிநோய் வருத்திற்று. அதைக்கண்டு பாலறுவாயராகிய பிள்ளையாரும் அப்பமூர்த்தியும் பரமசிவனது விபூதியைத் தரித்த அடியார்களுக்கும் கவலை வருமோ எனத் திருவுளமிரங்கிப் பரமசிவனுடைய திருவடிகளைச் சிந்தித்துக்கொண்டு அன்றிரவு துயின்றார்கள் துயிலும்போது பரமசிவன் அவ்விருவருக்கும் சொப்பனத்திலே தோன்றி, காலபேதத்தினாலே நீங்கள் மனவாட்டம் அடையீர்களாயினும் உங்களை வழிபடுகின்ற அடியார்களுடைய வருத்தத்தை நீக்கும் பொருட்டு இப்பஞ்சம் நீங்கும் வரைக்கும் நாம் தினந்தோறும் கோயிலின் கிழக்கு வாயிற்படியிலும் மேற்கு வாயிற்படியிலும் ஒவ்வொரு காசு உங்களுக்குத் தருகின்றோம் என்றுசொல்லி மறைந்தருளினர். பிள்ளையார் விழித்தெழுந்து திருவருளைத் துதித்து அப்பமூர்த்தியோடு கோயிலிற் புகுந்தபோது கிழக்கு வாயிற்படியிலே காசு இருத்தலைக்கண்டு விருப்பத்தோடுந்தொழுது

அதனை எடுத்து நாடோறும் சிவனடியார்கள் எல்லாரும் வந்து அமுது செய்யக்கடவர்கள் என்று இரண்டு காலங்களிலும் பறைசாற்றித் தெரிவித்து தம்முடைய திருமடத்தில் வரும் அடியார்களுக்குக் கறி, நெய், பால், தயிரோடு அன்னம் இட்டுக்கொண்டு இருந்தார். அப்பமூர்த்தியும் மேற்கு வாயிற்படியில் வைக்கப்படுங் காசை எடுத்து அப்படியே அடியார்களைத் திருவமுது செய்வித்தார். இப்படி நிகழும் நாளிலே பிள்ளையார் அப்பமூர்த்தியுடைய திருமடத்திலே அடியார்கள்காலம்பெறத் திருவமுது செய்தலைக் கண்டு தம்முடைய திருமடத்திற் பாகுகர்களை நோக்கி நீங்கள் காலம்பெற அமுது பாகம்பண்ணி இங்கேவரும் அடியார்களுக்குக் கொடாமைக்குக் காரணம் யாது என்று வினாவியருளினார். பாகுகர்கள் பாலறாவாயரை வணங்கி நின்று சுவாமீ தேவரீர் கடவுளிடத்திற் பெறும் படிக்காசைத் தினந்தோறும் பண்டம் வாங்குதற்குக் கொண்டுபோனால் அதற்கு வாசி கேட்கின்றார்கள். அப்பமூர்த்திபெற்ற காசையோ வாசியின்றி ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். இதினாலே காலம் தாழ்க்கின்றது என்றார்கள். பிள்ளையார் அதைகேட்டு அப்பமூர்த்தி கைத்தொண்டு செய்தலால் அவர் பெறுங் காசு வட்டமின்றி ஏற்கப்படுகின்றது என்று சிந்தித்து இனிவரும் நாட்களிலே தரும் காசு வாசி தீரும்பொருட்டுப் பாடுவேன் எனத்திருவுளங் கொண்டார் மற்றநாள் கோயிலிலே புகுந்து வாசி தீர்த்தருளும் என்று திருப்பதிகம்பாடி நற்காசு பெற்றார்.

திருவீழிமிழலை-திருவிருக்குக்குறள்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாசிதீரவே, காசுநல்குவீர், மாசின்மிழலையீ, ரேசலில்லையே.
காழிமாநகர், வாழிசம்பந்தன், வீழிமிழலைமேற், றாழுமொழிகளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தக்காசைப் பாகுகர்கள் கொண்டுபோய் ஆவணத்திலே காட்ட அங்குள்ளோர் இககாசு மிகநன்று வேண்டுவனவற்றை நாம் தருவோம் என்று கொடுத்தார்கள் அன்று தொடங்கிப் பாகுகர்கள் அடியவர்களைக் காலம்பெற அமுது செய்வித்தார்கள் இவருடைய திருமடங்களினும் நாடோறும் எண்ணிறந்த சிவனடியார்கள் வந்து திருவமுது செய்து 'மகிழ்ந்திருக்குங் காலத்திலே எங்கும் மழைபெய்து தானிய முதலியவைகள்மிக விளைந்தமையால் உயிர்கள் எல்லாம் துன்பம் நீங்கி இன்பமுற்றன திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியும் அப்பமூர்த்தியும் 'சிலநாட் சென்றபின் திருவீழிமிழலை அகன்று திருவாஞ்சியம், தலைபாலங்காடு, பெருவேளூர், கரவீரம், விளமர், திருவாரூர், காறாயில், தேவூர், நெல்லிக்கா, கச்சினம், தெங்கூர், கொள்ளிக்காடு, கோட்டூர், வெண்டுறை, தண்டலை, நீணெறி, திருக்களர், முதலியஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாஞ்சியம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வன்னிகொன்றைமதமத்தமெருக்கொடுகூவிளம்
பொன்னியனற்சடையிற்பொலிவித்தபுராணனுர்
தென்னவென்றுவரிவண்டிசைசெய்திருவாஞ்சிய
மென்னையாள்வுடையானிடமாகவுகந்ததே.

தென்றறன்றுபொழில்சென்றணையுந்திருவாஞ்சியத்
தென்றுநின்றவிறையானையுணர்ந்தடியேத்தலா
னன்றுகாழிமறைஞானசம்பந்தன்செந்தமி
ழொன்றுமுள்ளமுடையாரடைவாருயாவானமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பெருவேளூர்-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அண்ணவுங்கழுக்குன்றமாயமலையவைவாழ்வார்
விண்ணேருமண்ணேரும்வியந்தேத்தவருள்செய்வார்
கண்ணவாருலகுக்குக்கருத்தானுர்புரமெரித்த
பெண்ணுளுப்பெருமானுர்பெருவேளூர்பிரியாரே.

பைம்பொன்சீர்மணிவாரிப்பலவுஞ்சேர்கனியுந்தி
யம்பொன்செய்மடவரலாரணிமல்குபெருவேளூர்
நம்பன்றன்கழல்பரவிநவில்கின்றமறைஞான
சம்பந்தன்றமிழ்வல்லார்க்கருவினைநோய்சாராவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கரவீரம்-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரியும்நம்வினையுள்ளனவாசற, வரிகொள்மாமணிபோற்கண்டங்
கரியவன்றிகழுங்கரவீரத்தெம், பெரியவன்கழல்பேணவே.

வீடிலான்விளக்குங்கரவீரத்தெஞ், சேடன்மேற்பரிவாற்றமிழ்
நாடிஞானசம்பந்தன்சொல்லிவை, பாடுவார்க்கில்லைபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிளமர்-திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மத்தகமணிபெறமலர்வதோர்மறைநுதல்கர
மொத்தகநகமணிமிளிர்வதோரரவினரொளிகிள
ரத்தகவடிதொழமருள்பெறகண்டுமுமையவள்
வித்தகஞறைவதுவிரிபொழில்வளநகர்விளமரே.

வெந்தவெண்பொடியணியடிகளைவிளமருள்விகிர்தரைச்
சிந்தையுளிடைமெறவுரைசெய்தமிழிவைகெழுமிய
வந்தணர்புகலியுளமுகமருமறைஞானசம்
பந்தன்மொழியிவையுரைசெயுமவர்வினைபறையுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்காறுயில்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீரானநீள்சடைமேலொருநிரைகொன்றைத், தாரானேதாமரைமேலயன்ரு[ன்றெழுமுஞ்
சீரானேசீர்திகழுந்திருக்காறுயி, லூரானேயென்பவரூனமிலாதாரே.

ஏய்ந்தசீரெழிறிகழுந்திருக்காறுயி, லாய்ந்தசீரானடியேத்தியருள்பெற்ற
பாய்ந்தநீர்காழியுள்ஞானசம்பந்தன்சொல், வாய்ந்தவாறேத்துவார்வானுலகாள்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தேவூர்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்ணிலாவியமொழியுமைபங்கனெம்பெருமான்
விண்ணில்வானவர்கோன்விமலன்விடையூர்தி
தெண்ணிலாமதிதவழ்தருமாளிகைத்தேவூ
ரண்ணல்சேவடியடைந்தனமல்லலொஃறிலமே.

அல்லலின்றிவிண்ணுள்வர்கள்காழியர்க்கதிப
னல்லசெந்தமிழ்வல்லவன்ஞானசம்பந்த
னெல்லையில்புகழ்மல்கியவெழில்வளர்தேவூர்த்
தொல்லைநம்பனைச்சொல்லியபத்தும்வல்லாரே. திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தேவூர்-திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காடுபயில்வீடுமுடையோடுகனன்மூடுமுடையாடைபுலிதோ
லேடுபலியூணதுடைவேடமிகுவேதியதிருந்துபதிதா
னுடகமதாடமனைபாடல்வரிகோடல்கைமறிப்பகலமார்
சேடுமிகுவேடையெனமூடிமகிழ்மாடமிசைதேவூரதுவே

துங்கமிகுபொங்கரவுதங்குசடைநங்களிறைதுன்றுகுழலார்
செங்கயல்கண்மங்கையுமைநங்கையொருபங்கனமேர்தேவூரதன்மேற்
பைங்கமலமங்கணிகொண்டின்புகலிஞானசம்பந்தனுரைசெய்
சங்கமலிசெந்தமிழ்கள்பத்துமிசைவல்லர்கள்சங்கையிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெல்லிக்கா-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அறத்தாலுயிர்காவலமர்ந்தருளி, மறத்தான்மதின்மூன்றுடன்மாண்பழித்த
திறத்தாற்றெரிவெய்தியதீவெண்டிங்க, ணிறத்தானெல்லிகாவுணிலாயவனே.

புகரேதுமில்லாதபுத்தேளுலகி, னிகரானெல்லிக்காவுணிலாயவனை
நகரார்நலஞானசம்பந்தன்சொன்ன, பகர்வாரவர்பாவமிலாதவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கைச்சின்னம்-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தையலோர்கூறுடையான்றண்மதிசேர்செஞ்சடையான்
மையுலாமணிமிடற்றன்மறைவிளங்குபாடலா
னெய்யுலாமூவிலைவேலேந்திவெண்டோளிசேர்
கையுடையான்மேவியுறைகோயில்கைச்சினமே.

தண்வயல்சூழ்காழித்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்
கண்ணுதலான்மேவியுறைகோயில்கைச்சினத்தைப்
பண்ணிசையாலேத்திப்பயின்றவிவைவல்லார்
விண்ணவராயோங்கிவியனுலகமாள்வரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தெங்கூர்-பண்-பியந்தைக் காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புரைசெய்வல்வினைதீர்க்கும்புண்ணியர்விண்ணவர்போற்றக்
கரைசெய்யாமல்கடனஞ்சையுண்டவர்கருதலர்புரங்க
ளிரைசெய்தாரழலூட்டியுழல்பவரிடுபலிக்கெழில்சேர்
விரைசெய்பூம்பொழிற்றெங்கூர்வெள்ளியங்குன்றமர்ந்தாரே.

வெந்தநீற்றினர்தெங்கூர்வெள்ளியங்குன்றமர்ந்தாரே
கந்தமார்பொழில்சூழ்ந்தகாழியுண்ஞானசம்பந்தன்
சந்தமாயினபாடற்றண்டமிழ்பத்தும்வல்லார்மேல்
பந்தமாயினபாவம்பாறுதறேறுதல்பயனே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கொள்ளிக்காடு-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிணம்படுசுடலையினீறுபூசிநின், றிணங்குவர்பேய்களோடிடுவர்மானட
முணங்கல்வெண்டலைதனிலுண்பராயினுங், குணம்பெரிதுடையர்நங்கொள்ளிக்காடரே.

நற்றவர்காழியுண்ஞானசம்பந்தன், குற்றமில்பெரும்புகழ்க்கொள்ளிக்காடரைச்
சொற்றமிழின்னிசைமாலைசோர்வின்றிக், கற்றவர்கழலடிகாணவல்லரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோட்டூர்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீலமார்தருகண்டனேநெற்றியோர்கண்ணனேயொற்றைவிரிசடைச்
சூலமார்தருகையனேதுன்றுபைம்பொழில்கள்சூழ்ந்தழகார்
கோலமாமலர்மணங்கமழ்கோட்டூர்நற்கொழுந்தேயென்றெழுவார்கள்
சாலநீள்தடத்திடைப்புகழ்மிகத்தாங்குவார்பாங்காலே.

பந்துலாவிரற்பாவளவாய்த்தேன்மொழிப்பாவையோடுருவாரும்
கொந்துலாமலர்விரிபொழிற்கோட்டூர்நற்கொழுந்தினைச்செழும்பவளம்
வந்துலாவியகாழியுண் ஞானசம்பந்தன்வாய்ந்துரைசெய்த
சந்துலாந்தமிழ்மாலைகள்வல்லவர் தாங்குவர்புகழாலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்டுறை பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதியன்றாதிரையன்னலாடியவாரழகன்
பாதியோர்மதிநேடும்பயிலும்பரமாபரன்
போதியலும்முடிமேற்புனலோடரவம்புனைந்த
வேதியன்மாதிமையால்விரும்பும்மிடம்வெண்டுறையே.

திண்ணமரும்புரிசைத்திருவெண்டுறைமேயவனைத்
தண்ணமரும்பொழில்சூழ்தருசண்பையர்தந்தலைவ
னெண்ணமர்பல்கலையானிசைஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பண்ணமர்பாடல்வல்லார்வினையாயினபற்றறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தண்டலைநீணெறி பண்-கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விரும்புந்திங்களுங்கையும்விம்மவே, சரும்புந்தும்மியுஞ்சூழ்சடையார்க்கிடங்
கரும்புஞ்செந்நெலுங்காய்கமுகின, வளநெருங்குந்தண்டலைநீணெறிகாண்மினே.

நீற்றர்தண்டலைநீணெறிநாதனைத், தோற்றுமேன்மையர்தோணிபுரத்துறை
சாற்றுஞானசம்பந்தன றமிழ்வல்லார்மாற்றில்செல்வர்மறப்பர்புறப்பையே.

திருக்களர்-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீருளார்கயல்வாவிசூழ்பொழினீண்டமாவயவீண்டுமமாதிற்
றேறினார்மறுகில்விழாமல்குதிருக்கள
ருருளாரிச்சைபேணுமொருவனேயொளிர்சஞ்சடைம்மதி
யாரசின்றவனேயடைந்தார்கருளாயே.

இந்துவந்தெழுமாடவீதியெழில்கொள்காழிநகர்க்கவுணியன்
செந்துநேர்மொழியாரவர்சேருந்திருக்களரு
ளந்தியன்னதோர்மேனியனையமரர்தம்பெருமானைஞானசம்
பந்தன்சொல்லிவைபத்தும்பாடத்தவமாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பின்பு வேதாரணியத்தை அடைந்து கோயிலிற் பிரவேசித்து, வலஞ் செய்து வேதங்கள் அருச்சித்துத் திருக்காப்புச்செய்த அந்நாள்முதல் இந் நாள்வரைக்கும் அடைக்கப்பட்டே இருக்கின்ற திருவாயிலுக்கு முன்வந்து வேதங்களாலே திருக்காப்புச் செய்யப்பட்ட அக்கதவை அவ்வேதங்களை ஓதும் அடியார்கள் நீக்கப்பெருமையினால் வேறோர்பக்கத்தில் ஓர்வாயிலி

ட்டு அதன்வழியே செல்கின்ருர்கள் என்பதைக்கேட் டறிந்தார்கள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி அப்பமூர்த்தியை நோக்கி அப்பரே நாம் எப்படியும் சுவாமியை அபிமுகத்திருவாயில் வழியே சென்று தரிசிக்க வேண்டும் ஆதலால் இந்தக்கதவு திறக்கப்படும்பொருட்டு நீரே திருப்பதிகம்பாடும் என்ருர் அப்பமூர்த்தி திருப்பதிகத்தைக் கதவுதிறக்கப்படும்பொருட்டுப் பாட அது திறக்கப்படாமல் தாழ்த்தது. அதுகண்டு "இரக்கமொன்றிலீர்" என்று திருக்கடைக்காப்பிலே பாடிவணங்கினர். உடனே வேதாரணியேசுரருடைய திருவருளினுல் கதவுதிறக்கப்பட்டது. அப்பொழுது நாயன்மார் இருவரும் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள். அடியார்கள் எல்லாரும் ஆனந்தகோஷம் செய்தார்கள் நாயன்மார் இருவரும் பேரின்பவெள்ளத்திலே அழுந்து எழுந்து உள்ளே புகுந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகங்கள் பாடி அரிதில் வெளியே வந்தார்கள், அப்பொழுது அப்பமூர்த்திதிருஞானசம்பந்த சுவாமியைநோக்கி சுவாமியுடையதிருவருளினுலே இந்தக்கதவு திறக்கப்பட்டும் அடைக்கப்பட்டும் என்றும் வழங்கும்பொருட்டு தேவரீர் இது அடைக்கப்படும்படி திருப்பதிகம் பாடியருளும் என்ருர். திருஞானசம்பந்தசுவாமி திருப்பதிகத்திலே "சதுரம்மறை" என்னும் முதற்பாட்டுப் பாடியமாத்திரத்தில் கதவு அடைக்கப்பட்டது.

திருமறைக்காடு - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சதுரம்மறைதான் றுதிசெய் துவணங்கும்
மதுரம்பொழில்சூழ்ம்மறைக்காட்டுறைமைந்தா
விதிநன்கிறைவைத்தருள்செய்தவெனக்குன்
கதவந்திருக்காப்புக்கொள்ளுங்கருத்தாலே.

காழிந்நகரான்கலைஞானசம்பந்தன்
வாழிம்மறைக்காடனைவாய்ந்தறிவித்த
வேழின்னிசைமாலையீரைந்திவைவல்லார்
வாழியுலகோர்தொழுவானடைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அதுகண்டு நாயன்மார் இருவரும் திருவருளை வியந்து களிப்புற்று வணங்கினர்கள். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி தாம் எடுத்த திருப்பதிகத்தை முடித்தருளினர். அன்றுதொடுத்து அந்தக்கதவும் திறத்தலும் அடைத்தலுமாகிய வழக்கம் என்றும் நிகழ்ந்தது அங்கேநிகழ்ந்த அற்புதத்தைக்கண்ட அடியாகள் சமஸ்தரும் ஆச்சரியங்கொண்டு உரோமாஞ்சிதங்கொள்ளக்கண்ணீர்சொரிய நாயன்மார் இருவருடைய திருவடிகளிலும் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள் நாயன்மார் இருவரும் திருமடத்தை அடைந்தபின் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் பரமசிவன் ஆதியிலே அருளிச்செய்த முதனூலாகிய வேதங்களின் தாற்பரியங்களை அமைத்துத் தமிழ்வேதம் செய்தருளும் சத்சாட்குண்ணியராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்தாமே அக்கட

வளைப்போல அருட்செய்கை செய்யவல்லவர் அவரொழிந்த என்போலும் அடியார்களுக்கும் அவ்வேதங்களோடு இடை ஈடு பெரிதாகும் அவ்வேதங்களாலே திருக்காப்புச் செய்யப்பட்ட கதவு என்பாடலினுல் அரிதிற் றிறக்கப்பட்டதும், அவர்பாடலினுல் எளிதில் அடைக்கப்பட்டதும் இதனுல் அன்ருே என்று சிந்தித்து அருமித்திரைசெய்தார். அப்பொழுது பரமசிவன் அவரிடத்திற்சென்று நாம் வாய்மூரிலே இருப்போம் அவ்விடத்திற்குத் தொடர்ந்துவாஎன்று அருளிச்செய்துபோக அப்பமூர்த்தி அவருக்குப்பின் விரைந்துசென்ருர். நெடும்போதுசென்றும் அவரைச்சமீபிக்கப்பெற்றிலர் சுவாமி சமீபத்திலே காட்சிகொடுப்பவர்போல ஒருகோயிலை எதிரேகாண்பித்து அதனுள்ளேபுகுந்தருள அப்பமூர்த்தியும் அவ்விடத்திலே விரைந்து தொடர்ந்தார் பிள்ளையாரும் அப்பமூர்த்தி திருவாய்மூருக்குப் போகின்ருர் என்று கேள்வியுற்று வந்துசேர்ந்தார் அப்போது பரமசிவன் பார்வதியாரோடு ஆடல்காட்ட பிள்ளையார் தரிசித்துப் பதிகம்பாடியருளினுர்.

திருவாய்மூர்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தளரிவளரெனவுமைபாடத்தாளமிடவோர்தழல்வீசிக்
கிளரிளமணியரவரையார்த்தாடும்வேடக்கிரிமையார்
விளரிளமுலையவர்கருணல்கிவெண்ணீரணிந்தோர்சென்னிமேல்
வளரிளமதியமொடிவாரணிர்வாய்மூரடிகள்வருவாரே.

திங்களோடருவரைப்பொழிற்சோலைத்தேனலங்கானலந்திருவாய்மூ
ரங்கமோடாறுமறையொலிபாடலழனிறவண்ணர்தம்மடிபரவி
நங்கடம்வினைகெடமொழியவல்லஞானசம்பந்தன்றமிழ்மாலை
தங்கியமனத்தினுற்ருெழுதெழுவார்தவநெடியுலகுக்கோர்தவநெறியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அப்பமூர்த்தியோடு வாய்மூருக்குப்போய் சுவாமி தரிசனஞ்செய்துக்கொண்டு, இருந்து சிலநாளாயினபின் வேதாரணியத்துக்குத் திரும்பிவந்து சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருப்பதிகம்பாடியங்கிருந்தார்.

திருமறைக்காடு-பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொங்குவெண்மணற்கானற்பொருகடற்றிரைதவழ்முத்தங்
கங்குலாரிருள்போழுங்கலிமறைக்காடமர்ந்தார்தாந்
திங்கள்சூடினரேனுந்திரிபுரமெரித்தனரேனு
மெங்குமெங்கள்பிரானுர்புகழலதிகழ்பயிலரே.

மையுலாம்பொழில்சூழ்ந்தமாமறைக்காடமர்ந்தாரைக்
கையினுற்ருெழுதெழுவான்காழியுண்ஞானசம்பந்தன்

செய்தசெந்தமிழ்பத்துஞ்சிந்தையுட்சேர்த்தனவல்லார்
பொய்யில்வானவரோடும்புகவலர்கொளவலர்புகழே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதுநிற்க பாண்டி நாட்டிலே பாண்டியராஜன்தான் பூர்வஜன்மத்தி லே செய்த தீவினையினல் உலகமெல்லாம் இப்படியே நித்யமாய் இருக்கும் அருகேசுரன் குருத்துவமாத்திரத்தில் கருத்தாவாய் இருப்பான் எனப்பிதற்றுகின்ற கபடிகளாகிய சமணர்களுடைய துர்ப்போதனையை மெய்யென்று துணிந்து சத்தியமார்க்கமாகிய சைவத்தைவிட்டு அவர்களுடைய அசத்திய மார்க்கமாகிய ஆருகமதத்திலே பிரவேசித்தான் அரசன் அவ்வாறுயின்மையால் "மன்னனெப்படி மன்னுயிரப்படி" என்னும் பழமொழிப்படி குடிகளும் அவ்வாறுயின மயிர் பறிக்கப்பட்ட தலையையும் ஊத்தை வாயையும் உறிபொதி கலனும் மயிற்பீலியும் பொருந்திய கையையும் பாயுடையையும் மனம்போல மாசுண்ட சரீரத்தையும் நின்றுண்டலையும் வெற்றரையையும் உடைய சமணப்பதிதர்களே எங்கும்பரந்தார்கள் இங்ஙனம் பாண்டிநாடெங்கும் வைதிகமார்க்கமும் சைவமார்க்கமும் ஆகிய இரண்டும் குன்றிசமணசமயமேவிருத்தியாகியும் அப்பாண்டியனுடைய மனைவியாரும் சோழமகாராஜாவுடைய புதல்வியாரும் ஆகிய மங்கையர்க்கரசியார் அவ்வரசனுடைய முதன் மந்திரியராகிய குலச்சிறைநாயனர் என்கின்ற இருவரும் தாங்களும் அப்பாண்டியனும் பாண்டிநாட்டாரும் மற்றயாவரும் செய்த புண்ணியத்தினலே சைவர்களாகவே இருந்தார்கள். அவர்கள் அப்பாண்டி நாட்டுள்ளோர் பொருட்டுக் கவலைகொண்டு தாங்கள் சைவ ஒழுக்கத்தில் நிற்குந்தன்மை அரசனுக்கு விளங்காவண்ணம் ஒழுகினர்கள். இங்ஙனம் ஒழுகும் நாளிலே உலகம் எல்லாம் உய்யும்படி திருவவதாரம் செய்தருளிய உயர்வொப்பில்லாத சைவசமயாசாரியராகிய திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய அளவிறந்த மகிமைகளையும் அவர்வேதாரணியத்திற் சென்று இருத்தலையும் பாண்டி நாடுசெய்த பெருந்தவத்தினலே கேள்வியுற்றர்கள் கேள்வியுற்றபொழுதே அளவிறந்த மகிழ்ச்சிகொண்டு சிலபரிசனங்களை திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்திற்குச் செல்லும்பொருட்டு ஏவினர்கள் அவர்களால் ஏவப்பட்ட அப்பரிசனங்களும் அந்த பாண்டி நாட்டைக் கடந்து சென்று வேதாரணியத்தைத் அடைந்து திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் இருந்தருளுகின்ற திருமடத்தை அடைந்து தங்கள் கருத்தை வாயிற் காவலாளருக்குத் தெரிவிக்க அவர்கள் உள்ளேபோய் நாயனரை வணங்கிகின்று சுவாமி பாண்டிய தேவியாராகிய மங்கையர்க்கரசியாரும் மந்திரியாராகிய குலச்சிறைநாயனரும் ஏவுதலால் தேவரீருடைய ஸ்ரீபாதாரவிந்தங்களை வணங்குதற்கு சிலர் புறத்துவந்து நிற்கின்றனர் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள் பிள்ளையார் திருவருள்சுரந்து அவர்களை இங்கே அழையுங்கள் என்று அருளிச்செய்ய வாயிற் காவலாளர்கள் அவர்களைக்கூவ அவர்கள் உள்ளே புகுந்து பிள்ளையாரை விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து அஞ்சலியஸ்தர்களாகி நின்றர்கள்

பிள்ளையார் அவர்களை நோக்கி மங்கைபர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும் க்ஷேமமாய் இருக்கிறார்களா என்று வினவியருள அவர்கள் ஆம் என்று சொல்லிபின் ஏழுலகமும் உய்யும்படி திருவவதாரஞ் செய்தருளிய பரமகிர்பாளுவே சைவசமயாசாரிய மூர்த்தியே பாண்டியனும் பாண்டிய நாட்டாரும் சமணர்களுடைய துர்ப்போதனையினாலே விபூதி சாதனங்களைவிட்டு ஆருகத மதத்திலே பிரவேசித்தமையால் மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறை நாயனாரும் மிக்க கவலை கொண்டிருந்தார்கள், பின்பு தேவரீருடைய மகிமையைக் கேள்வியுற்று அந்தச் சமாசாரத்தைத் தேவரீருக்குத் தெரிவிக்கும்பொருட்டு அடியேங்களை அனுப்பினர் என்று பிரார்த்தித்தார்கள் அதுகேட்ட சிவனடியார்கள் சமஸ்தரும் பிள்ளையாரை நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்று சுவாமீ தேவரீர் பாண்டி நாட்டுக்கு எழுந்தருளி எங்கள் கடவுளாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடையாத அதிபாதகர்களாகிய சமணர்களை வாதிலேவென்று வேதாகம மோக்ஷமாகிய சைவசமயத்தை ஸ்தாபனம்பண்ணி பாண்டியனையும் விபூதி யிடுவித்து உய்விக்கும்பொருட்டுத் திருவுளங் கொண்டருளவேண்டும் என்றார்கள். பிள்ளையார் அவர்களுக்கு அருள்புரிந்து அப்பமூர்த்தியோடு கோயிலிற் சென்று சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருக்கோபுரத்துள் இருந்து பாண்டிமாதேவியாரும் குலச்சிறையாரும் சொல்லியனுப்பிய வார்த்தையை அவருக்குச் சொல்லி பாண்டிநாட்டுக்கு எழுந்தருளுதற்குத் துணிந்தார். அப்பொழுது அப்பமூர்த்தி தேவரீர் சிறுபிள்ளையாய் இருக்கிறீர். அச்சமணர்களுடைய வஞ்சனைக்கே ஓர் எல்லையில்லை தேவரீருக்கு இப்போது கோள்கள் வலியில் ஆதலால் தேவரீர் அவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளுதற்கு உடன்படுவது ஒண்ணாது என்றுசொல்ல பிள்ளையார் பரமசிவன் நம்முடைய சிந்தையே கோயில்கொண்டு வீற்றிருத்தலினால் நமக்குத் தீங்குவராது என்றுசொல்லி பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத் துதித்து "வேயுறுதோளி" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

வேயுறுதோளி-பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேயுறுதோளிபங்கன்விடமுண்டகண்டன்மிகநல்லவீணைதடவி
மாசறுதிங்கள்கங்கைமுடிமேலணிந்தெனுளமேபுகுந்தவதனு
ஞாயிறுதிங்கள்செவ்வாய்புதன்வியாழம்வெள்ளிசனிபாம்பிரண்டுமுடனே
ஆசறுநல்லநல்லவவைநல்லநல்லவடியாரவர்க்குமிகவே.
தேனமர்பொழில்கொளாலைவிளை செந்நெறுன்னிவளர்செம்பொனெங்குநிகழ
நான்முகனாதியாயபிரமாபுரத்துமறைஞானஞானமுனிவன்
தானுறுகோளுநாளுமடியாரைவந்துநலியாதவண்ணமுரைசெ
யான்சொன்மாலையோதுமடியார்கள்வானிலரசாள்வராணைநமதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தத் திருப்பதிகத்தைக் கேட்டதற்பின், அப்பமூர்த்தியும் அதற்கு உடன்பட்டு தாமும் அவர்முன்னே எழுந்தருள அமைந்தபொழுது பிள்ளையார் அப்பரேநீர் இந்தச்சோழ மண்டலத்திலேதானே எழுந்தருளியிருக் என்றுசொல்லி கைகுவித்து வணங்கிநடுக்க அப்பமூர்த்தியும் வணங்கி அதற்கு ஒருவாறு அருமையாக உடன்பட்டார் பிள்ளையார் வேதத்தை வளர்த்தற்கும் சைவத்தை விளக்குதற்கும் எழுந்து வேதாரணியேசுரரை மீண்டும் போய் நமஸ்கரித்துப் பாடித்துதித்து அனுஞ்ஞை பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டு அப்பமூர்த்தி மருதவண்ணம் அவரைவணங்கிவிடைகொடுத்து நீங்கி முத்துச்சிவிகையில் ஏறி ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதி சுவாமியுடைய விபூதியணிந்த திருமேனியைச் சிந்தித்துக்கொண்டு சென்றார், அகத்தியான் பள்ளிகோடிக்குழகர் கோயில், கடிக்குளம், இடும்பாவனம், உசாத்தனமுதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பதிகங்கள் பாடியருளினர்.

திருஅகத்தியான்பள்ளி-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாடியவெண்டலைமாலைசூடிமயங்கிரு
ணீடெரிகொள்ளிவிளக்குமாகநிவந்தெரி
யாடியவெம்பெருமானகத்தியான்பள்ளியைப்
பாடியசிந்தையினர்கட்கில்லையாம்பாவமே.

ஞாலமல்குந்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்மாமயிலாடுஞ்
சோலைபுடைசூழகத்தியான்பள்ளியுட்
சூலங்கொல்படையானடிதொழுதேத்திய
மாலைவல்லாரவர்தங்கள்மேல்வினைமாயுமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கடிக்குளம்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொடிகொண்மேனிவெண்ணூலினர்தோலினர்புலியுரியதளாடை
கொடிகொளேற்றினர்மணிகிணினெனவருகுரைகழல்சிலம்பார்க்
கடிகொள்பூம்பொழில்சூழ்தருகடிக்குளத்துறையுங்கற்பகத்தைத்தம்
முடிகள்சாய்த்தடிவீழ்தருமடியரைமுன்வினைமூடாவே.

தனமலிபுகழ்தயங்குபூந்தராயவர்மன்னனற்சம்பந்தன்
மனமலிபுகழ்வண்டமிழ்மாலைகண்மாலதாய்மகிழ்வோடுங்
கனமலிகடலோதம்வந்துலவியகடிக்குளத்தமர்வானை
யினமலிந்திசைபாடவல்லார்கள்போயிறைவனோடுறைவாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇடும்பாவனம்-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மனமார்தருமடவாரொடுமகிழ்மைந்தர்கண்மலர்த்தூய்த்
தனமார்தருசங்கக்கடல்வங்கத்திரளுந்திச்

சினமார் தருதிறல் வாறெயிற்றரக்கன்மிகுகுன்றி
லினமாதவரிறைவர்க்கிடமிடும்பாவனமிதுவே.

கொடியரர்நெடுமாடக்குன்றளூரிற்கரைக்கோல
விடியார்கடலடிவீழ்தருமிடும்பாவனத்திறையை
யடியாயுமந்தணர்காழியுள்ஞானசம்பந்தன்
படியார்சொன்னபாடல்சொலப்பறையும்வினைதானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஉசாத்தானம்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீரிடைத்துயின்றவன்றம்பிநீள்சாம்புவான், போருடைச்சுக்ரீவனநுமன்றொழக்
காருடைநஞ்சுண்டுகாத்தருள்செய்தவெஞ், சீருடைச்சேடர்வாழ்திருவுசாத்தானமே.
வரைதிரிந்திழியுநீர்வளவயற்புகலிமன், திரைதிரிந்தெறிகடற்றிருவுசாத்தானரை [நே
யுரைதெரிந்துணருசம்பந்தனொண்டமிழ்வல்லார்நரைதிரையின்றியேநன்னெறிசேர்வ

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு சோழநாட்டைக்கடந்து பாண்டிநாட்டை அடைந்து கொடுங் குன்றத்திற்சென்று சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருப்பதிகம் பாடி மதுரைக்குச் சமீபித்தார்.

———

திருக்கொடுங்குன்றம்-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானிற்பொலிவெய்தும்மழைமேகங்கிழித்தோடிக்
கானற்பிறைசேருங்குளிர்சாரற்கொடுங்குன்றம்
ஆனிற்பொலிவைந்துமமர்ந்தாடியுலகேத்த
தேனிற்பொலிமொழியாளொடுமேயான் திருநகரே.

கூனற்பிறைசடைமேன்மிகவுடையான்கொடுங்குன்றை
கானற்கழுமலமாநகர்த்தலைவன்னலகவுணி
ஞானத்துயர்சம்பந்தனலங்கொள்தமிழ்வல்லா
ரூனத்தொடுதுயர்தீர்ந்துலகேத்துமெழிலாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அதுநிற்க எட்டு மலைகளிலும் வசிக்கின்ற சமணர்கள் எல்லாரும் துர் நிமித்தங்களுந் துர்சொப்பனங்களும் மதுரையிலே ஒருங்குவந்துகூடிதாம் தாங்கண்ட சொபபனங்களை ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லி பாண்டியனுக்குந் தெரிவித்து தங்களுக்குத் தீங்கு விளைவது திடமெனக்கருதி உணவின்றி கவலைகொண்டு இருந்தார்கள், சைவர்களாகிய பாண்டிமாதேவியாரும் குலச்சிறைநாயனருமோ அளவில்லாத மகிழ்ச்சியைக் காட்டுகின்ற நன்னி மித்தங்களைக்கண்டு சமணசமயங்குன்றிச் சைவசமயம் விருத்தியாதல் திட மெனக்கருதி மகிழ்ந்து இருந்தார்கள் இருக்கும்பொழுது சர்வலோகங்க ளும் உய்யும்படி திருவவதாரஞ்செய்தருளிய பரமசாரியராகிய திருஞான சம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் எழுந்தருளிவருகின்றார் என்று சிலர் அவர்களு க்குப் போய்ச்சொன்னார்கள் மங்கையர்க்கரசியார் அதைக்கேட்டு அவ்வார்

த்தையைச் சொல்லியவர்களுக்கு அளவிறந்த திரவியங்களைக்கொடுத்து எல்லையில்லாத மகிழ்ச்சி யுடையாராகி தம்மை வணங்கிநின்ற குலச்சிறையாரைநோக்கி எங்கள் தம்பிரானாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளை எதிர்கொள்ளும் என்றார் குலச்சிறையார் பாண்டிமாதேவியாரை வணங்கிப்போந்து அரசனுக்கும் உறுதியே யென்று விரைந்து மதுரைக்குப் புறத்திலேபோய் பிள்ளையாரை எதிர் கொள்ளுதற்குச்செல்ல பாண்டிமாதேவியாரும் தம்முடைய பரிசனங்கள்சூழ, ஆலயத்திற்சென்று சொக்கநாதசுவாமியை நமஸ்கரித்து பிள்ளையாருடைய நல்வரவை ஏற்றுநின்றார் ஆருகதம் பௌத்தம் முதலிய பரசமய இருளை நீக்குகின்ற ஞானாதித்தராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, என்னும் நால்வகை வாத்தியங்களும் ஒலிக்க எண்ணிறந்த பிராமணர்கள் உதாத்த அநுதாத்த ஸ்வரிதப் பிரசயங்களோடு வேதகோஷஞ்செய்ய அடியார்கள் ஹரஹர என்றுசொல்லும் ஓசையானது திக்குகள் எல்லாஞ்செவிடுபடசெந்தமிழ் மாருதமாகிய தென்றல் எதிர்கொண்டு எம்மருங்கும் சேவிக்க விபூதியைத் தரித்த திருமேனியை யுடை திருக்கூட்டம் சர்வலோகத்தாரும் செய்த சிவபுண்ணியங்களின் படையெழுச்சிபோலப் பொலிந்துவிளங்க சமணசமயம் பாழ்பட சைவசமயந்தழைத்தோங்க தம்முடைய திருநாமங்கள் பலவற்றையும் ஊதுகின்ற முத்துச்சின்னங்கள் எல்லாம் "பரசமயகோளரிவந்தார்" "பரசமயகோளரிவந்தார்" என்று பணிமாற அடியார்கள் பலர் உரோமோத்தமகஷணங்கொள்ள ஆனந்தபாஷ்பம் சொரிந்து எங்கும்பெருகி அலைப்பத் தம்முடைய மகிமைகள் எல்லாவற்றையும்பாடி ஆட இவற்றைக்கண்ட கேட்டசமணப் புல்லர்கள் எல்லாரும் ஓட்டம்பிடிக்க அற்புத சின்மயத்திருவருள் வடிவாகிய முத்துச் சிவிகையின் மேலே முத்துக் குடைநிழற்ற எழுந்தருளி வந்தார்.

சத்திய நிர்மல சிவஞானானந்த வடிவாகிய பிள்ளையார் இப்படி எழுந்தருளிவரும்போது ஒப்பில்லாத முத்துச்சின்னம் உலகமெல்லாம் உய்யும்படி ஊதுகின்ற அதிமாதுரியமாகிய பேரொலியானது குலச்சிறைநாயனாருடைய திருச்செவிகளிலே திவ்வியாமிர்தம்போலப் புகுந்து சுவைக்க உடனே அந்நாயனார் பூமியிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து அளத்தற்கரிய பெருங்களிப்பினையுடையாராகி எழுந்து இரண்டுகைகளும் சிரசின்மேல் ஏறிக்குவிய உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள எதிரே கடுகிநடந்தார் பிள்ளையாரோடுகூடி வருகின்ற அடியார்கள் திருக்கூட்டத்தை நெடுந்தூரத்திலே கண்டு வணங்கி எழுந்து விரைந்து சமீபத்திற்சென்று ஆனந்தபரவசமாகிய அடியற்ற மரம்போல நிலத்திலேவிழுந்து கிடந்தார். அக்குலச்சிறை நாயனாரே எதிரேவந்த அடியார்கள்பலர்வணங்கி அவர் பூமியினின்று எழாமையைக்கண்டு திரும்பித் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளையடைந்து வணங்கி வாய்பொத்திநின்று சுவாமீ பாண்டியனுடைய மந்திரியாகிய குலச்சிறையார் திருமுன்னேவந்து அடியற்றமரம்போலவிழுந்து கிடக்கின்றனர் என்று

விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள் சர்வசீவதயாநிதியாகிய பிள்ளையார் அதுகேட்டு திருமுகத்தாமரைமலர்ந்து முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி விரைந்து சென்று அவரை அணைந்து தம்முடைய அருமைத் திருக்கரங்களினலேபற்றி எடுக்க அத்திருக்கரங்கள் தீண்டுதற்குப் பூர்வஜன்மங்களிலே அனந்தகோடி சிவபுண்ணியங்களைச்செய்திருந்த குலச்சிறை நாயனர் அப்பிள்ளையாருடைய திருமுமமண்டலம் பொழியாநின்ற பெருங்கருணை வெள்ளத்திலும் தம்முடைய கண்களினின்று பொழியாநின்ற ஆனந்த வெள்ளத்திலும் முழுகி உரைதடுமாற உரோமஞ்சிலிர்ப்ப சரீரம் நடுங்க எழுந்து கைகளைச்சிரமேற்குவித்து நின்ருர் பிள்ளையார் அவரைக்கடாட்சித்து அன்பரே பாண்டிமாதேவியாருக்கும் உமக்கும் நமதுகடவுளாகிய பரமசிவனது திருவருள்பெருகும் நன்மைதான் வாலிதே என்று சொல்லியருள, அம்மதுரவாசகத்தைக்கேட்ட குலச்சிறைநாயனர் வணங்கி நின்று அடியேங்கள் செய்த தவப்பயனே அருட்குன்றே, சிவஞானதீபமே அடியேங்களுக்குப் பூதகாலத்திலே பழுதடையாத்திறமும் பௌஷியகாலத்திலே தேவரீர் இந்த நாட்டில் எழுந்தருளுதலினலே பெற்றபேறுகும் அதனல் அடியேங்கள் எக்காலத்துந் திருவருளுடையேம் அஃதன்றியும் பொய்சமயமாகிய சமணசமயத்தில் அமிழ்ந்தி இந்நாடும் அரசனும் வெற்றிபொருந்திய விபூதிப்பிரகாசத்தாலே விளங்கும் மேன்மையையும் பெற்றேம் பாண்டிமாதேவியார் தேவரீர் இங்கெழுந்தருளுதலைக்கேட்டு பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு எங்கள் பெருவாழ்வு எழுந்தருளியது நீர்போய் எதிர்கொண்டு திருவடிபணிவீர் என்று அடியேனை ஏவினர் என்று விண்ணப்பஞ்செய்து மிகக்களிப்பினலே மீளவும் பணிந்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணினர்.

பிள்ளையார் அங்ஙனம்பணிந்து துதித்த குலச்சிறை நாயனருக்கு அருண்மொழிகூறி யருளும்பொழுது மதுராபுரி தோன்றுதலும் அடியாரை நோக்கி எங்கள்பரமசிவனுடையதிருவாலவாய் எம்மருங்கினது என்று வினவியருள அவ்வடியவர் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை வணங்கித் திருமுன்னேநின்று கையினலே காட்டி இங்கே கோபுரந்தோன்றுகிறது திருவாலவாய் இது என்றுர். அதுகண்டு பிள்ளையார் கைகுவித்து மிகுந்த அன்போடு பூமியின்மேலே விழுந்து நமஸ்கரித்து "மங்கையர்க்கரசி" என்றெடுத்து மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும் ஆகிய இருவருடைய திருத்தொண்டுகளைக் கொண்டமையைச் சிறப்பித்து செய்யுள்தோறும் இறுதியிலே "ஆலவாயாவது மிதுவே" என்பதை அமைத்து திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு இருந்தார்.

திருஆலவாய்-பண் புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மங்கையர்க்கரசிவளவர்கோன்பாவைவரிவளைக்கைமடமாணி
பங்கயச்செல்விபாண்டிமாதேவிபணிசெய்துநாடொறும்பரவப்
பொங்கழலுருவன்பூதனயகனல்வேதமும்பொருள்களுமருளி
யங்கயற்கண்ணிதன்னெடுமமர்ந்தவாலவாயாவதுமிதுவே.

வெற்றவேயடியாரடிமிசைவீழும் விருப்பினன்வெள்ளைநீறணியுங்
கொற்றவன்றனக்குமந்திரியாயகுலச்சிறைகுலாவிநின்றேத்து
மொற்றைவெள்விடையனும்பரார்தலைவ னுலகினிலியற்கையைபொழி
டற்றவர்கற்றசிவனுறைகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. [நந்திட்

பன்னலம்புணரும்பாண்டிமாதேவிகுலச்சிறையெனுமிவர்பணிபு
மன்னலம்பெறசீராலவாயீசன்றிருவடியாங்கவைபோற்றிக்
கன்னலம்பெரியகாழியுள்ஞானசம்பந்தன்செந்தமிழிவைகொண்
டின்னலம்பாடவல்லவரிமையோரேத்தவீற்றிருப்பவரினிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அடியார்களோடும் திருவாலவாயை அணைந்து கோபுரத்தை வணங்கி உள்ளே புகுந்து வலஞ்செய்து மந்திரியாரோடு சந்நிதானத்தை அடைந்தார் சொக்கநாத சுவாமியைத் தரிசித்து அட்டாங்க பஞ்சாங்கமா கப் பலமுறை நமஸ்கரித்து உரோமப்புளகிதங் கொள்ள ஆனந்த அருவி சொரியநின்று திருப்பதிகங்கள் பாடியருளினர்.

திருஆலவாய்-திருவிருக்குக்குறள்-பண்-குறிஞ்சி,

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீலமாமிடற், றாலவாயிலான், பாலதாயினுன், ஞாலமாள்வரே.
அடிகளாலவாய், படிகொள்சம்பந்தன், முடிவிலின்றமிழ், செடிகணிக்குமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருமுன்றிலை அடைந்தார் முன்னே சுவாமிதரிசனம் செய்யும் பொருட்டுப் பிள்ளையார் உள்ளணையும்போது எதிர்செல்லாமல் ஒருபக்கத்திலே ஒதுங்கிநின்ற பாண்டிமாதேவியார் முன்னேவர குலச்சிறையார் பிள்ளையாரை வணங்கிநின்று சுவாமீ இங்கேசிரசின்மேற் கைகுவித்துக் கொண்டுவருகின்றவரே பாண்டிமாதேவியார் என்றுசொல்ல பிள்ளையார் பெருங்களிப்பொடு விரைந்து எதிரே சென்றார். பாண்டிமாதேவியார் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளைவிழுந்து நமஸ்கரித்தார் பிள்ளையார் திருவருள்சுரந்து அவரை திருக்கரத்தினல் எடுத்தருளினர் பாண்டிமாதேவியார் தம்மனக்கருத்து முற்றியதென்று நினைந்து கண்ணீர்சொரிய வாய்குழறி அடியேனும் அடியேனுடைய பதியும்செய்ததவம் என்றுசொல்லிவணங்கினர் பிள்ளையார் பரசமயத்தார்களுளிருக்கும் சைவநெறியிலே வாழுமவரே உம்மைக்காணுதற்கு வந்தோமெனசொல்லி அவரைவிடைசொடுத்து அனுப்பிகொண்டு அடியார்கள்சூழ எழுந்தருளினர் எழுந்தருளும்பொழுது திருவாலவாயிலேதிருத்தொண்டுசெய்துக்கொண்டிருக்கிற அடியாரெல்லாம் வந்துபிள்ளையாரைநமஸ்கரித்து ஞானபித்திராகிய சுவாமி சமணிருள் நீக்கும்படி தேவரீர் இங்கேஎழுந்தருளிவருதற்கு அடியேங்கள் ளவிறந்த தவங்களைச் செய்திருந்தோம் என்றார்கள் பாலறாவாயர் அவர்களுக்கு அருள்செய்து புறத்தணைந்து குலச்சிறையார் திருமடங்காட்ட பரிசனங்களோடு

அதில் வீற்றிருந்தருளினர், பாண்டிமா தேவியாருடைய ஆஞ்ஞையின்படி குலச்சிறையார் பிள்ளையாருக்கும் பரிசனங்களுக்கும் விருந்தளித்தார். பகலிலே பிள்ளையார் அடியார்களோடு எழுந்தருளி வரக்கண்ட சமணர்கள் எல்லாரும் மனங்கலங்கி சூரியன் அஸ்தமயமானபின் ஒருங்கு கூடினர்கள் பிள்ளையார் வீற்றிருக்கின்ற திருமடத்திலே திருத்தொண்டர்கள் ஓதுகின்ற திருப்பதிகவிசையின்பேரொலி செவிப் புலப்பட்ட சமணர்கள் அதுபொறுராகிய பாண்டிய ராஜனிடத்திற் சென்று சொல்லுவோம் என்று துணிந்து அப்பாண்டிய ராஜனை அடைந்தார்கள் பாண்டியன் அவர்களுடைய மனத்துயரத்தைக் கண்டு நீங்கள் இங்ஙனந் திரண்டு வருதற்குக் காரணம் யாது என்று பரிந்து பரிந்து வினவ சமணர்கள் மஹாராஜனே உன்னுடைய மதுரையிலே சைவப் பிராமணர்கள் வருதலால் இன்றைக்கு நாங்கள் கண்டு முட்டு என்றார்கள் உடனே அரசன் நான் கேட்டு முட்டு என்று சொல்லி கோபித்து அந்தச் சிவனடியார்கள் இன்றைக்கு இந்நகரத்திற்கு வருதற்குக் காரணம் யாது அவர்கள் யாவர் என்றான் அதற்குச் சமணர்கள் சோழநாட்டிலே சீர்காழியி லிருக்கின்ற ஓர் பிராமணப் பாலன் சிவனிடத்தே ஞானம் பெற்றவனென்று முத்துச் சிவிகைமேற்கொண்டு எங்களை வாதிலே வெல்லும் பொருட்டு அடியார்களோடு வந்திருக்கின்றான் என்றார்கள். பாண்டியன்மிகக் கோபித்து இதற்கு நாம் யாதுசெய்வோம் என்று சொல்ல உபஜாபராகிய சமணர்கள் நாங்கள் அந்தப்பிராமணப்பிள்ளை இருக்கின்ற மடத்திலே மந்திர வித்தையினாலே அக்கினி பற்றச் செய்வோமாயில் அவன் இந்நகரத்திலே இராமல் போய்விடுவான் என்றார்கள் பாண்டியன் அதைக்கேட்டு விரைந்து சென்று அங்ஙனம் செய்யுங்கள் என்றுசொல்லி அவர்களைப் போக்கி யாதொரு பேச்சுமின்றி மனக்கவலையோடு சயனத்திற்புக்கான் பாண்டிமா தேவியாரும் புகுந்தார். பாண்டியன் ஒன்றும் பேசாதிருக்கமாதேவியார் என் பிராணநாயகரே! நீர்முன் உள்ளமகிழ்ச்சியின்றி முகம் புலர்ந்து இருக்கின்றீர். உம்முடைய மனசிலே வந்த கவலை யாது சொல்லியருளும் என்றார். பாண்டியன் தேவியாரை நோக்கி என் அதி பிரியமுள்ள பிராண நாயகியே! சோழநாட்டிலே சீர்காழியி லிருக்கின்ற ஒரு பிராமணப் பாலியன் சிவனுடைய அருளைப்பெற்று எங்கள் ஆசாரியர்களை வாதிலே வெல்லும்பொருட்டு அடியார்களோடு இங்கேவந்திருக்கின்றான் ஆசாரியர்கள் அவர்களைக் கண்டு முட்டு நான் கேட்டு இதுவே என் கவலைக்குக் காரணம் என்றான். மங்கையர்க்கரசியார் என்பிராணநாயகரே! நீர்கோபிக்க வேண்டுவதில்லை இருபக்ஷத்தாரும் வாதுசெய்தால் வென்றவர் பக்கஞ்சேர்ந்து அவர் அனுசரிக்குஞ் சமயத்தையே அனுசரித்தல் உறுதியாகும் என்று சொல்லி பெருமகிழ்ச்சியோடு தம்முடைய மாடத்திற்சென்று இருந்தார் குலச்சிறையார் அங்கே எய்த பாண்டிமாதேவியார் இந்தச் சமாச்சாரத்தை அவருக்குச் சொல்லினர். குலச்சிறையார் கைகுவித்துநின்று இன்றைக்குத் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் இங்கே எழுந்தருளிவரப் பெற்றுக் கொண்டோம் இனிச் சமணர்கள் செய்

யும் வஞ்சனையை அறியேன் என்றார். பாண்டிமா தேவியாரும் அஞ்சி வஞ்சகப் புலையராகிய சமணர்கள் தீத்தொழில் செய்ய வல்லவர்கள் என் செய்வோம் என்று நினைந்து திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு யாதாயினும் ஓருறுவருமாயின் நாமும் உயிர் துறந்துவிடுவோமென்றார் அதுநிற்க.

தவமறைந்து அல்லனசெய்யுஞ் சமணர்கள் பிள்ளையார் இருக்கின்ற திருமடத்திலே அக்கினி பற்றும்படி மந்திரம் செபித்தார்கள். உயர்வொப்பில்லாத ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதும் மகான்கள் பார்க்குந் திசையிலும் மற்றை மந்திரங்கள் பலிக்குமோ பலியா அடியாருடைய திருமடத்திலே தங்கள் மந்திரசாதனைகள் பலியாமையைக் கண்ட சமணர்கள் மனந்தளர்ந்து அரசன் இதனை அறியின் நம்மைச் சிறிதும் நன்குமதியான் நம்முடைய விருத்தியையும் ஒழித்துவிடுவான் என்று நினைந்து பயந்து அக்கினியைக் கொண்டுபோய் திருமடபுறச்சுற்றிலே கொளுத்தினார்கள் அத்தொழில் வெளிப்படுதலும் பரிசனத்தவர்கள் மறுகிப் பதைப்புடனே சிதைத்து நீக்கி அது செய்தவர்கள் பாதகர்களாகிய சமணரென்பதை உணர்ந்து சென்று பிள்ளையாரை நமஸ்கரித்து நின்று சமணர்கள் செய்த தீங்கைவிண்ணப்பஞ் செய்தார்கள். உடனே பிள்ளையார் சிவனடியார்கள் துயில்கின்ற இந்தத் திருமடத்திலே பாவிகள் பழுது செய்யலாமோ என்று பரிந்தருளி அவர்கள் என் பொருட்டுச்செய்த தீங்காயினும் சிவனடியார்களுக்கு இப்படி வருமோ என்று பின்னும் அச்சுற்று மகா கோபங்கொண்டு இத்தீங்கு அரசனால் வந்தது எனத் திருவுளங்கொண்டு "செய்யனே திருவாலவாய்" என்னும் திருப்பதிகத்தை "அமணர் கொளுவுஞ் சுடர்பையவே சென்று பாண்டியற்காகவே" என்று திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாலவாய்-பண்-கௌசிகம்.

திருசிற்றம்பலம்.

செய்யனேதிருவாலவாய்மேவிய, வையனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனைப்
பொய்யராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர், பையவேசென்றுபாண்டியற்காகவே.

அப்பனாலவாயாதியருளினால், வெப்பந்தென்னவன்மேலுறமேதினிக்
கொப்பஞானசம்பந்தனுரைபத்துஞ், செப்பவல்லவர்தீதிலாச்செல்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு சிவபத்தியிற் சிறந்த பாண்டிமா தேவியாருடைய திருமங்கிலியத்தைப் பாதுகாத்தல் வேண்டினமையாலும், மந்திரியாராகிய குலச்சிறை நாயனாருடைய அன்பினாலும் அரசனிடத்தில் அபராதம் உறுதலாலும், அவனுக்கு மீண்டு சைவ மார்க்கத்தை அடையும்விதி உண்மையாலும் அவன் வெப்பு நீங்கும்படி தம்முடைய அருமைத் திருக்கரங்களினாலே தீண்டி விபூதி சாத்தும் பெரும்பேற்றை உடையனாதலாலும் தீப்பிணியை பையவே செல்க என்று அருளிச்செய்தார். திருப்பதிகம் பாடிய வுடனே

அக்கினி வெம்மைப்போய்ப் பாண்டியனை அடைந்து, சூரியன் உதித்தபின் பாண்டிமாதேவியார் இரவிலே சமணர்கள்செய்த தீங்கைக் குலச்சிறையாரோடு கேள்வியுற்று திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையாரை இந்தப் பாதகர்களுடைய நாட்டிலே வர அழைத்த நாங்கள் இறப்பதே திண்ணம் என்று மனமயங்கி அச்சுற்று பதைபதைத்தார். பின்பு திருமடத்திலே தின்மையைத் தெளிந்து சமணர்கள் செய்ததீங்கு இறுதியில் எப்படி முடியுமோ என்று நினைக்கும்பொழுது அரசனுக்கு வெப்பு நோய் அடுத்தது என்று கஞ்சுகிகள்வந்து சொல்ல மாதேவியார் பதைபதைத்து சென்றார். குலச்சிறையாரும் விரைந்து போனார் பாண்டியன் வெப்புநோயினாலே மிகவருந்தி வைத்தியர்கள் வந்து பல வைத்தியங்களைச் செய்தும் அந்நோய் சிறிதும் நீங்காமல் மேற்பட அறிவிழந்து பேச்சின்றிக்கிடந்தான். சமணர்கள் அதனைக் கேள்வியுற்று வெய்துயிர்த்து ஓடிவந்து அந்நோயின் மூலம் இது என்று அறியாமல் தங்கள் மந்திரங்களைச சொல்லி மயிர்பீலியினாலே தடவ பீலிகள் பிரம்பினோடுதீந்து பொரிசிதறி வீழ்ந்தன அவ்வெப்பின் அதிசயத்தை நோக்கி தங்கள் கையிலே தூங்குகின்ற குண்டிகையிலுள்ள ஜலத்தை அருகனேகாவாய் அருகனேகாவாய் என்றுசொல்லி பாண்டியன்மேலே தெளிக்க அந்தஜலம் மிகசுவாலிக்கின்ற அக்கினியிலேசொரிந்த நெய்போலாக பாண்டியன் மிகவருந்தி சமணர்களை நோக்கிய நீங்கள் ஒருவரும் அங்கே இராமல் போய்விடுங்கள் என்றுசொல்லி அறிவு சோர்ந்தான் பாண்டிமாதேவியார் பயமெய்தி குலச்சிறைநாயனாரை நோக்கி இராத்திரியிலே திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு சமணர்கள்செய்ததீங்கு இப்படிமுடிந்ததோஎன்றுகூற குலச்சிறையார்வணங்கிநின்று அசுரர்களுடைய முப்புரத்தையும் எரித்த பரமசிவனுடைய அடியாராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு இவர்கள்செய்ததீங்கே அரசனிடத்தில் பலித்தது இவர்கள் தீர்க்கபுகில் அதுமுதிர்வதேயாகும் என்றார் மாதேவியாரும் மந்திரியாரும் அரசனை வணங்கிநின்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு சமணர்கள்செய்த தீங்கினாலே உமக்குஇந்தவெப்புநோய் அடுத்தது ஆதலால் இந்த பாதகர்கள் செய்யும் மாயம் இந்நோயை வளர்ப்பதே யன்றித்தீர்ப்பதில்லை அந்தத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவுளமிரங்கி கடாட்சிப்பாராயின் இந்தவெப்புநோய் மாத்திரமா எவர்களாலும் நீங்குதற்கரிய பிறவிநோயும் நீங்கிவிடும் இதுசத்தியம் என்றார்கள் பாண்டியன் தன்செவியிலே மெய்ப்பிரிவினையுடைய அவ்விருவரும் சொல்லி "திருஞான சம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்" என்கின்ற திருமந்திரம் புகுந்தவுடனே அயர்வு நீங்க, இந்தச்சமணர்கள்செய்யும் செய்கைகள் எல்லாம் இந்நோய்க்கு ஏதுவாயே இருக்கின்றன என்று நினைந்து, அவ்விருவரையும்நோக்கி அந்தத்திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளை இங்கே அழையுங்கள் என்னுடைய நோயை நீக்கிவென்றவர் எவரோ அவர்பக்கஞ் சேர்வேன் என்றார் மங்கையர்க்கரசியார் அதுகேட்டு பெருங்களிப்புடையவராகி சிவிகையிலேறி பெண்கள் சூழ குலச்சிறைநாயனார் குதிரையிலேறிக்கொண்டு முன்னேசெல்லசென்று

திருமடத்தை அடைந்தார், குலச்சிறைநாயனார் குதிரையினின்றும் இறங்கி பரிசனங்களைநோக்கி அடியேங்கள்வந்து நிற்றலைச் சுவாமிக்கு விண்ணப்பஞ் செய்யவேண்டும் என்றார். அவர்கள் உள்ளேபுகுந்து திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளை வணங்கிநின்று சுவாமி பாண்டிமாதேவியாரும் குலச்சிறைநாயனாரும்வந்து நிற்கின்றனர் என்று விண்ணப்பஞ்செய்யபிள்ளையார் அவர்களை இங்கே அழையுங்கள் என்று அருளிச்செய்தார், பரிசனங்கள் மீண்டு போய் அழைக்க இவர்கள் இருவரும் உள்ளே பிரவேசித்து திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளைக் கண்களிக்கக்கண்டு சமணர்கள்செய்த கொடுந்தொழிலை நினைந்து நெடிதுயிர்த்து சோகபாஷ்பம்சொரிய ஸ்ரீபாதங்களின் கீழேவிழுந்தார்கள். உரைகுழற சரீரம்நடுங்க ஒன்றும் அறிந்திலராகி நிலத்திலேபுரண்டு அயர்ந்து திருவடிகளைப் பற்றிக்கொண்டு கவலைக்கடற்கு ஓர் கரை பற்றினார்போன்று மெய்யன்பினாலே விடாது கிடந்தார்கள் பிள்ளையார் அதுகண்டு அவ்விருவரையும் திருக்கரத்தினால் எடுத்தருளித்தேற்றவும் அவர்கள் தெளியாராக அவர்களைநோக்கி அன்பர்களே உங்களிடத்திலேயாதாயினும் தீங்கு உண்டா என்றுவினாவி யருளினார். அதற்கு அவர்கள் அடியேங்கள் சமணர்கள் முன்செய்த வஞ்சனைக்குமிக அஞ்சி வருந்தினோம் அதுதிருமேனிக்கு அடாது என்று உணர்ந்து அதுதீர்ந்தோம் அவ்வஞ்சகள்செய்த தீத்தொழில் வெப்புநோயாகி அரசனை அடைந்து மிக வருத்துகின்றது சமணர்கள் அதனைத்தீர்க்கப்புக அதுவளர்கின்றது ஆதலால் தேவரீர் அவ்வரசன்முன் அவர்களைவென்றருளில் அவனுயிரும் எங்களுயிரும் உய்யும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள் அப்பொழுது கருணாகரராகிய பிள்ளையார் நீங்கள் சிறிதும் அஞ்சவேண்டாம், நாம்மெய்யுணர்வு இல்லாத சமணர்களை இன்றைக்கு நீங்கள்மகிழும்படி சமஸ்தருங்காண வாதிலேவென்று பாண்டியனை விபூதியணிவிப்போம் என்று சொல்லியருளினார் அவ்விருவரும் அதைக்கேட்டு தேவரீர அடியேங்களைத் துன்பக்கடலினின்றும் எடுத்தருளும்பொருட்டு இவ்விடத்துக்கு எழுந்தருளி வரம்பெறக்கொண்ட நாங்கள் என்பெறோம் என்றுசொல்லி வணங்கினார்கள்பிள்ளையார் பாவிகளாகிய சமணர்களைநோக்கி வாதுசெய்து வெல்லுதற்குச் சொக்கநாத சுவாமியினுடைய திருவுள்ளத்தை அறிவோம் என்று திருமடத்தினின்றும் நீக்கி திருக்கூட்டம் சூழச்சென்று திருவாலவாயிலேபுகுந்துநோக்கி வாதுசெய்தற்குத்திருவுள்ளமோ என்பதை அறியும்பொருட்டு "காட்டுமாவதுரித்து" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாலவாய்-பண்-கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காட்டுமாவதுரிபோர்த்துட, லாட்டமூன்றுடையாயுரைசெய்வனான்
வேட்டுவேள்விசெய்யாவமண்கையரை, யேட்டுவாதுசெயத்திருவுள்ளமே.
செந்தேனமுரலுந்திருவாலவாய், மைந்தனேயென்றுவல்லவமணாசறச்
சந்தமார்தமிழ்கேட்டமெய்ஞ்ஞானசம், பந்தன் சொற்பகரும்பழிநீங்கவே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமியுடைய திருவுள்ளத்தை அறிந்துபின்னும் சமணர்களைவாதில் வென்று அழிக்கும்பொருட்டும் சிவநாமத்தையே பரப்பும்பொருட்டும் "வேதவேள்வியை" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினர்.

திருவாலவாய்-நாலடிமேல்வைப்பு-பண்-பழம்பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதவேள்வியைநிந்தனைசெய்துழ, லாதமில்லியமணொடுதேரரை
வாதில்வென்றழிக்கத்திருவுள்ளமே, பாதிமாதுடனாயபரமனே.
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென், னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.
கூடலாலவாய்க்கோனைவிடைகொண்டு, வாடன்மேனியமணரைவாட்டிட
மாடக்கழிச்சம்பந்தன்மதித்தவிப், பாடவல்லவர்பாக்கியவாளரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருள்பெற்று திருவுளமகிழ்ந்து விடைகொண்டு கோபுரவாயிலைக் கடந்து முத்துச்சிவிகைமேல் ஏறி முத்துக்குடை நிழற்ற அடியார்கள் சூழ பலவகைப்பட்டவாத்தியங்கள் தொனிக்க, முத்துச்சின்னங்கள் ஊத, மங்கையர்க்கரசியார்முத்துச்சிவிகைமேலேறிக்கொண்டுபின்னாகவரகுலச்சிறையார் முன்னே அடியார்கூட்டத்திற்செல்ல பாண்டியனுடைய கோயிலுக்கு எழுந்தருளினர். குலச்சிறைநாயனர் முன்னே விரைந்துபாண்டியனிடத்திற் சென்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடையவரவைச்சொல்ல பாண்டியன் தன்னுடையதுயரம் சிறிதுநீங்கி தன்முடியின்பக்கத்திலே இரத்தினாசனத்தை இடுவித்து குலச்சிறைநாயனரை பின்னும் எதிர்செல்லும்பொருட்டு ஏவினன் குலச்சிறைநாயனர் மனமகிழ்ந்து எதிர்கொளச்சென்றார் சமணர்கள் அரசனுடைய தன்மையைகண்டு மகாராஜனே நம்முடைய சமயத்தை ஸ்தாபிக்கும்நெறி இதுவோ என்று பின்னும் உம்முடைய தருமநெறியை நீரே காத்தருளவேண்டும், ஆயில் அவரை இங்கே அழைத்தீர், உம்முடைய நோயை அவரும் நாங்களும் ஒருங்குதீர்க்கும்படி சொல்லி முழுமையும் அவராலேயே தீர்க்கப்பட்டதாயினும் எங்களாலும் தீர்க்கப்பட்டதாகச் சொல்லும் என்றார்கள். அதுகேட்ட அரசன் தான் பூர்வஜன்மத்திற் செய்த தவப்பயனை அடையும் சமயம் சமீபித்தலால், சமணர்களை நோக்கி நீங்கள் இருபக்ஷத்தீரும் உங்கள் உங்கள் தெய்வச்சார்பினாலே தீருங்கள், நான் வஞ்சகம்பேசேனென்றான் அதைக்கேட்ட சமணர்கள் என்செய்வோமென்று கவலைகொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது தமிழ்நாடு செய்த தவக்கொழுந்துபோலுந் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் அரண்மனைவாயிலள் அணைந்து முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி குலச்சிறையார்முன்செல்ல பாண்டிமாதேவியாரும் சிவிகையினின்று மிறங்கி உள்ளே எழுந்தருளினர். பாண்டியன் பிள்ளையாரைக்கண்டவுடனே அஞ்சலிசெய்து அவர் சமீபத்தில்வர, அவரை நோக்கி தன்முடியின் பக்கத்திலிருக்கின்ற இரத்தினாசனத்தைக் காட்ட அவர் அதிலே வீற்றிருந்தருளினர். சமணர்களெல்லாரு

மச்சங்கொண்டார்கள் பாண்டியன் பிள்ளையாருடைய திருமேனியைத் தீ
சிக்கப் பெற்றதனால் வெப்புநோய் சிறிதுநீங்கி சுவாமீ தேவரீருடைய ஊர்
யாது என்றுவினவ, பிள்ளையார் "கழுமலநாங்கருதுமூரே" என்று திருப்
பதிகத்தினாலே உத்தரங்கொடுத்தருளினர்.

திருப்பிரமபுரம்-திருச்சக்கரமாற்று பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமனூர்வேணுபுரம்புகலிவெங்குருப்பெருநீர்த்தோணி
புரமன்னுபூந்தராய்பொன்னஞ்சிரபுரம்புறவஞ்சண்பை
யரன்மன்னுதண்காருகொச்சைவயமுள்ளிட்டங்காதியாய
பரமனூர்பன்னிரண்டாய்நின்றதிருக்கழுமலநாம்பரவுமூரே.

காவிமலர்புரையுங்கண்ணார்கழுமலத்தின்பெயரைநாளும்
பாவியசீர்ப்பன்னிரண்டுநன்னூலாப்பத்திமையாற்பனுவன்மாலை
நாவினலம்புகழ்சீர்நான்மறையான்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
மேவியகைமொழிவார்விண்ணவரிலெண்ணுதலைவிருப்புளாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிள்ளையார் இரத்தினசனத்திலிருந்தபொழுது சமீபத்தில் இருந்த
சமணர்கள் பொருமைகொண்டு தங்கள் உள்ளத்திலுள்ள அச்சத்தை மறைத்து கோபாக்கினி சொலிக்கக் கண்கள்சிவந்து பாலசூரியனைச் சூழ்கின்ற கருமுகிற்குழாங்கள்போல பிள்ளையாரைச்சூழ்ந்து அவரை வாதினால்வெல்லக்கருதி தங்கள் சமயநூல்களை எடுத்துச்சொல்லிக் குரைத்தார்கள் பிள்ளையார் அதைக்கேட்டு உங்கள் சமயநூற்றுணிவை உள்ளபடிகிரமமாக பேசுங்கள் என்று சொல்லியருள சமணர்கள் துள்ளி எழுந்து அநேகர்களாய்ச் சூழ்ந்து பதறிக்கதறினர்கள், பாண்டிமாதேவியார் அதுகண்டு பொருமி மனம்நடுங்கி பாண்டியனை நோக்கி சுவாமிகள் சிறுபாலர் இச்சமணர்களோ எண்ணில்லாதவர்கள் என் பிராணநாயகரே எங்கள்சுவாமிகள் உம்முடைய நோயைநீக்குக பின்பு இச்சமணர்கள் பேசவல்லரேல் பேசுகவென்றார் பாண்டியன் தேவியாரைநோக்கி ஓ வருந்தேல் என்றுசொல்லி சமணர்களைநோக்கி நீங்களும் இச்சிவபத்தரும் உங்களுக்குள் தெய்வத்தன்மையை என்னுடைய வெப்புநோயை நீக்குதலினாலே தெரிவியுங்களென்றான் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் பாண்டிமாதேவியாரைநோக்கி மாதேவியே என்னை நீ பாலன்என்று அஞ்சவேண்டாம் திருவாலவாயான்நிற்க நான் சமணர்களுக்கு எளியேனல்லேன் என்னுங் கருத்தினையுடைய திருப்பதிகத்தைப்பாடியருளினர்.

திருவாலவாய்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மானினேர்விழிமாதராய்வழுதிக்குமாபெருந்தேவிகேள்
பானல்வாயொருபாலனீங்கிவனென்றுநீபரிவெய்திடேல்

லானைமாமலையாதியாயவிடங்களிற்பலவல்லல்சே
ரீனர்கட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே.

எக்கராமமண்கையருக்கெளியேனலேன்றிருவாலவாய்ச்
சொக்கனென்னுளிருக்கவேதுளங்கும்முடித்தென்னன்முன்னிவை
தக்கசீர்ப்புகலிக்குமன்றமிழ்நாதன்ஞானசம்பந்தன்வா
யொக்கவேயுரைசெய்தபத்துமுரைப்பவர்க்கிடரில்லையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதுகேட்ட அரசன் பிள்ளையாரையும் குரைத்தல் ஒழியாத சமணர்களையும் நோக்கி நீங்கள் என்னுடைய நோயை இகலித்திருங்கள் தீர்த்தவர் எவரோ அவரே வாதில்வென்றவர் என்றுசொல்ல சமணர்கள் மகாராஜரே உம்முடைய இடப்பாகத்து நோயை நாங்கள் எங்கள் சமயமந்திரத்தினலே தீர்ப்போம் அவர் வலப்பாகத்து நோயைத் தீர்க்கக்கடவர் என்றுசொல்லி அரசனுடைய இடப்பாகத்தை பீலியினலே தடவினர்கள் அதினலேவெப்பு நோய்வளர பாண்டியன் அதைப்பொறுக்கலாற்ருதவனுகி பிள்ளையாரைப் பார்த்தான். பிள்ளையார் அரசனுடைய நோக்கத்தைக்கண்டு "மந்திரமாவதுநீறு" என்னுந் திருநீற்றுப்பதிகத்தைப் பாடியருளினர்.

திருவாலவாய்-திருநீற்றுப்பதிகம்-பண்-சாந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திரமாவதுநீறு வானவர்மேலதுநீறு
சுந்தரமாவதுநீறு துதிக்கப்படுவதுநீறு
தந்திரமாவதுநீறு சமயத்திலுள்ளதுநீறு
செந்துவர்வாயுமைபங்கன் றிருவாலவாயான்றிருநீறே.

ஆற்றலடல்விடையேறு மாலவாயான்றிருநீற்றைப்
போற்றிப்புகலிநிலாவு பூசுரன்ஞானசம்பந்தன்
றேற்றித்தென்னனுடலுற்ற தீப்பிணியாயினதீரச்
சாற்றியபாடல்கள்பத்தும்வல்லவர்நல்லவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவனுடைய வலப்பாகத்தை விபூதிகொண்டு திருக்கையினலே தடவியருள அவ்வலப்பாகம் வெப்புநோய் நீங்கிப் பொய்கைபோலக் குளிர்ந்தது இடப்பாகத்து வெப்புநோய் முன்னிலும்இருமடங்காய் மிகுந்துபொங்க, சமணர்கள் மனம் நடுக்குற்று மயிற்பீலிதீய, அவ்வெப்புத்தீ தம்மேலும் தாவசரீரமுங்குன்றி செருக்கு அழிந்து அருகுவிட்டுத் தூரத்திலே நின்ருர்கள். பாண்டியன் சமணர்களை நோக்கி சமணர்களே, நீங்கள் தோற்றுப் போனீர்கள் என்னைவிட்டு அகலப்போய் விடுங்கள் என்றுசொல்லி பின் பிள்ளையாரை நோக்கி அடியேனை ஒரு பொருளெனக்கொண்டு உய்வித்த காருண்ணியசாகரமாகிய சுவாமி இடப்பாகத்து வெப்பையும் தேவரீரே நீக்

கியருளும் என்று மனசினால் வணங்கி பிரார்த்தித்தான், பிள்ளையார் இ
பாகத்தையும் முன்போல விபூதிகொண்டு தடவியருள பாண்டியன் வெ
நோய் முழுதும் நீங்கி உய்ந்தான் அதுகண்ட பாண்டிமா தேவியா
குலச்சிறையாரும் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை விழுந்து நமஸ்கரி
எங்கள் அரசர் பிறவா மேன்மை பெற்றனர் என்று களிப்படைந்தார்
பாண்டியர் சயனத்தைவிட்டு எழுந்து இரண்டு கைகளையும் சிரசின்மே
றக் குவித்து, பொய்யராகிய சமணர் முன் அடியேனுடைய நோயை நீ
யருளிய திருஞானசம்பந்த சுவாமியுடைய ஸ்ரீபாதங்களை அடைந்து உ
தேன் என்றார் சமணர்கள் பிள்ளையாருடைய சொல்வெற்றியை அவர் த
ழ்ப் பதிகத்தினாலே பாண்டியனுடைய வெப்புநோயை நீங்கினமையா
அறிந்தபின் தருக்கம்பேசி அவரை வெல்லுதல் கூடாது அக்கினியினு
ஜலத்தினாலும் வெல்லல்வேண்டும் என்று தங்களுள்ளே சிந்தித்தார்கள் பி
ளையார் சமணர்களை நோக்கி இனிஉங்கள் சமய நூற்றுணிவைப் பேசு
என்று அருளிச்செய்ய சமணர்கள் தருக்கம் பேசி வெல்ல வேண்டுவதி
நாங்கள் இருபக்ஷத்தேமும் எங்கள் எங்கள் சமய உண்மையை உள்ள
பிரத்தியக்ஷமாகக்காட்டி வெல்லுவோம் என்று ஓட்டினார்கள். அப்பொ
ழுது பாண்டியராஜர் என்னுடைய வெப்புநோயை நீங்கள் ஒழித்திலீர்
உங்களுக்கு என்னவாது என்று சொல்ல சமணர்கள் அரசர் உங்களு
என்னவாது என்றதையே வினாவாகக்கொண்டு நாங்கள் இருபக்ஷத்தேமு
எங்கள் எங்கள் சமயக்கருத்தை ஏட்டிலேதீட்டி, அக்கினியில் இடக்
வோம் வேவப்பெறாமையே வெற்றி என்றார்கள். அப்போது அரசர் ஒ
றும் சொல்லும்முன் பிள்ளையார் நீங்கள் சொல்லியது நன்று அரசன் ச
கத்தில் அப்படியே செய்வோம் வாருங்கள் என்று சொல்லி யருளினு
பிள்ளையாருடைய ஆஞ்ஞையினால் பாண்டியர் சபைமுன்னே அக்கி
அமைக்கும்படி வேலைக்காரரை ஏவ அவர்களும் அக்கினி அமைத்தார்கள்
பிள்ளையார் சமீபத்திலே எழுந்தருளிவந்து பரமசிவனே மெய்ப்பொரு
என்று தாம்பாடியருளிய தமிழ்வேதத் திருமுறையே ஸ்தோத்திரஞ் செ
ய்து எங்கள் பரமசிவனே பரம்பொருள் என்றுசொல்லி வணங்கி திருக்க
த்தினால் எடுத்து சிரசின்மேற்கொண்டு திருக்காப்பிட்ட கயிற்றை அவி
த்து அத்திருமுறையைத் தமது திருக்கரத்தினால் மறிக்க திருநள்ளாற்றுத்
மேலதாகிய "போகமார்த்த பூண் முலையாள்" என்னும் திருப்பதிகம்
வந்து நேர்ந்தது.

திருநள்ளாறு-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போகமார்த்தபூண்முலையாள்தன்னோடும்பொன்னகலம்
பாகமார்த்தபைங்கண்வெள்ளேற்றண்ணல்பரமேட்டி
யாகமார்த்ததோலுடையன்கோவணவாடையின்மேல்
நாகமார்த்தநம்பெருமான்மேயதுநள்ளாறே.

தண்புனலும்வெண்பிறையுந்தாங்கியதாழ்சடையன்
நண்புநல்லார்மல்குகாழிஞானசம்பந்தனல்ல
பண்புநள்ளாறேத்துபாடல்பத்துமிவைவல்லா
ருண்புநீங்கிவானவரோடுலகிலுறைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிள்ளையார் அத்திருப்பதிகத்தையே விரும்பி திருநள்ளாறரை வணங்கி, அது எழுதப்பட்ட திருவேட்டைக் கழற்றி திருக்கரத்திலே கொண்டு பரமசிவனே மெய்ப்பொருள் என்பதைச் சமஸ்தருக்கும் உணர்த்தும்பொருட்டு, இவை அக்கினியில் இடப்படுமாயில் பழுதில்லை இது சத்தியம், என்னும் கருத்தையுடைய "தளிரிளவளரொளி" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினர்.

திருநள்ளாறு-திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தளிரிளவளரொளிதனதெழிறருதிகழ்மலைமகள்
குளிரிளவளரொளிவனமுலையிணையவைகுலவலி
னளிரிளவளரொளிமருவுநள்ளாறர்தந்நாமமே
மிளிரிளவளரெரியிடிலிவைபழுதிலைமெய்ம்மையே.

சிற்றிடையரிவைதன்வனமுலையிணையொடுசெறிதரு
நற்றிறமுறுகழுமலநகர்ஞானசம்பந்தன்
கொற்றவனெதிரிடையெரியினிலிடவிவைகூறிய
சொற்றெரியொருபதுமறிபவர்துயரிலர்தூயரே.

திருச்சிற்றம்பலம்,

பார்ஷதர்கள் சமஸ்தருங்காணசமணர்களுடைய சிந்தைவேவ அவ்வக்கினியிலே அவ்வேட்டை இட்டருளினர், இட்ட ஏட்டில் எழுதபட்ட திருப்பதிகம்பரஞானம் அபரஞானம்என்கின்ற இருதனங்களையுடையஉமாதேவி பாகராகிய பரமசிவனையே பொருள் என உடைமையால் மிகசுவாலிக்கின்ற அக்கினியிலே பச்சையாய்விளங்கிற்று சமணர்களும் தங்கள் நூற்பொருளை எழுதிய ஏட்டை இதுஉய்யுமோ என்கின்ற கவலையோடுநடுங்கினின்று அக்கினியில் இட்டார்கள் அது தகிக்கப்பட்டொழிந்தது அதுகண்டு பயத்தினாலே மனஞ்சோர்ந்து நின்றார்கள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் தாம் அக்கினியில் இட்ட ஏட்டைக்குறித்தநாழிகையிலே ஈனமின்மைகண்டியாவரும் வியக்கும்படி எடுத்தார் அது முன்னையிலும் பசுமையும் புதுமையும் உடைத்தாய் விளங்கிற்று பிள்ளையார் அவ்வேட்டைச் சபைமுன்னேகாட்டி திருமுறையிலே முன்போலக் கோத்தருளினர் அரசர் அத்தியந்த ஆச்சரியம் அடைந்து சமணர்களை நோக்கி நீங்கள் இட்ட ஏட்டைக் காட்டுங்கள் என்றார் சமணர்கள் தாங்கள் இட்ட ஏட்டை எடுக்கும்படி சென்றணையும் போது அக்கினி மிகச்சுவாலித்தமைகண்டு திரும்பிவிட்டார்கள் அதுகண்ட

அரசர் ஜலத்தினாலே அக்கினியைத் தணிப்பித்தார், சமணர்கள் அங்கே சாம்பலுங் கரியுமன்றி மற்றொன்றுங் காணார்களாகி செய்வதொன்றறியாது திகைப்பினாலே திரண்ட சாம்பரைக் கையினாலே பிசைந்து தூற்றிப்பார்த்தார்கள் அதுகண்ட அரசர் புன்முறுவல்செய்து ஏட்டையின்றும் அரித்துப்பாருங்கள் பொய்நெறியையே மெய்ந்நெறியாகக்கொண்டு உலகின்றவர்களேபோங்கள் முன்னான் வெப்பாகிய தீயினின்றும் உய்ய நீங்கள் அப்பொழுது தோற்றீர்கள் ஆதலால் அதுவே வழியாக இப்பொழுது அக்கினியில் இடப்பட்ட ஏடு உய்ந்ததில்லை என்றால் நீங்கள் தோற்றிலீர்போலும் என்றார். சமணர்கள் பாண்டியர் நகை உட்கொண்டு சொல்லிய சொற்பொருள் அறியாராகி திரித்துணர்ந்துமுன்னே இரண்டுதரம் வாதுசெய்தோம் இன்னும் ஒருதரம் செய்யவேண்டும் மூன்றுதரத்தில் ஒருதரமாயினும் வெற்றிபெறவோம் என்றார்கள், பாண்டியர் இது என்னவார்த்தை என்று மறுத்த பின்னும் பிள்ளையார் சமணர்களை நோக்கி இனியென்னவாது செய்வோம் என்று வினவியருள சமணர்கள் நாங்கள் இருபக்ஷத்தேமும் எங்கள் எங்கள் சமய உண்மையை எழுதிய ஏட்டை ஓடுகின்ற வையையாற்றிலே இடுவோம் எதிர்ந்துசெல்லும் ஏடேமெய்ப்பொருளை உடையது என்றார்கள், பிள்ளையாரும் அப்படியே செய்வோம் என்று அருளிச்செய்தார்.

அப்பொழுது குலச்சிறைநாயனார் சமீபத்தில் வந்து இனிச் செப்பப்படும் இவ்வாதிலே தோற்றவர்கள் செய்வதுயாது என்றார் அதைக்கேட்ட சமணர்கள் அவர்மேற் கோபங்கொண்டு பொறுமைகாரணமாக தங்கள் வாய்சோர்ந்து நாங்கள் வாதிலே தோற்றோமாகில் எங்களை இவ்வரசர் கழுவில் ஏற்றுக என்றார்கள். அதைக்கேட்ட அரசர் வையையாற்றிலே ஏடு இடும்பொருட்டுப் புறப்படுங்கள் என்றுசொல்ல முன்னே பிள்ளையார் இருத்தினாசனத்தினின்றும் இறங்கிப்போய் மூத்துச்சிவிகை மேற்கொண்டு சென்றார் அவர்பின்னே பாண்டியன் குதிரைமேற்கொண்டுசென்றார் சமணர்கள் மயக்கமேற்கொண்டு சென்றார்கள் சமுத்திரத்தைநோக்கித் திரை எறிந்து அதிவேகத்துடன் பாய்கின்ற வையையாற்றின் கரையை உடைந்தவுடனே பாண்டியர் இருபக்ஷத்தாரும் தங்கள் தங்கள் சமய உண்மையை எழுதிய ஏட்டை அது அதிவேகத்துடன் பாய்தலைக்கண்டும், அவ்வின்மேலீட்டினால் இடவும் அதுவிரைந்துக்கொண்டு கடலைநோக்கி ஓடிற்று சமணர்கள் ஆறுகண்டோடும் ஏட்டைத்தொடர்ந்து எதிரே அணைப்பவர்போலக்கரைமேல் ஓடிப்போனார்கள். அவ்வேடு நாறவிற்கிடைக்கு அப்பாற்சென்றமையால் அதைக்காணுதற்கும் கூடாதவர்களாகி வேறொரு செயலுமின்றி தங்களுக்கு நாசகாலம் வந்தது என்று அஞ்சி நடுநடுங்கி அரசருக்கு எதிரேவந்து தங்கள் நெஞ்சில் அச்சம்வெளிப்பட ஒளிப்பார்போல பிள்ளையாரைநோக்கி நீரும் உம்முடைய ஏட்டை இட்டால் அறியலாம் என்றார்கள் பாண்டியராஜர் அவர்களைவிட்டு பிள்ளையாருடைய திருக்குறிப்பைநோக்க தம்மை அடைந்த அன்பர்களுடைய சனனமரணங்களுக்கு ஏதுவாய் இருக்கின்ற மலமாயாகன்மங்களை நீக்கியருளும் தேசிகோத்தம

ராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பாண்டியராஜர் தம்முடைய அருமைத் திருக்கரத்தினாலே தீண்டி விபூதி பூசப்பெற்று மலபரிபாககர்மசமத்துவம் உற்றுநிற்றலால் அவருக்கும் அவர்போலப் பக்குவப்படும் சமஸ்த ஆன்மாக்களுக்கும் சைவசமயத்துண்மைப்பொருளை விளக்கும் உபதேசமொழியாகிய "வாழ்கவந்தணர்" என்னும் திருப்பாசுரத்தைப்பாடி ஏட்டில்எழுதி அத்திருவேட்டைத் தமது திருக்கரத்தினாலே வைபைநதியில் இட்டருளினார்.

திருப்பாசுரம்-பண்-கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்கவந்தணர் வானவரானினம்
வீழ்கதண்புனல்வேந்தனுமோங்குக
ஆழ்கதீயதெல்லாமரனாமமே
சூழ்கவையகமுந்துயர்தீர்கவே.

அரியகாட்சியராய்த்தமதங்கைசே
ரெரியரேறுகந்தேறுவர்கண்டமுங்
கரியர்காடுறைவாழ்க்கையராயினும்
பெரியராரறிவாரவர்பெற்றியே.

வெந்தசாம்பல்விரையெனப்பூசியே
தந்தையாரொடுதாயிலர் தம்மையே
சிந்தியாவெழுவார்வினைத்தீர்ப்பரா
லெந்தையாரவரெவ்வகையார்கொலோ.

ஆட்பாலவர்க்கருளும்வண்ணமுமாதிமாண்புங்
கேட்பான்புகிலளவில்லைகிளக்கவேண்டா
கோட்பாலனவும்வினையுங்குறுகாமையெந்தை
தாட்பாலவணங்கித்தலைநின்றிவைகேட்கதக்கார்.

ஏதுக்களாலுமெடுத்தமொழியாலுமிக்குச்
சோதிக்கவேண்டாசுடர்விட்டுளனெங்கள்சோதி
மாதுக்கநீங்கலுருவீர்மனப்பற்றிவாழ்மின்
சாதுக்கள்மிக்கீரிறையேவந்துசார்மின்களே.

ஆடும்மெனவும்மருங்கூற்றமுதைத்துவேதம்
பாடும்மெனவுப்புகழல்லதுபாவநீங்கக்
கேடும்பிறப்பும்மறுக்கும்மெனக்கேட்டீராகி
னாடுந்திறத்தார்க்கருளல்லதுநாட்டலாமே.

கடிசேர்ந்தபோதுமலரானகைக்கொண்டுநல்ல
படிசேர்ந்தபால்கொண்டங்காட்டிடத்தாதைபண்டு

முடிசேர்ந்தகாலையறவெட்டிடமுக்கண்மூர்த்தி
யடிசேர்ந்தவண்ணம்மறிவார்சொலக்கேட்டுமன்றே.

வேதம்முதல்வன்முதலாகவிளக்கிவையம்
மேதப்படாமேயுலகத்தவரேத்தல்செய்யப்
பூதமுதல்வன்முதலேமுதலாகப்பொலிந்த
சூதன்ஞெலிமாலையென்றேகலிக்கோவைசொல்லே.

பாராழிவட்டம்பகையானலிந்தாட்டவாடிப்
பேராழியானதிடர்கண்டருள்செய்தல்பேணி
நீராழிவிட்டேறிநெஞ்சிடங்கொண்டவர்க்குப்
போராழியீந்தப்புகழும்புகழுற்றதன்றே.

மாலாயவனும்மறைவல்லநான்முகனும்
பாலாயதேவர்பகரில்லமுதூட்டல்பேணிக்
காலாயமுந்நீர்கடைந்தார்க்கரிதாயெழுந்த
வாலாலமுண்டங்கமரர்க்கருள்செய்ததாமே.

அற்றன்றியந்தண்மதுரைத்தொகையாக்கினானும்
தெற்றென்றுதெய்வந்தெளியார்கரைக்கோலைதெண்ணீர்ப்
பற்றின்றிப்பாங்கெதிர்விரவும்பண்புநோக்கிற்
பெற்றென்றுயர்த்தபெருமான்பெருமானுமன்றே.

நல்லார்கள்சேர்புகலிஞானசம்பந்தனல்ல
வெல்லார்களும்பரவுமீசனையேத்துபாடல்
பல்லார்களுமதிக்கப்பாசுரஞ்சொன்னபத்தும்
வல்லார்கள்வானோருலகாளவும்வல்லரன்றே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தத் திருவேடு நதியிலே எதிர்ந்துஜலத்தைக்கிழித்துக்கொண்டு ச
வான்மாக்களுக்லிம் இதுவே மெய்ப்பொருளென்று காட்டிக்கொண்டுசெ
றது பரமசிவனே எல்லாப்பொருளும் என்றஎழுதிய திருவேட்டிலே வே
தனும்வெல்க என்று பாடியருளியபடியால் பாண்டியராஜனுடைய கூன்தீ
ர்ந்தது ஏடு எதிர்ந்துசெல்லும்பொழுது தேவர்கள் எல்லாரும் ஸ்தோத்தி
ரஞ்செய்து புஷ்பமாரிபெய்தார்கள் பாண்டியர் அற்புதங்கொண்டு நின்றார்,
சமணர்கள் எல்லாரும் அஞ்சிப்பதைபதைத்து தலைகுனிந்துநின்றார்கள் குல
ச்சிறைநாயனார் அத்திருவேட்டைத்தொடர்ந்து எடுத்தற்குவிரும்பி காற்
றைப்போல அதிவேகத்தோடு செல்கின்ற குதிரைமேல் ஏறிக்கொண்டு
பின் சென்றார் பிள்ளையார் அவ்வேடுதங்கும்பொருட்டுத் திருப்பதிகம் பாடி
யருளினார்.

திருஏடகம்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வன்னியமத்தமுமதிபொதிசடையினன், பொன்னியரிருவடிபுதுமலராதுகொடு
மன்னியமறையவர்வழிபடவடியவர் இன்னிசைப்பாடலரேடகத்தொருவனே.

கோடுசெந்தனமகில்கொண்டிழிவைகைநீ, ரேடுசென்றணைதருமேடகத்தொருவனை
நாடுதென்புகலியுண்ஞானசம்பந்தன், பாடல்பத்திவைவல்லார்க்கில்லையாம்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு குலச்சிறைநாயனுர் சிவாலயத்துக்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்ற நீர் நடுவிலே புகுந்து. அங்கே தங்கிய எட்டை எடுத்துச் சிரமேற்கொண்டு பெருமகிழ்ச்சி யோங்க கரையில்வறி திருவேடகத்தில் வீற்றிருக்கும் கடவுளை வணங்கித்துதித்து பாண்டியர்முன்னே கொண்டுவந்து சமஸ்தருக்குங் காட்ட அடியார்கள் எல்லாரும் அத்யந்த ஆனந்தத்துடனே ஹரஹரஎன்று ஆரவாரித்தார்கள் பாண்டியராஜர்கண்டு குலச்சிறையாரை நோக்கி வாதிலே ஓட்டித்தோற்ற இச்சமணர்கள் முன்னே எங்கள் பரமாசாரியராகிய சுவாமிகளிடத்திலே அநுசிதம்செய்தவர்கள் ஆதலால் இவர்களைக் கழுவிலேற்றுக என்முர். கருணைகரராகிய பிள்ளையார் அதைக்கேட்டு தாம் அவர்கள்மேற் சிறிதும் பகையிலராயினும் அவர்கள் சிவனடியார்கள்வாழும் திருமடத்திலே செய்ததீங்கு அதிபாதகம் ஆதலாலும் அதிபாதகம் செய்தார் யாவராயினும் அவரைக் கொல்லல்வேண்டுமென்பது சைவாகமத்துணிவாதலாலும் பாண்டியருடைய குற்றமற்ற செய்கையை விலக்காதிருந்தார் திடபத்தியையுடைய குலச்சிறைநாயனுர் கழுத்தறிகளை நிரையாகநாட்டுவித்து அவைகளில் ஏற்ற அதிபாதகர்களாகிய சமணர்கள் எண்ணுயிரரும் ஏறினுர்கள் பிள்ளையார் பாண்டியராஜருக்கு விபூதிகொடுக்க அவர் அவருடைய ஸ்ரீபாதங்களை விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து வாங்கி அணிந்து நின்முர் பாண்டியநாட்டுள்ள சமஸ்தரும் விபூதி அணிந்துகொண்டார்கள் அரசர் சைவராயினமையால் சமணசமயம் பாழாக சைவசமயமே தழைத்தோங்கிற்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருப்புகழே எங்கும் பரந்தது பிள்ளையார் சொக்கநாதசுவாமியை தரிசிக்கவேண்டும் என்று எழுந்துசென்று முத்துச்சிவிகைமேற் கொண்டுபோனுர். பாண்டியரும் மங்கையர்க்கரசியாரும் அவரை ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டு உடன்சென்முர்கள். அடியார்கள் சமஸ்தரும் பெருமகிழ்ச்சிபொங்க பிள்ளையாரைத் துதித்துக்கொண்டு கூடிப்போனுர்கள் பிள்ளையார் கோயிலை அணைந்து முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி பாண்டியராஜரும் மாதேவியாரும் மந்திரியாரும் தம்மை ஸ்தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு உடன்புகப்புகுந்து வலஞ்செயது சந்நிதானத்தை யடைந்து, சொக்கநாதசுவாமியை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினுர்.

திருவாலவாய்-திருவிராகம்-பண்-கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வீடலாலவாயிலாய்விழுமியார்கணின்கழற்
பாடலாலவாயிலாய்பரவநின்றபண்பனே
காடலாலவாயிலாய்கபாலிநீள்கடிம்மதிற்
கூடலாலவாயிலாய்குலாயதென்னகொள்கையே.

போயநீர்வளங்கொளும்பொருபுனற்புகலியான்
பாயகேள்விஞானசம்பந்தனல்லபண்பினு
லாயசெல்விக்மாலைகொண்டலாலவாயிலண்ணலைத்
தீயதீரவெண்ணுவார்கள்சிந்தையாயதேவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாண்டியர் சொக்கநாதசுவாமியை நமஸ்கரித்து நின்று திருவாலவாயில் வீற்றிருக்கும் சுவாமீ சமணர்களுடைய மாயையினாலே மயங்கி தேவரீரை அறியாதிருந்த சிறியேனைச் சனனமரண துன்பங்களைநீக்கி ஆட்கொள்ளும்பொருட்டுத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளைதந்தருளிய பெருங்கருணையை என்னென்று பேசுவேன் என்று ஸ்தோத்திரம் பண்ணினர் பிள்ளையார் சுவாமியை வணங்கி அருள்பெற்று அங்குநின்று அரிதில்நீங்கி திருமடத்திற்சென்று வீற்றிருந்தருளினர். பாண்டியரும் மாதேவியாரும் பிள்ளையாரை வணங்கி அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு தங்கள் மாளிகைக்குப் போனார்கள் பிள்ளையார் திருவியமதத்தில் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணருக்கு அருளிய திறத்தையும்துதித்து அவரோடும் அளவளாவி இருந்தார்.

திருவாலவாய்-திரு-இயமகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆலநீழலுகந்ததிருக்கையேயான்பாடலுகந்ததிருக்கையே
பாலினேர்மொழியாளொருபங்கனேபாதமோதலர்சேர்புரபங்கனே
கோலநீறணிமேதகுபூதனேகோதிலார்மனமேவியபூதனே
யாலநஞ்சமுதுண்டகளத்தனேயாலவாயுறையண்டர்களத்தனே.

ஈனஞானிகடம்மொடுவிரகனேயேறும்பொருளின்முத்தமிழ்விரகனே
யானகாழியுண்ஞானசம்பந்தனேயாலவாயினின்மேயசம்பந்தனே
யானவானவர்விலுளத்தனேயன்பரானவர்வாயிலுளத்தனே
நானுரைத்தனசெந்தமிழ்பத்துமேவல்லவர்க்கிவைநற்றமிழ்பத்துமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிள்ளையார் பாண்டியரும் மாதேவியாரும் குலச்சிறையாரும் தினந்தோறும்வந்து தம்முடைய திருவடிகளைவணங்கித்துதிக்க தாம்சொக்கநாதசுவாமியை வணங்கித் துதித்துக்கொண்டு இருக்குநாளிலே சீர்காழியிருந்த சிவபாதவிருதயர் சமணர்களுடன் வாதுசெய்து வெல்லுதற்கும் பாண்டிநாடெங்கும் விபூதியைப் பரப்புதற்கும் போயருளிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்தில் நிகழ்ந்தவற்றை அறிவேன் என்று புறப்பட்டு, மதுரையை அடைந்து திருவாலவாயிற்சென்று சொக்கநாதசுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு பிள்ளையார் வீற்றிருக்கின்ற திருமடத்தை அணைந்தார். பிள்ளையார் தந்தையார் வந்தமையை அடியார்கள் சொல்லக்கேட்டு திருவுளமகிழ்ந்து எழுந்தருள சிவபாதவிருதயர் தொழுதுகொண்டு முன் சென்றணைய பிள்ளையார் அவரை எதிர்தொழுது தமக்குச் சிவஞானம்

அருளிய திருத்தோணியப்பரை நினைந்து சீர்காழிமேலே திருப்பதிகம் பாடி யருளினார்.

திருக்கழுமலம்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்ணினல்லவண்ணம்வாழலாம்வைகலு
மெண்ணினல்லகதிக்கியாதுமோர்குறைவிலைக்
கண்ணினல்லஃதுறுக்கழுமலவளநகர்ப்
பெண்ணினல்லாளொடும்பெருந்தகையிருந்ததே.

கருந்தடந்தேன்மல்குகழுமலவளநகர்ப்
பெருந்தடங்கொங்கையொடிருந்தவெம்பிரான்றனை
யருந்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ்
விரும்புவாரவர்கள்போய்விண்ணுலகாள்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாள் ஆயினபின் பிள்ளையார் அடியார்களோடு பிறதலங்களையும் வணங்கும்பொருட்டுப் புறப்பட்டு பாண்டியரும் மாதேவியாரும் குலச்சிறையாரும் பிறவாறுருமையால் உடன் செல்லசென்று திருப்பரங்குன்றம், ஆப்பனூர், திருப்பத்தூர், திருப்பூவணம், கானப்பேர், திருச்சுழியல், திருக்குற்றாலம், குறும்பலா, திருநெல்வேலி என்னுந் தலங்களை வணங்கிப் பதிகம்பாடியருளினார்.

திருப்பரங்குன்றம்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீடலர்சோதிவெண்பிறையோடுநிறைகொன்றைச்
சூடலனந்திச்சுடரெரியேந்திச்சுடுகானி
லாடலனஞ்சொலணியிழையாளையொருபாகம்
பாடலன்மேயநன்னகர்போலும்பரங்குன்றே.

தடமலிபொய்கைச்சண்பைமன்ஞானசம்பந்தன்
படமலிநாகமரைக்கசைத்தான்றன்பரங்குன்றைத்
தொடைமலிபாடல்பத்தும்வல்லார்தந்துயர்போகி
விடமலிகண்டனருள்பெறுதன்மைமிக்கோரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஆப்பனூர்-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முற்றுஞ்சடைமுடிமேன்முதிராவிளம்பிறைய
னொற்றைப்படவரவமதுகொண்டரைக்கணிந்தான்
செற்றமிகுசீரானைத்திருவாப்பனூரானைப்
பற்றுமனமுடையார்வினைப்பற்றறுப்பாரே.

அந்தண்புனல்வைகையணியாப்பனூர்மேய
சந்தமலர்க்கொன்றைசடைமேலுடையானை
நந்தியடிபரவுநல்ஞானசம்பந்தன்
சந்தமிவைவல்லார் தடுமாற்றமறுப்பாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புத்தூர்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெங்கள்விம்மூவெறியார்பொழிற்சோலைத், திங்களோடுதிளைக்குந்திருப்புத்
கங்கைதங்குமுடியாரவர்போலு, மெங்களுச்சியுறையுமிறையாரே. [தூர்

நல்லகேள்விஞானசம்பந்தன், செல்வர்சேடருறையுந்திருப்புத்தூர்
சொல்லல்பாடல்வல்லார்தமக்கென்று, மல்லல்திருமவலமடையாவே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூவணம்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறையார்புனலுமாமலருமாடரவார்சடைமேற்
குறையார்மதியஞ்சூடிமாதோர்கூறுடையானிடமா
முறையால்முடிசேர்தென்னசேரர்சோழர்கடாம்வணங்குந்
திறையாரொளிசேர்செம்மையோங்குதென் திருப்பூவணமே.

திண்ணார்புரிசைமாடமோங்குதென் திருப்பூவணத்துப்
பெண்ணார்மேனியெம்மிறையைப்பெரியவின்றமிழால்
நண்ணாருட்கக்காழிமல்குஞான்சம்பந்தன்சொன்ன
பண்ணார்பாடல்பத்தும்வல்லார்பயில்வதுவானிடையே;
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கானட்பேர்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிடியெலாம்பின்செலப்பெருங்கைமாமலர்தழீஇ
விடியலேதடமூழ்கிவிதியினல்வழிபடுங்
கடியுலாம்பூம்பொழிற்கானப்பேரண்ணனின்
னடியலாலடைசரணுடையரோவடியரே.

காட்டகத்தாடலான்கருதியகானப்பேர்
கோட்டகத்திளவரால்குதிகொளுங்காழியா
ளுட்டகத்தோங்குசீர்ஞானசம்பந்தன்
பாட்டகத்திவைவல்லார்க்கில்லையாம்பாவமே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குற்றாலம்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வம்பார்குன்றநீடுயர்சாரல்வளர்வேங்கைக்
கொம்பார்சோலைக்கோலவண்டியாழ்செய்குற்றால

மம்பர்னெய்யோடாடலமர்ந்தானலர்கொன்றை
நம்பான்மேயநன்னகர்போலுநமரங்காள்.

மாடவீதிவருபுனற்காழியார்மன்னன்
கோடலீன்றுகொழுமுளைகூம்புங்குற்றால
நாடவல்லநற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
பாடல்பத்தும்பாடநம்பாவம்பறையுமே திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குறும்பலா-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருந்தமதிசூடித்தெண்ணீர்சடைகரந்துதேவிபாகம்
பொருந்திப்பொருந்ாதவேடத்தாற்காடுறைதல்புரிந்தசெல்வ
ரிருந்தவிடம்வினவிலேலங்கமழ்சோலையின்வண்டியாழ்செய்
குருந்தமணநாறுங்குன்றிடஞ்சூழ்தண்சாரற்குறும்பலாவே.

கொம்பார்பூஞ்சோலைக்குறும்பலாமேவியகொல்லேற்றண்ண
னம்பானடிபரவுநான்மறையான்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
வின்பாயபாடலிவைபத்தும்வல்லார்விரும்பிக்கேட்பார்
தம்பாசதீவினைகள்போயகலுநல்வினைகடளராவன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெல்வேலி-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருந்தவைமந்திரம்மறுமைநன்னெறியவைமற்றுமெல்லா
மருந்துயர்கெடுமவர்நாமமேசிந்தைசெய்நன்னெஞ்சமே
பொருந்துதண்புறவினிற்கொன்றைபொன்சொரிதரத்துன்றுபைம்பூஞ்
செருந்திசெம்பொன்மலர்திருநெல்வேலியுறைசெல்வர்தாமே.

பெருந்தண்மாமலர்மிசையயனவனனையவர்பேணுகல்வித்
திருந்துமாமறையவர்திருநெல்வேலியுறைசெல்வர்தம்மைப்
பொருந்துநீர்த்தடமல்குபுகலியுண்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
வருந்தமிழ்மாலைகள்பாடியாடக்கெடுமருவினையே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு இராமேச்சரத்தை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்து பதிகம் பாடி அங்கே இருந்தருளினர்.

திருவிராமேச்சரம்-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அலைவளர்தண்மதியோடயலேயடக்கியுமை
முலைவளர்பாகமுயங்கவல்லமுதல்வன்முனி
யிலைவளர்தாழைகள்விம்முகானவிராமேச்சரந்
தலைவளர்கோலநன்மாலையன்றானிருந்தாட்சியே.

பகலவன்மீதியங்காமைக்காத்தபதியோன்றனை
யிகலழிவித்தவனேத்துகோயிலிராமேச்சரம்
புகலியுண்ஞானசம்பந்தன்சொன்னதமிழ்புந்தியா
லகலிடமெங்குநின்றேத்தவல்லார்க்கில்லையல்லலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கிருந்தே ஈழமண்டலத்தில் உள்ள திருகோணமலை, திருக்கேதீச்சரம்என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடினர்.

திருக்கோணமாமலை-பண்-புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிரைகழலரவஞ்சிலம்பொலியலம்புநிமலர்நீறணிதிருமேனி
வரைகெழுமகளோர்பாகமாப்புணர்ந்தவடிவினர்கொடியணிவிடையர்
கரைகெழுசந்துங்காரகிற்பிளவுமளப்பருங்கனமணிவரன்றிக்
குரைகடலோதநித்திலங்கொழிக்குங்கோணமாமலையமர்ந்தாரே.

குற்றமிலாதார்குரைகடல்சூழ்ந்தகோணமாமலையமர்ந்தாரைக்
கற்றுணர்கேள்விக்காழியர்பெருமான்கருத்துடைஞானசம்பந்த
னுற்றசெந்தமிழார்மாலையீரைந்துமுரைப்பவர்கேட்பவருயர்ந்தோர்
சுற்றமுமாகித்தொல்வினையடையார்தோன்றுவார்வானிடைப்பொலிந்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கேதீச்சரம்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விருதுகுன்றமாமேருவினாணரவாவனலெரியம்பாற்
பொருதுமூவெயில்செற்றவன்பற்றிநின்றுறைபதியெந்நாளுங்
கருதுகின்றவூர்கனைகடற்கடிகமழ்பொழிலணிமாதோட்டங்
கருதிநின்றகேதீச்சரங்கைதொழக்கடுவினையடையாவே.

மாடெலாமணமுரைசெனக்கடலினதொலிகடன்மாதோட்டத்
தாடலேறுடையயண்ணல்கேதீச்சரத்தடிகளையணிகாழி
நாடுளார்க்கிறைஞானசம்பந்தன்சொனவிலற்றெழுபாமாலை
பாடலாயினபாடுமின்பத்தர்கள்பரகதிபெறலாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாள் சென்றபின், இராமேச்சரத்தை நீங்கி திருவாடானை, திருப்புனவாயில் என்னுந் தலங்களை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருஆடானை-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாதோர்கூறுகந்தேறதேறிய, வாதியானுறையாடானைப்
போதினேர்புனைந்தேத்துவார்தமை, வாதியாவினைமாயுமே.

வீடினார்மலிவெங்கடத்துநின், றாடினானுறைபாடானை
நாடிஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ், பாடநோய்பிணிபாறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புனவாயில்-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னியல்செஞ்சடைவெண்பிறையன்விரிநூலினன்
பன்னியநான்மறைபாடியாடிப்பலவூர்கள்போ
யன்னமன்னநடையாளொடுமமருமிடம்
புன்னைநன்மாமலர்பொன்னுதிர்க்கும்புனவாயிலே.

பொற்றொடியாளுமைபங்கன்மேவும்புனவாயிலைக்
கற்றவர்தாந்தொழுதேத்திநின்றகடற்காழியா
னற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொன்னதமிழ்நன்மையா
லற்றமில்பாடல்பத்தேத்தவல்லாரருள்சேர்வரே,

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் குலச்சிறைநாயனாருடைய ஊராகிய மண்மேற்குடியை அடைந்து சிலநாள் அங்கிருந்து பின் மதுரையைச் சேர்ந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு இருந்தார் சிலதினங் கடந்தபின் சோழநாட்டுக்கு மீண்டு செல்லுதற்குத் திருவுளங்கொள்ள பாண்டியரும்மாதேவியாரும் குலச்சிறையாரும் அவருடைய திருவடிகளைப் பிரியலாற்றாமைபால் அவருடன் போதற்கு ஒருப்பட்டார்கள் பிள்ளையார் அதுகண்டு அன்பர்களே நீங்கள் நம்முடைய சொல்லை மறாமல் சைவசமயத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்துகொண்டு இங்கேதானே இருங்கள் என்று அருளிச்செய்தார். அவர்கள் பிள்ளையாருடைய ஆஞ்ஞையை மறுத்தற்கு அஞ்சி அவருடைய ஸ்ரீபாதங்களை நமஸ்கரித்து அனுமதிபெற்று, அவரை ஒருபொழுதும் மறவாத சிந்தையுடன் சிவசமயபரிபாலனம் செய்துகொண்டு இருந்தார்கள் பிள்ளையார் திருக்கூட்டத்தோடு பாண்டிநாட்டைக் கடந்து சோழநாட்டை அடைந்து திருக்களர் பாதாளீச்சுரம் முதலிய தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பதிகம் பாடி முள்ளிவாய்க்கரையை அணைந்தார்.

திருப்பாதாளீச்சுரம்-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னியல்செஞ்சடைமேல்விளங்கும்மதிமத்தமொடுநல்ல
பொன்னியல்கொன்றையினான்புனல்சூடிப்பொற்பமரு
மன்னமனநடையாளொருபாகத்தமர்ந்தருளிநாளும்
பன்னியபாடலினானுறைகோயில்பாதாளே.

பன்மலர்வைகுபொழில்புடைசூழ்ந்தபாளைச்சேர்ப்
பொன்னியன்மாடமல்குபுகலிந்நகர்மன்னன்

றன்னெறிமிக்குயர்ந்ததமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
வின்னிசைபத்தும்வல்லாரெழில்வானத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே ஆறு மிகப்பெறுதலால் நீர்வானார்கள் ஓடத்தை ஓடக்கோல் நீலையில்லாமை பற்றிக் கரையிலே நிறுத்திப் போய்விட்டார்கள் பிள்ளையார் அதுகண்டு கரையிலே எழுந்தருளி நின்றபோது கொள்ளம்பூதூர் எதிர் தோன்ற அங்கே சென்று சுவாமி தரிசனஞ்செய்தற்குத் திருவுளம் விரும்புதலால் அதிசீக்கிரமாக ஓடத்தின் கட்டையவிழ்த்து சிவனடியார்களை அதிலே ஏற்றி, நாவலமேகோலாக அதன்மேல் நின்று, "கொட்டமேகமழும்" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினர்,

---

திருக்கொள்ளம்பூதூர்ஈரடி மேல்வைப்பு-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொட்டமேகமழும்கொள்ளம்பூதூர், நட்டமாடியநம்பனையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையாந்தொழ, நல்குமாறருணம்பனே.

கொன்றைசேர்சடையான்கொள்ளம்பூதூர், நன்றுகாழியுள்ஞானசம்பந்
னின்றுசொன்மாலைகொண்டேத்தவல்லார்போ, யென்றும்வானவரோடிருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பரமசிவனுடைய திருவருளினல் ஓடம் சென்று மற்றகரையை யடைந்து, பிள்ளையார் அடியார்களுடனே இறங்கி கோயிலை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்து அங்கேயிருந்தார் சிலநாள் ஆயினபின் வாதிலே அக்கினியில் வேவாத திருப்பதிகத்தையுடைய கடவுளை வணங்கி விரும்பி கொள்ளம்பூதூரை நீங்கி திருநல்லாற்றை அடைந்து சுவாமி தரிசனம்செய்து வினவுரைப் பதிகம்பாடி சிலநாள் அங்கிருந்தார்.

திருநல்லாறுந் திருஆலவாயும்-வினவுரை-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடகமெல்லடிப்பாவையோடும்படுபிணக்காடிடம்பற்றிநின்று
நாடகமாடுநள்ளாறுடையநம்பெருமானிதுவென்கொல்சொல்லாய்
சூடகமுன்கைமடந்தைமார்கள் துணைவரொடுந்தொழுதேத்திவாழ்த்த
வாடகமாடநெருங்குகூடலாலவாயின்கணமர்ந்தவாறே.

அன்புடையானையரனைக்கூடலாலவாய்மேவியதென்கொலென்று
நன்பொனைநாதனைநள்ளாற்றானையம்பெறப்போற்றிநலங்குலாவு
பொன்புடைசூழ்தருமாடக்காழிப்பூசுரன்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
வின்புடைப்பாடல்கள்பத்தும்வல்லாரிமையவரேத்தவிருப்பர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் திருத்தேளிச்சேரியை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ் செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருத்தெளிச்சேரி-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவலர்ந்தனகொண்டுமுப்பொதுமும்பொற்கழ
றேவர்வந்துவணங்குமிருதெளிச்சேரியீர்
மேவருந்தொழிலாளொடுகேழற்பின்வேடனும்
பாவகங்கொடுநின்றதுபோலுநம்பான்மையே.

திக்குலாம்பொழில்சூழ்தெளிச்சேரியெஞ்செல்வனை
மிக்ககாழியுள்ஞானசம்பந்தன்விளங்கிய
தக்கபாடல்கள்பத்தும்வல்லார்கட்டமுடி
தொக்கவானவர்சூழவிருப்பவர்சொல்லிலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு செல்லுட்போது பௌத்தர்கள் இருக்கின்ற போதிமங்கை சமீபிக்க அதனை அறிந்த அடியார்கள் எல்லாரும் கடலொலிபோலச் சங்கு தாரைமுதலிய பலவகைப்பட்ட வாத்தியங்களையும் முழக்கி ஆரவாரித்தார்கள் முத்துச்சின்னங்கள் எல்லாம் பரசமயகோளரி வந்தார் என்று ஊதினபௌத்தர்கள் ஒருங்குகூடி, பிள்ளையார் தங்கள் எல்லையில் எழுந்தருளும்போது அடியார்கள் எடுத்த ஆரவாரத்தினாலும் திருச்சின்னவொளியினாலும் பொறாமைகொண்டு, தங்கள் சமயநூலிலே மகாபாண்டித்தியம் உள்ள புத்தநந்தி முதலியோருக்குச் சொன்னார்கள்.

அவர்களுடைய சொல்லும் பிள்ளையார்முன் வருகின்ற திருச்சின்ன ஒலியும் அடியார்களுடைய ஆரவாரமும் காதினுள்ளே புகுத்திய நாராசம்போலப் புகுந்தபோது புத்தநந்தி மிகக்கோபித்து எழுந்து பௌத்தர்கூட்டம் சூழச்சென்று அடியார்களை அணைந்து நீங்கள் எங்களைத் தருக்கததருக்கத்தில் வென்றன்றோ வெற்றிச்சின்னங்களூதல்வேண்டுமென்று கோபங்கொண்டு விலக்கினான் அப்பொழுது திருத்தொண்டர்கள் மிகக்கோபித்து இந்தக் கொடுஞ்செயலுக்கு இவர்களைக் கொல்லாது பொறுக்கில் இவர்கள் தங்கள் நிலை எடுப்பார்கள் என்று முத்துச்சிவிகைமேல் வீற்றிருக்கின்ற திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரை அடைந்து வணங்கி நிகழ்ந்ததை விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள், பிள்ளையார் நாம் வருமிடத்திலே இதுநமக்கு அழகிதாய் இருக்கின்றது புத்தநந்தி மற்றவர்கள் தங்கள் சமயநாற்பொருணிலைபை மறுதவண்ணம் வாதுசெய்யப் புகுமிடத்து அவனுடைய பொய்ம்மேற்கோளை அறிகின்றோமென்று அருளிச்செய்தார் : அதற்கு முன்னே தேவாரத் திருமுறை எழுதும் அடியவர்பொறுமல் ஆளுடைய பிள்ளையாரது திருவாக்காலே இடியிடித்துவிழ இப்புத்தனுடைய சிரம் விழக்கடவது என்று சொல்லியருளினார். அவ்வாக்கினாலே இடியிடித்துப் புத்தநந்தியுடைய சரீரத்தையும் தலையையும் வேறாகக் கூறுபடுத்த பௌத்தர்கூட்டம் அஞ்சிக் குலைந்தோடிற்று. பௌத்தர்களுடைய நிலைமையையும் புத்தநந்தியுடைய சரீரமும் தலையும் அகற்றவிழும்படி தமிழ்வேத லோகச்சொல் அம்பினால் அறுத்ததை

யுங்கண்ட அடியார்கள் எல்லாரும் ஓடிப்போய் பிள்ளையாருக்கு விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள். பிள்ளையார் அங்ஙனம் எதிர்ந்த விலக்கை நீக்கும்முறை அதுவேயாம் நீங்கள் எல்லீரும் ஹர ஹர என்று ஆரவாரியுங்கள் என்று அருளிச்செய்ய அவ்வொலி மிக்கோங்கிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புத்தர்சமண்கழுக்கையர்பொய்கொளாச், சித்தத்தவர் கடைளிந்துதேறின
வித்தகநீறணிவார்வினைப்பகைக், கத்திரமாவனவஞ்செழுத்துமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அஞ்சி ஓடிய பௌத்தர்கள் எல்லாரும் ஆச்சரியங்கொண்டு மீண்டும் ஒருங்குகூடி இச்செய்கை வஞ்சனையோ அவர்களுடைய சைவ சமயத்து உண்மையோ எனமருண்டு நீங்கள் எங்களோடு மந்திரவாதம் இன்றி எதிர்ந்து தருக்கம்பேச வாருங்கள் என்று தங்களுக்குள்ளே தலைவனாகிய சாரிப்புத்தனையே முன்கொண்டு பின்னும் வந்தார்கள் பிள்ளையார் அதைக்கேட்டுத் திருவுளமிகமகிழ்ந்து விரைந்துசென்று முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி ஒரு சத்திரமண்டபத்தின்மேல் ஏறி சைவர்கள்சூழ வீற்றிருந்து திருமுன்னேநின்ற அடியார் சிலரைநோக்கி தருக்கம்பேச விரும்பிய பௌத்தர்களை இங்கே அழையுங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபித்தருளினர். அவ்வடியார்கள் அவ்வாஞ்சையைச் சிரமேற்கொண்டு பௌத்தர் கூட்டத்தை அணைந்து வேதாகமாதிசமஸ்தசாத்திரங்களையும் ஓதாதுணர்ந்தவரும், முத்தமிழ்வேந்தரும், பரசமயகோளரியும், எங்கள் பரமாசாரியரும் ஆகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் உங்கள் விருப்பத்தின்படி வாதுசெய்தற்கு உங்களை மகிழ்ச்சியோடு அழைக்கின்றார் வாருங்கள் என்றார்கள் அதுகேட்ட சாரிப்புத்தன் பௌத்தர்களோடுவந்து மண்டபத்திலே பிள்ளையாருக்குச் சமீபத்தில்நின்றான். அப்பொழுது திருச்சின்னத்தைத்தடுத்த புத்தநந்தியினுடைய சிரசைப் பொடிபடுத்திய தமிழ்லேகர் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளைவணங்கித் துதித்து சாரிப்புத்தனோடுவாதுசெய்து பௌத்தசமயத்தை நிராகரணம்பண்ணி அவனைவென்று பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை நமஸ்கரித்தார். பௌத்தர்கள்தோற்று தங்கள்சமயம்பொய்ந்நெறி என்றுகண்டு, பிள்ளையாரைவிழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள் பிள்ளையார் சைவசமயமே சற்சமயம் என்பதை அவர்களுக்கு ஐயந்திரிபற உணர்த்தியருள அவர்கள் அவருடைய கருணைநோக்கம் பெற்றமையால் அதனை இனிதுணர்ந்து கூவரை வணங்கிசைவர்கள் அவ்விடத்தைநீங்கி திருக்கடவூரிலே சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து கொண்டு அங்கே இருந்தார்.

சிலநாளாயினபின் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் பூந்துருத்தியில் இருத்தலைக் கேள்வியுற்று அவரைக் காணவிரும்பி புறப்பட்டுச்சென்று பூந்துருத்திக்குச் சமீபித்தார், அதைத் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் கேட்டு மனமகிழ்ந்து அவரை எதிர்கொண்டு வணங்கும்படிசென்று அவர்வரும் எல்லையை யடைந்து திருச்சின்னத்தின் ஓசையைக்கேட்டு அவரைத் தரிசிக்கும்படி

ந்த சனங்களுடைய நெருக்கத்தினாலே தம்மை ஒருவரும் காணாதபடி உட்புகுந்து அவர் ஏறிவரும் முத்துச்சிவிகையைத் தாங்குகின்றவர்களோடு தாமும் ஒருவராய்த் தாங்கிக்கொண்டு வந்தார். பிள்ளையார் பூந்துருத்திக்கு மிகச்சமீபித்தவுடனே அப்பர் எங்குற்றார் என்று வினவ அதைக்கேட்ட அப்பமூர்த்தி அடியேன் தேவரீரைத் தாங்கிவரும் பெருவாழ்வைப்பெற்று இங்குற்றேன் என்றார். உடனே பிள்ளையார் சிவிகையினின்றும் இறங்கி மனப்பதைப்போடும் அப்பமூர்த்தியைவணங்க, அப்பமூர்த்தியும் தம்மை அவர்வணங்குதற்கு முன்தாம் அவரைவணங்க அதுகண்ட அடியார்களெல்லாரும்வணங்கி ஆனந்தகோஷம் செய்தார்கள் பிள்ளையார் அப்பமூர்த்தியோடும் பூந்துருத்தியிற் சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு இருந்தார். பிள்ளையார்தாம் பாண்டிநாட்டிற்சென்று சமணர்களை வாதில்வென்றதையும், பாண்டியனுடைய கூனை நிமிர்த்ததையும், அந்நாடெங்கும் விபூதியைவளர்த்ததையும் மங்கையர்க்கரசியார் குலச்சிறையார் என்கின்ற இருவருடைய பெருமையையும் அப்பமூர்த்திக்குச் சொல்லியருளினார் அப்பமூர்த்தி தாம் தொண்டைநாட்டுக்குச் சென்று அங்குள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கியதைப் பிள்ளையாருக்குச் சொல்லியருளினார் அப்பமூர்த்தி விடைபெற்றுக்கொண்டு பாண்டிநாட்டிற்குப்புறப்பட பிள்ளையார் நெய்தானம் திருவையாறு திருப்பழனம் முதலிய தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு சீர்காழியை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடிக்கொண்டிருந்தார்.

திருக்கழுமலம்- திரு-இயமகம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

உற்றுமைசேர்வதுமெய்யினையேயுணர்வதுநின்னருண்மெய்யினையே
கற்றவர்காய்வதுகாமனையேகனல்விழிகாய்வதுகாமனையே
யற்றமறைப்பதுமுன்பணியேயமரர்கள்செய்வதுமுன்பணியே
யெற்றமுகந்ததுகந்தனையேபிரமபுரத்தையுகந்தனையே.

"உணர்வதுநின்னருள் மெய்யினையே"

(இதன்கருத்து) நின் அருளாகிய சத்தியத்தையே யானுணர்ந்துகொண்டிருப்பது,

"கற்றவர்காய்வது காமனையே"

(இ-து) கற்றுணர்ந்தவர்களாய் விடப்பட்டது பசித்துவம்பொருந்திய க்ஷேத்திரமாகிய தேகாதிபிரபஞ்சமே.

"அற்றமறைப்பது முன்பணியே"

(இ-து.) உமது திருவாணத்தைமறப்பது முன்தொங்கலாகிய பாம்புகளே மற்றவை வெளிப்படை.

பருமதின்மதுரைமன்னவையெதிரேபதிகமதெழுதிலையவையெதிரே
வருநதியிடைமிசைவருகரனேவசையொடுமலர்கெடவருகரனே

கருத்லிலிசைமுரறருமருளேகழுமலமரிறைதருமருளே
மருவியதமிழ்விரகன்மொழியேவல்லவர்தம்மிடர்திடமொழியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

"பதிகமதெழுதிலையவை"

(இ-து) திருப்பதிகம் எழுதப்பட்ட ஏடுகளவை-வருநதியிடைமிசை வருகின்ற வைகையாற்றினிடத்திலே, எதிர்வருகரனே-எதிரிட்டுபோம்படி துணைசெய்த ஸ்ரீ அத்தங்களை யுடையவனே, வசையோடும் சமணருடைய வசைச்சொல்லும், அலர்-பரிபவச்சொல்லும், கெட-கெடும்பொருட்டாக. அருகு-அரனே, சமண்-குலத்தைக் கெடுக்கப்பட்டவனே, கருதலில்-கேட்போர்கள் கருத்தை அழிக்கத்தக்க, இசைமுரல் - இசைக்குரியோருமாய், தருமர்உள்-தருமசீலருமாகிய பிராமணர்கள், வாழ்கின்ற-உள எனற்பாலது விகாரவகையால்-உள்-எனநின்றது.

" கழுமலமமரிறைதரும் அருளே மருவியதமிழ்விரகன் "

(இ-து.) திருக்கழுமலத்தி விராநின்ற தம்பிரானுர் பிரசாதித்தருளிய திருவருளை யிடைவிடாமற் பொருந்திய தமிழ்விரகனுகிய யான்-மற்றவை வெளிப்படை.

நெடுநாள் சென்றபின் பிள்ளையார் தொண்டை மண்டலத்துக்கு யாத்திரைசெய்யத் திருவுளங்கொண்டு தோணியப்பரை வணங்கி விடைபெற்றுகொண்டு, அடியார்களோடு புறப்பட்டு தம்மோடு உடன் வருதற்குத்துணிந்த தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயரை நோக்கி அப்பரே நீர் இங்கேதானே யாகஞ்செய்து சிவதரிசனம் பண்ணிக்கொண்டு இரும் என்று சொல்லிச்சென்று சிதம்பரம், தினைநகர், மாணிகுழி, பாதிரிப்புலியூர் வடுகூர், வக்கரை, இரும்பைமாகாளம், திருவதிகை, ஆமாத்தூர், கோவலூர், அறையணி, நல்லூர், திருவண்ணாமலை என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு தொண்டைநாட்டை அடைந்தார்.

திருமாணிகுழி திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னியல்பொருப்பரையன்மங்கையொருபங்கர்புனறங்குசடைமேல்
வன்னியொடுமத்தமலர்வைத்தவிறல்வித்தகர்மகிழ்ந்துறைவிடங்
கன்னிபிளவாளைகுதிகொள்ளவிளவள்ளைபடரள்ளல்வயல்வாய்
மன்னியிளமேதிகழ்படிந்துமனைசேருதவிமாணிகுழியே.

உந்திவருதண்கெடிலமோடுபுனல்சூழுதவிமாணிகுழிமே
லந்திமதிசூடியவெமானையடிசேருமணிகாழிநகரான்
சந்தநிறைதண்டமிழ்தெரிந்துணருஞானசம்பந்தனதுசொன்
முந்தியிசைசெய்துமொழிவார்களுடையார்கள்நெடுவானநிலனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாதிரிப்புலியூர் - பண் - செவ்வழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முன்னநின்றமுடற்காலமுயற்கருள்செய்துநீள்
புன்னைநின்றுகமழ்பாதிரிப்புலியூருளான்
றன்னைநின்றுவணங்குந்தனைத்தவமில்லிகள்
பின்னைநின்றபிணியாக்கையைப்பெறுவார்களே.

அந்தணாலரகண்காழியுள்ளணிஞானசம்
பந்தனல்லார்பயில்பாதிரிப்புலியூர்தனுட்
சந்தமாமுத்தமிழ்பத்திவைதரித்தார்கள்மேல்
வந்துதீயவ்வடையாமையால்வினைமாயுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவடுகூர் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுடுகூரெரிமாலையணிவர்சுடர்வேலர், கொடுகூர்மழுவாளொன்றுடையார்விடையூர்வர்
கடுகூர்பசிகாமங்கவலைபிணியில்லார், வடுகூர்புனல்சூழ்ந்தவடுகூரடிகளே.

படிநோன்பவையாவர்பழியில்புகழான, கடிநாணிகழ்சோலைகமழும்வடுகூரைப்
படியானமுந்தைமொழியார்சம்பந்த, னடிஞானம்வல்லாரடிசேர்வார்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவக்கரை - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கறையணிமாமிடற்றான்கரிகாடரங்காவுடையான்
பிறையணிகொன்றையினான்னொருபாகமும்பெண்ணமர்ந்தான்
மறையவன்றன்றலையிற்பலிகொள்பவன்வக்கரையி
லுறைபவனெங்கள்பிரானொலியார்கழலுள்குதுமே.

தண்புனலும்மரவுஞ்சடைமேலுடையரன்பிறைதோய்
வண்பொழில்சூழ்ந்தழகாரிறைவன்னுறைவக்கரையைச்
சண்பையாதந்தலைவன்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பண்புனைபாடல்வல்லாரவர்தம்வினைபற்றறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஇரும்பைமாகாளம் - பண் - செவ்வழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்டுகங்கைசடையிற்கரந்தும்மதிசூடிமான்
கொண்டகையாற்புரமூன்றெரித்தகுழகன்னிட
மெண்டிசையும்புகழ்போயவிளங்குமிரும்பைதனுள்
வண்டுகீதமுரல்பொழில்சூலாநின்றமாகாளமே.

எந்தைபெம்மானிடமெழில்கொள்சோலையிரும்பைதனுண்
மந்தமாயபொழில்சூழ்ந்தழகாருமாகாளத்தி

லந்தமில்லாவனலாடுவானையணிஞானசம்
பந்தன்சொன்ன தமிழ்பாடவல்லார்பழிபோகுமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅதிகைவீரட்டானம்-பண்-தக்கராகம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

குண்டைக்குறட்பூதங்குழுமவனலேந்திக்
கெண்டைப்பிறழ்தெண்ணீர்கெடிலவடபக்கம்
வண்டுமருள்பாடவளர்பொன்விரிகொன்றை
விண்டதொடையலானுடும்வீரட்டானத்தே.

ஞாழல்கமழ்காழிஞானசம்பந்தன்
வேழம்பொருதண்ணீரதிகைவீரட்டானத்துச்
சூழுங்கழலானைச்சொன்னதமிழ்மாலை
வாழுந்துணைபாகநினைவார்வினைபிலரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஆமாத்தூர்-பண்-சீகாமரம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

குன்றவார்சிலைநாணராவரிவாளிகூரெரிகாற்றின்மும்மதில்
வென்றவாறெங்ஙனேவிடையேறும்வேதியனே
தென்றலார்மணிமாடமாளிகைசூளிகைக்கெதிர்நீண்டபெண்ணைமே
லன்றில்வந்தணையுமாமாத்தூரம்மானே.

வாடல்வெண்டலைமாலையார்த்துமயங்கிருள்ளெரியேந்திமாநட
மாடன்மேயதென்னென்றுமாத்தூரம்மானைக்
கோடனாகமரும்புபைம்பொழிற்கொச்சையாரிறைஞானசம்பந்தன்
பாடல்பத்தும்வல்லார்பரலோகஞ்சேர்வாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோவலூர்வீரட்டம்-திருவிராகம்-பண்-நட்டராகம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

படைகொள்கூற்றம்வந்துமெய்ப்பாசம்விட்டபோதின்க
ணிடைகொள்வாரெமக்கில்லையெழுகபோதுநெஞ்சமே
குடைகொள்வேந்தன்மூதாதைகுழகன்கோவலூர்தனுள்
விடையதேறுங்கொடியினான்வீரட்டானஞ்சேர்துமே.

கழியோடுலவுகானல்சூழ்காழிஞானசம்பந்தன்
பழிகடீரச்சொன்னசொற்பாவுநாசமாதலா
லழிவிலீர்கொண்டேத்துமினந்தண்கோவலூர்தனில்
விழிகொள்பூதப்படையினான்வீரட்டானஞ்சேர்துமே. திருச்சிற்றம்பலம்

திருஅறையணிநல்லூர்-பண்-காந்தாரம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

பீடினாற்பெரியோர்களும்பேதைமைகெடத்தீதிலார்
வீடினுயர்ந்தார்களும்வீடிலாரிளவெண்மதி

குடினர்மறை பாடினர்சுடலைநீறணிந்தாரழ
லாரடினரறையணிநல்லூரங்கையாற்றொழுவார்களே.

கழியுலாங்கடற்கானல்சூழ்கழுமலமமர்தொல்பதிப்
பழியிலாமறைஞானசம்பந்தனல்லதோர்பண்பினர்
மொழியினலறையணிநல்லூர்முக்கண்மூர்த்திதன்றூடொழச்
செழுவினரவர்தம்மொடுங்கேடில்வாழ்பதிபெறுவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅண்ணுமலை-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உண்ணுமுலையுமையாளொடுமுடனுகியவொருவன்
பெண்ணுகியபெருமான்மலைதிருமாமணிதிகழ
மண்ணார்ந்தனவருவித்திரண்மழலைம்முழவதிரு
மணணுமலைதொழுவார்வினைவழுவாவணமறமே.

வெம்புந்தியகதிரோனெளிவிலகும்விரிசார
லம்புந்திமுவெயிலெய்தவண்ணுமலையதனைக்
கொம்புந்துவகுயிலாலுவகுளிர்காழியுள்ஞான
சம்பந்தன்தமிழ்வல்லவரடிபேணுதல்தவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅண்ணுமலை-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவார்மலர்கொண்டடியார்தொழுவார்புகழ்வானோர்கள்
மூவார்புரங்களெரித்தவன்றுமூவர்க்கருள்செய்தார்
தூமாமழைநின்றதிரவெருவித்தொருவின்னிரையோடு
மாமாம்பிணைவந்தணையுஞ்சாரலண்ணுமலையாரே.

அல்லாடரவமியங்குஞ்சாரலண்ணுமலையாரை
நல்லார்பரவப்படுவான்காழிஞானசம்பந்தன்
சொல்லால்மலிந்தபாடலானபத்துமிவைகற்று,
வல்லாரெல்லாம்வானோர்வணங்கமன்னிவாழ்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே திருவோத்தூரிற்சென்று சுவாமி தரிசனம் செய்துகொண்டு இருந்தார். இருக்கும்நாளிலே அந்தஸ்தலத்திலே உள்ள சிவனடியார் ஒருவர்வந்து பிள்ளையாரை வணங்கிநின்று பரசமயங்களைப் பற்றிச்சைவஸ்தாபனம்செய்யும் சுவாமி மெய்க்கடவுளாகிய பரமசிவனுக்கு அடியேனுகிய நான் ஆக்கும் பனைகளெல்லாம் மிக உயர்வாக வளர்ந்தும் ஆண்பனைகளாகி காயாவாயின அதுகண்ட சமணர்கள் நீர் ஆக்கும் ஆண்பனைகள் எல்லாவற்றையும் காய்க்கப்பண்ணுதல் கூடுமோஎன்று நகைசெய்து இகழ்ந்து சொன்னர்கள் தேவரீர் அருள்செய்யவேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்

தார். பிள்ளையார் அதுகேட்டு பரிந்தருளி எழுந்து விரைந்து கோயிலிற் சென்று சுவாமியைவணங்கி திருப்பதிகம்பாடி அப் பதிகத்தின் திருக்கடைக் காப்பிலே "குரும்பை யாண்பனையீன் குலையோத்தூர்" என்று பாடியருளினர்.

திருஓத்தூராண்பனை-பெண்பனையானது-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூத்தேர்ந்தாயானகொண்டுநின் பொன்னடி, யேத்தாதாரில்லையெண்ணுங்கா
லோத்தூர்மேயவொளிமழுவாளங்கை, கூத்தீரும்மகுணங்களே.

குரும்பையாண்பனையின்குலையோத்தூ, ரரும்புகொன்றையடிகளைப்
பெரும்புகலியுள்ஞானசம்பந்தன்சொல், விரும்புவார்வினைவீடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதனால் ஆண்பனைகள் எல்லாம் குரும்பைக் குலைகளை யுடையனவாய்ப் பெண்பனைகளாயின அதனைக்கண்டவர்கள் எல்லாரும் ஆச்சரியங்கொண்டார்கள் பிள்ளையார் ஆண்பனைகள் காய்த்துப் பழுக்கும்படி அன்பருக்கு அருள்செய்து சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு அங்கே இருந்தார் சமணர்கள் பரசமய கோளரியாராகிய பிள்ளையாருடைய செய்கையைக்கண்டு அந் நாட்டைவிட்டு ஓடினுர்கள் அவர்களிற் சிலர் பரமசிவனே மெய்க்கடவுள் என்று துணிந்து சைவராகி உய்ந்தார்கள் பிள்ளையாருடைய திருவாக்கிலே பிறத்தலால் அப்பனைகளெல்லாம் தங்கள் காலத்தைக்கழித்து ஒழியாப்பிறவியை ஒழித்து சிவத்தை அடைந்தன பிள்ளையார் சிலநாளாயினபின் அப்பதியை நீங்கி மாகறல், குரங்கணி, முட்டம், கச்சிமேயகம்பம், கச்சிநெறிக் காரைக்காடு, அனேகதங்காவதம், கச்சிமேற்றளி, மாற்பேறுவல்லம், இலம்பையங்கோட்டூர் திருவிற்கோலம் திருவூறல் முதலாகிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு பதிகம்பாடி பழையனூர் திருவாலங்காட்டுச் சமீபத்திலே போனர்.

திருமாகறல்-திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விங்குவிளைகழனிமிகுகடைசியர்கள்பாடல்விளையாடலரவ
மங்குவொடுநீள்கொடிகண்மாடமலிநீடுபொழின்மாகறலுளான்
கொங்குவிரிகொன்றையொடுகங்கைவளர்திங்களணிசெஞ்சடையினன்
செங்கண்விடையண்ணலடிசேர்பவர்கடீவினைகடீருமுடனே.

கடைகநெடுமாடமிகவோங்குகமழ்வீதிமலிகாழியவர்கோ
னடையும்வகையாற்பரவியரனையடிகூடுசம்பந்தனுரையான்
மடைகொள்புனலோடுவயல்கூடுபொழின்மாகறலுளானடியையே
யுடையதமிழ்பத்துமுணர்வாரவர்கடொல்வினைகளொல்குமுடனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குரங்கணின்முட்டம்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விழுநீர்மழுவாட்படையண்ணல்விளங்குங், கழுநீர்குவளைம்மரக்கயல்பாயுங்
கொழுநீர்வயல்சூழ்ந்தகுரங்கணின்முட்டந், தொழுநீர்மையர்தீதுறுதுன்பமிலரே.
கல்லார்மதிட்காழியுள்ஞானசம்பந்தன், கொல்லார்மழுவேந்திகுரங்கணின்முட்டஞ்
சொல்லார்தமிழ்மாலைசெவிக்கினிதாக, வல்லார்க்கெளிதாம்பிறவாவகைவீடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஏகம்பம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறையானைமாசிலாப்புன்சடைமல்குவெண்
பிறையானைப்பெண்ணொடாணாகியபெம்மானை
யிறையானையேர்கொள்கச்சித்திருவேகம்பத்
துறைவானையல்லதுள்காதெனதுள்ளமே.

அந்தண்பூங்கச்சியேகம்பனையம்மானைக்
கந்தண்ணீங்காழியூரன்கலிக்கோவையாற்
சந்தமேபாடவல்லதமிழ்ஞானசம்
பந்தன்சொற்பாடியாடக்கெடும்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேகம்பம்-திருஇயமகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாயுமால்விடைமேலொருபாகனேபாவைதன்னுருமேலொருபாகனே
தூயவானவர்வேதத்துவனியேசோதிமாலெரிவேதத்துவனியே
யாயுநன்பொருணுண்பொருளாதியேயாலநீழலரும்பொருளாதியே
காயவன்மதன்பட்டதுகம்பமேகண்ணுதற்பரமற்கிடங்கம்பமே.

"பாயுமால்விடைமேலொருபாகனே" இதன் கருத்து வானளவுந்தத்தப்பட்ட பெரிய ரிஷபத்தின் மேலேறிச்செலுத்துகைக்கு ஒப்பில்லாதபாகனுயுள்ளவனே, "பாவைதன்னுருமேலொருபாகனே" இ-து. பரமேசுவரியினுடைய திருமேனியினை உனது திருவடியின் ஒருபாதியிலே வைத்தவனே, "தூயவானவர் வேதத்துவனியே" இ-து நின்மலரானவானவரது துதியாகிய வேதங்களினுடைய நாதசொரூபமாயிருக்கின்றவனே, "சோதிமாலெறிவு எது அத்துவனியே" இ-து பிரகாசத்தையுடைத்தாய் மிகுதிப்பட்டு அச்சத்தியினுடைய பிரகாசம் எப்படியிருக்கும் அப்படித்தானவழியாயுள்ளவனே, "ஆயுநன்பொருள் நுண்பொருளாதியே" இ-து. மனபோகத்தாலணரப்பட்ட அத்தலங்களுக்கெல்லாங் கிட்டுதற்கரிதாகிய சூனியமாயுள்ள மூலவத்துவாயிருப்பவனே, "ஆலநீழலரும் பொருளாதியே" இ-து கீழ்ச்சொன்ன பொருளை வட விருக்ஷத்தின்கீழ் எழுந்தருளியிருந்து ஆத்மபோதத்தால் உணர்தற்கரிய பொருளென வுணர்த்தி யப்பொருளைத் தெருட்சிபட ஆயாநின்[illegible] கம்பமே' இ-து. உனது
[illegible]வனே, கா[illegible]

நெற்றிவிழியாலே தகனஞ்செய்ய யாவராலுஞ் செயித்தற்கரிய காமன் பட்டவாறு அங்கமொடாத நடுக்கமே, "கண்ணுதற்பரமற் கிடங்கம்பமே" இ-து இவ்வாறு காமன்வடிவு அழிய நுதற்கண்விழித்த கருணையாளனாகிய சிவனுக்கிடமேதென்னில் திருவேகம்ப மென்னுந் திருப்பதியே என்க.

கந்தமார்பொழில்சூழ்தருகம்பமேகாதல்செய்பவர்தீர்த்திடுகம்பமே
புந்திசெய்துவிரும்பிப்புகலியேபூசுரன்விரும்பிப்புகலியே
யந்தமில்பொருளாயினகொண்டுமேயண்ணலின்பொருளாயினகொண்டுமே
பந்தனின்னியல்பாடியபத்துமேபாடவல்லவராயினபத்துமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

"கந்தம் ஆர்பொழில் சூழ்தருகம்பமே" இ-து. மணல் பொருந்திய சோலைசூழ்ந்த திருவேகம்பத்தை 'காதல்செய்பவர்தீர்த்திடுகம்பமே' இ-து இடைவிடாமற் காதலித்து நினைப்பவரது சன்மநடுக்கத்தை யொழிக்கப்பட்டவனே, "புந்திசெய்து விரும்பிப்புகலியே" இ-து இத்தன்மை காதலித்தாரது சென்மநடுக்கத்தை யொழிப்பை யென்பதை யானுமுணர்ந்து கனகமாடங்கள் சூழப்பட்ட புகலியென்கிற பதியின்கண் வாழ்கின்ற இந்த மறையோனாகிய யான்-அத்தன்மை கருணையாளனாகிய தன்னை-யானுங் காதலித்துரைத்த தமிழ்மாலையை அந்த மில்பொருளாயின கொண்டுமே" இ-து. முடிவில்லாத அத்தங்களில் எனக்குத் தோன்றின மதியாதியைக்கொண்டு "அண்ணலின் பொருளாயினகொண்டுமே" "பந்தன்னியல்பாடியபத்துமே" இ-து கத்தாவாகிய நினது சிவானந்தரது அறிவினுள்ளே தோன்றப்பட்ட சிவானந்தம் ஏகமாகிய விசேடத்தையுடைய நின்னை இரண்டறத் தழுவப்பட்ட ஞானசம்பந்தனனவன் இனிய தமிழாகப்பாடிய இம்மாலைபத்துமே 'பாடவல்லவராயின பத்துமே" இ-து. இம்மாலைடைக்கொண்டு நின்னைப் பாடுவார்க்கு ஆகுவதேதென்னில் அழகாகிய பத்திஞான வைராக்கியங்கள் என்க.

திருவேகம்டம்-திருவிருக்குக்குறள்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருவார்கச்சித், திருவேகம்பத், தொருவாவென்ன, மருவாவினையே[ம்பலம்
கொச்சை-வேந்தன், கச்சிகம்ப, மெச்சுஞ்சொல்லை,நச்சும்புகழே[திருச்சிற்

திருக்கச்சிநெறிக்காரைக்காடு-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாரணவுமுலைமங்கைபங்கினராயங்கையினிற்
போரணவுமழுவொன்றங்கேந்திவெண்பொடியணிவார்
காரணவுமணிமாடங்கடைநவின்றகலிக்கச்சி
நீரணவுமலர்ப்பொய்கைநெறிக்காரைக்ககாட்டாரே.

கண்ணாருங்கலிக்கச்சிநெறிக்காரைகாட்டுறையும்
பெண்ணாருந்திருமேனிப்பெருமானதடிவாழ்த்தி

தண்ணாரும்பொழிற்காழிஞானசம்பந்தன்
பண்ணாருதமிழ்வல்லார்பரலோகத்திருப்பாரே திருச்சிற்றம்பலம்

திருமாற்பேற-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊறியார்தருநஞ்சினையுண்டுமை, நீறசேர்திருமேனியர்
சேறசேர்வயற்றென்றிருமாற்பேற்றின், மாறிலாமணிகண்டரே.
மன்னிமாலொடுசோமன்பணிசெய், மன்னுமாற்பேற்றடிகளை
மன்னுகாழியுண்ஞானசம்பந்தன்சொற், பன்னவேவினைபாறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவல்லம்-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எரித்தவள்முப்புரமெரியின்மூழ்கத், தரித்தவன்கங்கையைத்தாழ்சடைமேல்
விரித்தவன்வேதங்கள்வேறுவேறு, தெரித்தவனுறைவிடந்திருவல்லமே
கற்றவர் திருவல்லங்கண்டுசென்று, நற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
குற்றமில்செந்தமிழ்கூறவல்லார், பற்றுவரீசன்பொற்பாதங்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇலம்பையங்கோட்டூர்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மலையினார்பருப்பதந்துருத்திமாற்பேறுமாசிலாச்சீர்மறைக்காடுநெய்த்தான
நிலையினானெனதுரைதனதுரையாகநீறணிந்தேறுகந்தேறியநிமலன்
கலையினார்மடப்பிணைதுணையொடுந்துயிலக்கானவம்பெடைபுல்கிக்கணமயிலாலு
மலையினார்பைம்பொழிலிலம்பையங்கோட்டூரிருக்கையாப்பேணியென்னெழில்கொள்வ [தியல்பே.

கந்தணைமலிகனைகடலொலியோதங்கானலங்கழிவளர்கழுமலமென்னு [போய்
நந்திபாருறைபதிநான்மறைநாவனற்றமிழ்க்கின்றுணைஞானசம்பந்த
னெந்தையார்வளநகரிலம்பையங்கோட்டூரிசையொடுகூடியபத்தும்வல்லார்
வெந்துயர்கெடுகிடவிண்ணவரோடும்வீடும்பெறின்மைபின்வீடெளிதாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிற்கோலம்-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

உருவினாருமையொடுமொன்றிநின்றதோர்
திருவினான்வளர்சடைத்திங்கள்கங்கையான்
வெருவிவானவர்தொழவெகுண்டுநோக்கிய
செருவினானுறைவிடந்திருவிற்கோலமே.
கோடல்வெண்பிறைபனைக்கூகமேவிய
சேடனசெழுமதிற்றிருவிற்கோலத்தை
நாடவல்லஃதமிழ்ஞானசம்பந்தன்
பாடல்வல்லார்களுக்கில்லைபாவமே. திருச்சிற்றம்பலம்

திருஊறல்-பண்-விடாழக்குறிஞ்சி,

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாறிலவுணரரணம்மவைமாயவோர்வெங்கணையாலன்று
நீறெழவெய்தவெங்கணிமலனிடம்வினவிற்
றேறலிரும்பொழிலுந்திகழ்செங்கறல்பாயவலுஞ்சூழ்ந்த
ஊறலமர்ந்தபிரானொலியார்கழலுள்ளதுமே.

கோடலிரும்புறவிற்கொடிமாடக்கொச்சையர்மனமெச்ச
வோடுபுனல்சடைமேற்கரந்தான்றிருவூரலல்
நாடலரும்புகழான்மிகுஞானசம்பந்தன்சொன்னநல்ல
பாடல்கள்பத்தும்வல்லார்பரலோகத்திருப்பாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அது காரைக்காலம்மையார் திருத்தலையாலே நடந்த திருப்பதி ஆத லால் அதைமிதிக்க அஞ்சி, அதற்குச்சமீபத்திலே உள்ள ஒரூரிலே அன்றி பள்ளிகொண்டார். திருவாலங்காட்டில் வீற்றிருக்குங்கடவுள் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி நம்மைப் பாடுதற்கு மறந்தனையோ என்றருளிச்செய்ய பிள்ளையார் உடனே விழித்து எழுந்து திருவருளைத்துதித்தி திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருப்பழையனூர்-திருஆலங்காடு-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துஞ்சவருவாருந்தொழுவிப்பாரும்வழுவிப்போய்
நெஞ்சம்புகுந்தென்னைநினைவிப்பாருமுனைநட்பாய்
வஞ்சப்படுத்தொருத்திவாணாள்கொள்ளும்வகைகேட்
டஞ்சும்பழையனூராலங்காட்டெம்மடிகளே.

போழும்பலபேசிப்போதுசாத்தித்திரிவாரும்
வேழம்வருமளவும்வெயிலேதுற்றித்திரிவாரும்
கேழல்வினைபோகக்கேட்பிப்பாருங்கேடிலா
வாழ்வர்பழையனூராலங்காட்டெம்மடிகளே.

சாந்தங்கமழ்மறுகிற்சண்பைஞானசம்பந்த
னுந்தண்பழையனூராலங்காட்டெம்மடிகளை
வேந்தனருளாளேவிரித்தபாடலிவைவல்லார்
சேர்ந்தவிடமெல்லாந்தீர்த்தமாகச்சேர்வாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

மற்றநாள் உதயத்திலே திருக்கூட்டம் தம்மை அணைந்தபொழுது இரவிலே நிகழ்ந்ததை அவர்களுக்குச் சொல்லியருளினர் பின்பு பாசூர், வெண்பாக்கம் காரிகரை முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருக்காளத்தி மலைக்குச் சமீபித்து அதன்மேல் கண்ணப்ப நாயனருடைய திருத்தொண்டைச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு சென்று மலைமேலேறி சந்நிதானத்தை அடைந்து சுவாமியை வணங்கினர்.

திருப்பாசூர்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்தையிடையார் தலையின் மிசையார்சொன்சொல்லார்
வந்துமாலைவைகும்போழ்தென் மனத்துள்ளார்
மைந்தாமணாளா வென்னமகிழ்வாரூர்போலும்
பைந்தண் மாதவிசோலைசூழ்ந்தபாசூரே.

ஞானமுணர்வான் காழிஞானசம்பந்தன்
றேனும்வண்டுமின் னிசைபாடுந்திருப்பாசூர்க்
கானமுறைவார் கழல்சேர்பாடலிவைவல்லா
ரூனமிலராயும்பர்வானத் துறைவாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்காளத்தி - திருவிராகம்-பண் -சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானவர்கடானவர்கள்வாதைபடவந்ததொருமாகடல்விடந்
தானமுதுசெய்தருள்புரிந்தசிவன்மேவுமலைதன்னைவினவி
லேனமினமானினொடுகிள்ளைதினைகொள்ளவெழிலார் கவணினா
கானவர்தமாமகளிர்கனகமணியிலகுகாளத்திமலையே.

காடதிடமாகநடமாடுசிவன்மேவுகாளத்திமலையை
மாடமொடுமாளிகைகணீடுவளர்கொச்சைவயமன் னுதலைவ
ைடுபலநீடுபுகழ்ஞானசம்பந்தனுரைநல்லதமிழின்
பாடலொடுபாடுமிசைவல்லவர்களல்லவர்பரலோகமெளிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அவ்வண்ணக்கத்தார் பெற்றபயனைக்காண்பார்போல அன்புருவமாகிய கண்ணப்பநாயனாரைக்கண்டு ஆனந்த அருவிசொரிய விழுந்து நமஸ்கரித்தார் பின் மலையினின்று இரங்கி ஒரு திருமடத்தில் வீற்றிருந்தருளினார் காலந்தோறும் காளத்தியப்பரை வணங்கிக்கொண்டு அங்கே இருக்குநாளிலே வடதிசையிலும் மேற்றிசையிலும் தமிழ்மொழி வழக்கு இன்மையால் உத்தரகைலாசம், திருக்கேதாரம், கோகர்ணம், திருப்பருப்பதம், இந்திரநீலப் பருப்பதம் முதலிய ஸ்தலங்களை அங்கிருந்தே வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடி சிலதினங்கழிந்தபின் திருக்காளத்தியை நீங்கி வேற்காடு, வலிதாயம் முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவொற்றியூரை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ் செய்துக்கொண்டு இருந்தார்.

ஸ்ரீ கைலாயம்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொடிகொளுருவர்புலியினதள்ர்புரிநூறிகழ்மார்பிற்
கடிகொள்கொன்றைகலந்தநீற்றர்கறைசேர்கண்டத்த

ரிடியகுரலா லரியுமடங்கவுடங்குமுனைசாரற்
கடியவிடைமேற்கொடியென்றுடையார் கயிலைமலையாரே.

போரார்கடலி நபுனல்சூழ்காழிப்புகழ்வார்சம்பந்தன்
காரார்மேகங்குடிகொள்சார ற்கயிலைமலையார்மேற்
றேரா துரைத்தசெஞ்சொன்மாலைசெப்புமடியார்மேல்
வா ராபிணிகள்வானேருலகில்மருவுமன த்தாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கேதாரம்-பண்-செவ்வழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டரஞ்சுங்களிறும்மடக்கிச்சுரும்பார் மல
ரிண்டைகட்டிவழிபாடுசெய்யும்மிடமென்பரால்
வண்டுபாடமயிலாலமான்கன்றுதுள்ளவ்வரி
கெண்டைபாயச்சுனைநீலமொட்டலருங்கேதாரமே.

வாய்ந்தசெங்நெல்விளைகழனிமல்கும்வயற்காழியா
னேய்ந்தநீர்க்கோட்டிமையோருறைகின்றகேதாரத்தை
யாய்ந்துசொன்னவ்வருந்தமிழ்கள்பத்துமிசைவல்லார்
வேந்தராகியுலகாண்டுவீடுகதிபெறுவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோகரணம்-திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

என்றுமரியானயல்வர்க்கியலிசைப்பொருள்களாகியெனதுள
நன்றுமெளியானொளிசிறந்தபொன்முடிக்கடவுணண்ணுமிடமா
மொன்றியமனத்தடியார்கூடியிமையோர்பரவுநீடரவமார்
குன்றுகணெருங்கிவிரிதண்டலைமிடைந்துவளர்கோகரணமே.

கோடலரவீனும்விரிதண்டலைமிடைந்துவளர்கோகரணமே
யீடமினிதாகவுறைவானடிகள்பேணியணிகாழிநகரா
ளுடியதமிழ்க்கிளவியின்னிசைசெய்ஞானசம்பந்தன்மொழிகள்
பாடவலபத்தரவரெத்திசையுமாள்வர்பரலோகமெளிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇந்திரநீலப்பருப்பதம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குலவுபாரிடம்போற்றவீற்றிருந், திலகுமான்மழுவேந்துமங்கையர்
நிலவுமிந்திரநீலபர்ப்பதத், துலவினனடியுள்கநல்குமே.

கந்தமார்பொழில்சூழ்ந்தகாருயா, னிந்திரன்றொழுநீலபர்ப்பதத்
தந்தமில்லியையேத்துஞானசம், பந்தன்பாடல்கொண்டோதிவாழ்மினே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பருப்பதம்-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுடுமணியுமிழ்நாகஞ்சூழ்தரதரைக்கசைத்தா
னிடுமணியெழிலானையேறலனெருதேறி
விடமணிமிடறுடையான்மேவியநெடுங்கோட்டுப்
படுமணிவிடுசுடரார்பருப்பதம்பரவுதுமே.

வெண்செநெல்விளைகழனிவிழவொலிகழுமலத்தான்
பண்செலப்பலபாடலிசைமுரல்பருப்பதத்தை
நண்சொலினாற்பரவுஞானசம்பந்தனல்ல
வொண்சொலினிவைமாலையுருவெணத்தவமாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவனேகதங்காபதம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீடல்மேவுநிமிர்புன்சடைமேலோர்நிலாமுளை
சூடல்மேவுமறையின்முறையாலோர்சுலாவழ
லாடன்மேவுமவர்மேயவனேகதங்காபதம்
பாடல்மேவுமனத்தார்வினைபற்றறுப்பார்களே.

தொல்லையூழிப்பெயர்தோன்றியதோணிபுரத்துறை
நல்லகேள்வித்தமிழ்ஞானசம்பந்தனல்லார்கண்மு
னல்லல்தீரவுரைசெய்தவனேகதங்காபதஞ்
சொல்லநல்லவடையும்மடையாசுடுதுன்பமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்காளத்தி-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சந்தமாரகிலொடுசாதிதேக்கும்மர, முந்துமாமுகலியின்கரையினிலுமையொடு
மந்தமார்பொழில்வளர்மல்குகாளத்தி, யெந்தையாரிணையடியென்மனத்துள்ளவே.

அட்டமாசித்திகளணைதருகாளத்தி, வட்டவார்சடையனைவயலணிகாழியான்
சிட்டநான்மறைவலஞானசம்பந்தன்சொ, லிட்டமாப்பாடுவார்க்கில்லையாம்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேற்காடு-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒள்ளிதுள்ளக்கதிக்காமிவனொளி, வெள்ளியானுறைவேற்கா
டுள்ளியாருயர்ந்தாரிவ்வுலகினிற், றெள்ளியாரவர்தேவரே.

விண்டமாம்பொழில்சூழ்திருவேற்காடு, கண்டுநம்பன்கழல்பேணிச்
சண்பைஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ், கொண்டுபாடக்குணமாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவலிதாயம்-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தரோடுபலரும்பொலியம்மலரங்கைப்புனல்தூவி
யொத்தசொல்லியுலகத்தவர்தாங்தொழுதேத்தவுயர்சென்னி
மத்தம்வைத்தபெருமான் பிரியாதுறைகின்றவலிதாயஞ்
சித்தம்வைத்தரடியாரவர்மேலடையாமற்றிடர்நோயே.

வண்டுவைகும்மணமல்கியசோலைவளரும்வலிதாயத்
தண்டவாணனடியுன்குதலாலருமாலைத்தமிழாகக்
கண்டல்வைகுடற்காழியுள்ஞானசம்பந்தன்றமிழ்பத்துங்
கொண்டுவைகியிசைபாடவல்லார்குளிர்வானத்துயர்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடையவன்விண்ணுமண்ணுந்தொழநின்றவன்வெண்மழுவாட்
படையவன்பாய்புலித்தோலுடைகோவணம்பல்கரந்தைச்
சடையவன்சாமவேதனைச்சிதங்கியசங்கவெண்டோ
டுடையவன்னூனமில்வியுறையும்மிடமொற்றியூரே.

ஒண்பிறைமல்குசென்னியிறைவன்னுறையொற்றியூரைச்
சுண்பையர்தந்தலைவன்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பண்புனைபாடல்பத்தும்பரவிப்பணிந்தேத்தவல்லா
விண்புனைமேலுலகம்விருப்பெய்துவர்வீடெளிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதுநிற்க திருமயிலாப்பூரிலே வைசியர்குலத்திலே சிவபத்தி அடியார் பத்திகளிற் சிறந்தவரும், பரசமயங்களைப் பாற்றல்வேண்டும் என்னும் சிந்தையுள்ளவரும், பெருஞ்செல்வரும் ஆகிய சிவநேசர் என்பவர் ஒருவர் உளர் அவர் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் ஞானப்பால் உண்டமையையும், உலகம் உய்யும்பொருட்டுத் திருப்பதிகங்களிலே ஆருகதத்தையும் பௌத்தத்தையும் இழித்துரைத்தலையும் சிவனடியார்கள் சொல்லக் கேள்வியுற்று மனமிகமகிழ்ந்து அவருடைய திருவடிகளிலே பேரன்புடையராகி, அகோராத்திரம் அவருடைய திருவருட்டிறங்களையே பேசல் கேட்டல் ஆகிய தொழிலினராயினர். அவர் மகா ஐசுவரியமும் கீர்த்தியும் உடையராயினும் பிள்ளைப்பேறு இன்மையால் மிகக் கவலையுற்று, சிவபூசை அடியார் பூசைகள்செய்து ஒரு பெண் பிள்ளையைப் பெற்றார். அப்பெண் செந்தாமரை ஆசனியாகிய இலக்குமிபோல மகா சௌந்தரியம் உடையளாதலால், அவளுக்கு பூம்பாவை என்னும் பெயர் கொடுக்கப்பட்டது. அவளுக்குப் பெதும்பைப் பருவம் வந்தபின் தந்தையார் அவளுடைய குணஞ்சயங்களைக் கண்டு வியப்புற்று மனமகிழ்ந்து இவளை விவாகம் செய்பவரே

என்னுடைய அளவிறந்த திரவியங்களுக்கு உரியவர் என்றார். அந்நாட்களி லே திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் பாண்டிநாட்டிற் சென்று செய்தருளி திருவருட்டிறங்கள் எல்லாவற்றையும் அறிந்தவர்கள் வந்து சிவநேசருக்குச் சொன்னார்கள் சிவநேசர் அதைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து அவர்கள் எல்லாருக் கும் அளவிறந்த திரவியங்களைக் கொடுத்து, பிள்ளையாரைத் திக்குநோக்கி நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்று தம்முடைய சுற்றத்தார்கள் சமஸ்தரும் கே ட்க, அடியேன் என்னுடைய புத்திரியாகிய பூம்பாவையையும் திரவியங் களையும் என்னையும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குக் கொடுத்து விட்டேன் என்றுசொல்லி அத்தியந்த ஆனந்தம் அடைந்தார். ஒருநாள் பூம்பாவை சேடியரோடு கன்னிமாடத்துக்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்ற பூஞ் சோலையிற் சென்று பூக்கொய்யும்பொழுது ஒரு பாம்பு மாதவிப்பந்தரிலே மறைந்துவந்து அவளுடைய விரலிலே காளிகாளாத்திரி யமன் யமதூதி என்னும் நாலு தந்தங்களும் எலும்பிலே தாவக்கடித்து, நஞ்சை உகுத்து மேலே படத்தை விரித்து நின்றாடி அடங்கிற்று பூம்பாவை மயங்கிவிழ சேடியர்கள் அச்சுற்று அவளைத் தாங்கி கன்னிமாடத்தினுள்ளே கொண்டு போனார்கள் சிவநேசர் சுற்றத்தாரோடு மனங்கலங்கி அழுதார். விஷவைத் தியர்கள் அனேகர் தனித்தனியே மந்திர தியான பாவங்கள் செய்தும் எண் ணிறந்த ஔஷதங்களைப் பிரயோகித்தும் விஷம் நீங்காமல். எழுவேகமும் முறையே பொங்கித் தலைக்கொண்டது ஆவி தங்குதற்கு உரிய குறிகள் இலலாமையால் விஷ வைத்தியர்கள் கைவிட, சுற்றத்தார்கள் அவள்மேல் விழுந்து அலறி அழுதார்கள் சிவநேசர் ஒருவாறு தெளிந்து இந்த விஷத் தை நீக்கினவர்களுக்கு என்னுடைய அளவிறந்த திரவியங்களைக் கொடுப் பேன் என்று பறை அறைவித்தார் மூன்றுநாள் அளவும் அரசரிடத்துள் ளோர் முதலாகிய மந்திரவாதிகள் சமஸ்தரும் வந்து தங்கள் செய்கையினு லே தீராமையால் திரும்பிவிட்டார்கள் சிவநேசர் அதுகண்டு மயங்கி பின்பு இவளைப் பிள்ளையாருக்கு என்று சொல்லியதனுல் நான் துன்புறவேண்டு வது இல்லை என்று துன்பம் நீங்கி பிள்ளையார் வருமளவும் இவ்வுடலைத் தக னஞ்செய்து எலும்பையும்சாம்பரையும் சேமித்துவைப்பேன் என்று துணி ந்து அப்படியே தகனஞ்செய்து எலும்பையும் சாம்பரையும் ஓர் குடத்தில் இட்டு கன்னிமாடத்திலே வஸ்திரஞ்சாத்தி ஆபரணங்கள் அணிந்து பஞ் சணைமேல் வைத்தார். தினந்தோறும் தவறாமல் மஞ்சனம் மாலை சந்தனம் அன்னம் விளக்கு முதலியவைகளை அமைத்தார் அதனை அறிந்த யாவரும் வியப்புற்றார்கள்.

இப்படி நிகழும் நாளிலே பிள்ளையார் திருக்கூட்டத்தோடு திருவொற் றியூரில் வந்து சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு இருக்கின்றார் என்று அவ்வூரார்கள் பலர்வந்து சிவநேசருக்குச் சொன்னார்கள் அவர் அவர்கள் எல்லாருக்கும் வஸ்திரங்களையும் பொன்களையுங் கொடுத்து, பெருங்களிப் புடையராகி திருவொற்றியூர்வரைக்கும் நடைப்பந்தல் இட்டு வஸ்திரங்க ளால் அலங்கரித்து கமுகுகளும் வாழைகளும் நாட்டி தோரணங்கள் நிறை

த்து கொடிகள் கட்டி மாலைகள் தூக்கி அலங்கரிப்பித்தார். பின்பு திருவொற்றியூரிற் சென்று திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை வணங்குவேன் என்று எழுந்து அம்மயிலாப்பூரில் இருக்கின்ற சிவனடியார்களும் உடன் செல்லச்சென்று, திருவொற்றியூருக்குச் சமீபித்தார், அப்பொழுது பிள்ளையாரும் திருவொற்றியூரை அகன்று மயிலாப்பூரை நோக்கி அடியார் கூட்டத்தோடு எழுந்தருளி வந்தார். சிவநேசரும் சிவனடியார்களும் அடியார்திருக்கூட்டத்தைத் தூரத்திலேகண்டு சிவகுமாரராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் எழுந்தருளி வருகின்றார் என்று அளவில்லாத மகிழ்ச்சிகொண்டு விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள். பிள்ளையார் அவர்களை எதிர்தொழுது சிவநேசருடைய செய்கையை அடியார்கள் சொல்லக்கேட்டு மயிலாப்பூரை அடைந்தார் சிவநேசரிடத்து நிகழ்ந்ததை திருவுளத்தடைத்து, அவருடைய கருத்தை முற்றுவித்தற்கும் சமணரும் பௌத்தரும் ஆகிப் புறச்சமயிகளுடைய இழிப்புரைகளை ஒழித்தற்கும் திருவுளங்கொண்டு கபாலீச்சரம் என்னும் ஆலயத்திற் பிரவேசித்து பரமசிவனை நமஸ்கரித்து, ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டு கோயிலுக்குப் புறத்திலே வந்து சிவநேசரை நோக்கி உம்முடைய மகளினது எலும்பை நிறைத்த குடத்தைக் கோயிற் புறத்திற்றிருவாயிலே கொண்டுவாரும் என்று அருளிச்செய்தார். சிவநேசர் பெருங்களிப்புடையராகி விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து தம்முடைய வீட்டை அடைந்து கன்னியாமாடத்திலே புகுந்து வெந்த சாம்பரும் எலும்பும் நிறைந்த குடத்தை எடுத்து மூடுகின்ற இரத்தினச் சிவிகையிலுள்ளே வைத்து சேடியர்கள் சூழ்ந்து சொல்லும்படி எடுப்பித்துக் கொண்டுவந்து கோபுரத்துக்கு எதிரே சிவிகையை நீக்கி அக்குடத்தை எடுத்து சுவாமிக்கு அபிமுகத்திலே வைத்து நமஸ்காரம் பண்ணினர் மயிலாப்பூரில் இருக்கின்றவர்களும் மற்றை ஊர்களில் உள்ளவர்களும் சமணர் முதலாகிய புறச்சமயிகளும் பார்க்கும் பொருட்டுப் பக்கத்திலே வந்து சூழ்ந்தார்கள் தேவர்கள் முதலியோர் ஆகாயத்திலே வந்து நெருங்கினர்கள் பசுகரண மின்றிச் சிவகரணமுடைய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் சர்வான்மாக்களுக்கும் உறுதி பயப்பித்தற்பொருட்டு அடியார் திருக்கூட்டம் பக்கத்திலே தம்மைச் சூழ்ந்து வரும்படி கோபுரவாயிலின் நேரேவந்து பூம்பாவையினது அத்தியிருக்கின்ற மட்குடத்தைக்கண்டு சுத்தசாட்குண்ணிய சொரூபியாகிய பரமசிவனுடைய திருவருளின் பெருமையைச் சிந்தித்து இப்பூமியிலே இறந்தவர்களுடைய எலும்பைப் பின்னும் நன்னெறிப்படுத்த அந்நன்மை அவ்வெலும்போடு தொடர்ச்சியாகு மென்று அருளுக்கினலே பூம்பாவாய் என்று விளித்து பூமியிலே மானிடப்பிறப்பு எடுத்தவர்கள் பெரும்பயன் அன்புடனே பரமசிவனுடைய அடியார்களை அமுதுசெய்வித்தலும் சைவாகமவிதிப்படி செய்யப்படுகின்ற அவருடைய திருவிழாவைத் தரிசித்து ஆனந்தம் அடைதலுமே என்பது சத்தியமாயில் நீ இவ்வுலகர் முன்வருவாய் என்று "மட்டிட்ட புன்னை" என்னுந் திருப்பதிகத்தை எடுத்தருளினர்.

திருமயிலாப்பூர்-பூம்பாவைத்திருப்பதிகம்-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மட்டிட்டபுன்னையங்கானன்மடமயிலைக்
கட்டிட்டங்கொண்டான்கபாலீச்சரமமர்ந்தா
னொட்டிட்டபண்பினுருத்திரபல்கணத்தார்க்
கட்டிட்டல்காணுதேபோதியோபூம்பாவாய்.

கானமர்சோலைக்கபாலீச்சரமமர்ந்தான்
றேனமர்பூம்பாவைப்பட்டாகச்செந்தமிழான்
ஞானசம்பந்தனலம்புகழ்ந்தபத்தும்வல்லார்
வானசம்பந்தத்தவரோடும்வாழ்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதிலே அருளிச்செய்யப்பட்ட "போதியோ" என்னுந் திரிவாக்காகிய அமிர்தம் அவ்வங்கத்திலே பொருந்த அது குடத்தினுள்ளே சரீரமாய்ப் பரிணமித்தது பூம்பாவைமுதற்பாட்டிலே வடிவுபெற்று வேறெட்டுப்பாட்டிலே பன்னிரண்டுவயசடைந்து குடத்தினுள் அடங்கி யிருந்தனள் பின்பு பிள்ளையார் சமணர்களும் பௌத்தர்களும் இச்செய்கையை ஏற்றதன்றுஎன்று எடுத்துச்சொல்வார்கள் என்னுங் கருத்தினால் பத்தாந் திருப்பாட்டை யருளிச்செய்தார். அப்பொழுது பூம்பாவை தன்கைவெளியேதோன்ற குடம் உடைந்து எழுந்தார்கள். அங்ஙனம் எழுந்துநின்ற பூம்பாவையைக் கண்டவர்கள் எல்லாரும் அற்புதம் யெய்தினார்கள் சிவனடியார்கள் எல்லாரும் ஹர ஹர என்று சொல்லும் ஓசைமிக்கோங்கிற்று தேவர்களும் முனிவர்களும் திருவருட்சிறப்பை நோக்கி புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள் பூமியில் உள்ளவர்கள் இது எங்கள் பரமசிவனுடைய பெருங்கருணையே என்று கைகள் சிரசின்மேல் ஏறிக்குவிய ஆனந்தபாராயணராய் வீழ்ந்தார்கள் அவ்வற்புதத்தைக்கண்ட சமணர் முதலிய புறச்சமயிகள் எல்லாரும் ஏங்கித் தள்ளாடி விழுந்தார்கள். எண்ணில்லாத வயசுள்ள பிரமதேவர் தம்மாலே படைக்கப்பட்ட திலோர்த்தமையினிடத்தே அவளினது அழகின் வெள்ளத்தை நான்முகத்தினாலே கண்டார் பதினாறுவயசுள்ள திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளோ அவளினும்பார்க்க மிகுந்த சௌந்தரியத்தையுடைய தெம்மாலே படைக்கப்பட்ட பூம்பாவையினிடத்தே பரமசிவனது பெருங்கருணை வெள்ளத்தை ஆயிரமுகத்தினாலே கண்டார். பூம்பாவையைக்கண்ட தந்தையாராகிய சிவநேசர் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளிலே விழுந்து நமஸ்கரித்தார். பூம்பாவை பரமசிவனை வணங்கி பின்பு பிள்ளையாரை நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்றாள் பிள்ளையார் சிவநேசரை நோக்கி இனி உம்முடைய புத்திரியை வீட்டிற்குக் கொண்டுபோம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். சிவநேசர் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து சுவாமீ அடியேன் அருமையாகப்பெற்ற இப்புத்திரியைத் தேவரீர் திருமணஞ் செய்தருளள் வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க பிள்ளையார் அவரை நோக்கி நீர் பெற்ற

பெண்விஷத்தினால் இறந்தபின் நாம் சர்வான்மாக்களும் உய்யும்படி அவர்களுக்குப் பரமசிவனது திருவருண்மகிமை விளங்கும் பொருட்டு உற்பவித்தமையால் இவ்வார்த்தைதகாது என்று மறுத்தருளினார். அதுகேட்டுச் சிவநேசரும் அவர் பந்துக்களும் மயங்கி பிள்ளையாருடைய திருவடிகளிலே விழுந்து அழ பிள்ளையார் அவர்களுடைய பெருந்துயரம் தணியும்பொருட்டு வேதாகமத் துணிவை அவர்களுக்கு எடுத்துப் போதித்தருளினார். அதுகேட்ட சிவநேசரும் பந்துக்களும் கவலை நீங்கினார்கள். பிள்ளையார் கோயிலினுள்ளே எழுந்தருளினார் சிவநேசர் பூம்பாவையை வேறொருவருக்கும் விவாகம் செய்துகொடுப்பதில்லை என்று கொண்டுபோய் கன்னிமாடத்தில் வைத்தார் அவள் சிவத்தை அடைந்தனள். கோயிலினுள்ளே எழுந்தருளிய பிள்ளையார் சுவாமியை வணங்கி திருவருளைத்துதித்து திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு புறம்போந்து வீற்றிருந்தருளினார்.

சிலநாளாயினபின் பிள்ளையார் அம்மயிலாப்பூரை அகன்று அங்குள்ள திருத்தொண்டர்கள் விடைகொள்ள சிவநேசருக்கு வருத்தம் நீங்கும்படி மதுரமொழி அருளி விடைகொடுத்துச் சென்று வான்மியூர், இடைச்சுரம், திருக்கழுக்குன்று, அச்சிறுபாக்கம், அரசிலி, புறவார், பணங்காட்டூர் முதலாகிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு சிதம்பரத்தை யடைந்து காலந்தோறும் சபாநாயகரைத் தரிசனம் செய்துகொண்டு இருந்தார்.

திருவான்மியூர்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கரையுலாங்கடலிற்பொலிசங்கம்வெள்ளிப்பிவன்
றிரையுலாங்கழிமீனுகளுந்திருவான்மியூ
ருரையுலாம்பொருளாயுலகாளுடையீர்சொலீர்
வரையுலாமடமாதுடனாகியமாண்பதே.

மாதொர்கூறுடைநற்றவனைத்திருவான்மியூ
ராதியெம்பெருமானருள்செய்யவினாவுரை
போதியன்றெழுகாழியுள்ஞானசம்பந்தன்சொன்
னீதியானினைவார்நெடுவானுலகாள்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇடைச்சுரம்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வரிவளரவிரொளியரவரைதாழவார்சடைமுடிமிசைவளர்மதிசூடிக்
கரிவளர்தருகழல்கால்வலனேந்திக்கனலெரியாடுவர்காடரங்காக
விரிவளர்தருபொழிலிளமயிலாலவெண்ணிறத்தருவிகடிண்ணெனவீழு
மெரிவளரினமணிபுனமணிச்சாரலிடைச்சுரமேவியவிவர்வணமென்னே.

மடைச்சுரமறிவனவாளையுங்கயலுமருவியவயறனில்வருபுனற்காழிச்
சடைச்சுரத்துறைவதோர்பிறையுடை [illegible] ஞானசம்பந்தன்

புடைச்சுரத்தருவரைப்பூக்கமழ்சாரற்புணர்மடநடையவர்புடையிடையார்ந்த
விடைச்சுரமேத்தியவிசையொடுபாடலிவைசொலவல்லவர்பிணியிலர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கழுக்குன்றம்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தோடுடையானொருகாதிற்றூயகுழைதாழ
வேடுடையான்றலைகலனாகவிரந்துண்ணு
நாடுடையாநள்ளிருளேமநடமாடுங்
காடுடையான்காதல்செய்கோயில்கழுக்குன்றே.

கண்ணுதலான்காதல்செய்கோயில்கழுக்குன்றை
நண்ணியசீர்ஞானசம்பந்தன்றமிழ்மாலை
பண்ணியல்பாற்பாடியபத்துமிவைவல்லார்
புண்ணியராய்விண்ணவரோடும்புகுவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅச்சிறுபாக்கம்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்றிரண்டன்னபுரிசடைபுரளப்பொற்கடற்பவளமொடழகிரம்புரையக்
குன்றிரண்டன்னதோளுடையகலங்குலாயவெண்ணூலொடுகொழும்பொடியணிவர்
மின்றிரண்டன்னநுண்ணிடையரிவைமெல்லியாளையோர்பாகமாப்பேணி
யன்றிரண்டுருவமாயவெம்மடிகளச்சிறுபாக்கம்தாட்சிகொண்டாரே.

மைச்சைறிகுவளைதவளையாய்நிரையதுமலர்ப்பொய்கையிற்புதுமலர்கிழியப்
பச்சிறவெறிவயல்வெறிகமழ்காழிப்பதியவரதிபதிகவுணியர்பெருமான
கைச்சிறுமறியவன்கழலலாற்பேணுக்கருத்துடைஞானசம்பந்தன்றமிழ்கொண்
டச்சிறுபாக்கத்தடிகளையேத்துமன்புடையடியவரருவினையிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅரைசிலி-பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடல்வண்டறையான்மதிபாய்புனற்கங்கை
கோடல்கூவிளமாலைமத்தமுஞ்செஞ்சடைக்குளாவி
வாடல்வெண்டலைமாலைமருவிடவல்லியுந்தோண்மே
லாடன்சுணமயைத்தவடிகளுக்கிடமரைசிலியே.

அல்லிநீள்வயல்சூழ்ந்தவரசிலியடிகளைக்காழி
நல்லஞானசம்பந்தன்றமிழ்பத்திவைநாளுஞ்
சொல்லவல்லவர்தம்மைச்சூழ்ந்தமரர்தொழுதேத்த
வல்லவர்வானுலகேத்திவைகலுமகிழ்ந்திருப்பாரே

திருச்சிற்றம்பலம்

பின்பு சிவபாதவிருதயரும் சீர்காழியில் உள்ள மற்றப் பிராமணர்களும் அடியார்களும் பிள்ளையார் சிதம்பரத்தில்வந்து இருக்கின்றார். என்று கேள்விப்பட்டு வந்துசேர்ந்தார்கள். பிள்ளையார் அவர்களோடு சபாநாயகரை

வணங்கி அருள்பெற்று சிதம்பரத்தை அகன்று சீர்காழியை அடைந்து காலந்தோறும் தோணியப்பரை வணங்கிக்கொண்டு இருந்தார் இருக்கும் நாளிலே முருகநாயனுர் திருநீலநக்கநாயனுர் முதலாகிய திருத்தொண்டர்கள் சுற்றத்தார்களோடு சீர்காழியில் வந்து பிள்ளையாரைச் சேவித்துக் கொண்டு இருந்தார்கள்.

திருவேணுபுரம்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வண்டார்குழலரிவையொடுபிரியாவகைபாகம்
பெண்டான்மிகவானுபிறைச்சென்னிப்பெருமானுர்
தண்டாமரைமலராளுறைதவளங்நெடுமாடம்
விண்டாங்குவபோலும்மிகுவேணுபுரமதுவே.

வேதத்தொலிபானமிகுவேணுபுறந்தன்னைப்
பாதத்தினின்மனம்வைத்தெழுபந்தனுரைபாட
லேதத்தினையில்லாவிவைபத்தும்மிசைவல்லார்
கேதத்தினையில்லார்சிவகெதியைப்பெறுவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீசிகாழி-திருவிராகம்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நம்பொருணமக்களென்றநச்சுயிச்சைசெய்துநீ
ரம்பரவடைந்துசாலவல்லலுய்ப்பதன்முன்
மும்பர்நாதனுத்தமனொளிம்மிகுத்தசெஞ்சடை
நம்பன்மேவுநன்னகர்நலங்கொள்காழிசேர்மினே.

தக்கனுர்தலையறிந்தசங்கரன்றனக்சரை
யக்கினேடரவசைத்தவந்திவண்ணர்காழியை
யொக்கஞானசம்பந்தனுரைத்தபாடவல்லவர்
மிக்கவின்பமெய்திவீற்றிருந்துவாழ்தன்மெய்மையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு சிவபாதவிருதயரும் அவர்பந்துக்களும் ஒருங்குகூடி திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் திருமணஞ்செய்தருளுதற்கு இதுவே பருவம் என்றுஎண்ணி பிள்ளையாரை அணைந்து சுவாமி தேவரீர் வைதிகச்சடங்கை பிறருக்குக் காட்டும்பொருட்டு ஓர்கன்னியை விவாகம் செய்தருளல் வேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார் பிள்ளையார் அதுகூடாது என்று மறுத்தருள பிராமணர்கள் பின்னும் கைத்தொழுது தேவரீர் இப்பூமியின்கண்ணே வேதநெறியை ஸ்தாபிக்கப்புகுந்தீர் ஆதலால் அவ்வேதவிதிப்படி திருமணஞ்செய்தருளுதற்குத் திருவுளஞ்செய்தல்வேண்டும் என்றார்கள் பிள்ளையார் வேதநெறியிலேப்படும்பொருட்டு அதற்கு உடன்பட்டருளினர், அதுகண்ட தந்தையாரும் மற்றப் பிராமணர்களும் இது பரமசிவனுடைய திரு

வருள் என்று உருகி மனமகிழ்ந்து திருநல்லூரில் இருக்கின்ற பிராமணருள் நம்பாண்டார்நம்பி என்பவருடைய புத்திரியே திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கு மனைவியாதற்கு யோக்கியதை உடையவள்என்று எண்ணினார்கள். தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயர் பிராமணர்களோடும் திருத்தொண்டர்களோடும் விவாகம் பேசுதற்குத் திருநல்லூரைச் சமீபித்து அங்குநின்று சுற்றத்தாரோடுவந்து தம்மை எதிர்கொண்டு வணங்கிய நம்பாண்டார் நம்பியோடு அவர் வீட்டை அடைந்தார்.

நம்பாண்டார்நம்பி சிவபாதவிருதயரையும் மற்றையோரையும் சத்காரஞ்செய்து நீங்கள் இங்கே எழுந்தருளிவந்தது என்னென்று வினவ அவர்கள் நம்பாண்டார்நம்பியை நோக்கி நாங்கள் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கு உம்முடைய புத்திரியை விவாகம் பேசவந்தோம் என்று சொல்ல நம்பாண்டார் நம்பி பெருங்களிப்புடையராகி சிவபாத விருதயரை நோக்கி சுவாமீ தேவரீருடைய பெருந்தவத்தினால் திருவவதாரம் செய்தவரும் உலகமாதாவாகிய உமாதேவியுடைய திருமுலைப்பாலை உண்டவரும்ஆகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கு அடியேன் யானும் என் குலமும் உய்யும் பொருட்டு என் குலக்கொழுந்தை விவாகஞ்செய்து கொடுத்தற்கு என்ன தவம் செய்தேனோ என்றார் தந்தையார் மற்றவர்களோடு மகிழ்ச்சியுடன் சீர்காழிக்கும் மீண்டுசென்று பிள்ளையாருக்கு அதனைத் தெரிவித்து சோதிடர்களைக்கொண்டு விவாகத்திற்குச் சுபதினமும் சுபமுகூர்த்தமும் நியமிப்பது எங்கும் விவாகபத்திரம் பெருஞ் சிறப்பினோடு அனுப்பி விவாகத்துக்கு வேண்டும் முயற்சிகளைச் செய்வித்தார். நம்பாண்டார்நம்பியும் விவாகத்துக்குவேண்டும் முயற்சிகளைச் செய்வித்தார் பிள்ளையார் விவாக தினத்துக்கு முதற்றினத்திலே சமாவர்த்தனம்பண்ணி ரக்ஷாபந்தனஞ் செய்து மற்றநாள் காலையில் நித்திய கர்மங்களைச் செய்து திருத்தோணியப்பரை வணங்கிக்கொண்டு முத்துச்சிவிகைமேல்ஏறி திருக்கல்யாணந் தரிசிக்க வந்த சமஸ்தரும்சூழ மங்கலவாத்தியங்கள் ஒலிக்க குடைகள் சாமரங்கள் ஆலவட்டங்கள் முதலியன நெருங்க முத்துக்குடை நிழற்ற மகா அலங்காரத்தோடு சென்று திருநல்லூரைச் சமீபித்து அங்கிருந்து வந்து அனேகர் எதிர்கொள்ளப்போய் அங்குள்ள திருப்பெருமணம் என்னும் ஆலயத்திற் பிரவேசித்து சுவாமியை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு பிராமணர்களுடைய வேண்டுகோளின்படி கோயிலுக்குப் புறத்தில் இருக்கின்ற திருமாடத்திலே புகுந்தருளினார். பிராமணர்கள் பிள்ளையாரைப் பத்துத் இவரையும் ஓமாலிகை முப்பத்திரண்டும் விரை ஐந்தும்ஆகிய இருவகை வாசனைத் திரவியங்களையும் வெவ்வேறு சேர்த்து அரைத்துத் திருமேனியிலேபூசி திருமஞ்சனநீர் ஆட்டி விலைமதிப்பில்லாத வஸ்திராபரணங்களாலே கோலம் செய்தார்கள். பின்பு பிள்ளையார் பரமசிவனது திருக்கண்ணினின்றும் உதிக்கும் திருவருட் குறியாகிய உருத்திராக்ஷமாலையைச் சர்வலோகத்தாரும் துதிக்கும்படி வணங்கி தாமே எடுத்துத் தரித்து பசுமலநீக்கத் இச் சிவ[illegible] விளங்குகின்ற திருவெண் [illegible]குறியாகி அழகுக்கு அ[illegible]

ணீற்றைத் திருவைந்தெழுத்தோதிச் சாத்திக்கொண்டு மிக அலங்கரிக்கப்பட்ட வீதியிலேஎழுந்தருளிவந்து பரமசிவனைவணங்கி முத்துச்சிவிகைமேல் ஏறியருளினர் அப்பொழுது பலவகைப்பட்ட வாத்தியங்களும் ஒலித்தன ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்கள் கற்பகப் பூமாரி பெய்தார்கள், பிராமணர்கள் வேதகோஷஞ் செய்தார்கள் பிள்ளையார் முத்துக்குடைய நிழற்ற முத்துச் சின்னங்கள் எல்லாம் தம்முடைய எண்ணில்லாத் திருநாமங்களை எடுத்து ஊத எழுந்தருளி வந்தார். பூம்பந்தருக்குமுன் வந்தவுடனே முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி பூக்களும் பொற்சுண்ணமும்பரந்த பாவாடைமேல் நடந்து திருக்கல்யாண மண்டபத்துட்சென்று, இரத்தினசனத்தின்மேல் வீற்றிருந்தருளினர் அப்பொழுது நம்பாண்டார்நம்பி தம்முடைய மனைவியார் பசுப்பாலும் சுத்தஜலமும் ஏந்திப் பின் வரவந்து பிள்ளையாரைப் பரமசிவனாகப் பாவித்து தம்முடைய மனைவியார் கரகநீரைவார்க்க அவருடைய ஸ்ரீபாதங்களை விளக்கி அங்ஙனம்செய்த தீர்த்தத்தைத் தம்முடைய சிரசின் மேலே புரோட்சித்து உள்ளம் பூரித்து சுற்றத்தார்கள் மேலும் தெளித்தார் பிள்ளையாருடைய திருக்கரத்திலே ஜலத்தை வார்த்து தம்முடைய கோத்திரத்தைச் சொல்லி, என்னுடைய புத்திரியைத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குக் கொடுத்தேன் என்றார். விவாக முகூர்த்தம்வர மணமகளைக் கொண்டுவந்து பிள்ளையாருக்கு வலப்பக்கத்தில் இருத்தினர்கள். திருநீலநக்கநாயனர் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் திருமுன்பே பரமசிவனைத் தியானித்துக்கொண்டு வேதவிதிப்படி சடங்குசெய்ய வேதங்கள் ஒலிக்க திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் திருமங்கலியத்தைச் சாத்தி பாணிக்கிரகணம்பண்ணி பொரியை அக்கினியில் இட்டு பரமசிவனைத் துதித்து அக்கினியை வலஞ்செய்யவேண்டி அக்கினியாவார் பரமசிவனே பெ, ன்று திருவுளங்கொண்டு திருப்பெருமணம் என்னும் சிவாலயத்திற் செல்லக்கருதி வேதவிதிப்படி வளர்க்கப்பட்ட அக்கினியை வலஞ்செய்து இந்த இல்லொழுக்கம்வந்து சூழ்ந்ததே நான் இவளோடு பரமசிவனது திருவடியை அடைவேன் என்று நினைந்து சமஸ்தரும் சூழும்படி மனைவியாரோடு சென்று அச்சிவாலயத்திற் பிரவேசித்து தம்முடைய திருமணத்தைத் தரிசித்தவர்களுடைய பாசத்தை நீக்கத் திருவுளங்கொண்டு திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தில் வீற்றிருக்குங் கடவுளே தேவரீருடைய திருவடிகளை அடையும்பதம் இது என்று "கல்லூர்ப் பெருமணம்" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினர்.

திருநல்லூர்ப்பெருமணம்-பண்-அந்தாளக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்லூர்பெருமணம்வேண்டாகழுமலம், பல்லூர்ப்பெருமணம்பாட்டுமெய்யாய்த்தில
சொல்லூர்ப்பெருமணஞ்சூடலரேதொண்டர், நல்லூர்ப்பெருமணமேயநம்பானே.

நறும்பொழிற்காழியுண்ஞானசம்பந்தன், பெருபதநல்லூர்ப்பெருமணத்தானை
யுரும்பொருளாற்சொன்னவொண்டமிழ்வல்லார்க், கறும்பழிபாவமவலமிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது கருணாநிதியாகிய பரமசிவன் நீயும் உன்மனைவியும் உன்னுடைய விவாகத்தைகாணவந்தவர்கள் ஸமஸ்தரும் இந்தசோதியினுள்ளே வந்துநம்மை அடையுங்கள் என்று அருளிச்செய்து சுத்தசோதி வடிவமாகி கோயிலுட்பட மேலோங்குந் தன்மைபால் அச்சோதிக்கு ஒருவாயிலை வகுத்துக் காட்டியருளினார். கிருபா சமுத்திரமாகிய திருஞானசம்பந்த சுவாமி சோதிவடிவாய்நின்ற கடவுளை வணங்கித்துதித்து உலகம்உய்யும்பொருட்டு அதனை அடையும்நெறியை அருளிச்செய்யத் திருவுளங்கொண்டு யாவருக்கும் ஞானமெய்ந்நெறி நமச்சிவாய என்கின்றமந்திரம் என்னும் கருத்தையுடைய நமச்சிவாயத்திருப்பதிகத்தைச் சமஸ்தருங்கேட்க அருளிச்செய்தார்.

நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம்-பண்-கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காதலாகிக்கசிந்துகண்ணீர்மல்கி, யோதுவார்தமைநன்னெறிக்குய்ப்பதும்
வேதநான்கினும்மெய்ப்பொருளாவதும், நாதநமச்சிவாயவே.

நந்திநாமநமச்சிவாயவெனுஞ், சந்தையாற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொற்
சிந்தையான்மகிழ்ந்தேத்தவல்லார்கள்மேற், பந்தபாசமறுக்கவல்லார்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இக்கலியாணங் காணவந்த எல்லீரும் உங்கள் சனனநோய் நீரும்பொருட்டு இந்தச்சோதியினுள்ளே பிரவேசியுங்களென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். பிறவிக்கடலிலே கரைகாணாது அழுந்தி அறிவின்றி மயங்குகின்றவர்கள் பிள்ளையாருடைய திருமணத்தைச் சேவிக்கப்பெற்றமையால் அந்தச் சோதியினுள்ளே புகுந்தார்கள், திருநீலநக்கநாயனார் முருகநாயனார் சிவபாதவிருதயர் நம்பாண்டார்நம்பி திருநீலகண்டப்பெரும்பாணர் முதலிய திருத்தொண்டர்கள் தங்கள் தங்கள் மனைவியாரோடும் சுற்றத்தாரோடும் புகுந்தார்கள் பிள்ளையாருடைய முத்துச்சிவிகை முதலியவற்றைத் தாங்கிச்சென்றவர்களும் மற்றைப் பரிசனங்களும் தொழுது புகுந்தார்கள சைவபாசுபதர் மகாவிரதர் காளாமுகர் வாமர் வைரவர் என்கிற அறுவகை உட்சமயிகளும் வைதிகசைவர்களும் சைவசித்தாந்திகளும் ஆகிய சமஸ்தரும் அந்தச் சுத்தசோதியினுள்ளே புகுந்தபின் சர்வான்மாக்களையும் உய்விக்கும்பொருட்டுத் திருவவதாரம் செய்தருளிய சைவசித்தாந்த சமயசாரியராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் தம்முடைய மனைவியாரைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு அந்தச்சோதியை வலஞ்செய்து அதனுள்ளே புகுந்து சிவசாயுச்சியம் அடைந்தார். அதன்பின் அந்தச்சோதி மறைந்துவிட திருப்பெருமணமாகிய கோயில்தோன்றுதலும் உலகத்திலே பேறில்லாதவர்கள் எல்லாரும் கவலைகொண்டார்கள் பிள்ளையார் சோதியுட் புகுந்தமையைத் தூரத்தேகண்டு நணுகப்பெறாத அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களும் முனிவர்களும் கவலைநீங்க எடுத்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்கள்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் புராணம் முற்றிற்று.

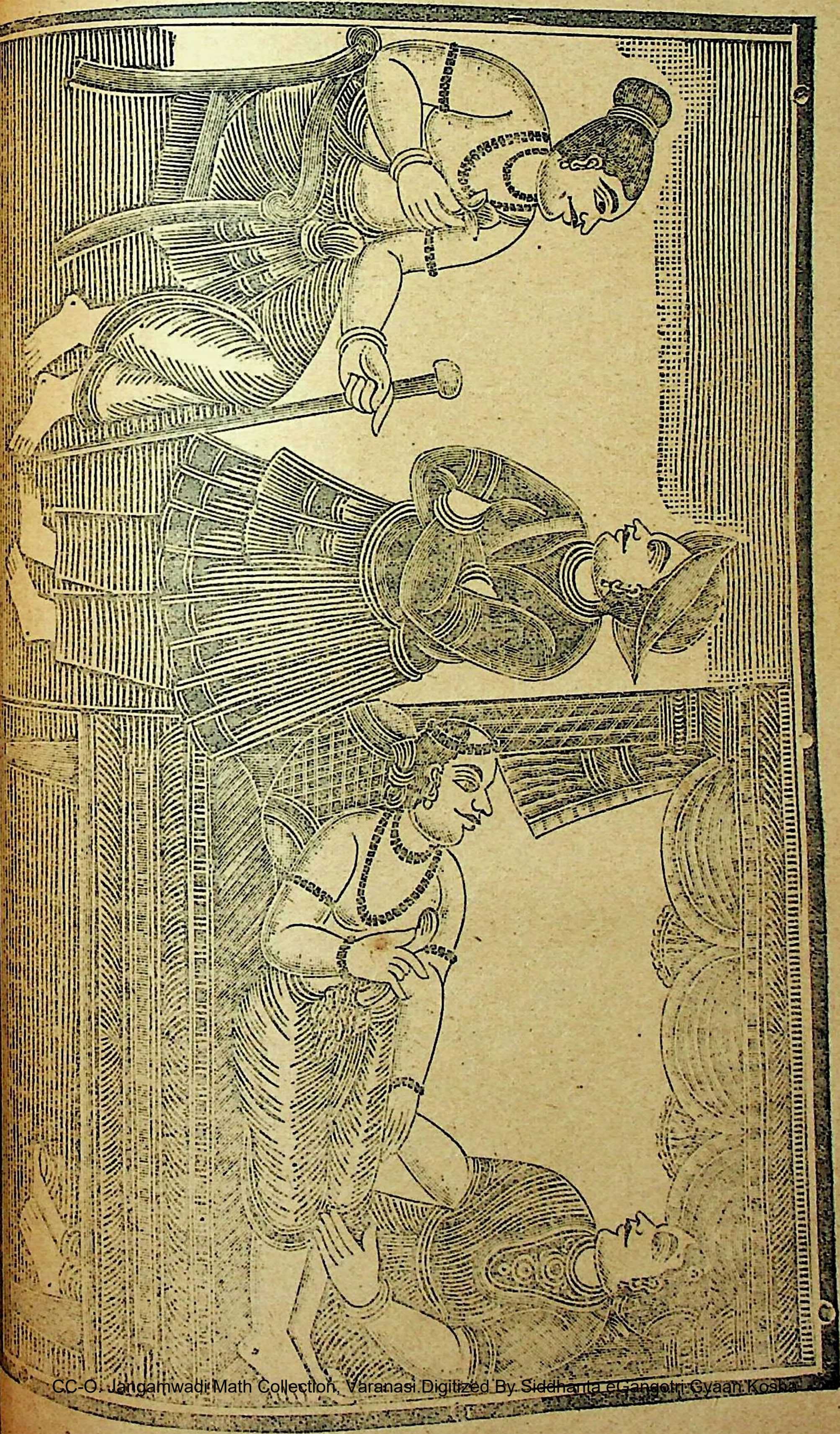
சிவமயம்.

முப்பதாவது,

ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம்

ஏதமில்வேளாளர் பெருமங்கலத் துளேயர்கோன் கலிக்காமரிறைவை நேரே, தூதுகொளு மவனணுகி லென்னுமென் னுந் துணிவினர் பாலிறைவ னருஞ் சூலையேவி, வேதனைவன்றொண்டன்வரி னீங்குமென்ன வெகுண்டுடல் வாள்கொடு துறந்துமேயநாவற் போதகமுமுடலிகழ வெழுந்து தாழ்ந்து போற்றியது விலககியருள் பொருந்தினரே.

சோழநாட்டிலே திருப்பெருமங்கலத்திலே வேளாளர் குலத்திலே சோழராஜர்களிடத்திலே பரம்பரையாகச் சேனாதிபதி உத்தியோகம் செய்கின்ற ஏயர்குடியிலே கலிக்காமநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் குருலிங்க சங்கபத்திகளிலே சிறந்தவர் திருப்புன்கூரிலுள்ள சிவாலயத்திலே அனேகந் திருப்பணிகள் செய்தவர் அவர் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பரமசிவனைப் பரவையாரிடத்திற்குத் தூதாக அனுப்பிய சமாசாரத்தைக் கேள்வியுற்று வெம்பி மிகக்கோபித்து நாயனை அடியான் ஏவுங்காரியம் மிக நன்று இப்படிச் செய்பவன் தொண்டனும் இது என்னபாவம் பொறுக்கவொண்ணாத இந்தப் பெரும்பாதகத்தைக் கேட்டும் உயிரோடும் இருக்கின்றேனே என்றார் ஒருவன் பெண்ணாசை மேலீட்டினால் ஏவ ஒப்பில்லாத கடவுள் தூதராய் ஓர் இரவு முழுதும் போக்குவரவு செய்து உழன்றாராம் அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களாலும் அறியப்படாத கடவுள் இசைந்தாராயினும் அவன் அவரை ஏவலாமா இதற்கு மனம் நடுங்காத அந்தத் துரோகியை நான் காணுநாள் எந்நாளோ பெண்பொருட்டுக் கடவுளை இரவிலே தூதனுப்பிய பாதகனைக் காண்பேனாயில் என்ன சம்பவிக்குமோ என்று சொல்லி மிகச் செற்றங்கொண்டு இருந்தார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் இதனைக் கேள்வியுற்று அதனைக் குறித்துப் பரமசிவனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய பரமசிவன் இருவரையுங் கூட்டுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு கலிக்காமநாயனாரிடத்திலே சூலை நோயை ஏவ அது அக்கினியிலே காய்ச்சப்பட்ட வேல் குடைதல்போல மிக்க வேதனைசெய்ய கலிக்காமநாயனார் அதனால் மிகவருந்தி வீழ்ந்து உயிர்த் துணையாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளைச் சிந்தித்துத் துதித்தார், அப்பொழுது பரமசிவன் அவரிடத்தில் எழுந்தருளி சுந்தரனால் அன்றி இந்நோய் தீராது என்று அருளிச்செய்ய அவர் சுவாமி பரம்பரையாக தேவரீரே மெய்க்கடவுள் என்று துணிந்து தேவரீருக்குத் திருத்தொண்டுகள் செய்துவருகின்ற குடியிலுள்ளேனாகிய என்னை வருத்துகின்ற சூலைநோயை நூதனமாக ஆண்டுகொள்ளப்பட்ட ஒருவனாக வந்து தீர்ப்பான் அவனாலே தீர்க்கப்படுதலிலும் தீராதொழிந்து என்னை வருத்துதலைநன்று தேவரீர் செய்யும் பெருமையை அறிந்தவர் யாவர் வன்றொண்டனுக்கு ஆகும் உறுதியையே செய்வீர் என்றார் உடனே பரமசிவன் அவர்

முன்னே மறைந்து சுந்தரமூர்த்தி யிடத்திற்சென்று நம்முடைய ஏவலாலே
கலிக்காமனை வருத்துகின்ற சூலையைநீ போய்த்தீர்ப்பாய் என்றார். சுந்தர
மூர்த்தி சுவாமிகள் அதைக்கேட்டுத் திருவுளமகிழ்ந்து கலிக்காம நாயனு
ரிடத்திற்குப் போம்படி புறப்பட்டு சூலை தீர்க்கும்படி தாம்வருஞ் சமாசா
ரத்தை அவருக்குத் தெரிவித்தற்கு முன்னே ஆளனுப்பினார் அவ்வாளினா
லே சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய வரவை அறிந்த கலிக்காமநாயனார் எங்
கள்கடவுளைத் தூதனுப்பியவன் சூலைநோய் தீர்த்தற்குவரில் நான் செய்வது
என்னும் அவன் இங்கேவந்து தீர்த்தற்குமுன்னே இச்சூலையை வயிற்றி
னோடுங்கிழிப்பேன் என்று உடைவாளினாலே தம்வயிற்றைக் கிழித்துக்
கொண்டு இறந்துபோனார். அதுகண்டு அவர்மனைவியாரும் அனுமரணம்
செய்யப்புகும்போது சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சமீபித்து வந்துவிட்டார்
என்று முன்வந்தோர்சொல்ல, ஒருவரும் அழாதொழிக என்று சொல்லி
பின்பு தம்முடைய நாயகரது செய்கையை மறைத்து சுந்தரமூர்த்திசுவாமி
களை எதிர்கொள்ளும்பொருட்டுத் தங்கள் பந்துக்களை ஏவ அவர்கள்போய்
எதிர்கொண்டு வணங்கினார்கள் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அவர்களுக்கு
அருள்செய்து வந்து கலிக்காமநாயனார் வீட்டிற்புகுந்து ஆசனத்தில் இரு
ந்து தமக்குச் செய்யப்பட்ட அருச்சனைகளை அங்கீகரித்து கலிக்காமநாய
னாருடைய சூலையை நீக்கி அவருடன் இருத்தற்கு மிகவருந்துகின்றேன் என
றார் அப்பொழுது மனைவியாரது ஏவலால் வீட்டுவேலைக்காரர் வணங்கி
நின்று சுவாமீ அவருக்குத் தீங்கொன்றும் இல்லை உள்ளே பள்ளிகொள்கி
றார் என்றசொல்ல சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் இரத்தம்சோரக குடர்சொரி
ந்து உயிர்பொன்றிக் கிடந்தவரைக்கண்டு புகுந்தவாறு நன்று நானுமிவர்
போல இறந்துபோவேன் என்றுசொல்லி உடைவாளை எடுத்தார் உடனே
பரமசிவனது திருவருளினால் கலிக்காமநாயனார் உயிர்த்து எழுந்து அவர்
கையில் வாளைப்பிடித்துக்கொள்ள அவர்விழுந்து நமஸ்கரித்தார அப்பால்
இருவரும் அதிக நண்புள்ளவர்களாகித் திருப்புன்கூருக்குப் போய் சுவாமி
தரிசனஞ்செய்து சிலநாட்சென்றபின்பு திருவாரூரை அடைந்தார்கள் கலிக்
காமநாயனார் சிலநாள் அங்கே சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு இருந்து
பின்பு சுந்தரமூர்த்திகளிடத்திலே அனுமதிபெற்று தம்முடைய ஊருக்குத்
திரும்பிவந்து திருத்தொண்டு செய்துகொண்டு இருந்து சிவபதமடைந்தார்.

ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

49

உ

சிவமயம்.

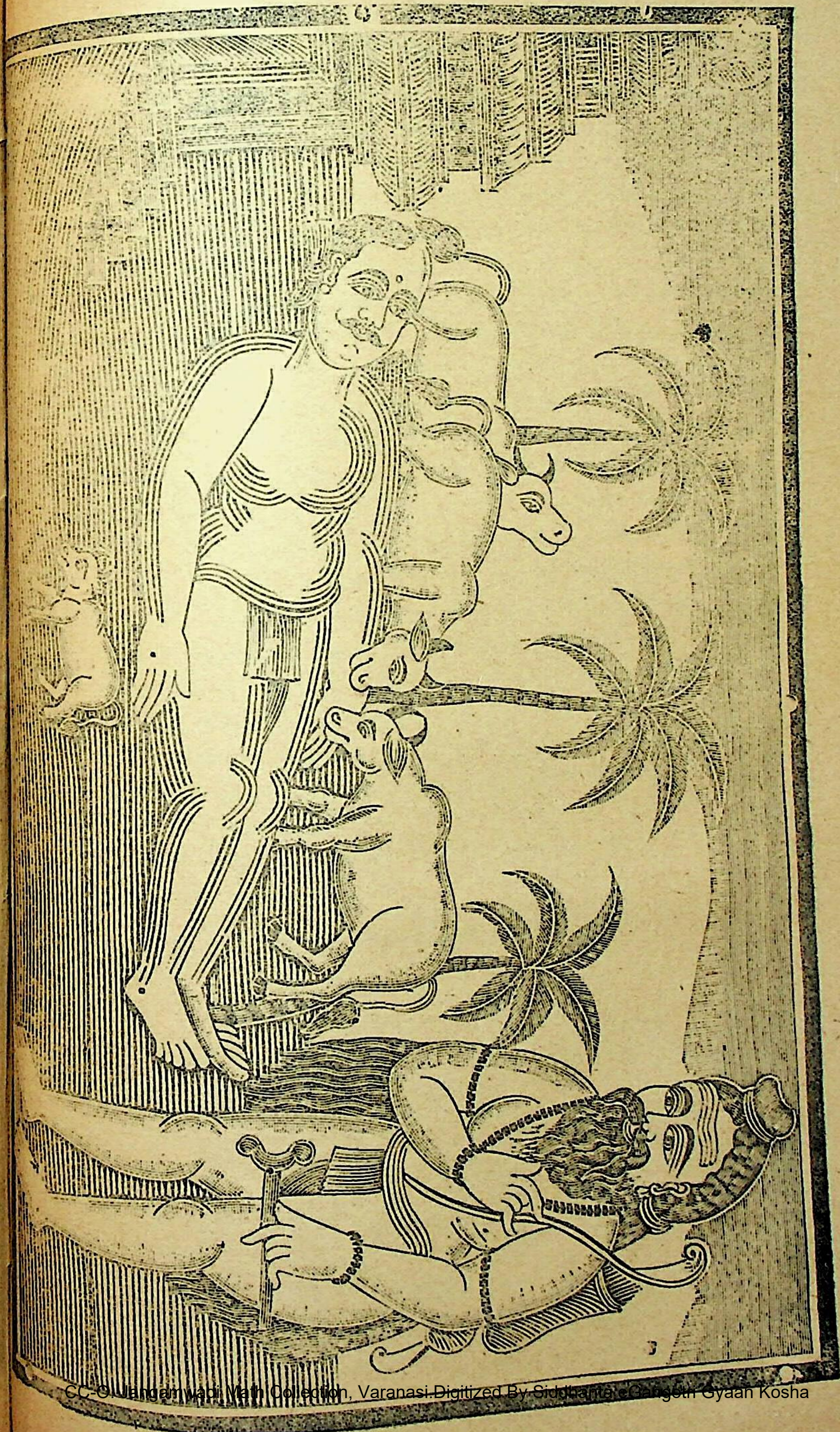
திருச்சிற்றம்பலம்.

மூப்பத்தோராவது,

திருமூல நாயனர் புராணம்

கயிலாயத்தொரு சித்தர்பொதியிற் சேர்வார் காவிரிசூழ் சாத்தனூர்
கருதுமூலன், பயிலாநோயுடன்வீயத் துயரநீடும்பசுக்களைக் கண்டவனுட
லிற் பாய்ந்துபோத, வயலாகப் பண்டையுடலருளான் மேவியாவடுதண்
டுறையாண்டுக் கொருபாவாக், குயிலொரு மரசடியிலிருந்துகூறிக் கோதிலா
வடகயிலை குறுகினுரே.

திருக்கயிலாசத்திலே பரமசிவனது ஆலயத்துக்கு முதற்பெரு நாயக
ராகிய திருநந்திதேவருடைய திருவருளைப்பெற்ற மாணுக்கர்களாகிய சிவ
யோகிகளில் ஒருவர் அகஸ்தியமா முனிவரிடத்தே பொருந்திய நண்பிறு
லே அவருடன் சிலநாள் இருத்தற்கு அவர்வீற்றிருக்கும் பொதிகமலையை
அடைதற்பொருட்டு, திருக்கைலாசத்தை அகன்று வழிக்கொண்டு திருக்
கேதாரம், பசுபதிநேபாளம், காசி, திருக்காளத்தி, திருவாலங்காடு, காஞ்
சீபுரம், திருவதிகை, சிதம்பரம் என்னுந் தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு
திருவாவடுதுறையை அடைந்து அங்கேசுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு
இருந்தார் ஒருநாளந்த ஸ்தலத்தை அகன்றுசெல்லும்பொழுது காவிரியாற்
றங் கரையிலுள்ள புறவிலே பசுக்கூட்டங்கள் அழுதலை எதிரே கண்டார்
சாத்தனூரில் இருக்கின்ற இடையனுகிய மூலன் என்பவன் ஒருவன் அவை
களை மேய்க்கின்றவன் அவன் அத்தினத்திலே அவ்விடத்தில் இறந்து கிடந்
தான் அப்பசுக்கூட்டங்கள் அவனுடைய சரீரத்தை வந்தணைந்து சுற்றி
மிகக்கதறிச் சுழன்று மோப்பனவாக சிவயோகியார்கண்டு பரமசிவனது
திருவருளினலே இப்பசுக்களுடைய துயரத்தை நீக்கல்வேண்டும் என்று
ஆலோசித்து இவ்விடையன் உயிர்பெற்று எழின் அன்றிப் பசுக்கள் துய
ரம் நீங்கா என்று திருவுளங்கொண்டு தம்முடைய சரீரத்துக்கு அரண்
செய்து தாம் அவ்விடைய சரீரத்தினுள்ளே பிரவேசித்து திருமூலராய்
எழுந்தார் எழவும் பசுக்கள் எல்லாம் நாத்தழும்ப நக்கிமோந்து கனைத்த
மிகுந்த களிப்பினலே வாலெடுத்துத் துள்ளிப் பின்புபோய் மேய்த்தன
திருமூலநாயனர் அதுகண்டு திருவுளமகிழ்ந்து அவைகள் மேயுமிடத்திற்
சென்று அவைகளை நன்முகமேய்த்தார். சூரியன் அஸ்தமயனமாக பசுக்
கள் தத்தங் கன்றுகளை நினைந்து தாமேமுன்னையநடந்துசாத்தனூரையடை
ந்தன சிவயோகியார் அப்பசுக்களுக்கு பின்சென்று அவைகளெல்லாம் வீடு
கள்தோறும் புகுகின்றுர் மூலனுடையமனைவிநாயகர் இன்றைக்குமிகதாழ்த்
தார். என்றுபயங்கொண்டுசென்றுசிவயோகியார்நின்ற இடத்தைஅடைந்த
இவருக்குஈனம் அடுத்ததுபோலும் என்று அவருடைய சரீரத்தைத் தீண்ட

அவர் அதற்கு இசையராயினர் அவள் அச்சுற்று மயங்கி என்செய்தீர் என்று தளர திருமூலநாயனர் உனக்கு என்னோடு யாதொரு சம்பந்தமும் இல்லை என்று மறுத்து ஒரு பொதுமடத்தினுள்ளே புகுந்து சிவயோகத்தில் இருந்தார் மனைவி அவ்விரவு முழுதிலும் நித்திரை கொள்ளாது கவலை கொண்டு இருந்து மற்றநாள் அதனை விவேகிகள் பலருக்குந் தெரிவிக்க அவர்கள் வந்து பார்த்து அவளை நோக்கி இதுபைத்தியம் அன்று வேறு சார்பு உள்ளதும் அன்று இவர் கருத்துச் சிவயோகத்தினிடத்தேயாம் இனி இவர் உங்கள் சுற்றவியல்போடு கூடார் என்றார்கள். அவள் அது கேட்டுத் துயரம் எய்திமயங்க அவர்கள் அவளைக்கொண்டு அகன்றார்கள் சிவயோகத்தில் இருந்த திருமூலநாயனர் எழுந்து முதனாளிலே பசுக்கள் வந்தவழியேசென்று நாம்சேமித்த சரீரத்தைக்காணது மெஞ்ஞானத்தை புடைய சிந்தையினல் ஆராய்ந்து பரமசிவன் ஆதிகாலத்திலே தம்முடைய பஞ்சவத்திரத்தினின்றும் தோன்றுவித்த காமிகம்முதலிய சைவாகமங்களி லே பேசப்பட்ட மெய்ப்பொருளைத் தமிழ்நாட்டில் உள்ளவர்களுக்கு உப யோகமாகும் பொருட்டுத் தம்மைக்கண்டு தமிழினலே ஒருநூல் செய்வித் தற்பொருட்டு அச்சரீரத்தை மறைத்தருளினர் என்று தெளிந்து திருவரு ளைத் துதித்து திருவாவடுதுறையை அடைந்து அங்குள்ள சிவாலயத்திலே பிரவேசித்து பரமசிவனை வணங்கி அதற்குப் புறக்கடைப்பக்கத்தில் இருக் கின்ற அரசின் கீழேபோய் சிவயோகத்தில் இருந்தார். அவர் மூவாயிரம் வருஷமளவு அங்ஙனம் இருந்து ஒவ்வொரு வருஷத்திற்கு ஒவ்வொரு திருப்பாட்டாக மூவாயிரம் திருப்பாட்டினல் சைவாகமங்களிலே பிரதி பாதிக்கப்பட்டஞானம், யோகம், கிரியை, சரியை, என்னும் நான்குபாதங் களையும் பேசுகின்ற திருமந்திரம் என்னும் தமிழ்நூலைப்பாடியருளி பின் திருக்கைலாசத்தை அடைந்தார்.

திருமூல நாயனர் புராணம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

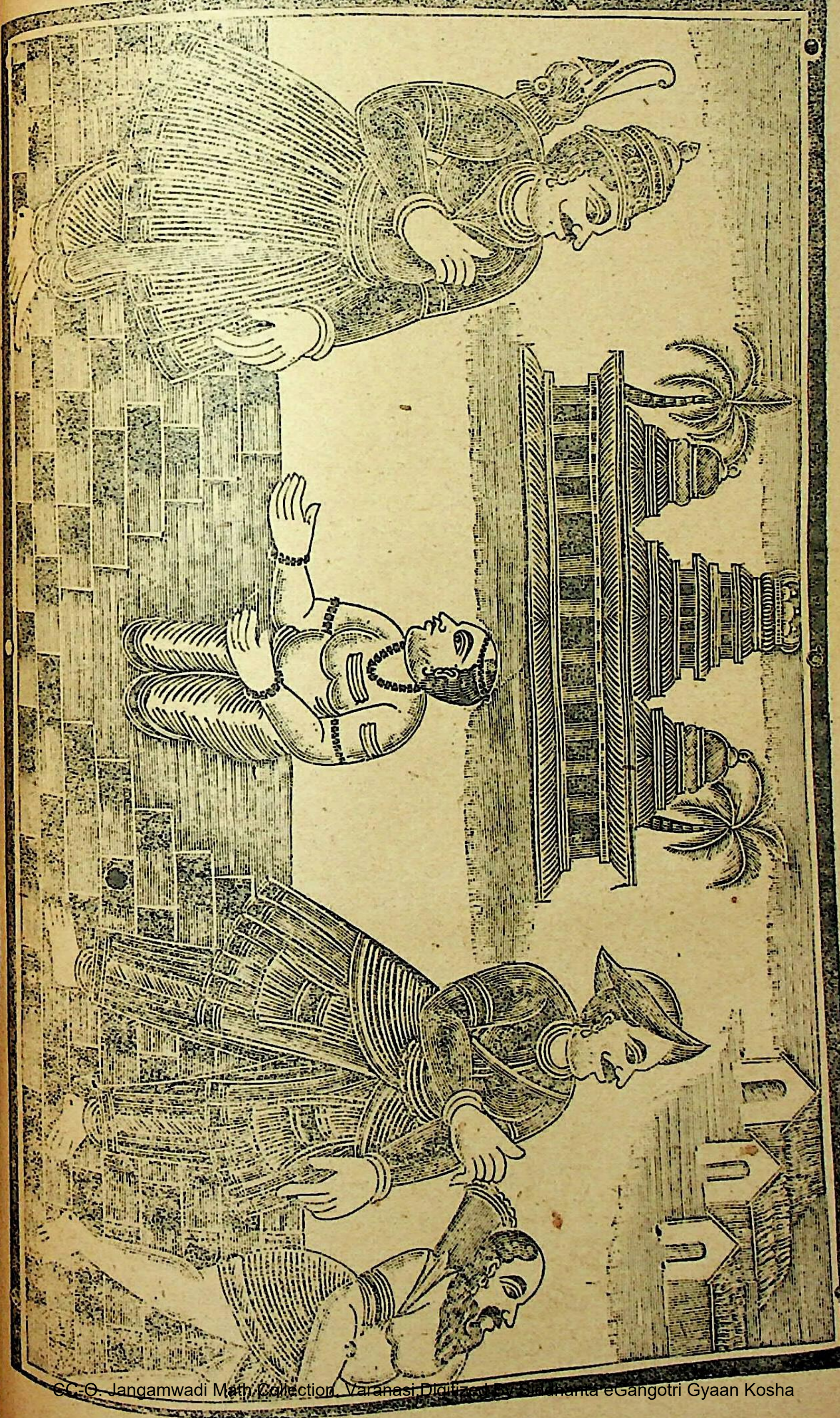
திருச்சிற்றம்பலம்.

மூப்பத்திரண்டாவது,

தண்டியடிகணுயனூர் புராணம்

திருவாரூர்வருந்தண்டியடிகள்காட்சிசேராதார்குளங்தொட்டற்கமணர்சீறி
குருடாநீமுன்செவிடுங்கூடிற்றென்றகுறித்தறியைபறித்தெரியக்கொதித்துத்தங்க
ணருளாலேவிழித்தெவருமந்தராகவமணர்கலக்கம்பலகண்டவர்கள்பாழிப்
பருவானகற்புறித்தாவிக்கரையுங்மட்டிப்பரனருளாலமருலகம்பற்றினரே.

சோழநாட்டிலே திருவாரூரிலே தண்டியடிகணுயனூர் என்பவர்ஒருவர் இருந்தார் அவர் பிறவிக்குருடர் அவர் தம்முடைய அகக்கண்ணினாலே பரமசிவனைத்தரித்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணுகின்றவர் எப்பொழுதும் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைமிகுந்த அன்பினோடு ஜபிக்கின்றவர் அந்த திருப்பதியிலுள்ள பூங்கோயிலைக் காலந்தோறும் வலஞ்செய்கின்றவர் இப்படி இருக்கும்நாளிலே அவ்வாலயத்துக்கு மேற்றிசையில் இருக்கின்ற திருக்குளம்பக்கம் எங்கும் சமணர்களுடைய பாழிகளாகிஇடத்தினாலேகுறைவு எய்தினமையால்தண்டியடிகள் அதனைஅறிந்து அத்திருக்குளத்தைத் தாம்பெருக்க கல்லல்வேண்டும் என்றுநினைந்து அவ்விடத்திற்சென்று குளத்தினுள்ளே கல்லுமிடத்தில் ஒருதறிநட்டு அதிலேகயிறுகட்டி கரையிலும் தறிநட்டு அக்கயிற்றுனுனியை அதனில் இசைக்கட்டி மண்வெட்டியையுங் கூடையையும் எடுத்து அக்கயிற்றிலே தடவிக்கொண்டுசென்று மண்ணைக் கல்லிக் கூடையில் எடுத்துக்கொண்டு மீண்டும் அக்கயிற்றைத் தடவிப்போய்க் கரையிலே போடுவார் இப்படித் தினந்தோறும் மிகுந்த விருப்பத்துடன் திருக்குளங்கல்லும்பொழுது சமணர்கள் பொறுமைகொண்டு அவரை அணைந்து மண்ணைக்கல்லில் பிராணிகள் இறந்துபோம் வருத்தல்வேண்டாம் என்றுசொல்ல தண்டியடிகள் அவிவேகிகளே இது மெய்க்கடவுளாகிய பரமசிவனுக்குச் செய்யும் குற்றமற்ற புண்ணியம் இதன் அருமை உங்களுக்கு விளங்குமா என்றார் அதுகேட்ட சமணர்கள் நாம்சொன்ன தருமமுறையைக் கேட்டாயில்லை நீ கண்ணையன்றிக் காதினையும் இழந்தனையோ என்றுசொல்ல தண்டியடிகள் மந்தபுத்தியும் காணுக்கண்ணும் கேளாச்செவியும் உங்களுக்கே உள்ளன என்று சொல்லி திரிபுரதகனஞ் செய்த கடவுளுடைய திருவடிகளையேயன்றி வேறொன்றையும் நான் காணேன் அதனையறிதற்கு நீங்கள்யார் அக்கடவுளுடைய திருவருளினால் உலகம் எல்லாம் அறியும்படி என்னுடைய கண்கள் காணவும் உங்கள் கண்கள் குருடாகவும் பெற்றால் நீங்கள் யாது செய்வீர்கள் என்றார் சமணர்கள் நீ உன்கடவுளது அருளினால் கண் பெற்றாயாகில் நாங்கள் இவ்வூரில் இரோம் என்றுசொல்லி அவருடைய மன்

வெட்டியைப்பறித்து குறித்தறிகளைப் பிடுங்கி எறிந்தார்கள் தண்டியடிகள் மிகக்கோபங்கொண்டு கோயில்வாயிலை சென்று நமஸ்கரித்து சுவாமீ இன்றைக்குத் தேவரீரை நிந்தனைசெய்யும் அதிபாதகர்களாகிய சமணர்கள் திருகுளங் கல்லுதலாகிய சிவபுண்ணியத்தையும் அதனைச் செய்யப்பெற்ற அடியேனையும் அவமானஞ்செய்தமையால் அடியேன் அதுபொருது மிகவருந்துகின்றேன் சர்வசாமர்த்தியம் உள்ள தேவரீர் இவ்வருத்தத்தைநீக்கியருளல் வேண்டுமென பிரார்த்தித்து நமஸ்காரஞ்செய்து தம்முடைய திருமடத்திற் சென்று அழுதுகொண்டு இருந்தார். அன்றிரவு அவர் நித்திரைசெய்யும் பொழுது பரமசிவன் அவருக்குச் சொப்பனத்திலேதோன்றி தண்டியே உன்கவலையை ஒழி நாளைக்கு உன்கண்காணவும் அந்தச்சமணர்களுடைய கண்கள் மறையவும் அருள்செய்வோம் பயப்படாதொழி என்று அருளிச்செய்து சோழராசாவுக்கும் சொப்பனத்திலே தோன்றி தண்டி என்பவன் நமக்குக்குளங்கல்ல சமணர்கள் அதுகண்டு பொருது அப்பணிக்கு விக்கினஞ் செய்தனர் நீ அவனிடத்திலே சென்று அவன்கருத்தை முடிப்பாய் என்று ஆஞ்ஞாபித்து மறைந்தருளினர் சோழராஜாவிழித்து எழுந்து பரமசிவனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து சூரியன் உதித்தபின் தண்டியடிகளை அடைந்து தான்கண்ட சொப்பனத்தைச்சொல்ல தண்டியடிகள் மகாராஜரே நான் திருக்குளங் கல்லும்போது சமணர்கள் வந்து அதுதருமம் அன்றென்று பலசொல்லி நான்நட்டகுறித்தறிகளைப்பிடுங்கி என்னைவலிசெய் மண்வெட்டியைப் பறித்துக்கொண்டார்கள் இன்னும் நீ கண்ணேயன்றிக் காதினையும் இழந்தனையோ என்றார்கள் அதற்கு நான் எங்கள் பரமசிவனது திருவருளினால் என் கண்காணவும் உங்கள் கண்கள் மறையவும் பெற்றால் நீங்கள் யாதுசெய்வீர்கள் என்றுகேட்க நாங்கள் இந்தஊரில் இரோம் என்று ஒட்டினர்கள். இனி நிகழ்வதைககண்டு நீர் இந்த வழக்கை முடித்தல் வேண்டும் என்றார். அப்பொழுதுஅரசன் சமணர்களை அங்கே அழைத்துக் கேட்க அவர்கள் அதற்கு உடன்பட்டார்கள். அதுகண்டு தண்டியடிகள் முன்செல்ல அரசன்பின்சென்று திருக்குளக்கரையிலே நின்று தண்டியடிகளைநோக்கி சிவபத்தரே நீர் பரமசிவனது திருவருளினாலே கண்பெறுதலைக்காட்டும் என்றுசொல்ல தண்டியடிகள் பரமசிவனே மெய்க்கடவுளும் சிறியேன் அவருக்கு அடியேனும் ஆயில் இவ்வரசனுக்கு முன்னே நான்கண் பெறச் சமணர்கள் கண்ணிழப்பார்கள். என்றுசொல்லி ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு திருக்குளத்திலேமுழுகிகண்பெற்று எழுந்தார் சமணர்களோ கண் இழந்து தடுமாறினர்கள் அதுகண்ட அரசன் தன் ஏவலாளரைநோக்கி தண்டியடிகளுடனே ஒட்டிக்கெட்ட சமணர்களைத் திருவாரூரினின்றும் அகன்றுபோம்படி துரத்துங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபிக்க அவர்கள் அவ்வாறே துரத்தவும் சமணர்கள் கண்காணாமையால் மனங்கலங்கி குழியிலேவிழுவார்கள் கோலும் இல்லையே என்பார்கள் இதுவழி என்று துறை அடைவாகள் பொய்ப்பொருளை மெய்ப்பொருளெனக்கொண்டு அழிந்தோம் [illegible] இமைப்பார்கள் பீலிகளைத் தடக்கா [illegible] என்பார்கள் பாய்களை

ணமல் திரும்புவார்கள் மிகநெருங்கி ஒருவரை ஒருவர் முட்டிக்கொள்வார்கள் ஓடுதற்கு வழியறியாது மயங்குவார்கள் இந்தப்பிரகாரம் சமணர்கள் கலக்கங்கண்டு ஓடத்துரத்திய பின்னர்சோழராஜா சமணர்களுடைய பாழிகளையும் பள்ளிகளையும் பறித்து திருக்குளத்துக்கு கரைகட்டிமனமகிழ்ந்து தண்டியடிகளை வணங்கிக்கொண்டு போயினன் அவர் பரமசிவனைத்தியானித்து ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்து திருத்தொண்டு செய்துகொண்டிருந்து சிவபதம் அடைந்தார்.

தண்டியடிகணயனர் புராணம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

முப்பத்துமூன்றாவது,

மூர்க்க நாயனார் புராணம்

தொண்டவள நாட்டுவளர்வேர் காட்டூர்வாழ் தொல்லுழவர் நற்சூதர் சூதுவென்று, கொண்டபொருள் கொண்டன்பார்க் கமுதளிக்குங் கொள்கையினார் திருக்குடந்தை குறுகியுள்ளார், விண்டிசைசூழறு மொழிவீணர் மாளவெகுண்டிடலான் மூர்க்கரெனவிளம்புநாம, மெண்டிசையு மிகவுடையா ரண்டர் போற்றமேழுலகு முடனாளுமியல்பினாரே.

தொண்டை நாட்டிலே திருவேற்காட்டிலே வேளாளர் குலத்திலே தன்மைபெற்ற ஒருவர் தினந்தோறும் சிவனடியார்களைச் சிவனென வணங்கித் துதித்து அமுதுசெய்வித்துப் பின்தாம் உண்பவரும் அவர்கள் விரும்பும்பொருள்களை கொடுப்பவருமாய் இருந்தார் இப்படி இருக்கும்நாளிலே அடியார்கள் அனேகர் வருகின்றமையால் அவர் தம்மிடத்துள்ள திரவியங்கள் எல்லாம் செலவாகிவிட அடிமை நிலம் முதலியனவற்றை விற்றும் மகேசுரபூசையை வழுவாது மனமகிழ்ச்சியோடுசெய்துவந்தார். அதன்பின் மகேசுரபூசைச்செலவுக்கு பொருள் இன்மையால் கவலைகொண்டு தாம் முன்னே பயின்ற சூதினாலே பொருள் சம்பாதிக்க நினைந்து அவ்வூரிலே சூதாடுவோர் இல்லாமைபற்றி அவ்வூரை அகன்று சிவஸ்தலங்கள்தோறும் சென்று சுவாமி தரிசனஞ்செய்து சூதாடலால் வரும் பொருளினாலே தம்முடைய நியதியை முடித்து சிலநாளிலே கும்பகோணத்தை அடைந்தார். அங்கே சூதாடி பொருள்தேடி மகேசுரபூசைசெய்தார், சூதிலே முதலாட்டத்திலே தாம்தோற்று பின் ஆட்டங்களிலே பலமுறையும் வென்று அதனாலே பொருள் ஆக்கி சூதிலே மறுத்தவர்களை உடைவாளை உருவிக்குத்தி நற்சூதர்மூர்க்கர்என்னும் பெயர்களைப்பெற்றார் சூதினாலே வரும்பொருளைத் திருவமுது ஆக்குவோர்கள் கொள்ளதாம் தீண்டார் அடியார்கள் அமுதுசெய்தபின் தாம்கடைப்பந்தியிலே அமுதுசெய்வாராயினார். இவர் இப்படிச் சிலகாலம் மகேசுரபூசை செய்துகொண்டிருந்து அந்தமகத்தாகிய சிவபுண்ணியத்தினாலே சிவபதம் அடைந்தார்.

மூர்க்க நாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முப்பத்துநான்காவது,

சோமாசிமாற நாயனார் புராணம்

அம்பர்நகரந்தணர் சோமாசிமாற ரன்பர்களாம் யாவர்க்கு மன்பின முதளிப்பா, ரும்பர்நிகழ்வகை யாகம்பலவுஞ் செய்யுமுண்மையினு ரைந்தெழுத்துமோவாநாவார், நம்பர்திகழ் திருவாரூர்நயந்து போற்றுநாவலர்கோ னடிபரவு நன்மையாலே, யிம்பர்தொழவும்பர் பணிந்தேத்த மேலைபே ருலகு முடனுரு மியல்பினுரே.

சோழமண்டலத்திலே திருவம்பரிலே பிராமணர் குலத்திலே சோமாசிமாறநாயனார் என்பவர் ஒருவர்இருந்தார் அவர் பரமசிவனது ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை மிகுந்த அன்பினோடு ஜபித்தலை நித்தியநியமம் எனக்கொண்டவர் எந்த குலத்தினராயினும் எந்தகுணத்தினராயினும் பரமசிவன்மேல் அன்புடையவர்களாயில் அவர்களே நம்மை ஆள்பவர் என்னும் மெய்யறிவினை உடையவர் அவ்வன்பர்கள் தம்முடைய வீட்டுக்குவந்தால் அவர்களை எதிர்கொண்டுவணங்கித் திருவமுது செய்விப்பவர் பரமசிவனுக்குப் பிரீதியாகிய யாகங்களை புகழ்பயன் முதலியன கருதாது நிஷ்காமியமாக வேதவிதிப்படி செய்பவர் அவர் திருவாரூரிற் சென்று சைவசமயா சாரியராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை அடைந்து அவருடைய திருவடிகளை பத்திபண்ணி அதனாலே சிவபதத்தைப்பெற்றார்.

சோமாசிமாற நாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

வம்பராவரிவண்டுச் சருக்கம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறுவது,

வார்கொண்ட வனமுலையாள் சருக்கம்

முப்பத்தைந்தாவது,

சாக்கிய நாயனார் புராணம்

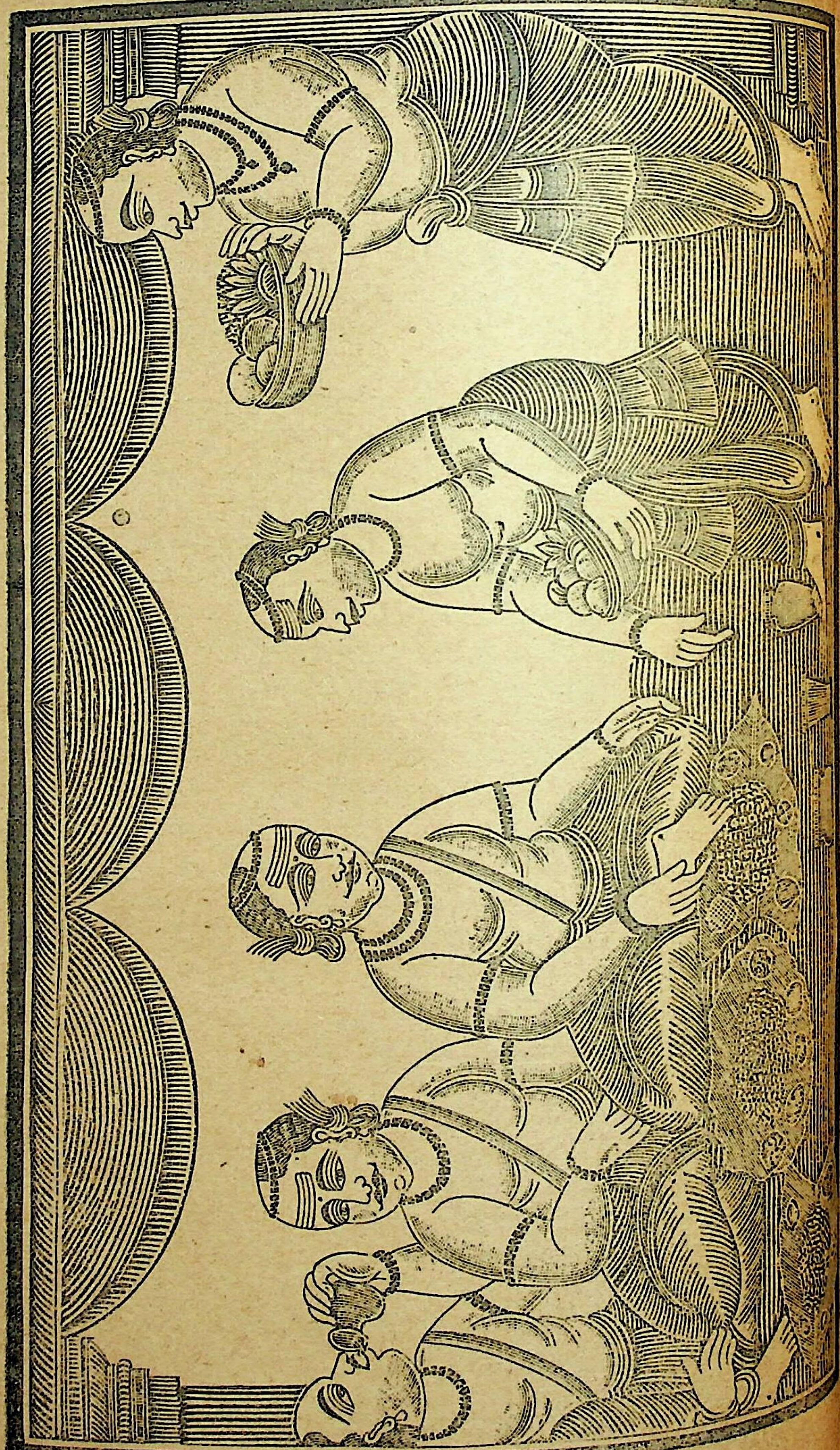
சங்கமங்கைவரும் வேளாண்டலைவர் காஞ்சிச்சாக்கிய ரோடியைந்தவந் தந்தவறுஞ்சைவத், துங்கமலிபொருளு முணர்ந்தந்தவேடந் துறவாதே சிவ லிங்கந் தொழுவார்கண்டோ, ரங்கன்மலர் திருமேனி யழுந்தச்சாத்தி யமரு நாண்மறந் தொருநாளருந்தாதோடிச், செங்கலெறிந் திடுமளவின் மகிழ்ந்தநா தன் றிருவருளாலமருலகஞ் சேர்ந்துளாரே.

திருச்சங்கமங்கையிலே வேளாளர்குலத்திலே உதித்த ஒருவர் ஜனன மரணத் துன்பங்களை நினைந்து நினைந்து கவலைகொண்டு அவைகளினின்று நீங்கும் நெறியாது என்று ஆராய்வராயினர். அந்நாளிலே காஞ்சிபுரத்தை அடைந்து பௌத்தர்களை அணுகி அவர்கள் அனுசரிக்கும பௌத்த சமயத்திலே பிரவேசித்து அச்சமயநூல்களை ஓதி அவற்றின் பொருள்களை ஆராய்ந்தார். ஆராய்ந்தபோது அச்சமயம் சற்சமயம் அன்று என்பது அவருக்கு தெள்ளிதிற்புலப்பட்டது அதுபோல மற்றைசமயநூல்களையு மாராய்ந்து அவைகளும் மெய்யன்று எனத்தெளிந்து பரமசிவனது திருவருள் கூடுதலா லறிவிக்க அறியும் சித்தாகிய ஆன்மாக்களும் அவ்வான்மாக்களினாலே செய்யப்படும் ஜடமாகிய புண்ணியம்பாவம் என்னும் கர்மங்களும் அக்கர்மங்களாலே பெறப்படும் சுகம்துக்கம்என்னும் பலங்களும் அப்பலங்களைக்கொடுக்கின்ற தானே அறியும்சித்தாகியபதியும் எனப்பொருள்கள்நான்கு என்றும் அவைகளைப் பூர்வோத்திர விரோதமின்றி யதார்த்தமாக உணர்த்தும் நூல் சைவசமயநூலே என்றும் அந்நூல் உணர்த்தும்பதி பரமசிவனே என்றும் அறிந்துகொண்டார் எந்தநிலையிலே நின்றாலும் எந்த வேஷத்தை எடுத்தாலும் பரமசிவனுடைய திருவடிகளை மறவாமையை பொருள் என்று கருதி தாம் எடுத்த பௌத்தவேஷத்தைத் துறவாமல் பரமசிவனை மிகுந்த அன்பினோடு இடைவிடாது தியானஞ் செய்வாராயினார் சிவசாதாக்கியம், அமூர்த்திசாதாக்கியம், மூர்த்திசாதாக்கியம், கத்துருசாதாக்கியம், கர்மசாதாக்கியம் என்னும் பஞ்சசாதாக்கியங்களுள் கர்மசாதாக்கியமாகிய சிவலிங்கத்தின் மகிமையை உணர்ந்து தினந்தோறும் சிவலிங்க தரிசனம் செய்துக்கொண்டே போசனம் பண்ணல் வேண்டும் என்று விரும்பி சமீபத்தில் ஓர் வெள்ளிடையி லிருக்கின்ற சிவலிங்கத்தைத் தரிசித்து அத்தியந்த ஆனந்தம் உள்ளவராகி தாம்செய்யும் செயல் இதுஎன அறியாது அருகிலே

கிடந்த ஒரு செங்கல்லைக் கண்டு அதைப் பதைப்பினுடனே எடுத்து அச் சிவலிங்கத்தின்மேல் எறிந்தார். சிறு பிள்ளைகள் செய்யும் இகழ்வாகிய செய்கைகளும் தந்தையார்களுக்குப் பிரீதியா மாறுபோல அந்தச் சாக்கியநாயனருடைய செய்கையும் பரமசிவனுக்கு பிரீதியாயிற்று அந்நாயனர் அன்று போய் மற்றைநாள் அந்நியமத்தை முடித்தற்கு அணைந்தபொழுது முதனளிலே தாம் சிவலிங்கத்தின் மேற் கல்லெறிந்த குறிப்பைநின்று ஆலோசித்து நேற்று எனக்கு இவ்வெண்ணம் வந்து பரமசிவனது திருவருளே என்று துணிந்து அதனையே திருத்தொண்டாக நினைந்து எப்பொழுதும் அப்படியே செய்யக்கருதினர். எல்லாச் செயல்களும் சிவன் செயல் என்றே தெளிந்தமையால் அந்நியதியை தினந்தோறும் வழுவாமல் அன்பினுடன்செய்ய அது ஆன்மாக்கள்தோறும் வியாபித்திருந்து எல்லாவற்றையும் உணரும் பரமசிவனுக்கு மிகச்சிறந்த திருத்தொண்டாகி முடிந்தது ஒரு நாள் அந்நாயனர் திருவருளினலே மறந்து போசனஞ் செய்யப் புகும் பொழுது இன்றைக்கு எங்கள் சுவாமியை எறியாமல் மறந்துவிட்டேன் என்று எழுந்து அத்தியந்த ஆசையுடன் மிகவிரைந்து புறப்பட்டு சிவலிங்கத்தை அணைந்து ஒருகல்லை எடுத்து அதன்மேல் எறிய பத்திவலையிற் படுவாராகிய பரமசிவன் உமாதேவியாரோடு இடபாரூடராய் ஆகாயத்திலே தோன்றி அவரைத் தமது திருவடியிலே சேர்த்தருளினர்.

சாக்கிய நாயனர் புராணம்

முற்றிற்று.

வ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முப்பத்தாறாவது,

சிறப்புலி நாயனார் புராணம்

திருவாக்கூரருமறையோ ருலகமேத்துஞ் சிறப்புலியார்மறப்புலியா
னுரிமேற்செங்க, ணரவார்த்தாதரு மேற்றூர்க்கன்பரானார்க் கமுதளிப்பா
ரொளி வெண்ணீறணிந்தமார்பர், பெருவாக்கான்மறைபரவி யாகம்போற்
றம்பெற்றியினா னைந்தெழுத்தும் பிறழாதோதிக், கருவாக்காவிறைவன்
னாளிணைகள்சேர்ந்த கருத்தினாரெனை யாவுந்திருத்தினாரே.

சோழநாட்டிலே திருவாக்கூரிலே பிராமணர் குலத்திலே சிறப்புலி நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் சிவனடியார்கள் வந்தபொழுது அவர்களை நமஸ்கரித்து இன்சொற்களைச்சொல்லி அவர்களை அமுதுசெய்வித்து அவர்களுக்கு வேண்டும் திரவியங்கள் எல்லாவற்றையும் கொடுக்கின்றவர் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை அன்பினோடு ஜபிக்கின்றவர் பரமசிவனைக் குறித்து யாகங்கள் செய்கின்றவர் அவர் இன்னும் பல சிவபுண்ணியங்களை செய்துகொண்டு இருந்து சிவபதம் அடைந்தார்.

சிறப்புலி நாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

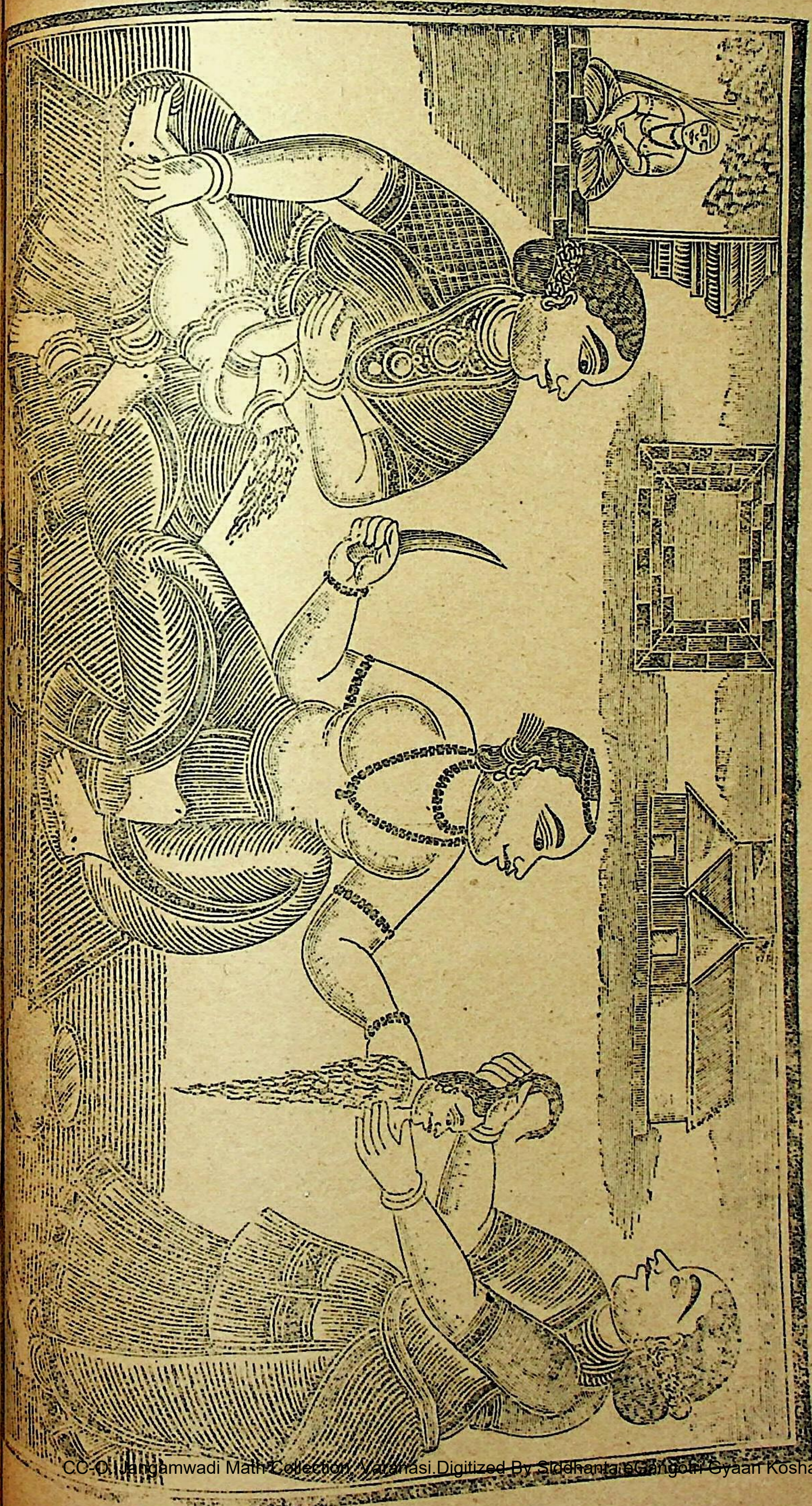
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

முப்பத்தேழாவது,

சிறுத்தொண்டநாயனார் புராணம்

பல்குமருத்து ரதிபர்செங்காட்டங் குடிவாழ்படைத்தலைவரமுதளிக்கும்பரஞ்சோதியார்மேய்ச், செல்வமிகு சிறுத்தொண்டர்காழி நாடன்றிருவருள்சேர்ந்தவர்வளருஞ் சீராளன்றன்னை, நல்குதிருவெண்காட்டு நங்கை சமைத்திடப் பின்னன்பதிச்சந்தனத் தாதிதலைக்கறியிட்டுதவப், புகல்வரும் வயிரவர்தாமகிழ்ந்து மகவருளப்போற்றியவர் சிவனருளேபொருந்தினரே.

சோழமண்டலத்திலே திருச்செங்காட்டங் குடியிலே ஆமாத்தியர்குலத்திலே பரஞ்சோதியார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் ஆயுள்வேதங்களிலும் படைக்கலத் தொழில்களிலும் குதிரையேற்றம் யானை யேற்றங்களிலும் மிகச்சிறந்தவர் வேதாகமங்களை மெய்ப்பொருளை அறிதல்வேண்டும் என்னும் மிகச்சிறந்தவர் வேதாகமங்களை மெய்ப்பொருளை அறிதல் வேண்டும் என்னும் அவாவினோடு திருவருளை முன்னிட்டுப் பரிட்சித்தமையால் பரமசிவனே மெய்க்கடவுள் என்றும் அவருடைய திருவடிகளை அடைதலே முத்திநெறியென்றும் தெளிந்து அவருடைய திருவடிகளை அகோராத்திரம் இடைவிடாது அன்பினோடு தியானிப்பவர் சிவனடியார்களுக்கு எக்காலமுந் திருத்தொண்டு செய்பவர் அவர் அரசனிடத்திலே அணுக்கராகி அவன்பொருட்டு யானை செலுத்திக்கொண்டுசென்று அவனோடு மாறுபட்ட பல அரசர்களைவென்று அவர்கள் தேசங்களைக் கைப்பற்றி அவனால் நன்கு மதிக்கப்பட்டவர் ஒருமுறை உத்தரதேசத்திலே வாதாவி என்னும் நகரத்திற்சென்று அதனைவென்று பலவகை இரத்தினங்களும் நிதிக்குவைகளும் யானைக்கூட்டங்களும் குதிரைக்கூட்டங்களும் அரசனுக்கு முன்கொண்டுவந்தார், அதுகண்டு அரசன் அவருடைய யானையேற்றத்தின் வலிமையை அதிசயித்துப்புகழ்ந்துபேச அவரை அறிந்த மந்திரிகள் அரசனைநோக்கி மகாராஜரே இவர் பரமசிவனுக்குத் திருத்தொண்டு செய்கையால் இவ்வுலகத்திலே இவருக்கு எதிராவார் ஒருவருமில்லை என்றார்கள். அரசன் அதைக்கேட்டு அஞ்சி நடுநடுங்கி இரண்டுகண்களினின்றும் சோகபாஷ்பஞ்சொரிய இவர் எங்கள் கடவுளாகிய பரமசிவனுடைய திருத்தொண்டர் என்பதை உணராது கொடிய போர்முனையிலே விட்டிருந்தேன் ஐயையோ இது எவ்வளவு கொடியபாவம் என்றுசொல்லிப் பின்பு பரஞ்சோதியாரை நோக்கி சுவாமீ இக்குற்றத்தைப் பொறுத்தருளல் வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து நமஸ்கரித்தான் பரஞ்சோதியார் அரசன் தம்மை நமஸ்கரித்ததற்கு முன்னமே தாம் அவனை நமஸ்கரித்து மகாராஜரே நான் என்னுடைய உரிமைத் தொழிற்கு அடுத்த திறத்தைச் செய்வேன் அதனாலே என்னதீங்கு நேரிடுமோ என்றார், அரசன் அவரு

க்கு நிறைந்த நிதிக்குவைகளையும் விருத்திகளையும் கொடுத்து நீர் உம்மு டைய நிலைமையை நான் அறியாவண்ணம் நடத்திக்கொண்டு வந்தீர் இனி என் மனக்கருத்துக்கு இசைந்து எனக்குப்பணிசெய்தலை ஒழிந்து நீர் விரு ம்பியவாறே சிவனுக்கும் சிவனடியார்களுக்கும் வெளிப்படத் திருத்தொ ண்டு செய்யுமென்று விடைகொடுத்தான் பரஞ்சோதியார் விடைபெற்றுக் கொண்டு தம்முடைய திருப்பதியிற்சென்று கணபதீச்சரத்தில் வீற்றிருக் கின்ற கடவுளைவணங்கி அவருக்குத் திருத்தொண்டுகளை' வழுவாது செய் தாராயினர் திருவெண்காட்டு நங்கையார் என்னும் மங்கையரோடுகூடிஇல் லறத்தில் வாழ்ந்திருந்து நாடோறும் முன்னே சிவனடியார்களைத் திருவ முது பின்தாம் உண்பார் சிவனடியார்களைமிகுந்த அன்பினோடு வழிபட்டு அவர்கள் திருமுன்பே மிகச்சிறியராய் ஒழுகின்றமையால் அவருக்குசிறுத் தொண்டர் என்னும் பெயர் கொடுக்கப்பட்டது. கணபதீச்சுரருடைய திரு வருளினாலே அவருக்குத் திருவெண்காட்டு நங்கையாரிடத்திலே சீராளதே வர் என்னும் புத்திரர் அவதரித்தார். அப்பிள்ளைக்கு ஐந்துவயதிலே வித்தி யாரம்பஞ்செய்வித்தார். அந்நாளிலே அத்திருப்பதிக்கு எழுந்தருளிவந்த திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டு அழைத்து அவரை வண ங்கித் துதித்து அவருடைய திருப்பதிகத்திலே சிறப்பித்துப் பாடப் பெற்றார்.

பரமசிவன் சிறுத்தொண்டநாயனருடைய மெய்யன்பை நுகர்ந்தருளு தற்குத் திருவுளங்கொண்டு உட்சமயங்கள் ஆறனுள் ஒன்றாகிய வைரவத் துக்கு உரிய திருவேடங்கொண்டு திருக்கைலாசத்தினின்றும் நீங்கி திருச் செங்காட்டங் குடியை அடைந்து சிறுத்தொண்டநாயனருடைய வீட்டுவா யிலிற்சென்று சிறுத்தொண்டர் வீட்டில் இருக்கின்றாரோ என்று வினவ தாதியராகிய சந்தனநங்கையார் முன்வந்து வணங்கி சுவாமீ அவர் சிவனடி யார்களைத்தேடிப் புறத்தே போய்விட்டார் தேவரீர் உள்ளே எழுந்தருளும் என்றார். அதற்கு வைரவர் பெண்கள் இருக்கும் இடத்தில்நாம் தனியே புகோம் என்று அருளிச்செய்ய திருவெண்காட்டு நங்கையார் அதைக்கே ட்டு இவ்வடியவர்போய் விடுவார்போலும் என்றுபயந்து விரைந்து வந்து சுவாமீ அடியேனுடைய நாயகர் எப்போதும் சிவனடியாரை அமுதுசெய் விப்பவர் இன்றைக்கு ஒருவரையுங் காணாமையால் தேடிப்போயினர் தேவ ரீருடைய திருவேடத்தைக் கண்டாராயில் மிகமகிழ்வர் இனித்தாழார் இப் பொழுதே வந்துவிடுவார் எழுந்தருளியிரும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய வைரவர் நாம் உத்தரதேசத்திலுள்ளேம் சிறுத்தொண்டரைக் காணவந் தோம் எப்படியும் அவர் இல்லாதபோதுநாம் இங்கே இரோம் கணபதீச் சரத்தில் உள்ள திருவாத்திமரத்தின் கீழ் இருக்கின்றேம் அவர்வந்த மாத் திரத்தே அவருக்குத் தெரிவியுங்கள் என்றுசொல்லி திருவாத்தியை அணை ந்து அதன்கீழ் இருந்தருளினர் சிறுத்தொண்டநாயனர் சிவனடியார்களைத் தேடி எங்குங்காணாது வீட்டுக்குத் திரும்பிவந்து மனைவியிடம் சொல்லி துக் கித்தார் மனைவியார் [illegible] ஒரு வைரவர் இங்குவந்து நாங்க

ளிங்கே எழுந்தருளியிருக்கும்படிசொல்ல் அதுகேளாது கணபதீச்சரத்தில் திருவாத்தியின்கீழேபோய் இருக்கிறேனென்றார் சிறுத்தொண்டர் மிகுவிருப்பத்தினோடு அவரிடம்சென்று வணங்கிநிற்க அவர்பெரிய சிறுத்தொண்டர் நீரோவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் சிறுத்தொண்டர் அவரை வணங்கி சுவாமீ சிவனடியார்கள் தங்கள் கருணைமேலீட்டினாலே அடியேனையே அப்படி அருளிச்செய்வர்கள் அதுநிற்க இன்றைக்குத் திருவமுது செய்வித்தற்குச் சிவனடியார்களைத்தேடியும் கண்டிலேன் இப்போது அடியேன் செய்த புண்ணியத்தினாலே தேவரீரைக் கண்டேன் தேவரீர் அடியேன் வீட்டுக்கு எழுந்தருளி திருவமுது செய்யவேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய வைரவர் அன்பரே நாம் உத்தரதேசத்தில் உள்ளேம் உம்மைக் காணவந்தோம் நம்மை அமுது செய்வித்தல் உம்மால் முடியாது அதுமிக அருமை என்றார் சிறுத்தொண்டர் தேவரீர் அமுதுசெய்யும் இயல்பை அருளிச்செய்யும் சீக்கிரமாக பாகம்பண்ணுவிப்பேன் சிவனடியார்கள் தலைப்படின் தேடுதற்கு அரியனவும் எளியனவாம் என்றுசொல்ல வைரவர் நாம் ஆறுமாசத்துக்கு ஒருமுறை பசுவைக்கொன்று உண்போம் அதற்கு உரியநாளும் இந்நாளேயாம் அப்படி யூட்டுதல் உம்மாலியலாது என்றார் சிறுத்தொண்டர் மிகநன்று அடியேன் அனேகம் பசுக்களை உடையேன் தேவரீருக்குப் பிரீதியாகிய பசு இன்னது என்று அருளிச்செய்வீராகில் அடியேன் விரைந்து சென்று பாகம் பண்ணுவித்துக் காலம் தாழ்க்காமல் வருவேன் என்றுசொல்ல வைரவர் நாம் உண்பது நரபசு அது ஐந்துவயசினை உடையதாயும் அவயவப் பழுதில்லாதாயும் ஒருகுடிக்குத்தான் ஒன்றேயாயு மிருக்கவேண்டும் அப்படிப்பட்ட சிறுவனை மனமகிழ்ச்சியோடு தாய்பிடிக்கத் தந்தை அரிதல் வேண்டும் இப்படி சமைக்கப்பட்ட கறியே நாம் இட்டு உண்பேம் என்றார் சிறுத்தொண்டர் தேவரீர் அமுதுசெய்வீராகில் அடியேனுக்கு இதுவும் அரிதன்று என்றுசொல்லி அவரை வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு வீட்டுக்குப் போயினார் சிறுத்தொண்டருடைய வரவைநோக்கிநின்ற மனைவியார் அவருடைய மலர்ந்த முகத்தைக் கண்டு அவரை வணங்கி அடியாருடைய செய்கையை வினவி அவர் மனைவியாரை நோக்கி ஒருகுடிக்கு ஒரே சிறுவனாகிய ஐந்துவயசு உடையனுமாய் அவயவப் பழுதில்லாதவனுமாய் இருக்கும் பிள்ளையை மனமகிழ்ச்சியோடு தாய் பிடிக்கத் தந்தையரிந்து சமைத்தால் அமுது செய்வதற்கு உடன்பட்டனர் என்றார். அப்பொழுது மனைவியார் அவ்வடியவர் விரும்பியபடி அமுதுசெய்விக்கும் பொருட்டு ஒருகுடிக்கு ஒருவனுஞ் சிறுவனைப்பெறுமாறு எங்ஙனம் என்றுசொல்ல சிறுத்தொண்டர் என்பிராணநாயகியே இத்திறத்துச் சிறுவரை வேண்டிய திரவியங்களைக் கொடுத்தால் தருவாருளராயினும் நேர்நின்று அச்சிறுவனை அரியத்துணியுந் தந்தையாரோ இல்லை இனித்தாழாமால் நாம் பெற்ற சிறுவனையே அழைப்போம்என்றார் மனைவியார் அதற்கு இசைந்து எங்களைக் காக்கும்பொருட்டு அவதரித்த புதல்வனைப் பள்ளிக்கூடத்தினின்றும் மனமகிழ்ச அழைத்துக்கொண்டு வாரும்என்றுசொல்ல சிறுத்தொண்டர்

சியோடு பள்ளிக்கூடத்துக்கு விரைந்து சென்று தம்முடைய புதல்வராகிய
சீராளதேவரை எடுத்துத் தோண்மேல் வைத்துக்கொண்டு வீட்டிற்குத்
திரும்பிவந்தார். மனைவியார் எதிர்வந்து புதல்வரைவாங்கி திருமஞ்சனம்
ஆட்டி கோலஞ்செய்து நாயகர் கையிற் கொடுத்தார் அவர் அடுக்களையிற்
செல்லாது உலகத்தவர்கள் அறியாவண்ணம் ஓர்மறைவிடத்திற் கொண்டு
போனார் அப்பிள்ளையைப்பெற்ற தாயார் பாத்திரங்களைக் கழுவிக்கொண்டு
வந்தார் தந்தையார் புதல்வரை எடுத்து அவருடைய தலையைப்பிடிக்க தா
யார் அப்புதல்வருடைய இரண்டு கால்களையும் தம்முடைய மடியிலேயிடு
க்கி அவர் கைகள் இரண்டையும் தம்முடைய கைகளினாலே பிடிக்க அப்
புதல்வர் தம்முடைய தந்தை தாயார் மிகமகிழ்கின்றனர் என்று மகிழ்ந்து
நகைசெய்ய தந்தை தாயார் மனமகிழ்ச்சியோடு ஆயுதத்தினாலே அவரு
டைய தலையை அரிதலாகிய அரிய செய்கையைச் செய்தார் அறுத்ததலை
யின் இறைச்சி திருவமுதுக்கு ஆகாது என்று கழித்து அதனை மறைத்து
நீக்கும்பொருட்டு சந்தனநங்கையார் கையில்கொடுத்து மற்றை யுறுப்பு
களின் இறைச்சிகள் எல்லாவற்றையும் அறுத்துப்பாகம் பண்ணி வேறு
கறிகளும் அமைத்து சோறும் சமைத்து நாயகருக்குத் தெரிவித்தார், நாய
கராகிய சிறுத்தொண்டர் பெருங்களிப்புடையராகி, விரைந்துசென்று திரு
வாத்தியின்கீழ் இருந்த வைரவரைவணங்கி சுவாமி தேவரீர் பிரியப்படி பா
கம்பண்ணுவித்தேன் எழுந்தருளிவந்து திருவமுது செய்தருளல்வேண்டும்
என்று விண்ணப்பஞ்செய்து அவரை வீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டு
போய், ஆசனத்தில் இருத்தி அவருடைய திருவடிகளைஜலத்தினால் விளக்கி
அந்தத் தீர்த்தத்தைத் தங்கள் சிரசின்மேலே தெளித்து வீடெங்கும் புரோ
க்ஷித்து, தூபதீபங்களாலே அருச்சித்து வணங்கினார் மனைவியாராகிய திரு
வெண்காட்டு நங்கையார் பரிகலந்திருத்தி, அன்னமும் கறியமுதும்படைத்
தார் வைரவர் அதைப்பார்த்து நாம் சொல்லிய முறையேகொன்ற பசுவி
னது உறுப்புகள் எல்லாவற்றையும் பாகம்பண்ணினீரா? என்று வினவ
திருவெண்காட்டுநங்கையார் தலைஇறைச்சிமாத்திரம் திருவமுதுக்கு ஆகாது
என்று கழித்துவிட்டோம் என்றார், வைரவர் அதுவும் நாம் உண்பது என்
றார் அதுகேட்டு சிறுத்தொண்டர் மனைவியாரோடும் திகைத்து அயர சந்த
னநங்கையார் நான் அத்தலை இறைச்சியை அடியவர் அமுதுசெய்யும்பொ
ழுது நினைக்கவரும்என்று முன்னமே பாகம்பண்ணிவைத்தேன் என்று
எடுத்துக்கொடுக்க திருவெண்காட்டு நங்கையார் முகமலர்ந்து வாங்கிப்
படைத்தார். அதன் பின் வைரவர் சிறுத்தொண்டரை நோக்கி நாம் தனி
யே உண்ணோம் சிவனடியார்களைக் கொண்டுவாரும்என்று அருளிச்செய்ய
சிறுத்தொண்டர் ஏங்கி ஐயோ அடியவர் திருவமுது செய்தற்கு இடையூறு
இதுவே என்றுநினைந்து வீட்டுக்குப் புறத்திலேபோய் சிவனடியார்களைத்
தேடிக்காணாது துக்கத்தோடு வந்து வைரவரை வணங்கி சுவாமீ சிவனடி
யார்களைக் காணேன் அடியேன் திருநீறு இடுவாரைக்காணேன் அடியேன்
திருநீறு இடுவாரைக் கண்டு அன்னங் கொடுப்பேன் என்று விண்ணப்பஞ்

செய்ய வைரவர் சிறுத்தொண்டரை நோக்கி உம்மைப்போலத் திருநீறு இட்டார் உளரோ நீர் இருந்து உண்ணும் என்று சொல்லிப்பின் திருவெண்காட்டு நங்கையாரை நோக்கி, இவருக்குச் சோறுங் கறியும் படையும் என்று அருளிச்செய்ய அவரும் படைத்தார் சிறுத்தொண்டர் வைரவரை ஊட்டவேண்டி உண்ணப்புகலும் வைரவர் தடுத்தருளி ஆறுமாசத்துக்கு ஒருமுறை உண்ணுகின்ற நாம் உண்ணுமளவும் தரியாமல் எப்பொழுதும் உண்கின்ற நீர்முன் உண்பது என் உம்முடன் உண்ணும்பொருட்டு உமக்குப் புத்திரன் உண்டேல் அழையும் என்றார் சிறுத்தொண்டர் இப்போது அவன் உதவான் என்றசொல்ல வைரவர் அவன்வந்தாற்றான் நாம்உண்பேம் தேடி அழையும் என்றார் சிறுத்தொண்டர் தரியாதுஎழுந்து மனைவியாரோடு விரைந்து வீட்டுக்குப் புறத்திலேபோய் புதல்வனே வாஎன்று அழைக்க மனைவியாரும் நாயகரதுபணியில் நிற்பாராகி சீராளனே சிவனடியார் அடியேங்கள் உய்யும்பொருட்டு உடனுண்ண உன்னை அழைக்கின்றார் வா என்று அழைத்தார் அப்பொழுது அப்புதல்வர் பரமசிவனது திருவருளினாலே பள்ளிக்கூடத்தினின்று ஓடிவருபவர்போல வந்தார்.

தாயார் அவரை எடுத்துத்தழுவி நாயகர்கையிற் கொடுக்க அவர் இனிச் சிவனடியார் அமுதுசெய்யப் பெற்றேம் என்று மனமிகமகிழ்ந்து அப்புதல்வரை விரைவிற்கொண்டு அடியவரை அமுதுசெய்வித்தற்கு உள்ளேவந்தார் அதற்குமுன் வைரவர்மறைந்தருள சிறுத்தொண்டர் அவரைக் காணாமையால் மனங்கலங்கித் திகைத்துவிழுந்தார் காலத்திலே இறைச்சிக் கறியமுதைக் காணாமையால் அச்சமுற்றார் வைரவர் அடியேங்கள் உய்யும் பொருட்டுத் திருவமுது செய்யாமல் எங்கே ஒளித்தனரோ என்று தேடி மயக்கங்கொண்டு புறத்திற்செல்ல அச்சிறுத்தொண்டர் செய்தது நிஷேதானுட்டானமாயினும் அவர் சிவானந்தானுபவ மேலிட்டு நிற்கையால் கருவி கரணங்கள் தற்போதச்சீவிப்பாய் எழுந்து செய்தமைபற்றி அதனை விகிதானுட்டானமாகவே கொண்டருளிய பரமசிவன் அரிபிரமேந்திராதி தேவர்கள் முதலாயினோர் சேவிக்க உமாதேவியோடும் சுப்பிரமண்ணிய சுவாமியோடும் இடபாரூடராய் ஆகாயத்திலே தோன்றியருளினார், சிறுத்தொண்டரும் மனைவியாரும் புதல்வரும் தாதியாருமாகிய நால்வரும் அவர்களைத்தரிசித்து ஆனந்த அருவிசொரிய எலும்பும் மனமும் நெக்குநெக்குருக பரவசமாய் விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து அஞ்சலியஸ்தர்களாகிநின்று ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்கள் பின்பு பரமசிவனும் பார்வதியம்மையும் சுப்பிரமண்ணியசுவாமியும் அவர்கள் நால்வரையும் தங்களை எக்காலமும் பிரியாதுவணங்கிப் பேரின்பத்தை நுகர்ந்துகொண்டு இருக்கும் பொருட்டு உடன்கொண்டு திருக்கைலாசத்தை அடைந்தார்கள்.

சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முப்பத்தெட்டாவது,

கழற்றறிவார் நாயனர் புராணம்

காவலர் மகோதையார் கொடுங்கோளூர்க் கோக்கழறியவையறிந்த கோச்சிலம் போசைக்கருத்தார், நாவலர்கோனன்பரடிச் சேரனென்றே நவின்றவரும் மண்ணுநயந்தகோநற், பாவலர்கோப் பாணபத்திரனல் வாய்ந்தபரமர் திருமுகம்வாங்கிப் பணிகோவெற்பின், மேவியகோவானைக்குக் குதிரைவைத்தவீரர்கோ வெணையாளுஞ்சேரர்கோவே.

மலைநாட்டிலே இராஜதானியாகிய மகோதை என்னும் பெயரையுடைய கொடுங்கோளூரிலே சேரர்குடியிலே பெருமாக்கோதையார் என்னும் பெயரையுடைய ஒரு சற்புத்திரர் சைவநெறிவாழும்படி அவதரித்தார். அவர் பாலியதசையிலேதானே வியாதிபீடையினல் வரும் சனனவைராக்கியம் தன்னுடைய தேகதோஷத்தைக்கண்டு வரும் தேகவைராக்கியம் சகலசம்பத்துக்களையும் குறைவற அனுபவித்து இனிப்போதும் என்றுவரும் ஐசுவரிய வைராக்கியம் ஆன்மிக தைவிக உற்பௌதிகங்களினலேவரும் பிரபஞ்சவைராக்கியம் அருத்தத்தைத் தேடுதலினலும் காத்தலினலும் கள்ளர் கொண்டு போதலினலும் உண்டாகுந் துக்கம்பற்றிவரும் திரவிய வைராக்கியம் மாதாப்பிதாஸ்திரீபுத்திர இஷ்டபந்து சிநேகிதர்களைப் பிரிந்த துக்கத்தினலே கூட்டமெல்லாம் பிரிந்தகாலத்திலே துக்கத்துக்கு ஏதுவென்றுவரும் சங்கவைராக்கியம் காமுகனுயிருக்கிறவன்தான் மோகிக்கப்பெற்ற ஸ்திரீயினிடத்திலே குணத்திலாயினும் தேகத்திலாயினும் வைராக்கியத்துக்கேதுவாகிய ஒருதோஷத்தைக் கண்டபோது வரும் ஸ்திரீ வைராக்கியம் அன்னபானதிகள் ஒருபொழுது இல்லாதிருக்கினும் தேகம் நில்லாது எத்தனைநாள் எத்தனை வகையாகப்புசித்தாலும் திருத்தியடையாது என்றுவரும் போசனவைராக்கியம் தானத்துக்குப் போய்த் தள்ளுண்டதனல் வரும் பிரதிக்கிரகவைராக்கியம் இகத்திலே இப்படிப்பட்டதொரு ஏதுவும் இன்றிப் பூர்வஜன்ம சிவபூஜா புண்ணியபலத்தினலே தேகாதியாகிய சர்வவஸ்துக்களினும் வரும் வைராக்கியம் என்னும் பத்துவகை வைராக்கியங்களுள் இறுதியில் நின்ற நிருகேதுகமாகிய உத்தமவைராக்கியத்தை உடையாராகிய பரமசிவனுடைய திருவடியை அடைதல்வேண்டும் எனக்கருதி இராஜபுத்திரருக்குரிய தொழில்களை செய்தல் இன்றி திருவஞ்சைக்களம் என்னும் சிவஸ்தலத்தை அடைந்து பரமசிவன் ஸ்வதந்திரர் நாம் பரதந்திரர் என்று உணர்ந்து சிவாதீனமாய் நின்று தினந்தோறும் பிராமமுகூர்த்தத்தில் எழுந்து ஸ்நானம்பண்ணி அனுஷ்டானஞ் செய்துகொண்டு திருமாலைகட்டல், திருவலகிடல், நந்தனவனம் வைத்தல், பூக்கொய்பறித்தல்,

திருமெழுக்கிடல், திருப்பாட்டுப் பாடல் முதலிய திருத்தொண்டுகளைச் செய்வாராயினர்.

இப்படி நிகழுங்காலத்திலே செங்கோற்பொறையன் என்னும் சேர மகாராசனுக்கு இது நித்தியம் இது அநித்தியம் என்கின்ற பகுத்தறிவும் அநித்தியமாகிய இம்மைமறுமை யின்பங்களில் வெறுப்பும் பிறவித் துன்பங்களும் அவன்செய்த புண்ணியபலத்தினுலே தோன்றின, அவைதோன்றவே நித்தியமாகிய மோக்ஷத்திலே ஆசை உண்டாயிற்று அதனுல் அவன் பிறவிக்குக் காரணமாகிய வீண் முயற்சிகளைவிட்டு மோக்ஷத்துக்குக் காரணமாகிய யோகமுயற்சியைச் செய்யல்வேண்டும் என்று தெளிந்து அரசியற்றுதலினின்றும் நீங்கி தவஞ்செய்யும்பொருட்டுத் தபோவனத்தையடைந்தான் மந்திரிமார்கள் சிலநாள் ஆலோசித்துத்தெளிந்து திருவஞ்சைக்களத்திலே திருத்தொண்டு செய்துக்கொண்டு இருக்கின்ற அச்சேரர்மரபிற்கு முதல்வராகிய பெருமாக்கோதையாரிடத்திலேபோய் அவரை வணங்கிநின்று இம்மலைநாட்டை நீரேமுடிசூடி அரசியற்றல்வேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய பெருமாக்கோதையர் இவர்கள் வார்த்தை இன்பமயமாகிய திருத்தொண்டுக்கு இடையூராய் இருக்கின்றது சிவபத்தியிலே சிறிதும்வழுவாது அரசியற்றுதற்குத் திருவருள் உளதாயில் இதனைச் சுவாமிக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து அறிவேன் என்று ஆலயத்தினுள்ளே பிரவேசித்து சுவாமியை வணங்கி விண்ணப்பஞ்செய்து அவருடைய திருவருளினுலே அவரிடத்தேவைத்த பத்திவழுவாது அரசியற்றும் சத்தியையும் யாரும் யாவும் கழறினவைகள் அனைத்தையும் அறியும் அறிவையும் நாசமில்லாத மகா பராக்கிரமத்தையும் பெருங்கொடையையும் அரசருக்கு உரியபடைவாகனம் முதலிய எல்லாவற்றையும் கைவரப்பெற்று நமஸ்கரித்துக்கொண்டு புறத்தணைந்து மந்திரிமார்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு உடன்பட்டார் மந்திரிமார்கள் பெருங்களிப்புடையர்களாகி அவரை நமஸ்கரித்தார்கள் சுழற்றறிவாராகிய அப்பெருமாக்கோதையார் ஆன்மாக்கள் எல்லாம் உய்யும்பொருட்டுச் சுபதினத்திலே சுபமுகூர்த்தத்திலே முடிசூடி சிவாலயத்தை வலஞ்செய்து சந்நிதானத்திலேவிழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து யானைமேற்கொண்டு கொற்றக்குடையும் வெண்சாமரமும் உரியவர்கள்தாங்க மகா அலங்காரத்தோடு நகரி வலஞ்செய்தார் செய்யும்பொழுது ஒருவண்ணுன் தோளிலே உவர்ப்பொதி சுமந்துகொண்டு தமக்குமுன்னே வரக்கண்டு அவனுடைய சரீரம் மழையினுலே கரைந்த உவர் ஊறப்பெற்று வெளுத்திருத்தலால் விபூதியை உத்தூளனம்செய்த சிவனடியாரது திருவேடம் போனுதலை உணர்ந்து அந்த க்ஷணத்திலே தானே யானையினின்றும் இறங்கி அத்தியந்த ஆசையோடு விரைந்துசென்று அவனுடைய கால்களிலே விழுந்து நமஸ்கரித்தார் உடனே இவ்வண்ணுன் மனங்கலங்கி அவர் நமஸ்கரித்தற்கு முன் அவரை நமஸ்கரித்து அடியேனை யார்என்று கொண்டது அடியேன் அடிவண்ணுன் என்றுசொல்ல சேரமான் பெருமாணுயனரும் அடியேன் அடிச்சேரன் தேவரீர் திருநீற்றுவேடத்தை நினைப்பித்தீர் வருந்

நாதே போம்என்று சொல்லி நமஸ்காரம் பண்ணினர். மந்திரிமார்முதலிய சமஸ்தரும் சேரமான் பெருமாணுயனுருடைய சங்கமபத்தி மேலீட்டைக் கண்டு ஆச்சரியம் எய்தி சிரசின்மேலே அஞ்சலிசெய்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணினர்கள். சேரமான் பெருமாணுயனர் யானைமேல் ஏறி நகரியை வலங்கொண்டு மாளிகைவாயிலே புகுந்து யானையினின்றும் இறங்கி மண்டபத்தினின்றும் இறங்கி மண்டபத்தை அடைந்து இரத்தின சிங்காதனத்தில் ஏறி வெண்கொற்றக் குடைநிழற்ற வெண்சாமரம்வீச அரசர்கள் மலர் தூவி வணங்கித் துதிக்க வீற்றிருந்தருளினர். இங்ஙனம் இருந்து மனுநீதி நெறியை நடத்தி எண்ணிறந்த அரசர்கள் திறைகொணர அகத்தும்புறத்தும் பகையை அறுத்து சைவசமயம் அபிவிர்த்தியாகும்படி அரசியற்றுவாராயினர். தில்லையின் கண்ணுள்ள திருச்சிற்றம்பலத்திலே ஆனந்தத்தாண்டவம் செய்தருளுகின்ற சபாநாயகருடைய ஸ்ரீபாதமே தாம்தேடும்பொருளும் தமக்குஉரிய பெருந்துணையும் என்றுதெளிந்து மெய்ப்பறிவினாலே அத்திருவடியை மிகுந்த அன்பினோடு சைவாகமவிதிப்படி எந்நாளும் அருச்சிப்பார் அருச்சனைமுடிவிலே சபாநாயகர் அவரைத் தமது திருச்சிலம்பொலியைக் கேட்பிப்பார். சேரமான் பெருமாணுயனர் சிவனடியார்களுக்கும் சரித்திரர்களுக்கும் கனகமாரி பொழிகின்றவராகி பரமசிவனுக்கு உரிய பலயாகங்களைச்செய்தார்.

இப்படி நிகழுங்காலத்திலே பாண்டிநாட்டிலே மதுரையில் வீற்றிருக்கும் சொக்கநாத சுவாமியானவர் தம்மை அன்பினோடும் இசைப்பாட்டினாலே துதிக்கின்ற பாணபத்திரற்குப் பெருஞ் செல்வத்தைக் கொடுத்தருளுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு இரவில் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி உனக்குப்பொன் இரத்தினம்பட்டாடை முதலியவைகள் எல்லாவற்றையும் நீவேண்டியபடி குறைவின்றித் தரும்பொருட்டு நம்மேல் எப்பொழுதும் அன்புடையனுகிய சேரனுக்கு ஓலைதருவோம் தாழாமல்போய்வா என்று அருளிச்செய்து "மதிமலிபுரிசைவமாடக்கூடற் பதிமிசைநிலவும் பானிறவரிச்சிறகன் னம்பயில் பொழிலாலவாயின் மன்னியசிவன் யான் மொழி தருளுமாற்றம் பருவக்கொண் மூப்பதுபெனப் பாவலர்க்குரிமையி னுரிமையி னுதவியொளிதிகழ் குருமாமயிபுரை குலவிய குடைக்கீழ்ச்செருமாவுகைக்குஞ் சேரலன்காண்க, பண்பாலியாழ்பயில் பாணபத்திரன் றன்போலென் பாலன்பன்றன்பாற் காண்பதுகருதிப் போந்தனன்மான் பொருள் கொடுத்துவர விடுப்பதுவே."

என்னும் திருப்பாசுரத்தைவரைந்த திருமுகத்தைக் கொடுத்தருளினர். பாணபத்திரர் அத்திருமுகத்தைத் தலைமேற்கொண்டு அப்பொழுதே புறப்பட்டு கொடுங்கோளூரை அடைந்து மாளிகைக்கு முன்வந்து சேரமான் பெருமாணயருக்கு அறிவித்தார். உடனே அவர் சிரசின்மேலே கை குவித்து மிகுந்த அன்பினோடும் கண்ணீர்சொரிய எழுந்து மாளிகைக்குப் புறத்தில்வந்து பாணபத்திரரைப் பலமுறை வணங்கி சுவாமி தேவரீர் அடியேனை ஒருபொருள் என்மதித்து திருமுகங்கொண்டுவந்தீர் என்றார். அப்

பொழுது பாணபத்திரர் சுவாமி தந்தருளிய திருமுகத்தைக் கையிலே கொடுத்து வணங்க சேரமான் பெருமாணுயனுர் அதனை முடிமேற்கொண்டு கூத்தாடி மொழிகுழற ஆனந்த அருவிசொரிய பரவசமாய்ப் பூமியிலே பலமுறை விழுந்தார். திருமுகத்தைப் பலதரம்வணங்கி அதனை வாசித்து திருவருளைத் துதித்து மாளிகையின் உள்ளே புகுந்து மந்திரிமார்களை எல்லாம் நோக்கி நம்முடைய குலமாளிகையில் இருக்கின்ற பண்டாரம் முழுதையும் பொதிசெய்து ஆளின்மேல் ஏற்றிக்கொண்டு வாருங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபிக்க அவர்கள் ஏற்றிக்கொண்டுவந்து வணங்கினர்கள். சேரமான்பெருமாணுயனுர் பாணபத்திரருக்கு அந்தத்தனங்களை வெவ்வேறுகக்காட்டி சுவாமி தேவரீர் இவைகளையும் யானை குதிரை தேர் காலாள் என்னும் சதுரங்கங்களையும் அடியேனுடைய அரசையும் கைக்கொண்டருளும் என்றுசொல்ல பாணபத்திரர் தமக்குச்சேரமான் பெருமாணுயனுர் தந்ததனங்களெல்லாவற்றையும் கண்டு மனமகிழ்ந்து அதிசயித்து அவரைநோக்கி சுவாமீ அடியேன் எனக்குவேண்டுவனற்றை மாத்திரம் கொளும்பொருட்டே சிவாஞ்ஞை அரசையும் அரசுறுப்பையும் தேவரீரே கைக்கொண்டருளும் என்றுசொல்லி வணங்கினா. சேரமான்பெருமாணுயனுரும் சிவாஞ்ஞையை மறுத்தற்கு அஞ்சி அதற்கு உடன்பட்டார். பாணபத்திரர் தனங்கள் எல்லாவற்றையும் யானை குதிரை உள்ளிட்டனவற்றுள் வேண்டுவனவற்றையும் கொண்டு ஓர் யானைமேல் ஏறிப்போனுர்

சேரமான் பெருமாணுயனுர் ஒருநாள் முன்போலப் பூஜாந்தத்திலே சபாநாயகருடைய திருச்சிலம்பொலி தமக்குக்கேளாதொழிய மனமயங்கி அடியேன் என்னபிழைசெய்தேனே என்றுபொருமி இனி இந்தத் தேகத்தினுல் அடையும் பேறின்பம் யாதுஎன்று உடைவாளை உருவி தமது மார்பிலேநாட்ட சபாநாயகர் உடைவாளை அகற்றி நமஸ்காரம்பண்ணி ஸ்தோத்திரம்செய்து சுவாமிதிருவருளை முன்செய்யாதொழிந்தது என் என்முர் அப்பொழுது சபாநாயகர் சைவசமயாசாரியராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை நினைக்கும்பொருட்டு எதிர்நின்றருளாது வன்றொண்டராகிய சுந்தரன் கனகசபையின்கண்ணே நமது ஆனந்த நிருத்தத்தைத்தந்து வணங்கிப்பதிகம் பாடுதலால் நாம் நின்று அதனைக்கேட்டுவரத் தாழ்த்தோம் என்னுந் திருவாக்கை அருளிச்செய்தார. சேரமான் பெருமாணுயனுர் அடியார்களுக்கு இவர் அருளுங்கருணை இருந்தவாறு என் என்று கனகசபையை வணங்கி வன்றொண்டரையும் தரிசித்தல்வேண்டும் என்று விரும்பி சுபதினத்திலே திருவஞ்சைக்களத்தில் வீற்றிருக்கும் கடவுளைவணங்கி சேனைகளோடு புறப்பட்டுப்போய்ச் சிதம்பரத்தை அடைந்து கனகசபையிலே நிருத்தம் செய்கின்ற சபாநாயகரை வணங்கி சுவானந்தக் கடலுள் அமிழ்ந்தி பொன்வண்ணத்தந்தாதி பாடியருளினுர். சபாநாயகர் அதற்குப் பரிசிலாகத் தமது குஞ்சிதபாதத்தினது திருச்சிலம்பின் ஓசையை எத்ரேகேட்பித்தார் சேரமான் பெருமாணுயனுர் காலந்தோறும் சபாநாயகரைத்தரிசனம் செய்துகொண்டு அப்பதியில் இருந்தார்.

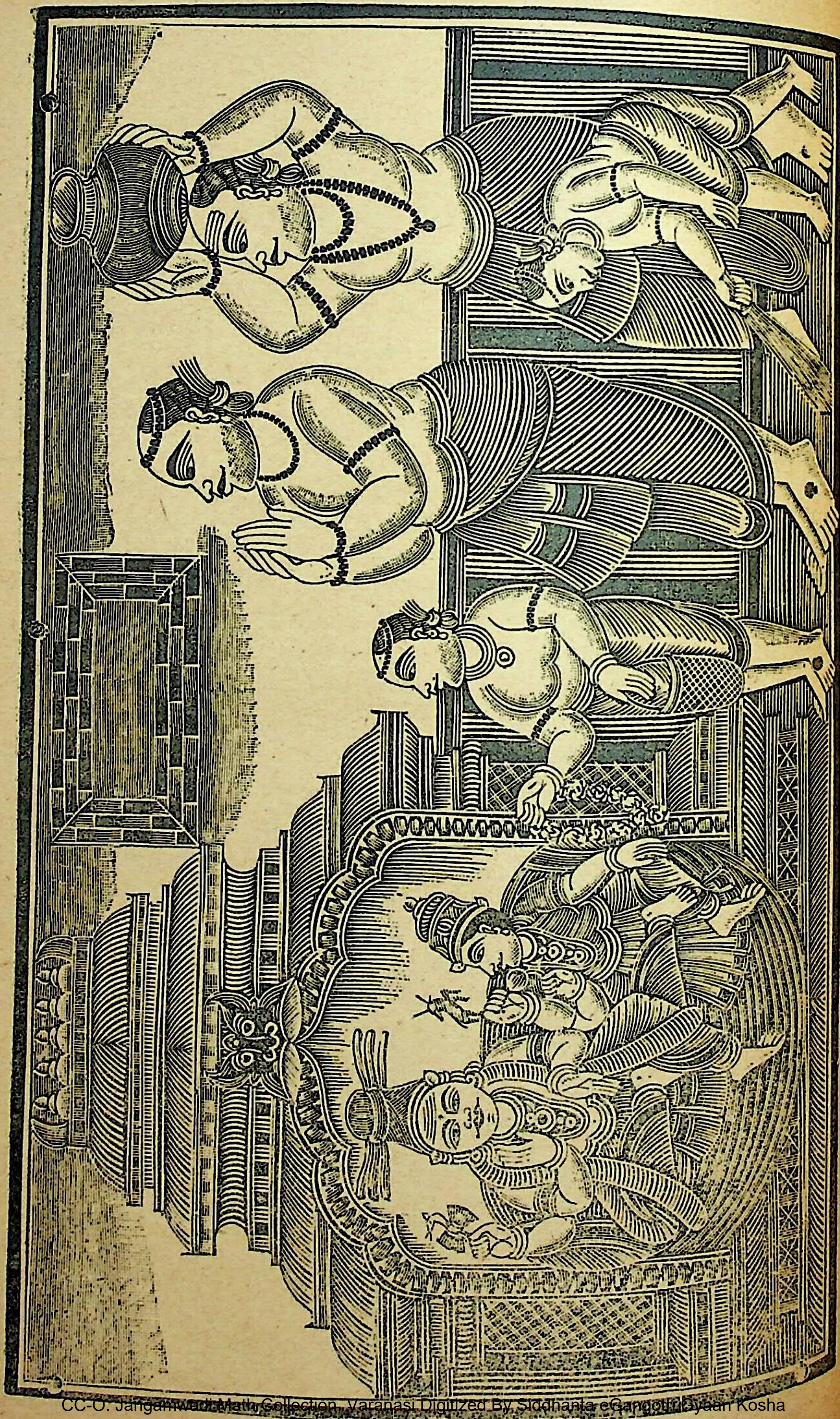
சிலநாளாயினபின் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைத்தரிசித்து வணங்குதற்கு விரும்பிப் புறப்பட்டு இடையில்உள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவாரூரை அடைந்து, தம்மை எதிர்கொண்ட சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை நமஸ்கரித்து அவரோடு கோயிலிற்சென்று வன்மீகநாதரை வணங்கி, திருமும்மணிக்கோவைபாடி, பரவையார் வீட்டிலேபோய் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளோடு திருவாரூரை அகன்று வேதாரணியத்தை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருவந்தாதிப்பாடினார் அதன்பின் பாண்டிநாட்டிற்சென்று அங்குள்ள மதுரைமுதலாகிய திருப்பதிகளை வணங்கிக்கொண்டு சுந்தரமூர்த்தியோடும் திருவாரூருக்குத் திரும்பிவந்து, அவரோடு சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு இருந்தார். பலநாட்சென்றபின் சுந்தரமூர்த்தியைத் தம்முடைய ஊருக்குவரும்படி பிரார்த்தித்து அழைத்துக்கொண்டு சென்று தம்முடைய கொடுங்கோளூரை அடைந்து அவரோடும் இருந்தார், ஒரு நாள் சுந்தரமூர்த்திசுவாமி வன்மீகநாதரை நினைந்து உருதி திருவாரூருக்குப் போம்படி எழுந்துசொல்ல சேரமான் பெருமாணயனார் பிரிவாற்றாதவராகி எழுந்து அவரைப்பின்றொடர்ந்து போகாதபடிதடுத்து, அதற்கு அவர் உடன்படாமைக்கண்டு மந்திரிகளைக்கொண்டு தம்முடைய மாளிகையில் இருக்கின்ற பண்டாரம் முழுதையும் பொதிசெய்து ஆட்களின்மேலே ஏற்றுவித்து சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு முன்செல்லும்படி அனுப்பி அந்தச்சுவாமிகளைவிழுந்து நமஸ்கரித்தார் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சேரமான் பெருமாணயனாரைத் தழுவி விடைகொடுத்துச்சென்று திருவாரூரையடைந்தார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்திலே விடைபெற்ற சேரமான் பெருமாணயனார் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை மறவாதசிந்தையோடு கொடுங்கோளூரிலே அரசுசெய்துகொண்டு இருந்தார்.

நெடுநாள் ஆயினபின் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் பின்னுங் கொடுங்கோளூருக்குவந்து சேரமான் பெருமாணயனாரோடு இருந்தார். பலநாளாயினபின் ஒருநாள் சேரமான்பெருமாணயனார் ஸ்நானம்பண்ணும்பொழுது சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவஞ்சைக்களத்துக்குப்போய் சுவாமிதரிசனம் செய்து திருக்கைலாசத்தில் இருந்து பரமசிவனால் அனுப்பப்பட்ட வெள்ளையானையின்மேலேறி தம்முடைய தோழராகிய சேரமான் பெருமாணயனாரை நினைத்துக்கொண்டு சென்றார் சேரமான் பெருமாணயனார் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய செயலை அறிந்து அந்தக்ஷணத்தில் அருகில்நின்ற ஓர் குதிரையில் ஏறிக்கொண்டு திருவஞ்சைக் களத்துக்குப்போய் வெள்ளையானையின் மேற்கொண்டு ஆகாயத்திற்செல்லும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைக்கண்டு தாம் ஏறிய குதிரையின்செவியில் ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தை ஓதினார் உடனே அக்குதிரையானது ஆகாயத்திலே பாய்ந்து சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய வெள்ளையானையையடைந்து அதனைவலஞ்செய்து அதற்குமுன் சென்றது சேரமான் பெருமாணயனாருடைய படைவீரர்கள் குதிரையிற் செல்லும் அந்நாயனாரை தங்கண்ணுக்குப்புலப்படும் எல்லைவரைக்கும் ஆகாயத்திலேகண்டு பின் [illegible]யால் மிகுந்தபத்தியினாலே உருவியவுடை

வாட்களினால் தங்கள்தங்கள் தேகத்தைவீழ்த்தி வீரயாக்கையைப் பெற்றுப்போய் சேரமான்பெருமாணாயனாருக்கு முற்பட்டு அவரை சேவித்துக்கொண்டு சென்றார்கள் சேரமான்பெருமாணாயனாரும் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளும் திருக்கைலாசத்தின் தெற்குவாயிலுக்குமுன் போனவுடனேகுதிரையினின்றும் யானையினின்றும் இறங்கி பலவாயில்களையும் கடந்து திருவணுக்கன்றிருவாயிலை அடைந்தார், அங்கேசேரமான் பெருமாணாயனார் தடைபட்டுநிற்க சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் உள்ளேபோய்ச் சுவாமி சந்நிதானத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணி சுவாமீதேவரீருடைய திருவடிகளை அடையும்பொருட்டு சேரமான் பெருமான் திருவணுக்கன் றிருவாயிலின் புறத்திலேவந்து நிற்கின்றார்என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய பரமசிவன் சேரமான் பெருமாணாயனாரை உள்ளே அழைப்பிக்க அவர் விரைந்துவந்து சந்நிதானத்திலே நமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணினார், பரமசிவன் திருமுறுவல்செய்து இங்கேநாம் அழையாதிருக்க நீ வந்தது என்னென்று அருளிச்செய்ய சேரமான்பெருமாணாயனார் அஞ்சலிசெய்து நின்று சுவாமி சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய திருவடிகளைத் துதித்து அவர் ஏறிய வெள்ளையானைக்கு முன் அவரைச் சேவித்துக்கொண்டு வந்தேன் தேவரீர் பொழிகின்ற பெருங்கருணை வெள்ளம் முன்கொண்டு புகுதலால் திருமுன்பு வரப்பெற்றேன் இனி ஒரு விண்ணப்பம் உண்டு அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களாலும் முனிவர்களாலும் வேதங்களாலும் துதிக்கப்படுதற்கு அரியபெருமையை உடைய தேவரீர்மேல் அன்பினாலே தேவரீரது திருவருள்கொண்டு திருவுலாப்பாடினேன் அதனைத் தேவரீர் கேட்டருளல்வேண்டும் என்று விண்ணப்பம்செய்தார் அப்பொழுது பரமசிவன் பஞ்சபாசத்தடை நீங்கும்படி வன்றொண்டனை அடைந்தசேரனே அவ்வுலாவைச் சொல்லு என்று திருவாய்மலர்ந்தருள சேரமான்பெருமாணாயனாரும் அதனைக் கேட்பித்தார் பரமசிவன் அதற்கு அருள்செய்து நம்முடைய கணங்களுக்கு நாதராய் இருஎன்று சொல்லியருளினார் சேரமான்பெருமாணாயனார் சிவகணநாதராகி சுவாமியை சேவிப்பாராயினார் அவர் அருளிச்செய்த திருக்கைலாச ஞானவுலாவைக் கைலாசகிரியிலே அன்றுகேட்ட மாசாத்தரானவர் அதனைத் தரித்து இந்தத் தமிழ்நாட்டில் உள்ள திருக்கடவூரிலே வெளிப்படச்சொல்லி இப்பூமியிலே விளங்கும்பொருட்டு நாட்டியருளினார்.

கழற்றறிவார் நாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முப்பத்தொன்பதாவது,

கணநாத நாயனார் புராணம்

கந்தமலிவயற்காழி மறையோரேத்துங் கணநாதர் திருத்தோணிக் கடவுளார்க்கு, நந்தவனம்பலவமைத்துமலருங் கொய்து நற்றுமஞ்சொற் றும னயந்துசாத்தி, வந்தவரைத் தொண்டாக்கிப் பணிகள்பூட்டி வாதுசெய்த வாரணத்தைமகிழ்ந்துவாழ்த்தி, புந்திமகிழ்ந்தரனருளாற் கயிலைமேவிப் பொருவில் கணத்தவர்காவல் பொருந்தினரே.

சீர்காழியிலே பிராமணர்குலத்திலே கணநாதநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் திருத்தோணியப்பருக்கு மிகுந்த அன்பினோடு தினந்தோறும் திருப்பணிகள் செய்பவர் தம்மை விரும்பிவந்து அடைபவர்களை நந்தவனம் அமைத்தல் பூக்கொய்தல் திருமாலைக்கட்டல் திருமஞ்சனம் எடுத்தல் திருவலகிடுதல் திருமெழுகிடுதல் திருவிளக்கேற்றல் திருமுறை எழுதல் திருமுறைவாசித்தல் முதலாகிய திருத்தொண்டுகளுள் அவரவருக்கு ஏற்ற திருத்தொண்டுகளிலே பயில்வித்து அவர்களைச் சிவனடியார்கள் ஆக்குவார் கிருகஸ்தாச்சிரமத்தில் இருந்து சிவனடியார்களை வழிபடுவார் சமயகுரவராகிய திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளைத் தினந்தோறும் முப்பொழுதினும் அத்தியந்த ஆசையோடு விதிப்படி பூசைசெய்தார் அந்தப் பூசாபலத்தினாலே திருக்கைலாசமலையை அடைந்து சிவகணங்களுக்கு நாதரானார்.

கணநாத நாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாற்பதாவது,

கூற்றுவநாயனார் புராணம்

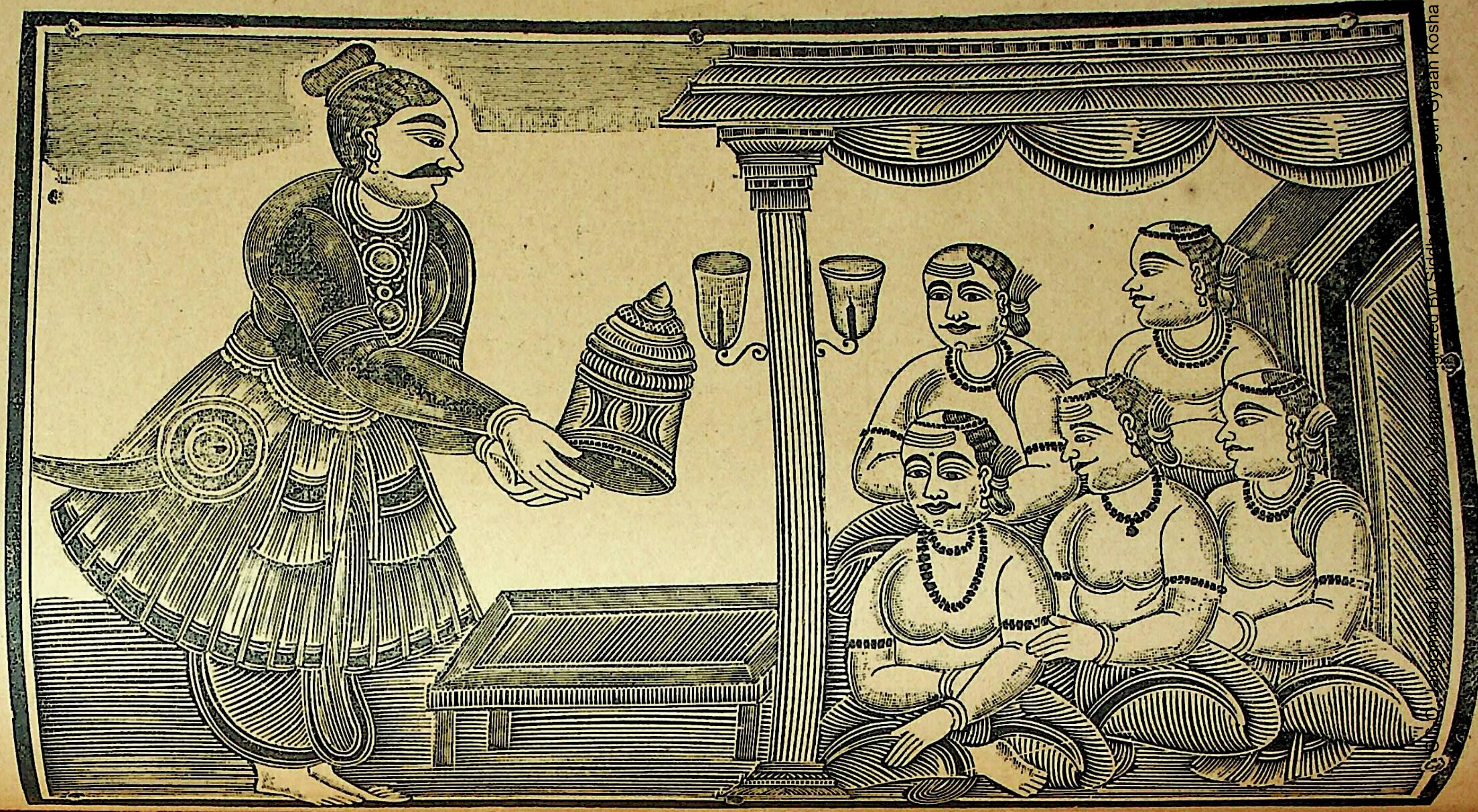
குன்றாதபுகழாளர் களந்தைவேந்தர் கூற்றுவனார் மாற்றலர் மண்கொண்டுசூடப், பொன்றாழுமுடி வேண்டப்புலியூர்வாழும் பூசுரர்கள் கொடாத கலப்புரிதனீந்த, மன்றாடுந்திருவடியே முடியாச்சூடி மாநிலங்காத் திறைவனுறைமாடக்கோயிற், சென்றாசையுடன் வணங்கிப் பணிகள்செய்து திருவருளா லமருலகஞ்சேர்ந்துளாரே.

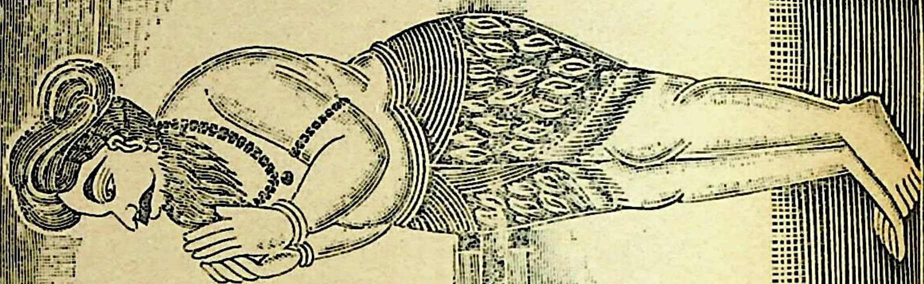
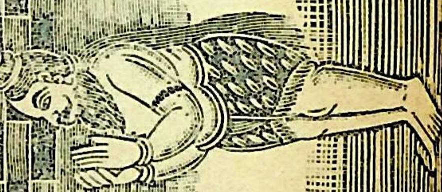
களந்தைவேந்தராகிய கூற்றுவநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை விதிப்படி உச்சரிப்பவர், சிவனடியார்களுக்குத் திருத்தொண்டுசெய்பவர் அவர் திருவருள் வலியினால் மகா ஐசுவரியம் உடையவராகி ரதகஜதுரகபதாதி என்னும்சதுரங்கள்நிறைந்த வீரச்செருக்கில் மேலாயினார், பல அரசர்களோடு யுத்தம்செய்து அவர்களையும் ஜயித்து அவர்களுடைய நாடுகள் எல்லாவற்றையும் உடையராயினார் உலகத்தை ஆளுதற்குத் தமக்குமுடிசூட்டும்பொருட்டு தில்லைவாழ்ந்தணர்களைவேண்ட அவர்கள் நாங்கள் சோழகுலத்தாருக்கே அன்றி மற்றவர்களுக்கு முடிசூட்டோம் என்று மறுத்து தங்களுள் ஒருகுடியை முடியைக்காத்துக்கொள்ளும்படி இருத்தி சேரமண்டலத்துக்குப் போயினார்கள். கூற்றுவநாயனார் ஐயுறவினாலே மனந்தளர்ந்து சபாநாயகரைப் பணிந்து அற்றைநாள் இரவிலே அடியேனுக்குத் திருவடியையேமுடியாகத்தந்தருளல் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு நித்திரைசெய்ய சபாநாயகர் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி தம்முடைய திருவடிகளைக் கொடுத்தருளினார் கூற்றுவநாயனார் அவைகளையே முடியாகச்சூடி பூமிமுழுதையும் பொதுநீக்கி ஆண்டார். பரமசிவன் வீற்றிருக்கின்ற முக்கியஸ்தலங்கள் எங்கும்சென்று வணங்கி திருப்பணிகள்செய்து சிவபதம் அடைந்தார்.

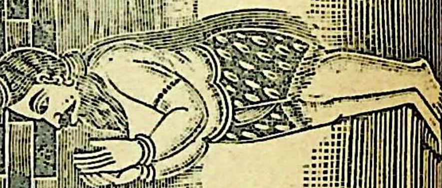
கூற்றுவ நாயனார் புராணம்

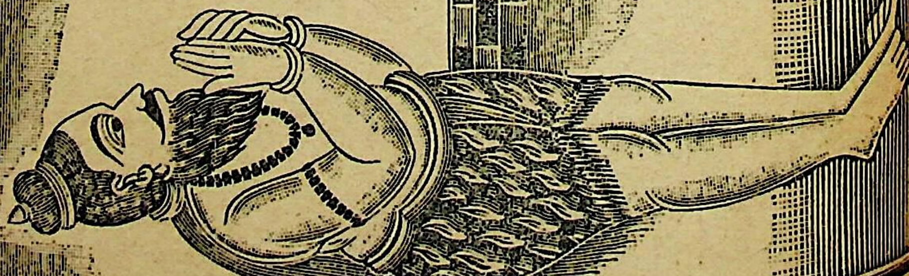
முற்றிற்று.

வார்கொண்ட வனமுலையாள் சருக்கம் முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது,

பொய்யடிமையில்லாதசருக்கம்

நாற்பத்தோராவது,

பொய்யடிமை யில்லாதபுலவர் புராணம்

பொய்யறியாக் கபிலரொடு பரணராதிப் புலவோர் பொற்பார் கலைகள் பொருந்தவோதிச், செய்யுளிடை வளராசுமதுரநல்ல சித்திரவித்தாரமெனத்தெரிக்குஞ்செம்மை, மெய்யுடைய தொடைகளெல்லா மன்றுளாடன் மேவியகோனிருதாளிலவிரவச் சாத்திக், கையுடையஞ்சலியினரா யருளான் மேலைக்கருதரிய வமருலகங் கைக்கொண்டாரே.

பாண்டிநாட்டிலே சிறந்து விளங்குகின்ற துவாதசாந்த புரமாகியமதுராபுரியிலே சொக்கநாத சுவாமியிடத்திலே சதுரமாய்இரண்டுசாண் அளவினதாகி மெய்ப்புலவர்களுக்கெல்லாம் முழம் வளர்ந்து இருத்தற்கு இடங்கொடுக்கின்ற சங்கப் பலகையைப்பெற்று அதனில் இருந்து தமிழ்மொழியை வளர்த்த கடைச்சங்கப் புலவர்கள் கபிலர், பரணர், நற்கீரர், முதலாக நாற்பத்தொன்பதின்மார் அவர்கள் விபூதிருத்திராக்ஷதாரணர்களாம் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரஜபமரர்களாகி அகத்தியம் தொல்காப்பியம் என்னும் இலக்கணநூல்களின்படி ஆசு மதுரம் சித்திரம் வித்தாரம் என்னும் நாற்கவிகளினும் அத்தியந்த மெய்ப்பத்தியோடு பரமசிவனையே பாடி பொய்யடிமையில்லாத புலவர்கள் எனப்பெயர்பெற்று சிவபதம் அடைந்தார்.

பொய்யடிமை யில்லாதபுலவர் புராணம்
முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாற்பத்திரண்டாவது,

புகழ்ச்சோழ நாயனார் புராணம்

பொழின்மருவுங் கருவூர்வாழ் புகழார்சோழர் போதகம்போ லென்னுயிரும் போக்குமென்றே, யழலவிர்வாள் கொடுத்தபிரா னதிகமான் மேலடர்ந்த பெரும்படையேவ வவர்கொண்டேய்ந்த, தழல்விழிகொடலைகான் பார்கண்டதோர்புன்சடைத்தலையை முடித்தலையாற் சூழ்ந்துவாங்கிக், கழல்பரவி யடிசிரத்தி னேந்திவாய்ந்த கனன்மூழ்கி யிறைவனடிகைக் கொண்டாரே.

சோழநாட்டிலே உறையூரிலே புகழ்ச்சோழநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர்மற்றை அரசர்கள் பணிகேட்க உலகம் தம்முடைய செங்கோலின் முறைநிற்க சைவசமயந் தழைக்க அரசியற்றினர் சிவாலயங்கள் எல்லாவற்றிலும் நித்தியநைமித்தியங்களை வழுவின்றி நடத்துவிப்பார். சிவனடியார்களுக்கு வேண்டுவனவற்றைக் குறிப்பறிந்துகொடுப்பார் இப்படி யிருக்குநாளிலே கொங்குமுதலிய குடதேசங்களின் அரசர்கள்தரும் திறையை வாங்கும்பொருட்டு தங்கள் குலத்தார்களுக்கு உரிய கருவூர் என்னும் இராஜதானியிலே அரசுரிமைசுற்றத்தோடு வந்தணைந்தார். அங்குள்ள ஆனிலையென்னும் கோயில் இருக்கின்ற பரமசிவனைவணங்கி, மாளிகையிலே புகுந்து அத்தாணிமண்டபத்திலே சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து குடதேசத்து அரசர்கள்கொணர்ந்த திறைகளைக்கண்டு அவர்களுக்கு அருள்புரிந்து மந்திரிமாரை நோக்கி நம்முடைய ஆஞ்ஞாசக்கரத்துக்கு அமையாத அரசர்கள் இருக்கின்ற அரணங்கள் உளவாகில்தெரிந்து சொல்லுங்கள என்றார். இப்படி நிகழுநாளிலே சிவகாமியாண்டார் கொணர்கின்ற புஷ்பங்களைச் சிதறிய தம்முடைய யானையையும் ஆதோரணர்களையும் கொன்ற எறிபத்தநாயனாரை அணைந்து என்னையுங்கொன்றருளும் என்று தமது வாளைக்கொடுத்து திருத்தொண்டிலே மிகச்சிறந்து விளங்கினர் மந்திரிமார்கள் புகழ்ச்சோழநாயனாரை வணங்கி திறைகொணராத அரசன் ஒருவன் உளன் என்று சொல்ல புகழ்ச்சோழர் வியப்பினாலே புன்முறுவல்செய்து அவன் யாவன் என்றுவினவ மந்திரிமார் அவன் அதிகன் என்பவன் அவன்சமீபத்திலே மலையாரணத்துள்ளே இருப்பவன் என்றார்கள். அதுகேட்ட புகழ்ச்சோழர் நீங்கள் படைகொண்டு சென்று அவ்வரணத்தைத்துகளாகப் பற்றறுத்து வாருங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபிக்க மந்திரிமார் சேனையோடு சென்று அம்மலையரணைப் பொடிபடுத்தி அதிகனுடைய சேனைகளை வதைத்தார்கள், அதிகன் அஞ்சி ஓடிப்போய்ச் சுரத்தில் ஒளித்துவிட்டான். புகழ்ச்சோழருடைய படைவீரர்களிற் பலர் அதிகனுடைய படைவீரர்களின் தலைகளையும்

மற்றவர்கள் நிதிக்குவைகளையும் யானைகுதிரைகளையும்கொண்டு மந்திரிமாரோடு கருவூரிலே வந்துசேர்ந்தார்கள். புகழ்ச்சோழநாயனார் தமக்குமுன்னே படைவீரர்கள் கொண்டுவந்த தலைக்குவைகளுள் ஒருதலையின் நடுவிலே ஒருபுன்சடையைக் கண்டார். கண்டபொழுதே நடுங்கி மனங்கலங்கி கைதொழுது பெரும்பயத்தினுடனே எதிர்சென்று அத்தலையிற் சடையைத் தெரியப்பார்த்து கண்ணீர்சொரிய அழுது நான்சைவநெறியைப் பரிபாலித்து அரசியற்றியபடி மிக அழகிது சடைமுடியை யுடையவர் பரமசிவன் அருளிச்செய்த மெய்ந்நெறியைக் கண்டவர் அவருடைய சடைத்தலையைத் தாங்கிவரக்கண்டும் அதிபாதகனாகியநான் பூமியைத்தாங்குதற்கு இருந்தேனோ என்றுசொல்லி ஒன்றுசெய்யத்துணிந்து மந்திரிமாரைநோக்கி பூமியைக் காத்து அரசளித்துப் பரமசிவனுக்கு வழித்தொண்டு செய்யும்பொருட்டு என்னுடைய குமாரனுக்கு முடிசூட்டுங்கள் என்றுவிதித்து அதனைக்கேட்டு அயரும் மந்திரிகளைத்தேற்றி அக்கினிவளர்ப்பித்துவிபூதியை உத்தூளனஞ்செய்து சடைச்சிரத்தை ஒருபொற்கலத்தில் ஏந்தி தம்முடைய திருமுடியிலேதாங்கி அவ்வக்கினியை வலஞ்செய்து உயிர்த்துணையாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரம் ஓதி பரமசிவனது திருவடிநிழலிலே அமர்ந்திருந்தார்.

புகழ்ச்சோழநாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாற்பத்திமூன்றாவது,

நரசிங்க முனையரையநாயனார் புராணம்

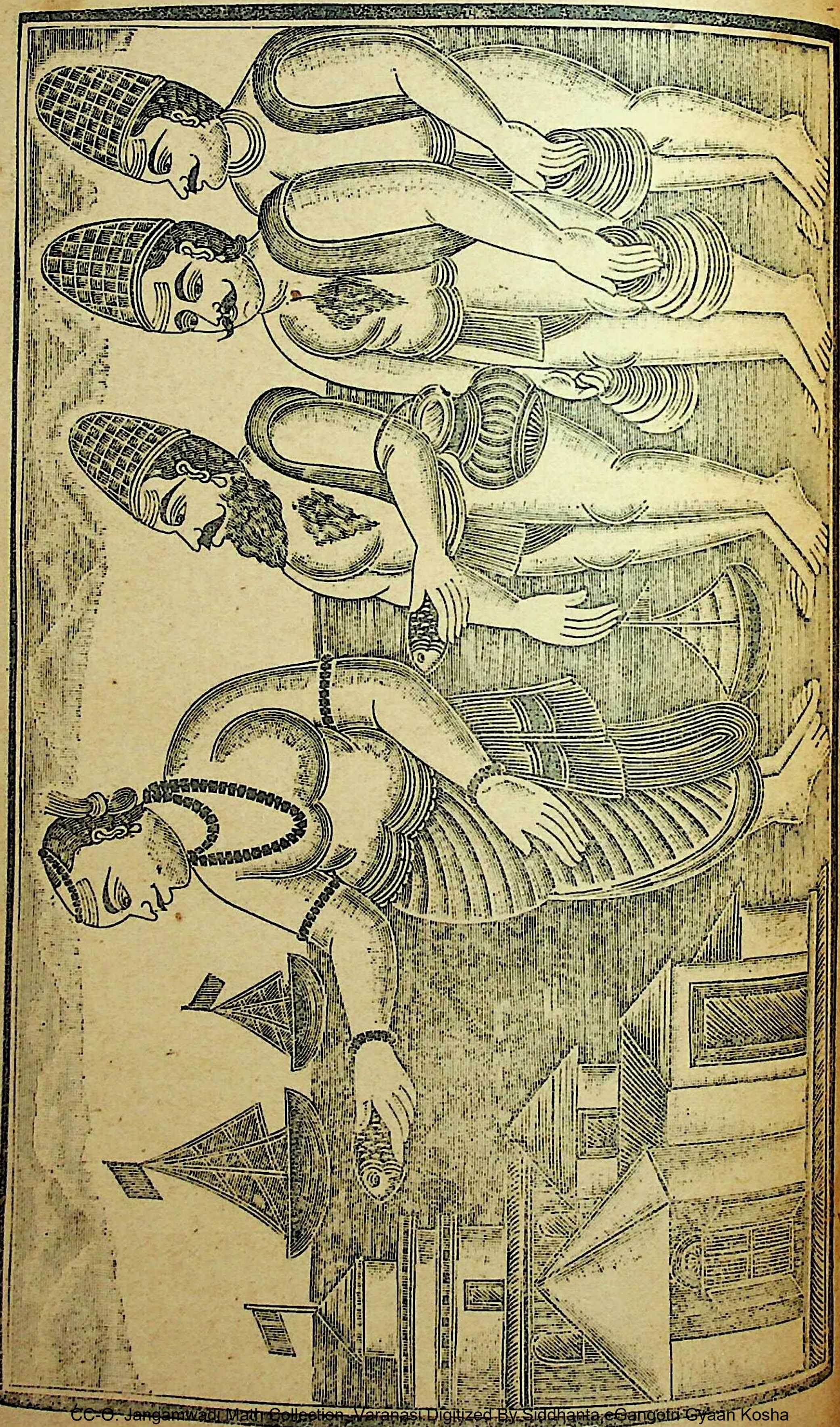
நாடுபுகழ் முனைப்பாடி நாடுமேய நரசிங்கமுனையர் புவிநைந்துமன்றுளாடுமவராதிரை நாளடியார்க்கம்பொ னமுதளிப்பாரொளிவெண்ணீ றணிந்து தூர்த்த, வேடமுடையவர்க்கிரட்டிச் செம்பொனீந்து விடுத்தழகாராலயங்கள் விளங்கச்செய்து, தோடலர்தாருடையபிரா னருளையாளத் தோன்றினரெனையருளி னூன்றினரே.

திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே நரசிங்கமுனையரையநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர்பரமசிவனது திருவடியை அடைதலே தமக்குப் பெரும்பேறு எனத்துணிந்தவர் அசித்தியமும் துக்கமுமாகிய அரசியற்றுகையில் வைத்தவிருப்பத்தாலன்று சர்வான்மாக்களும் சற்சமயமாகிய சைவத்தைக் கைக்கொண்டு முத்தியின்பதத்தை அடைதல்வேண்டும் என்னும் பெருங்கருணையினாலே பலசத்துரு முனைகளைக்கடந்து சைவநெறி வாழும்படி திருவருளை முன்னிட்டு நின்று அரசாள்வார், சிவாலயங்கள்தோறும் நித்தியநைமித்திகங்களை ஒழுங்குபெற நடத்துவிப்பார் திருவாதிரை நக்ஷத்திரந்தோறும் விசேஷபூசை செய்வித்து தம்மிடத்தில்வரும் சிவனடியார்களைத் திருவமுதுசெய்வித்து அவர்களுக்குத் தனித்தனியே நூறுபொன் கொடுப்பார். ஒருதிருவாதிரை நக்ஷத்திரத்திலே அப்படியே அடியார்களுக்குப் பொன்கொடுக்கும்பொழுது தூர்த்தவேடமுள்ள ஒருவர்விபூதி அணிந்துகொண்டு வந்தார். அவருடையவடிவு இருந்தபடியைக் கண்டுபக்கத்தில் உள்ளவர்கள் இகழ்ந்து ஒதுங்க நரசிங்கமுனையரையா அதுகண்டு எதிரேசென்று அவரை அஞ்சலிசெய்து அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவரை மிக உபசரித்து சீலம் இல்லாதவர்களாயினும் விபூதியை அணிந்தவர்களை உலகத்தார் இகழ்ந்து நரகத்தில் வீழாவண்ணம் அவருக்கு இரட்டிப்பொன் கொடுத்து அவரை வணங்கி இன்சொற்சொல்லி விடைகொடுத்து அனுப்பினர். இந்தப்பிரகாரம் அருமையாகிய திருத்தொண்டுகள் பலவற்றைச் செய்து சிவபதப்பிராப்தியானர்,

நரசிங்க முனையரையநாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாற்பத்திநான்காவது,

அதிபத்த நாயனார் புராணம்

அலையாருங்கடனாகைநகருள்வாழுமதிபத்தர்பரதவர்களதிபர்வேலை
வலைவாரிவருமீனிற்றலைமீனீசன்வார்கழற்கேயென்றுவிடுமரபார்பன்னாட்
டலையான்றொருமீனேசாரநாளுந்தந்தொழிலால்விடித்துமிடிசாரசெம்பொ
னிலையாருமணிநயந்தமீனென்றெய்தவீத்தருளாலிறைவனடிநேர்ந்துளாரே.

சோழமண்டலத்திலேநாகப்பட்டணத்திலே சமுத்திரதீரத்திலேஉள்ள நுளைப்பாடியிலே பரதவர்குலத்திலே அதிபத்தநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் பரதவர்களுக்குத் தலைவராகி அவர்கள் வலைப்படுத்துக் குவிக்கும் மீன் குவைகளைப்பெற்று வாழ்வார் சிவபத்தியில் மிகச்சிறந்தவராதலால் அகப்படும் மீன்களிலே ஒருதலைமீனை இதுபரமசிவனுக்கு என்று மிகுந்த அன்பினோடு எப்பொழுதும் விட்டுவந்தார் ஒருநாளிலே ஒருமீனே வரினும் அதனைப் பரமசிவனுக்கு என்றே விடுவார். இப்படி ஒழுகும்நாட்களிலே அடுத்தடுத்து அநேக நாட்களிலே ஒவ்வொரு மீனே அகப்பட அதனைக் கடலிலேவிட்டு வந்தார் மீன் விலையினாலே மிகுஞ்செல்வம் மறுத்தமையால் தம்முடைய கிளைகள் உணவின்றி வருந்தவும் தாம் வருந்தாது பட்டமீனைப் பரமசிவனுக்கு என்றேவிட்டு மகிழ்ந்தார். இப்படி நெடுநாள் வர உணவின்மையால் திருமேனி தளரவும் தம்முடைய தொழிலிலே நிலை நின்றமையைப் பரமசிவன் அறிந்து அவரது அன்பென்னும் அமுதை உண்பாராயினார். இப்படி நிகழும் நாளிலே வேறு ஒருநாள் பரதவர்கள் அவ்வொருமீனையும் அவ்வாறேவிட்டு விலைமதிப்பில்லாத மகாதிவ்வியப் பிரகாசங்கொண்ட நவரத்தினங்களாலேஉறுப்பமைந்த அற்புதமயமாகிய ஒரு பொன்மீனை வலைப்படுத்து கரையில் ஏறியபோது அம்மீன் சூரியன் உதித்தாற்போல உலகமெல்லாம் வியக்கும்படி மிகப் பிரகாசிக்கக்கண்டு அதனை எடுத்து ஒருமீன் பிடித்தோம் என்றார்கள். அதிபத்தநாயனார் அம்மீனைக் கண்டு இது இரத்தினங்களால் உறுப்பமைந்த பொன்மீனாதலால் என்னை ஆட்கொண்டருளிய பரமசிவனுக்கு ஆகும்என்று கடலிலேவிட்டார் அப்பொழுது பரமசிவன் இடபாரூடராய் ஆகாயத்திலே தோன்றியருள அதிபத்தநாயனார் ஆனந்த அருவிசொரிய மனங்கசிந்துருகி நமஸ்கரித்து சிரசின்மேல் அஞ்சலிசெய்தார். சுவாமி தமது உலகத்திலே அடியார்களோடு இருக்கும்படி அவருக்கு அருள்செய்தார்.

அதிபத்த நாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாற்பத்தைந்தாவது,

கலிக்கம்ப நாயனார் புராணம்

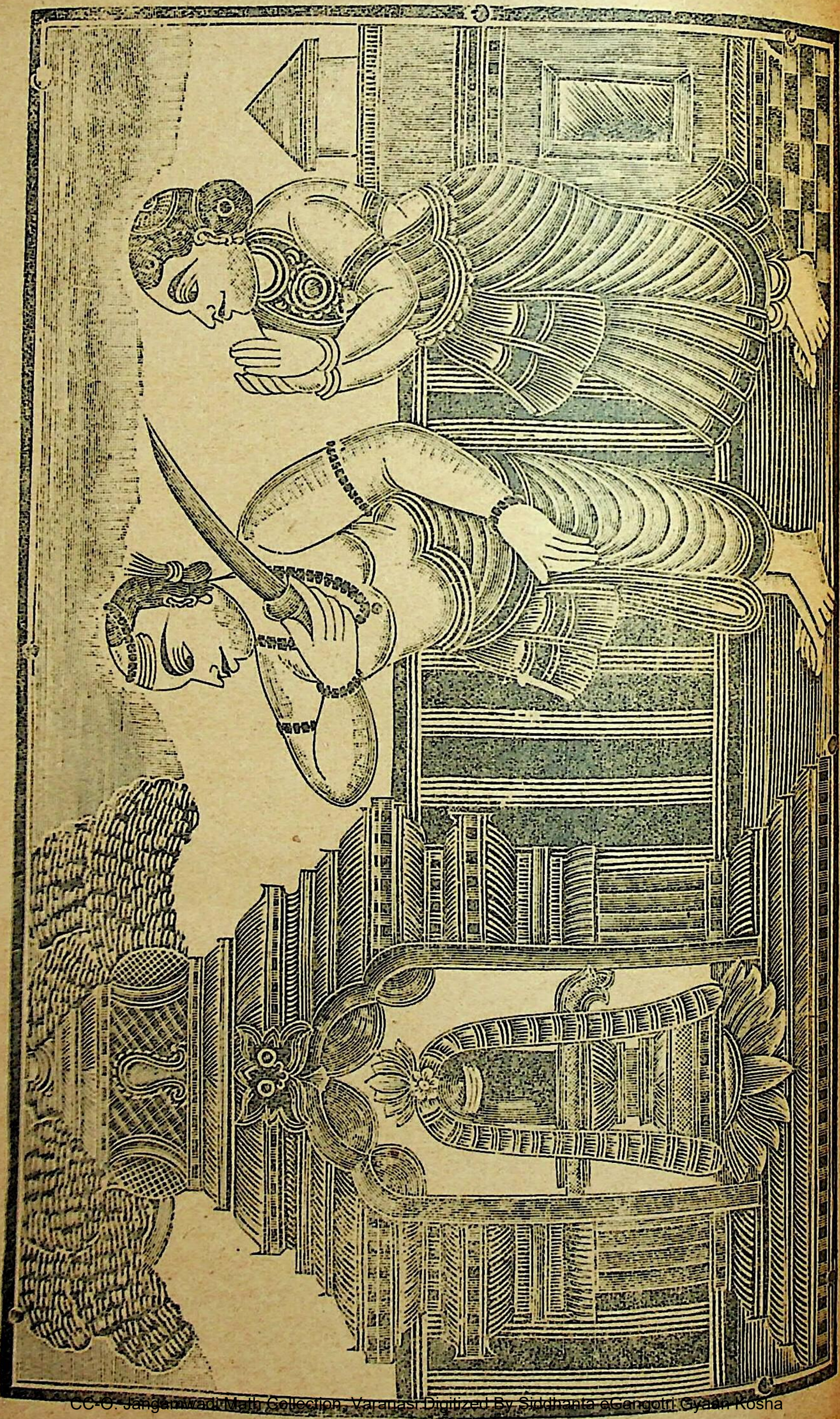
கடவுளருட்கண்ணார்கள் பயிலுந்தொல்லைக் கடைந்தைநகர்வணிகர் கலிக்கம்பரன்பர்க், கடிமையுற வமுதளிப்பாரடியா னீங்கியருளுதற்கு வாயன்பருடனணையவேத்தி, யிடையிலவரடியிணையும் விளக்காநிற்ப விகழ் மனைவிகரகமலி யிரண்டுகையும், படியில்விழ வெறிந்தவள் செய்பணியுந்தாமே பரிந்து புரிந்தரனருளே பற்றினரே.

சோழமண்டலத்திலே பெண்ணாகடத்திலே வைசியர் குலத்திலே கலிக்கம்பநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் அந்தத் திருப்பதியில் உள்ள தூங்காமனைமாடம் என்னுங் கோயிலில் வீற்றிருக்கும் பரமசிவனுக்குத் திருத்தொண்டு செய்பவர் சிவலிங்கத்தை வழிபடினும் சிவனடியார்களை வழிபடாதொழியில் அவ்வழிபாடு நிஷ்பலமாம் என்று சிவாகமம் செப்புதலால் தினந்தோறும் சிவனடியார்களை அத்தியந்தஆசையோடு திருவமுது செய்வித்து அவர்களுக்கு வேண்டுந் திரவியங்கள் எல்லாவற்றையும் கொடுப்பார் இப்படி ஒழுகும் நாளிலே ஒருநாள் தமது வீட்டிலே அமுது செய்யவந்த சிவனடியார்கள் எல்லாரையும் பழையமுறைப்படி அமுதுசெய்யத் தொடங்குவித்தற்கு அவர்களை முன்பு அழைத்து தமது மனைவியார் கரகநீர்வார்க்க அவர்களுடைய திருவடிகளை விளக்கும்பொழுது முன்பு தமக்குப் பணிவிடைக்காரராய் இருந்து பணிவிடையை வெறுத்துச்சென்ற ஒருவர் சிவவேடம் தாங்கிவர அவருடைய திருவடிகளையும் விளக்கப்புகுந்தார் மனைவியார் இவர் எங்களிடத்திலே பணிவிடைக்காரராய் இருந்து போனவர் போலும்என்று சிந்தித்தலால் கரகநீர் வார்க்கத்தகர்க்க கலிக்கம்பநாயனார் அதுகண்டு இவள் இந்தச் சிவனடியாருடைய முந்திய நிலையைக் குறித்து வெள்கி நீர் வாராதொழிந்தால் என்று துணிந்து வாளை எடுத்து அம்மனைவியார் கையிற்கரகத்தை வாங்கி அக்கையைத் தறித்து அக்கரகநீரை எடுத்து தாமே அவருடைய திருவடிகளை விளக்கி அத்தியந்த, ஆசையோடு தாமேவேண்டுவனவெல்லாம்செய்து அவ்வடியார்களை அமுது செய்வித்தார் அந்நாயனார்பின்னும் சிலகாலம் திருத்தொண்டின் வழிநின்று சிவபதத்தை அடைந்தார்.

கலிக்கம்ப நாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாற்பத்தாறுவது,

கலியநாயனார் புராணம்

தடமதில்சூ ழொற்றியூர் நகருள்வாழுஞ் சக்கரப்பாடியர் குலமெய்த் தவமா யுள்ளார், படர்புகழாற் கலியனார் நலியுங்கூற்றைப் பாய்ந்தவர்க்கு விளக்கெரிக்கும் பரிவான்மன்றே, ருடலிலராய்ச் செக்குழல்வார்க் கதுவு நேரா துயர்மனைவியைக் கொள்வாவாருளமின்றி, மிடறுதிரமகனிறைய வரி நாதன் வியன்கைகொடு பிடிப்பவருண் மேவினரே.

தொண்டைமண்டலத்திலே திருவொற்றியூரிலே உள்ள சக்கரப்பாடியிலே செக்கார்குலத்திலே கலியநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் பெருஞ்செல்வராகி செல்வநிலைபாமையும் யாக்கைநிலைமையையும் உணர்ந்து சிவபுண்ணியம் செய்தல்வேண்டும் எனத்தெளிந்து அந்தத்திருப்பதியில் உள்ள சிவாலயத்தின் உள்ளும் புறம்பும் அல்லும்பகலும் எண்ணிறந்த திருவிளக்கு ஏற்றுவாராயினர். ப்ரமசிவன் நெடுங்காலம் இத்தொண்டைச் செய்துவரும் அவ்வடியாருடைய பத்திவலிமையைப் பிறருக்குப் புலப்படுத்தும்பொருட்டு அவரிடத்து உள்ளசெல்வம் எல்லாம் குன்றும்படி அருள்செய்தார் அவர் தாம் வறுமையெய்தியும் தமது மரபில் உள்ளோர் தருமம் எண்ணெயை வாங்கிக்கூறி விற்றுக்கொணர்ந்து கூலிபெற்று தாம் செய்யும் திருத்தொண்டை வழுவாதுசெய்தார், சிலநாளாயினபின் அவர்கள் கொடாதொழிய அவர் மனந்தளர்ந்து தைலவினைசெய்யும் இடத்திற் சென்று தொழில்செய்து கூலிவாங்கி திருவிளக்கிட்டார். பின்பு அத்தொழில்செய்வோர்கள் பலராய் பெருகினமையால் அத்தொழிலால் வரும்பேறும் கிடையாது முட்ட ஒருநாள் கவலைகொண்டு தம்முடைய மனைவியாரை விற்பதற்கு நகரெங்கும் கூறி வாங்குவார் இன்மையால் மனந்தளர்ந்து ஆலயத்தை அடைந்து திருவிளக்கு ஏற்றும் சமயத்திலே திருவிளக்குப் பணிமாறில் நான் இறந்துவிடுவேன் என்று துணிவுகொண்டு திரி இட்ட அகங்களைப் பரப்பி எண்ணெய்க்குப் பிரதியாகத் தமது இரத்தத்தைநிறைக்கும்பொருட்டு ஆயுதத்தினாலே கழுத்தை அரிந்தார். அப்பொழுது இருபாசமுத்திரமாகிய பரமசிவன் நேர்வந்து அவருடைய கையைப்பிடித்து அவருக்குமுன்னே இடபாரூடராய்த் தோன்றியருள அவர்தாம்உற்றஊறு நீங்கி சிரசின்மேல் அஞ்சலிசெய்துகொண்டு நின்றார் சுவாமி அவரைத் தமது திருவடியிலே சேர்த்தருளினர்.

கலியநாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாற்பத்தேழாவது,

சத்திநாயனார் புராணம்

விரிதருகாவிரிநாட்டு வரிஞ்சியூர்வாழ் வேளாளர் சத்தியார்விமலர் பாதத், துரியவர்களடிபரவு மொருமையார் நாவோ வாமேயைந் தெழுத்து முரைக்குநீரா, ரிருளின்மிடறுடைய பிரானடியார் தம்மையிகழ்வர் நாதத் ண்டாயத் திடுக்கிவாங்கி, யரியுமது திருத்தொழிலா வுடையார் மன்றுளாடியசேவடிநீழ லடைந்துளாரே.

சோழநாட்டிலே வரிஞ்சியூரிலே வேளாளர் குலத்திலே பரமசிவனுடைய திருவடிகளை மறத்தல் சிறிதும் இல்லாத பெரும்பத்தர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் சிவனடியார்களை இகழ்ந்துபேசும் அதிபாதகிகளுடைய நாக்கை கைத்தண்டாயுதத்தால் இடுக்கித்தமது கையிற்சத்தியினால் அரிதலாகிய அப்பெருமைத் திருத்தொண்டை நெடுங்காலம் அன்பினோடு செய்துக் கொண்டு இருந்து சத்திநாயனார் என்னும் பெயரைப் பெற்று பரமசிவனுடைய திருவடிநிழலை அடைந்தார்.

சத்திநாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாற்பத்தெட்டாவது,

ஐயடிகள் காடவர்கோ நாயனார் புராணம்

வையநிகழ்பல்லவர் தங்குலத்துவந்தமாமணிமா நிலமுழுது மகிழ்ந்து காக்கு, மையடிகள்காடவர் கோனருளால்னூல்க ளறிந்தரசு புரிந்திடுதல மையுமென்றே, பொய்யனையவுடல் வாழ்வுகழியுமாறு பொருந்தியிடும் புகழ்வெண்பா புலியூர்மேவுஞ், செய்யதிருவடி முதலாப்பதிகடோறுஞ் செப்பினரென்வினை கடப்பினரே.

தொண்டை மண்டலத்திலே காஞ்சீபுரத்திலே பல்லவர் குலத்திலே சைவத்திரு நெறிவாழும்படி அரசியற்றும் ஐயடிகள் காடவர் கோனாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் எவ்வுயிர்களும் இம்மை மறுமை இன்பங்களையும் முத்தியையும் அடைதல்வேண்டும் எனவிரும்பி பிறதேசங்களையும் தமக்கு ஆதீனப்படுத்தி சைவம் தழைத்தோங்க அரசர்களும் பணி செய்ய அரசியற்றினர். சிலகாலம் சென்றபின் அரசாட்சி துன்பமயம் எனக்கருதி அதனை வெறுத்து அப்பாரத்தை இறக்கித் தம்முடைய புத்திரன்மேல் ஏற்றி பூமியிலுள்ள சிதம்பரம்முதலாகிய சிவஸ்தலங்கள் தோறும் சென்று சுவாமி தரிசனம்பண்ணி திருப்பணிசெய்து ஒவ்வொரு திருவெண்பாப் பாடினர். இந்தப்பிரகாரம் நெடுங்காலம் திருத்தொண்டு செய்துகொண்டிருந்து சிவபதத்தை அடைந்தார்.

ஐயடிகள் காடவர்கோ நாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

பொய்யடிமையில்லாத சருக்கம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது,

கறைக்கண்டன் சருக்கம்

நாற்பத்தொன்பதாவது,

கணம்புல்ல நாயனார் புராணம்

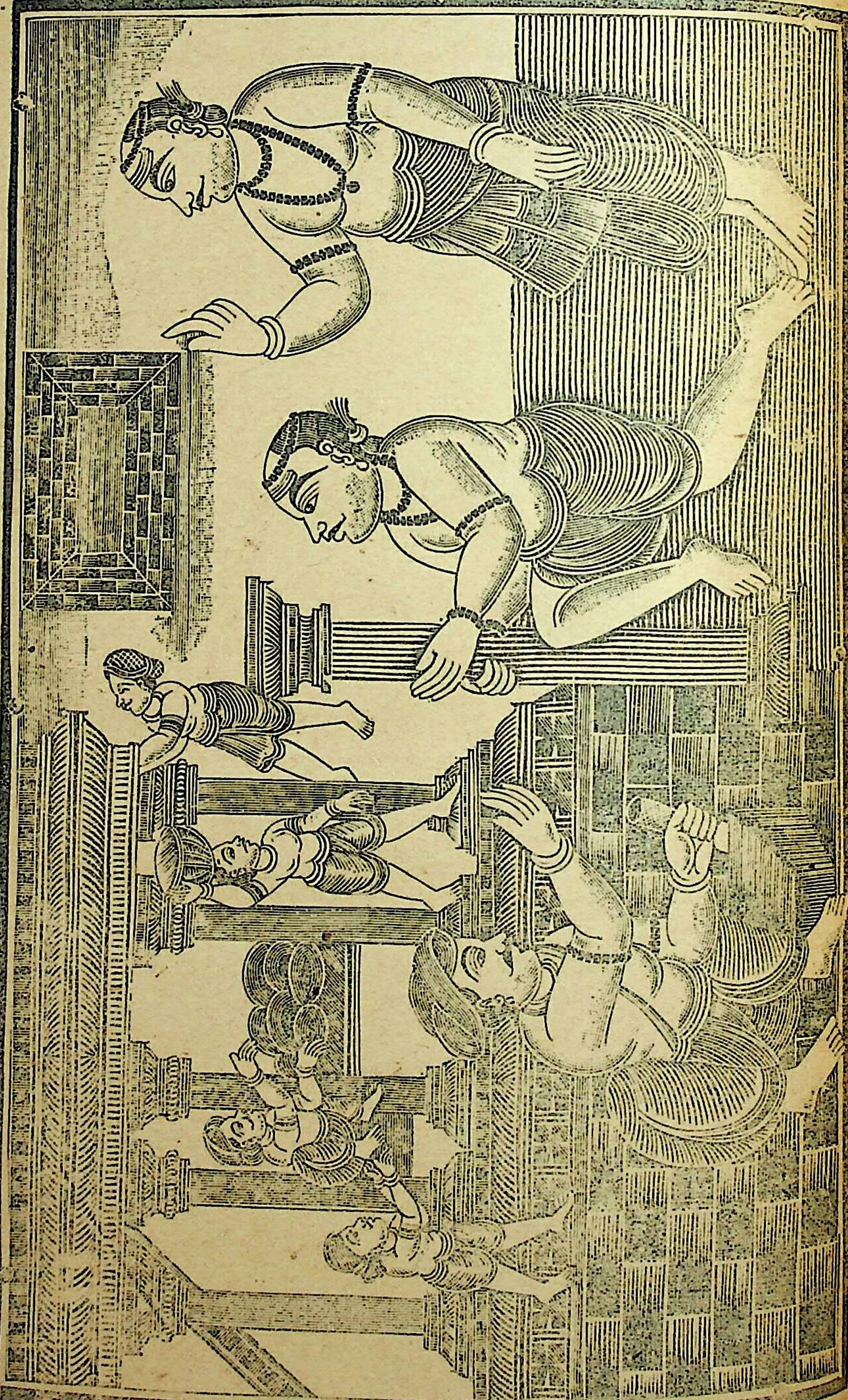
இலகுவட வெள்ளாற்றுத் தென்பாலவாழு மிருக்குவேளூரதிப ரெழில்லார்சென்னிக், கலைநிலைவாரடி பரவுங்கணம்புல்லர் தில்லைக்கருது புலீச் சரத்தாற்குக் காதற்றீப, நிலைதரத்தாமிடமிடியா லொருநாட்புல்லா லீடு விளக்கிடவதுவு நேராதாகத், தலைமயிரினெரி கொளுமளவினுதன்று வாத வாழ்வருளுந்தன்மையாரே.

வடவெள்ளாற்றுக்குத் தென்கரையில் உள்ள இருக்கு வேளூரிலே சிவபத்தியிற் சிறந்தவரும் பெருஞ்செல்வரும் ஆகிய ஒருவர் இருந்தார். அவர் செல்வம் பெற்றதினால் அடையும்பயன் இதுவேயென்று சிவாலயத்தினுள்ளே திருவிளக்கேற்றி ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவராயினர் நெடுங்காலஞ் சென்றபின் வறுமை எய்தி சிதம்பரத்தை அடைந்து சபாநாயகரைத் தரிசனஞ் செய்துகொண்டு தம்முடைய வீட்டில் உள்ள பொருள்களை விற்று அங்குள்ள திருப்புலீச்சரம் என்னும் ஆலயத்தில் திருவிளக்கேற்றி வந்தார் இப்படி ஒழுகும்நாளிலே வீட்டுப் பொருள்களும் ஒழிந்துவிட கணம் புல்லுக்களை அரிந்துகொண்டுவந்து விற்று நெய்வாங்கித் திருவிளக்கெரித்தார். அதனால் அவருக்குக் கணம் புல்லநாயனார் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. ஒருநாள் தாம் அரிந்து கொண்டுவந்த புல்லு விலைப்படா தொழியவும் தம்முடைய பணிதவறுது அப்புல்லையே மாட்டி விளக்கெரித்தார் முன்பு விளக்கெரிக்கும் யாமம் அளவும் எரித்தற்கு அப்புல்லும் போதாமையால் அடுத்த விளக்கிலே தம்முடைய திருமுடியை மடுத்து எரித்தார். அப்பொழுது பரமசிவன் பெருங்கருணை செய்தருள கணம்புல்ல நாயனார் சிவலோகத்தை அடைந்தார்.

கணம்புல்ல நாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐம்பதாவது,

காரி நாயனார் புராணம்

திருக்கடவூர் வருமுரவோர் காரியர்ராங் திகழ்தொண்டர் வண்டமிழ்
நூறிருந்தவோதி, விருப்பொடுதம் பெயராற்பாவிளம்பி மும்மைவேந்த
ரையு முறைமுறையே மேவியங்க, ணுரைத்தவுரை நயமாக்கி யவர்பாலேய்
ந்தவொண்பொருளாலயங்க ளோங்கச்செய்து, தரைக்குளருந் தவர்க்கேவ
றக முன்போற்றுந் தன்மைபாலருள் சேர்ந்த நன்மையாரே.

திருக்கடவூரிலே தமிழ்மொழியிலே மகாபாண்டித்தியம் உள்ளகாரி நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார், அவர் தம்பெயரால் தமிழ்க்கோவை பாடி தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரிடத்திலும் சென்று அவர்கள் மகிழும்படி உரைக்க உரைகளை நயமாக்கி அவர்களிடத்திற் பெற்ற திரவியங்களைக் கொண்டு சிவாலயங்கள் பலவற்றைக் கட்டுவித்தும், சிவனடியார்களுக்கு வேண்டும் திரவியங்களைக் கொடுத்து திருக்கைலாய மலையை மறவாதகருத்தினராகி உலகம் எங்கும் தம்முடைய சிவகீர்த்தியை நிறுத்தி பரமசிவனது திருவருளைப்பெற்று மனம்போல உடம்பும் திருக்கைலாசமலையை அடையப்பெற்றார்.

காரி நாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐம்பத்தோருவது,

நின்றசீர் நெடுமாற நாயனார் புராணம்

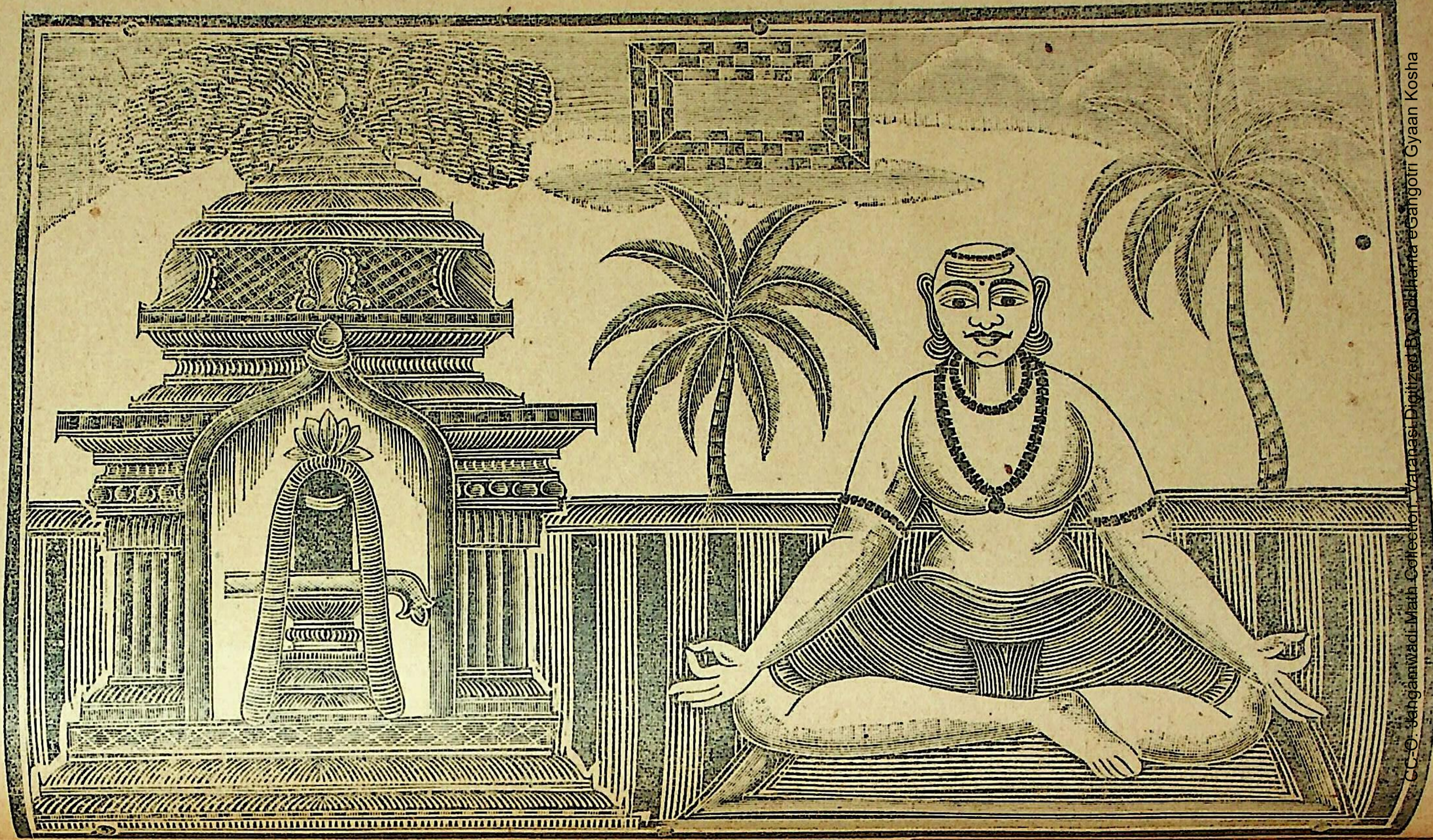
கன்னன்மலி நெல்வேலிக் கவினார்மாறர் கவுரியர்கோன மணாருறுகலக் கமெல்லாம், பொன்னெயில் சூழ்சிரபுரக்கோன னையமாற்றிப் புநிதமிகுநீற ணிந்து போற்றிசெய்து, மன்னுபுகழ் மங்கையருக் கரசியாரா மலர்மாதும ணிமார்பமகிழ்ந்து மாறனார், வெங்கிடுதல் கண்டரசு புரிந்துகாழி வேந்த ருள்சேர்ந்த பெருவிறலினாரே.

பாண்டிநாட்டிலே மதுராபுரியிலே கூன்பாண்டியர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சமணர்களுடைய துர்போதனையினாலே பொய்ம்மார்க்க மாகிய ஆருகதமதத்திலே பிரவேசித்தும், சோழராஜாவுடைய புத்திரியா ரும் சைவசிகாமணியுமாகிய மங்கையர்க் கரசியாரை மனைவியாராகவும் குலச்சிறைநாயனாரை மந்திரியாராகவும் பெற்றிருந்தமையால் சமயகுரவ ராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் திருக்கரத்தினாலே தீண்டி விபூதி சாத்தப்பட்டு அவர் அருளிய மெய்யுபதேசத்தைப் பெற்று கூன்நிமி ர்ந்து நெடுமாறநாயனார் எனப்பெயர் பெற்றார் தம்மோடு பொரவந்த வட புலத்து அரசர்களோடு திருநெல்வேலிப் போர்க்களத்திலே யுத்தம்செய்து வென்று சைவசமயம் அபிவிர்த்தியாகும்படி நெடுங்காலம் அரசியற்றிக் கொண்டிருந்து சிவபதம் அடைந்தார்.

நின்றசீர் நெடுமாற நாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐம்பத்திரண்டாவது,

வாயிலார் நாயனார் புராணம்

ஞாயிலார்மதிற் றொண்டைநாட்டுமேன்மை நண்ணுமயிலா புரியின் வேளாண்டொன்மை, வாயிலார்மனையில் வானடியேபோற்றி மறவாமைதலை நின்ற மநமேசெம்பொற், கோயிலா வுயர்ஞாநம் விளக்காநீராக் குலவியவா நந்தமன்பே யமுதாக்கொண்டு, தாயிலானிருசரண நிகழவைத்துந் தன்மை யாரருள்சேர்ந்த நன்மையாரே.

தொண்டை நாட்டிலே மயிலாப்பூரிலே வேளாளர் குலத்திலே வாயிலார்நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனை ஒருபொழுதும் மறவாத மனமாகிய ஆலயத்துள் இருத்தி ஞானமாகிய திருவிளக்கை ஏற்றி ஆனந்தமாகிய திருமஞ்சனம் ஆட்டிய அன்பாகிய அமுதத்தை நைவேதனம் பண்ணுதலாகிய ஞானபூசையை நெடுங்காலம் செய்துகொண்டிருந்து சிவபதத்தை அடைந்தார்.

வாயிலார் நாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐம்பத்துமூன்றாவது,

முனையடுவார் நாயனார் புராணம்.

பொன்னிவளந் தருநாட்டுப் புகழ்நீடூர்ப் பொருவிறிருமலி வேளாண்டொன்மைமிக்கர், முன்னியவர் முனையடுவாரிக லார்போரின் முரணழிவார் தமக்கா மொழிந்தகூலி, மன்னுநிதிகொண்டு சயங்கொடுத்துவந்த வளர்பொருளா லிறைவனடி வழுவாவன்பர்க், கன்னமவர் நகையின்மிக மிசைய நல்குமன்பர் துன்பமவையா வுமகன்றுளாரே.

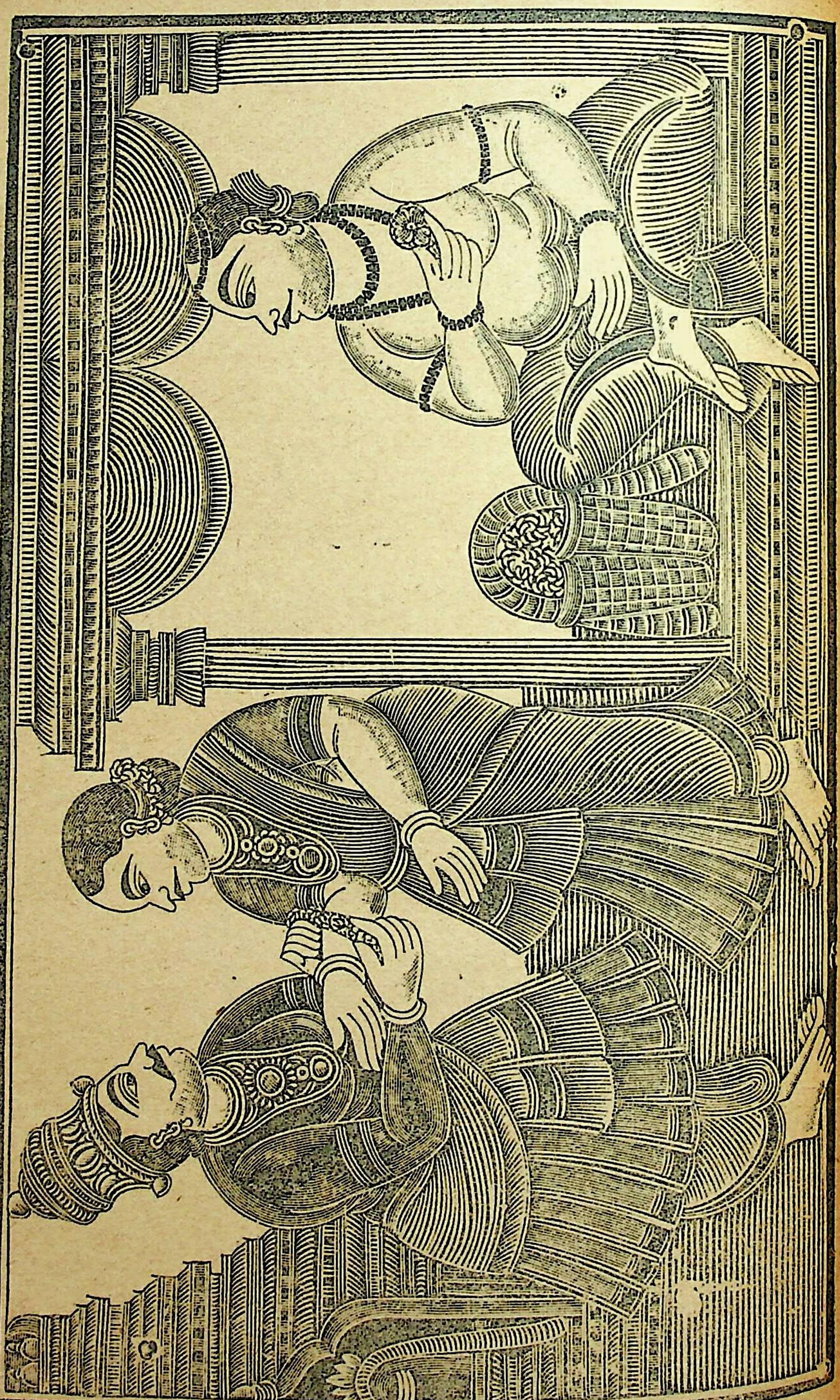
சோழநாட்டிலே திருநீடூரிலே வேளாளர் குலத்திலே சிவனடியார்களிடத்தே மிகுந்த பத்தி உள்ள ஒரு பெரியவர் இருந்தார் அவர் சத்துருக்களுடைய போர்முனையிலே தோற்றவர்கள் தம்மிடத்தில் வந்து கூலிபேசினால் அவர்களுக்காகப் போய்ப் போர்செய்து வென்று பொருள் சம்பாதித்து சிவனடியார்களுக்குச்சொன்னபடியே நிரம்பக்கொடுத்து அவர்களைத் திருவமுது செய்வித்துக்கொண்டு இருந்தார், அதனால் அவருக்கு முனையடுவார் நாயனார் என்னும் திருநாமம் உண்டாயிற்று அவர் நெடுங்காலம் இவ்வருமையாகிய திருத்தொண்டைச் செய்து கொண்டிருந்து சிவபதம் பெற்றார்.

முனையடுவார் நாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

கரைக்கண்டன் சருக்கம் முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

ஒன்பதாவது,
கடல்சூழ்ந்த சருக்கம்

ஐம்பத்துநான்காவது,
கழற்சிங்கநாயனர் புராணம்

காடவர் தங்குலமு வந்தகழலார்சிங்கர் காதன்மிகு தேவியுடன் காவலாரு, ராடவல பெருமானைப் பணிவாரங்கோ ரகன்றமலர் தனைமோந்த வரிவைமூக்கைச், சேடுடைய செருத்துணையா ரரியக்கேட்டுத் திறலரசர் மலரெடுத்த செங்கையன்றே, சூடகமுன் கைதடித்து ஞாலங்காத்த தூய்மையாரருள்சேர்ந்த வாய்மையாரே.

காடவர் குலத்திலே பரமசிவனுடைய திருவடிகளையே யன்றிமற்றொன்றையும் அறியாத கழற்சிங்கநாயனர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனது திருவருள் வலிமையினல் வடபுலத்தரசர்களைப்போரிலே வென்று அவர்கள் நாடுகளைக்கவர்ந்து எங்கும் சைவசமயம் தழைத்தோங்கும்படி அரசாண்டார். ஒழுகும் நாளிலே மாதேவியோடு சிவஸ்தலங்கள் தோறும் சென்று சுவாமிதரிசனம் பண்ணித் திருத்தொண்டு செய்வாராகி திருவாரூரை அடைந்து கோயிலிலே பிரவேசித்து சுவாமியை வணங்கினர் அப்பொழுது அவருடைய மாதேவி கோயிலைவலஞ்செய்து அங்குள்ள சிறப்புகள் எல்லாவற்றையும் தனிமத்தனியே பார்த்துக்கொண்டுவந்து திருமாலைகட்டும் மண்டபத்தின் பக்கத்திலே விழுந்து கிடந்த ஒருபுதுப்பூவை எடுத்து மோந்தாள். என்று நினைத்து விரைந்து ஓடிவந்து அவளைக் கூந்தலிலேபிடித்து இழுத்து வீழ்த்த அவளுடைய மூக்கைப்பிடித்து, கத்தியினுலே அரிந்தார் அவள் சோர்ந்து புலம்பினுள் அப்பொழுது கழற்சிங்கநாயனரும் சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு அவளுக்குச்சமீபத்தில்வந்து அவளைப்பார்த்து மிகக்கோபித்து சிறிதும் அஞ்சாமல் இந்தக்கொடுஞ்செய்கையை செய்தவர் யாவர் என்று வினவ செருத்துணைநாயனர் இவள் சுவாமிக்குச் சாத்தற்பாலதாகிய புஷ்பத்தை எடுத்து மோந்தமையால் நானே இப்படிச் செய்தேன் என்ருர், அப்பொழுது கழற்சிங்கநாயனர் அவரை நோக்கி புஷ்பத்தை எடுத்தகையை யன்ருே முன்துணிக்கவேண்டும் என்று சொல்லி கட்டிய உடைவாளை உருவித் தம்முடைய மாதேவினது புஷ்பமெடுத்த கையைதுணித்தார். அதுகண்டு தேவர்கள் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள் இவ்வரிய திருத்தொண்டைச் செய்த கழற்சிங்கநாயனர் நெடுங்காலம் சைவநெறிதழைத்தோங்க அரசியற்றி பரமசிவனுடைய திருவடிநீழலை அடைந்தார்.

கழற்சிங்கநாயனர் புராணம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐம்பத்தைந்தாவது,

இடங்கழிநாயனார் புராணம்

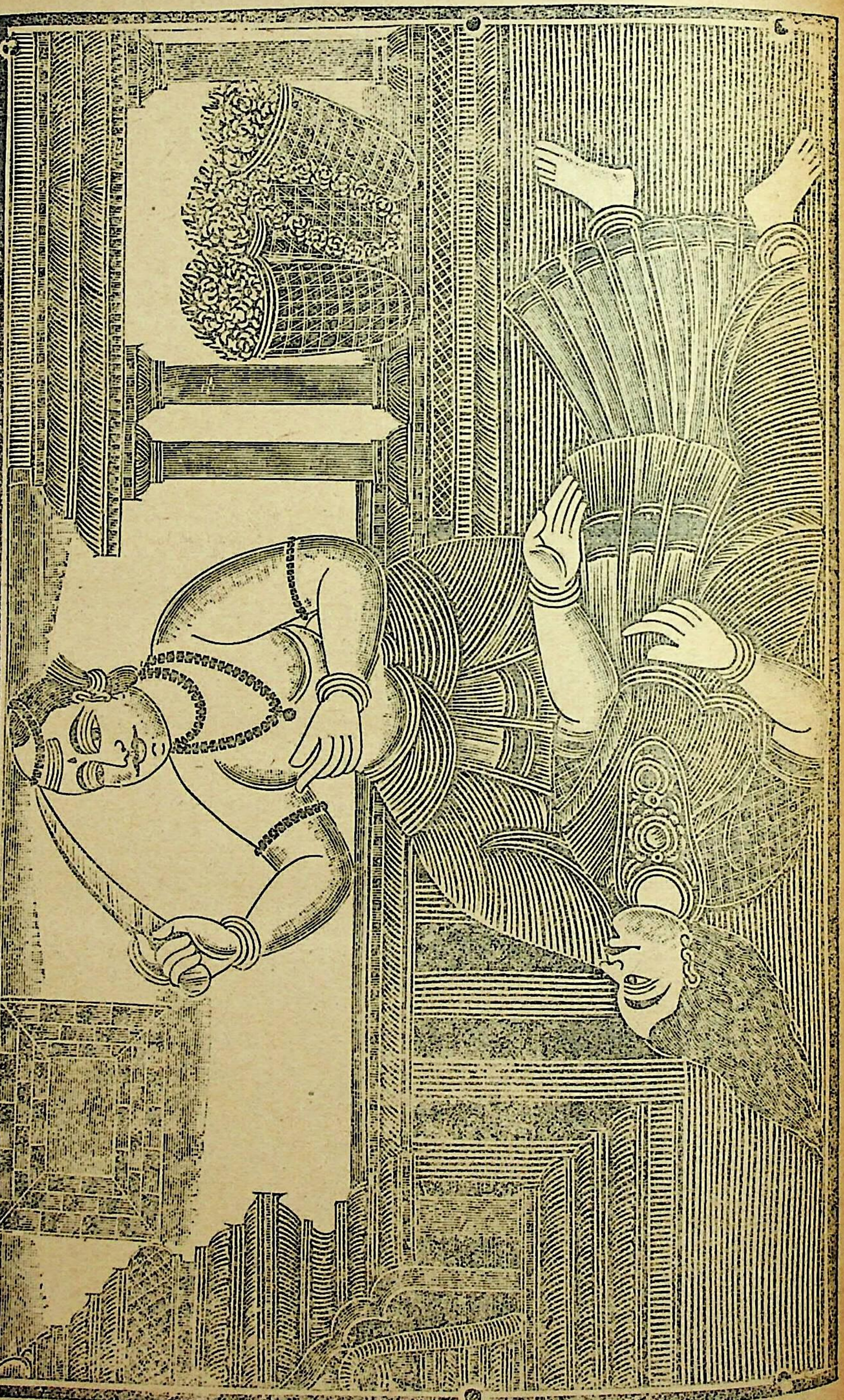
கோனாட்டுக் கொடும்பாளூ ரிருக்கும்வேளிர் குலத்தலைவரிடங் கழி கொங்கிற் செம்பொ, னானேற்றார் மன்றின்முகடம் பொன்மேய்ந்த வாதி த்தன்மரபோர் நெற்கலர்ந்தோ ரன்பர், போநாப்ப ணிருளின்கட் காவலா ளர் புரவலர்முன் கொணரவவர் புகலக்கேட்டு, மானேற்றா ரடியாரே கொ ள்கவென்று வழங்கியரசாண்டருளின் மன்னினாரே.

கோனாட்டிலே கொடும்பாளூரிலே வேளிர் குலத்திலேகனகசபையின் முகட்டைக் கொங்கிற் செம்பொன்னால் வேய்ந்த ஆதித்தன்குடியிலே இட ங்கழிநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சைவநெறியும் வைதிக நெறியும் தழைக்க சிவாலயங்கள் எங்கும் நித்திய நைமித்திகங்கள் சிவாகம விதிப்படி நடக்க அரசியற்றுங்காலத்திலே சிவனடியார்களைத் திருவமுது செய்விக்கும் ஓரடியவர் ஒருநாள் திருவமுது செய்வித்தற்குப் பொருள் எங் கும் அகப்படாமையால் மனந்தளர்ந்து மகேசுர பூசைமேல் வைத்த அத்தி யந்த ஆசையினால் விழுங்கப்பட்டமையால் செயற்பாலது இது என்பது தெரியாமல் அவ்விடங்கழி நாயனாருடைய பண்டாரத்திலே நெற்கூட்டு நிரைகள் நெருங்கிய கோட்டகாரத்தில் அத்தராத்திரியிலே புகுந்து முக ந்து எடுத்தார். காவலாளர்கள் அதைக்கண்டு அவரைப்பிடித்து இடங்கழி நாயனாருக்கு முன்கொண்டுவந்தார்கள் இடங்கழிநாயனா அவ்வடியாரைப் பார்த்து நீர் என் நம்முடைய நெற்பண்டாரத்தைக்கவர்ந்தீர் என்று வினவ அவ்வடியவர் நான் சிவனடியார்களை அமுது செய்வித்தற்குப் பொருள் இன்மையால் இங்ஙனம் செய்தேன் என்றார் இடங்கழிநாயனார் அதுகே ட்டு மிக இரங்கி எனக்கு இவரன்றோ பண்டாரம் என்று சொல்லி சிவனடி யார்கள் எல்லாரும் நெற்பண்டாரத்தை மாத்திரம் அன்றி மற்றை நிதிப் பண்டாரங்களையும் எடுத்துக்கொள்க என்று எங்கும்பறை அறைவித்தாப் பின்னும் நெடுங்காலம் திருநீற்றின் நெறி தழைக்கும்படி தண்ணளியோடு அரசியற்றிக் கொண்டிருந்து சிவபதத்தை அடைந்தார்.

இடங்கழி நாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐம்பத்தாறுவது,

செருத்துணை நாயனர் புராணம்

இரைத்தணையார்புனற் பொன்னிமத நன்னுட்டெழிலாருந் தஞ்சை நகருழவரேத்துஞ், செருத்துணையார் திருவாரூர் சேர்ந்துவாழ்வார் செல்வ மிகும்பல்லவர் கோன்றேவிவீழ்ந்த, மருத்துணைபார் மலரெடுத்து மோப் பக்கண்டுவளமலி பூங்கத்தியாலவண்முக்கிர்ந்த, கருத்துணையார் வீறற்றிருத் தொண்டினையே செய்துகருதலம மருலகங்கைக் கொண்டாரே.

சோழ மண்டலத்திலே மருகநாட்டிலே தஞ்சாவூரிலே வேளாளர் குல த்திலே சைவசிரோமணியாகிய செருத்துணை நாயனர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் திருவாரூரை அடைந்து காலந்தோறும் வன்மீகநாதரை வணங்கி திருத்தொண்டுகள் செய்துகொண்டு இருந்தார், இருக்கும் நாளி லே அங்கே சுவாமி தரிசனம் செய்யவந்த கழற்சிங்க நாயனருடைய மா தேவி பூமாலைகட்டும் மண்டபத்தின் பக்கத்திலே விழுந்துகிடந்த ஒருபூவை எடுத்து மோந்ததைக் கண்டு அம்மண்டபத்திற் பூவை எடுத்துமோந்தாள் என்று நினைந்து கத்தியினலே அவளுடைய மூக்கை அரிந்தார். பின்னும் நெடுங்காலம் திருத்தொண்டின் வழிநின்று சிவபதத்தை அடைந்தார்.

செருத்துணை நாயனர் புராணம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐம்பத்தேழாவது,

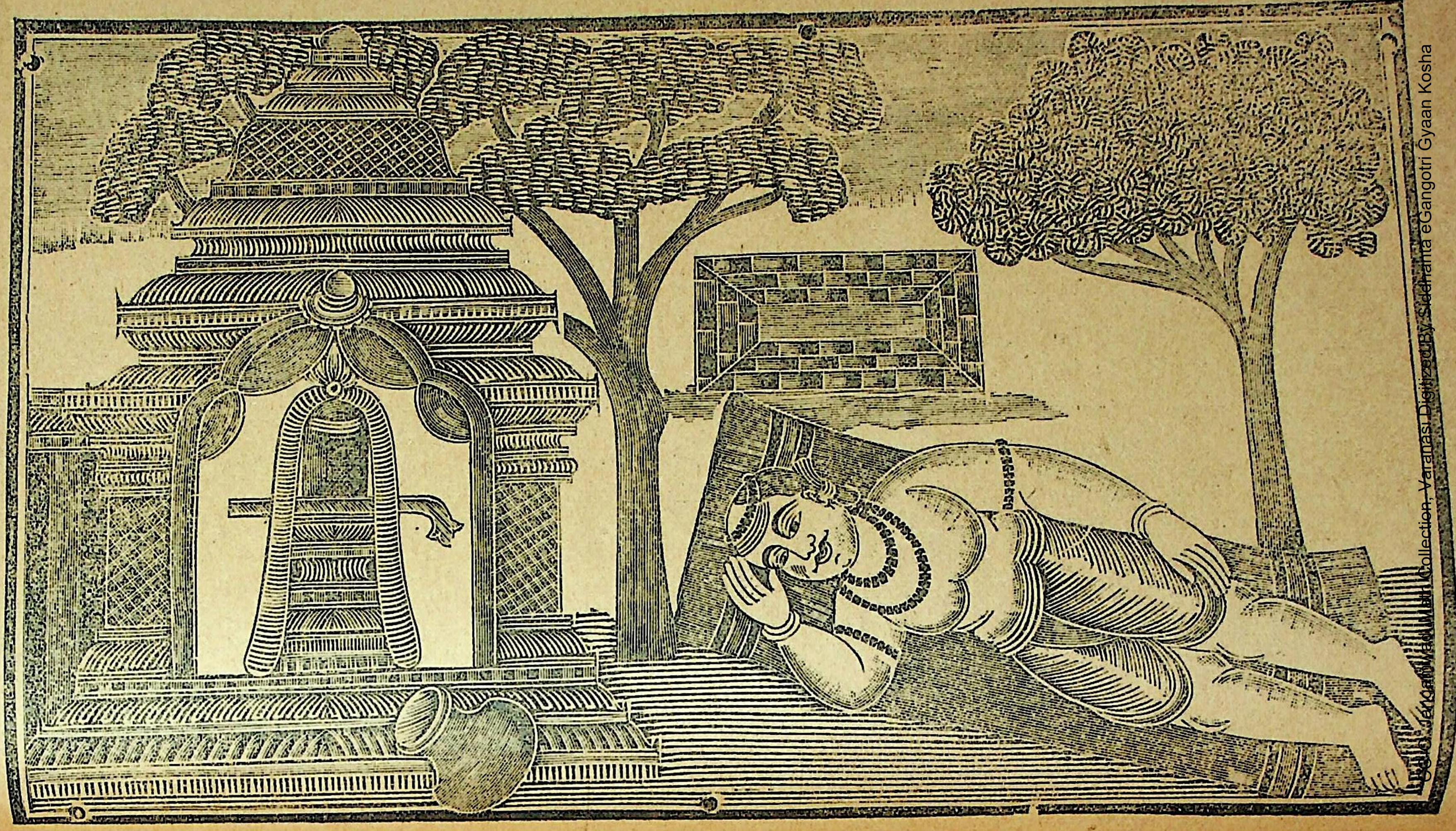
புகழ்த்துணை நாயனார் புராணம்

புண்ணியர்கள் புகழழகார் திருப்புத்தூர்வாழ் புகழ்த்துணையாரகத் தடிமைப் புரிதசின்னாண், மண்ணிகழமழை பொழியா வற்காலத்தால் வருந்துடலநடுங்கிடவுமணி நீரேந்தி, யண்ணன்முடி பொழிகலச முடிமேல்வீழ வயர்ந்தொருநாட் புலம்பவர னருளாலீந்த, நண்ணலரு மொருகாசுப் படியால் வாழ்ந்துநலமலிசீர மருலக நண்ணினாரே.

செருவிலி புத்தூரிலே ஆதிசைவர் குலத்திலே புகழ்த்துணை நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவாகமப்படி பரமசிவனை அருச்சனை செய்து வருங்காலத்திலே பஞ்சம் உண்டாயினமையால் பசிமிகப்பெற்றும் அருச்சனையை விடுவேன் அல்லேன் என்று அல்லும் பகலும் அருச்சிப்பார் ஒருநாள் திருமஞ்சனம் ஆட்டும்பொழுது மிகுந்தபசி நோயினால் கைசோர்ந்து கலசம் திருமுடிமேல்விழ தாம் தாம் திருவடியிலே விழுந்து அயர்ந்து திருவருளினாலே நித்திரை அடைந்தார். அப்பொழுது பரமசிவன் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி பஞ்சம் நீங்கும் வரைக்கும் உனக்குத் தினந்தோறும் இங்கோ ஒவ்வொரு காசுவைப்போம் என்று அருளிச்செய்தார். புகழ்த்துணைநாயனார் விழித்து எழுந்து பீடத்தின்கீழே ஒருகாசு இருக்கக்கண்டு அதனைக் கைக்கொண்டு வாழ்ந்தார். அந்நாளைப்போல என்னாளிலும் அப்படியே ஒவ்வொரு காசுபெற்று பஞ்சநீங்கிய பின்னும் நெடுங்காலம் மெய்யடிமைத் தொழில்செய்து பரமசிவனது திருவடி நீழலை அடைந்தார்.

புகழ்த்துணை நாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஐம்பத்தெட்டாவது,

கோட்புலி நாயனார் புராணம்

குலவுபுகழ்நாட்டியத்தான்குடிவேளாளர் கோட்புலியார்குவித்துயர்த்தசெந்நெற்கூடு, நிலவணிவார்க்கமைத்தானை நிறுத்தியென்னார்நேர்மலைவார் திருவாணை நியானேதேநெற், சிலமிடியாலழித்தபடியரிந்து வாளார்சேர்ந்த பெருங்கிளைஞருடல்சிதறவீசி, யிலகுமொருகுழவியையு மெறிந்துநாதனென்னாரிய கருணைநிழலெய்தினரே.

சோழநாட்டிலே நாட்டியத்தான் குடியிலே வேளாளர் குலத்திலே சிவபத்தியிற்சிறந்த கோட்புலிநாயனா ரென்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர் அரசனிடத்தில் சேனாதிபதி யுத்தியோகம் செய்து அதனாலே தமக்குக் கிடைக்கும் வேதனத்தைக்கொண்டு சிவாலயங்களுக்குத் திருவமுதின் பொருட்டு நெல்லு வாங்கிக் கட்டுதலாகிய திருப்பணியை நெடுங்காலம் செய்துவந்தார். இப்படி ஒழுகும் நாளிலே அரசனது ஏவலினால் போர்முனையிற் செல்லவேண்டி சுவாமிக்கு திருவமுதின் பொருட்டுத் தாம் திரும்பி வரும்வரைக்கும் வேண்டும் நெல்லைக்கட்டி தம்முடைய சுற்றத்தார்கள் எல்லாருக்கும் தனித்தனியே அதில் எடுத்துச் செலவழியாதிருக்கும்படி ஆணையிட்டு போருக்கு போயினார். சிலநாளிலே பஞ்சம்வந்தமையால் அச்சுற்றத்தார்கள் நாங்கள் உணவின்றி இறப்பதிலும் சுவாமிக்குத் திருவமுதின் பொருட்டுக் கட்டப்பட்ட இந்நெல்லைக்கொண்டாயினும் பிழைத்து பின்கொடுப்போமென்று நெல்லைச் செலவழித்தார்கள். கோட்புலி நாயனார் அரசனுடைய பகைஞரைப் போர்முனையிலே வென்று தம்முடைய ஊரை அடைந்து சுற்றத்தார்கள் அதிபாதகம் செய்தமையை உணர்ந்து ஒன்றுசெய்யத் துணிந்து தம்முடைய வீட்டிலேபுகுந்து அவர்கள் எல்லாரையும் அழைப்பித்து தம்பேசோர் கடைக்காக சிவத்திரவியத்தை எடுத்துச் செலவழித்த அதிபாதகிகளாகிய தந்தை தாய் உடன் பிறந்தார் மனைவி முதலிய சுற்றத்தார் சமஸ்தரையும் பணிவிடைக்காரரையும் வாளினாலே துணித்தார் அப்பொழுது தம்பேரோர் அங்கே பிழைத்த ஒரு ஆண்பிள்ளையைப் பார்த்து இப்பிள்ளை அவ்வன்னத்தை உண்டதன்று இது இக்குடிக்கு ஒரு பிள்ளை இதனை கொல்லாதருள் செய்யும் என்றுவேண்ட கோட்புலிநாயனார் இது இந்நெல் உண்டவளுடைய முலைப்பாலை உண்டது என்று அதை எடுத்தெறிந்து வாளினாலே துணித்தார். உடனே பரமசிவன் கோட்புலி நாயனாருக்குத் தோன்றி அன்பனே உன்கை வாளினாலே தங்கள் பாவத்தினின்றும் நீங்கிய உன் சுற்றத்தார்கள் சுவர்க்கத்தை அடையநீ இந்தப்படியே நம்முடன் வருவாயென்று கருணைசெய்து எழுந்தருளினார்.

கோட்புலி நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

[illegible]ழ்ந்த சருக்கம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது,

பத்தராய்ப்பணிவார் சருக்கம்

ஐம்பத்தொன்பதாவது,

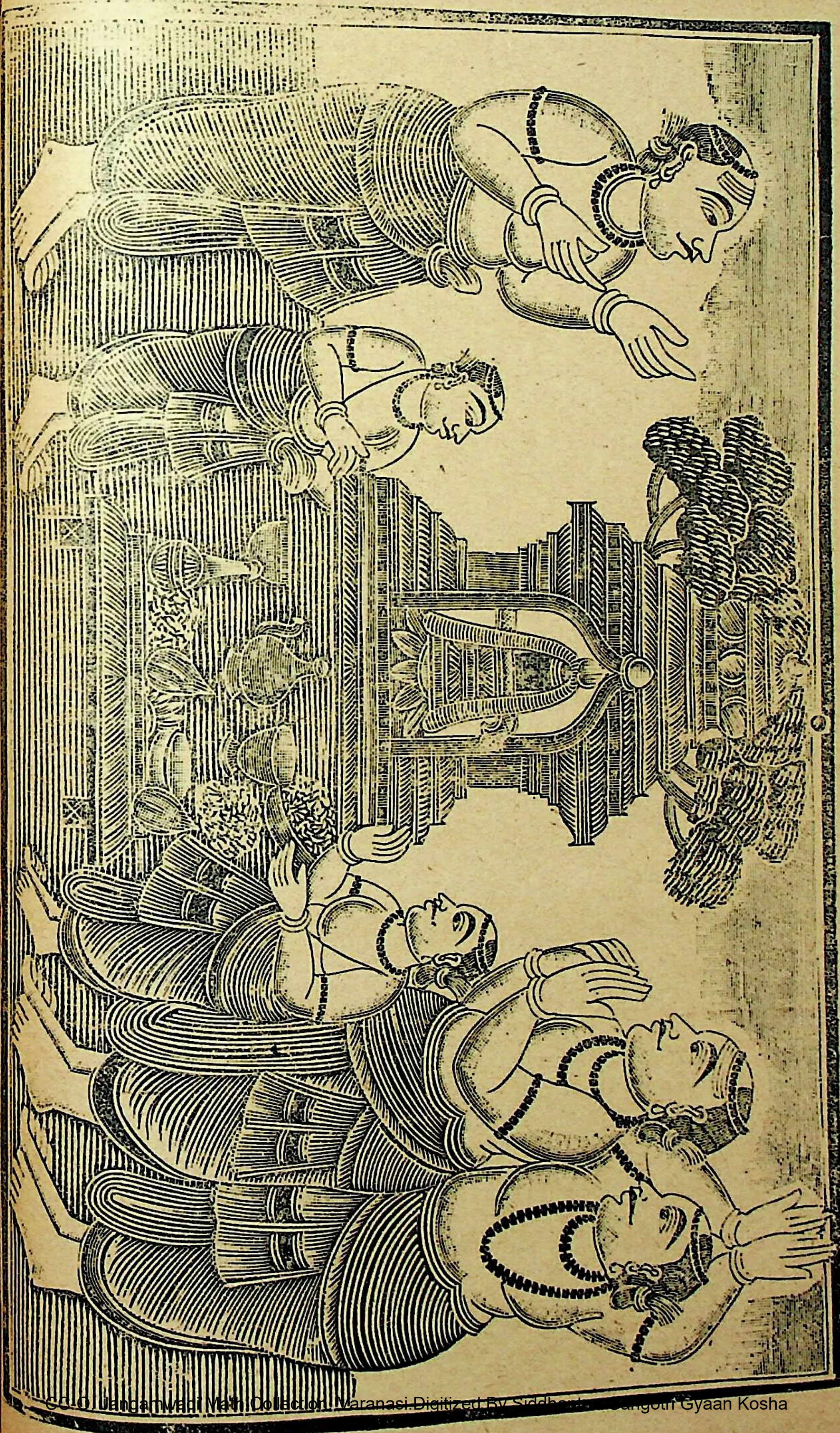
பத்தராய்ப்பணிவார் புராணம்

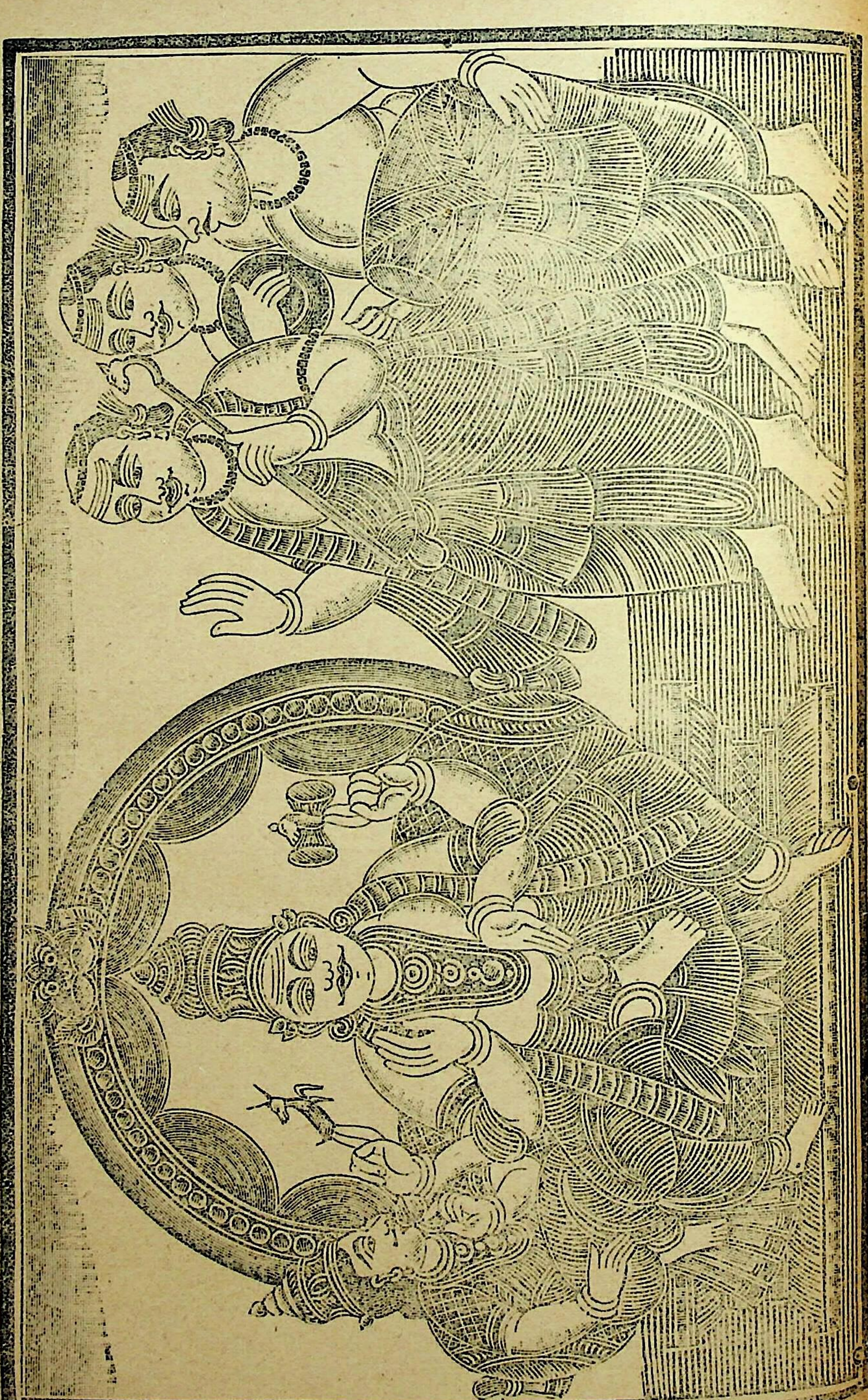
தொண்டரடித் தொழல் பூசைத்தொழின் மகிழ்தலழகார் துளங்கியவர்ச்சனை புரிதலுருகுதி நியமங்கள், கொண்டபணி திருவடிக்கே கொடுத்தலீசன் குணமருவு மருங்கதையைக் குலவிக்கேட்டு, மண்டிவிழி துளும்பன் மயிர்சிலும்ப லுன்னன் மருவு திருப்பணிகாட்டி வருபவாங்கி, யுண்டிகொளாதொழிதலென விவையோரெட்டு முடையவர் பத்தரெனவுரைத்துளாரே.

சிவனடியார்களைக் கண்டால் அவர்களுடைய சாதியை விசாரியாமல் அவர்களை சிவன் எனப்பாவித்து நமஸ்கரித்து குதுகுதுத்து கொண்டாடி மனமகிழ்ந்து அத்தியந்த ஆசையுடன் பசுவிற்குப்பின் கன்று அணைதல் போல அணைந்து அவர்களுடன் பேசுங்காலத்து அவர்களைப் பேசும் பூச்சிய வசனமும் நைச்சிய வசனமும் தப்புமோ என்னும் கூச்சத்துடனே பேசி அவர்களுக்கு வேண்டும் கருமமே தங்களுக்கு வேண்டும் கருமமாகச் செய்தலும் பரமசிவனை மிகுந்த அன்பினோடு எவ்விடத்தும் யாவர்களும் விதிப்படி அருச்சித்தலைக் கண்டால் மனமகிழ்தலும் பரமசிவனையும் அவருடைய அடியார்களையும் தெவிட்டாத விருப்பத்தோடு சைவாகம விதிப்படி அருச்சித்தலும் தங்கள் உடம்பினாலே செய்யும் புண்ணியங்கள் எல்லாவற்றையும் பரமசிவனது திருவடிக்கே கொடுத்தலும் சிவசரித்திரங்களையே அன்பினோடு கேட்டலும் பரமசிவனையே வணங்கி மனம் நெக்கு நெக்குருகிச் சரீரம் நடுக்குற்று உரோமப் புளகிதம் உண்டாக மதகினிற் புறப்படும் ஜலம் போல ஆனந்தபாஷ்பம் பொழிய நாத்தழும்பப் பரவசமாதலும், நின்றாலும் இருந்தாலும் கிடந்தாலும் நடந்தாலும் உண்டாலும் துயின்றாலும் விழித்தாலும் பரமசிவனை ஒருபோதும் மறவாதிருத்தலும் சிவவேடம் தரித்துத் திருத்தொண்டர்போல் நடித்து அதனால் சீவனம் செய்யாமையு மாகிய இவ்வெட்டினையும் உடையவர்களே பத்தராய்ப்பணிவார் என்று சொல்லப்படுவார்கள்.

பத்தராய்ப்பணிவார் புராணம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறுபதாவது,

பரமனையே பாடுவார் புராணம்

அருந்தமிழால் வடகலையா லருளாதொன்று லறிவுநெறி மருவுமருங் கவிகள் யாவுந், திருந்தியவானவர் பணியமன்று ளாடுந்தேவர் பிரான்கழலிணையே சேரவோதி, விருந்திடுநா வுடையபயன் மேவினர் தாமேலானோ மெனமகிழ்ந்து விழிநீர்சோரப், பரிந்தருளாற் பரமனையே பாடவல்லபான்மையா ரெமையாளு மேன்மையாரே.

சமஸ்கிருதம் தமிழ் என்னும் பாஷைகளைக்கற்று அவைகளுக்குஉரிய இலக்கணங்களிலே மகா பாண்டித்தியம் உடையவர்களாகி ஜனனமரணப் பட்டு உழல்கின்ற பசுக்களாகிய பிரமவிட்டுணு முதலிய தேவர்களையும் மனிதர்களையும் மதித்து அவர்களுக்குக் கர்மானுகுணமாகக் கிடைத்த அநித்தியமும் துக்கமுமாகிய வாழ்வை மெய்யெனக்கருதி அவர்களைப்பாடி வாணாளை வீணாளாகப் போக்காது பதியாகிய பரமசிவனது மகிமையை வேதாகமபுராணவயால் உள்ளபடி அறிந்து அவருடைய திருவடிகளையடைந்து மனங்கசிந்துருக உரோமம் சிலிர்ப்ப, ஆனந்த அருவிசொரிய அவரை மெய்யன்போடு பாடி நாம் சுவதந்திரராகிய பரமசிவனுக்கே ஆளாயினோம் அவர் பாதந்திரராகிய மற்றுள்ளோர்களில் ஒருவருக்கும் குடியல்லேம் அவர்கள் எல்லாருக்கும் மேலானோம் என்று இறுமாப்பு அடைந்து திரிகின்றவர்களே பரமனையேபாடுவார் என்று சொல்லப் படுவார்கள்.

பரமனையே பாடுவார் புராணம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறுபத்தோராவது,

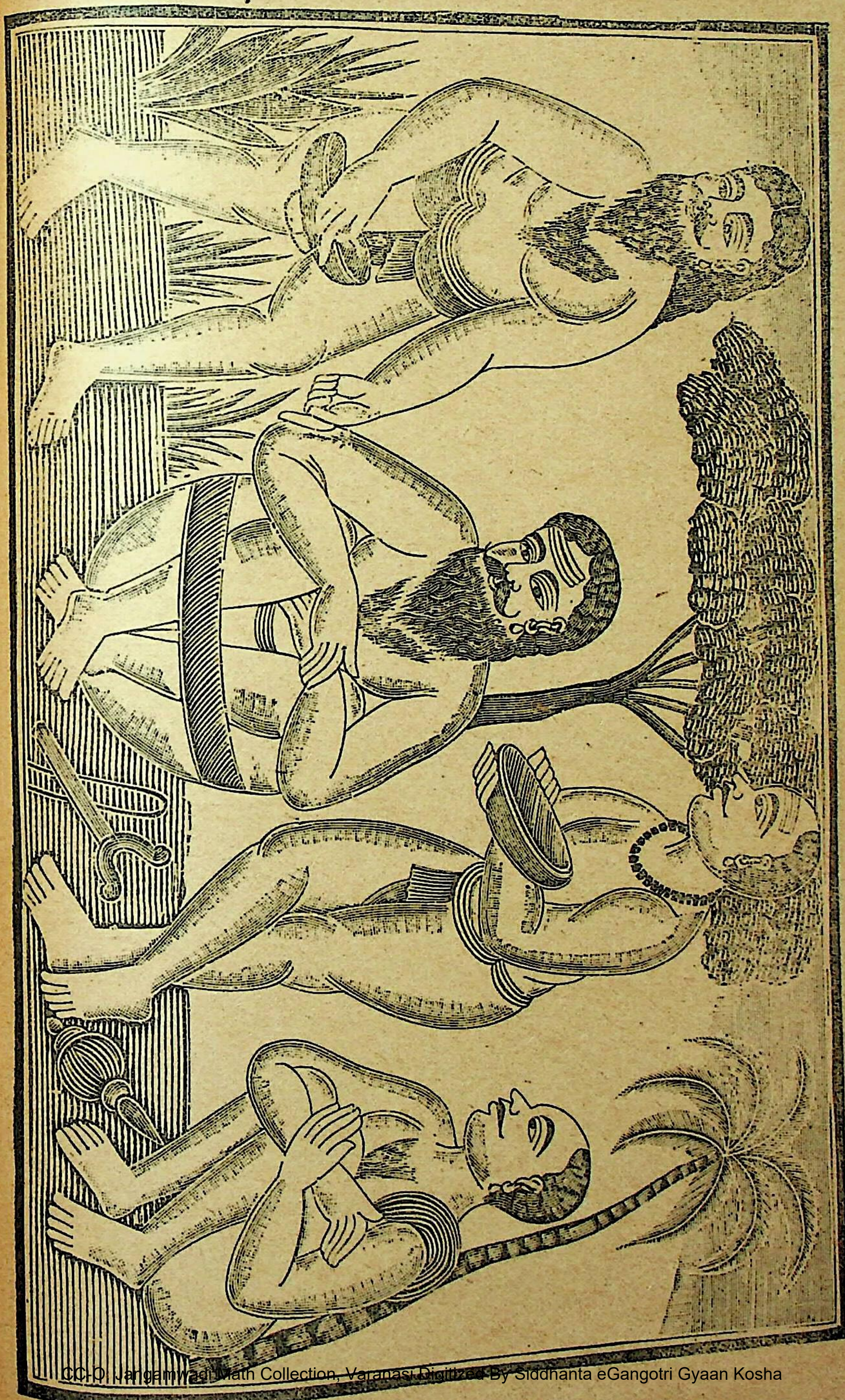
சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார் புராணம்

பாரணவும் புலனந்தக் கரணமொன்றும் படராமே நடுநாடிபயிலுகாதங், காரண பங்கயன் முதலாமைவர் வாழ்வுங்கழியு நெறிவழிபடவுங் கருதிமேலைப், பூரணமெய்ப் பரஞ்சோதிப் பொலிவுநோக்கிப் புணர்ந்தணைந்த சிவாநுபவ போகமேவுஞ், சீரணவுமவரன்றோ வெம்மையாளுச்சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்துளாரே.

உச்சுவாச நிச்சுவாச இரண்டையும் அடக்கி சுழுமுனைமார்க்கத்திலே பிராணவாயுவை நிறுத்தி விஷயங்களின் வழி மனசைப் போகவொட்டாமல் திருப்பி ஒருகுறிப்பிலே நிறுத்தி மூலாதாரம் சுவாதிட்டானம் மணிபூரகம் அனுதகம் விசுபத்தி ஆக்கினை என்னும் ஆறுதாரங்களிலும் அந்தர்மாதிருக்காக்கிரமத்தை அறிந்துஅவ்வவதாரங்களினும் அதிதேவதைகளைத் தியானித்து அவ்வாறுதாரங்களினும் அசபாசத்தி சிவான்மிகையாய் நிற்கும் முறைமையைப் பார்த்து மூலாதாரந்தொடங்கி விநாயகர் முதலாகிய தேவதைகளைப் பொருந்தி அபிமுகம் பண்ணிக்கொண்டு ஆறுதாரத்துக்கும் மேலாகிய பிரமரந்திரமளவும் அச்சபையுடன் சென்றணைந்து அந்தப் பிரமரந்திரத்திலே சோதிபசோச் சாரணத்தாலே உதிக்கும் சிவார்க்கனாலே அலரச்செய்து அந்தத் தாமரைப்பூவின் கேசராக்கிரத்திலே உள்ள சந்திரமண்டலத்தை ஆகுஞ்சனஞ் செய்தலினாலே மூலாக்கினியை அக்கினி பிசாக்கர உச்சாரணத்தினாலே எழுப்பி நாடி சக்கரத்தைப் பேதித்து அவ்வக்கினியினாலே சந்திரமண்டலத்தை இளகப்பண்ணிய அந்த அமிர்தத்தைச் சர்வநாடி வழியாக நிரப்பி, அவ்விடத்தில் உண்டாகிய சுகோதயத்தி லந்தமயமான ஞானமிர்த அவத்தை, அடைந்துநின்று, சோமசூரியாக்கினிப் பிரகாசதிகளாகிய பிரத்தியேகப் பிரகாசங்கள் எல்லாம் சூரியோதத்திலே நக்ஷத்திராதிப் பிரகாசங்கள் அடங்கினாற்போலத் தன்னிடத் தடங்கச் சர்வதோ முகமாய் ஸ்வயபரப்பிரகாசகமாய் இருக்கின்ற பூரணப்பிரகாசத்தைப் பாவிக்கின்றவர்களே சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார் என்று சொல்லப்படுவார்கள்.

சித்தத்தைச் சிவன்பாலேவைத்தார் புராணம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறுபத்திரண்டாவது,

திருவாரூர் பிறந்தார் புராணம்

பொங்கிய மாதவமுடையார வருணநான்கிற் பொருந்திரைக்ள ல்லாத புகழினுள்ளார், ரங்கையிலா வருந்தவமுன் புரிந்தாரிங்குச்சார்விலாரிறைவ னருள் சார்தலாலே, கங்கைவாழ் சடைமுடியா னருளாலீங்காக் கணநாத ரென்னவாழுங்கருத்தர் கன்னிச்,செங்கண்வரால் வளர்வாவி திகழுமாரூர்ச் சிறந்துளாரெமை யாளப்பிறந்துளாரே.

பூர்வஜன்மத்திலே செய்த புண்ணியத்தினாலே திருவாரூர் என்னும் சிவஸ்தலத்திலே சைவமரபினராய்ப் பிறந்தவர்கள் பிராமணர் க்ஷத்திரியர் வைசியர் சூத்திரர் என்னும் நான்கு வருணத்தாராயினும் சங்கரசாதியாரா யினும் பரமசிவனுடைய திருவருளை அடைதலால் சிவகணநாதர்களாய் இருப்பார்கள் திருவாரூர்ப் பிறந்தார் எல்லாரும் சிவகணநாதர்கள் என்று சிவனே நமிநந்தியடிகளுக்கு அருளிச்செய்தனர் அங்கையனும் அவர் கள் எல்லாரும் சிவகணநாத வடிவினராய்த் தோன்றக்கண்டனர்.

திருவாரூர் பிறந்தார் புராணம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறுபத்துமூன்றாவது,

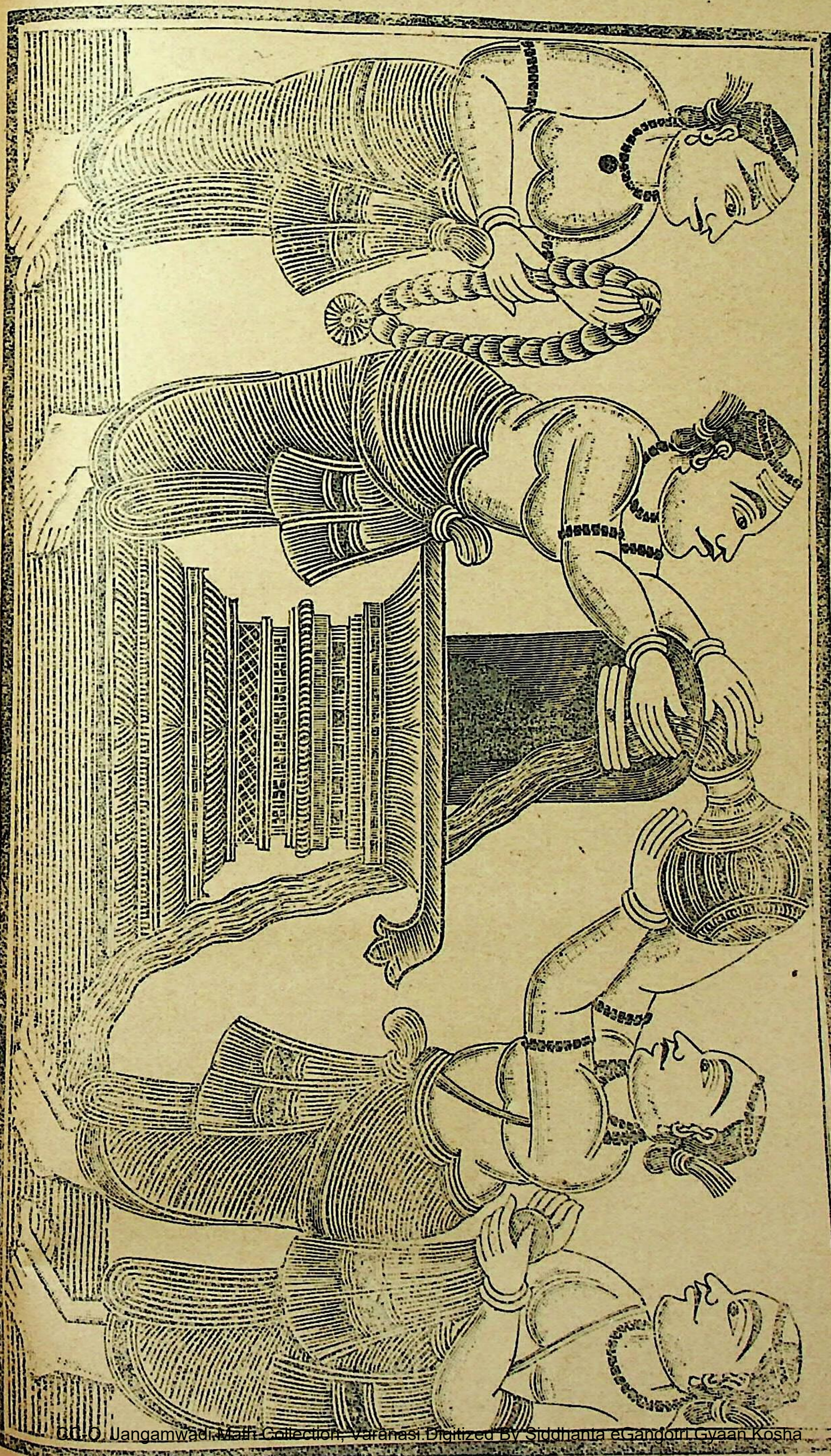
முப்பொழுதுந் திருமேனி தீண்டுவார் புராணம்

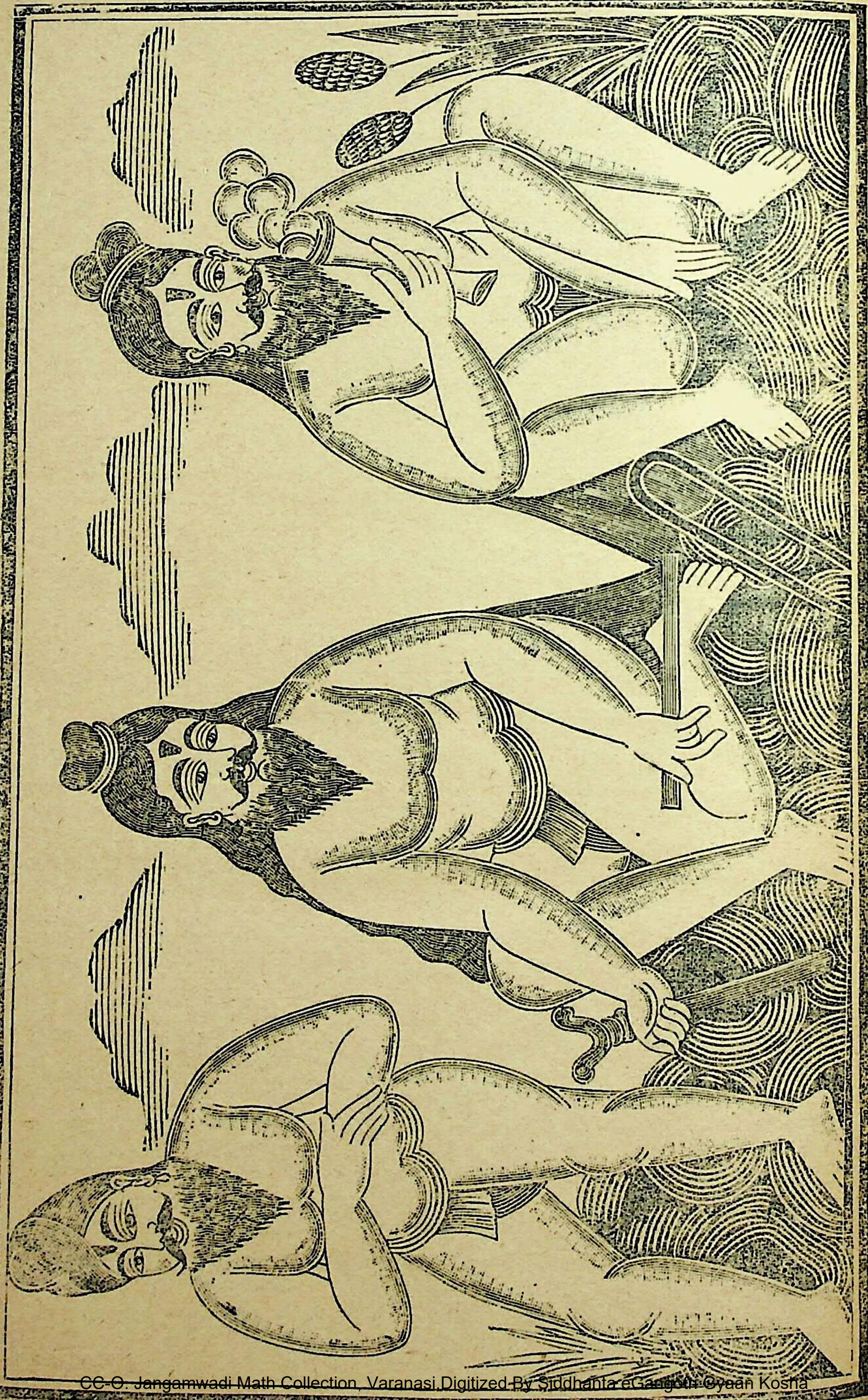
செப்பலருந் தவமுடைய செம்மையாளர் சிறகாலேமலர்வாவி திகழ மூழ்கி, யொப்பிறிரு நீறணிந்து நியதியாற்றியோவாமே யைந்தெழுத்து முரைத்து மேன்மை, தப்பில்சிவாகம விதியாலின்பாலன் பாந்தன்மையா நன்மையாந் தகையாரென்று, முப்பொழுதுந் திருமேனிதீண்டவல்ல முறைமையார் பிறவிதெருந் திறமையரே.

சிருட்டி காலத்திலே அநாதி சைவராகிய சதாசிவமூர்த்தியுடைய சத்தியோசாதகம் வாமதேவம் அகோரதற்புருடம் ஈசானம் என்னும்பஞ்சவத்திரத்தி னின்றும்தோன்றிய கௌசிகர், காசிபர், பாரத்துவாசர், கௌதமர், அகத்தியர் என்னும் பஞ்சரிஷி கோத்திரத்திலே ஜனித்த சிவப்பிராமணர்கள் ஆதிசைவர் யென்று சொல்லப்படுவார்கள் அவர்களுள் சமய தீக்ஷை விசேஷதீக்ஷை நிர்வானதீட்க்ஷை ஆசாரியாபிஷேகங்களைப் பெற்றவர்களே சர்வாதிகாரிகள் என்றும் உத்தமோத்தம சிவாசாரியர்கள் என்றும் சிவாகமங்கள் செப்பும் பார்த்த பிரதிட்டைபரார்த்த பூசைகள் செய்தற்கு அவர்களே உரியவர்கள். மற்லையவர்கள் உரியர்கள்அல்லர் அதனல் அவர்களே சிவாகம வியுற்பன்னர்களாகி, கிருதகிர்த்தியராம் முப்பொழுதினும் சிவலிங்கத்தை அருச்சிப்பார்கள் ஆதலால் அவர்களை முப்பொழுதுந் திருமேனிதீண்டுவார் என்று சொல்லப்படுவார்கள்.

முப்பொழுதுந்திருமேனி தீண்டுவார் புராணம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறுபத்துநான்காவது,

முழுநீறுபூசிய முனிவர் புராணம்

கற்பமனு கற்பமுப கற்பமென்றி கடனணைந்த திருநீறுங் கனற்கணீறும்
பொற்புடைய வரனுசாணங்கியாறு பொல்லாத பூமியெதிர் புனிதலாகா
வற்புதமாந் திரிபுண்ட மதியின்பாதி யகிலாங்கந் தீபமிகுமழகார் வட்ட
முற்பொலிய வுடலணியுமுறையாறன்றோ முழுநீறுபூசுவல்லமுனிவர் தாமே.

உற்பத்தியினாலே கற்பம் அநுகற்பம் உபகற்பம் என மூவகைப்படும் விபூதியை ஆயினும் நித்தியாக்கினியில் எடுத்த விபூதியை ஆயினும் சிவன் முன்னும் அக்கினி முன்னும் குரு முன்னும் ஆசுத்த நிலத்தும் வழிநடக்கும்போது பூசாது உத்தூளனம் திருபுண்டரம் பிறைவடிவம் முக்கோண வட்டம் ஆகச் சிவாகமவிதிப்படி அன்போடு பூசுகின்றவர்கள் முழுநீறு பூசியமுனிவர் என்று சொல்லப்படுவார்கள்.

முழுநீறுபூசிய முனிவர் புராணம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறுபத்தைந்தாவது,

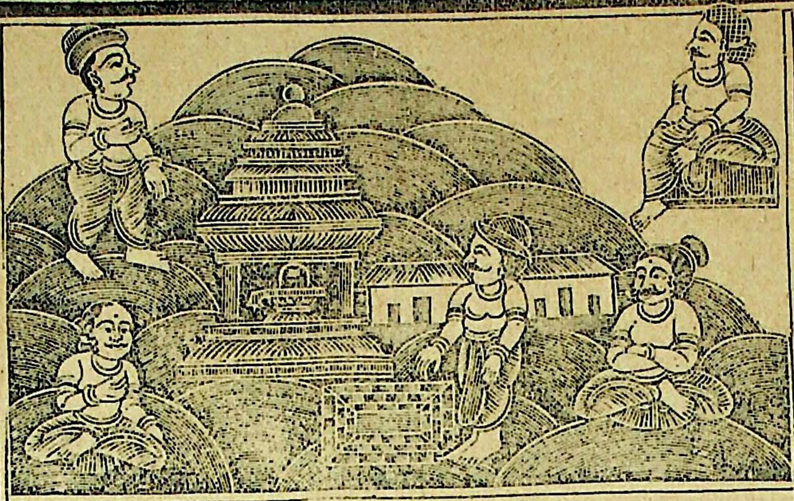
அப்பாலுமடிச் சார்ந்தார் புராணம்

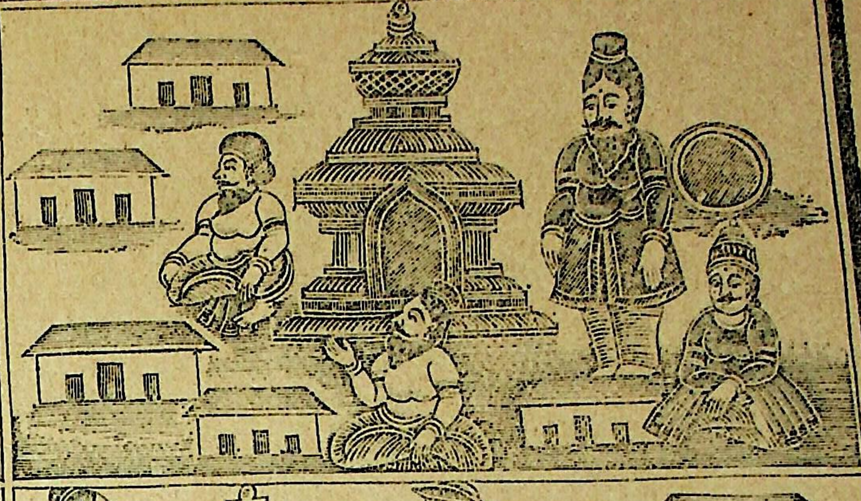
தாராரும்மூவேந்தர் பயிலுந்தொல்லைத் தமிழ்நாட்டப் புறத்திறைவன் சரணஞ் சார்ந்த, சீராருந்தொண்டர்களு மண்டரேத்துந் திருத்தொண்டத் தொகையருளாற் செப்புங்காலத், தேராருந் தொடையிலுறுதிப் பாலப்பா லெந்தை பிரானடியடைந்த வியல்பினேரு, மாராத காதலுடையவர்களன் றே வப்பாலுமடிசார்ந்த வடியார்தாமே.

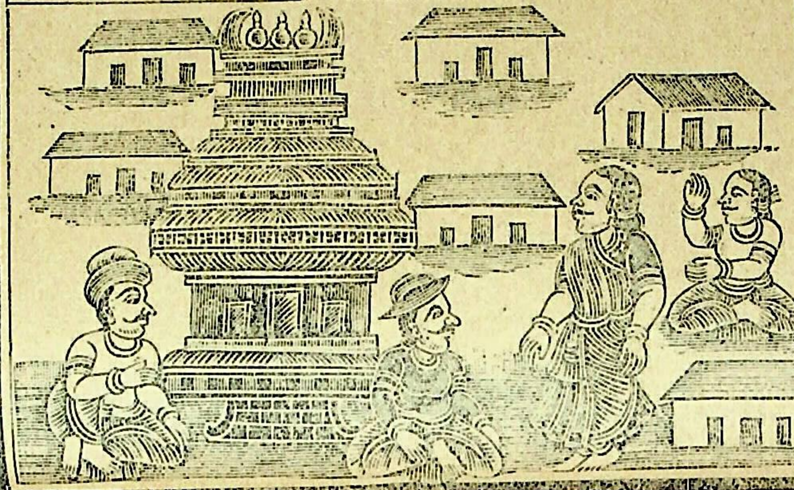
சேரசோழ பாண்டியர் என்னும் மூவேந்தருக்கும் உரியதமிழ் நாட்டுக்கு அப்புறத்திலே பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைந்தவர்களும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருத்தொண்டைத் தொகையிலே சொல்லப் பட்டதிருத் தொண்டர்களுடைய காலத்துக்கு முன்னும் பின்னும் பரம சிவனுடைய திருவடிகளை அடைந்தவர்களும் அப்பாலு மடிச்சார்ந்தார் என்று சொல்லப்படுவார்கள்.

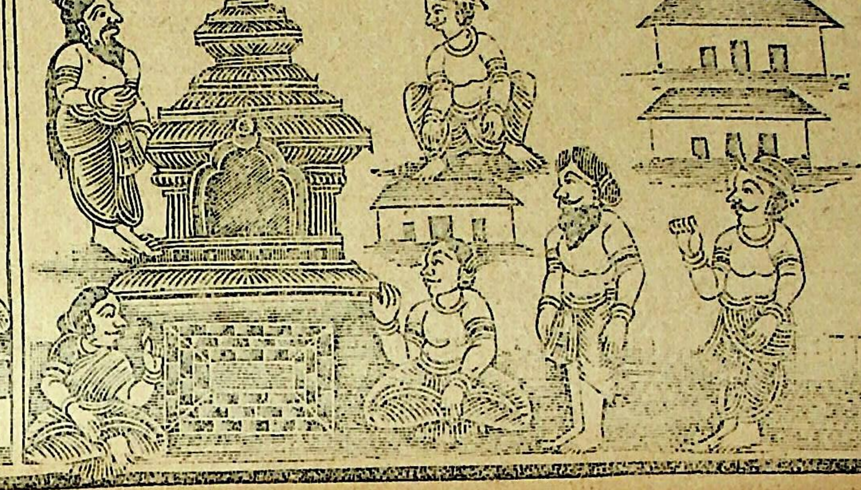
அப்பாலுமடிச் சார்ந்தார் புராணம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

பதினோராவது,

மன்னியசீர்ச்சருக்கம்

அறுபத்தாறாவது,

பூசலார் நாயனார் புராணம்

பொருவருந்தண்டகநாட்டுநின்றவூர்வாழ் பூசுரர்கோப்பூசலார்புந்தியாலே
யிருநிதியந்தேடியாலயமுமாக்கியெழுந்தருளப் பண்ணுவதாவெண்ணுங்காலை
யரனைதனைக்காடவர்கோற்கருளமன்ன னந்நகரமணைந்தவ்வாறறிந்துதாழ
விரவுமநக்கோயிலுறவிருத்தியங்கண் வேண்டுவகொண்டிறைஞ்சியருண்மேவினாரே.

தொண்டை மண்டலத்திலே திருநின்றவூரிலே பிராமனர் குலத்திலே பூசலார் நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனுக்கு ஓர் ஆலயம் கட்டுதற்கு விரும்பி எங்கும் வருந்திப்பொருள்தேடி அற்பமும் கிடையாமையால் நைந்து இதற்கு யாது செய்வேன் என்று ஆலோசித்து மனோபாவனையினாலே ஆலயம் கட்டத்துணிந்து மனசினாலே அதற்குவே ண்டும் திரவியங்களையும் உபகரணங்களையும் சிற்பரையுந்தேடி சுபதினத்தி லே அடிநிலைபாரித்து இரவிலும் நித்திரை இன்றி கோயில் கட்டி முடித்து பிரதிட்டை செய்தற்கு உரிய சுபதினத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந் தார் அதுநிற்க காடவராஜர் காஞ்சிபுரத்திலே ஒரு சிவாலயம் கட்டுவித் தார். அதிலே பிரதிட்டைசெய்ய நியமித்த சுபதினத்துக்கு முதற்றினத்தி லே பரமசிவன் பூசலார் நாயனாருடைய அன்பை விளக்கும்பொருட்டு அவ் வரசருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி நின்றவூரில் இருக்கிற பூசலன் என்பவன் நமக்கு ஒருகோயில் கட்டியிருக்கின்றான் அங்கு நாளைக்கு நாம் போவோம் உன் கோயிலில் பிரதிட்டையை நாளை ஒழிந்து பின்கொள்வாய் என்று அருளிச்செய்து மறைந்தருளினார். காடவராஜர் விழித்து எழுந்து அந்தப் பூசலார் நாயனாரை வணங்குதற்கு விரும்பி நின்றவூரை அடைந்து அங்கு வந்தார் சிலரைநோக்கி பூசலார் நாயனார் கட்டியகோயில் எவ்விடத் தது என்று வினவ அவர்கள் அவர் இங்கே கோயில்கட்டி என்றார்கள் உட னேகாடவராஜர் அவ்வூர்ப் பிராமணர்களை அழைப்பித்து பூசலார் நாயனார் என்பவர் யாவர் என்று வினவ அவர்கள் எல்லாரும் அவர் பிராமணர் இவ் வூரர் என்றுசொல்ல அப்பொழுதே காடவராஜர் அவரிடத்திற் சென்று அவரை வணங்கி சுவாமி நீர் ஒரு சிவாலயம் கட்டியிருக்கிறீர் என்றும் பிர திட்டைசெய்யும் நாள் இன்றுஎன்றும் பரமசிவனால் அறிந்து உம்மைத்தரி சித்து வணங்குதற்கு வந்தேன் அவ்வாலயம் யாது என்று விண்ணப்பஞ்செ ய்ய பூசலார்நாயனார் மருண்டுநோக்கி, பரமசிவன் என்னை ஒருபொருளாகக் கொண்டு அருளிச்செய்தது நான் திரவியம் இல்லாமையால் மனோபாவனை யினாலே கட்டிய கோயிலையே என்று நினைந்து நிகழ்ந்ததை எடுத்துச்சொ ன்னார் காடவராஜர் அதைக்கேட்டுவியந்து அவரைச்சாஷ்டாங்கமாக நமஸ் கரித்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்து அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு தமதுஊருக்குத் திரும்பிவிட்டார், பூசலார் நாயனார் தாம் மனசினாலே கட்டியகோயிலிலே சுபமுகூர்த்தத்திலே பரமசிவனைப் பிரதிட்டைசெய்து நெடுங்காலம் பூசை செய்து கொண்டிருந்து சிவபதத்தை அடைந்தார்.

பூசலார் நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறுபத்தேழாவது,

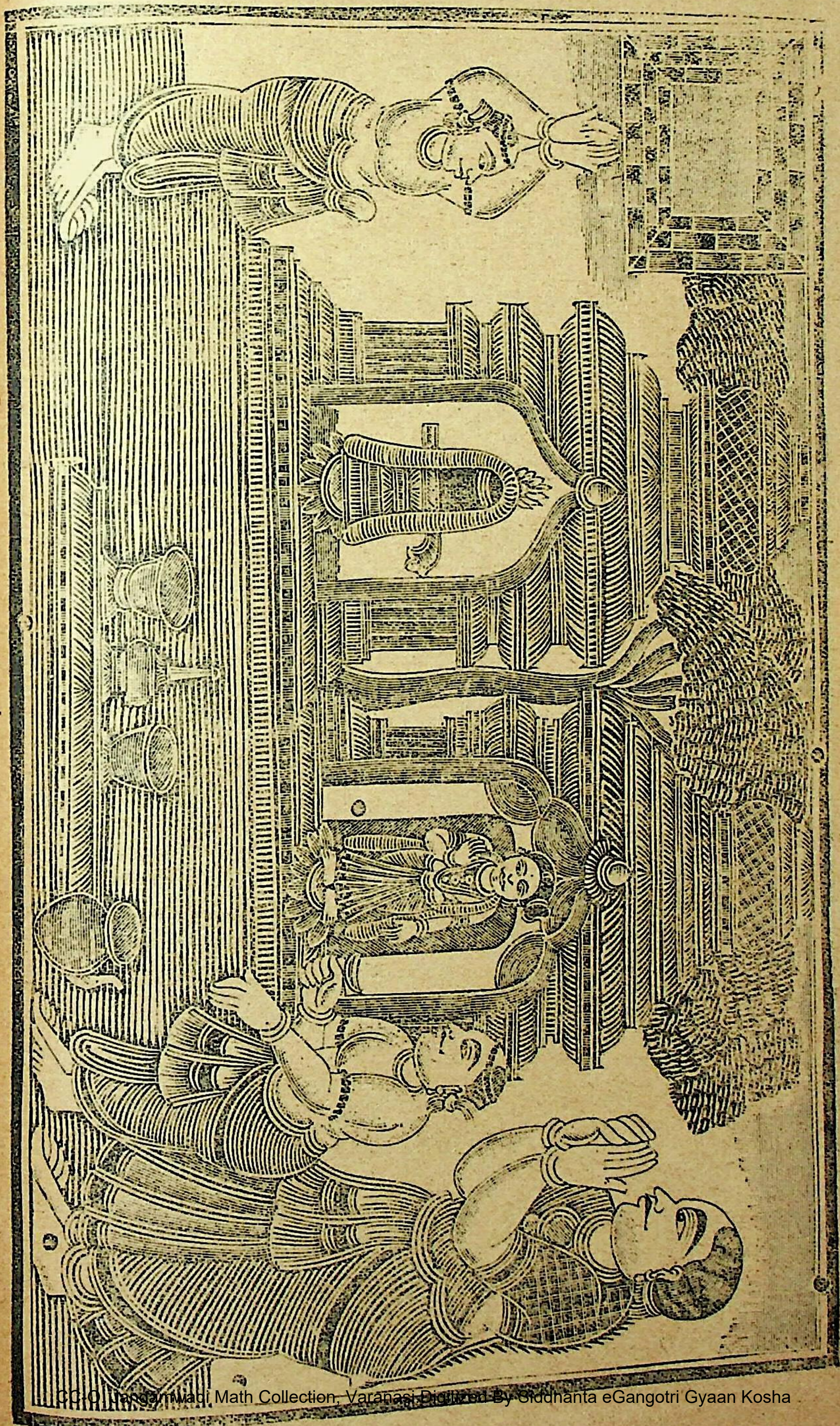
மங்கையர்க் கரசியார் புராணம்

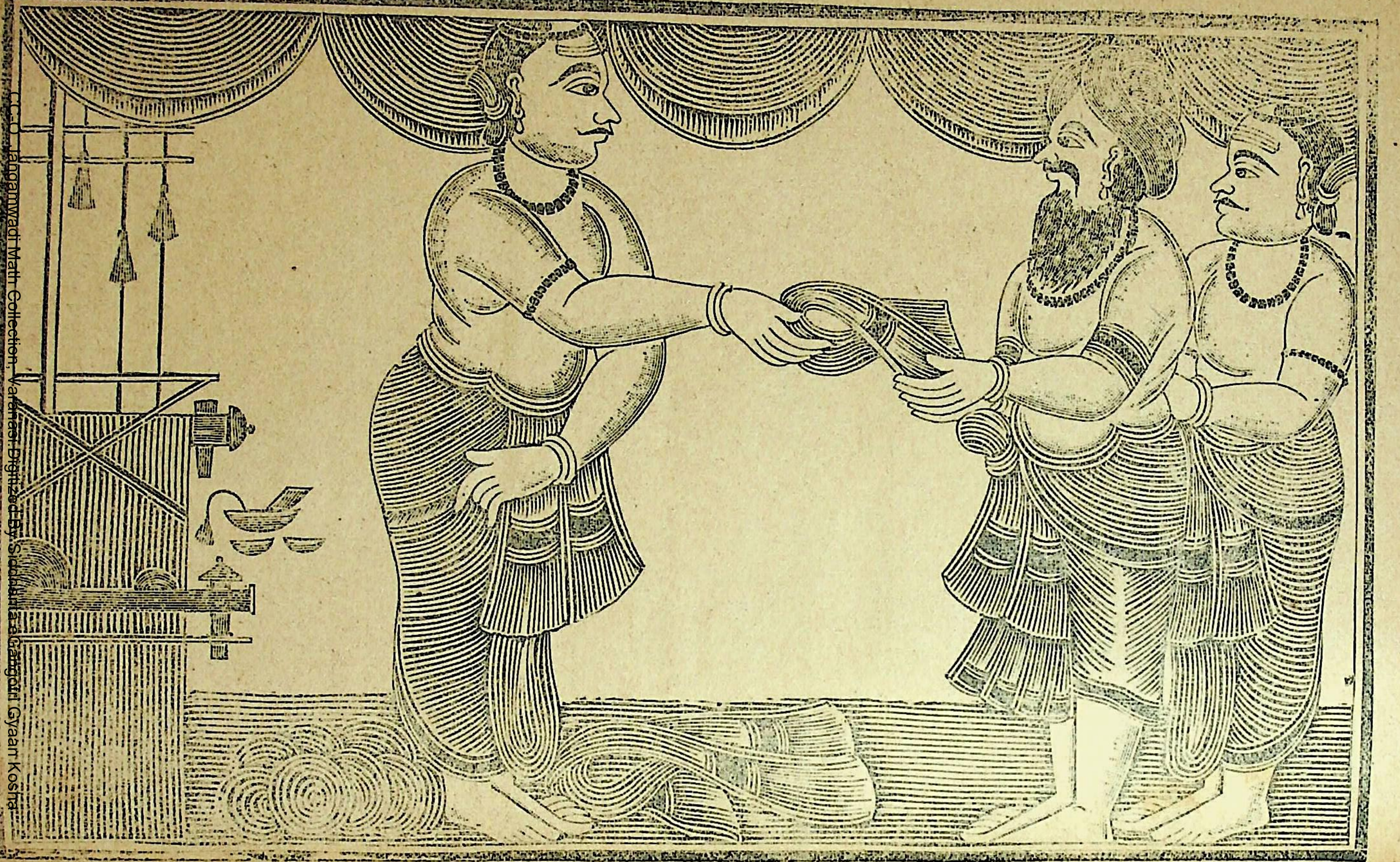
மங்கையர்க்குத் தனியரசிவளவர் குலக்கொழுந்து மன்னவர்சூழ் தென்னவர்க்குமா தேவியார்மண்,சங்கைகெடவமண் சமயஞ்சாடவல்ல சைவசிகாமணிஞானத் தமிழிற்கோத்த, பொங்குதிருவருளுடைய போதவல்லி பொருவினெடு மாறனார்புயமேல் வாழுஞ், செங்கலசமுலையாட னருளாலின்பஞ் சேர்ந்தவரைப் புகழ்ந்தடியேன் வாழ்ந்தவாறே.

மதுரையில் இருந்த நெடுமாற நாயனாருக்கு மனைவியார் சோழராசாவுடைய புத்திரியாராகிய மங்கையர்க்கரசியார் அவர் சமயகுரவராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளால் திருப்பதிகத்திலே சிறப்பித்துப் பாடப்பட்டவர் அந்தப் பரமாசாரியருடைய திருவருளினாலே நெடுங்காலம் தம்முடைய நாயகருக்குச் சைவ வழித்துணையாகி பாண்டிநாடெங்கும் சைவத்திருநெறியைப் பரிபாலனம் செய்துகொண்டிருந்து அந்நாயகரோடு சிவபதத்தை அடைந்தார்.

மங்கையர்க் கரசியார் புராணம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறுபத்தெட்டாவது,

நேச நாயனார் புராணம்

சாலியர்கோக்காம்பீலித் தலைவர்மேன்மை தாவாதபுகழ்நேசர் தஞ் சொலென்றுங், கோலியவைந் தெழுத்தோதிச் சிந்தையுன்னிக் கொண்ட பொருளன்பர்கொளக் கொடுத்துவாழ்வார், சீலமிகுந்திருத்தொண்டர்க் குடையுங்கீளுந் திருந்தியவெண் கோவணமுஞ் சேரவீய்ந்து, பாலனைய வொளிநீற்றான் பாதமேத்தி பரலோக முழுதாண்ட பான்மையாரே.

காம்பீலி நகரத்திலே சாலியர் குலத்துக்குத் தலைவராகிய நேச நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் தம்முடைய மனத்தின் செய்கையைப் பரமசிவனுடைய திருவடிக்கு ஆக்கிவாக்கின் செய்கையை ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்துக்கு ஆக்கி கையின் செய்கையைச் சிவனடியார்களுக்கு ஆக்குவாராகி வஸ்திரமும் கீளும் கோவணமும் நெய்து தம்மிடத்தில்வரும் சிவனடியார்களுக்கு இடையறாது கொடுத்து நாடோறும் அவர்களை வணங்கித் துதித்துக்கொண்டிருந்து சிவபதத்தை அடைந்தார்.

நேச நாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறுபத்தொன்பதாவது,

கோச்செங்கட்சோழ நாயனார் புராணம்

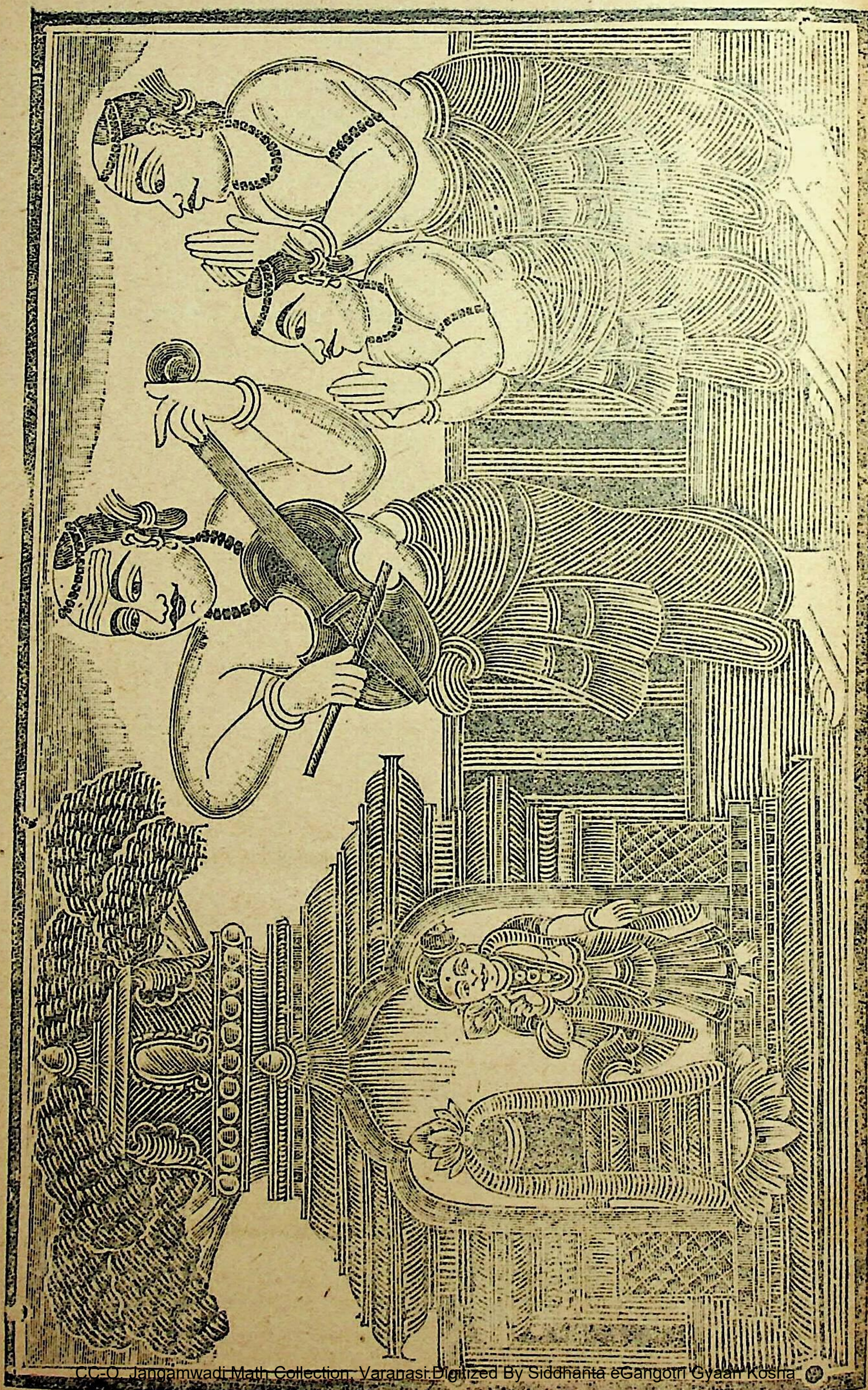
வெண்ணாவ லிறைக்கொளிநூற் பந்தர் செய்த
வியன்சிலம்பி யதுவழித்த வெள்ளானைக்கை
யுண்ணுடிக் கடித்தவுட லொழியச் சோழ
னுயர்குலத்துச் சுபதேவன் கமலத் தோங்கும்
பெண்ணாகி யவள்வயிற்றில் வைகிச் செங்கட்
பெருமானாய்த் தென்னவராய்ப் பெருங்கோவில் பலவுங்
கண்ணார்வித் தூயர்தில்லை மறைடவர்க்கு முறையுள்
கனகமய மாக்கியருள் கைக்கொண் டாரே.

சோழமண்டலத்திலே சந்திரதீர்த்தத்தின்பக்கத்திலே ஒருசோலையிரு ந்தது அதிலேநின்ற ஒருவெண்ணாவன் மரத்தின்கீழே ஒருசிவலிங்கம்வெளி ப்படலும் ஒருவெள்ளானை அதைக்கண்டு நாடோறும் புழைக்கையினாலே அந்த ஸ்தலத்துக்கு திருவானைக்கா என்றுபெயராயிற்று அறிவினையுடைய ஒருசிலந்தி அந்தச் சிவலிங்கத்தின்மேல் சருகு உதிராவண்ணம் தன்வாயி லினாலே மேற்கட்டி செய்தது சிவலிங்கத்தை வணங்கவந்த வெள்ளானை அ தைக்கண்டு அது அசுசிதம் என்று நினைந்து அதைச்சிதைக்க சிலந்தி மீள வும் மேற்கட்டிசெய்தது வெள்ளானை மற்றநாள் அதையும் சிதைத்து அது கண்டு சிலந்தி எங்கள் சுவாமிமேல் சருகு உதிராவண்ணம் நான் வருந்திச் செய்த மேற்கட்டிய இது அழிக்கலாமா என்று கோபித்து வெள்ளானையி னது புழக்கையினுள்ளே புகுந்துகடிக்க வெள்ளானையைகையைநிலத்திலே மோதிக்கொண்டு விழுந்து இறந்து அதனுள்ளே புகுந்த சிலந்தியும் இறந் தது சுபதேவன் என்னும் சோழமகாராஜன் தன்மனைவியாகிய கமலவதி யுடன் சிதம்பரத்தை அடைந்து சபா நாயகரை உபாசனைசெய்துகொண்டு இருக்கும் நாளிலே கமலவதி புத்திரபாக்கியம் இன்மையால் வரம்வேண்ட அந்தச்சிலந்தி திருவருளினாலே அவளுடைய வயற்றிலே மகவாய்ந்து அடைந்தது கமலவதிக்குப் பிரசவகாலம் அடுத்தபொழுது சோதிடர்கள் இப்பிள்ளை ஒருநாழிகை கழித்துப் பிறக்குமாகில் முப்புவனங்களையும் அர சாளும் என்றார்கள் கமலவதி என்பிள்ளை ஒருநாழிகை கழித்துப் பிறக்கும் படி என்னைத் தலைகீழாகத் தூக்குங்கள் என்றுசொல்ல அங்குள்ளவர்கள் அங்ஙனம் கட்டித் தூக்கி சோதிடர்கள் குறித்த காலமணையக் கட்டவிழ் த்து விட்டார்கள். கமலவதி இறவாதொழிந்து பெற்றெடுத்தேன் கோச் செங்கண்ணனே என்றுசொல்லி பிள்ளையைப் பெற்று இறந்தாள் சுபதே வன் அப்புதல்வரை வளர்த்து முடிசூட்டி அரசை அவரிடத்தில் ஒப்பித்து

தான் தவஞ்செய்து சிவலோகத்தை அடைந்தான் கோச்செங்கட்சோழர் பரமசிவனது திருவருளினாலே பூர்வசன்மவுணர்ச்சியோடு பிறந்து சைவ நெறி தழைக்க அரசியற்றவாராகி சிவாலயங்கள் பலவற்றைக் கட்டுவிக்கத் தொடங்கினர். திருவானைக்காவிலே தாம் முன்னே அருள்பெற்றதை அறிந்து அங்கே வெண்ணாவலுடன் பரமசிவனுக்குக் கோயில் கட்டுவித்தார். மந்திரிகளை ஏவி சோழநாட்டில் வெவ்வேறிடங்களிலே சிவாலயங்கள் கட்டுவித்து அவ்வாலயங்கள் தோறும் நிமித்தங்கள் அமைத்தார். பின்பு சிதம்பரஸ்தலத்தை அடைந்து சபாநாயகரைத் தரிசித்து வணங்கி தில்லைவாழ்ந்தணர்களுக்குத்திருமாளிகைகள் கட்டுவித்து பின்னும்பலதிருத்தொண்டுகளை செய்துகொண்டிருந்து சபாநாயகருடைய திருவடிநிழலை அடைந்தார்.

கோச்செங்கட்சோழ நாயனர் புராணம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எழுபதாவது,

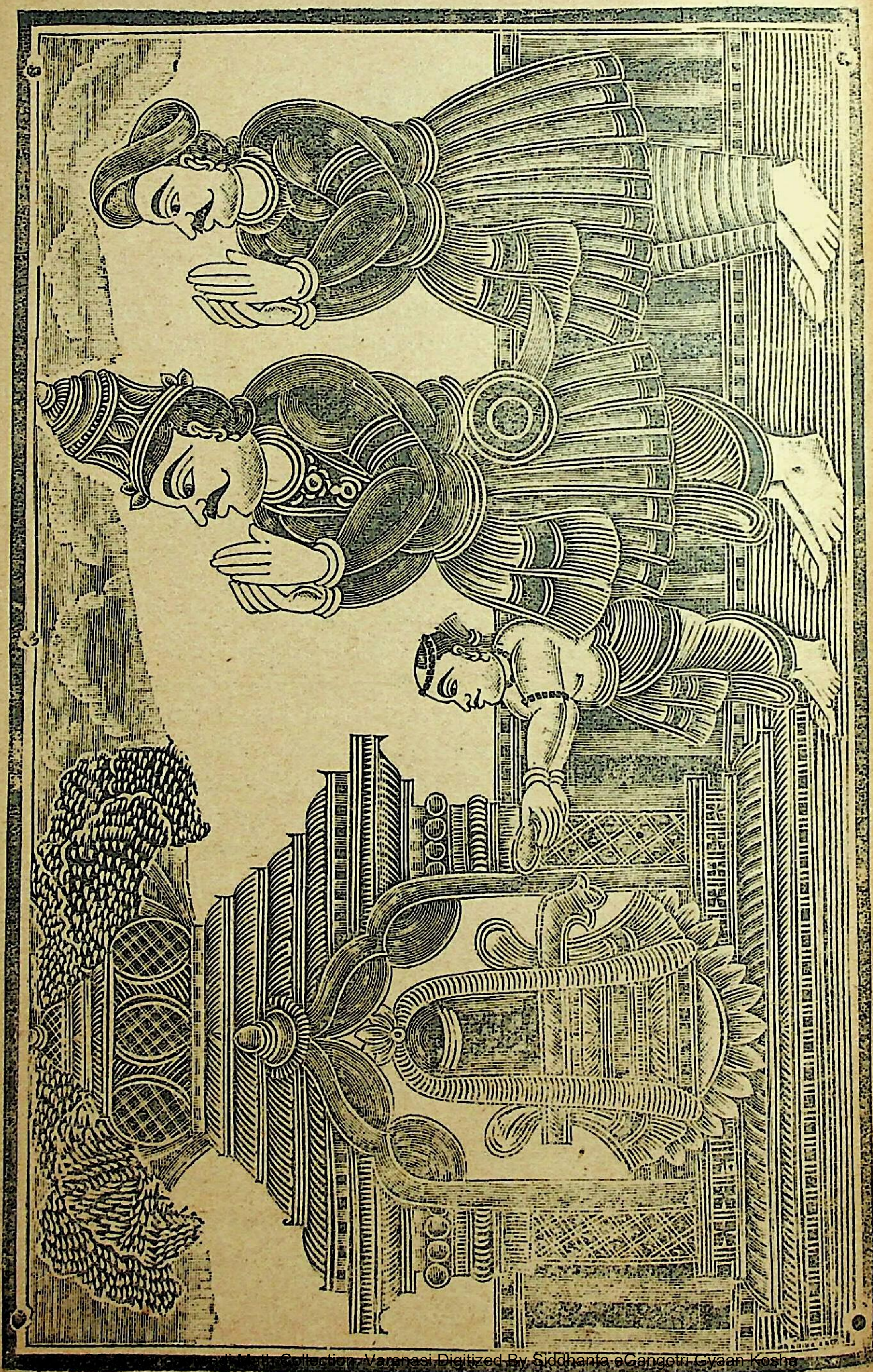
திருநீலகண்டயாழ்ப்பாண நாயனார் புராணம்

பிறங்கெருக்கத் தம்புலியூர் வாழும்பேரியாழ் பேணுதிருநீல கண்டப் பெரும்பாணனார்சீர், நிறந்தருசெம்பொற் பலகையாலவா யினிமலன்பாற் பெற்றனார், நேர்ந்துசிவன்வாயி, றிறந்தருளும் வடதிசையே சேர்ந்துபோற்றித் திருஞான சம்பந்தர் திருத்தாள் வாழ்த்தி, யறந்திகழுந் திருப்பதிகம் யாழலேற்றியா சிறிருப்பெழிமணஞ் சேர்ந்தருள் பெற்றாரே.

சோழநாட்டிலே திருவெக்கத்தம் புலியூரிலே திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார் என்பவர் ஒருவர்இருந்தார், அவர் பரமசிவனுடைய திருப்புகழை யாழில் இட்டுப் பாடுவாராகி சோழநாட்டில்உள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு சென்று பாண்டிநாட்டிற்சேர்ந்து மதுரையில் இருக்கின்ற சொக்கநாத சுவாமியினுடைய கோயில் வாயிலை அடைந்துநின்று பரமசிவன் மேலனவாகிய பாணிகளை யாழில் இட்டு வாசித்தார். சொக்கநாத சுவாமி அதனைத் திருவுள்ளத்துக்கொண்டு அன்றிரவிலே தம்முடைய அடியார்கள் எல்லாருக்கும் சொர்ப்பனத்திலேதோன்றி ஆஞ்ஞாபிக்க அவர்கள் மற்றநாள் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணரைச் சுவாமிக்குத்திருமுன்பேகொண்டு வந்தார்கள் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் அது சுவாமியுடைய ஆஞ்ஞையென்று தெளிந்து திருமுன்பேஇருந்து யாழ்வாசித்தார், அப்பொழுது இந்தப்பாணர் அன்பினோடு பாடுகின்ற யாழ் பூமியிலேஉள்ள சீதம் தாக்கினால் வீக்குஅழியும் ஆதலால் இவருக்குப் பொற்பலகை இடுங்கள் என்று ஆகாயத்தினின்றும் ஓர் அசரீரிவாக்கு எழுந்தது அதைக்கேட்ட அடியார்கள் பொற்பலகையிட திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் அதில்ஏறி யாழ்வாசித்தார் பின்பு பலதலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவாரூரிற்சேர்ந்துகோயில்வாயிலை அடைந்து யாழ்வாசிக்க பரமசிவன் வடதிசையிலே ஒருவாயில் வகுக்க திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் புகுந்து வன்மீக நாதரை வணங்கினார் நெடுநாள் ஆயினபின் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி சிர்காழியில் வீற்றிருக்கின்ற சமயகுரவராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருவடிகளை அடைந்து வழிபட்டு அவரைஒருபொழுதும் பிரியாது அவர்பாடியருளும் திருப்பதிகங்களை யாழில்இட்டு வாசிக்கும் பெரும்பேற்றைப் பெற்று திருநல்லூர்ப்பெருமணத்திலே அவருடனே சிவபதத்தை அடைந்தார்.

திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எழுபத்தோராவது,

சடைய நாயனார் புராணம்

சங்கையிலாவரன் மறையோர் நாவலூர்வாழ்தவரதிபர் தம்பிரான் தோழராய, வெங்கள்பிரான்றவ நெறிக்கோ லரிக்குவாய்த்த விசைஞானியார் தநயரெனார்சிங்க, மங்கையாக டொழும்பரவை மணவாளநம்பி வந்துதிக்கமாதவங்கள் வருந்திச்செய்தார், வெங்கணரா விளங்குமிளம்பிறைசே சென்னிவிடையினாரருள் சேர்ந்த சடையனாரே.

திருநாவலூரிலே ஆதிசைவர் குலத்திலே ச்டையநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் உலகம் எல்லாம் மெஞ்ஞான ஒளியைப்பெற்று உய்யும்படி சமயகுரவராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைப் புத்திரராகப் பெற்ற பெரும்பேற்றை உடையவர்.

சடைய நாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எழுபத்திரண்டாவது,

இசை ஞானியார் புராணம்

நாவற்றிருப் பதிக்கோர் செல்வச்சைவ நாயகமாஞ் சடையனார்நயந்த வின்பப், பூவைக்குலம் மடந்தை பொற்பார் கொம்பு புநிதமிகு நீறணிந்து போற்றிசெய்தே, யாவிற்றிகழுந் தலைவன்வலியவாண்ட வாரூரரவதரிக்க வருந்தவங்கள் புரிந்தார், யாவர்க்குமெட்டாத விசைந்தவின்பவிசை ஞானி யெனஞான மெளிதா மென்றே.

சடைய நாயனாருடைய மனைவியார் இசைஞானியார் என்பவர் எம்பிரான் றோழராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைப் பெற்றருளிய அவருடைய பெரும்புகழைசிறியேனுடையபுன்மொழியினால் புகழமுடியுமோ முடியாது.

இசை ஞானியார் புராணம் முற்றிற்று.

மன்னியசீர்ச் சருக்கம் முற்றிற்று.

பெரியபுராண வசனம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

"மாறன்" அச்சுக்கூடம், புரசை; சென்னை.